

الفرقان

بَيْنَ أَوْلِيَاءِ الرَّحْمَنِ وَأَوْلِيَاءِ الشَّيْطَانِ

به کوردی

نوو سین

إِبْرَاهِيمَ تَيْمِيَّةَ

وهرگیرانی

نوری هه مه وهند

به رگی یه کم

ناشر

نابون

الفرقان

بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان

ناوی کتیب: الفرقان بین اولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان به کوردی.

نوسین: ابن تیمیہ.

وہرگیڑان: نوری ہمہ وہند.

نہ خشہ سازی ناوہ وہ: کومپیوٹہری نارین (کامران رفیق).

نورہ و سالی چاپ: چاپی یہ کہم، سالی ۲۰۱۶ .

نرخ: ۲۵۰۰۰ د.ع .

ژمارہی سپاردن: (۷۶۱) ی سالی (۲۰۱۵) ی پیدراوہ.

ہولیر/ بازارپی زانست بو کتیب و چاپہ مہنی

Website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تہلہ فون: ۰۰۹۶۴۶۶۲۵۱۱۹۸۲

موبایل: ۰۰۹۶۴۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

الفرقان

بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان

به کوردی

به رگی یه کهم

نووسینی

ابن تیمیة

وه رگی پرائی

نوری هه مه وهند

نایب

پیشہ کی وہرگیڑ

سو پاس و ستایش بۆ پەرورددگاری جیہانیان، پەرورددگاری خاوەن میہرہبانی و بہزہبی، خاوەنی پۆژی پاداشت و سزا، پەرستراوی راستہ قینہی ہرہہ بوو و بہرہوامی ہتہاتہ تایی، پاگری ئاسمانہ کان و زہوی و ہہموو بونہوہر، ئەو خواہی کہ سہر بہرزی تہنہا لہ گوپڑاہ لئی ئەودا بہ دەست دیت، شایہتی دەدہم کہ تہنہا (اللہ) شایستہی پەرستن و ملکہچیہ، تاک و تہنہایہ لہ سیفاتی مہزنیہتی و تہواویہتی دا ہیچ ہاوبہش و ہاوتایہکی نیہ .

ہر کات ئادہمیزاد ہستہ بہئہرکی (تہنہا خواپہرستی) و دوورکہوتنہوہ لہہموو ئەوانہی کہ جگہ لہ خوا دەپەرستریں ئەوا پرزگاری دەبیٹ و، دەبیٹہ دوستیکی تہواوی خوای گہورہ .

خوینہری بہپژ: کتیبخانہی کوردی کتیبی ئایینی زۆری تیدایہ، لہ ہہموو ہوارہکانی بیروباوہرو، فیقہ و، موعاملات و، ہہموو ہوارہکانی دیکہدا، بہلام تاوہکو ئیستا کتیبیکی بہم جۆرہی تیدانیہ کہ بہتہواوی دوستانی خوای گہورہو دوستانی شہیتان بہ خەلک ئاشناکات و، لیکیان جیابکاتہوہ، خەلکیش بزانی چۆن دەبن بہدۆستی خوای گہورہ و چۆن خۆیان لہ شہیتان و فیلہکانی بہ دور بگرن .

لہ راستیدا ئەم کتیبہی پیشہوا ئیبنوتہیمیہ لہ ہوارہکە ی خۆیدا تاکہ، پیویستہ تیکرای خەلکی بیخویننہوہو سوودی لیوہربگرن، بۆیہ بہئہرکی سہرشانی خۆم زانی بہم کارہ ہستم و، تیکرای خوینہرانی کوردی لی ئاشنا بکہم .

ئەو کارانہی لہم کتیبہدا ئەنجام داو:

۱_ وہرگیڑانی کتیبہ کہ .

٢_ بۆ زیاتر تیگە یشتن لە ناو پۆکی کتیبە کە هەستایم بە وەرگێرانی ئەو
شەرحی کە شیخی پایە بەرز (صالح بن فوزان الفوزان) بۆ ئەم کتیبە کردووەتی، بە
دەرھێنانی لە ئینتەرنێت.

٣_ ئەو شەرحی کە شیخ (صالح بن فوزان الفوزان) کردووەتی بۆ کتیبە کە
شەرحێکی بە پێزە و تەواوە، بەلام هێندێ جار شەرحی هێندێ پرگە ی نە کردووە،
منیش بۆ ئاشناکردنی زیاتری خوێنەری کورد هەستام بە دەرھێنانی شەرحی شیخانی
تر لە ئینتەرنێت و وەرگێرانی و لە جێگەی پێویستی خۆیدا ئاماژەم پێداوە.

داواکارم خوای گەورە بۆ خاتری ناو پیرۆز و سیفەتە جوانەکانی ئەم کردارە مان
قبول بکات و بە لوتف و کەرەمی خۆی لە تەرازیوی چاکەکانماندا بینوسیێت.

نوری هەمەوێند

کەلار ٢٠١٣

الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان

لشیخ الإسلام ابن تیمیة

رحمه الله تعالى

بسم الله الرحمن الرحيم

خُطبة الكتاب

الحمد لله، نستعينه و نستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، ونشهد أن محمداً عبده ورسوله، أرسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله، وكفى بالله شهيداً.

سو پاس و ستایش بۆ ئەو خوا بهی که پیغه مبهری ﷺ پیش پوودانی قیامت نارد، وهکو مژده دهر و ترسینه، بانگه واز کارێک بۆ پێگهی راستی خوا به فهرمانی خوا، وهکو چرایه کی پۆشنکار، کردی به هۆکارێک بۆ هیدایه تدان له گومرایی، هۆکارێک بۆ تیگه یاندن له سه رلیشیواندن، کردی به پینوین بۆ گه پانه وه له هه له و تاوان و له پێ لادان، کردی به هۆکارێک بۆ کردنه وهی چاوگه لیکی کویر، گوێگه لیکی که پ، دلگه لیکی داپۆشراو، کردی به هۆکارێک بۆ جیا کردنه وهی هه ق و پووچی، پینوینی و گومرایی، ژیری و سه رلیشیوان، ئیمانداران و کافران، به ختیارانی ئەهلی به هه شت و به د به ختانی ئەهلی دۆزهخ، له نیوان دۆستانی خوا و دوژمنانی خوا.

بۆیه که پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ شایه تی بۆ هه ر که س ده دات دۆستی خوا به ئەوا دۆستی په حمانه . که شایه تیشی بۆ هه ر که س دابی دۆژمنی خوا به ئەوا به کیکه له دۆستانی شه یان^(۱)

(۱) پیشه وا (ابن تیمیة) _ په حمه تی خوا ی لیبت _ ئەم کتیبه به نرخه ی سه باره ت به مه سه له یه کی گرنگ نووسیوه، که هه ق و ناره وایی تیدا تیکه ل به یه کتر بووه، له سه رده می خۆیه وه تا وه کو ئەم پۆش ئەو تیکه ل و شیواندنه هه ر به رده وامه، به لام واپیویسته هه ق پوون بکریته وه، چونکه له کاتی تیکه لی و شیواندندا پیویسته

که سی زاناو ناگادار نه م تیکه ل بوون و شیواندنه به دهرخات و، بۆ جه ماوه ری خه لک
 هه ق ناشکرا کات، چونکه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ [آل عمران: ۱۸۷] واته: (بیینه وه بیریان) کاتیک که
 خوا وه ری گرت په یمان له وانه ی که نامه یان پی به خشرا بوو ده بی نه و نامه یه بوون
 بکه نه وه بۆ خه لکی و نه یشارنه وه. هه روه ها خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
 وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۹] واته بی گومان نه وانه ی ده یشارنه وه نه وه ی که
 ناردومانه ته خواره وه له ئایه تانی روشن و پینمایی دوی نه وه ی که پوونمان
 کردۆته وه بۆ خه لکی له نامه ی (ته ورات و ئینجیل) دا نه وانه خودا نه فره تیان لی ده کات
 و نه فره تکارانیش نه فره تیان لی ده کهن. بۆیه شیخ _ په حمه تی خوا لیبت _ به م
 کاره هه ستا، سه ره پای چه ندین کاری مه زنی تریش که له سه رده می خۆیدا پیی
 هه ستا، وه کو سه رخستن و ناشکراکردن و پوونکردنه وه ی هه ق و، به رپه رچدانه وه و
 په تدانه وه و وه لامدانه وه ی پووچی و ناپه وایی، بۆ نه وه ی شته که به تیکه ل و
 پیکه لی و به شیواوی له بیری خه لکه وه نه مینیتته وه. بۆیه شیخ _ په حمه تی خوا لی
 بیت _ به م کاره هه ستا، سه ره پای چه ندین کاری مه زنی تریش که له سه رده می خۆیدا
 پیی هه ستا، وه کو سه رخستن و ناشکراکردن و پوونکردنه وه ی هه ق و،
 به رپه رچدانه وه و په تدانه وه و وه لامدانه وه ی پووچی و ناپه وایی، بۆ نه وه ی شته که به
 تیکه ل و پیکه لی و به شیواوی له بیری خه لکه وه نه مینیتته وه.

له و مه سه له گرینگانه ی که شیخ هه ستا به پوونکردنه وه ی، مه سه له ی دوستایه تی
 خواو دوستایه تی شه یتان بوو، چونکه خه لک له م باره وه بوونه ته دوو کۆمه له وه،
 به واداران و کافران، به واداران دوستانی خوان و، کافرانیش دوستانی شه یتان، به لام له

زەمەنی شیخداو تا ئیستاش کەسانی باوەڕپوچ و خوارفی جیاوازی لە نێوان دۆستانی خواو دۆستانی شەیتاندا ناکەن، بۆیە و فالچی و جادووگەر و چاو بەستەر بە دۆستی خوا دادەنێن، چونکە تەنها تەماشای ئەو شتە لە سروشت بە دەرونا ئاسایی شەیتانیانە دەکەن کە ئەنجامی دەدن و، وا دەزانن هەموو ئەوانە کە راماتە، چونکە دەیانبینن بە سەر ئاودا پێ دەکەن و، دەچنە نێو ئاگرەو، بە هەوادا دەفڕن.

بەلام لە راستیدا هەموو ئەو شتە کاری شەیتانە کە بە سەر ئاوە کەدا هەڵیان دەگرێ و، بە هەوادا دەیانفڕێنێت و، دەچنە نێو ئاگرەو، تەنها شەیتان ئەو شتە لە سروشت بە دەرونا ئاساییان بۆ ئەنجام دەدات، پیشتریش خەڵک بەو شتە ناشنا نەبوونە، بۆیە واتێدەگەن ئەو کەسانە دۆستی خوان و شتەکانیشیان کە راماتە، کەچی خەڵک تەماشای چاکێتی و خراپێتی کاروکردهوێ ئەو کەسانە ناکەن، چونکە ئەنجامدانی شتی لە سروشت بە دەرونا ئاسایی بە تەنها بەس نییە تاوەکو تەماشای چاکێتی و خراپێتی کاروکردهوێ کە سە کە نەکرێت، ئەگەر کاروکردهوێ کانی صالح و چاک بوون، ئەوا شتە لە سروشت بە دەرونا ئاسایی کە راماتەو، پەرەردگاریش دەفەر مۆیت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ٦٢-٦٣] واتە: ئاگادارین بۆ گومان دۆستانی خوا ترسیان لە سەر نیە خەفەتیش ناخۆن ئەوانە ی باوەڕیان هێناوە و هەمیشە خۆیان دەپارێزن و لە خوا دەترسن. بۆیە ئەگەر ئەو کەسە بریوادارو تەقوادار بێت، یەكسەر دەزانرێت کە دەوێ لە سروشت بە دەرونا ئاسایی کە راماتەو، لە لایەن خوای گەورەو پێی دراوە، مەرجیش نیە هەموو دۆست و وەلییەکی خوا لە سەر دەستی کە رامەت بێتە دی، لەوانە یە جار بە جار ئەو بێتە دی و پووبدات، بەلام ئەگەر کاروکردهوێ ئەو کەسە خراپ بوو، نوێژەکانی پشتگوی دەخست، حەرام کراوەکانی ئەنجام دەدا، ئەوا

ده زانریت ئه و کرده وه ناسروشتی و نااساییانه ی که له سه ر ده سستی دیتته دی، شه بئانبه و که راماتیک نیه له لایه ن خواوه پتی درایی. ئه م که سانه له م بواره دا سه ریان له خه لک تیکداوه و، دۆست و وه لی شه یتانیان کردوه به دۆست و وه لی خوا، به و به هانه یه وه که گوايه کرده وه ی ناسروشتی و نااسایی ئه نجام ده دن، به بی ئه وه ی ته ماشای چاکیتی و خراپیتی کارو کرده وه و، ئه و بارو حاله بکه ن که ئه و که سانه ی تیدان. بی گومان ئه م مه سه له مه تر سیداره و ئه نجامه که شی گومرا بوونه. به م شیوازه خه لکانیکی زۆر له پێگه ی راست لایاندو، ئه ولیایان په رست، چ مردووبن بن یاخود زیندوو، به و به هانه یه وه که گوايه دۆستان و وه لی خوان و، کرده وه ی له سروشت به ده و نااسایی ئه نجام ده دن، به بی ته ماشا کردنی کارو کرده وه و ئه و بارو حاله ی که تیایدان. شیخ _ په حمه تی خوا لیبت _ له م کتیبه دا ویستویه تی ئه م مه سه له به ته وای پوون بکاته وه و، دۆست و ئه ولیای خوامان به پوونی بۆ ئاشکراکات، تا ئیمه ش دۆستایه تیان له گه ل ببه ستین و، شوینیان بکه وین، هه روه ها ویستویه تی دوژمنانی خوامان به ته وای بۆ به ده رخت، بۆ ئه وه ی ئیمه ش به دوژمنی خۆمانیان بزانی، و بۆ ئه وه ی هه ق و پووچی و نا په وایی تیکه ل به یه کتر نه بن.

ده روزه ی (الولاء والبراء) واته دۆستایه تی ئه ولیای خوا و به ریبوون له دوژمنانی خوا ده روزه یه کی گرینگه و، خه لکی له م باره وه جیاوازن مه گه ر که سانیک که خوی تعالی هیدایه تی دابن و، پێگه ی هه قی پیشان دابن، چونکه که سانیک له م ده روزه یه دا زیده پۆیی ده که ن و، خه لک ته کفیر ده که ن، وه کو خه واریج و که سانیتر که له سه ر پێپه وی نه وان ده چن، ئه م تاقمه ئه و ئایه تانه وهرده گرن که باسی به ریبوونی تیدایه له دوژمنانی خوا، ئه مه ش هه ق و راسته، که چی ته ماشای ئه و ئایه تانه نا که ن که مامه لکردنی تیدایه له گه ل دوژمنانی خوا دا، ئه م تاقمه ده یانه ویت مامه له کردنیان له

گه لدا بېرن به هه تا هه تايي، به لام خوي تعالي فه رمانی داوه مامه لیان له گه لدا بکړیت، له بواری کاروباری دونیاییدا، نهو کاروبارانهی په یوه نديان به نایینه وه نییه، بویه په یمانامه و، صولج و ناشته وایيان له گه لدا « به ستریت، نه مان و نارامیان پیده دریت و، نیتړ ده ستریزیان ناکړته سهر و، ناکوژین و، مال و، سامان و، شهر و ناموسیان ده پاریزیت، نهو مافانه یان ده بیت که موسلمانان ده یان بیت و، نهو هشیان له سهر ده بیت که له سهر موسلمانان ده بیت، هه روه ها هیچ ریگریه که له نارادا نییه کرداره کانی کړین و، فروشتن و، بازرگانیان له گه لدا بکړیت، هیچ ریگریه که له نارادا نییه سود له و تواناو، کارشناسی و، ده ستره نگینیه یان وه رگریت که نه وان شاره زان تیایدا، نه م شته قه دهغه ناکړی و، هیچ دزایه تیه کی له گه ل (الولاء والبراء) دا نییه، که چی نه م تاقمه کوتایيان به هه موو نهو شتانه هیناوه، خوي گه وره ده فه رمویت:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸) إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۹)﴾ [المتحنة:

۸-۹] واته: خوا پښتان لی ناکړیت له گه ل نه وانه ی که جهنگیان له گه ل نه کردوون له سهر نه م دینه و ده ریان نه کردوون به راستی خوا نه وانه ی خوش نه وی که دادگرن بینگومان خوا پی گړیتان لی ده کات ته نها له وانه ی که جهنگیان له گه ل کردوون له سهر دین و ده ریان کردوون له جیگه و شوینه وارتاندا و یارمه تی یان داوه له سهر ده رکردنتان (به رگریتان ده کات) له وهی که دوستایه تیان یان له گه ل بکن و به دوستیان دابنن و هر که سیک دوستایه تیان بکات نا نه وانه خویان سته مکارن. خوي گه وره له نیوان تاقمه جور به جور ه کانی کافراندا جیاوازی کردووه . دایک و بابی کافر، خوي گه وره به واجبی داناو مندالان چاکه یان له گه لدا

بکەن، بەلام بە مەرجیک شویینی دینەکه یان نەکهون، چونکه خوی گەورە لە سورەتیکێ تردا دەفرمویت: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُ بَيْنِ عَامَرَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدِكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (١٤) وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطَعَّهُمَا وَمَا بَيْنُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (١٥) [لقمان: ١٤-١٥] واتە: فرمانمان داوە بە ئادەمی (بەچاکی هەلس و کەوت کردن لەگەڵ) دایک و باوکیدا دایکی هەلی ئەگرێ بە دوو گیانی (پێی لاواز دەبی) لاوازی لە دواي لاوازی و بپینەوهی لە شیر لە (دوا تەمەنی) دوو سالیەوه (وه فرمانمان بە ئادەمی دا) که سوپاس گوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکە تەنها بۆ لای منە گەڕانەوه تان و ئەگەر (باوک و دایکت) ئەو پەڕی هەولیان دا لە گەڵت بۆ ئەوهی شتی بکەیت بە هاوبەشی من که هیچ زانیارییەکت پێی نییە ئەوه گوێرایەلیان مەکه بەلام لە دنیادا زۆر بە چاکی هاوپیەتیان بکە. واتە ئەگەر دایک و باب کافر بن، پیویستە شویینی دینەکهی ئەوان نەکهون، بەلکو شویینی دینی برواداران بکەون، بەلام بەچاکی رەفتارکردن لە گەڵ دایک و بابدا کاریکی واجبه لە سەر مندالی موسلمان. کۆمەڵی دووهم بە پیچەوانەي کۆمەڵی یەکهەم بیر دەکه‌نه‌وه بە تەواوی، تا ئەو ئاستەي (الولاء والبراء) دەتویننەوهو، دەلێن: پیویستە خوشەویستیمان هەبی بۆ هەموو مەوۆقیك، ئایینەکهی ئیمە ئایینی لیبوردن و چار پۆشینە، ئایینی ناشتی و یەکگرتنی نیوان هەموو مەوۆقایەتیە، ئەم تاقمە بە پیچەوانەي تاقمی یەکه‌مه‌وه‌ن و، دەلێن: (الولاء والبراء) لە نیوان مەوۆقایەتیدا نیە. باسی مافەکانی مەوۆ و شتی تری بەو هاوشیوانە دەکەن، بۆیە پیچەوانەي تاقمی یەکه‌م بوونەتەوه، تەماشای دەکەین تاقمی یەکه‌م زێدەپۆیی دەکەن و، تاقمی دووهمیش نەرم و نیانی دەنوینن تا ئەو ئاستەي هەولده‌ده‌ن (الولاء والبراء) لە کتیی یەکخواپەرستی و مەنەجەکانی خویندندا لادەن، هەول دەدەن جیهاد لە مەنەجەکانی

خویندندا لادەن، وەكو ئەوێ بەلاتانەوێ ئاشکرایە، قسە لەم شتانەدا دەکەن و، بە کارێکی فورس و گرانی دادەنێن و، سەماحەت و لێبوردەیی و بەخشندەیی ئیسلام دەکەن بەلگە، بێگومان ئیسلام ئایینیکی لێبوردەییە، بەلام سەماحەت و لێبوردەیی سنووری هەیە و، شوێنی خۆی هەیە، لە شوێنی خۆیدا بەکاردێت، سنورو پێساو یاسای شەریعی خۆی هەیە و، پەها نیە.

کۆمەڵی سێ یەم کۆمەڵی باوەرپووچان و خورافین، ئەوانەن کە شیخ مەبەستیی و لەم کتێبەدا باسیان دەکات، وەكو کەسانی باوەرپووچ و خورافی کە بۆم باس کردن، ئەم تاقمە هەموو کەسیک کردەوێ کە لە سروشت بەدەر و نااسایی ئەنجام بدات بە وەلی و دوستی خۆی دادەنێن، بەبێ ئەوێ تەماشای کاروکردهوێ ئەو باروحوالە بکەن کە ئەو کەسێ تێدا یە، هەر کەسیک شتیکی پێی بیت وەكو جادوگرێ، بانگەشە ی غەیبزانی، فالچیتی بە وەلی و دوستی خۆی دادەنێن و، تەماشای کاروکردهوێ لە خواترسان و تەقواکە ی ناکەن، تەماشای ئەو ئایەتە ناکەن کە شیخ لەم کتێبەدا باسی کردوون. کۆمەڵی چوارەم ئەوانەن کە (الولاء والبراء) بۆ فیرقە و کۆمەڵەکان دەگەڕێننەو، بۆیە دوستانەتی و پشتگیری هیچ کەسیکی تر ناکەن، جگە لە فیرقە و کۆمەڵە کە ی خۆیان و، دوژمنایەتی هەموو کەسیکی تر دەکەن، (الولاء والبراء) بۆ فیرقە و کۆمەڵەکان دەگەڕێننەو، بۆیە هەر کەسیک لە سەر پێباوەرو مەزھەب و بیرو بۆچونی ئەوان بیت، ئەوا بە دوست و پشتگیری خۆیان دادەنێن و، هەر کەسیش موخالەفەیان بکات، بە دوژمنی دادەنێن، بێگومان ئەم دیاردەییە ئاشکرایە هەیە. ئەمە چوار کۆمەڵەن لەو بارەوێ گومرا بوون. بەلام کۆمەڵی پێنجەم، کۆمەڵی سوننەت و جماعەتن، کە شیخ _ پەحمەتی خوا لێ بیت _ لەم کتێبەدا باسیان دەکات، ئەوانەن کە تەماشای هەموو قورئانیان کردو، هەستان بە (الجمع)

کردن له نىوان ئايه ته كانداو، ته ماشاي سىفاتي دۆستانى خواو سىفاتي دۆستانى شەيتانىان كرد، ئائەمە ئەو تەوەرەيە كە كىتەبە كە باسى دەكەت، كىتەبى (الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان)، بى گومان ئەمە كىتەبىكى بەنرخەو، زۆر پىويستىشە بۆ لادانى ئەم تىكەل و پىكەل و شىواندە، كە بەلای خەلكانىكى زۆرەو (الولاء والبراء) تىدا شىواو، كە سانىك زىدەپۆى تىدا دەكەن و، كە سانىك وازى لى دەهینن و، كە سانىكىش هەر لە بنەرەتەو نكۆلى لى دەكەن.

وەكو ئەوەى بىستوتانە پىغەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ لە نىوان كە سانىكدا دەرکەوت كە لە پەرستەكانياندا جياواز بوون، هېچ زانستىكيان پى نەبوو، بەلكو شويىنى ئارەزوواتى خويان و، شويىنى باو باپىرانيان دەكەوتن، بۆيە خواى تعالى قورپان و سونەتى بۆ دابەزاندن، كردى بە ھۆكاريك بۆ ھىدايەتدانى ئەوانەى كە ويستى لى بوو ھىدايەتيان بدات و، بە ھىدايەتدان شايستە بوون، ئەو كە سەنەشى پى گومرا كرد كە ويستى لى بوو چاويان كویر بکات و، دلایان داپۆشیت، بۆيە ئەم ھەقەيان قبول نەبوو، ئىتر بە ناردنى ئەم پىغەمبەرە دۆستان و وەلى خوا لە دۆستان و وەلى شەيتان جيابونەو و ئاشكرا بوون، خواى تعالى قورپان و سونەتى بۆ دابەزاندو، دۆستانى خواى بۆ پوون كردينەو بۆ ئەوەى خۆشمان بوین و شويىنيان كەوين و، دۆزمنانى خواشى ئاشكرا كرد، بۆ ئەوەى پقمان لىيان بىتەو، خۆمان لە پىگەو پىچكەكانيان بەدور بگيرن، ھەرەھا چۆنیەتى مامەل كردنى لە گەل ئەوانەدا بۆ پوون كردينەو، بۆ ئەوەى بزانی چۆن مامەلەيان لە گەلدا بکەين، بەلى، كىتەبە كە ئەم تەوەرەيە باس دەكەت.

دۆستانى رەھمان و دۆستانى شەيتان^(۱)

خوای گەرە لە قورپان و سونەتی پێغەمبەرە کەیدا ئەوەی پەوین کردۆتەو کە
خوای دۆستانیکى هەبە لە خەلك، شەیتانیى دۆستى هەبە^(۲) خوای گەرە دۆستانى
خوای دۆستانى شەیتانى لە یەكدى جیاکردۆتەو، خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿أَلَا إِنَّ
أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳) لَهُمُ الْبُشْرَى فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۶۴)﴾ [یونس: ۶۲ –
۶۴] واتە: ئاگاداربن بى گومان دۆستانى خوای ترسیان لە سەر نییە و خەفەتیش
ناخۆن، ئەوانەى باوەریان هەناوە و هەمیشە خوایان دەپارێزن و لە خوا دەترسن هەر بۆ
ئەوانە مزگینى لە ژيانى دۇنيادا و لە دوا پۆشیدا گۆران نییە بۆ و تە (وبەلێنە) كانى
خوای هەر ئەوەیە سەرکەوتنى زۆر گەرە.

(۱) وشەى (أولياء) م بە دۆستان وەرگێڕاوە، تاکیشى (ولي) ه واتە دۆست، وەرگێڕ.

(۲) بەلێ ئەمە لە قورپاندا هەبەو، چەند ئایەتیکیشتان بۆ دەهێنیتەو، سیفاتى

دۆستانى خوای دۆستانى شەیتانى تێدايە، خوای تعالى جیاوازی لە نێوان دۆستانى

خوای دۆستانى شەیتاندا کردووەو، سیفاتى دۆستانى خوای سیفاتى دۆستانى شەیتان

باس دەکات، بۆیە ئاگادارى ئەمە بن.

ديسان خواى تعالى دهفهرمويت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [البقرة: ۲۵۷] وات: خوا دؤست و کارسازی نه وانه یه که بپوادارن دهریان ده هیئت له تاریکستانی بى بپوایی بۆ پووناکی باوه پو پینموونی و نه وانه ی که بى بپوان شهیتان دؤستیانه دهریان ده هیئت له پووناکی (و بیروباوه پ) هوه بۆ تاریکستان نه وانه هاوړی دؤزه خن تیایا نه میننه وه هه تا هه تایه ^(۱)

(۱) _ نه م ئایه ته باسی دؤستانی خواو دؤستانی شهیتانی تیدایه، خواى گه وړه دهفهرمويت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته خواى گه وړه دؤست و کارسازی ئیماندارانه، نه وانه ی ئیمانیان هیئاوه، پاشان خواى گه وړه دهفهرمويت: ﴿يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ واته: له تاریکستانیه کانی کوفرو شیرک و گومان دهریان ده هیئت بۆ نورو پووناکی ئیمان و زانست و پینموونی، نا نه مه به روبومی دؤستایه تیکه یانه بۆ خواى گه وړه، له تاریکستانیه کان دهریان ده هیئت، ته ماشای وشه ی (الظُّلُمَاتِ) واته تاریکستانیه کان بکه ن که هیچ سنوریکى نییه، به شیوه ی (الجمع) واته: کۆ هاتووه، چونکه هیچ سنوریکى نییه و، تاریکستانیه کی زوره، (إِلَى النُّورِ) واته بۆ نورو پووناکی، یه ک نورو پوناکیه و، نه یفه رمووه: (الأنوار) واته نورو پوناکیه کان، له ئایه تیکی دیکه دا خواى گه وړه دهفهرمويت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] واته: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ (فرمانی داوه که) بى گومان نه مه پښتای پاستی منه که پاست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته شوینی بکه ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی پښکه کانی ترمه که ون . چونکه پښتای پاستی خوا یه که و، پښکه کانی تری پښه وانه ی پښتای پاستی خوا نون، که وا بوو تاریکستانیه کانیش نون و، نورو پووناکیش ته نها یه که و هیچی تر، له تاریکستانیه کان دهریان ده هیئت بۆ نورو پووناکی، نه مانه دؤست و نه ولیای خوان، باشه دؤست و نه ولیای شهیتان

کین؟ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ﴾ کافران، نهوانه ی به خوی گه وره کوفریان کردوه، نهوانه شهیتان دۆستیانه که له نورو پووناکیه وه دهریان دههینن بۆ تاریکستانیه کان، له زمانی عه ره بیدا وشه ی (الطاغوت) له وشه ی (الطغیان) وه وه رگیراوه، که مانای له سنور دهرچوون ده به خشیت، (الطاغوت) یش زۆن و، هه ره مووشیان ناوی (الطاغوت) ده یانگریته وه، (الطاغیة) نه وه یه که له گوپرایه لی خوی گه وره چوو بیتته دهره وه، شهیتان (الطاغوت) وه، هه موو شهیتانه کانی ئینس و جن به تیکرا (الطاغوت) ن، سنووریکی دیاریکراو بۆ (الطاغوت) نییه، هه موو (الطاغوت) یکیش شوینکه وته ی هه یه، به لام ئیمانداران ته نها شوینی خوی گه وره ده که ون و، خوی گه وره دۆستیانه، ته ماشاکه ن ئیمانداران خوی گه وره دۆستیانه به ته نها، به لام کافران دۆستیان زۆره، (الطاغوت) یکی زۆر دۆستیانه، (الطاغوت) یش له زمانی عه ره بیدا (اسم جنس) ه، واته ناوه بۆ په گه زیکی دیاریکراو و، هه موو شهیتانیک له شهیتانه کانی ئینس و جن و که سانی بانگه وازکه رانی گومپایی ده گریته وه، ﴿يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ﴾، واته: له نورو پووناکی په یام و ئیمان و پینموونی دهریان دههینیت، ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بۆ تاریکستانیه کانی کوفرو شیرک، نه م شته ش تاوه کو مه ستانی قیامت به رده وامه، پاشان خوی گه وره عاقیبه ت و دهره نجامی نه وانمان بۆ پوون ده کاته وه و ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که له هاوه لانی دۆزه خن، هاوه لانی دۆزه خ واته: لی جیا نابنه وه و، له و ئاگره پزگاریان نابیی، هاوه لانی ئاگر، پاشان خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ لی جیا نابنه وه و به هه تا هه تایی تیایدا دههیننه وه، ئا نه مه دهره نجام و عاقیبه تیانه _ په نا به خوا _ که وا بوو جیاوازی نیوان دۆستانی خواو دۆستانی شهیتانمان زانی، که دۆستانی خوا ئیماندارانن و دۆستانی شهیتانیش کافرانن.

ديسان خواي گه وره ده فەر مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۵۱)
فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ
يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾ (۵۲) وَيَقُولُ الَّذِينَ
آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ
(۵۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۵۴) إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ (۵۵) وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمْ
الْغَالِبُونَ﴾ [المائدة: ۵۱ - ۵۶] واته: ئەي ئەوانەي باوەرپتان هیناوه جووله که و گاور
مه کهن به پشستیان و خۆشه ویستی خۆتان ئەوانه دۆستی یه کترن ئەوه تان ئەوان
بکات به پشستیان و دۆست ئەوه به پاستی ئەو که سه له وانه بیگومان خوا پێنموونی
گه لی سته مکاران ناکات بۆیه ئەبینی ئەوانه ی دلایان نه خوشی (دوو پوویی) تیا به پێش
برکێ ئەکهن له دۆستایه تی ئەو (جووله که و گاور) انه دا ئەلێن ئەترسین که به سه رهاتی
ناخوشی پۆزگار دووچارمان ببیت ده ی نزیکه خوا سه رکه وتن و زال کردنی ته و او
بنیڕیت (بو پیغه مبه ر ﷺ) یان له لایه ن خۆیه وه کاریکی تر بکات به هۆی ئەوه وه
وایان لیدی ئەوه ی په نهانیان کردبو له دهروونی خۆیاندا په شیمان ده بنه و. ئەوسا
ئەوانه ی بپوایان هیناوه ده لێن ئایا ئەو که سانه ئەوانه ن که سویندیان به خوا ئەخوارد
به توندترین سویندیان که به پاستی ئەوان له گه لتانن کرده وه کانیان پوچه ل بویه و.
به هۆی ئەوه وه زه ره رمه ندو په نجه پۆ بوون ئەي ئەوانه ی که باوەرپتان هیناوه. مه ر
که س له ئیوه هه لگه پێته وه له ئایینه که ی ئەوه به زوویی خوا له باتی ئەوان گه ل و
کۆمه لێکی تر نه هینی خوا نه وانی خوش ئه وێ و نه وانی خوش ئه وێ به سۆزو
به زه یه ن به رانه ر بپواداران به هینو توندن به رانه ر بی بپوایان تی کۆشان ده کهن له

پئی خوادا و ناترسن له سهر زه نشتی سهر زه نشتکاران ئه وهی باسکرا چاکه و بههره ی خواجه ﴿ ئه یبه خشی به هر که س که خوی بیه ویت و خوا ده ستلآت فراوانی زانایه بیگومان دوست و یارمه تی ده ری ئیوه ته نها خواو پیغه مبه ره که یه تی و برودارانن ئه وانه ی که به پیک و پیکی نویژه کانیان به جی ئه هیتن و زه کات ئه دهن به رده وام ملکه چن بۆ فه رمانی خوا و هر که س خواو پیغه مبه رو ئیمانداران بکات به پشتیوانی خوی ئه وه بیگومان هر کۆمه لی خوا زال و سهر که وتوون ^(۱)

(۱) _ ئه م ئایاتانه له سوپه تی پیروزی (المائدة) یه، جیابونه وهی تیدایه له نیوان دوستانی خواو دوستانی شه یتاندا، خوی گهر ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ قسه ی له گه لدا کردن و به ئیمانداران ناوی بردن، چونکه ئیمان و برابوون وا پیویست ده کات که ملکه چی فه رمانی خوی گهره بن و، گویدیری بانگه وازی که ی بن، پاشان قه ده غه یکردن و فه رمووی: ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ واته: دوستایه تی جوله که و گاوران مه که ن، خوشتان بوین و سهریان بخه ن و به رگریان لی بکه ن، جوله که ئه وانه ن که ته وراتیان بۆ دابه زیوه و، ئوممه تی (موسی) پیغه مبه رن _ علیه السلام _، به لام گاوران ئه وانه ن که ئینجیلیان بۆ دابه زیوه و، ئوممه تی (عیسا) ی کوپی (مریم) ن _ علیه السلام _، به لام ئه و دوو ئوممه ته له پێبازه پاسته که ی (موسی) و (عیسا) لایانداو دور که وتنه وه، کاتیکیش موحه ممه د ﷺ وه کو پیغه مبه ریک نیردا، کوفریان کردو شوینی نه که وتن، جوله که به (عیسا) و به (موحه ممه د) یش کوفریان کرد، گاورانیش به (موحه ممه د ﷺ) کوفریان کرد، هر که سیش به یه ک پیغه مبه ر کوفر بکات، ئه و به خوی گهره و به هه موو پیغه مبه رانی کوفری کردوه، خوی گهره له سوپه تیکی دیکه دا ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ

سَيَلًا (۱۵۰) أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا (۱۵۱) ﴿[النساء: ۱۵۰-۱۵۱]، واته: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌پن ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ وه ده‌یانه‌وی جی‌اوازی بخنه ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیتوان خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِغُضِّ﴾ وه ده‌لین باوه‌پ به هه‌ندیك (له پیغه‌مبه‌ران) ده‌مینین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ﴾ وه باوه‌پ ناهیتین به‌هه‌ندیکی تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ وه ده‌یانه‌وی ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَيَلًا﴾ له‌و نیتوانه‌دا ریگه‌یه‌ك بده‌نه‌به‌ر ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ ئا نه‌وانه به راستی بی‌باوه‌پی ته‌واون . نه‌وه هیچ گومانیک‌ی تیدا نیه، چونکه هه‌ر که‌سیك باوه‌پ به یه‌ك پیغه‌مبه‌ر نه‌کات، نه‌وا به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران باوه‌پی نه‌هیناوه‌و، له هه‌مان کاتیشدا باوه‌پی به خوی گه‌وره نییه که پیغه‌مبه‌رانی ناردوه‌و، خوی گه‌وره ئیمان و باوه‌پی نه‌و که‌سانه‌ی به پیغه‌مبه‌رانی خویان پوچ کرده‌وه . کاتی که باوه‌پیان به پیغه‌مبه‌رمان موحه‌ممه‌د ﷺ نه‌کرد، وه ئیمان و باوه‌پی جووله‌که‌ی به (موسی) پیغه‌مبه‌ر _ علیه السلام _ پوچ کرده‌وه کاتی که باوه‌پیان به (عیسی) پیغه‌مبه‌ر _ علیه السلام _ و (موحه‌ممه‌د ﷺ) نه‌کرد، نه‌گه‌ر نه‌مه باروحالی جووله‌که‌و گاوران بیت له کاتی‌کدا که خاوه‌ن کتیبی ئاسمانین، نه‌ی باروحالی که‌سانی دیکه‌ی موشریک و بت‌پرستان و یاخیبوان له ئایین و خواپه‌رستی ده‌بیت چۆن بیت، نه‌مانه شایسته‌ترین برویان نه‌بیت، ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ واته: دۆستایه‌تیان مه‌که‌ن به خوشویستن و سه‌رخستن، به‌لکو با له به‌ر خاتری خوی گه‌وره رقتان له‌وانه بیته‌وه، چونکه خوی گه‌وره رقی له‌وانه ده‌بیته‌وه‌و، له سوږه‌تیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ [الممتحنة: ۱] واته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوژمنانی من و خوتان مه‌که‌ن به دوستی

خزتان. پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿بَغْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَغْضٍ﴾ واته: کافران دۆستی به کترن، خوی گه وره دۆستایه تی له نیوان کافران و موسلماناندا برپوه و نه بهیشتووه، به لکو کافران دۆستی به کترن، بۆیه کافر دۆستی کافره و، جووله که دۆستی جووله که به و، گاور دۆستی گاوره، نیوان ئه وان و موسلمانانی له به کتر جیا کردوته ووه، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ ده بی به جووله که یان گاور، ئه گهر دۆستایه تیان بکات ده بیّت به به کیّک له ئه وان، پاشان ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ئه وه سزایه که بۆ ئه وان، ئه و شته ی به سته م ناوبردووه و، هه والّی داوه که پینموونی ئه و که سه ناکات که ئه و سیفه ته ی تیدا هه بیّت، بۆیه هه رکه سیّک دۆستایه تی جووله که و گاوران بکات، ئه و که سیّکی سته مکاره و، بیگومان خوی گه وره ش پینموونی گه لی سته مکاران ناکات، ئه مه ش سزایه که بۆ ئه وان، به لکو پینموونی ئه هلی ئیمان و باوه ر ده کات، ئه وانه ی هه ق قبول ده که ن، به لام ئه و که سه ی پوو له هه ق وهرده گپرت، خوی گه وره ش بیبه شی ده کات لئی، وه کو سزایه ک بۆ ئه و که سه، بیگومان خوی گه وره پینموونی گه لی سته مکاران ناکات، پاشان هه والّی مونا فقی و دوپوانمان پیّ ده دات، ئه وانه ی وا راده گه یه نن که موسلمانن، چه ندیش زۆرن، خوی گه وره زۆریان نه کات، وا راده گه یه نن موسلمانن له کاتی که دۆستایه تی جووله که و گاوران ده که ن، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ده بینی ئه و که سانه ی دلّیان نه خوْشی دوپووی تیدا به ﴿يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ له دۆستایه تی جووله که و گاوراندا پیشبرکی ده که ن و دستیان له گه ل تی که ل ده که ن، ئه گهر جووله که و گاوران به سه ر موسلماناندا سه رکه تن، ئه و ده ستیکیان له وئی به و ترسیان نییه، ئه وان گومانی خراب به خوی گه وره ده به ن و، گومانی ئه وه ده به ن که خوی گه وره واز له

پشتگیری و هاوکاری موسلمانان ده مینیت و، جووله که و گاوردان به رز ده کاته وه و سهریان ده خات، به راستی نه مه به دگومانیه به رامبه ر به خوی گه وره، ده لنین ده ترسین به سهر هاتی ناخوشی پوژگارمان دووچار بیت، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿نَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِي بِالْفَتْحِ﴾ دهی نزیکه خوا سهرکه وتن و زال کردنی ته و او بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ بنیریت، بۆ نه وهی موسلمانان سهربخات، وتنی وشه ی (عسی) ش له لایه ن خوی گه وره وه بۆ واجیب بوونه، نه مه ش په یمانیکه له لایه ن خوی گه وره وه که موسلمانان سهرده خات و، سهرکه وتن و زال کردنیان پی ده به خشیت، پاشان ده فهرمویت: ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان له لایه ن خویه وه کاریکی تر بکات، بۆ نه وهی له نه واندایه جیبه جیی بکات، له جووله که و گاورداندا، ئیتیر نه و مونا فیق و دوو پووانه ئابرویان ده چیت، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَيُضْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾ ئیتیر به هو ی نه وه وه که له ده روونی خویاندا په نهانیان کرد بوو په شیمان ده بنه وه، په نا به خوا ده گرین، نه م شته ش پووی داوه، خوی گه وره ئابرووی دوو پووانی برده وه، جووله که و گاوردانی سهر شوپ کرده وه، موسلمانانی به هینو شکومه ند کرده، خوی گه وره له زور شوین و هه لو یستدا ئابرووی دوو پووانی برده وه، نه مه ش تاوه کو پوژی قیامت و، تاوه کو ئایینی ئیسلام بمین و، تاوه کو موسلمانان بمینن هر به رده وام ده بیت، پاشان نه هلی ئیمان و باوه ر به رامبه ر به و مونا فیق و دوو پووانه سهریان سور ده مینیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾ ئایا نه و که سانه نه وانه که سویندیان به خوا ده خوارد، به توندترین سویندیان، که به راستی نه وان له که لتانن، له سوپه تیکی دیکه شدا خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (۱) اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (۳) [المنافقين: ۱-۳] واته: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که دوو پروان بیتنه لات ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ده لئین شایه تی ده دهین که به راستی تو بیتنه مبه ری خواست ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ وه دیاره خوایش ده زانی که تو ره وانه کراوی نه وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه خوا شایه تی ده دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که بیگومان دوو پروان دروزنن ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سویند (دروکانی خو یان کرد به قه لغان (بو خو یان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نینجا ریگری (خه لک) یان ده کرد له ری خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی نه وان کاریکی خراپیان ده کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ نه وهی که (وترا) له بهر نه وه بوو که به راستی نه وان باوه رپیان هیناو ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ له پاشان بی باوه پ بوون ﴿فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ نینجا موړنرا به سهر دلایاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ نیتر نه وان هیچ تی ناگن. نیتر به هوئی نه وه. که له ده روونی خو یاندا په نهانیان کرد بوو په شیمان ده بنه وه، پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾ دوو پرووی کار و کرده وهی پووج کردنه وه، په نا به خوا، کارو کرده وه دیاره کانیاں چو به هوا داو، بو به توژو خو لی بلا بوو وه، هیچ نرخ و به هایه کی نه ما، پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ وه کو چو ن نه و دوو پروانه هه لگه پانه و. ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوای گه وره بروادارانسی خوش ده وی و، نه مهش دوستایه تیه، نه و دوستایه تیه بریتیه له وهی که خوای گه وره خوشی ده وی و بروادارانیش نه ویان خوش ده ویت، خویان خوش ده ویت و خواش نه وانی خوش ده ویت ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو برا برواداره کانیاں نه رم و نیانی ده نوینن، بو براکانیاں نه رم و نیانی ده نوینن و به زیان پیاندا دیته وه و ده یانپاریزن، نه مه نه ریتی

موسلمانانه، وهكو ديوارى بينان تيهه لكيشن و هه نديكى هه نديكى ترى ده به ستييت،
 وهكو يهك جه ستهن نه گهر نه نداميكي نازارى هه بي هه موو نه ندامه كاني تر ده نالينن له
 بهر بيخه وي و گهرمه تا ﴿اعِزَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به سهر كافراندا به هينن، وشه ي (العِزَّة)
 ماناي هيز ده به خشيت، نه وان به رامبه به موسلمانان نه رمونياني ده نوينن و، بيبه زى
 و تونديشن به رامبه به كافران و نه رم و نيانيان بو نانوينن، ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 به رامبه به كافران و دوزمناني خوا تيده كوشتن، به زمان و به ده ست و به هه موو
 جوړه كاني ترى تيكوشان به رامبه ريان تيده كوشتن ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ له
 سه رزه نشتي سه رزه نشتكاران نا ترسن، چونكه تيكوشان بناغه و پشتيواني دينه و،
 به بي تيكوشان له پيناوي خوا دا دين هه لئاسيت و راست نابيتته وه، تيكوشانه كه
 دوستاني شهيتان سه ركوت ده كاو كافران سه ركوت ده كات ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
 يَشَاءُ﴾ نه وه چاكه و به هره ي خوايه و ده بيه خشى به هه ركه س كه خوى بيه وييت، نه م
 ثيمان و باوه په، نه م به هيزه له ديني خوا دا، نه م په حم و به زه بيه به رامبه به
 نيمانداران و دوستايه تي نيمانداران، بيگومان فه زل و چاكه و به هره ي خواي گه وره يه،
 به ويستي خوى پينومايي نه و به ندانه ي بو ده كات كه خوى ده يه وييت، نه و به ندانه ي
 هه ق قبول ده كهن و، هه قيان ده وييت، به لام هه ركه س پوو له هه ق وه رگيريت، خواي
 گه وره له وه بيبه شي ده كات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا په حمه ت و به زه يي فراوانه، پوزي
 فراوانه، مولك و ده سته لات فراوانه، فراوانه به هه موو جوړه كاني فراواني، وه به
 هه مووشتيك زانايه و، ده زاني چ كه سيك نيمانداري راسته قينه يه و چ كه سيك دوو پوهه،
 هيج شتيكي لي په نهان نابيت، خواي گه وره پاش نه وه ي باسي نه و كه سانه مان بق
 ده كات كه دوستايي جووله كه و گاوران ده كهن له كاتيكا وا پا ده گه يه نن كه
 موسلمانن ده فه رموييت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ي پيوسته

دۆستایه تیان بکهین یه کهم خوای گه وره یه به خوشویستنی، به گویرایه لئی کردنی، به لئی ترسانی، به هیوا بوونی، به په رستنی به هه موو جوړه کانی په رستن، دووهم پیغه مبه ره که یه تی به گوی دیږیکردنی، به شوینکه ورتنی، به خوشویستنی، به ده سنگرتن به سونه ت ه که یه وه _ علیه الصلاة والسلام _ سی یه میش بروادارانن، نه وان براتانن، نه وان دۆستی ئیوه و، ئیوه ش دۆستی نه وانن، پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ نه مه نه ریتی ئیماندارانه دۆستی یه کترن، جووله که ش دۆستی یه کترن ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ مه به ستی نه وه یه که جگه له خواو پیغه مبه ری خواو ئیمانداران دۆستایه تی هیچ که سیتر مه که ن، نه گهر خاوه ن کتیب بن یان خاوه ن کتیب نه بن، به خوشویستن و سه رخستن دۆستایه تیان مه که ن، ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نه مه سیفاتی دۆستانی خوایه، سیفاتی دۆستانی خوا بریتیه له وه ی که نویژ ده که ن و زه کات ده ده ن و گویرایه لئی خواو پیغه مبه ره که ی ده بن ﴿وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ به رده وام نویژ ده که ن، خوای گه وره له جیاتی نویژ رکوعی به کارهیناوه، چونکه رکوع گه وره ترین پایه کانی نویژه، سجوودیش ده چیته نه و چوارچیتوه یه وه، به رکوعیش ناو نراوه، چونکه ملکه چ بوونه بۆ خوای گه وره، پاشان خوای گه وره نه وه ی بۆ پروون کردوینه ته وه که سه رکه وتن و زال بوون بۆ کئییه، ئایا سه رکه وتن و زال بوون بۆ دۆستانی شه یتان و دۆستانی جووله که و گاور ده بیت، یا خود سه رکه وتن و زال بوون بۆ دۆستانی خوا ده بیت و، ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ هه رکه س خواو پیغه مبه رو ئیمانداران بکات به دوست و پشتیوانی خوی نه وه بیگومان هه ر حیزبی خوا زال و سه رکه وتوون، به حیزب و کومه لئی خوی ناوی بردوون، که وابوو تاقمی دووهم حیزب و کومه لئی سه ر به

کښن؟ حېزب و کومه لى شهيتانن، ﴿هُمُ الْعَالِيُونَ﴾ کومه لى خوا زال و سهرکه وتوو دېن، به لى له وانه يه هندی نوشوستی و به لاو کاره ساتيان تووش بيت، به لام نه گهر که م و کورپه کانيان چاک کرده وه، خواى گه وره سهرکه وتن و زال بونيان پى دهبه خشيت، ناکام و دهره نجامى باشيش ته نها بؤ پرواداران. له پروانگه ي نه م نايه تانه وه بومان پوون دهبېته وه که نه ولياو دوستانى خوا نه هلى ئيمان، نه وانه ي هندیگان دوستانه تى يه کتر ده که ن، نه ولياو دوستانى شهيتانيش کافران و دوپروانن، نه وانه ي خويان مه لاس ددهن و، له نيوان نه مان و نه واند دودلى دهنوينن، نه له گه ل ئيمانداران و نه له گه ل کافرانيشدان، دودلن و دل پراوکيانه له نيوان کوفرو ئيماندا، نه لای ئيماندارانن و نه لای بى باوه پانیشن، نه مانه دوستانى شهيتانن، نه مه يه جياکارى له نيوان دوستانى خواو دوستانى شهيتاندا.

دیسان خوای گه وره ده فەر مویت: ﴿هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ [الكهف: ۴۴]، واته: ﴿هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ﴾ له وشوینانه دا پشتیوانی و یاریده ر هه ر خوای پاست و هه قه ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا﴾ هه ر نه ویش چاکترین پاداشت ده داته وهو ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ سه ره نجامه هشی باشته ره^(۱)

(۱) _ له پۆژی دوایدا هیچ دۆستایه تی و خوشویستنیک نامینیت، جگه له دۆستایه تی و خوشویستنێ خوای گه وره، (الْوَلَايَةُ) بفتح الواو: واتای دۆستایه تی و خوشه ویستی ده گه یه نیت و، (الْوَلَايَةُ) بکسر الواو: واتای نه میرایه تی و کاروبار گرتنه ده ست ده گه یه نیت، دۆستایه تی و خوشویستنێ خوای هه ق، جگه له خوای گه وره هیچی تر نامینیت، هه موو شتیکی تریش له ناو ده چیت و نامینیت، به لێ، هه ر نه ویشه که چاکترین پاداشت و سه رکه وتنی باش به ئیمانداران ده دات، به لام نه و که سه ی دۆستایه تی شه یتانی کردبوو، به دلنیا یی عاقیبه ت و ده ره نجام خراپی ده بینیت و، له جیات ی پاداشتیش سزا ده بینیت .

دوستانی شه‌یتان:

هه‌روه‌ها باسی ((دوستانی شه‌یتان)) ی کردوه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ (۱۰۰)﴾ [النحل: ۹۸ - ۱۰۰] واته: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتێ ویستت قورپان بخوینی ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په‌نا بگره‌ به‌خواله شه‌یتانی ده‌رکراو له به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ﴾ به‌ پاستی ئه‌و (شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نییه ﴿عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ته‌نا پشت به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته‌نا ده‌سه‌لاتی به‌ سه‌ر نه‌وانه‌دا هیه ﴿يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ که ئه‌و (شه‌یتان) ده‌که‌نه دوست و پشتیوانی خویان و نه‌وانه‌ی به‌هۆیه‌وه بوونه‌ته هاوه‌ل دانەر^(۱)

(۱) _ ئه‌مه سیفاتی دوستانی په‌حمانه ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ واته نه‌گه‌ر ویستت قورپان بخوینی، ئه‌مه به‌هاوشیه‌ی ئایه‌تیکی تره که خوی تعالی‌ تیایدا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ [المائدة: ۶] واته نه‌گه‌ر ویستتان هه‌ستن بۆ نوێژکردن، پاشان خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ به‌ (أعوذُ بالله من الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ده‌ست پی ده‌که‌ی، بۆ؟ بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتانت لی دورکه‌وێته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی خویندنه‌که‌ت لی تیک نه‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی پێگرت لی نه‌کات و نه‌هیلێت سه‌رنج له سه‌ره‌نجامه‌کانی بده‌یت و بیرێ لیکه‌بیته‌وه، به‌ ئه‌ندیشه‌و خه‌یالات و بیرکردنه‌وه سه‌ر قالت بکات و، نه‌توانی به‌باشی کتیبی خوی گه‌وره بخوینیته‌وه و بیرێ لی که‌یته‌وه، له ئادابی خویندنه‌وه‌ی قورپان نه‌وه‌یه که خوینه‌ر پیش ده‌ستپێکردنی خویندن (أعوذُ بالله من الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بلیت، له سه‌ره‌تای سوپه‌ته‌که‌دا بی‌ت یان ناوه‌پاستیدا بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتان له خوی دورخاته‌وه، چونکه ئاماده ده‌بی بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له خوینه‌ر

تَبَّكَ بَدَات وَ، پَرِیْگَرِی لَی دَهْکَات وَ نَاهِیْلَیْت سَهْرَنْجِی سَهْرَهَنْجَامَهْ کَانِی بَدَات وَ بَیْرِی لَی
 بَکَاتَهْ وَهْ، سَوُود لَه قَوْرْئَان خَوِیْنْدَنَهْ کِه وَهْرِیْگَرِیْت، بَیْهْ نَهْ گَهْر (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِیْمِ) ی گُوت، نَهْ وَ خَوای گَهْ وَرَهْش پَهْ نای دَهْ دَاو شَهْ یْتَانِی لَی دُور دَهْ خَاتَهْ وَهْ، پَاشَان
 خَوای گَهْ وَرَهْ دَهْ فَهْرَمُویْت: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾
 نَهْ مَانَهْ وَاز لَه دُوسْتایَهْ تِی شَهْ یْتَانِ دَیْنَن وَ بُو دُوسْتایَهْ تِی رَهْ حَمَان دَهْ گَهْ پَرِیْنَهْ وَهْ ﴿لَيْسَ
 لَهُ سُلْطَانٌ﴾ بَهْ سَهْر نَهْ وَانَهْ دَا کِه ئِیْمَانِیَان هِیْ نَاوَهْ وَ پَشْتِیَانِ بَهْ خَوای گَهْ وَرَهْ بَهْ سَتُوهْ
 هِیْچ دَهْ سَتَهْ لَاتِیْکِی نِیْیَهْ، پَاشَان خَوای گَهْ وَرَهْ دَهْ فَهْرَمُویْت: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ﴾ دَهْ سَهْ لَاتِی
 شَهْ یْتَانِی بَهْ سَهْر چ کِه سَانِیْکِدا سَنُورْدَار کَرْدُوهْ ؟ ﴿عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
 مُشْرِكُونَ﴾ نَهْ وَ کِه سَانَهْ ی شَهْ یْتَانِ دَهْ کِه نَهْ دُوسْت وَ پَشْتِیَوَانِی خَوِیَان وَ نَهْ وَانَهْ ی بَهْ هَوِی
 نَهْ وَهْ وَهْ بُوونَهْ بَهْ مَوْشَرِیْک وَ هَاوَهْل دَانَهْر، بَهْ سَهْرِیَانْدَا زَال دَهْ بَیْ وَ دَهْ سَتِیَانِ بَهْ سَهْر دَا
 دَهْ گَرِی وَ، دَهْ بَن بَهْ حِیْزب وَ کُومَهْ لَی نَهْ، حِیْزب وَ کُومَهْ لَی شَهْ یْتَانِ، چَوْنِکِه گَوِیْرَیْهْ لَی
 بُوون، دُوسْتایَهْ تِی وَ پَشْتِیَوَانِیَان کَرْدُو، خَوْشِیَان وَ یَسْت وَ گَوِیْرَیْهْ لَی بُوون، ئِیْتَر
 شَهْ یْتَانِ بُوو بَهْ دُوسْت وَ پَشْتِیَوَانِیَان وَ، نَهْ وَانِیْش بُوون بَهْ حِیْزب وَ کُومَهْ لَی شَهْ یْتَانِ،
 نَهْ مْ نَایَهْ تَانَهْ جِیَا بُوونَهْ وَهْ ی تِیْدَایَهْ لَه نِیْوَان دُوسْتَانِی خَوَاو دُوسْتَانِی شَهْ یْتَانْدَا،
 دُوسْتَانِی خَوَا پَشْتِیَوَانِی وَ دُوسْتایَهْ تِی خَوای گَهْ وَرَهْ دَهْ کِه نَهْ، شَهْ یْتَانِ بَهْ سَهْر نَهْ وَانَهْ دَا
 کِه ئِیْمَانِیَان هِیْ نَاوَهْ وَ پَشْتِیَانِ بَهْ خَوای گَهْ وَرَهْ بَهْ سَتُوهْ هِیْچ دَهْ سَتَهْ لَاتِیْکِی نِیْیَهْ، نَهْ مَهْ
 سِیْفَاتِی دُوسْتَانِی خَوَا یَهْ، بَهْ لَام نَهْ وَانَهْ ی دُوسْتایَهْ تِی شَهْ یْتَانِ دَهْ کِه نَهْ، نَهْ وَ شَهْ یْتَانِ
 دَهْ سَتَهْ لَات وَ بَهْ هَانَهْ وَ هِیْزِی بَهْ سَهْرِیَانْدَا دَهْ بَیْ.

ديسان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ [النساء: ۷۶] راوی واته: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و که سانه ی باوه ریان هیناوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پیناوی خوادا ده جه نگیڼ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بی باوه پڼ ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیناوی ناپه و (یان شهیتان) دا ده جه نگیڼ ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که واته: شه پ بکه ن له گه ل دوسته کانی شهیتاندا ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان هر لاوز بووه ^(۱)

(۱) _ خوی گه وره له نایه تیکی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ [النساء: ۷۵] واته: نه وه چیتانه (به چ بیانویه ک) جهنگ ناکه ن له پیناوی خوا دا و له پیناوی چه وساو هکان له پیاوان و نافر هتان و مندالان نه وانه ی که ده لپن نه ی په روه ردگارمان پزگارمان بکه له م شاره که خه لکه که ی سته مکارن له لایه ن خوته وه دلسوزیکمان بو به دی بهینه وه له لایه ن خوته وه به دی بهینه بومان یارمه تی ده ریڅ. ته ماشای نایه ته که ی سهره وه بکه ن، نه وانه ی خوی گه وره باسیان ده کات له وه لات و شوینی خویاندا بوون و، به ریبوونی خویان له کافران ده ربپی و، له خوی گه وره یان داواکرد دوستانیکیان له نیمانداران بداتی و، ده یانگوت: په روه ردگارا له لایه ن خوته وه دلسوزیکمان بو به دی بهینه و، له لایه ن خوته وه یارمه تی ده ریڅمان بو به دی بیته، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی باوه ریان هیناوه له پیناوی خوادا ده جنگیڼ، به لام کافران ده جنګن، کافران ده جنګن و، نه فس و مال و سهره و و سامانیان پیشکesh ده که ن، خویان ده خه نه مه ترسیه وه، خویان تووشی مردن ده که ن، بو سهرخستنی چ لایه نیڅ ؟ بو سهرخستنی شهیتان، په نامان

به خوا، نه مه شتیکی سهرسورمینه، ته ماشاکن چۆن بۆ بهرگریکردن له کوفرو له شهپه که یان هیچ سلیک ناکه نه وه، به لام ئیمانداران له پیناوی خوادا دهجنکن، بۆ سهر خستنی دینی خواو بۆ بهرز پاگرتنی گوشتاری خوا دهجنکن، نه وه سیفهتی دۆستانی خوایه، له پیناوی خوا دا دهجنکن، بۆ پووپامایی و، ناوو شورهت و، ته ماعکردنی مال و سامان و، ته ماعکردنی مولک و دهسهلات ناجهنگن، به لکو له پیناوی بهرز پاگرتنی وشه ی خوی گه وره دا دهجنکن، پاشان خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ نه وانه ی بی باوه پین له پیناوی ناپه وایی و شهیتاندا دهجنکن، دهجنکن و نهفس و سهروهت و سامانی خویان بۆ بهرگری کردن له شهیتان پیشکesh دهکن، په نامان به خوا، نه وه دۆستایهتیه، نه وه نه وپه پی دۆستایهتیه بۆ شهیتان، پاشان خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که واته له گه ل دۆستانی شهیتاندا شهپکهن، جهادیان بهرامبه دهکریت له گه ل بوونی توانادا، موسلمانانی دۆستانی خوا دژ به دۆستانی شهیتان دهجنکن، پاشان خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ بهراستی پیلانی شهیتان هه راواز بووه، پیلانهکانی شهیتان هه را چۆنیک بیت هه را لواز، هه را کاتیکی نه هلی ئیمان هه ستاون به جهاد له پیناوی خوادا نه وه یان به پوونی بۆ ده رکه وتوو، نه وه پیلان لوازیهی شهیتان هاته دی، کاتی که پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لانی جهادیان ده کردو، کاتیکیش له پاشخوی هاوه لانی جهادیان کرد، نه وه بوو شهیتان و حیزبه که ی شکستیان هیناو، ئیسلام ده رکه وت و، له ژیر ئالای ئیسلامدا وه لاتانی کوفر که وتن، چونکه پیلانهکانی شهیتان لواز، هیزو هه یبه تیان چ بۆ کردن؟ فارس و پۆمه کان بهرامبه به سهربازانی خوی گه وره شکستیان هینا، نه مه ئایه ته سیفهتی دۆستانی خوی بۆ پوون کردوینه ته وه که له پیناوی خوادا دهجنکن، وه سیفهتی دۆستانی شهیتانیشی بۆ ده رخستوین که له پیناوی شهیتاندا دهجنکن.

هروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ [الكهف: ۵۰] بۆ سته‌مکاران^(۱)

(۱) _ خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا﴾ کاتیک خوی گه‌وره ئاده‌می _ علیه السلام _ دروست کرد، به ده‌سته‌گانی خوی دروستی کرد، له قوپ دروستی کرد، ئه‌مه پیزگرتنه له ئاده‌م که خوی گه‌وره به ده‌سته‌گانی خوی دروستی کردوه، پاشان ناوی هه‌موو شته‌گانی فی‌رکرد، بۆیه به‌زانسته‌وه به‌سەر فریشته‌کاندا ده‌رکه‌وت، پاشان خوی گه‌وره فه‌رمانی دایه فریشته‌کان سوژده بۆ ئاده‌م به‌رن، سوژده‌ی پیزلینان، نه‌ک سوژده‌ی په‌رستن، سوژده‌ی سالوکردن و پیزگرتن، ئه‌مه‌ش په‌رستنه، په‌رستنی خوی گه‌وره‌یه، په‌رستنی خوی گه‌وره‌یه به ملکه‌چ بوون بۆ فه‌رمانه‌گانی، ئه‌مه‌ش پیزگرتنی ئاده‌مه، فریشته‌کان دوودلیان نه‌نواند، دوستانی خوا دوودلیان نه‌نواند، به‌لکو سوژده‌یان برد، ملکه‌چی خوی گه‌وره بوون، ئه‌مه‌ش ئه‌و په‌ری په‌رستنی خوی گه‌وره‌یه، هه‌ر هه‌موویان سوژده‌یان برد، ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ جگه له ئیبلیس که سه‌رکرده‌ی سه‌راپای شه‌یتانه‌کانه، (أستثناء) کردن واته: جیا‌کردنه‌وه‌ی ئیبلیس له فریشته‌کان، ئایا له په‌گه‌زی ئه‌وانه، ئه‌گه‌ر له په‌گه‌زی فریشته‌کان بیت ئه‌وا له‌م باره‌دا ده‌بی به (أستثناء متصل)، واته له په‌گه‌زی فریشته‌کان بوو، پاشان کاتی که پازی نه‌بوو سوژده به‌ری و خوی به‌گه‌وره نواند، خوی گه‌وره سه‌رشو‌پی کردو، نه‌فره‌تی لیکردو، دوری خسته‌وه، یاخود له په‌گه‌زی فریشته‌کان نه‌بوو، له‌م باره‌دا ده‌بی به (أستثناء منقطع) به‌مانای (لکن) واته به‌لام، واته هه‌موو فریشته‌کان سوژده‌یان برد به‌لام ئیبلیس سوژده‌ی نه‌برد، _ والله أعلم _ پای پیتی‌چووتر ئه‌وه‌یه که له په‌گه‌زی فریشته‌کان نه‌بوو، به‌لکو خواپه‌رستی له گه‌لدا ده‌کردن، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که خوی گه‌وره

ده فہرمویت: ﴿كَانَ مِنَ الْجِنَّ﴾ واتہ لہ پتیری جنوکہ کان بوو، چونکہ نہ گہر لہ پږہ گہزی
فریشته کان بواہی خوای گہ وړہ نہ یدہ فہرموو ﴿كَانَ مِنَ الْجِنَّ﴾، بویہ ئیبلیس لہ
جیہانی جنوکہ کان بوو، جیہانی جنوکہ ش سہرک ش و یاخیوانیان تیدایہ، ہر
یہ کیک لہ جیہانی جنوکہ یاخی و سہرک ش بیت دہ بی بہ شہیتان و سہرک شہ شیان
ئیبلیس، کہ سہرک دہی ہموو شہیتانہ کانی جنوکہ یہ، جیہانی ئادہ میزادیش
شہیتانی تیدایہ، خوای گہ وړہ لہ ئایہ تیکی تردا دہ فہرمویت: ﴿شَیَاطِیْنِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ
يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ [الأنعام: ۱۱۲] واتہ: ﴿شَیَاطِیْنِ الْإِنْسِ
وَالْجِنِّ﴾ لہ شہیتانہ کانی مروفہ و جنوکہ ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ کہ بہ نہیتی بہ یہ کتر
پادہ گہ یہ نن ﴿زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ وتہی پارا و ہر یقہ دار بو فریودانیان. جنوکہ ش
جیہانیکن ئیمہی ئادہ میزاد توانای بینینی ئہ وانمان نیہ، بویہ بہ (جن) ناو نراون،
وشہی (جن) یش لہ زمانی عہرہ پیدا لہ (الإجتان) و ہ ہاتوہ، کہ واتای پہ نہان بوون
دہ گہ یہ نیت، ئہ وان جیہانی جنوکہ ن کہ ئیمہ نایان بینین، بہ لام خوای گہ وړہ
لہ ئایہ تیکی تردا دہ فہرمویت: ﴿إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ [الأعراف: ۲۷]
واتہ ﴿إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ﴾ بہ راستی شہیتان خوی و دہستہ کہی دہ تانبینن ﴿مِنْ
حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ لہ جیگاہی کہ و ہ کہ ئیوہ ئہ وان نابینن . بویہ بہ (جن) ناو نراون،
﴿كَانَ مِنَ الْجِنَّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ واتہ سہرپیچی فہرمانی پہرہ ردگاری کرد، کاتی
خوای گہ وړہ بہ فریشته کانی فہرموو: سوژدہ بہرن و ئیبلیسیشیان لہ گہ لدا بوو،
ہموویان سوژدہ یان برد، بہ لام ئیبلیس قابل نہ بوو و، لہ فہرمانی خوای گہ وړہ یاخی
بوو، ئہ م کارہی ئیبلیس واتای (فسق) دہ گہ یہ نیت، ﴿أَتَتَّخِذُونَهُ﴾ ئہ م شیوازہ لہ
زمانی عہرہ پیدا (استفہام إنکاری) ہ، واتہ خوای گہ وړہ دہ پرستی بہ لام مہ بہستی
نکولیکردنہ لو شتہی کہ لہ بارہ یہ و ہ دہ پرستی،

﴿فَتَحَرَّوْهُ وَذُرِّيَّهٖ أَوْيَاءَ مِنْ شُرُوبٍ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ نایا شهبیتان و نه وه کانی ده کهن به دوست له کاتیکدا خوای گه وره ده به وی دوستی خوا بن، نه مه نکولیکردنه له لایه ن خوای گه وره وه، دوزمنه که ی خوتان خوش ده وی و، له گه ل دوزمنه که ی خوتاندا دوستایه تی ده کهن، نه مه به کیکه له شته سه رسورمینه کان، شکسته یانی متمانه به، خوای گه وره له نایه تیکی بیکه دا ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ تَخْرُجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (۱)﴾ [الممتحنة: ۱-۲] واته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوه پتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْيَاءَ﴾ دوزمنانی من و خوتان مه کهن به دوستی خوتان ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دوستایه تی خوتانیان بو بنیرن ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له کاتیکدا دلنیاشن نه وان بی باوه پن ﴿بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به و نایینه راسته ی که بوتان هاتوه ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ﴾ پیغه مبر ﷺ و نیتوه ش دهرده کهن ﴿أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (له به ر نه وه ی) که باوه پ ده هینن به خوای په روه ردگارتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَخْرُجْتُمْ﴾ جا نه گهر دهرچوون له ولای خوتان ﴿جِهَادًا فِي سَبِيلِي﴾ بو جهنگ کردن له پی منا ﴿وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي﴾ وه بو به دهسته یانی خوشنودی من (دوستایه تی نه وان مه کهن) ﴿تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ پاند نه یینیان پی ده لین به دوستایه تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له کاتیکدا من پی نه زانم ﴿بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ به وه ی شاردتانه وه به وه ی ناشکراتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه مهر که سیک له نیتوه دوستایه تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نه وه بی گومان پی ی راستی ون

کردوه ﴿إِنْ يَنْقُوكُمْ﴾ نه گهر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاء﴾ نه بن به دوزمنی نیوه
﴿وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه دریز نه کهن بۆتان ﴿أَيْدِيَهُمْ وَالْأَسْتِثْمُ بِالسُّوءِ﴾ ده سستیان و
زمانیان به خرابی ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ناواته خوانن که نیوه بی باوه پ بوونایه. نا
نه مه نه ریتی کافران به رامبه ر به موسلمانان به به رده وامی و به هتا هتایی، که وا
بوو چون متمانه یان پی ده کهن و لییان دلنیا ده بن، چون دوستایه تیان ده کهن له
کاتیکدا نه وان له دلی خویاندا دوزمنایه تیان شار دۆته وه به رامبه ر به نیوه، خوی
گه وره له نایه تیکی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿هَأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ﴾ [آل عمران:
۱۱۹] واته: ﴿هَأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ﴾ بیدارین نا نه وه نیوه ن که نه واننان خوش ده ویت
﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ وه نه وان نیوه یان خوش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾ وه باوه پتان هیه ﴿بِالْكِتَابِ
كُلِّهِ﴾ به هه مو نامه ناسمانیه کان ﴿وَإِذَا لَقُوكُمْ﴾ کاتی نه وان پیتان بگهن ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾
ده لئین بروامان هیئاوه ﴿وَإِذَا خَلَوْا﴾ وه کاتی ته نها بوونه وه ﴿عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ﴾
سه ره په نجه کانی خویان نه گهن لیتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ له رقدا. نه مه سروشتی نه وانه،
هرگیز کافران ده ست له م شته هه لئاگرن، هر چنده خویان وا پیشان بده ن و، هر
چنده بلئین و بلئین، نه وان دوزمنن، کافرن، ﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ﴾ نه م نایه ته ئاماژه یه
بو نه وه ی که ئیبلیس نه وه ی هیه وه کو چون ئا دم نه وه ی هیه ﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِكُمْ عَدُوٌّ بَيْنَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ئایا ئیبلیس و نه وه کانی ده کهن به
دوستی خۆتان له جیاتی من له کاتیکدا نه وان دوزمنی نیوه ن، ئای چ گۆرینه وه یه کی
خراپه بوو سته مکاران، به لئ نه وه که سه ی دوستایه تی خوی گه وره به دوستایه ی
شه تیان ده گۆرینه وه، نه وه هرگیز گۆرینه وه یه کی چاکی نه نجام نه داوه، داواکارم
خوی گه وره به مانپاریزیت.

ههروهه ما خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا﴾ [النساء: ۱۱۹] واته: هه ره که سیک شهیتان بکات به دوستی خوای بیجگه له خوا نه وه بی گومان زیانی لی که وتوو به زیانیکی دیارو ناشکرا^(۱)

(۱) _ نایه ته که ی پیشوو به وه ته واو ده بی که خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿بَشِّرِ لِلظَّالِمِينَ بَذَلًا﴾ واته: نای چ گورپنه وه یه کی خراپه بو سته مکاران، نه م نایه ته ش خوای گه وره به م شیوه کوتای پی دینیت: ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا﴾ واته نه وه بیگومان زیانی لی که وتوو به زیانیکی دیارو ناشکرا، نه وه که سهی شهیتان دهکات به دوستی خوای واده زانیت قازانج دهکات، که سایه تیه کی دیبلوماسی بو خوای دروست دهکات، له گه ل خه لکدا چاکه دهکات، توندی و زیری به کار ناهینیت، له گه ل خه لکدا تیکه ل ده بییت، له گه ل خه لکدا ده چیته ژوره وه، نه مه سیفه تی دوو پروانه، نیمه نالین ده ست دریزی له کافران بکه ن، نه خیر، سته مکردن جایز نیه، ده ست دریزی کردن و شه پفرۆشتن جایز نیه، ناشلین له گه ل کافراندا په یمان مه به ستن، یاخود ریکه وتن و ناشتبونه وه یان له گه لدا مه به ستن، یاخود سوود وه رگرن، یاخود کرپن و فروشتنیان له گه ل بکه ن، له کاروباری دونیادا، یاخود چاکه له گه ل نه وانه یاندا بکه ن که چاکه یان له گه لدا کردوون، خوای گه وره قه ده غه ی نه مه تان لی ناکات، نیمه نه م شتانه نالین، ده لین نه و شتانه نه نجام بده ن، چونکه هه موو نه و شتانه ناچنه چوارچیوه ی دوستایه تیه وه، به لکو ده چنه چوارچیوه ی گورپنه وه ی به رژه وه ندیه کانه وه له نیوان یه کتر دا، ده چیته بواری پاداشت دانه وه له سه ر چاکه کاری له نیوان یه کتر دا، موسلمانانیش به وه فان، نیمانداران به وه فان به رامبه ر به به جیهیتانی په یمان و، مامه له کردنی چاک، نه مه سیفه تی نیماندارانه، نه مه ناچیته چوار چیوه ی دوستایه تیه وه، وه کو نه وه ی که سانیکی نه فام لیتی تیگه یشتوون، به لکو نه و شتانه ده چیته بواری گورپنه وه ی به رژه وه ندیه کانه وه، والله أعلم، وصلى الله على نبينا محمد و على آله و صحبه وسلم.

مه‌روه‌ها خ‌وای‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱۷۳) فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ (۱۷۴) إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۷۳ - ۱۷۵] واته: نه‌وانه‌ی‌ که‌ خه‌لکی‌ پی‌یان‌ ده‌ووتن‌ به‌ راستی‌ خه‌لکی‌ (بی‌ باوه‌پ) له‌ شکرو‌ کۆمه‌لی‌ زۆریان‌ کۆ‌ کردۆته‌وه‌ له‌ دژتان‌ که‌واته‌ بترسن‌ لی‌یان‌ که‌چی‌ نه‌وان‌ (نی‌مانداران) به‌مه‌ باوه‌پیان‌ زیاد‌ بو‌وه‌ ووتیان‌ مه‌ر‌ خ‌وامان‌ به‌سه‌ چاکترین‌ پشت‌ و په‌نامان‌ مه‌ر‌ نه‌وه‌ ئینجا‌ گه‌پانه‌وه‌ (بو‌مه‌دینه) به‌ به‌هره‌ی‌ گه‌وره‌وه‌ (که‌ سه‌لامه‌تی‌ یه‌) و فه‌زل‌ و پاداشت‌ له‌ لایه‌ن‌ خواوه‌ هیچ‌ زیان‌ و ناخۆشیه‌کیان‌ تووش‌ نه‌بو‌ نه‌وانه‌ شوینی‌ په‌زامه‌ندی‌ خوا‌ که‌ووتن‌ وه‌ خوا‌ خاوه‌ن‌ به‌هره‌ی‌ گه‌وره‌یه‌ به‌ راستی‌ نه‌وه‌ی‌ ئیوه‌ (سار‌ ده‌کاته‌وه‌) ته‌نها‌ شه‌یتانه‌ که‌ دۆست‌ و (براده‌رانی) خۆی‌ ده‌ترسینی‌ جا‌ ئیوه‌ لی‌یان‌ مه‌ترسن‌ و له‌ من‌ بترسن‌ نه‌گه‌ر‌ ئیوه‌ بر‌وادارن^(۱)

(۱) - نه‌م‌ ئایه‌تانه‌ له‌ سوپه‌تی‌ (آل عمران)ه‌، خ‌وای‌ گه‌وره‌ به‌وردی‌ پوودای‌ جه‌نگی‌ ئوحو‌دی‌ تیدا‌ باس‌ ده‌کات، نه‌م‌ ئایه‌تانه‌ له‌ کۆتایه‌که‌یدا‌ هاتووه‌، دۆستانی‌ خوا‌و‌ دۆستانی‌ شه‌یتانی‌ تیدا‌ پوونده‌کاته‌وه‌، سه‌باره‌ت‌ به‌ دۆستانی‌ خوا‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱۷۳) فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾، پاشان‌ دۆستانی‌ شه‌یتان‌ باسده‌کات‌ و ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، جه‌نگه‌ که‌ له‌ ئوحو‌د‌ پوودا‌و، ژماره‌یه‌کی‌ زۆر‌ له‌ موس‌لمانان‌ شه‌هید‌ بوون‌ و، ژماره‌یه‌کی‌ زۆریشیان‌ بریندار‌ بوون‌، چونکه‌ مه‌ندیکیان‌ سه‌رپیچی‌ فه‌رمانی‌ پی‌غه‌مبه‌ری‌ خ‌وایان‌ ﷺ کرد، کاتی‌ک‌ سه‌رپی‌چیان‌ کرد‌ سزا‌که‌ مه‌مووی‌ گرته‌نه‌وه‌، پی‌غه‌مبه‌ری‌ خوا‌ ﷺ له‌ جه‌نگه‌که‌دا

موسلمانانی ریکخست بوو، پشتی کرد بوون له شاخه که، به سهر شاخه که شهوه
 کومه لیک تیرهاویژی دانا بوو، بۆ نه وهی به رگری له پشتی موسلمانان بکه، نیتر نه
 شاخه به (جبل الرماة) واته شاخی تیرهاویژه کان ناو نرا، نه وه بوو گوپرایه ل بوون،
 شاخه که یان به توندی گرت و موشریکه کان هلیان ده ست نه که وت بۆ نه وهی
 له پشته وه هیرش به رنه سهر موسلمانان، نیتر موسلمانان خویان بۆ شه پ کردن
 تهرخانکردو، کوشتنیکی زوریان لیکردن و، نه وه ندهی نه ما بوو دوژمن به ته واری
 شکست بینیت، موسلمانانیش ده ستیان به کۆکردنه وهی ده ستکه وته کانی جهنگ کرد،
 کاتی هندی له تیرهاویژه کانی سهر شاخه که سهرکه وتنی موسلمانانیا بینی و،
 ده ستیان به کۆکردنه وهی ده ستکه وته کان کرد، وا تیگه یشتن جهنگه که کوتایی هات،
 گوئیان دا ده به زین و له کۆ کردنه وهی ده ستکه وته کاندایارمه تی براکانمان ده دهین،
 به لام سهرکرده که یان عه بدوللای کوی جوبه بیر پیتی فهرموون: پیغه مبه ری خوا ﷺ
 پیتی فهرموون: شاخه که به جی مه هیلن نه گهر سهرکه وتین یا شکستمان هینا، نه وهی
 بیرخستنه وه، به لام نه وان سوور بوون له سهر دابه زین، نه وه بوو هندیکیان دابه زین و،
 هندیکیان مانه وه و له وانه ش عه بدوللای ی کوی جوبهیری ﷺ سهرکرده یان بو،
 تا موشریکه کان له پشته وه هاتن و، بینیان ژماره ی تیرهاویژه کان له سهر شاخه که
 که م بونه ته وه، نیتر له گه ل تیرهاویژه کانی تردا به شه پ هاتن تا هه موویان کوشتن،
 پاشان له پشته وه په لاماری موسلمانانیا داو، موسلمانانیش هه ستیان به هیه
 نه کرد، تا له ناکاودا بینیان له پیش و له پاشه وه چوار ده وریان دراوه، تا مهینه تیه که
 پوویدا، چونکه سهرپیچی فهرمانی پیغه مبه ری خویان ﷺ کرد، بۆیه خوی گهره له
 نایه تیکی تری نه م سوپته دا ده فهرمویت: ﴿أَوَلَمْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِنْهَا قُلْتُمْ
 أَيْ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۵] واته: ﴿أَوَلَمْ أَصَابَتْكُمْ﴾

نایا بۆچی کاتیک دووچارتان بوو ﴿مُصِیَّةٌ﴾ ناخۆشیهک (له نوحودا) ﴿قَدْ أَصَبْتُمْ
 مِثْلَهَا﴾ بیگومان ئیوه دووقاتی ئهوه تان دووچاری نهوان کرد (له به دردا) ﴿قُلْتُمْ﴾
 ووتان ﴿أَنْتَ هَذَا﴾ ئه مه له کوئوه هات ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ﴾ ئه وه له لایه ن
 ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خۆتانه وه بوو (که فه رمانی پیغه مبه رتان شکاند). خوای گه وره کاتی
 ده فه رمویت: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ واته هۆکاری شکستیه که خۆتان بوون،
 له نایه تیکی پیشتیشدا ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ﴾ [آل
 عمران: ۱۵۲] واته ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویندبی بیگومان خوا به جیی هینا بۆتان
 ﴿وَعْدَهُ﴾ به لینه که ی ﴿إِذْ تَحُسُونَهُمْ﴾ کاتیک (سه ره تای جهنگی نوحود) هه سستان لی
 برین (ده تان کوشتن) ﴿بِأَذْنِهِ﴾ به فه رمانی خوا. خوای گه وره کاتی ده فه رمویت: ﴿إِذْ
 تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ﴾ واته به فه رمانی خوا ده تان کوشتن. پاشان خوای گه وره له هه مان
 نایه تی (۱۵۲) ی (آل عمران) دا ده فه رمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
 لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ﴾ هه تا کاتی
 (له ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ ئازاوه و دوو به ره کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له کاری
 جهنگدا ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه بی فه رمانیتان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ﴾ له پاش نه وه ی که خوا
 نیشانی دان ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ نه وه ی (له جهنگه که دا) پیتان خۆش بوو (که سه رکه وتن له
 سه ره تای جهنگه که دا) ﴿مِنْكُمْ﴾ هه ندیک له ئیوه ﴿مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ (ده سته وتی)
 دنیایی ده ویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وه هه ندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی پۆژی دواپی
 ده ویست ﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا) ئیوه ی گپرایه وه (له جهنگی) نهوان
 (وتیکشکان) ﴿لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾ تا تاقیتان بکاته وه (له خۆ پاگرتندا) ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾
 سویندبی بیگومان خوا لیتان بوورا.

خوای گه وره کاتی ده فەرمویت: ﴿وَلَقَدْ عَمَّا غَنُكُم﴾ واتە خوای گه وره موژدهی پێدان که ده بوریت له و سه رپیچییه ئه نجامیان دا، بۆ ئه وهی دلتیاو ئارامیان بکاته وه . پاشان جهنگه که کۆتایی هات، موسلمانان شه هیدانی خۆیان له (مقره الشهداء) واته: کۆرستانی شه هیدانی لای شاخی ئو حود به خاک سپاردو، برینداره کانی خوشیان هه لگرت و بۆ مه دینهی پیروژ گه پانه وه، موشریکه کانیش به ره و مه ککه گه پانه وه، پاشان موشریکه کان سه رزه نشتی به کتریان کردو وتیان بۆ نه گه پێینه وه و باقیمه نیشیان له ناو به رین، بۆیه نوینه ریکی خۆیان بۆ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ ناردو، پێی گوت ده گه پێینه وه و هه مووتان له ناو ده به ین، پیغه مبه ری خواش ﷺ فەرمانیدایه هه موو ئه و که سانهی ئامادهی جهنگه که بوون ته نانه ت برینداره کانیش خۆیان ئاماده که ن و که س دوا نه که ویت، فەرمانیشیدا جگه له وانهی که ئامادهی جهنگه که بوو بون هیچ که سیکی دیکه یان له گه لدا ده رنه چیت، بۆیه به برینه کانی خۆیا نه وه له گه ل پیغه مبه ری خوادا ﷺ شوینی بیباوه پان که وتن، تا له شوینی ک دابه زین به ناوی (حمراء الأسد)، کاتی بیباوه پان هه والیان پێگه شت که موسلمانان شوینیان که وتوون تۆقین و، وتیان: ئه گه ر به هیژ نه بوایه ن ده رنه ئه چوون، ئه وه بوو خوای گه وره شکستی پێ هێنان و نه گه پانه وه، بۆ جهنگی موسلمانان نه گه پانه وه، به لکو ترسان و، بۆ مه ککه گه پانه وه، خوای گه وره شه پی بیباوه پانی له موسلمانان دور خسته وه، به لام دوا ی چ شتیک؟ دوا ی تاقیکردنه وه، دوا ی به ده رخستنی هیژو ئیمان، ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ﴾ نوینه ری ک له بیباوه پان پێی گوتن ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بیباوه پان ﴿قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ﴾ کۆبونه ته وه ده یانه وی بگه پێنه وه، ئه م شته یان له کاتی کدا پێ گوترا که به و نزیکانه له جهنگه که بوو بوونه وه و، خویناوی و بریندار بوون، ﴿فَاخْشَوْهُمْ﴾ که واته: لییان بترسن، ﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ به لام ئیمانداران

نه ترسان، به لکو نه و شته نیمانی زیاتر کردن، چونکه برهویان به خوی گه وره بوو، نا نه وانه نه ولیاو دۆستانی خوان، ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ و تیان خوامان به سه، ﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ پشت پی به ستراونکی چاکه و کاروبارمان سپیردراوه ته دهستی، به هیزی برهواو نیمانی خزیان به رامبه ر به و هره شانه لاوازیان نه نواندو، له بیباوه پانیش نه ترسان، ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ نه مه یان فرموو، به فرمانی پیغمبری خوا ﷺ ده رچوون، پاشان خوی گه وره ده فرمویت: ﴿فَانْقَلَبُوا﴾ واته: به ساغ و سه لامه تی گه پانه وه ﴿بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾ نینجا به به هره ی گه وره وه که سه لامه تیه و، فزل و پاداشت له لایه ن خواوه بو مه دینه گه پانه وه، هیچ زیان و ناخوشیه کیان تووش نه بوو، نه مه نه نجامی چ بوو؟ نه نجامی نیمان و خو پاکرتن بوو، نه نجامی نه وه بوو که ده یانگوت ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾، بویه خوی گه وره به فزل و چاکه ی خوی پاداشت و سه لامه تی پی به خشین و، دلی به هیز کردن و، هیچ لاوازیه کیان نه نواند، پیشه وای نیمن و عه بیاس فرموویه تی: نه م گوفتاره ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾، نبی پراهم _ علیه السلام _ کاتی خرابه نیو ناگره که وه فرمووی، خوی گه وره ش فرمووی: ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ [الانبیاء: ۶۹] واته: ﴿يَا نَارُ﴾ نه ی ناگر ﴿كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا﴾ سارد به ره وه و بی زیان به ﴿عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ بو نبی پراهم، موحه ممه دیش ﷺ نه وه ی فرموو کاتی پییان گوت: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ نه نجامه که ی نه وه بوو که ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾، نانه وانه ولی و دۆستانی خوان به به رده وای و به هتا هتایی، خویان له گه ل ده بی، پاشان باسی وه لی و دۆستانی شه یقان ده کات و ده فرمویت: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ﴾ واته: نه و ده نگویه ی که گوئیستی بوون، نه و قسه یه و، نه و هره شه یه، له راستیدا نه نها

له لایه ن شهیتانه وه یه ﴿يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ كه دۆستانی خوئی پی دوترسیښت، لیږه دا
 فرمایشتی خوای گه وره: ﴿يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ به دوو پوو لیک ده دریته وه، له پووی
 یه که مدا گوتراوه (مفعول) ی یه که م (محذوف) هو تقدیره که ی (بخوفکم اولیاءه) واته نه ی
 موسلمانان شهیتان به دۆسته کانی خوئی له کافران و موشریکه کان ده تانترسیښت، له
 پووی دووه میشدا سه بارهت به فرمایشتی خوای تعالی: ﴿يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ ده گوتړت:
 دوو پوو. نیمان لاوازه کان نه وانه ی که دۆستانی شهیتان دوترسیښت، ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾
 نه مه ناماژیه که له لایه ن خوای گه وره وه که دۆسته کانی خوئی له دۆستانی شهیتان
 ده ترسن، به لام خوای گه وره له سوږه ټیکی تردا ده فرمویت: ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
 إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ [النساء: ۷۶] له گه ل دۆستانی شهیتاندا بجه نګن،
 به راستی پیلان و ده سیسه کانی شهیتان هر لاواز بووه، ﴿وَتَخَافُونَ﴾ نه م وشه یه سووک
 کراوه ته وه. چونکه له بڼه پرتدا (وَتَخَافُونَ) ه، به لام بو سووکرده وه (یاء) ه که ی لابراره،
 ﴿وَتَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته نها له من بترسن نه گه ر ټیوه پروادارن، چونکه پرواداری
 راست ته نها و ته نها له خوای تعالی دوترسیټ، هر چند ه پره شه ی لی بکړی و، هر
 چند و هر چند، نه و ته نها و ته نها له خوای گه وره دوترسیټ، دلی به خوای گه وره وه
 په یوه سته و، جگه له خوای گه وره له هیچی تر ناترسیټ، نه م نایه تانه سیفتی
 دۆستانی خواو دۆستانی شهیتانی ټیډایه.

هه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷)
وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۲۸) قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ (۲۹) فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿[الأعراف: ۲۷ - ۲۸] واته: به
پاستی نئمه شهیتانه کانمان گتپراوه به دؤست و خو شه ویست بؤ نه وانه ی که بپروا
ناهیئن وه کاتی کرده وه یه کی زؤر به دو ناشیرینیان ده کرد (که به پووتی ته واف کردن
نمونه که یه تی) ده یان گووت: له بار و باپیرانمان وه بؤمان ماوه ته وه وه خوا فهرمانی
نه و (کرده وه ی) پی داوین (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بی گومان خوا فهرمان نادا
به کرده وه ی به دو خراب ثایا به دهم خواوه شتی ده لئین که نایزانن و بی ناگان لیی
بلی په روه ردگارم فهرمانی به دادپه روه ری داوه وه له کاتی هه موو نویتژیکدا پاست پوو
بکه نه خوا و دلسوزانه هاواری لی بکه ن و بیپه رستن هه رچؤنی له یه که م جاره وه
(خوا) دروستی کردوون به و شیوه یه ده که ریینه وه (بؤ لای خوا) ده سته یه کی پئتموونی
کرده وه ده سته یه کیش گومرایی به سه ریاندا چه سپا به پاستی نه وانه شهیتانه کانمان کرد
به دؤست و پشتیوانی خویان له جیاتی خوا وه وا گومان ده بن که پئتموونی
کراون^(۱)

(۱) _ خوی گه وره شهیتانه کاننی زال کردووه به سه ر نه و که سانه دا که نئیمان
ناهیئن، له نایه تیکی دیکه دا خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى
الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا﴾ [مریم: ۸۳] واته ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثایا نه تدیوه (سه رنجت نه داوه) ﴿أَنَا
أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ که بیگومان نئمه شهیتانه کانمان زال کردووه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به سه ر
بی باوه پاندا ﴿تَؤْزُهُمْ أَزًّا﴾ چاک هانیان ده دهن (بؤ کوفر و تاوان) . شهیتانه کان دوستی
کافره کانن، ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به پاستی خوی

گوره شه پناه کانی گنپاره به دوستی نه و که سانه ی که بپوا ناهینن، هؤکاره که ی نه و به که بپوایان نه هیناوه، له به نه وه ی بپوا ناهینن، خوای گوره شه پتانی به سهردا زال کردن و، کردنی به دوستیان، خوای گوره له نایه تیکی تردا ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَئِيْلًا مُّسْمُورُونَ﴾ [البقرة: ۲۵۷] خوا دوست و کارسازی نه وانه یه که بپوادارن ده ریان ده هینیت له تاریکستانی بی بپوایی بؤ پووناکي باوه پو پینمونی و نه وانه ی که بی بپوان شه پتان دوستیانه ده ریان ده هینیت له پووناکي و بیروباوه پوه بؤ تاریکستانی، نه وانه هاوپئی دوزه خن تیایا ده هیننه وه به مه تا مه تای. ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ خوای گوره شه پناه کانی گنپاره به دوستی نه و که سانه ی که بپوا ناهینن، نه وه هؤکاره که یه، که بپوا ناهینن، نه م نایه ته ناماژه بؤ نه وه ده کات که نه و که سانه ی بپوا ده هینن شه پتانیان لی دور ده که ویته وه، خوای گوره ده بی به دوستیان . پاشان خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قُلُوا فَاخِشْهُ﴾ نه و کرده وه به دو ناشیرینه بریتی بوو له وه ی که به پووتی به ده وری که عبه دا ده سورپانه وه، عه وپه تی خوایان ده خسته ده، خسته ده ری عه وپه تیش (فاحشه) یه، خوای گوره به (فاحشه) ی ناو بردووه، وشه ی (فاحشه) ش واتای نه وپه پی به دی و ناشیرنی ده که یه نیت، بؤیه عه ورت خسته ده رو، سفوری نافره تان، (فاحشه) یه، نه وه ش که فرمانی پیده کات شه پتا و، سه ربارانیتی له نینس و جن و بانگه وازکارانی فیتنه و به ره لاین، نه وانه ی نه مپؤ بؤ فریدانی بالا پؤشی و حجاب و، پؤشیننی جل و به رگی ته نک و سفور بانگه وازی ده که ن، نه م تاقمه به هاوشیوه ی نه و تاقمه ن که له زه مهنی یه که مدا بانگه وازیان ده کرد بؤ نه وه ی خه که به پووتی به ده وری مالی خوادا ته واف بکه ن، هر دوو تاقمه که یه کسانن و هیچ

جياوازيه كيان لهو باره وه نيه، ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا﴾ به لگه و به هانه ده هيتنه وه به وهی كه باو و باپيرانيان بينيوه كه به و جوړه كرداريان كردووه، كه چي ده سته واژه كاني خوا فهرمووي، پيغه مبه ره كه ی فهرمووي به به لگه و به هانه ناكه ن، به لكو ته نها كرداري باو و باپیراني خويان ده كه نه به لگه، نه مهش به لگه و به هانه يه كي پووجه و، چه ندين جار له وانه وه دووباره بوته وه له كاتيكددا كه پووجه، ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا﴾ نه مه سه خترة، نه وه يان داوه ته پال خوي گه وړه كه فهرماني پي كردوون به پووتي به ده وري مالي خوادا ته واف بكه ن، درويان به دهم خوي گه وړه وه مه لبه ستووه، به لام خوي گه وړه به ر په رچي قسه پووجه كاني داونه ته وه و، به پيغه مبه ره كه ی خوي ده فهرمويت: ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ نه مه له گه ل شهرعي خوا دا پيك ناكه وي، ﴿لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (امر تشریع) ه، به لام (الامر الكوني والقدری) خوي گه وړه ته قديري ده كات وه كو سزايه ك بو هه ندي له به نده كاني خوي، به لام سه باره ت به (امر تشریع)، مه حاله خوي گه وړه عه وړه ت خستنه دهر بو به نده كاني خوي به شهرع دابني، چونكه كرده وه يه كي زور به دو ناشيرينه و، خوي گه وړه فهرمان به نه نجامداني كرده وه ي به دو ناشيرين ناكات، وه كو نه وه و هيتريش، ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ثايا به دهم خواوه شتانيك ده ليين كه نايزانن و ليبي بيئاگان، كاتي كه ده ليين: ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ نه وه به بي زانين قسان به دهم خواوه ده كه ن، به بي عيلم و زانين به دهم خواوه قسه كردنيس له شيرك و هاو هل برپاردان سه خترة، پاشان خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلي په روه ردگارم فهرماني به دادپه روه ري كردووه ﴿وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ نا نه مه يه كه خوي گه وړه فهرماني پي كردووه، ﴿وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ﴾ واته: نيه ت و مه به سستان راست بكه نه وه و به دلسوزي بو خوي گه وړه ي نه نجام بده ن،

﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی په روه ردگارم فه رمانی به داد په روه ری کردووه، عه وپه ت خستنه ده ریش هیچ داد په روه ری کی تیدا نییه، ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ له نویزو ته واف کردناندا راستگو بن و به دلسوزی بو خوای گه وره ی نه نجام بدهن، چونکه مالی خوا مزگه و تهو، عه وپه ت خستنه ده ریش هیچ راستگو یی و دلسوزیه کی تیدا نییه، به لکو به شیکه له ستم کردن، پوو وه رگیزانه له خوای گه وره، نه و کار له شه یثانه وه یه، ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ دو عاو نزاو هاوار لی کردن، دو عاو نزاو هاوار لی کردنی به په رستن ناو بردووه، له فهرموده شدا هاتووه (الدُّعاء هو العبادة) دو عاو نزا گه وره ترین جوړه کانی په رستن، گه وره ترین دینه، ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ وه کو چو ن یه که م جار خولقاندنی، به و شیوه یه ش له پوړی قیامه تدا ده تانگه ریښتیه وه، له دیدو بو چو نی عه قلیشدا دوباره دروستکردنه وه له ده ست پی کردنی به دیهینان ناسانتره، خوای گه وره له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم: ۲۷] واته: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ نه و (خوا) به دی هینانی ده ست پی کردووه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاشان (دوای مردنی) دوباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ نه م (دروستکردنه وه ی دووه م) لای خوا ناسانتره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و هه ربو نه وه (خوا) سیفه تی هه ره بلند له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هه ربو نه زالی کار دروست.

﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ وه کو چو ن یه که م جار خوای گه وره له نه بونه وه دروستی کردن، له کاتی زیندوبونه وه شدا به و جوړه و له سه ر شیوه ی ده تانگه ریښتیه وه، خوای گه وره له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ﴿وَعَرِّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [الکهمف: ۴۸] واته: ﴿وَعَرِّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا﴾ و هه موو (ناده می)

له بهردهم په وروږدگار تدا پړز ده کرین ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سویند به خوا بی گومان هاتنه وه بولامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر به و شیوه یی که به که م جار دروستان کردن . پاشان خوی گه وړه ده فرمویت: ﴿وَقَرِيبًا مَدَى﴾ خوی گه وړه ده سته به کی پښموونی کردووه ﴿وَقَرِيبًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده سته به کیش گومراییان به سردا چه سپا، چونکه کوفریان کردو شه یتانیان کرد به دوستی خویان، هؤکاره که ی چ بوو؟ بؤچی ده سته به ک گومراییان به سردا چه سپا؟ بؤچی؟ نایا خوی تعالی سته می لیکردن؟ نه خیر، به لکو ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نانه مه هؤکاره که به، نه وان شه یتانیان کرد به دوست و پشتیوانی خویان له جیاتی خوی گه وړه، ده سته به رداری دوستایه تی خوی گه وړه بوون و، دوستایه تی شه یتانیان هه لېژارد، په نامان به خوا، دوستایه تی نه و شه یتانه یان هه لېژارد، که بؤ شیرک و هاوه ل په یداکردن و عه وړه به ده رختن و گومراییی و سفور بانگیان ده کات، به دوستی خویانیان هه لېژاردو، کردیان به پشتیوانی خویان و خوشیانویست و شوینیکه وتن له جیاتی خوی گه وړه، ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ کاره ساتی سه ختیش نه وه به واگومان ده به ن که پښموونی کراون، شه یتان شته کانیا بؤ ده پرازیښته وه، بؤیه ده لښ نه مه پاسته که به، نه مه پیشکه وتن، نه مه شارستانیه ته، نایین دواکه وتن، کونه په رستیه و تا دوی له و جوړه قسانه ی که ده یلښ، نه گه ر بیانزانیا خویان له گومراییدان، شته که ناسانتر ده بوو، چونکه نومیدی گه پانه وه و په شیمان بوونه وه یان لی ده کرا، به لام کیش که نه وه به نه وان و گومان ده به ن پښموونی کراون، بؤیه ناگه پښه وه و په شیمان نابنه وه، نا نه مه توو شبوونه به موسیبه تیکی ته واو، په نا به خوا، و گومان ده بن خویان له سر هه قن، نه مه په نجه بؤ نه وه پا ده کیشیت که هه رکه سیک سه ریچی هه ق بکات له کاتیځدا بزانیټ که هیچ

شتيك به سهر هه قدا بهرز نابيته وه، به لام سور بيت له سهر ئه وهى كه ئه وشتهى
 پيادهى دهكات هه قه ئه گهرچى پيچه وانهى سرووشى خواى گهره ش بيت، با بزانييت
 كرداره كهى هه پووچه، ته گهرچى به هه قيشى دابنييت به لام هه پووچ و ناره وايه، وا
 گومان ده بهن كه پينموونى كراون، شهيتانيان كرد به ئوستى خويان، به وه شه وه
 نه وه ستان به لكو وا ده زانن ئه وه هه قه، ئه وه پيشكه وتنه، ئه وه شارستانيه ته، تا
 كوتايى ئه و بى هووده قسه كردن و هيچانه، له گه ل پيا هه لدانى ئه هلى شيرك و ئيلحادو
 و كوفرو پيا هه لدانى گومراييدا . كه سانيك واى بو ده چن كه هه ر كه س وا بزانييت
 له سهر هه قه نيتر به هانه دارو به خشراوه، ئه و كه سهى وا بزانييت له سهر هه قه، له بهر
 ئه وهى سرووشى خواى پي نه گه يشتووه، تا ماوه يه كه به هانه دارو به خشراو ده بى تا ئه و
 كاتهى بوى پوون ده بيتته وه، به لام پاش ئه وهى سرووشى پي ده گات سه رپيچى بكات و
 سوور بى كه ته نها خوى له سهر هه قه، ئه م كه سه به هانه دارو به خشراو نابى، به لكو
 به لگه كانى له سهر دامه زراوه، ئه گهرچى وابزانييت له سهر هه قه، له سهر هه ق نيه،
 چونكه سه رپيچى سروش دهكات و، به لگه ي له سهر دامه زراوه، له سهر هه ق نيه،
 به هانه دار نيه و نه به خشراوه.

مهره ما خوی گوره دهرمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ
تَحَادُلُوكُمْ﴾ [الأنعام: ۱۲۱] و بنگومان شهیتانه کان به نهینی شت به دوسته کانیان
دهلین ﴿تَحَادُلُوكُمْ﴾ بۆ نهوی موجه له و دهرمه ده میتان له گه ل بکن^(۱)

(۱) - ئەم ئایەتە لە سورەتی (الأنعام)ە، خوی گوره لە میانەی بە حەلال دانانی
ناژەلی مردارەوه بوودا دە یلێت، چونکە موشریکەکان مردارەوه بووبە حەلال
داده نین، بە حەلالیان داده ناو دە یانگوت: خودی خوا ئەو ناژەلی سەر بپووه، نیت
چۆن لەوه نه خۆین که خوا سەری بپووه، لەوه بخۆین که ئێوه سەرتان بپووه، ئەمە
قسە ی موشریکەکانە، دەلێن: بە راستی مردارەوه بوو خوا خۆی سەری بپووه، بەلام
ناژەلە سەر بپاوه کان ئێوه سەرتان بپووه، ئەم قسە یە شهیتانه کانی فارسه
ناگه رسته کان به نهینی پێیان گوتن، به نهینی به دوسته موشریکە عەرەبەکانی
خۆیان گوت، ئەم بوختان و درۆو دە لە سه یان پێگوتن، وتیان: ئەوانە ی که خوا سەری
بپووه، که مردارەوه بووه، لەوه شایسته تره که ئێوه سەرتان بپووه . خوی گوره
دهرمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ﴾ واتە: شهیتانه کانی ئینس، ﴿لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ﴾ به
نهینی ئەم به هانه پوچه یان پێده لێن، ﴿لَيُحَادِلُوكُمْ﴾ بۆ نهوی موجه له و دهرمه
ده میتان له گه ل بکن ئە ی ئیمانداران، پاشان خوی گوره دهرمویت: ﴿وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئە گەر ملکه چیان بن له به حەلال دانانی ئە وه دا که خوی
گوره به حە پامی داناوه، دلنیا بن هاوه لتان بۆ خوی گوره بریار داوه، چونکە حەلال
کردن و حە پام کردن مافی خوی گوره یه، ئەمە هەقی خوی گوره یه و، هەر خۆی
حەلال ده کاو حە پام ده کاو، بۆ هیچ که سیك نییه له جیاتی خوی گوره حەلال بکات
و حە پام بکات، ئەو هاوه ل بریار دانه ش (شِرْك الطاعة) یه ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ
لَمُشْرِكُونَ﴾ که جوړیکه له جوړه کانی شیرک. شاهیدیش له ئایه ته که نه وه یه که خوی
گوره دهرمویت: ﴿لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ﴾ ئەمە ئاماژه یه بۆ نهوی که هەر که سیك

نوشته به حال دابنیت که خوی تعالی حرامی کردوه، له دوستانی شهیتان،
چونکه نوشته به حال دادهنی که خوا حرامی کردوهو، نوشته به حرام
دادهنی که خوا حاللی کردوه، بویه دهبی به دوستی شهیتان، که چی نه و که سه
حال کراوه کانی خوا به حال دابنی و حرام کراوه کانیشی به حرام دابنی، با
دلنیابی که دوستی خوایه.

« (ابراهيم الخليل) _ عليه السلام _ به بابی ده فەرموئیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ مِمَّا فِي بُيُوتِكُمْ ۖ وَكُلُوا وَشَرِبُوا لَا تُفْسِدُوا ۚ وَتِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُتَّقُونَ ﴾ [المائدة: ۵۹]. واتە: ئەي باوەکی خۆشەویستەم بە راستی دەترسم (گەر بە کافرێ بمرێ) تووشی سزایەک ببی لە لایەن خوای بە بەزەییوە ئیتر ببیتە هاوێ و هاو دەمی شەیتان (لە دۆزەخدا) ^(۱)

(۱) _ (ابراهيم) پیغه مەبەر _ عليه السلام _ خوای گەورە بە نورو پووناکی ئیمان و بەک خواپەرستی دلی پۆشن کردەو، لە نێوان قەومە کەیدا کە هەسارەکانیان دەپەرست و، لە جیاتی خوای گەورە بە خواوەندیان دادەنان، بتيان لەشیوەی هەسارەکان دروست دەکردو، لە جیاتی خوای گەورە دەیانپەرستن، بۆیە خوای گەورە خەلیلی خۆی (ابراهيم) _ عليه السلام _ ی بۆ ناردن، بۆ یەکتاپەرستی خوای گەورە بانگی دەکردن و، نكۆلی پەرستی هەسارەکان و بتهکانی لێدەکردن، (ابراهيم) _ عليه السلام _ لە بابییەو دەستی بە بانگەوازیەکە کرد، ئەمە بەلگەیە کە ئەو کەسە ی بانگەوازی بۆ پێگە راستەکە ی خوای گەورە دەکات، پێویستە سەرەتای دەست پێکردنەکە ی لە خزم و کەسوکاری خۆیەو بیت، چونکە خوای گەورە لە ئایەتییکی تردا دەفەرموئیت: ﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ [الشعراء: ۲۱۴] واتە: خزم و کەسە زۆر نزیکە کانت بترسێنە. بەلام ئەهلی ماله کە ی خۆت و خزم و کەسوکارە گومراکانت بە جیببیلێت و، سەفەر بکەیت و دور کەوێتەو و بانگی خەلکانی تر بکە ی بۆ پێگە راستەکە ی خوای گەورە و کەسوکاری خۆت و شارەکە ی خۆت بێر چیتەو، ئەمە پیچەوانە ی سوننەتی پیغه مەبەرانه _ عليهم الصلاة والسلام _ چونکە خوای گەورە لە ئایەتییکی تردا دەفەرموئیت: ﴿اتَّامُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنَسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۷] واتە: ﴿اتَّامُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ ئایا فەرمان بە سەر خەلکیدا دەدەن بە چاکە ﴿وَتَنَسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ و خۆتان فەرمانۆش دەکەن ﴿وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (لە گەل ئەمەشدا) کە ئێوە دەوری پەراوە کە (تەورات) دەکەنەو

﴿أَنلَا تَعْقُلُونَ﴾ دهی نایا ژیر نابن و تیناگن . بویه (ابراهیم) _ علیه السلام _
 له بابیه وه دهستیپکرد، خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ
 صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ [مریم: ۴۱] واته ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه (نهی موحه محمد ﷺ) له
 قورپاندا باسی ئیبراهیم بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به راستی نهو (ئیبراهیم) زور
 راستگو و پیغمبر بوو. وشه (الصَّدِّيق) ی نیو نایه ته که مانای زیده پویی دهگه یه نیت
 له راستگویدا، (الصَّدِّيق) واته نهو که سهی که له راستگویدا زیده پویی دهکات و
 کرده وه کانی پشتگیری قسه کانی دهکات، هیچ که سیکی دیکه ش له پیغمبر (ابراهیم)
 _ علیه السلام _ راستگو تر نه بوو، ﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا
 يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ [مریم: ۴۲] واته: ﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ﴾ کاتی به باوکی ووت ﴿يَا أَبَتِ﴾ نهی
 باوکی خوشه ویستم ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ بۆ ده په رستی ﴿مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ شتی که
 نابیستی و نابینی ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ و هیچ سوودیکت پی ناگه یه نیت . ته ماشاکه
 پیغمبر (ابراهیم) _ علیه السلام _ له گهل بابیدا ده دوی و دهفه رمویت: ﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ يَا
 أَبَتِ﴾ له پوی به زهیی پیدا هاتنه وه وه له گهل بابیدا ده دوی، ئینجا به بابی
 دهفه رمویت: ﴿لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ له پوی عه قل و ژیریه وه له گهل بابیدا
 ده دوی و پی دهفه رمویت: نهو بتهی تو دروستی ده که ی _ چونکه بابی پیغمبر
 (ابراهیم) _ علیه السلام _ بتی دروست ده کرد _ نابیستی و نابینی و هیچ سوودیکت پی
 ناگه یه نی، که واته بۆ ده په رستی؟ له پوی عه قل و ژیریه وه له گهل بابیدا ده دوی، نه
 شته ناماژه بۆ نه وه دهکات که خوی گه وره سیفاته کانی بیستن و بینینی هیه،
 چونکه نه گهر خوی گه وره سیفاته کانی بیستن و بینینی نه بویه بابی پیغمبر
 (ابراهیم) یش _ علیه السلام _ به (ابراهیم) ی ده گوت: هه روه ها توش خوی که ده په رستی
 که نابیستی و نابینی، نه مه جیگیر کردنی

سیفاته‌کانی بیستن و بینینه بۆ خوای گه‌وره، ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ هیچ سوودیکت
 پیناگه‌یه‌نیت، نه‌گه‌ر تووشی نه‌خۆشیه‌ک بووی، نه‌گه‌ر تووشی ناره‌حه‌تی و
 نه‌نگانه‌یه‌ک بووی به‌رگرت لی ناکات، نه‌مه‌ به‌رده‌و هیچ سوودیکت پی ناگه‌یه‌نیت، ﴿يَا
 أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ [مریم: ۴۳] واته: ﴿يَا
 أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه‌ی باوکی خۆشه‌ویستم به‌راستی دلنیا به‌زانست و
 زانیاریه‌کم بۆ هاتووہ ﴿مَا لَمْ يَأْتِكَ﴾ که بۆ تو نه‌هاتووہ ﴿فَاتَّبِعْنِي﴾ که واته شوینمکه‌و
 و گوێپرایه‌لیم بکه ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ پینموونیت ده‌که‌م بۆ پێبازی راست. ته‌ماشاکه
 پیغه‌مبه‌ر (إبراهیم) _ علیه السلام _ به‌بابی ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ
 الْعِلْمِ﴾ واته: له‌پوانگه‌ی زانست و زانیی ته‌واوه‌و بۆ پێبازی راستی خوای گه‌وره
 بانگی بابی ده‌کات، نه‌ک ته‌نها به‌به‌زه‌یی و سۆزه‌وه، به‌لکو له‌پوانگه‌ی زانست و
 زانیی ته‌واوه‌وه، بانگی ناکات و خۆی نه‌قام بیست، ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ
 الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ [مریم: ۴۴] واته: ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ نه‌ی باوکی
 خۆشه‌ویستم شه‌یتان مه‌په‌سته ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا﴾ هه‌میشه‌ سه‌رپێچیکه‌رو یاخی یه‌ له‌خوای به‌به‌زه‌یی. چونکه‌ بته‌په‌رستی
 شه‌یتانپه‌رستی یه، شه‌یتان فه‌رمانی په‌رستنی بته‌کانی پێداوه، بته‌کان فه‌رمانی
 نه‌وه‌یان نه‌داوه، بت به‌رده‌ فه‌رمانی نه‌داوه که‌ بیپه‌رستن، که‌وا بوو کێ فه‌رمانی
 په‌رستنی بته‌کانی پێداوه؟ شه‌یتان، نه‌مه‌ له‌و کاته‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ باوکه‌ ئاده‌می
 خولقاندووہ تا ئیستاش هه‌ر به‌رده‌وامه، شه‌یتان له‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری یاخیبوو،
 سه‌رپێچی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری خۆیکرد، کاتی که‌ فه‌رمانی پێدا بۆ باوکه‌ ئاده‌م
 سوژده‌به‌ریت، سه‌رپێچیکردو قایلنه‌بوو، پاشان خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي
 أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ [مریم: ۴۴] نه‌ی

باوکی خۆشه‌ویستم به‌راستی ده‌ترسم گەر به کافری بمری له‌لایه‌ن خوای به‌به‌زه‌یه‌وه تووشی سزایه‌ک ببی، چونکه خودی خوای گه‌وره‌یه که نه‌خۆش ده‌خات و شیفا ده‌به‌خشیت، ده‌مرینیت و ده‌ژینیت، چاره‌سازی و کارسازی کاروباره‌کان ده‌کات، به‌لام بت به‌رده، هیچ شتیکی نییه، نه‌فه‌رماندان و نه‌قه‌ده‌غه‌کردن و نه‌زیان گه‌یاندن و نه‌سوود به‌خشین، نابیسیت و نابینیت، ﴿فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ نیتر ببیته هاوپی و هاوده‌می شه‌یتان و، خوای گه‌وره‌ش وازت لیڤینیت و، ته‌نها بۆ شه‌یتان بمینیته‌وه، شه‌یتانیش توانای نیه له‌سزای خوای گه‌وره‌ پزگارت بکات، نه‌مه‌ گوته‌یه‌کی پاراو و به‌رزه، ده‌چیته‌ دله‌وه، به‌لگه‌یه‌کی پوونه، به‌لگه‌ی سه‌لماندن، ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ شه‌یتان ببی به‌ هاوپی و هاوده‌می تو له کاتی‌کدا که ناتوانیت له‌سزای خوای گه‌وره‌ پزگارت بکات، یاخود نایه‌ویت پزگارت بکات، چونکه شه‌یتان دوژمنه‌و، هه‌رگیز خێرو خۆشی تۆی ناوی، نیتر ده‌بی به‌ دوست و هاوده‌می شه‌یتان و خوای گه‌وره‌ وازت لیڤینیت و، نابی به‌ دوستی خوای گه‌وره، نه‌مه‌یه سیفاتی دوستانی شه‌یتان که شتی دیکه‌ی جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌په‌رستن وه‌کو دره‌خت و به‌ردو گۆپو و نه‌ولیاو پیاو چاکان، دلنیا بن هه‌موو نه‌مانه‌ کاری شه‌یتانه‌و، نه‌و فه‌رمان به‌وه ده‌کات، بۆیه هه‌ر که‌سیک نه‌و شته نه‌نجام بدات و، ده‌ستی لی هه‌ل نه‌گریت، با زۆر دلنیا‌بی که ده‌بی به‌ دوستی شه‌یتان، نسال الله العافیه.

مه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
أُولِيَاؤُهُم مِّنَ الْإِنْسِ رَبُّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۱۲۸] واته: نه‌ی ده‌سته‌و
کرمه‌لی جنوکه بیگومان نیوه زور که‌ستان له ناده‌میه‌کان گومرا کرد وه دۆسته‌کانتان
له ناده‌می ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌ندی‌کمان سوودو که‌لکمان له هه‌ندی‌کمان
وه‌رگرت^(۱)

(۱) _ واتر به ته‌واوی نه‌م نایه‌ته ته‌فسیر ده‌کرئیت، وه‌رگێڕ.

ههروهه خوی که وره دهه رمویت: ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ أَلُمُّونَ إِلَهُمُ بِالْعَدْوَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرُّسُولَ وَإِنَّمَا كُنُوا
بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ حَرَضْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسَبِّحُونَ إِلَهُم بِالْعَدْوَةِ وَأَنَا أَغْلَمُ بِمَا
أَعْمَلْتُمْ وَمَا أَعْمَلْتُمْ وَمَنْ يَعْمَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ خِلَ سِوَاءَ السَّبِيلِ (۱)﴾ إِن يُخَفِّفْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ
وَيَنْتَسِلُوا إِلَيْكُمْ الْإِنْسَانُ وَالْبَهِيمُ وَالسَّيِّئُ وَوَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ (۲)﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا
أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِالْعَمَلِ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۳)﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي
إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّهٖ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَ لَكَ
وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (۴)﴾ رَبَّنَا لَا
تَعْمَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۵)﴾ [المتحنة: ۱-۵]

واته: نهی نهو که سانهی که باوه پتان هیئاوه دوزمنانی من و خوتان مه کهن به دوستی
خوتان دوستایه تی خوتانیان بۆ بنیرن له کاتیکیدا دنیاشن نهوان بی باوه پین بهو
نایینه راسته تی که بۆتان هاتوه پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و نیوهش دهرده کهن (له بهر نهوهی)
که باوه په دههینن به خوی په روه ردگارتان جا نه گهر دهرچوون له وولاتی خوتان بۆ
جنگ کردن له پیگای مندا و بۆ به دهست هیئانی خوشنوودی من (دوستایه تی نهوان
مه کهن) پازو نهینی یان پی دهلین به دوستایه تی له کاتیکیدا من پیی نه زانم بهوهی
شاردتانه وه بهوهی ناشکراتان کرد و هر که سیک له نیوه دوستایه تیان بکات نهوه
بی گومان پیی راستی

(۱) _ نه م نایه تانه له سه ره تای سوپه تی (المتحنة) دایه، هوی هاتنه خواره وهی
نه م سوپه ته نهوه بوو که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاتی ویستی مه کهه پرگار بکات و،
غه زای بیباوه پان له مه کهه بکات، چونکه ناپاکیان کردو، نهو په یمانه یان شکاند که
له نیوان نهوان پیغه مبهری خوا دا بوو، پیکه وتنامه ی (الحذیبه) یان هه لوه شانده وه،

رون کردووه نه گه رتووشتان ببن نه بن به دوژمنی ئیوه وه دریژنه کهن بۆتان دهستیان و زمانیان به خراپی ئاواته خوانن که ئیوه بی باوه پ بونایه نه خزمانتان و نه منالانتان سوودتان پی ناگه یه نن له پوژی دواپی دا (خوا ئیوه و خزمه کانتان) له یه ک جیاده کاته وه و خوا بینایه به وه ی که ده یکه ن به راستی بۆ ئیوه هه یه سه رمه شقیکی جوان و چاک له ئیبراهیم و نه وانه ی له گه لیدا بوون که به گه له که ی خویانیان ووت به راستی ئیمه بیتارو به رین له ئیوه و له و شتانه ی که ده یان په رستن له جیاتی خوا ئیمه باوه پمان نی یه به (ئایینی) ئیوه وه په یدا بوو له نیوان ئیمه و ئیوه دا دوژمنایه تی و کینه بۆ هه میشه تا کاتی که بپروا به خوای ته نیا ده هیمنن جگه له و قسه یه ی ئیبراهیم که به باوکی گووت بیگومان داوای لیخو شبوونت بۆ نه که م و من هیچم به ده ست نییه له به رانه ر خوا دا بۆ تو نه ی په روه ردگارمان ته نها پشتمان به تو به ستووه و هه ر بۆ لای تو گه پراوینه ته وه سه ر نه نجانمیش هه ر بۆ لای تو یه نه ی په روه ردگار نه مان که یت به مایه ی گومرایی نه وانه ی بی باوه پ بوون وه لیمان خوشبه نه ی په روه ردگارمان به راستی هه ر تو یت زالی کار به جی.

نیتر پیغه مبه ری خوا ﷺ برپاری غه زا کردنیدان، به لام شته که ی له دلی خویدا میلایه وه و ئاشکرای نه کردو، پیره وی خو ی بۆ هاوه لانی ئاشکرانه کرد، چونکه نه وه نه ینی جه نگه و نابی بۆ خه لک ئاشکرا بکریت، نه وه بوو له مانگی په مه زاندا به ره و مه که به پیکه وت، هاوه لی به ریژ (حاطب) ی کوپی (أبي بَلْتَعَة) ش ﷺ له نیو کومه لی هاوه لاند بوو، که یه کی که بوو له هاوه له گه وره کان و، له وانه ش بوو که ئاماده ی جهنگی به در بوو بوو، به لام نیجه تهادی کی کردو، هه له ی کرد، نه وه بوو نامه یه کی نه ینی بۆ موشریکه کان نووسی و، پیی پاگه یانندن که موحه ممه د ﷺ به نیازه غزایان بکات و، نامه که شی له گه ل ژنی که دا نارد، به لام خوای گه وره وه حی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ ناردو، شته که ی پی پاگه یاند، نه ویش هه ر دوو هاوه لی به ریژ خالیدی کوپی وه لیدو، عه لی کوپی نه بی تالیبی ﷺ به شوین ژنه که دا ناردو، پیی فه رموون که له فلان جی که

فسه کانی نه گوری، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ باوه پیبیکرد، به راستی وه لامی دایه وه،
 بویه خوای گه وره به هانه کئی قبول کردو، پیغه مبهری خواش ﷺ به هانه کئی
 قبول کرد، ته ماشاکه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته: وه سفی
 نه واره له ی به نیماندار کردوه، نه مه په نجه پاده کیشتی بۆ نه وهی که نیمانی نه م
 واره له لق نه بوو بوو، نیفاق و دوو پرویی نه نواند بوو، به لکو خوای گه وره به
 نیماندار وه سفی ده کات له گهل تیگرای براکانیدا له کۆچکردوان و پشتیوانان، به لام
 خوای گه وره قه ده غه ی نه م جوړه په فتارانه ده کات و ده فهرمویت: ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي
 وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوژمنانی من و خوتان مه کهن به دوستی خوتان، وشه ی (المولا) یش له
 زمانی عه ره پیدا واتای خوشویستن و سه رخستن ده گه یه نیئت، (حاطب) یش خوشی
 نه ده ویستن به لکو ویستی به و رفتاره ی خوی ه سستیکیان بۆ دوست بیت که نه م
 کارنکی بۆ کردون، بۆ نه وهی نازاری که سوکاره کئی نه دهن، له راستیدا نه م
 په فتاره ش دوستایه تی نواندنه، بویه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ
 وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ﴾ دوستایه تی خوتانیان بۆ بنوینن له
 کاتیکدا دلنیاشن نه وان بیباوه پن به و نایینه راسته ی که بۆتان هاتووه و، پیغه مبهری
 خوا ﷺ و نیوه ش ده رده کهن، نایا پیغه مبهری خویان دور نه خسته وه و،
 موسلمانانیشیان ده ر به ده ر نه کرد، تا نه و ناسته ی ناچاری کۆچکردنیان کردن،
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ﴾ پیغه مبه ر ﷺ و نیوه ش ده رده کهن، به بی هیچ هویه ک،
 به لکو نه نها له به ر نه وهیه که خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَن تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ له به ر
 نه وهی که به خوای په روه ر دگارتان باوه رده هیئن، نائمه نه و هؤکارهیه که له پیناویدا
 ده ریانکردن، ﴿إِن كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا
 أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

ده بیینن، نه وانیش له هه مان نه و جیگه یه ی که پیغه مبهری خوا ﷺ بۆی دیاری کرد
 بوون پییگه یشتن و، نامه که یان برده خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ، ته ماشایان کرد له
 (حاطب) ی کوپی (أبي بلتعنة) وهیه ﷺ بۆ خه لکی مه که، پیغه مبهری خوا ﷺ په له ی
 له شته که دا نه کرد، نه گه ر چی شتیکی زۆد سهخت بوو به لام په له ی نه کرد، (حاطب) ی
 کوپی (أبي بلتعنة) ی بانگ کردو، پیی فهرموو نه ی (حاطب) نه مه چییه ؟ (حاطب) ییش
 فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ په له م لی مه که، به پاستی هه ر به کینک له
 هاوه لانت خزم و که سوکاری له مه که مهیه، به لام من خزم و که س وکارم له وی نییه،
 دلنیا شم خوی گه وره به سه ریاندا سهرت ده خات، ده ترسیم تۆله له که سوکاره کم
 بکه نه وه له مه که چونکه هیچ که سینکیان نییه به رگریان لینکات، به لام هه ر به کینک له
 هاوه لانت خزم و که سوکاری مهیه که به رگری له که سوکاره کانی تریان له مه که
 ده که ن، بۆیه من شتیکم ویست که زیان به تۆ ناگه یه نی، چونکه خوی گه وره ت
 له که لدایه له کاتیکدا که بۆ من سوود به خشه، نه م کرده وه شم له پوی نیفاق و دور
 پوویه وه نه نجام نه داوه، به لکو دلنیا م خوی گه وره به سه ریاندا سهرت ده خات، ته نها
 ویستم خزم و که سوکارم له مه که بپاریزم، چونکه له بنه په تدا من خه لکی مه که
 نیم، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: پاستی پی گوتن، نیت وازی لیهینا، هاوه لان
 له (حاطب) تووپه بوون، به لام پیغه مبهری خوا ﷺ به رامبه ر به و هاوه له میهریان بوو
 و، لیی خوش بوو، به لام هاوه لان له م په فتاره تووپه بوون و، نیمامی عومه ر ﷺ
 داوای له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد پینگه ی کوشتنی (حاطب) ی پی بدات، پیغه مبهری
 خوا ﷺ پیی فهرموو: نه ی عومه ر خوی گه وره ته ماشای نه هلی به دری کردو پیی
 فهرموون: به ئاره زووی خۆتان کردار بکه ن من له ئیوه خوش بووم، نه میش به کینکه له
 نه هلی به در، که سیکی پاستگویه و، له گه ل خواو پیغه مبه ره که یدا پاستگوبوه،

جا ئەگەر لە ولاتى خۇتان بۇ جەنگ كىردىن ولە پېي مىنداو بۇ بەدەست ھېلىقى
خۇشنىوودى مىن دەرچوون، دۇستايەتى ئەوان مەكەن، پازو نەيىنى يان پى مەلەن بە
دۇستايەتى لە كاتىكدا مىن بەوەى كە شاردتەنەوەو بەوەى كە ئاشكراتان كىرد دەزام و
ھەر كەسىك لەئىوە دۇستايەتياى بكات بېگومان پېي پاستى وى كىردووە، ئەمە ئامارە
بۇ ئەوە دەكات كە ھەر كەسىك دۇستايەتى بېباوہ پان بكات پېگەى پاستى وىكىردووە .
تا كۆتاي ئايەتەكان كە سەرزەشت و گلەيى كىردىن دەرەخەن، ھەرەھا
ئاگادار كىردنەوەى موصلمانانى تىدايە بۇ ئەوەى كە ھىچ كەسىك لە ئايىندەدا نىر
پەفتارە ئەنجام نەدات، ھەرەھا ئەوەى تىدايە كە ھۆى دۆژمنايەتى ئىمە بەرامبەر بە
ئەوان دەگەپىتەوہ بۇ ئەوەى كە دۆژمنى خوان و دۆژمنى ئيماندارانن، ئانەم
ھۆكارەكەيە، دۆژمنايەتى ئىمە بەرامبەر بەوان ئەوەيە كە دۆژمنى خوان، ئىمەش
دۆژمنايەتى دەرەبىرپىن بەوانەى كە دۆژمنى خواو پىغەمبەرى خوان، ئەمە
ھۆكارەكەيە، لەبەر دونيا ياخود لەبەر سۆز يان لەبەر ھەر شتىكى دىكە دۆژمنايەتياى
ناكەين، بەلكو لەبەر خاترى خواى گەورە دۆژمنايەتى و دۇستايەتى دەكەين.

بەشېك

سەبارەت بە پېيوستىتى جېياكرىدەو لە نېوان دۇستانى خواو دۇستانى شەيتاندا

(سېفانى دۇستانى خواو دۇستانى شەيتان)^(۱)

ھەر كات زانرا خەلك دۇستانى خواو دۇستانى شەيتاندا تىدايە^(۱)، نىتر پېيوستە جياوازی لە نېوان نەوان و ئەماندا بىكرىت^(۲)، وەكو چۆن خواو پىنغەمبەرەكەى جياوازی لە نېواندا كىردوون^(۳).

(۱) پاش نەوھى شىخولئىسلام _ رەحمەتى خوا لى بىت _ ئەو ئايەتە پىرۇزانەى لەسەرەتای ئەم كىتبەدا ھىنايەو، كە وەسفى دۇستانى خواو وەسفى دوزمىنانى خواى تىدايە، ئىنجا ئەم بەشەى نووسى، بۆ نەوھى ئەجامى ئايەتەكانى پىشەو پوون بىكاتەو.

(۲) لە چ شىكەو ئەوھمان زانى؟ لە ئايەتەكانى پىشەو كە شىخولئىسلام _ رەحمەتى خوا لى بىت _ ھىناويەتەو، ئا ئەمە ئەجامەكەيە.

(۳) پېيوستە جياوازی لە نېوان دۇستانى خواو دۇستانى شەيتاندا بىكرىت و، ئەم شتە بە ئاسايى تەماشا نەكەين و، بلىين: ھەمويان نەوھى ئادەمن، ھەمويان لە پووى مۇقايەتەو برامانن و، ھەمويان نەوھى ئادەمن، نەخىر، مەسەلەكە مەسەلەى كوفرو ئيمانە، مەسەلەى مۇقايەتى و مەسەلەى ھەست و سۆز نىيە، لە راستىدا شتەكە برىتە لە كوفرو ئيمان.

(۴) خواى گەورە جياوازی لە نېواندا كىردوون وەكو نەوھى كە گۆيىستى ئايەتەكانى پىشەو پوون.

((دۆستانی خوا)): بریتین له ئیمانداره له خواتر سه کان^(۱)، وه کو نه وهی خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳) | یونس: ۶۲ - ۶۳ | واته: ئاگادار بن بئ گومان دۆستانی خوا ترسیان له سه رنی یه خه فه تیش ناخۆن نه وانه ی باوه رپیان هیتاوه و هه میشه خویمان ده پارێزن و له خوا ده ترسن.

وفي الحديث الصحيح الذي رواه البخاري وغيره عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ - أَوْ فَقَدْ آذَنَتْهُ بِالْحَرْبِ^(۲))).

(۱) _ خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ پاشان نه و دۆستانه ی خوامان زیاتر بو پوون ده کاته وه، ده فه رمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ هه ر موسلمانیکه ی له خواتر سه به دلنیا یی دۆستی خوا یه و، هه ر بیباوه پر هاوه ل په رستی کیش به دلنیا یی دوژمنی خوا یه.

(۲) _ به لئ نه م فه رمووده یه ئیمامی بوخاری له (صحیح) هکه یدا ده یگێرێته وه، که سانی دیکه ش ده یگێر نه وه، چه ندین پێگه ی گێرانه وه ی دیکه شی هه یه که یه کتر به هیز ده که ن و، پێی ده کاته پله ی (صحیح)، بۆیه ئیمامی بوخاری له (صحیح) هکه یدا ده یگێرێته وه، که وا بوو ئاو پر له قسه ی نه و که سانه نادریته وه که سه باره ت به م فه رمووده قسه ده که ن و، له بوخاری گله یی ده که ن، ئیمامی بوخاری له م که سانه زاناتره و، له هه مووشیان شاره زاتره به ناسینی فه رمووده ی (صحیح)، به لای تیکر پای موسلمانانه وه به حوجه ت و به لگه ی راست دانراوه، بۆیه هه رگیز گومان له (صحیح) هکه ی یاخود چه ند فه رمووده یه که له (صحیح) هکه یدا ناکرێ، نه م فه رمووده فه رمووده یه کی قودوسییه، چونکه له گوفتاره کانی خوای گه وره یه و، پێغه مبه رکه ی ﷺ لیوه ی ده یگێرێته وه، که خوای تعالی ده فه رمویت، لی ره دا نه وه ش جیگیر ده بی که خوای تعالی قسه ده کات، گوفتاره که ش گوفتاری خوای گه وره یه (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَتْهُ بِالْحَرْبِ) لی ره دا خوای گه وره پێی راگه یاندوین که نه و که سه ی دوژمنایه تی

ئيمانداران دەكات بە دۇنيايى دوزمنايەتى خىواي گەورەي كىردووه، خىواي گەورەش
 جەنگى دژ بە و جورە كەسانە راگە ياندووه، هەروەكو چۆن جەنگى دژ بە سووخۆران
 راگە ياندووه ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ [البقرة: ۲۷۹] واتە: ﴿فَإِنْ لَمْ
 تَفْعَلُوا﴾ ئىنجا ئەگەر دەستان لى هەل نەگرت ﴿فَأْذَنُوا﴾ كەواتە بزانن و ئاگادارىن
 ﴿بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بە جەنگىك لە لايەن خواو پىغەمبەرى خواوه. ئايا لە تواناي
 كەسىڭدا هەيە دژبە خىواي تعالى بجهنگى؟ (فَقَدْ آذَنْتُهُ) واتە: ئاگادارم كىردووه كە من
 دژبە ئەو دەجەنگم، پەنا بە خوا، چونكە خىواي گەورە يارمەتى دۆستانى خۆى دەداو
 بەرگريان لىدەكات، ئەو كەسانەى ئىستا لە مەجلىسەكانداو لە پاشم لە قسە بە زانايان
 دەلىن و گالتەيان پىدەكەن و غەيبەتيان دەكەن لەم جورەن، لەو كەسانەن كە
 دوزمنايەتى دۆستانى خوا دەكەن، بۆچى؟ چونكە زانايان مىراتبەرى پىغەمبەرانن،
 وەكو ئەوەى پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: ((وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ)) بۆيە ئەوان
 مىراتبەرى پىغەمبەرانن، كاتى كەسانىك لە زەمەنى پىغەمبەرى خوادا گوتيان: (ما رأينا
 مثل قُرَائِنَا هَؤُلَاءِ، أَرْغَبَ بَطُونًا، وَلَا أَكْذَبَ أَلْسِنًا، وَلَا أَجَبَنَ عِنْدَ الْلِقَاءِ) واتە: دەيگوت:
 (هېچ كەسىڭى دىكەمان وەكو خوينەرانى خۆمان _ مەبەستى پىغەمبەروهاوەلانى
 بوو _ نەبينووه، زۆر خۆر بن، و زمان درۆن بن، و لە كاتى پووبەپوو بونەوهدا ترستۆك
 بن)، خىواي گەورە سەبارەت بە ئەوان فەرمووى: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
 إِيمَانِكُمْ﴾ [التوبة: ۶۶] واتە: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بەهانە مەهيننەوہ ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ بەپاستى
 ئىوہ بى پىوا بوونەوہ ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش پىوا هينانتان. جايز نىيە بۆ هېچ كەسىڭ
 قسە بە زانايانى مىرات بەرى پىغەمبەران بلىت، با كەسانىك لەو زانايانە بەبى قەست
 هەلەش بكەن، باخەلكى هەلەكانى نەكەن بەهۆيەك بۆ تانە لىدانى و، پىگە بە نەفسى
 خۆيان بەن بۆ ئەوەى بەسەر زانايان و خەلكدا زمان درىژى بكەن، دەبى

مه مووان وریای ئه م شته بن، به تایبته ئه و که سانه ی له پاشمله قسه به زانایان ده لنین
و، مه جلیسه کانی خویانی پی ئاوه دان ده که نه وه، له سه ر ئه م شته دوستایه تی و
دوژمنایه ی ده که ن _ لا حول ولا قوه إلا بالله _ تا ئه و ئاسته ی دوو به ره کی و جیاوازیان
تیکه وت و، له نیتوان خویاندا بوون به دوژمن له کاتیکدا خویان به قوتابی زانست
ده زانن و، که سانیکیشیان بانگه شه ی ئه وه ده که ن که شیخن و به کیکن له زانایان،
به لام ئه م با بزانیته ئه و په فتاره ی ئه و ته نها له لایه ن شه ی تانه وه یه، له پاستیدا ته نها
پیلان و ده سیسه ی شه ی تانه، (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ) خوی گه وره جهنگی
دژ به و که سه راگه یاندووه، هر که سینکیش خوی گه وره جهنگی له گه ل بکات به
دلنیایی سه ر شوږده و، هر گیز سه ر که وتوو نابی، ئه مه ناگادار کردنه وه ی تیدایه بو ئه و
که سانه ی دوژمنایه تی دوستانی خوی گه وره ده که ن.

(مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ بَارَزَنِي بِالْحَارِبَةِ _ أَوْ فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ) واته: جهنگم دژی
راگه یاندووه، هر دوو پریوایه ته که ش یه که مانایان هیه، هر که س دوژمنایه تی
دوستانی خوا بکات، با دلنیاییته که جهنگ دژ به خوی گه وره ده کات و، خواش
جهنگی له گه ل دا ده کات.

وَمَا تَقْرَبْ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ^(١).

(١) _ ((وَمَا تَقْرَبْ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ)) نه مه له سیفاتی دږستانی خوايه که خویان له خوای تعالی نږیک ده که نه وه، کاتی باسی وریا کړدنه وه له دږمنایه تی دږستانی خوا ده کات، باشه دږستانی خوا کین؟ دږستانی خوا نه وانه ن که له ږنگه ی به جیهینانی فره کانه وه، پاشان نوافل و سووننه ته کانیشه وه خویان له خوای گوره نږیک ده که نه وه، ((وَمَا تَقْرَبْ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ)) نه مه هاندانی تیدایه بږ به جیهینانی نه و فره زانه ی که خوای گوره فره زی کړدوون، پیغه مبهری خوا ﷺ فره موویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيُّوْهَا)) واته: ((خوای گوره چه نده ها په رستشی فره ز کړدووه به هیچ شیوه یه ک پشتگوئی مه خه ن))، و له بهر نه وه ی فره زه کان بڼه پرت و بڼچینه ن، بویه هر که س فره زه کانی پشتگوئی خست، نوافل و سونه ته کان هیچ سووډیکیان بږی نابیت، چونکه له سهر بږی بڼه پرتی و بږی بناغه یی بینا ده کات، بږ نمونه نه گره که سیک به دریزایی شه و شه ونویژ بکات، همو شه وه که هستیت، شه ونویژ بکات و هاوار بکات و بگری، به لام فره زه کانی نه پاراست، فره زه کان و پیټچ نویژه فره زه که ی پشت گوئی خست، همو کړدنه وه ی نه م که سه ده بږی به خول و توزیکی بلاوه بوو، و ماندوبونیکي بږی سوود، که وا بوو نه گره پاریزگاری له فره زه کانکړد، ټینجا نوافل و سووننه ته کانیش به جږی دیني، چونکه سهره تا بڼه پرت و بناغه که ی به جږی هینا که پاشتر بینای له سهر ده کړی، به لای خوای گوره وه فره زه کان له نوافل و سووننه ته کان خوشه ویستن، نه گره خوازیاری به ده ست هینانی خوشه ویستی خوای گوره یت، نه و شتانه نه نجام ده ده ی که خوشی ده وی و، بریتیه له و فره زانه ی که له سهر به نده کانی خوی نویسیویه تی و واجبی کړدووه.

(١) ((وما يزال عبيد يتقرب إلي بالتوافل حتى أجبته)) نه مه هاندانی تیدایه بز به جیهینانی نوافل و سوننه ته کان به لام پاش به جیهینانی فرهزه کان، ((حتى أجبته)) به لگه به له سه ر نه وهی که پاراستنی فرهزه کان و به جیهینانی نوافل و سوننه ته کان هؤکارنکی کاران بز به ده ستهینانی خوشه ویستی خوی تعالی بز به نده که ی، نه مه ش به شیکه له دوستایه تی، چونکه دوست بریتیه له خوشویستراو، خوا نه و که سانه ی خوشده وی که ه لگری نه م سیفاتانه ن، فرهزه کان ده پاریزن و، پاشان نوافل و سوننه ته کانیش نه نجام ده ده ن، نویژ سوننه تی هیه، زه کات سوننه تی هیه، بؤنوو سوننه تی هیه، حج سوننه تی هیه و، هه موو شتیک له فرهزه کان سونه تیکی له ره گزی خوی هیه، به لام بنه رت و بناغه بریتیه له فرهزه کان، به لام دوستانی خوا کین؟ به و گوفتاره ی خوی بوی پوون کردینه ته وه که ده فره مویت: ((وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ. وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَافُلِ)) نه مه نامازه بز نه وه ده کات که دوستی خوا بریتیه له و که سه ی که له ریگه ی به جیهینانی به رسته کانه وه خوی له خوی گه وره نزیک ده کاته وه، فرهزه کانی و سوننه ته کانی، نه مه ش چوونیه کی نه م نایه ته یه که خوی تعالی تیایدا ده فره مویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٦٢) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ٦٢-٦٣]، بویه دوستایه تی ته نها بانگ شه کردن نییه، نه م که سه دوستی خوایه چونکه کرده وهی ناناسایی و له سروشت به در نه نجام ده دات، تاوه کو ته ماشای کارو کرده وهی که سه که نه کریت، نایا کارو کرده وه که ی چاکه و گونجایی شرعه ؟ نه گه ر به و جوړه بوو نه و بنگومان وه لی و دوستی خوایه، فره مووده که ش نه م مه سه له یه کلا ده کاته وه، ((لا يزال عبيد يتقرب إلي بالفرائض)) واته: به واجیباته کان ((حتى أجبته)) نه وهی تیدایه که خوی تعالی دوسته کانی خوی خوش ده وی، خوشویستنیش له

سیفاته جنگیره کانی خوای گه ورده یه، خوای گه ورده خورشید دوی، دقسی ده بیته وه،
 ده بیزینیت، تورده ده بیت، رازی ده بیت، نه مه له سیفاته کانی خوای گه ورده وه، به
 خویه وه شایسته وه، له سیفاتی مه خلوقات ناجیت، وده کوره مه مور سیفاته کانی تر.

فَإِذَا أَخْبَيْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَإِذَا أَلَيْسَ يَنْطَلِقُ بِهِ،
وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا^(۱).

(۱) ((فَإِذَا أَخْبَيْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَإِذَا أَلَيْسَ يَنْطَلِقُ بِهِ، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا)) نه وهی تیدایه که خوی گه وره پالپشتیان ده کات و سه ریان ده خات و ریگه ی راستیان پیشان ده دات، له هه مور شتیکدا، له جولانه وه یاندا، له هه سته کانیااندا، له نه نداهه کانیااندا، بویه هه ر هه مور نه وانه له گویرایه لی خوی گه وره دا به کار دینن. لیره دا که ده فهرمویت: ((فَإِذَا يَسْمَعُ، وَبِی يُبْصِرُ)) ته فسیر کردنه بۆ له رمایشته که ی دیکه ی که ده فهرمویت: ((كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَإِذَا أَلَيْسَ يَنْطَلِقُ بِهِ، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا)) سه باره ت به وهی که ناماده نییه شستیری گوئیستی بیت جگه له وهی سوودی پیده گه به نیت، گوئیستی زیکرو یاد کردنه وه ده بی، گوئیستی زانست ده بی، چونکه خوی گه وره له بواری بیستندا ریگه ی راستی پیشان داو، بویه خوی له چه پام کراوه کان به دور ده گریت و، گوئیستی قسه ی پروپوچ و پابواردن و گورانی و میزمار (زوپنا و نامیره موسیقیه کان) و غه یبه ت و دوو زمانی نابی، گوئیستی هیچ شتیک نابی که خوی گه وره توپه بکات، هه روه ها ته ماشای هیچ شتیک ناکات جگه له وهی سوودی بۆ ده بی، بویه ته ماشای مه خلوقاتی خواو نیشانه و به لگه و شته سه رسوپینه کانی ده کاو، بیرده کاته وه، له و شتانه پاده مینن و، ده یانکات به به لگه بۆ تواناو، تاکیتی خوی گه وره، شایان بوونی به په رستن، و ته ماشای چه پام کراوه کان ناکات، ته ماشای ژنان ناکات، ته ماشای دیمه نی قیزه ون ناکات، ته ماشای عه وپه ت ناکات، ناماده نییه ته ماشای نه و شتانه بکات که ده بنه هوی توپه بوونی خوی گه وره، چونکه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾
﴿يُعْضُوا مِنْ أَيْدِيهِمْ وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ﴾ [النور: ۳] واته: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (نه ی موچه ممد و سگله) بلی به

پیاوانی ئیماندار ﴿يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ چاوی خویمان (له سهیر کردنی نا مه حره م)
 داخه ن و بپارینن ﴿وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ وه عه وره تیان (له داوین پیسی) بپارینن.
 هه روه ها خوای تعالی ده فه رمویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ
 مَسْئُولًا﴾ [الإسراء: ۳۶] واته ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ به پاستی گوئی و چاو و دل
 ﴿كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ هه موو نه وانه (خاوه نیان) پرسیار لیکراوه. گوئی و
 چاوه گانی له و بوارانه دا به کار دینی که که لکیان بو هه بی و سوودی پیبگه یه نن، واز له
 هه موو نه وانه دینی که زیانی پی ده گه یه نن و، ئایین و په وشتی خراب بکه ن. هه روه ها
 پیناکات ته نها بو نه و جیگایانه نه بی که به رژه وه ندی بو ده سته به ر ده کات، هیچ شتیک
 به ده سته گانی هه لئاگری و، هیچ شتیک به ده سته گانی نابه خشی مه گه ر له و بوارانه دا
 که به رژه وه ندی خوئی تیدایه، بویه شتی چه پام هه لئاگری و، به ده سته گانی له هیچ
 که س نادات، سته م له هیچ که س ناکات، ده سته گانی له چه پام و سته مدا به کار
 ناهینی، له پاستیدا ته نها له پیناوی خوا دا ده باو ده به خشی، ده سته گانی له
 گوپراهی لی خوای گه وره دا به کار دینی، هه روه ها پیناکات ته نها بو نه و شوینانه نه بی
 که جیگه ی په زامه ندی خوای گه وره یه، وه کو پیکردن بو مزگه و ته کان، بو نه لقه گانی
 زیکرو یاد کردنه وه، پیکردن بو گوپراهی لی خوای گه وره له هه ر جیگه یه ک بیت،
 پیناکات ته نها بو نه و شوینانه نه بی که گوپراهی لی خوای گه وره ی تیدایه، پیناکات بو
 نه و شوینانه ی که خوای گه وره چه پامی کردون، بو شانۆکان و، جیگه گانی پابواردن
 و، داوین پیسی و، سینه ما پیناکات، خوئی له و شوینانه دور ده خاته وه، به لکو بو نه و
 شوینانه ی که گوپراهی لی و، خه یرو، زیکرو، فیرو بونی زانستی به سوودی تیدایه پی
 ده کات.

وَلَيْنَ سَأَلَنِي لِأُعْطِيَنَّهُ، وَلَيْنَ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ^(۱).

وفي رواية: ((فَبِي سَمْعٍ، وَبِي يُبْصِرُ، وَبِي يَنْطِشُ، وَبِي يَمْشِي، وَلَيْنَ سَأَلَنِي لِأُعْطِيَنَّهُ، وَلَيْنَ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ قَبْضِ نَفْسِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ^(۲)،

(۱) _ ((وَلَيْنَ سَأَلَنِي لِأُعْطِيَنَّهُ، وَلَيْنَ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ)) نه‌مه‌ش دیسان له کوی به‌روبومه‌کانی دۆستایه‌تی که یه‌تی بۆ خوای گه‌وره، بۆیه خوای گه‌وره دوعا‌کانی قبول ده‌کاو، له دوزمنان و شه‌یتانه‌کانی جین و ئینس که جیگه‌ی مه‌ترسین بۆی په‌نای ده‌دات، چاودیری ده‌کاو ده‌پاریزی، نه‌مه به‌هوی نه‌وه‌ویه که دۆستی خوای گه‌وره‌یه.

(۲) _ ((وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ قَبْضِ نَفْسِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ)) له هیچ شتیکی دیکه‌دا پاراو دوو دل نه‌بووم به نه‌ندازه‌ی پارای و دودلیه‌که‌م به‌رامبه‌ر به‌کیشانی نه‌فسی به‌نده ئیمانداره‌که‌م، ئایا خوای گه‌وره پاراو دوو دل ده‌بی؟ نه‌مه‌ی به‌وه ته‌فسیر کردوو که ده‌فه‌رمویت: ((يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ)) هه‌زی به‌مردن نییه‌و، منیش هه‌زم به‌ئازاردانی نییه، پارایی و دودلیی خوای تعالی مانای هه‌ز لینه‌کردنی نه‌و شته ده‌به‌خشیت، به‌راستی خوای گه‌وره هه‌زی له‌و شتانه نییه که دۆسته‌که‌ی هه‌زی لی نییه، دۆستی خوا هه‌زی له‌مردن نییه‌و، خوای گه‌وره‌ش هه‌زی له‌و شته نییه که دۆسته‌که‌ی هه‌زی لی نییه، نه‌مه‌یه مانای پارای و دودلی خوای گه‌وره، مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که به‌فه‌رمویت: من هه‌زم له‌و شتانه نییه که دۆسته‌که‌م هه‌زی لی نییه.

يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ، وَلَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ^(١).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((خوای تعالی ده فره مویت: هر که س
دور منایه تی له گه ل دوستیکی من بکات به راستی شه پی له دژ پاگه یاندووم _ یا خود به
راستی شه یم له دژی پاگه یاندووه _ و بهنده که م به هیچ شتیک لیم نزیك نه بوته وه و
خوشه ویستر بیت به لاه وه به نه ندازه ی شه و فره زانه ی که به سه ریدا سه پاندوومه، و
بهنده که م به رده وام به سووننه ت و نافیه کان لیم نزیکده بیته وه تا خوشم ده وی، کاتی
خوشم ویست گوئییه کانی ده پاریزم که پیی ده بیستی، چاوه کانی که پیی ده بینی،
دهسته کانی که زه برو زهنگی پیی ده کات، پییه کانی که پیی پیده کات)).

له (ریوایه) تیکی دیکه شدا ((له پیئاوی مندا ده بیستی، له پیئاوی مندا ده بینی، له
پیئاوی مندا زه برو زهنگ ده کات، له پیئاوی مندا پیده کات، به دلنیا یی هر کات
داوام لیبکات پیی ده به خشم، هر کات په نام پیی بگریت په نای ده دهم، و له هیچ
شتیکی دیکه دا پاراو دوو دل نه بووم به نه ندازه ی پارای و دوو دلیه که م به رامبه ر به
کیشانی نه فسی بهنده ئیمانداره که م، هزی به مردن نییه و، منیش هزم به
نازاردانی نییه، به لام شه و مردنه ده بی هر پروبدات)).

---

(١) _ ((وَلَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ)) خوای تعالی ده فره مویت: ﴿كُلْ نَفْسٌ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ خوای
گه وره بریاری داوه که هه موو نه فسیک ده بی مردن بچیژیت، دوستانی خواو، هه موو
نه و شتانه ی که مولکی شه وه وه کو زیان و پوح، خوای گه وره بریاری مردنی بو داوان
﴿كُلْ مِنْ عَلَيْهَا فَانْ وَيَقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ده بی بمریت به لام خوای گه وره
شه وه ی پی ناخوشه، له گه ل شه وه شدا ده یمړینیت، بو جیبه جیکردنی شه وه ی قه زای
کردوه و به قه دهره ی داناوه.

ئەمە (صحیح) ترین فەرموودە یە کە سەبارەت بە دوست و ئەولیا پێوایەت کرا

بی^(۱).

لێرەدا پێغەمبەری خوا ﷺ پوونیکردۆتەو کە هەركەس دۆژمنایەتی لەگەڵ
دۆستیکی خوا دا بکات، بە پاستی شەپی دژ بەخوا ڕاگەیاندوو^(۲).

وێی حدیث آخر: ((وَأَيُّ لَأْتَأُرْ لِأَوْلِيَّائِي كَمَا يَتَأُرْ اللَّيْثُ الْحَرْبُ))^(۳) واتە: ((بۆ دۆستانم
تۆلە دەکەمەو لەو کەسانە ی کە دۆژمنایەتیان دەکەن وەکو چۆن شێری تووڤە بوو
تۆلە دەکاتەو))^(۴).

(۱) _ ئەمە (صحیح)ترینی ئەو فەرموودانە یە کە سەبارەت بە دۆستانی خوا
پێوایەت کراو، ئەم گوفتارە ی پێشەوا ئیبن وتیمیە بەرپەرچدانەو یە بۆ ئەو
کەسانە ی کە دەربارە ی ئەم فەرموودە قسە دەکەن و، بە لاوازی دادەنێن، لە کاتی کدا
کە لە (صحیح)ی ئیمامی بوخاریدا یە.

(۲) _ مەبەستی ئەو یە کە خۆی تووشی تووڤە بوونی خوای گەورە و سزادانی
کردوو.

(۳) _ خوای گەورە پشتگیری دۆستانی خۆی دەکات، وشە ی (یئار) ی نێو
فەرموودە کە واتە خوای گەورە پشتگیری دۆستانی خۆی دەکات و، لە دۆژمنەکانیان
تۆلە یان بۆ دەکاتەو، سەریان دەخات بەسەر ئەو کەسانە دا کە ستمیان لێدەکەن
و، دەست درێژیان لێ دەکەن، ((كَمَا يَتَأُرْ اللَّيْثُ الْحَرْبُ)) مەبەستی شێرە تووڤە بوو
کاتی کە پەلاماری نیچیرە کە ی دەدا، ئەمە تەشبیە و چواندنی مەخلوق نییە بەخوای
گەورە، بەلکو تەشبیە و چواندنی تۆلە یە بە تۆلە، کردارە بە کردار، نە ک چواندنی
خوای گەورە بێ بە مەخلوقەکانی خۆی.

(۴) _ بەلێ، شیرێ دپندە ئەگەر نازاردراو دەست درێژی کرایە سەر ئەو پەلاماری
ئەو کە سە دەدات کە نازاری داو، تۆلە بۆ خۆی دەکاتەو.

ئەمەش لەبەر ئەوەیە کە دۆستانی خوا بوون ئیمانیاں پێ هێناو، بوون بە
دۆستی، ئەوەیان خۆشویست کە ئەو خۆشی دەوێ و پقیان دەبۆو لەوەی کە ئەو پقی
لێدەبێتەو^(۱)، وە پازیبوون بەوەی کە ئەو پیتی پازیه، وە پقیان دەبۆو لەوەی ئەو
پقی لێتەتی^(۲)، فەرمانیاں بەوە دەکرد کە ئەو فەرمانی پێدەکات، وە قەدەغە
ئەوەیان دەکرد کە ئەو قەدەغە کردووە^(۳)،

(۱) _ ئا ئەمانەن دۆستانی خوا، ئەوەیان خۆش دەوێ کە خوا خۆشی دەوێ و،
پقیان دەبێتەو لەوەی کە خوا پقی لێ دەبێتەو، لەگەفتارو، کردارو، کەسان، ئەوان
ئەوەیان خۆشدەوێ کە خوا خۆشی دەوێ و، پقیان دەبێتەو لەوەی کە خوا پقی
لێدەبێتەو، بەگوێرە هەواو ئارەزوو شتیان خۆش ناوێ و، بە گوێرە هەواو
ئارەزووش پقیان نابێتەو، بەلکو تەنها لە پێناوی خوادا دۆستایەتی و دوژمنایەتی
دەکەن.

(۲) _ پازی دەبن بەوەی خوا پێی پازیه و پقیان دەبێتەو لەوەی کە جێگە پق
هەستانی خوایه، ئەمە مانای ویلایهت و دۆستایەتی راستەقینەیه.

(۳) _ فەرمان بەوە دەدەن کە خوای گەرە فەرمانی پێداو، قەدەغە ئەوە
دەکەن کە خوای گەرە قەدەغە کردووە، لە خۆیانەو هیچ شتێک ئەنجام نەدەن،
بۆیه فەرمان بەشتێک ناکەن کە خوا فەرمانی پێنەکردبێ یان قەدەغە شتێک ناکەن
کە خوا قەدەغە نەکردبێ، بە هاوشێوەی ئەو بیدەچیانهی کە فەرمان بە شتانێک
دەکەن کە خوای تعالی وەکو شەرع دایەناو، قەدەغە شتانێکی شەرع دەکەن کە خوای
تعالی بۆ بەندەکانی بەشەرعی داناو، ئا ئەمانە بیدەهەچین، چونکە پێغەمبەری خوا
ﷺ دەفەرمویت: ((من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد)) واتە: ((هەر کە سێک
لەم کارەماندا شتێک داھێنیت کە تیایدا نەبێت ئەوە پەتکراوەتەو)).

بەۋەيان دەبەخشى كە ئەو ھەز دەكات پىئى بېخىرىت، بەۋەيانىش ئەدەدا كە

ئەو پىئى ناخۇش بوو پىئى بىدرىت^(۱)، پىئىشەوا (الترىمانى) و كەسانى دىكەش
لە پىئە مەبرى خواۋە ﷺ دەگىرپنەۋە كە فەرموۋىتە: ((أَوْثُقُ عَزَى الْإِيمَانِ: الْحُبُّ فِي اللَّهِ،
وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ))^(۲) واتە: ((توندترین گرىكانى ئيمان: خۇشەۋىستىيە لە پىئىناۋى خوادا،
پىقونەۋەيە لە پىئىناۋى خوادا)).

(۱) _ بەۋەيان دەبەخشى كە خۋاى گەۋرە پىئى خۇشە پىئىيان بېخىرىت، ۋەكو
ھەژدان و دەست كورتان و كەسانى نىزىك و ئەۋانەش كە خۋاى گەۋرە فەرمىنى كىردە
پىئىيان بېخىرىت، بەۋانەشيان نە دەبەخشى كە خۋاى تەالى قەدەغەي بەخىشىنى
لەيكردون، ۋەكو دوزمىنانى خواۋ ئەۋانەي ئەو بەخىشىنانە ۋەكو ھۆيەك بەكاردىنن بۆ
دوزمىنايە تىكردىنى خواۋ پىئە مەبرەكەي.

(۲) _ ((أَوْثُقُ عَزَى الْإِيمَانِ)) واتە: بەھىزترین گرىكانى ئيمان خۇشۋىستىنە لە پىئىناۋى
خواداۋ پىق بونەۋەيە لە پىئىناۋى خوادا، لە باسەكانى پىئىشەۋە فەرمىنى كە
خۇشۋىستىنى خوا، خۇشەۋىستى بەندە بۆ خۋاكەي بە گەۋرەترین جۆرەكانى پەرىستىن
دانراۋە، ھەروەھا خۇشۋىستىنى ئەۋانەي كە خۋاى گەۋرە خۇشەۋىدەۋىن، ۋەكو
پىئە مەبران و بەندە صالح و چاكەكانى، مۇسلىمانى چاك ئەۋانى خۇش دەۋى، چۈنكە
خۋاى گەۋرە خۇشى دەۋىن، نەك لە پىئىناۋ تەماحىكى دۇنيادا يان بۆ مەبەستىكى
تايىبەت بە نەفسى خۇي يان بۆ ھەۋاۋ ئارەزۋىيەك، بەلكو تەنھا لەبەرئەۋە خۇشى
دەۋىن چۈنكە خۋاى گەۋرە خۇشەۋىدەۋىن، ھەروەھا بۆ پىقونەۋەش، بە گۆپرەي ھەۋاۋ
ئارەزۋو يان بۆ ھەزى تايىبەتى خۇي پىقى لە ھىچ كەس نابىئەۋە، بەلكو تەنھا پىقى
لەۋانە دەبىئەۋە كە خۋاى گەۋرە پىقى لىئىانە، خۋاى گەۋرە پىقى لە كافران و دوز
پىۋانە، پىقى لەئەھلى سەرپىچى و خراپەيە، بۆيە مۇسلىمانى چاكىش پىقى لىئىانە و
دوزمىنايە تىيان دەكات، دۆستايەتى ئەۋانە دەكات كە دۆستايەتى خوا دەكەن و،

دوژمنایه‌تی نه‌وانه ده‌کات که دوژمنایه‌تی خوا ده‌که‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾، نه‌وان دوژستایه‌تی نه‌م که‌سانه ده‌که‌ن و، دوژمنایه‌تی کافران و دوو‌پووان ده‌که‌ن، چونکه دوژمنی خوان، دوژمنایه‌تیان ده‌که‌ن چونکه خوا دوژمنیانه، خوای تعالی ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾، هه‌رگیز نابیی کافرانت خوشبوئی له کاتی‌کدا که خوای تعالی رقی لی‌یانه‌و دوژمنایه‌تیان ده‌کات.

وفي حديث آخر رواه أبو داود قال: ((مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اكْتَمَلَ الْإِيمَانُ))^(١) واته پیغممبهری خوا ﷺ فرموویه تی: ((هر که س به دلسوزی له پیناوی خوادا خوشویستن بکات، له پیناوی خوادا رقی بیته وه، له پیناوی خوادا ببخشیت، له پیناوی خوادا دهستی بگریته وه، به راستی ئیمانی ته واوه)).

(١) _ به ئی، هر که س به دلسوزی له پیناوی خوا دا که سیکی خوشویست، له پیناوی خوا دا رقی بیته وه، له پیناوی خوادا ببخشیت، له پیناوی خوادا دهستی بگریته وه، به راستی ئیمانی ته واوه، هر که سیش شتیک له وانه که م بکاته وه ئه و ئیمانیسی که م ده کات، واته ئه گه ر بهنده ی چاک به پیی ئه م ته رازووه به پتوه بچیت و، ئه وانه ی خوشبویت که خوا خوشیده وین و، رقی بیته وه له وانه ی که خوا رقی لییانه و، به وانه ببخشیت که خوی گه وره حه ز ده کات پییان ببخشریت و، دهستی بگریته وه له و که سانه ی که خوی گه وره قه ده غه ی به خشینی پیکردوون، به راستی ئه م که سه مال و سامانی له ملکه چی خوی گه وره دا به خشیووه، به دوژمنانی خوا و ئه وانه ی خوی تعالی خوشی ناوین نابخشیت، ئه م که سه ئیمانی ته واو کردووه، هر که سیش شتیک له وه که م بکاته وه، ئه و ئیمانیسی که م ده بیته وه.

(الْوَلَايَةُ): واتە: دۆستایه‌تی، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا پێچه‌وانه‌ی (العداوة)یه واتە دوژمنایه‌تی^(۱)، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا مانای بنچینه‌یی (الْوَلَايَةُ): خۆشویستن و نزیکبوونه‌وه^(۲)، مانای بنچینه‌یی (العداوة)ش بق بونه‌وه و دور بوونه‌وه‌یه.

(۱) _ ئەمە ته‌فسیرکردنه‌ بۆ وشه‌ی (الْوَلَايَةُ) بفتح الواو: واتە دۆستایه‌تی، که‌ پێچه‌وانه‌ی وشه‌ی (العداوة)یه واتە دوژمنایه‌تی، وشه‌ی (الْوَلَايَةُ)، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا له‌ وشه‌ی (الْوَلَايَةُ)وه هاتووه، که‌ مانای نزیک بوونه‌وه ده‌به‌خشیت، بۆیه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتریّت: (فَلَانٌ يَلِيّ فُلَانًا) واتە: فلان که‌س له‌ فلان که‌س نزیک ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتریّت: (فَلَانٌ يَلِيّكَ فِي الصَّفِّ) واتە: فلان که‌س له‌ ریزه‌که‌دا یه‌کسه‌ر به‌دوای تۆدا وه‌ستاوه، واتە لیت نزیکبوته‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویّت: ((لِيَلِيَنَّ مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَخْلَامِ وَالنُّهَى)) واتە: ((با هۆشیاره‌ پێگه‌شتووه عاقله‌كانتان له‌من نزیکبنه‌وه)). بۆیه مانای بنه‌په‌تی (الْوَلَايَةُ) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، نزیک بوونه‌وه له‌شت ده‌به‌خشیت، (وَلِيّ): لیتی نزیک بویه‌وه. و تاعه‌ت و گوێڕیه‌ل بوونی خوای گه‌وره‌ به‌ (وَلَايَةُ) ناوده‌بریت، چونکه‌ هۆکاره‌ بۆ نزیک بوونه‌وه له‌خوای گه‌وره‌.

(۲) _ مانای بنچینه‌یی (الْوَلَايَةُ) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا: خۆشویستنه‌، (وَلَاةٌ) واتە خۆشویست و لیتی نزیکبویه‌وه، ئیمانداریش له‌ خوای گه‌وره‌ نزیک ده‌بیته‌وه، له‌ خوای گه‌وره‌وه‌ نزیکه‌، کافریش له‌ خوای گه‌وره‌وه‌ دور، مونا‌فیک و دوو‌په‌وش له‌ خوای گه‌وره‌وه‌ دور، بۆیه ئەمانه‌ دۆستی خوانین.

ههروه ها گوتراوه: (الْوَلِي) واته دۆست، به (الْوَلِي) ناوبراوه چونکه له سهه رتاعهت و گوپرايه لېوونی خوی تعالی بهرده وامه، واته: به بهرده وامی ئه نجامیان ده دات^(۱)، مانای به که میش پاستره^(۲). به لام له پاستیدا مانای وشه ی (الْوَلِي) له زمانی عه ره بیدا (القرب) واته: نزیکى ده به خشیت، بویه ده گوتريت: (هذا يلي هذا) واته ئه مه له ئه مه وه نزیکه.

(۱) _ ههروه ها به کیک له ماناکانی (الْوَلَايَة) بریتیه له به دوایکدا ئه نجامدانی تاعهت و په رسته نه کان و، بهرده وامبوون له سهه ر ئه نجام دانیان به دريژایی ته مه ن، نه ک کاتی وا هه بی ئه نجامیان بدات و، کاتی واش هه بی پشتگوئیان بخت، به لکو به پئی توانا له سهه ر ئه نجام دانیان بهرده وام ده بی، خوی گه وه به پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فه رمویت: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ [الحجر: ۹۹] واته ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ وه په روه ردگارت به رسته ﴿حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ هه تا مردن به خهت پیده گريت . بهرده وام بوون له سهه ر ئه نجام دانی کرده وه کان به لام به بی له پاده چوونه ده ره وه و زیاده پویی، به لکو به میانیه ی و میانپه وی، وه کو ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاماژه ی بۆ ئه وه کردوه، به لام که سهه رتا له تاعهت و گوپرايه لیدا دريغی نه کات و، پاشان له کاتیکی تر دا وازی لیبینیت، ئه م که سه له سهه ر ئه نجامدانی په رسته نه کان بهرده وام نه بووه، ئه م په فتاره ش ئاماژه بۆ که م بوونی دۆستایه تیکه ی ده کات بۆ خوی گه وه.

(۲) _ مانای به که می (الْوَلَايَة) که نزیکى و تاعهت و گوپرايه ل بوونه له مانای دووه می پاستره که به دواى به کدا ئه نجام دانی په رسته نه کان و کرده وه و له سهه رى بهرده وام بوون ده که یه نیت.

ومہ قونہ — صلی اللہ علیہ وسلم —: ((اَلْحَقُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوَّلَى رَجُلٍ دَکَّرِ))^(۱) واتہ فہرموویہ تی: ((نہوانہ ی بہشی دیاریکراویان لہ میراتدا ہہیہ، بہشہکانیان پیبدہن، ہہرجیشی کہ مایہوہ بۆ بہکہم پیایوی نیرینہ یہ))، واتہ: بۆ نزیکترین پیایو لہ مردوہ^(۲).

(۱) _ وشہی (أُولَى) ی نیرو فہرموودہ کہ واتہ: نزیکترین نیرینہ لہ مردوکہوہ کہ لہ پشت (عصبہ) ی خویہ تی، ((اَلْحَقُّوا الْفَرَائِضَ)) واتہ نہو بہشہ دیاریکراوانہ ی کہ لہ قورپاندا ہاتوون وہکو نیوہو، چواریک و، ہہشت یہک و، سی یہک و، دوو لہ سہر سی و، شہش یہک، نہمہ نہو بہشہ دیاریکراوانہ یہ کہ لہ قورپانی پیوژدا ہاتوون، کہ شہشن، لہ نہمانہوہ دەست بہ دابہشکردنی میراتہ کہ دہکریٹ و، بہو کہسانہ دہدری کہ بہشہکانیان بۆ دیاریکراوہ، ہہرجیش بمینیتہوہ پاش دابہشکردنی بہشہکان بہ نزیکترین کہسی نیرینہ ی پشتی مردوکہ دہدری. ((فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوَّلَى رَجُلٍ دَکَّرِ))، باشہ سوودی نہوہ جیبہ کہ پیغہمبہری خوا ﷺ وشہی (دَکَّرِ) ی پاش وشہی (رَجُلٍ) فہرموہ؟ گوتویانہ: نہوہکو خہلکی واتی بگن کہ جگہ لہ پیاوہ گہورہکان کہسی دیکہ بہ نہوہی پیایو و خزمان (عصبہ) ی مردوکہ دانانریٹ، بہلگو گرنگ نہوہیہ نیرینہ بیت، نہگہر چی مندالتیکی بچوکیش بیت، نہگہر چی لہ سکی دایکیشیدا بیت، گرنگ نہوہیہ نیرینہ بیت نہگہر چی بچوکیش بیت، ہہروہا بیروپای دیکہش لہم بارہوہ گوتراوہ، وہکو نہوہی دانہری کتیبہ کہ باسی دہکات.

(۲) _ نہمہ (عصبہ) یہ واتہ نہوہی پیایو خزمانیتی، (عصبہ) ش ہندیکیان لہ ہندیکیان نزیکترین، لہ پووی پیشخستہوہ (التقدم)، پاشان لہ پووی نزیکہوہ (القرب)، پاشان پیشستن لہ پووی (أَجْعَلَا) ہو. واتہ بہہیزہوہ، چونکہ (عصبہ) چہند لایہکہ: لایہنی باب، لایہنی کور، لایہنی برا، لایہنی باپیرہ و داپیرہ، لایہنی مام... ہتد، شہش لایہنہ، لہ نزیکترین و پاشان نزیک و... بہو شیوہ دەست پیبدہکریٹ.

به وشه ی ((الذکر)) یش جه ختی له سهر کردوته وه، بۆ نه وه ی پوونی بکاته وه ی
 حوکمیکه و به نیرینه وه تایبه ته^(١) و، نیر و می تییدا به شدار نابیی، وه کو نه وه ی
 پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((فابن لبون ذکر))^(٢) واته: به چکه ووشتریکی نیر،
 نه وه ی که دوو سالی ته و او کردبی و پیی نابیتته نیو سییه م ساله وه.

بۆیه نه گهر دۆستی خوا نه و که سه بیته که پیکه وتووی شوینکه وتووی خوا ی
 گهره بیته له هه موو نه وانه دا که خوشی دهوی و پیی پازیه، حه زی پی نییه و رقی
 لییه تی، فه رمانی پی ده کات و قه ده غه ی لی ده کات، که وا بوو که سی دوزمنی
 دۆستانی خوا دوزمنی خواشه^(٣)،

(١) _ نه مه بۆچونیکه و نه وه ده گه یه نیته که میینه ی تییدا به شدار نابیی، جگه له
 مه سه له ی (عصبه) به هوی که سیکی تره وه یان (عصبه) له گه ل که سیکی تردا، یان
 ئازاد کراو، که میراتی نه و که سه ی بهر ده که ویته که ئازادی کردووه، ژنانیش میراتیان
 به به شیکی دیاری کراو بهر ده که وی، چونکه نابن به (عصبه) ته نها له یه ک باردا نه بی
 نه ویش نه وه یه که نه و ژنه ئازاد کراوی و که سی ئازادکاریش هیچ نه وه یه کی نه بی و
 میراته که ی بهرن، واته ژنان نابن به (عصبه بالنفس) به لکو ته نها ده بن به (عصبه) به
 هوی که سیکی تره وه یان له گه ل که سیکی تردا.

(٢) _ نه م گوفتاره جیگه ی تیپراوانینه، چونکه میینه کان له گه ل نیرینه کاندای
 هاوبه شی ده که ن بۆ پیکهینانی (عصبه بالغير) به هوی که سیکی تره وه، وه کو کچان
 له گه ل کوپاندا، خوشکان له گه ل براکانیاندا، هه روه ها ئازاد کراویش.

(٣) _ نه مه پیکه وتووی گوفتاره که ی خوا ی گهره یه ((مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتَهُ
 بِالْحَرْبِ أَوْ بَارَزَنِي بِالْمُحَارَبَةِ))، چونکه خوا ی گهره یارمه تی و پشتگیری و بهرگری له
 دۆستانی خوی ده کات، به رانبهر به دوزمنه کانیا.

وہ کو ئوہی خوائی گہ و رہ دہ فہ رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾^(۱) [المتحنة: ۱] واتہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئو کہ سانہی کہ باوہ پتان ہیئاوہ ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوزمنانی من و خوتان مہ کەن بہ دوستی خوتان ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دوستایہ تی خوتانیان بۆ بنیرن.

بۆیہ ئو کہ سہی دوزمنایہ تی دوستانی خوا بکات بہ دلنیا یی دوزمنایہ تی خوائی گہ و رہش، ہر کہ سیش دوزمنایہ تی خوا بکات بہ دلنیا یی شہ پی دژبہ خوا کردوہ^(۲)، لہ بہر ئہ مہیہ دہ فہ رمویت: ((مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ بَارَزَنِي بِالْحَارَةِ)) واتہ: ہر کہ س دوزمنایہ تی لہ گہ ل دوستیکی من بکات بہ پاستی شہ پی لہ دژ پاگہ یاندوم.

(۱) _ ئہم ئایہ تہ وہ کو پیشتریش ئامازہی پیدرا سہ بارہت بہ پروداوی حودہ بیبہ دابہ زی و، ئو ہہ لانی کہ لہ ہندی ہاوہ لہوہ پرویداو، خوائی گہ و رہش بہ خشینی، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ﴾ واتہ ئہی ئو کہ سانہی باوہ پتان ہیئاوہ کافران مہ کەن بہ ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ دوستی خوتان، خوشتان بوین و یارمہ تی و پشتگیری و بہرگریان لیبکەن ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ خوشہ ویستی خوتانیان بۆ بنیرن، ﴿بِالْمَوَدَّةِ﴾ ئامازہ بۆ ئوہ دہ کات کہ ﴿الْمَوَدَّةِ﴾ بریتیہ لہ دوستایہ تی یاخود بنہ پرتی دوستایہ تیہ و پاشان بہ دوائی دا یارمہ تی و پشتگیری و بہرگری کردن دیت، ہر وہا گرفتاری خوائی تعالی ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ تہ فسیرہ بۆ وشہی ﴿أَوْلِيَاءَ﴾.

(۲) _ ہر کہ س دوزمنایہ تی دوستانی خوائی گہ و رہ بکات بہ دلنیا ییہ وہ دوزمنایہ تی خوائی کردوہ. باشہ بۆچی دوزمنایہ تی دوستانی خوا دہ کات؟ ئایا ہر لہ بہر ئوہ نییہ کہ خوا خوشی دەوین؟ و ئایا ہر لہ بہر ئوہ نییہ کہ ئہم دوستانہی خوا لہ ہموو شتی کدا گوپرایہ لی تہ وائی پەرہردگاریان بوون؟ بہ دلنیا ییہ وہ تہ نہا لہ بہر ئوہیہ کہ رقی لہ و دوستانہی خوا دہ بیئتہ وہ، ہر بۆیہ دوزمنی خوائی گہ و رہشہ.

چاگترین دۆستان

چاگترین دۆستانی خوا پیغه مبه رانن^(۱)، چاگترین پیغه مبه رانیس نه وانن که به یامیکبان بۆ دابه زیوه^(۲)،

(۱) _ نه ولیاو دۆستان پله پله ن، چاگترینیان پیغه مبه رانن _ علیهم الصلاة والسلام _
هیچ که سیک تریان پی ناگات و له گه لیاندا یه کسان نابی له و پله یه دا که لای خوی
تعالی به دهستیان هیناوه، چونکه هه لیژیردراو و پوخت و پالوتنه له نئو مه خلوقات
خویدا، هه لیژاردون، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ [الحج: ۷۵] واته ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا له فرشته کاندای ژیردراو
هه لده بژیریت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هه روه ها له خه لکیش. خوی گه وره هه لیژاردون، بۆیه
نزیکترین مه خلوقن له خوی گه وره وه، پیغه مبه ران خوشه ویسترین مه خلوقاتیشن به
لای خوی گه وره وه، نه مه ش به ر په رچدانه وه و وه لام دانه وه یه بۆ نه وانن که ولی و
دۆستان له پیغه مبه ران په سه ندر ده که ن و به چاگترینان دانه نین، که صوفیه کانن.

(۲) _ الأنبياء والمرسلون، جیاوازی نئوان نبی و مُرسل چیه؟ وشه ی (الأنبياء) کوی
وشه ی (نبی) ه، وشه ی (المرسلون) یش کوی وشه ی (رسول) ه، جیاوازی نئوان (نبی) و
(رسول): گوتویانه: (نبی) نه وه یه که خوی گه وره به شهرعی پیغه مبه رانی پیش
خویه وه ناردویه تی و، پیده چی له مه سه له و پوداویکی تاییه تدا سروس و وه حی بۆ
دابه زیت، به لام خودی خوی شهرعیکی سه ربه خوی بۆ دانه به زیوه، وه کو نه وه ی که بۆ
(رسول) دابه زیوه، به لام (رسول) خوی گه وره شهرعی بۆ دابه زاندووه. (نبی) شهرعی بۆ
دانه به زیوه، فره مان پیکراوه ته نها شوینی شهرعیته پیغه مبه رانی پیش خوی
بکه ویت، وه کو (نبی) هکانی به نو ئیسرائیل که به شهرعیته که ی موسا _ علیه السلام _
حوکمیانه کردو، به ته ورات که خوی گه وره بۆ موسای دابه زاندبوو، بۆیه

نهوان (نبي) بولون نهك (رسول)، ئا نه مه به جياوازي نيوان (نبي) و (رسول). (نبي) شهرعي بۇ دانه زيوه و، (رسول) شهرعي بۇ دابه زيوه. بۇيه گوتويانه: هه موو (رسول) يك (نبي)، به لام هه موو (نبي) يهك (رسول) نيبه، بۇيه له نيوانى هه ردو كيانه گشتى و تاييه ت (عموم) و (خصوص) هه به، خواى گه ورده ش ده فەرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ [الحج: ۵۲] واتە ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ و ئيمه له پيش تو نه مان ناردووه ﴿مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هيچ په وانه كراو يا پيغه مبه ريك. خواى تعالى له م نايه ته دا (نبي) و (رسول) يشى باسكردووه، وه (واو العطف) يشى خستوته نيوانى هه ردوو كيانه وه، كه ئاماژه بۇ جياوازي نيوان هه ردوو كيانه ده كات، بۇيه هه موو (رسول) يك (نبي)، به لام هه موو (نبي) يهك (رسول) نيه.

چاکترینی نه و پیغه مبه رانه ش که په یامیان بؤ دابه زیبی بریتین له پیغه مبه رانی
(أولو العزم): نوح و، ئیبراهیم و، موسا و عیساو، موحه ممدن _ صلوات الله علیهم
أجمعین^(۱)

(۱) _ پښی هه نديک له پیغه مبه ران دراوه به سهر هه نديکی تریاندا، خوای تعالی
ده فـرمویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ
دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ [البقرة: ۲۵۳] ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ
فَضَّلْنَا﴾ نه و پیغه مبه رانه ی (که باسکران) پښمانداوه ﴿بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به
هه نديکیان به سهر هه نديکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ له و پیغه مبه رانه هی وایان بووه
که خوا قسه ی له گه ل کردووه (به بی پـرده) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه نديکیانی
به رز کردوته وه به چند پله یه ک ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾ و دامان به عیسی
کوپی مه پیم چند به لگه یه کی (موعیزه یه کی) ناشکرا ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ و
پشتگیرمان کرد به فریشته ی سروش (که جبریلـه) . بویه پښ دراوه به هه نديک له
پیغه مبه ران به سهر هه نديکی تریاندا، (رسول) یش له (نبی) چاکتره، چاکترین
(رسول) هکانیش (أولو العزم)ن، که پښنجن، نه وانه ی که خوای گه وره له سوږه ته کانی
شوری و نه حزاب دا باسی کردوون.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾^(۱) [الشوری: ۱۳] واته ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ نه‌و نایینه‌ی بۆ داناون ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ که فرمانیداو به نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه‌وش نیگامان کردوه بۆ تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ نه‌وش که فرمانان داوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ که له‌سه‌ر نه‌و نایینه‌بن به‌پێک و راستی و جیاوازی تیدا مه‌که‌ن.

(۱) نه‌و پێغه‌مبه‌رانی له‌م نایه‌تدا باس کراون پێنج، ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ نه‌و نایینه‌ی بۆ داناون که فرمانیداو به نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه‌وش نیگامان کردوه بۆ تو، که مه‌به‌ستی موحه‌مه‌ده صلی الله علیه و آله و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ نه‌وش که فرمانانداوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا، دووان و سیان چه‌ند ده‌کات؟ پێنج، نه‌مانه پێغه‌مبه‌رانی (أولو العزم)ن، خوای تعالی له‌نایه‌تیکی تر دا ده‌فهرمویت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵] که‌واته خۆ گربه (نه‌ی موحه‌مه‌د صلی الله علیه و آله) هه‌ر وه‌کو پێغه‌مبه‌رانی خۆ راگری به‌هێز دانیان به‌خۆدا گرت، و په‌له‌ مه‌که‌ بۆ (سزادان)یان. مانای (أولو العزم)یش واته: خاوه‌ن هیز. خوای گه‌وره فرمانی به موحه‌مه‌د صلی الله علیه و آله داوه به هاوشتوه‌ی نه‌و فرمانه‌ی که به پێغه‌مبه‌رانی تریداوه نوح و، ئیبراهیم و، موسا و عیسی، چونکه نایینی پێغه‌مبه‌ران یه‌که‌و بریتی به‌که‌خواپه‌رستی، به‌ته‌نها په‌رستنی خوای گه‌وره که هیچ هاوبه‌شینی نییه، نه‌که‌رچی شه‌ریعه‌ته‌کانیشیان جیاواز بێت به‌لام نایینیان یه‌که‌، به‌هه‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله ده‌فهرمویه‌تی: ((نَحْنُ مَعَاشِرُ الْأَنْبِيَاءِ أَخَوَةٌ لِعَلَّاتِ دِينًا وَاحِدًا، وَشَرَائِعًا مُخْتَلِفَةً)) واته: ((ئێمه‌ی کۆمه‌لی پێغه‌مبه‌ران برائێ باوکیان نایینمان یه‌که‌و، شه‌ریعه‌ته‌کانمان جیاوازه))، باشه چ فرمانیکی دایه ئه‌م پێغه‌مبه‌رانه؟

﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ واته: له سەر ئه و ئایینه بن به پێك و پاستی و
جیاوازی تیدا مه کهن، پێویسته له سەر ئه و ئایینه بیت و به دلسۆزی په رسته کهان بۆ
خوای گه وره نه نجام بدهیت به گوێره ی ئه و شه رعه ی که دایناوه، لی ره دا بۆمان
پوونده بیته وه که هه ر په رستنیك پێویستی به دوو مه رجه سهره کیه: دلسۆزی و،
نه نجامدانی په رسته کهان به گوێره ی ئه وه ی که شه رع برپاری له سەر داوه، شه رعیش
به گوێره ی ئه و زه مه نانه ی که ئه و پێغه مبه رانه ی تیدا نی ردراون جیاواز بووه،
به به لگه ی ئه وه ی که خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَا﴾ [المائدة: ٤٨] واته دامان ناوه بۆ هه ر ئومه تیك له ئیوه شه ریعت و پێگه یه کی
پوون، بۆیه په رستنی خوای گه وره بریتیه له په رستنی به گوێره ی ئه و شه رعه ی که
له هه موو زه منیکدا دایناوه، ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ له سەر ئه و ئایینه بن به
پێك و پاستی و جیاوازی تیدا مه کهن، هه مووتان له سهر یه ک ئایین بن، به به لگه ی
ئه وه ی که خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ [الأنبياء: ٩٢]
به پاستی نا ئه مه یه ئایینی ئیوه که یه ک ئایینه (که ئایینی هه موو پێغه مبه رانه). بۆیه
جیاوازی له ئاییندا جایز نییه، چونکه ئایین یه که، نابێ جیاوازی تیدا بکری و، هه ر
که سیك ئایینیکی هه بی، هه ر که سیك پێباوه پێکی هه بی، هه ر که سیك پێگه یه کی هه بی،
دلنیا بن پێگه هه ر یه که و، ئایینیش یه که، که ئایینه که ی خوای گه وره یه، نابێ هیچ
شتیک له خۆمانه وه دابه ئین.

ههروه ها خوای گهروه دهههه رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ يَا نُوحُ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَافِلًا﴾ (۷) لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ سَأَلْنَاهُ مِنْهُمَا غَدَابًا أَلِيمًا ﴿۸﴾ | الأحزاب: ۷... ۸ | واته: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ ( ) نهی موحه ممهده ﷺ بیریان بخهروهه) کاتنی که پهیمانمان وهرگرت له پیغه مبهران ﴿وَمِنْ نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ههروهه له تو و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسیای کوری مهریه م ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَافِلًا﴾ و له هه مویان پهیمانی به میزو بته ومان وهرگرت (۷) ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ سَأَلْنَاهُ مِنْهُمَا غَدَابًا أَلِيمًا﴾ بۆ نهوهی (خوا) پرسیار له راستگویان بکات ده ربارهی راستییان ﴿وَأَعَدُّ لِلْكَافِرِينَ غَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای پر نیش و نازاریشی ناماده کردوهه بۆ بی باوه پان^(۱).

چاکترین پیغه مبه رانی (أولو العزم) یش موحه ممهده ﷺ^(۲)،

- (۱) _ نه مه نایه تی دوومه که خوای گهروه پیغه مبه رانی (أولو العزم) ی بۆ باس کردن و، له سوپه تی نه حزاب دایه، که پینجن.
- (۲) _ چاکترین پیغه مبه رانی (أولو العزم) یش موحه ممهده ﷺ، چونکه پیشه وای پیغه مبه رانه، خوای تعالی به چند خه سه له تیگ جیای کردوته وه که له پیغه مبه رانی تر دانییه، په کیگ له و خه سه له تانه نه وهیه که خوای گهروه بۆ هه موو موقایه تی نارویه تی، له کاتیگدا هه موو پیغه مبه رانی دیکه به تاییه ت بۆ قه ومه کانی خویان ده نیردران، به لام نه م پیغه مبه ره بۆ هه موو خه لکی نیردرا، خه سه له تیکی دیکه ی نه وهیه که شه ریعه تی هه ر پیغه مبه ریگ ته واو ده بو و لاده چو به شه ریعه تی پیغه مبه ره که ی دوا ی خوی، جگه له شه ریعه تی نه م پیغه مبه ره که تا وه کو پۆزی قیامت به رده وام ده بی و کۆتایی نایه ت، نه مه ش په کیگه له تاییه تمه ندیه کانی نه م پیغه مبه ره ﷺ، نه م شته نامازه ده کات بۆ پۆزی نه م پیغه مبه ره به سه ر پیغه مبه رانی دیکه دا، پاشان پیغه مبه ر ئیبراهیمه _ علیه السلام _، پاش موحه ممهده ﷺ ئیبراهیمه،

چاکترین پیغه مبه رانی (أولو العزم) یش هر دوو خه لیله که ن موحه ممد و نیبراهیم _
 علیهما الصلاة والسلام _، چون نه م دووانه به خلیل ناو ده برین؟ چونکه خوی گه وره
 ده فهرمویت: ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۲۵] واته خوا نیبراهیمی هه لیزارد به
 دوست و خوشه ویستی خوی، هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ
 اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا)) واته: ((به راستی خوی گه وره به خه لیلی خوی
 هه لیزاردم وه کو چون نیبراهیمی به خه لیلی خوی هه لیزارد))، بویه پیغه مبه ری خوا
 ﷺ چاکترینی هر دوو خه لیله که یه و، هر دوو خه لیله که ش چاکترین پیغه مبه رانی
 (أولو العزم) ن، نه مه ش له بهر نه وه یه که خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾. به لام لیزردا نه وه تیبینی ده کریت که جایز نییه پتر په سه ندیتی
 و پیزی هه ندی له پیغه مبه ران بده ین به سه ر هه ندیکی دیکه یاندا، له پووی شانازی
 کردنه وه یان بۆ که مکردنه وه و شکاندنی پیزی نه و پیغه مبه رانه ی که پیزی پیغه مبه رانی
 دیکه یان به سه ردا دراوه، به لام جایزه باسی پتر په سه ندیتی و پیزی زیاتری
 هه ندیکیان بکه یت، له و پوه وه که نه وه نیعمه ت و به هره یه که و خوی گه وره پئی
 به خشیون، نه ک بۆ شانازی کردن یان که م کردنه وه و شکاندنی پیزی پیغه مبه رانی دیکه،
 چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((لَا تَفْضُلُونِي عَلَى يُوسُفَ بْنِ مَرْيَمَ)) واته:
 ((پیزی من مه دن به سه ر یونس کوری مه تای پیغه مبه ردا)) له کاتیکدا چاکترین و
 به پیزترینی پیغه مبه رانیشه، له یونس پیغه مبه ر و پیغه مبه رانی دیکه ش به پیز تر و
 چاکتره، چونکه نه گه ر له پووی شانازی کردن وه بیت یان بۆ که م کردنه وه و شکاندنی
 پیزی پیغه مبه رانی دیکه بیت جایز نییه، هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی:
 ((لَا تَفَاضَلُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ)) واته ((به راوردکاری پیز و چاکه له نیوان پیغه مبه راندا
 مه که ن))، پیغه مبه ری خوا ﷺ پیزی کردوه له وه ی به راوردکاری پیزو چاکه له
 نیوان پیغه مبه راندا بکه ین، بۆ شانازی کرن یان بۆ که م کردنه وه و شکاندنی پیزو چاکه ی
 هه ندی له پیغه مبه ران.

(۱) - خوای که وره ده فهرمویت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ [الأحزاب: ۴]. واته: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ موحه ممه د ﷺ باوکی هیچ به که له پیاوه کانتان نییه ﴿وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به لکونه و نیردرای خواو کورتا هه مینی پیغه مبه رانه. واتای ﴿وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ نه وهیه که هیچ پیغه مبه ریکی دیکه ی به دوا دا نایه ت تا وه کو پوژی قیامت، پیویسته نه و باوه پره ت هه بی که کورتا پیغه مبه رانه، و پاش نه و هیچ پیغه مبه ریکی دیکه په وانه ناکریت، هه رکه سیش رپیدات و به جایزی دابنیت که پیغه مبه ریکی دیکه ی به دوا دا په وانه ده کری، کافره، چونکه نه و که سه موخالیفی قورپانه که به ﴿وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ ی ناو ده بات، و موخالیفی سووننه تی (صحیح) یشه که پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، لَا نَبِيَّ بَعْدِي)) واته: ((مَنْ كُوتَا هه مینی پیغه مبه رانم، هیچ پیغه مبه ریکم به دوا دا نایه ت))، هه روه ها پی پی پاگه یاندوین که وا ((إِنَّهُ يَأْتِي مِن بَعْدِي كَذَابُونَ ثَلَاثُونَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، لَا نَبِيَّ بَعْدِي)) واته: ((له پاش من سی دروژن دین، هه موویان بانگه شه ی نه وه ده که ن که پیغه مبه رن، به لام من کورتا هه مینی پیغه مبه رانم، هیچ پیغه مبه ریکی دیکه م به دوا دا نایه ت))، بویه هه رکه سیکه رپنگه بدات و به جایزی دابنیت که له پاش پیغه مبه ری خوا ﷺ پیغه مبه ری دیکه په وانه ده کریت، کافره، بویه موسلمانان تایفه ی قادیانیه کانیا ن به کافر دانا، نه وانه ی بانگه شه ده که ن که نه حمه دی قادیانی پیغه مبه ره، موسلمانان به کافریان دانان و، به که ده نگیش بوون له تکفیر کردنیاندا، قه ده غه شیان کردن حه ج بکه ن و، بچن بو مه که، نه وان کافرن.

پیش‌ه‌وای له خوا ترسانه^(۱)، سه‌روه‌ری نه‌وه‌کانی ئاده‌مه^(۲)، پیش‌ه‌وای پیغه‌مبه‌رانه
کاتی کۆ ده‌بنه‌وه^(۳)، گوتار بیژیانه کاتی ده‌گه‌نه‌وه به‌خوای گه‌وره^(۴)،

(۱) _ چونکه یه‌که‌م که‌سه له زیندوو کردنه‌وه‌داو، یه‌که‌م که‌سیشه که ده‌رگای
به‌ه‌شتی بۆ ده‌کریتته‌وه، له پۆژی قیامه‌تیشدا خه‌لکی له ژێر ئالای ئه‌ودا ده‌بن _ علیه
الصلاة والسلام _.

(۲) _ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ، وَلَا فَخْرَ)) واته: ((من
سه‌روه‌ری نه‌وه‌کانی ئادمم، به‌بی شانا‌زیی))، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی فه‌رموه
له‌په‌وی باسکردنی ئه‌و نیعمه‌ت و به‌هرانه‌وه که خوای ته‌عالی پێی به‌خشیوه، نه‌ک بۆ
شانا‌زیکرن یان که‌م کردنه‌وه و شکاندنی پیغه‌مبه‌رانی دیکه.

(۳) _ پیش‌ه‌وای پیغه‌مبه‌رانه کاتی کۆده‌بنه‌وه لای خوای ته‌عالی، بۆیه کاتی
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ به‌یتولمه‌قدیس شه‌وپه‌وی پیکرا، خوای گه‌وره هه‌موو
پیغه‌مبه‌رانی بۆ کۆکرده‌وهو، نوێژی پیکردن ﷺ، بوو به‌ پیش‌ه‌وایان.

(۴) _ گوتار بیژیانه مه‌به‌ست پیغه‌مبه‌ر ﷺ ■ کاتی ده‌گه‌نه‌وه به‌خوای گه‌وره،
له‌و کاته‌دا ئیزنی قسه‌کردنی پێده‌دری ﷺ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أِذْنٌ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ واته که‌سیان قسه‌ناکه‌ن مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که خوا پێی
بدات و قسه‌ی به‌پێی و جێ بکات.

خاوه نی (المقام المحمود) ه که پیشینان و پاشمینان له سهر نه وه ستایشی ده که ن^(۱)،
خاوه نی نالای حه مد و ستایشکردنه (صاحب لواء الحمد)^(۲)،

(۱) _ (المقام المحمود) یش دیسان یه کیکی تره له تاییه تمه ندیه کانی پیغه مبهری خوا
بیت که له م بواره دا پیزی نه ویداوه به سهر پیغه مبه رانی تره، (المقام المحمود) یش بریتیه
له نکا کاری گه وره (الشفاعة العظمی)، کاتی له گزیه پانی مه حشه ردا وه ستان به سهر
مه خلوقات وه ناپه حهت ده بی، بویه به دوا ی یه کی کدا ده گه پین لای خوا ی گه وره
نکایان بۆ بکات و، بۆ نه وه ی خوا ی گه وره دادگایان بکات و، له وه ستانه پزگاریان
بکات، بویه ده چنه لای ئاده م، پاشان ئیبراهیم، پاشان موسی، پاشان عیسی، به لام
هر مه موویان داوا ی لیبور دن ده که ن، تا له کوتادا ده که نه موحه ممه ﷺ نه ویش
ده لی: من نه وه ده که م، له پیش دهستی خوا ی گه وره دا سژود ده بات و، له سژود
بردندا به رده وام ده بی و، له په روه ردگاری ده پارپته وه، تا پیی ده گوتریت: سهرت
به رز که ره وه، بلی ده بیستریت، تکا بکه تکاکهت قبول ده کریت، نه ویش تکا بۆ
مه خلوقات ده کات و، خوا ی گه وره ش دادگایی و حیسابیان له گه ل ده کاو، له وه
ه ستانه دریزه پزگاریان ده کات، چونکه په نجا هه زار ساله له سهر پییان وه ستاون، تا
نه مه به (المقام المحمود)، خوا ی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ
أَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ [الإسراء: ۷۹] واته: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وه (نه ی موحه ممه
ﷺ) له به شیکی شه ودا ﴿فَتَهَجَّدُ بِهِ﴾ هه سته شه ونویژ بکه به قورئان خویندن تیایدا
﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ نه وه زیاده نویژی تاییهت به تویه ﴿عَسَىٰ أَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ ئومیده واربه
په روه ردگارت بنگه یه نیته ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ پله و جینگه یه کی په سه ند کراو.

(۲) _ لواء: نه و نالایه یه که سهر بازانی له ژیردا کو ده بیته وه.

خاوه نی (الحوض المورود) ه^(۱)، تکارى مه خلوقاته له پۆزى قیامه تدا^(۲)، خاوه نی (الوسيلة والفضيلة) یه^(۳)، نه و كه سه یه كه خواى گه و ره به چاکترین کتیبه وه ناردویه تی و، چاکترین پێساو یاساو شرعى دینه که ی بۆ داناوه^(۴)،

(۱) _ وه سفى ئهم حه وزه له فهرموده کانداهاتوه، که درێژى حه وزه که ماوه ی پێکردنى مانگیکه و، پانیه که شى ماوه ی پێکردنى مانگیکه، ناوه که ی له شیر سپیتره و، له ههنگوین شیرینتره، هه ر که س جارێک لێى بخواته وه هه رگیز دواى نه وه تینووی نابێ، ئهمه بۆ موحه ممه ده ﷺ.

(۲) _ له پۆزى قیامه تدا بۆ مه خلوقات تکارى ده کات، وه کو پیشتر له (المقام المحمود) ئاماژه ی پێدرا.

(۳) _ (الوسيلة والفضيلة): پێغه مبه رى خوا ﷺ باسى نه وه ی بۆ کردوین که کۆشکێکه له به هه شتداو ده ستى که س ناکه ویت جگه له یه ک به نده له به نده کانی خوا نه بێ، داواکارم نه و که سه ش من بم، نه گه ر داواتان له خواى گه و ره کرد، داواى وه سیله م بۆ بکه ن، که بریتیه له کۆشکێک له به هه شت.

(۴) _ له و چاکانه ی که پێزى پێداوه به سه ر پێغه مبه رانى دیکه دا، نه وه یه که شه ریه ته که ی له هه موو شه ریه ته کانی تر چاکتره، ته واته تره، سه رتاپا گیرتره، خواى گه و ره ده فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳] واته: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ نه مپۆ ئایینه که تانم ته واته و (کامل) کردوه بۆتان ﴿وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ و چاکه و به هه ریه ی خۆم به ته واره ی پشتووه به سه رتاندا ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ وپازى بووم که ئیسلام ئایینتان بێت. بۆیه ئهم ئایینه هه تا پۆزى قیامه ت به رده وام ده بێ، هه روه ها نه و قورئانه ی که بۆی دابه زێنراوه، ته واته وترینى هه موو نه و کتیبانه یه که خواى تعالی دایه زاندوون.

نوممه ته که ی کردوه به چاکترین گه لیک که بۆ خه لکی هینراییتته دی^(۱)، هه موو نه و فه زل و چاکه و باشانه ی بۆ کۆکردنه وه که له نوممه تانی دیکه دا بلایکریه و نه وه^(۲)، نه وان کۆتا نوممه تانن له پووی خولقاندنه وه، یه که م نوممه تانن له پووی زیندوکردنه وه وه^(۳)،

(۱) _ خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] واته ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ ئیوه (موسلمانان) باشتترین گه لیک بوون ﴿أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بۆ خه لکی هینراییتته دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ده ده ن به چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه جله و گیری ده که ن له خراپه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بپوا ده هینن به خوا. نه وان چاکترین نوممه تن چونکه بانگه وازی بۆ خوا ده که ن و، فیڕ ده که ن و، له پیناوی خوادا جیهاد ده که ن، بۆ نه وه ی نه م ئایینه بلای بکه نه وه و، مرؤقایه تی له تاریکستانیه وه به ره و پووناکی ده ره هینن، خیری نه م نوممه ته ته نها به خویانه وه سنوردار نییه، به لکو هه موو مرؤقایه تی ده گریته وه، نه مه ش زۆر به ئاشکرا له جیهادی موسلمان و، بلایکردنه وه ی نه م ئایینه له پۆژه لات و پۆژئاوادا دیاره، خوای گه و ره چه ندين نوممه تی له کوفر و گومپایی و ناگرو نه فامی پی پزگار کردن.

(۲) _ واته: نه وه ی له نوممه تانی تردا بلایه ی پیکرد بوون له م نوممه ته دا کۆی کردنه وه، چونکه کۆ کردنه وه پێچه وانه ی بلایکردنه وه یه، بۆیه خوای گه و ره هه موو نه و چاکه و باشه و فه زلانه ی که له نوممه تانی تردا بلایه ی پی کرد بوون، له م نوممه ته دا کۆی کردنه وه.

(۳) _ نوممه تی موحه ممه د کۆتا هه مینی نوممه تانه و پاش نه وه قیامه ت پووده دا، نه وان یه که مینی هه موو نوممه تانن کاتی که خه لک له گۆره کانیا نه وه زیندوو ده کرینه وه، نه وان یه که م نوممه تن که زیندوو ده کرینه وه، یه که م نه م نوممه ته ش موحه ممه د ﷺ، له پۆژی قیامه تدا نه و یه که م که س ده بی که زه وی بۆ ده کرینه وه، نه گه ر چی نه م نوممه ته کۆتا نوممه تانن له پووی خولقاندنه وه به لام پێشی هه موویان زیندوو ده کرینه وه.

و ده کو نه وهی پیغه مبهری خوا ﷺ له فرموده ده یه کی (صحیح) دا فرموده یه تی: ((عز
الْجُرُودُ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَدَّ أَنْهُمْ أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا وَأُوتِينَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ^(۱)،

(۱) _ ((نحن الآخرون)) واته: ئیمه کوتاهه مینی نوممه تانین له پړوی خولقاندنه وه،
((السابقون)) پیشی هه مووان زیندوو ده کرینه وه، ((بید اَهم)) له بهر نه وهی پاش
نه وان قورپانمان بۆ دابه زی و، نه وان پیشر کتیبیان بۆ دابه زیوو، بۆچی ئیمه پیشر
زیندوو ده کرینه وه؟ چونکه دوی نه وان قورپانمان بۆ دابه زی، بپوانه خوی گوره
ده فرموده یه: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (۳۲) جَنَّاتٌ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا
(۳۳)﴾ [فاطر: ۳۲-۳۳] واته: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان نه م قورپانمان
به خشی به که سانی ﴿اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له ناو بهنده کانماندا هه لمان بژاردن
﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾ ئینجا هه ندیکیان سته مکارن له خودی خویان ﴿وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ﴾
و هه ندیکیان مامناوه نندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ﴾ و هه ندیکتیریان به
فرمانی خوا پیشکه وتوون به هوی چاکه کانیا نه وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه م
(قورپان پیدانه) له خویدا به هره یه کی گوره یه ﴿جَنَّاتٌ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه وانه ده چنه
ناو به هه شتانی جیگای مانه وهی هه میشه یی، بپوانه نه وانه ی سته مکارن له خودی
خویان و، نه وانه ی مامناوه نندین و، نه وانه ش که به فرمانی خوا پیشکه وتوون به هوی
چاکه کانیا نه وه، حوکیان نه وه یه که هه موویان ده چنه به هه شته وه، سوپاس وستایش
بۆ خوا. خوی گوره کتیبی به م نوممه ته به خشی، که قورپانمان و، چاودیر به سر
کتیبه کانی پیش خوی و، راستگویان به دهر ده خات.

(١) - نه و شته ی نامارّه بۆ فهزل و چاکه ی نه م نوممه ته دهکات نه وه یه که خوای گه وره پۆژی هه یینی بۆ هه لێزاردوو، له کاتی که جووله که پۆژی شه مه یان هه لێزاردو، گاورانی ش پۆژی یه کشه م، خوای گه وره پۆژی هه یینی بۆ نه م نوممه ته هه لێزارد، چونکه هه مو فهزل و چاکه کانی تیدا کۆ بۆته وه، له م پۆژه دا ئاده م خولقی نراوه، له م پۆژه دا خراوته به هه شته وه، له م پۆژه دا له به هه شت ده رکراوه، پۆژی هه یینی کات و سه عاتی که تیدا یه هه رکه سیکی ئیماندار پێکه وتی بکات و، هه رچی له خوای تعالی داوا بکات پێی ده به خشی، ئا نه مه پۆژی هه یینی که خوای گه وره بۆ نه م نوممه ته ی هه لێزاردوه. جووله که و گاوره کان جیاوازیان تیکه وت سه باره ت به دیاری کردنی نه و پۆژه ی که بیکه ن به پۆژیک بۆ په رسته نه کان، جووله که پۆژی شه مه یان بردو، گاورانی ش پۆژی یه کشه م، بۆ نه و پۆژانه یان دیاری کرد؟ جووله که کان وتیان: چونکه پۆژی شه مه نه و پۆژه یه که خوای گه وره له خولقاندنی ئاسمانه کان و زه مین بویه وه، گاوره کانی ش وتیان: چونکه پۆژی یه کشه م نه و پۆژه یه که خوای گه وره ده ستی به خولقاندنی ئاسمانه کان و زه مین کرد، چونکه خوای تعالی له شه ش پۆژدا ئاسمانه کان و زه مینی خولقاند، سه ره تا که ی پۆژی یه کشه م بوو، کۆتا که شی پۆژی هه یینی بوو، جووله که کان بانگه شی نه وه یان ده کرد که خوای گه وره له پۆژی شه مه دا پشویدا، چونکه ماندرو بوو به هۆی خولقاندنی ئاسمانه کان و زه مینه وه، پاکوبی گه ردی بۆ خوای گه وره سه باره ت به و قسانه ی که ده یکه ن، بۆیه خوای تعالی ده فه رمو ی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ [ق: ۳۸] واته: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سو یفد به خوا بیگومان دروستمان کردوه ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانه کان و زه وی و هه رچی له نیوانیا ندایه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شه ش پۆژدا ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ وه هیه ماندووبو نیگمان تووش نه بوو. هه روه ها خوای گه وره

ده فەرموئیت: ﴿وَلَمْ يَغِيْ بِخَلْقِهِنَّ﴾ [الأحقاف: ۳۳] واتە: ماندوو نەبوو بە ھۆی خولقاندنیانەو، چونکە مانای وشەى (عَي) ماندوو بوون دەگە یەنێ، ئەم ئایە تانە بەر پەرچدانەو، یە بۆ جوولە کە کان، بانگە شەى ئەو دە کەن کە گوايە خواى گەورە بە ھۆی ماندوو بوونەو، لە پۆژى شەمەدا پشوویدا، بۆیە تیایدا دادەنیشن و پشوو دەدەن، بەلام ئەمە بانگە شەى کی پووچە. گاوارانیش پۆژى یەکشەمیان برد، چونکە سەرەتای خولقاندنە. بەلام ھەینی کۆتایی و تەواو بوون و کامل بوونی خولقاندنە، باشە کامیان لە پیشترە چاکترە؟ سەرەتای خولقاندن یاخود تەواو بون و کامل بوونی خولقاندن؟ بێگومان تەواو بوون و کامل بوون لە پیشترە چاکترە، ئەو بوو خواى گەورە پۆژى ھەینی بۆ ئەم ئوممەتە ھەلبژارد، بۆیە لە ھیچ شتیکدا ئێرەیی مان پێنا بە ئەندازەى ئێرەیی بردنیان بە ئیمە سەبارەت بە پۆژى ھەینی. ئەمەش ئاماژە بۆ فەزل و چاکەى ئەم ئوممەتە دەکات، کە خواى گەورە چاکترین پۆژى بۆ ھەلبژاردووە، کە پۆژى ھەینیە.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَوْتُ فَأُولَئِكَ لِيُصْذَبُوا عَنْهَا لَمْ يَذُقُوا إِلَّا مُرًّا وَطَعًا لَكُمْ آيَاتٍ ((

واته: ((نیمه له دنیا دا دواين نوممه تانین و له قیامه تیشدا پیشکه وتوانین، نه گهر چی نه وان پیش نیمه کتیبیان بۆ هاتوره، نیمه دواي نه وان بۆ مان هاتوره، نه مه نه و بۆزه به که فهرز کرایه سه ریان، که چی نه وان له و باره وه جیاوازییان تیکه ورت _ مه به منی بۆژی هه یینه _ به لام خوی گهره پینموونی کردین بۆ نه و بۆزه وه، خه لکی نیابدا بواي نیمه ده که ون، سبه یینی بۆ جووله که وه، دوو سبه یی بۆ گاوردان)).

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطَةً فَلَوْ أَنَّ لَكُمْ مِنَ ذِكْرِ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لَهُمُ ابْنُ مَرْيَمَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ وَإِن كَانَ لَكُم بَابُ رَبِّكَ مُتَقَاتِلًا يُقَذِّفُ فِيهِ الْخَبَاطَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنْهُ مَوْبِقًا وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ رَبِّكَ هِيَ أَنْ يُصَافِقَكُمْ رَبُّكُمْ بِالسَّحَابِ وَقَطَّافٌ مِن بَيْنِهِمْ وَرَأَى الْكُفَّارُ الْآيَةَ لَئِنْ أَتَاهُمْ نَارٌ مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطَةً إِلَّا هُمْ يُعْتَدِلُ ((^(۱) واته: پیغه مبه ری سَاقِطَةً فهرمووه تی: ((من به که م که س ده بم که زه ویم بۆ قلیش ده بات)).

- (۱) واته: بۆژی هه یینی بوبه به که م بۆژ، پاشان به دوایدا بۆژانی شه ممو به ک شه من، واته: پیشه وه یی بۆبه هی نه م نوممه ته، سوپاس و ستایش بۆ خوا.
- (۲) _ بۆژی قیامه ت، له کاتی زیندوو بونه وه دا، که فوو به (صور) دا کرا _ زه وی قلیش ده بات له ناستی نه وانه ی که مردوون، به که م که سیش که زه وی له ناستیدا قلیش ده بات، پیغه مبه رمان موحه ممه ده سَاقِطَةً نه م شته نامازه بۆ فه زل و چاکیتی پیغه مبه ری خوا سَاقِطَةً ده کات، خوی گهره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاجًا ذَلِكُمْ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ [ق: ۴۴] واته: ﴿يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ بۆژی دی زه وی له ناست نه وانه (ی مردوون) قلیش ده بات ﴿سِرَاجًا﴾ به په له (دینه ده ره وه) ﴿ذَلِكُمْ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ نه و کز کردنه وه به لای نیمه وه ناسانه.

فَهَذَا اللَّهُ لَهُ، النَّاسُ لَنَا تَبَعٌ فِيهِ، غَدًا لِلْيَهُودِ وَبَعْدَ غَدٍ لِلنَّصَارَى^(١)))

واته: ((ئيمه له دونيادا دواين ئوممه تانين و له قيامه تيشدا پيشكه وتوانين، نه گەر چى نه وان پيش ئيمه كتيبيان بو هاتوهو، ئيمه دواى نه وان بومان هاتوهو، نه مه نهو پوژده كه فهرز كرايه سهريان، كه چى نه وان لهو بارهوه جياوازييان تيكهوت _ مه به ستي پوژى هه ينيه _ به لام خواى گهره پيئمووني كردين بو نهو پوژدهو، خه لكى نيايدا دواى ئيمه ده كه ون، سبه ينى بو جووله كهو، دوو سبه ي بو گاوران)).

وقَالَ ﷺ: ((أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ))^(٢) واته: پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: ((من يه كه م كه س ده بم كه زه ويم بو قلش ده بات)).

-
- (١) _ واته: پوژى هه ينى بوبه يه كه م پوژ، پاشان به دوايدا پوژانى شه ممه و يه ك شه ممه ن، واته: پيشه وه يى بو به هى نه م ئوممه ته، سوپاس و ستايش بو خوا.
- (٢) _ پوژى قيامه ت، له كاتى زيندوو بونه وه دا، كه فوو به (صور) دا كرا _ زه وى قلش ده بات له ئاستى نه وانه ي كه مردوون، يه كه م كه سيش كه زه وى له ئاستيدا قلش ده بات، پيغه مبه رمان موحه ممه ده ﷺ نه م شته ئاماژه بو فه زل و چاكي تي پيغه مبه ري خوا ﷺ ده كات، خواى گهره ده فه رموي ت: ﴿يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ [ق: ٤٤] واته: ﴿يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ پوژى دى زه وى له ئاست نه وانه (ى مردوون) قلش ده بات ﴿سِرَاعًا﴾ به په له (ديفه ده ره وه) ﴿ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ نه و كو كرده وه به لاي ئيمه وه ئاسانه.

هه روه ها پيغه مبهري خوا ﷺ هه رمويه تي: ((آيَ بَابِ الْجَنَّةِ فَأَسْتَفْتِحُ، فَيَقُولُ الْحَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَأَقُولُ: مُحَمَّدٌ، فَيَقُولُ: بِكَ أَمِرْتُ أَنْ لَا أَفْتَحَ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ))^(۱). واته: هه رمويه تي: ((ديمه ده رگای به هه شت و داوای کردنه وهی ده که م، ده رگاوانی به هه شتیش ده لیت: تو کی؟ ده لیم: موحه ممه د، بویه ده لیت: هه رمانم پیکراوه بۆ توی بکه موه و، بۆ هیچ که سیکي پیش تو ده رگا که نه که موه)).

(۱) _ نه م شته به شیکه له فەزل و چاکه کانی پيغه مبهري خوا ﷺ، به شیکه له فەزل و چاکه کانی نه م پيغه مبهري وه، فەزل و چاکه کانی ئوممه ته که ی، پيغه مبهري خوا ﷺ به که م که سه که داوای کردنه وهی ده رگای به هه شت ده کات، خوای گه وره ش هه رمانی به ده رگاوانی به هه شت کردوه که پیش پيغه مبهري خوا ﷺ بۆ هیچ که سیکي دیکه ی نه کاته وه، خوای گه وره ده هه رمویتی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ [الزمر: ۷۳] واته: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ﴾ وه که سانئ که له په روه ردگاریان ده ترسان ده برین ﴿إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ بۆ به هه شت پۆل پۆل ﴿حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا﴾ تا کاتی دینه (نزیکی) به هه شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و ده رگا کانی ده کرینه وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ و ده رگاوانه کانی به وان ده لین ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ سه لامتان لیبیت ﴿طِبْتُمْ﴾ نیوه پاکوخواوین بوون (له تاوان له دونیادا) ﴿فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ که واته: برۆنه ناو به هه شت به هه می شه یی. به که م که س که داوای کردنه وهی ده رگای به هه شت ده کات، پيغه مبه رمان موحه ممه ده ﷺ، له نیو پيغه مبه رانی شدا به که م پيغه مبه ر ده بی که ده چیت به هه شته وه، له نیو ئوممه تانی شدا ئوممه تی موحه ممه ده ﷺ به که م ئوممه ت ده بی که ده چنه به هه شته وه، نه گه ر چی کوتا هه مینی ئوممه تانن له پووی خولقاندنه وه، به لام له پۆزی قیامه تدا پیشی هه موو ئوممه تانی تر ده که ون.

هه زان و چا که ی خوی و نومه نه که ی زلله زلله^(۱) و له و کاته وه ی که خوی که وره
باردوبه تی، کردوبه تی به جیا کار له نیتوان دوستان و دوزمنانی خوا دا^(۲)، بویه هیچ
کس نابی به وه لی و دل سنی خوی که وره جگه له وانه ی که نیمان به موحه مه د^(۳)
دین، و مه وه ی که بوی دابه زینراوه و، له ناوه کی و بهوکاره وه (باطناً و ظاهراً) شوینی
کهوت بین^(۴)

(۱) واته: هه زل و چا که کانی پیغه مبه ری خوا^(۱) که پینی تاک بۆته وه به سهر
همو پیغه مبه رانی دیکه و، سهرتاپای مه خلوقاتی تردا، مه روه ها هه زل و چا کاکانی
نر نومه نه ی که پینی تاک بونه ته وه به رانبه ر به همو نومه تانی تر.

(۲) له و کاته وه ی که خوی که وره نه م پیغه مبه ری^(۲) بۆ همو مرفایه تی
ناردوده، کردوبه تی به جیا کار له نیتوان دوستانی خوا و دوستانی شه یتاندا، خوی
که وره نه م پیغه مبه ری کردوده به هۆکار بۆ جیا کردنه وه ی هه ق و باتل، هیدایه ت و
گرمپایی، پزگی پاست و له پینی لادان، کردوبه تی به هۆکاری جیا کردنه وه به و قورپان
و سورینه ته ی که بوی دابه زاندوده، به و ده رخستن و په وانپیژی و ناشکرکردنه ی که
پینی به خشیده، به و نامۆزگاری و نه مانه ت و ده ست پاکیه ی پینی داوه، بویه خوی
که وره پیغه مبه ری^(۳) کرد به هۆکاری جیا کردنه وه ی نیتوان هه ق و باتل.

(۳) نابن به وه لی و دوستانی خوا جگه له وانه ی که نیمانی پیدینن، واته له
ناره کی و بهوکاره وه نیمان به پیغه مبه ری خوا^(۴) دینن، نه وه به س نییه که ته نها به
بهوکار نیمانی پی بینن، وه کو مونا فیق و دوپه وه کان، خوی که وره له م باره وه
ده فرمویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ [المنافقون: ۱] واته: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که دوپوان
بینه لات ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ده لین شایه تی ده ده ین که به پاستی تو
پیغه مبه ری خویات ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ وه دیار خوایش ده زانی که تو

په وانه کړاوی نه وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ و خوا شایه تی ده دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که
 بیگومان دوو پوان دروژنن. بق دوو پوان دروژنن؟ چونکه خوی گه ورده ده فهرمویت:
 ﴿يَقُولُونَ بِالسِّتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [الفتح: ۱۱] واته: ﴿يَقُولُونَ بِالسِّتِهِمْ مَا﴾ نه وی
 به زمانیان ده یلتن ﴿لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ له دلیاندا نییه. هه روه ها نه و که سانه ش که له
 ناوه کیه وه نیمانی پیدیتن و، دان به پیامه که یدا نانین، وکو موشریک جوله که و
 گا ورده کان، نه م تا قمانه هیچ گومانیکیان نییه که موحه معه د ﷺ پیغه مبه ری خویبه،
 به لام لووتبه رزی و نیره یی و ده مارگیری نه فامی پیکرییان لیده کات دان به
 په یامه که یدا بنین، خوی گه ورده له م باره وه ده فهرمویت: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَخْرُجُكَ الَّذِي
 يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ [الأنعام: ۳۳] واته: ﴿قَدْ
 نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَخْرُجُكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به راستی نیمه ده زانین که بیگومان نه وی که نه وان
 ده یلتن غه مبارت ده کات ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ﴾ به لام بیگومان نه وان تو به دروژن
 دانانین ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به لکو نه و سته مکارانه نایه ته کانی خوا
 ﴿يَجْحَدُونَ﴾ نینکار ده کهن. هه روه ها خوی گه ورده ده ربارهی جوله که و گاوردان
 ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ
 الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۴۶] واته: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نه وانه ی که په پراومان
 پی داوین ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ پیغه مبه ر ﷺ ده ناسن وه کو چوڼ کوپانی
 خو یان ده ناسن ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ﴾ بیگومان کومه لیک له وان ﴿لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ﴾ نه و
 راستی به ده شارنه وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیدا نه وان ده زانن (موحه معه د ﷺ
 پیغه مبه ره). بویه هیچ که س برپای به م پیغه مبه ر ﷺ نابی، تاوه کو له پووکا و
 ناوه کیه وه برپای پی نه مینن.

هەر کەس بانگەشەى خوشویستن و دوستایەتى خوا بکات لە کاتیڤدا کە شوینی موحەممەد ﷺ نەکەوت بى، با دنیا بى لە وهلى و دوستانى خوا نییه، بەلکونەو کەسەى سەرپێچى بکات دوزمنى خواو دوستى شەیتانە^(۱)، خۆى گەرە دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ۳۱] واتە: ﴿قُلْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نەگەر ئیوە ﴿تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش دەوێت ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ کەواتە دواى من بکەون ﴿يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوەى خوش بوێ.

(۱) _ هەر کەس بانگەشەى خوشویستنى خواو دوستایەتى خوا بکات و، گوايه ئەو دوستى خوايه، لە کاتیڤدا شوینی پێغه مبهرى خوا ﷺ ناکەوێ، راست ناکات، خۆى گەرە لەم بارهوه دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۱) [آل عمران: ۳۱] واتە ﴿قُلْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نەگەر ئیوە ﴿تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش دەوێ ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ کەواتە: دواى من بکەون ﴿يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوەى خوش بویت ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه لە گوناها کانتان خوش ببیت، ههروهها خۆى گەرە دەفەرمویت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ۳۲] واتە: ﴿قُلْ﴾ بلى ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ﴾ فرمانبەرى خوا ﴿وَالرَّسُولَ﴾ و پێغه مبهر بکەن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نینجا نەگەر پشت هەلکەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئەوه بێگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بێپروایانى خوش ناوێت. خۆى تعالى شوینکەوتنى ئەم پێغه مبهرهى ﷺ کردووه بەنیشانه بۆ خوشویستنى خوا، بۆیه هەر کەسێک شوینی پێغه مبهرى خوا ﷺ نەکەوێت، بێگومان خۆى گەرەشى خوش ناوێت، ئەگەرچى بانگەشەى ئەوهش بکات، جولهکەو گاوارهکان دەیانگوت: ئێمه کوپان و دوستانى خواين، بانگەشەى ئەمهيان دەکرد، بەلام شوینی ئەم پێغه مبهره ﷺ نەکەوتن، بۆیه ئەوان دوزمنى خوان، هەر کەسێک ئيمان بەم پێغه مبهره ﷺ نەهێنى، دوزمنى خوايه، خۆى گەرەى خوش ناوێ.

حه سەنى بە صرى _ پەحمەتى خوا لى بىت _ فەرموویەتى: ((کۆمەلە کەسانىڭ بانگەشەى ئەو ەیان دەکردە کە خاویان خۆش دەوئ، خاوى گەوردەش ئەم ئایەتەى بۆ دابەزاندن وەکو تاقىکردنەو ەیهک^(۱)، خاوى گەوردە لەم ئایەتەدا ئەو ە پوون دەکاتەو ە:

(۱) _ خاوى گەوردە ئەو ئایەتەى کردو ە بە تاقىکردنەو ە، بۆ جۆلە کەو گاوران و تاقمانى دیکەى جگە لەوانىش، وەکو صۆفیهکان و گۆرپەرستان و کەسانى تریش، بانگەشەى خۆشویستنى خواو، خۆشویستنى پىغەمبەرە کەى ﷺ دەکەن، بەلام گۆرپایەلىی خواو، پىغەمبەرە کەى ﷺ ناکەن، بۆیە بانگەشە کەیان درۆیە، شاعیر دەلێت:

تعصى الإله وتزعّم حبه
هذا لعمرى فى القياس شنيع

لو كان حُبك صادقاً لأطعته

إن المحبّ لمن يحبّ مطبّع واته:

سەرپىچى خواو ەند دەکەیت و بانگەشە دەکەیت کە خۆشت دەوئ
سوێند بەخوا ئەمە لە قیاس کردندا ترسناکە
ئەگەر خۆشویستنەکەت پاسست بوايە گۆرپایەلى دەبووى

چونکە خۆشەویست گۆرپایەلى خۆشەویستە کە یەتى
﴿فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ بۆیە ەەر کەس شوێنى ئەم پىغەمبەرە ﷺ بکەوئ، بىگومان
خاوى گەورە خۆشى دەوئ، ەەر کەس شىش شوێنى نەکەوئ، خاوى گەورە رقى لىيەتى،
دوژمنى خوايە ئەگەرچى بانگەشەى ئەو ە بکات کە دۆستى خوايە، نیشانەى
خۆشویستنى خاوى گەورە بریتى ە شوێنکەوتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ، بەروبومە کەى
چيە؟ بەروبومە کەى ئەو ەيە کە خاوى گەورە لەم ئایەتەدا دەفەرموئ: ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئەمە بەروبومە کە یەتى کە خاوى گەورە لەتاوانى ئەو
کەسانە خۆش دەبئ کە شوێنى ئەم پىغەمبەرە ﷺ دەکەون. نیشانە کەى باس کردو ە
کە بریتى ە شوێن کەوتن، بەروبومە کەشى باس کردو ە کە خاوى گەورە خۆشى
دەوئ، و لە تاوانەکانیان خۆش دەبئ. دوو بەروبومى بۆ باسکردوین کە بریتى ە بە
دەست ەینانى خۆشەویستى خواو، خۆش بوون لە تاوانەکانى.

که هر که سَيِّک شوینی پیغه مبهَر ﷺ بکه ویت، با دَلنیا بیّت خواش خوشی دهوی، وه هر که سَیکیش بانگه شە ی خوشویستنی خوا بکات و، شوینی پیغه مبهَر ﷺ نه که ویت، له وه لی و دۆستانی خوانی یه))، کۆمه لیککی زۆری دیکه ش وا دهزانن خودی خۆیان یان کهسانی تر له وه لی و دۆستانی خوان به لام له دۆستانی خواش زین^(۱)، جووله که و گاوره کان بانگه شە ی نه وه ده که ن که دۆستی خوان و گوايه هیچ کس ناچیت به هشته وه جگه له کهسانی سه ر به خۆیان، تا نه و پاده یه ی بانگه شە ی نه وه ده که ن که کورپان و خوشه ویستنی خوان^(۲).

(۱) _ زۆن نه و کهسانی بانگه شە ده که ن که له دۆستانی خوان، به لام ته نها بانگه شە یه و هیچی تر، بانگه شە ی دۆستایه تی بۆ خودی خۆیان یان بۆ کهسانی دیکه ده که ن و، ده لێن: نه وانه نه ولیاو دۆستانی خوان، به لام له کاتی جیبه جیکردن و به جیهتانی کرده وه کانی خۆیاندا به کرداری، ته ماشا ده که ی شوینی پیغه مبه ری خوا ﷺ ناکه ون و، گوپرایه لی نابن، به لکو ته نها شوینی کهسانی دیکه ی وه کو سه رکرده و، پیشه وایان و، بانگه وازکارانی تایبه ت به خۆیان ده که ون و، گوپرایه لیان ده بن، نه م جوړه که سانه درۆزن کاتی که بانگه شە ی خوشویستنی خوا ده که ن، درۆش ده که ن کاتی بانگه شە ی دۆستایه تی خوای گه وره ده که ن، بۆیه کاتی باسی دۆستایه تی خوا ده کری، به رده وام نه م ئایه ته ی وه کو به لگه له که لدا وەرگره، ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، نه مه پیوه ره که یه: ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾.

(۲) _ خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ وشە ﴿أَبْنَاءُ﴾ لیره دا مانای نه وه یه که ئیمه هه ژارین بۆ خه یری خوای گه وره، مانای کوپی ره چه له کی ناگه یه نی، به لای نه وانه وه خوای گه وره بابو، نه وان هه ژارن بۆ خیری خوای گه وره، به نده ی دلسۆزی نه ون، پاشان خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ نه گه ر خوشه ویستی خوا بوایان سزای نه ده دان، ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ﴾ ئیوه وه کو تیکرای کهسانی ترن که خوای گه وره خولقاندونی، خوای تعالی ده فه رمویت: ﴿يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۱۲۹] واته: خوش نه بی له هر که س خوی بیه وی وه سزای هر که سیش نه دات خوی بیه وی.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُل فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ^(۱) يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ [المائدة: ۱۸] واته: جووله که گاورد کان ده یانوت نیچه کوپان و خورشه ویستانی خواین بلی دهی بچی سزاتان ده دات به هوی گونا و تاوانه کانتانه وه (نه خیر پاست نییه) به لکو نیوه مروفیکن له و مروفانهی که خوا دروستی کردون خوش نه بی له هر که س بیهوی و سزای هر که سیش نه دات که بیهوی و هر بۆ خواجه مولکی ناسمانه کان و زهوی وه هرچی وا له نیوانیاند و هر بۆ لای نه ویشه گه رانه وه.

هه روه ها خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۱۱) بلی مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^(۲) [البقرة: ۱۱۱-۱۱۲] واته: (جووله که و گاورد کان) ووتیان: که س ناچیت به هه شته وه مه گه ر یه کیک که جووله که یا گورد بیت نه مه ناواتیانه پییان بلی: به لگه تان بهیتن نه گه ر پاست ده که ن (نه وانییه) به لکو هر که سیک به پاستی پوو بکاته خوا و له هه مان کاتدا چاکه کار بیت نه وه بوی هه یه پاداشت له لای په روه ردگاریه وه نه ترسیان له به ره و نه خه میش ده خون.

(۱) _ نه مه وه لامدانه وه یه بۆ نه وان.

(۲) _ خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ [البقرة: ۱۳۵] بانگه شهی نه وه یان ده کرد که هیچ که س هیدایه تدرا نابی مه گه ر جووله که یان گورد بیت، نه مه مانای وایه نه م نومه ته هیدایه ت دراو نییه و، کافره، چونکه نه جووله که یه و، نه گاورد، پاشان وتیان: ﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾ تا نه و ناسته ی به هه شتیشیان بۆ خویان گرتووه و، هیچ که سیش ناچیت نه نیوی مه گه ر له وان بیت، خوای تعالی ده فه رمویت: ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ به لگه کانتان بیتن که ناماره بۆ نه و قسانه بکات، ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ به لگه کانتان بیتن نه گه ر پاستگون له بانگه شه کانتاندا، چونکه هر که س بانگه شهی

شَتِیْکَ بکات، پئیویسته به لگه ی بۆ بیئیتته وه، تهنه بانگه شه کردن به بی به لگه قبول ناکریت، بویه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿مَاتُوا بُرْمَانُكُمْ﴾ به لگه کانتان بینن، چونکه داوای به لگه له که سی نکولیکار ده کریت وه کو چون له که سی جیگیرکار داوا ده کریت، داوای به لگه یان لیده کریت، چونکه نکولییان کردو وتیان: ﴿لَنْ يَدْخُلَ﴾ واته: ناچیتته نیو به هه شته وه، ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾ مه گهر جووله که یان گاور بییت، هه روه ها هه ر که سیّک شتیک جیگیر بکات پئیویسته به لگه ی بۆ بیئیتته وه، پاشان خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿بَلَى﴾ واته: به لی که سانی دیکه ی جگه له جووله که و گاور ده چنه به هه شته وه ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ هه ر که سیّک به دلّسۆزی په رستنه کانی بۆ خوی گه وره نه نجام بدات و، شیرکی تیدا نه کات ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و شوینکه وتووی پیغه مبه ری خوا ﷺ بییت، نه مه یه مه رجه کانی قبول بوونی کرده وه: به دلّسۆزی نه نجام دانی بۆ خوی گه وره و (الإخلاص لله)، شوینکه وتنی پیغه مبه ری خوا (الإتباع للرسول).

هاوہ لپه رستانی عه ره بیش بانگه شهی نه وه یان ده کرد که نه هلی خوان، چونکه دانیشتوی مه که و در اوستی مالی خوان، وه کو نه وهی خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنَلَّى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَغْصَابِكُمْ تَنكِصُونَ﴾ (۶۶) مُسْتَكْبِرِينَ بِه سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿۶۷﴾^(۱) [المؤمنون: ۶۶-۶۷] واته: بیگومان (پیشتر) نایه ته کانی من ده خوینرایه وه به سهرتانداه به لام نیوه به دوی خوتانداه پاشه لپاش ده گه پانه وه له به رامبه ره وه (قورپانه دا) خوتان به گه ورده ده زانی شه وگارتان ده برده سهر به گالته کردن و قسهی ناشیرین ووتن (به نایه ته کانی خوا).

(۱) ده یانگوت: با شوینی نه م پیغه مبه رهش نه که وین، ته نها نه وه مان به سه که نیمه ناوهدان که ره وه وه، سهر په رشتیاری مالی خوان، له م نایه تدا خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِه﴾ به مالی خواوه فیز زلی و لووت به رزیان به سهر خه لکدا ده نواند ﴿سَامِرًا﴾ شه وگارتان له شوینی کوبونه وه کانی خوتانداه ده برده سهر و ستایشی خوتانداه کردو، شانازیتان به خوتانه وه ده کرد به سهر خه لکدا ﴿تَهْجُرُونَ﴾ هره مه موو شه وگارتان به گالته کردن و قسهی ناشیرین ووتن و ده مپسی به سهر ده برد. نه مهش به رپه رچدانه وه وه لامدانه وهیه بو نه و بیباوه پانه.

مەرەۋە ھا خۇاى گەۋرە دەفەرموئىت: ﴿وَإِذْ يَتَكَبَّرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ
أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَتَكَبَّرُونَ بِاللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾^(۱) [الأنفال: ۳۰] واتە: ۋە (بىر
بىكەرەۋە) كاتتىك ئەوانەى بى باۋەپ بوون پىلانىيان لە دژت دەگىپرا تا بەندو كۆتت بىكەن
يان بتكوژن يان (لە مەككە) دەرت بىكەن و ئەوانە (بەردەوام) فېر و فېل دەكەن و
خۇايش لە بەرامبەر ئەواندا پىلان دەگىپت ۋە خوا چاكتىنى پىلان گىپرانە (بەرامبەر
پىلان گىپران).

(۱) _ لە خانەى كۆپ بەستندا كۆبونەۋە، كە شارەزايان و خاۋەن پاۋ پىاۋ
ماقۇلانىيانى تىدا كۆدەبويەۋە، چ شتىك بەموحەممەد بىكەن، كە جنىۋ بە
خاۋەندەكانيان دەداۋ، بە سووك تەماشاي عەقل و چۆنىەتى بىركردنەۋەيان دەكات،
مەرەۋە ھا كاتى ھاۋەلانى بۆ مەدىنەى پىروژ كۆچيان كرد، بىباۋەپان ترسان لەۋەى
ئەمىش كۆچ بىكات و پىيان بىكات و، لەۋى ھىزىكى بۆ دروستى و، غەزايان بىكەن و،
دەستيان بەسەردا بىگرن، بۆيە بە ھەموو توانايەكيانەۋە ھەولياندا پىگىرى لە
كۆچكردنەكەى بىگرن و، نەھىلن بە ھاۋەلانى بىكات، لەخانەى كۆپبەستندا كۆبونەۋە بە
مەبەستى پاۋىژكردن، چ شتىكى لىبىكەن؟ كەسانىكىيان وتيان: بەندىدەكەين، خۇاى
تعالى لەم بارەۋە دەفەرموئىت: ﴿لِيُثْبِتُوكَ﴾ تا بەندو كۆتت بىكەن، چۈنكە لەزمانى
عەرەبىدا وشەى (الإثبات) واتاي بەندكردنىش دەبەخشىت، واتە: بەند و كۆت بىكرىت
تا دەمرىت، ۋەكو چۆن شاعىرانى دىكەى جگە لەۋمردن، خۇاى تعالى لەم بارەۋە
دەفەرموئىت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبَ الْمُؤْنِ﴾ [الطور: ۳] واتە: ﴿أَمْ يَقُولُونَ
شَاعِرٌ﴾ نەۋ بەلكو دەللىن (موحەممەد ﷺ) شاعىرە ﴿نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبَ الْمُؤْنِ﴾
چاۋەپوانى مردنى دەكەين. چاۋەپوان دەبىن تاۋەكو دەمرىت، بەندو كۆت دەكرى، بۆ
ئەۋەى كۆچ نەكات و، بە ھاۋەلانى نەكات، پاشان خۇاى تعالى لە ھەمان ئايەتدا
دەفەرموئىت: ﴿أَوْ يَقْتُلُوكَ﴾ يان بتكوژن، كۆتايى بە زىانت بىنن و، بىھوئىنەۋە، ﴿أَوْ
يُخْرِجُوكَ﴾ يان (مەككە) دەرت بىكەن، بۆ ئەۋەى ۋە دەرى نىن و، كاروبارىان لى تىك

نەدات. لەم کاتەدا شەیتان لە شێوەی مەزھەبێکدا ھاتە مەجلیسە کە یان و پێی گوتن: لە ھەموو ھۆزەکان کۆمەڵێک لاو کۆبکەنەو، ھەر یەکێکیان تیرێکیان بدەن، ھەریەکەیان موخەمەد ھاتە دەرەو، لێی دەدەن وەکو لێدانێ بەک پیاو، خۆینە کە ی لە نێوان ھەموو ھۆزەکاندا بۆ دەبێتەو، ھۆزە کەشی توانای جەنگی ھەموو ھۆزەکانی دیکەیان نابێ، گوتی: ئەمە بە پاری پاست و تەواو، لاوەکانیان کۆ کردەو، چەکیان دان، چون چاودێری ھاتنە دەرەو ھەموو پێغەمبەری خویان ﷺ دەکرد، بەلام خوای گەرە لە نێوان ھەموویانەو دەریچاند بێ ئەوێ ئەوان ھیچ ھەستێک بە دەرچوونە کە ی بکەن، پێغەمبەری خوا ﷺ عەلی ﷺ لە جێگە کە ی خۆیدانا، تەماشایان دەکرد، وایان دەزانی پێغەمبەر ﷺ لە نێوان ھەموویانەو چووە دەرەو. بەبێ ئەوێ ھەستی پێبکەن، خوای تعالی کردیە دەرەو، ھێندێ خۆل و خاکی پەرژان بە سەر سەیانداو، چووە دەرەو بۆ لای ئەبوبەکر ﷺ، ھەر دووکیان بەرەو ئەشکەوت (ئور) بەرێکەوتن و، خویان تێدا شار دەو، تا پادرونانیان تەواو بوو، پاشان بە سەلامەتی و ئارامی خوای گەرەو. چون بۆ مەدینە ی پێرۆز، تا گەشتنە ئەوێ، بە ھاوێ لانی گەشت، خوای گەرە لەم ئایەتەدا بۆ پێغەمبەرە کە ی ئەم پووداوە دەگێرێتەو، کە بە پێگە یەکی سەر سوپمێن لە نێوانیانەو دەریھێنا بەبێ ئەوێ ھەستی پێ بکەن، پاشان خوای گەرە لەم ئایەتەدا دەفەر مویت: ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ وە خوا چاکترینی پیلان گێرانە (بەرامبەر پیلان گێران)، لە ئایەتێکی تردا خوای گەرە دەفەر مویت: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (۳۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ﴾ (۳۶) [الأنفال: ۳۵ - ۳۶] واتە: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وە نوێژی ئەوان (بەتەرستان) لە مالی خوادا ھیچ نییە

﴿إِذَا مَكَأَ﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَتَصْدِیْقُ﴾ و چه پله لیدان نه بیت ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾
 که وانه: بچیزن سزای سخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بپوا
 نه میناننانه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی که بیباوه پین ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾
 مال و سامانیان خه رجه ده کن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ نه وه ی به ره هستی پینگی
 خوا بکن ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا﴾ جا له مه و دوا (مال و سامانیان) به خنده کن و ده بیه خشن
 ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ له پاشان ده بیت به داخ و په ژاره بویان ﴿ثُمَّ يُغْلَبُونَ﴾ پاشان
 زیر ده که ون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بی باوه پین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ هر له
 دوزخه خدا کو ده کرینه وه. سه رسه ختی بیباوه پان گه شته نه و ناسته ی که خوی گه وره
 له م نایه ته دا ده فره مویت: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
 جَحَازَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ [الأنفال: ۳۲] واته: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیر
 بکه ره وه) کاتیک (که بیباوه په کان) ده یانوت نه ی په روه ردگار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ
 مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه گه ره هم قورنانه راسته و له لایه ن تووه هاتووه ﴿فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جَحَازَةً﴾
 ده ی به رد به سه رماندا ببارینه ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه ﴿أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ یان
 سزای سه ختی پر نازارمان بۆ بنیره. ته ماشاکه چۆن کوفرو سه رسه ختی و جه ور مرقه
 به چ ناستیک ده گه یه نی، نار په زایی ده رده بپن و ته حه دای خوی تعالی ده کن. له
 نایه تیکی تر دا خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
 اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ [الأنفال: ۳۳] و به راستی خوا سزایان نادات له کاتیکدا تو
 (نه ی موحه معه ﷺ) له ناویاندا بیت هه روه ها خوا تووشی سزایان ناکات له کاتیکدا
 نه وان داوای لیبوردن بکن. له م نایه ته دا خوی گه وره دوو شتی باسکردوه که پینگر
 له وه ی خوی گه وره سزایان بدات، یه که م: بوونی پیغه مبه ری خوا ﷺ له نیوانیاندا،
 له راستیدا قهومی هر پیغه مبه ریک تیا ده چن نه گه ره له نیویاندا نه ما. دووه م: داوای
 لیخوشبوون کردن سزا

نوور ده خاتوه. پاشان خواى گه وره له نايه تيكي تردا ده فـرمويـت: ﴿وَمَا هُمْ أَرْأَفُ
 يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِنَّا أُولِئَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، ﴿وَمَا هُمْ أَرْأَفُ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ خوا
 چون سزايان نادات له کاتيکدا نه وان ريگري له حاجي و عه مره کاران ده که ن بو نه وهى
 بو مالى خوا نه چن، ﴿يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ چونکه سالى حوده ييبه ريگريان له
 پيغه مبهري خوا رَحْمَةً و هاوه لاني کردو نه يانهيلا بو مالى خوا بچن، ﴿وَمَا كَانُوا أُولِئَاؤُهُ﴾
 نه ميه مه حلي شاهيد له کاتيکدا نه وان خوشه ويست و سه ربه رشتياري نه و
 (مزگه و ته) نين، ﴿إِنَّا أُولِئَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به راستي
 سه ربه رشتيار و خوشه ويستی نه و (مزگه و ته) خوا ناسان و پاريزکارانن، به لام
 زودبه يان نازانن.

تا خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِيَاءُهُ إِلَّا الْمُتَفُؤْنَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الأنفال: ۳۴] واته: ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا نه وان بهرگری (موسلمانان) ده که ن له چوون بۆ مزگه وتی به پیندو پیرۆز ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ﴾ له کاتیکدا نه وان خوشه ویست و سه ره رشتیاری نه و (مزگه وته) نین ﴿إِنْ أَوْلِيَاءُهُ إِلَّا الْمُتَفُؤْنَ﴾ به راستی سه ره رشتیاری خوشه ویستی نه و (مزگه وته) خواناسان و پاریزکارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆریه یان نازانن.

خوای گه ورده بۆی پوونکردوینه ته وه که هاوه لپه رستان وه لی و دوستی نه و نین و، وه لی و دوستی پیغه مبه ره که شی نین، به لکو له راستیدا ته نها له خواترسان دوستی نه ون^(۱).

(۱) _ نه مه یه سنووری جیاکار له مه سه له که دا، به راستی ته نها بانگه شه ی وه لایه ت و دوستایه تی به س نییه تا به لگه ی له سه ر داده مه زینیت، که بریتیه له په رستن و له خوا ترسان، هر که س بانگه شه ی دوستایه تی بکات، ته ماشای کرده وه که ی ده کریت، نه گر کرده وه کانی صالح و چاک بوون و، له په روه ردگاری ده ترسا، نه وه بیگومان وه لی و دوستی خوایه، به لام نه گر به پیچه وانه شه وه بوو، بیگومان دوستی شه ی تانه و، دوستی خوا نییه، نه مه یه سنووری جیاکاری له نیوان دوستانی خوا و دوستانی شه ی تاندا، خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿إِنْ أَوْلِيَاءُهُ إِلَّا الْمُتَفُؤْنَ﴾ نه م نایه ته به لگه یه له سه ر نه وه ی که دوستانی خوا سنوردار کراوه ته نها به و که سانه وه که له خوای گه ورده ده ترسن، مانای وایه نه وانه ی که له خوا ناترسن دوستی خوا نین به لکو دوستی شه ی تانن.

و ثبت فی ((المسحیحین)) عن عمرو بن العاص رضی اللہ عنہ قال: سمعت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم يقول
 حماراً من غدر سرٍّ: ((إِنَّ أَلَ فُلَانٍ لَيْسُوا لِي بِأَوْلِيَاءَ - يَغْنِي طَائِفَةٌ مِنْ أَقَارِبِهِ - إِنَّمَا وَلِيُّيَ اللهُ
 وَمُصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ))^(۱). واته: له عهـمـرى كـوپى عاصه وه رضی اللہ عنہ فـهـرمـوویـهـتى: گوئیستی
 پیغهمبری خوا بووم صلی اللہ علیہ وسلم به ناشکراو به بی نهینى دهیغهموو: ((به راستی بنه مالهـی
 فلان هـهـرگیز دۆستی من نین - مه به سستی تابه فهیک بوو له خزم و که سوکاری خزی -
 له راستیدا دۆستان و پشتگیریانی من تهـنـها خواو ئیمانداره چاکه کانه)).

(۱) - نه که ر خزم و که سوکاری پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له سهـر کوفر بوون، بیگومان
 دوست و پشتگیری پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نین، ((إِنَّمَا وَلِيُّيَ اللهُ وَمُصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ)) دوست و
 پشتگیریانی پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خوی گه وره، موسلمانان چاکه کائن. ته ماشاکه
 فـهـرمـوویـهـتى: ((وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ))، نانه مهیه وهلی و دوست: موسلمانان چاکه کان، نه م
 شته ئاماره بق نه وه دهکات که تهـنـها خزمایه تی و نزیکیتی له پیغهمبری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم
 سوودی نییه، له راستیدا نه وهی که سوود به خشبیت تهـنـها کرده وهی چاکه، نه که ر
 چی نه و که سه له خزمان و که سوکاری پیغهمبری خواش صلی اللہ علیہ وسلم نه بی، نه بو له هـب
 مامی پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو، له دۆزه خیشدایه، نه بوله هـب و نه بوتالیب و هـمـو
 نه وانیه ئیمانیان به پیغهمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نه هیئا، له دۆزه خدان، له کاتیگدا نه وان
 مامی بوون، به لام بیلال و سه لمان و صوهیب و که سانی غهیری نه وانیش به نده
 کۆیله بوون، و بوون به هاوه لانی به پیزو گه وره، بۆچی؟ چونکه ئیمانیان به خوی
 تعالی هیئاو، شوینی پیغهمبره کهی صلی اللہ علیہ وسلم که وتن.

نهم گوتاره‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌قارده‌ق ریکه‌وتی نه‌و نایه‌ته‌ی خوی
 گه‌ورده‌به که ده‌فرمویت: ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ
 هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾^(۱) [التحریم: ۴] واته: (نه‌ی
 حه‌فصه‌و عائشه) نه‌گه‌ر هه‌ردوکتان ته‌وبه بکه‌ن و بکه‌رینه‌وه بو لای خودا (جیی
 خویه‌تی) چونکه به پاستی دلتان لایدا (له هه‌ق و پاستی) وه نه‌گه‌ر پستی یه‌کتر بگرن
 له‌دزی پیغمبه‌ر ﷺ (سه‌رکه‌وتوو نابن) چونکه بیگومان پشتگیری نه‌وه خواو
 جویره‌ئیل و ئیمانداره چاکه‌کانیش دوا‌ی نه‌وان فریشته‌کانیش پشتیوانی نه‌ون.
 وشه‌ی ((صالح المؤمنین)) ی نیو‌فرموده‌که‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو چاکیک
 له ئیمانداران ده‌گریته‌وه^(۲)، که بریتین له ئیمانداره له خوا ترسه‌کانی دوستانی خوا.

-
- (۱) _ نه‌م نایه‌ته سه‌باره‌ت به‌و پووداویه که له‌نیوان پیغمبه‌ری خوا ﷺ
 خیزانه‌کانیدا پوویدا، به تاییه‌ت عائیشه‌و حه‌فصه که هه‌ستان به که‌میک بیزار کردنی
 پیغمبه‌ری خوا ﷺ و داوای هه‌ندی شتیان ده‌کردو، پیغمبه‌ری خوا ﷺ توانای
 جیبه‌جیکردنی نه‌و داواکاریانه‌ی نه‌بوو، ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ ئا نه‌مانه
 خوشه‌ویست و هاوپشت و پشتگیری پیغمبه‌ری خوان ﷺ: خواو، فریشته‌کان و،
 ئیمانداره چاکه‌کان، نه‌مانه پشتگیرو خوشه‌ویست و هاوپشتی پیغمبه‌ری خوان ﷺ
 هه‌ر که‌سیکیش نه‌وانه پشتگیرو خوشه‌ویست هاوپشتی بن، هه‌رگیز شکست ناهینی.
 (۲) _ ته‌ماشاکه نه‌مه‌یه مه‌حه‌لی شاهید، چونکه خواو ئیمانداره چاکه‌کان
 پشتگیرو خوشه‌ویستی پیغمبه‌ری خوان ﷺ، بویه ئیمانداره چاکه‌کان پشتگیری
 پیغمبه‌رن نه‌ک خزم و که‌سوکاری بی ئیمان.

پیشه وایان نه بو به کرو عومەر و عثمان و علی^(۱) و تیکرایی نه هلی (بیعة الرضوان) نه وانه ی له ژیر دره خته که دا گفتیاندایه پیغه مبهری خوا ﷺ^(۲) ده چنه چوار چیره ی نه و گرفتاره ی پیغه مبهروه ﷺ که هزار و چوار سهد هاوهل بوون و، هه مووشیان له به هه شتدان، ثبت فی ((الصحيح)) عن النبي ﷺ أنه قال: ((لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَاتِعٌ تَحْتَ الشَّجَرَةِ))^(۳). واته پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((نه وانه ی له ژیر دره خته که دا گفتیان دا هیچ که سیکیان ناچنه ناگره وه)).

(۱) _ به که م که سان که نه و فرمایشته ی پیغه مبهری خوا ﷺ ده یانگریته وه، نه بوبه کرو عومەر و عوسمان و علی و، باقیمه نی نه و ده که سه ن که مزده ی به هه شتیان پی دراوه، نه مانه که وره دوستانی خوی که وره ن، هر هه موو هاوه لانیس دوستی خوان، به لام فزل و چاکه ی هه ندیکیان له هه ندیکی تریان زیاتره.

(۲) _ له پوژی حوده ییبه دا بیباوه پان پیکریان له پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی کردو، نه یانه تالا به مالی خوا بگه ن، و توپژ له نیوان هر دوو لادا دهستی پیکردو، پیغه مبهری خوا ﷺ نیمامی عوسمانی بو لای خه لکی مه که که نارد، ده نگویه ک بلادیویه وه که گوايه نیمامی عوسمان له مه که که کوژراوه، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ داوای له سهراپای هاوه لانیکرد په یمانی پی بده ن بو جه نگ، نه وه بوو هر هه موو هاوه لان له ژیر دره خته که دا په یمانی جه نگکردنیا دایه پیغه مبهری خوا ﷺ خوی تعالی له م باره وه له م نایه ته دا ده فرمویت: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ [الفتح: ۱۸] واته: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ سویند به خوا بیگومان خوا پازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له نیماندارانه ی ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ﴾ که په یمانیان پی دایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له ژیر دره خته که دا (له حوده ییبه). نه وه بوو نه و پیزه ی خویان دهستکه وت که بریتی بوو له به دهست هیئانی په زای بوونی خوی که وره، که هه زاو چوار سهد که س بوون.

(۳) _ به پاستی خوی که وره له هر هه موویان خوش بوو، پیغه مبه ریش ﷺ هه والی پیداوین که ناچنه دۆزه خه وه، بویه نه مانه دوستی خوان به هه قیقه ت.

ھاوشىئەى ئەمەش فەرمودەكەى ترە: ((إِنْ أُولِيَّائِي الْمُتَّقُونَ أَيُّا كَانُوا، وَخَيْثُ كَانُوا))^(۱). واتە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمويەتى: ((بە راستى دۆستانى مەن كەسانى لە خواترس و ھەر كەس بن و لە ھەر كۆى بن)).

ھەروەھا كەسانىك لە كافرانىش بانگەشەى ئەو دەكەن كە دۆستى خوان، بەلام دۆستى خوان نىن، بەلكو دۆزمنى خوان^(۲)،

(۱) _ پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر مویت: بە راستى پشتگىرو خوشەويستى مەن تەنھا كەسانى لە خوا ترسن، نەك ئەوانەى ترسى خاويان نىيە، ھەموو كەسىكى لە خوا ترس دۆستى خواو پشتگىرو خوشەويستى پىغەمبەرن ﷺ لە ھەر جىگەيەك بىت لەسەر ئەم زەمىنە، ئەگەر چى لە مەككەش نەبى، ھەر كەسىكىش بىت، ئەگەر چى بەندەو كۆيلەش بىت، يان عەرەب بىت، يان عەجەم بىت، ھەر كەسىك بن، لە خوا ترسان ھەر كەسىك بن خوشەويست و پشتگىرى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

(۲) _ كەسانىك لە كافران بانگەشەى ئەو دەكەن كە دۆستى خوان، وەكو بانگەشەكانى خەلكى مەككە، ھاوئل پەرستانى خەلكى مەككە، گوايە ئەھلى مالى خوان و ئەھلى حەرەم و.... ھتە، بەم شتانەوە فیز زلى و لووت بەرزيان بەسەر خەلكەو دەنواندو، وایان دەزانى ئەمەيان بەسەو پىويستیان بە شوینكەوتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ نىيە، بانگەشەى ئەوەيان دەكرد كە دۆستى خوان، چونكە خزمەتكارو سەرپەرشتیاری مالى خوان، بۆيە دۆستى خواى گەرەن، بەلام خواى گەرە بەرپەرچى دانەوہ ﴿إِنْ أُولِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الأنفال: ۲۴] بە راستى سەرپەرشتیاری خوشەويستى ئەو (مزگەوتە) خوا ناسان و پارىزكارانن، بەلام نۆزبەيان نازانن. ئەم شتە لە ھاوئلپەرستان و بىباوەپاندا ھەيە، ھەروەھا لە مەنافيق و دوو پەوان و جوولەكەو گاوران و غەيرى ئەوانىشدا ھەيە، بانگەشەى دۆستايەتى دەكەن و، ھىچ بەلگەيەكى لەسەر نىيە.

مه‌روه‌ها مونا‌فِق و دو‌پو‌ان‌بِش نِی‌س‌لام ده‌رده‌خ‌ن و، به پو‌و‌کار‌دان به شایه‌تو‌مانی (لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا رَّسُولُ اللهِ) دا ده‌ن‌نِ، و به‌پاستی بۆ مه‌روه‌مه‌موو نِی‌نس نِی‌رد‌راوه، به‌ل‌کو بۆ مه‌روه‌مه‌موو نِی‌نس و جن نِی‌رد‌راوه^(۱)،

(۱) _ له‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی وه‌لایه‌ت و دۆستایه‌تی ده‌که‌ن سِی تابه‌نه‌ن، تابه‌فه‌ی یه‌که‌م: مونا‌فِیق و دو‌پو‌ان‌ن، نه‌وانه‌ی به‌ پو‌و‌کار نِی‌س‌لام به‌ده‌رده‌خ‌ن و، له‌دل‌وه کافرن، تابه‌فه‌ی دو‌وه‌م: صو‌فیه‌کانن، سه‌رانی صو‌فیه توند‌په‌وه‌کان، نه‌مان بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌که‌ن که به‌خوای گه‌وره گه‌یشتوون و، پتو‌یستیان به‌ پتفه‌م‌بر ﷺ نیه‌و، پتفه‌م‌بر ﷺ بۆ نه‌وان نه‌نِی‌رد‌راوه، تابه‌فه‌ی سِیه‌م: جو‌له‌که‌ر گا‌وره‌کانن، نه‌وانه‌ی با‌وه‌ریان به‌ پتفه‌م‌بر ﷺ هیتا‌وه، به‌لام گوتو‌یانه په‌یامه‌که‌ی به تابه‌ت بۆ عه‌ره‌به‌و په‌یوه‌ندی به‌ جو‌له‌که‌و گا‌ورانه‌و نیه‌. مونا‌فِیق و دو‌پو‌وه‌کان به‌ پو‌و‌کار با‌وه‌ری پتده‌که‌ن، به‌لام له‌ دل‌وه دان به‌ په‌یامه‌که‌یدا ناننن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (۱) اتَّخَذُوا اٰمَانَتَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲) ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ (۳) وَاِذَا رَأٰیهُمْ تُعْجِبُكَ اٰجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يَّحْسَبُونَ كُلُّ صَبَاحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَاَتَلَّهُمْ اللَّهُ اَنّٰی يُؤْفِكُوْنَ (۴) وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللَّهِ لَوُوْا رُءُوسَهُمْ وَرَاٰیهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ (۵) سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ (۶) هُمُ الَّذِيْنَ يَقُولُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللَّهِ حَتّٰی يَنْفَضُوْا وَلِلّٰهِ خَزَاٰئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ (۷)﴾ [المنا‌فِقون: ۱ - ۷] واته: کاتیک که دو‌پو‌ان بی‌نه لات ده‌لن شایه‌تی ده‌ده‌ین که به‌ پاستی تۆ پتفه‌م‌بری خوایت وه‌ دیاره‌ خوایش ده‌زانن که تۆ په‌وانه‌ کراوی نه‌وی و خوا شایه‌تی ده‌دات که بی‌گومان دو‌پو‌ان درۆزنن، سو‌ینده (درۆ)‌کانی خو‌یان کرد به‌ قه‌لغان (بۆ خو‌یان)

مُنجَا رِیْغری (خه لک بیان ده کرد له پئی خوا به راستی نه وان کاریکی خرابیان ده کرد
 زه وه (ی مکه ووترا) له بهر نه وه بوو که به راستی نه وان باوه پریان هیتاوه له پاشان بیباوه پ
 بوون مُنجَا مؤمرنا به سهر دلایندا ئیتر نه وان هیچ تی ناگن هر کاتیک ه یانبینیت له ش و
 زلفاتیان سه رسامت ده کات وه نه گهر قسه بکه ن گوئی له قسه کانیان ده گریت (دوو
 پروان) هر وه داری هه لسی پیردراون وا گومان ده به ن هه موو هاوارو قیره یه ک بۆ سهر
 نه وانه هر نه وانن بوژمن که واته خوتیان لی بیاریزه خوا بیانکوژی (یان خوا له ناویان
 به ری) چون وهرده گیرین (له حق) کاتیک پی یان بووتری وهرن بۆ لای پیغه مبه ری خوا
 تا داوای لیبور دنتان بۆ بکات ﴿لَوْ اَوْ رُؤْسُهُمْ﴾ (سه ریچی ده که ن) سه ریان با ده دن و
 ده یان بینیت بوو وهرنه گیرن له کاتیکدا که نه وان خویان به گه وره ده زانن بۆ نه وان
 به کسانه داوای لیبور دنیان بۆ بکه یت یا داوای لیبور دنیان بۆ نه که یت هه رگیز خوا لی یان
 خوش نابیی به راستی خوا رینموونی گه لی له پئی لاده ران ناکات نه وان نه وه که سانه ن که
 ده لئین دارایی مه به خشن به نه وانه ی له گه ل پیغه مبه ردان تا بلاوه ی لی له کاتیکدا هه ر
 چی گه نجینه کانی ئاسمان و زه ویی هه یه هی خوایه .

به لام دوو پرووه کان نازانن . ته ماشا که ن خوی تعالی له م ئایه ته دا ده فه رمو یت:
 وشه ی سوینده کانیان، له زمانی عه ره بیدا مانای (الشهادة) شایه تیدان ده به خشیت،
 چونکه شایه تی بریتیه له سویند، بۆیه کاتی ده لئین ده لئین شایه تی ده ده ین که به
 راستی تو پیغه مبه ری خوایت، نه مه سویند خواردنه، واته: سوینده کانیان کردووه به
 فه لغان بۆ نه وه ی کوشتن له خویان دوورخه نه وه، نه وه یان پینه کری که به کافره کان
 کرا، بۆیه دوو پرووه کان به پرووکار موسلمان بوون، بۆ نه وه ی نه وه موسلمان بوونه بکه ن
 به فه لغان بۆ خو دور خسته نه وه له کوشتن، دوو پرووه کان بانگه شه ی موسلمان بوون
 ده که ن، زانراویشه که ئیماندار دوستی خوایه، بۆیه نه وانیش ده لئین: ئیمه دوستی
 خواین، به لام خوی تعالی زانایه به وه ی که نه وان دروژنن، چونکه له ده وه نکوئی
 ده که ن و بیباوه ین.

که چی له دل و له ناوه وه بیروباوه پتکی پیچه وانه ی نه وه یان ههیه، وه کو نه وه ی له دل و له ناوه وه دان به وه دا نانین که پیغه مبهری خواجه، به لکو ته نها پادشایه کی مل بۆ که چکراو بووه، به بیروپاکانی خوی خه لکی به پتوه ده برد، له په گهزی پادشایانی دیکه^(۱)، یان ده لئین: به راستی پیغه مبهری خوا بووه بۆ نه خوینده واره کان نه ک نه هلی کیتاب، وه کو نه وه ی که سانیک بیثوماری جووله که و گاوردان ده یکه ن^(۲)،

(۱) _ ملکه چی بوون چونکه ده سه لاتی ههیه، ملکه چی پیغه مبهری خوا ﷺ بوون و، به یوکار شایه تیان بۆ په یامه که یدا چونکه له زه برو هیزی ده ترسان، نه وان نه م کاره یان کرد بۆ نه وه ی به سه لامه تی و ئارامی بژین، به بیروا و ئیمان و له دل وه نه مه یان نه کرد.

(۲) _ که سانیک هه ن له جووله که و گاوردان شایه تی ده دن که پیغه مبهری خواجه، به لام ده لئین: په یامه که ی بۆ قه ومه نه خوینده واره که یه، واته بۆ عه ره به به ته نها، نه هلی کیتاب ناگریته وه، نه مه شایه تیه کی باتل و پووچه، چونکه شایه تیدان بۆ پایه مه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ ته واو نابی، تاوه کو شایه تی نه درئ که په یامه که ی بۆ سه رتا پای مرقایه تیه، خوی گه وره ده فه رمویت ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ۱۵۸] واته: ئه ی موحه ممه د ﷺ بلی ئه ی خه لکینه به راستی من پیغه مبهری خوام بۆ ئتوه هه مووتان. هه روه ها خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ [سبا: ۲۸] واته: و ئیمه تۆمان نه ناردوه مه گر بۆ هه مو ئاده می به مژده ده رو ترسینه ر. بۆیه هه رکه سیك سنووری په یامه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ ته نها بۆ نه خوینده واره کان واته: بۆ ته نها بۆ عه ره ب کورن بکاته وه، گوايه چوار چیتوه ی په یامه که ی نه هلی کیتاب ناگریته وه، دان به په یامه که یدا نانین، نه و که سه کوفری به خوا کردوه. نه مه به ره رچدانه وه به بۆ نه که سانه ی ده لئین: ئایینه راسته کان سیان و، پیویسته گفتوگو بکه ن و، له به کتر نزیك بنه وه، هه ر سئ ئایینه که مرؤف به خوا ده گه یه نن، با جووله که له سه ر ئایینی خویان

بن، گاږ له سه ر ئاييني خويان بن، موسلمانان له سه ر ئايينه كه ي خويان بن، نه م
جزره قسه هله ت و په له تانه _ په نا به خوا _ خراپترين جوړي گومپايي و، پوچترين
پروچيتييه، چونكه ئايينه كوفره كان ده كنه به باوه پو ئيمان و گوايه مړوځ به خوا
ده گه به نيت، گوايه نه و ئايينانه به كسانن به ئيسلام، ئايينه كانى جووله كه و گاږ
به كسانن به ئاييني پيروزي ئيسلام؟ نه م قسانه يان به دروختنه وه ي ثابته ته كه ي
خوای گه وړه به ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ۱۵۸]، هه روه ها
به دروختنه وه ي نه و ثابته ته شه كه خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ
النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ
الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] واته: نه وانه ي شويني پيغه مبه ر و نيردراوى نه خوينه ده وار
ده كونه (كه له لايه ن په روه ر دگار ه وه هاتوه) نه و كه سه ي كه (نامه داره كان)
ده بيبينن به نووسراوى لايانه له ته وړات و ئينجيدا كه فهرمانيان پي ده كات به چا كه و
پنكريان ليده كات له خراپه.

.....

(۲) _ جیاوازی نیتوان موسا پیغه مبهَر _ علیه السلام . و موحه محمد ﷺ ، موسا پیغه مبهَر _ علیه السلام _ بۆ به نی ئیسرائیل نیردرا، بۆ قه ومه که ی خوی به نایبه ت، به لام پیغه مبهَری خوا ﷺ بۆ هر هه موو مرقایه تی نیردراوه، به لام خضر به نده یه که له به نده کانی خوی گه وره که له لایه ن خۆیه وه زانست و زانینی پیدابوو، نه چووبوه چوارچێوه ی بانگه وازه که ی موسا پیغه مبه ره وه _ علیه السلام _، نه م شته له نومه تانی رابردودا جایزو شیاو بووه، به لام پیغه مبهَری خوا ﷺ نایینه که ی بۆ مرقایه تیه و، جایز نییه بۆ هیچ که سێک شوینی نه که وی، به لکو پتویسته مرقایه تی به گشتی شوینی نه م پیغه مبه ره بکه ون، هه تا موساش _ علیه السلام _ پتویسته شوینی بکه وی، و نه گه ر عیسا پیغه مبهَر _ علیه السلام _ له کۆتایی زه ماندا دابه زی، شوینی پیغه مبهَری خوا ﷺ ده که وی. ئا نه مه بوو جیاوازی نیتوان خضر و، په یامه که ی موسا و، په یامه که ی موحه محمد ﷺ، له وتایه ته ندیا نه ی که به

پیغه مبه ره که مان ﷺ دراوه نه وه یه که پیغه مبه رانی پیشتر به تایبته بۆ قه ومه کانی
 خۆبان ده نیردران، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ هر هر موو مرفایه تی نیردراوه، نه م
 نابیه تمه ندیه ته نها بۆ نه و بوو، دوا ی ناردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده بی ه موو که سیک
 شوینی بکه وی، هر یه کیکی خه لقی خوا ی تعالی ده بی شوینی بکه وی. صوفیه کان له
 نوممه تی موحه معدن ﷺ، به لام نوممه تی بانگه واز (الدعوة) ن _ واته له تی کپایی
 مه خلوقاتن که بانگه وازه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یانگریته وه، به لام له نوممه تی
 به گوئی کردن و وه لامدانه وه (الإجابة) نین، واته: له تی کپای نه وانه نین که به یه کجاری
 و به ته وای شوینی پیغه مبه ری خوا که وتوون و، نالای شریعه ته که یان مه لگرتووه و،
 مه رگیز له پیکه راسته که ی لاناده ن، به لام نوممه تی به گوئی کردن و
 وه لامدانه وه (الإجابة) له هی یه که م به پیزترن و به شوینکه وتووی چاکی پیغه مبه ر
 ده ژمیردرین، به لام نه م شته ه موو صوفیه کان ناگریته وه، به لکو سه رانی ته صه وفی
 توندپه و ده گریته وه، که سانیکیان قسه ی هه لته و په لته (شطحات) یان هیه، به لام
 له بازنه ی نیسلام ناچنه ده ره وه، به لام سه رانی ته صه وفی توندپه و، نه وانه ی به م بی
 نابویه تیه که یشتون و، ده لئین: ئیمه هیچ پیویستییه کمان به پیغه مبه ران نییه، گوایه
 نه وان به خوا ی که وره که یشتون و، به بی پیغه مبه ر ه موو شتیک ده زانن و، ده لئین:
 پیغه مبه ر ته نها بۆ خه لکی ئاساییه، ته نها نه وانه یان ده گریته وه. ه موو شتیک له
 خوا ی که وره وه وهر ده گرن به بی هیچ واسیته و نیوه ندکاریک، نه م قسه پرپوچانه
 ده لئین. سه رانی ته صه وفی توندپه و ده لئین: ئیمه ه موو شتیک له خوا ی که وره وه وهر
 ده گرین به بی هیچ واسیته و نیوه ندکاریک، به لام موسلمان ه کان و تی کپای نوممه تان به
 واسیته و نیوندکاری پیغه مبه رانه وه له خوا وه شریعت وهر ده گرن، ده لئین: ئیمه
 پیویستمان به واسیته و نیوه ندکاریتی پیغه مبه ر نییه، چونکه به خوا که یشتووین، تا
 نه و ناسته ی که سانیکیان بانگه شه ی نه وه ده که ن که له که ل خوا ی که وره دا
 داده نیشیت و، ته فاهوم ده که ن و له سه ر ه موو شته کان پی کدین و، له خوا وه
 وهر ده گریته، ته ماشای کومپایی بکه ن مرف به چ ناستیک ده که یه نی.

یاخود هه موو نه و شتانه ی که پئوستان پی هه بی به کسه ره له خواوه وه ری ده گز و سور دی لی وهرده گرن، به بی واسینه و به بی هیچ که سیتی نئوه ندکار^(۱)، یاخود ده لئین: به شریعت دباره کانه وه (بالشرع الظاهر) نیردراوه، نه وانیش قایلن به وه، به لام چه ند شتیک و حقیقه تیکی ناوه کی (الحقائق الباطنیة) تره هیه و، ناردنی نه وانسی پینه دراوه^(۲)، یاخود خوی نه یده زانی^(۳).

(۱) ده لئین: نئوه ئایینه که تان له مردو کانه وه وهرده گرن، به لام نئمه له وزات وهرده گرن، که هرگیز نامریت، ده لئین: نئوه ئایینه که تان له مردو کانه وه وهرده گرن، مه به ستیان فرموده ناسانه که فرموده کانی پیغه مبه ری خوا^(۱) ده گپنه وه، نه مانیش قورئان و سوونتیان بۆ شیواندن، به لام نئمه ئایینه که مان راسته وخۆ له خواوه وهرده گرن که هرگیز نامریت.

(۲) ئەم شته به لای نه وانه وه جیاوازی نئوان شریعت و حقیقه ت، به نیسبه ت حقیقه ته وه: به بۆچونی نه وان جگه له خویان هیچ که سی تر نه و حقیقه ت نازانیت، به نیسبه ت شریعه تیشه وه: به بۆچونی نه وان شریعت بۆ چاککردنی خهک هاتووه، بریتیه له و شریعه ته پووکارو دباره ی (الشرع الظاهر) که ته نها بۆ چاککردنی خهک هاتووه. به لام جگه له صوفیه کان هیچ که سیت حقیقه ته کان نازانیت، مه تا پیغه مبه رانیش حقیقه ته کان نازان مه گه ر سهرانی ته صه وف، به لای نه وانه وه نه مبه جیاوازی نئوان شریعت و حقیقه ت.

(۳) ئەم گوفتاره یان ناخۆشتره، ئا نه مه یه پێبازی (أهل التجهیل) واته: نه که سانه ی پیغه مبه ران به نه زان له قه له م ده دن، ئەم که سانه ده لئین: پیغه مبه ران حقیقه ته کانیا ن نه ده زانی، به لکو چه ند شتیک ناپاست و ناحه قیقه تیان بۆ خهک باس ده کرد، بۆ به رژه وه ندی خهک، له پێناو به رژه وه ندیدا درو یان ده کرد، وه کو نه ی شیخو لنیسلام په حمه تی خوا لی بیست له کتیبی (الرسالة التدمرية) دا پێباند پێگه کانی (أهل التجهیل و أهل التضلیل) باس ده کات.

یاخود نه وان له پیغه مبهری خوا ﷺ پیسی شارازاترن^(۱)، یاخود نه و حه قیقه ته نارو کبانو ده زانن وه کو نه و ده یزانن له پیگه یه کی دیکه وه جگه له پیگه که ی نه و^(۲).

(۱) _ واته: یا صوفیه کان له پیغه مبهران به و حه قیقه تانه شاره زاترن.

(۲) _ نه و حه قیقه تانه له پیگه یه کی دیکه ی غه یری پیگه که ی پیغه مبهری خواوه ده زانن، نه و حه قیقه تانه له پیگه ی پیغه مبهری خواوه نازانن، به لکو پاسته وخو له خواوه وه ریان گرتووه، گومرایی مړوؤ به م ناسته بگه یه نیت، ده بی بارو حالن چوون بیت؟ _ په نا به خوا _.

نه هلی صوفقه

پنده چی که سانیك له وانه بلین: به راستی نه هلی صوفقه پیوستان به پیغه مبهری خوا ﷺ نه بوو^(۱)، بۆ نه وانیش نه نیر درا بوو^(۲)، که سانیکیشیان ده لین: به راستی خوی گه وره له باطن و ناوه کیه وه سروش و وحی بۆ نه هلی صوفقه نارد به مارشیره ی نه و سروش ی که له شهوی میعراجدا بۆ پیغه مبهری خوی ﷺ نارد، بۆیه نه هلی صوفقه به پله که ی نه و گیشتن^(۳)، به لام نه مانه _ له بهر نه فامی له پاده به دریان _ نه یانزانیه که شه و په ویه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ له مه که وه بوو^(۴)،

(۱) _ مه ندی له صوفیه توند په وه کان ده لین: نه هلی صوفقه له نیمه یه، شیخولنیسلامیش _ په حمه تی خوا لی بیت _ نه وه پوونده کاته وه که نه هلی صوفقه کین؟ تا نه و ئاسته ی که سانیکیان ده لین: وشه ی صوفی له وشه ی صوفقه و» ره گبراه، ده لین: پیوستان به پیغه مبهری خوا ﷺ نه بوو چونکه خویان ناسیه، ده لین: کاتیک پیغه مبهر به لایندا تیپه پ بوو، وتیان: بچۆ بۆ لای نه وانه ی که تویان بۆ نیردراوه.

(۲) _ چونکه ده لین: پیوستان پی نیه، ده زانین و خۆمان به خوی تعالی گیشتوین.

(۳) _ به پله ی پیغه مبهری خوا ﷺ گیشتون، به بۆچونی نه وان خوی گه وره سروش و وحی بۆ نه وانیش نارد وه کو چون بۆ پیغه مبهری خوی ﷺ نارد.

(۴) _ نه هلی صوفقه له مه دینه ی پیروژ بوون، له پاش کۆچکردن، به لام شه و په ویه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ له مه که وه بوو، خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿أَسْرَى بِقَبْلِهِ لَبَأٌ مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾، پیش مه دینه ی پیروژ، پیش کۆچ کردنیا.

خواهی گه وره ده فەر مویت: ﴿مَنْ حَضَرَ فِيهِ أُشْرَى بِغَدِيدِهِ لَوْلَا مِنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾ [الزَّكَاةُ: ۱] واته: پاك و بىگهردى بۆ نه و كه سى كه شه و ده وى كرد به به ندهى خوى له شه وى كدا ﴿مَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له مزگه وى به ريز و پىروزه وه (مه ككه) بۆ مزگه وى (الاقصى) له (بيت المقدس) كه ده وى وى ريمان پىروزه و فېردار كړدوه.

به لام صوفه نه بوو ته نها له مه دینهى پىروزه نه بى^(۱)، كه جىگه (الصفة) به كى سه رگى راو بوو^(۲)، له باكورى مزگه و ته كى پىغه مبهرى خوا ﷺ كه نه و كه سى غه ريبانهى تېدا ده مانه وه كه هېچ خيزان و كه سوكارو هاوړپيه كيان نه بوو كه لاى ان بمېننه وه، ئيمانداران بۆ مه دینهى پىروزه بۆ لای پىغه مبهرى خوا ﷺ كوچيان ده كړد، نه گه ر هر كه سىك توانای مانه وهى له شوي نى كدا هه بوايه ده مايه وه، هه ر كه سى كېش مانه وه كهى ئاسته م بوايه نه وا له مزگه و ته ده مايه وه، هه ر كات شوي نى كېشى ده سته و تايه له صوفه ده يگواسته وه.

(۱) _ صوفه: برىتى بوو له خانويه ك له مزگه و ته كى پىغه مبهرى خوا ﷺ، پىغه مبهرى خوا ﷺ نه و خانووهى بۆ هه ژارانى كوچكردوان ته رخان كړد بوو، نه وانهى هېچ شوي نى كى مانه وه يان نه بوو، تيايدا كۆ ده بونه وه، ده مانه وه، په رسته يان تېدا نه نجام ده دا، زانستيان تېدا ده خویند، له خيرو صه ده قه ش خوار دنيان ده درايه، خبرد صه ده قه يان پېده درا، پىغه مبهرى خواش ﷺ له هه موو نه و شتانهى پېده دان كه پېى ده گه شت، نا نه مانه بوون نه هلى صوفه، هه ژارانى كوچكردوان بوون، نه وانهى شوي نى مانه وه يان نه بوو، ياخود له و كه سانه بوون كه له هۆزه كانه وه هات بوون بۆ وه رگرت زانست و زانيارى.

(۲) _ ئوردك بوو، صوفه واته ژوور.

نه هلی صوففه خه لکئیکی تاییه ت نه بوون و له صوففه که دا بمیئنه وه^(۱) به لکو جار به جار ژماره یان که م ده بویه وه جار به جاریش ژماره یان زیادی ده کرد، ماوه یه ک پیاری تیدا ده مایه وه پاشان ده ی گواسته وه، نه وانه ی له وی ده مانه وه له په گه زی تنکرای خه لک بوون و هیچ جیاوازیه کی تاییه تیان له زانست و ناییندا نه بوو^(۲)، به لکو که سانئیکیان تیدا بوو له ئیسلام هه لکه پانه وه، پیغه مبهری خواش ﷺ کوشتنی^(۳) وه کو نه لعه رهنیه کان که ئاوو هه وای شاری مه دینه ی پیروز له گه ل جه سته یاندا نه ده گونجاو نه خوش که وتن و (تا) یان لیها ت، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانیدا روشتری شیرداریان بو دابینبکری و، فه رمانیشی پیدان له میزو له شیره که ی بخونه وه^(۴) به لام کاتی چاک بوونه وه، شوانه که یان کوشت و ووشره کانیشیان برد، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ که سانئیکی به دوا داناردن، نه وه بوو هیتانیان، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانیدا ده ست و قاچیان بپردری و، چاوی دهره یان و، له حه پرده به جیی هینشتن داوای ئاویان ده کردو، هیچ که س ئاوی نه ده دانی^(۵).

(۱) _ به لکو که سانئیک ده چوون و، که سانئیک ده هاتن، تاییه ت نه بوو به که سانئیکی دیاری کراوه وه، شوئینئیکی مانه وه بوو بو نه وانه ی بو مه دینه ی پیروز ده هاتن، که سانئیک ده هاتن و، که سانئیک ده چوون.

(۲) _ نه وانه ی له صوففه که ده مانه وه بریتی بوون له هه ژارانی کوچکردوان، هیچ جیاوازیه کی تاییه تیان به سه ر که سانی غه یری خویاندا نه بوو، به سه ر که سانی دیکه ی جگه له نه هلی صوففه، له هاوه لان، له زانست و ئیماندا هه ر هه موویان وه کو یه ک بوون.

(۳) _ وه کو نه لعه رهنیه کان که شیخولئیسلام په حمه تی خوا لی بیت _ باسیان ده کات.

(۴) _ چونکه میز و شیر و وشر بو (تا) به ئیزنی خوی گه وره چاره سه ری تیدایه.

(۵) _ کاتی نه و کرداره یان کردو، به بسماری گه رم کراو چاوی شوانه که یان دهره یان، پیغه مبهری خوا ﷺ قه ساسی کردن، هه مان شتی پیکردن که نه وان به شوانه که یان کرد بوو، نه وان ده ست و قاچی شوانه که یان برپیوو، هه ر دوو چاویان دهره یان بوو، ئینجا کوشت بوویان، پیغه مبهری خوا ﷺ قه ساسی کردن و، هه مان نه و کرده وانه ی پیکردن که نه وان به شوانه که یان کرد بوو.

لهرمووده که یان له (المصحوحین) دایه به گپړانه وهی هاوه لی به پړیز نه نه سی کورپي مالیک^(۱)، له لهرمووده که دا هاتووه؛ له صوففه مانه وه، ته ماشا ده که ین که که سانیکی وه کو نه وان له صوففه ده مانه وه، له چاک و هه لېژیدراوانیش که سانیکی وه کور ساعدی کوپی نه بی وه قاسی تېداده مایه وه، که چاکترین نه و که سانه ن که له صوففه که دا مانه وه، پاشان چووه شوینیکي تر، هه رو ها هاوه لی به پړیز نه بوهوره بیره و که سانی دیکه شی تېدا ده مایه وه^(۲).

نه بو عه بدولپ حماني نه لسوله می میژووی نه و که سانه ی کړی کردو ته وه که ل صوففه مابونه وه^(۳).

(۱) _ صحیح: وهو حديث العرنين وفيه أنهم كانوا في الصفة، وقد أخرجه البخاري (٦٨.٤)، ومسلم (١٦٧١)، من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه نحو ما ذكره ابن تيمية، وليس عند مسلم أنهم كانوا في الصفة وإنما هذا في رواية البخاري.

(۲) _ چاکترین هاوه لانی تېداده مایه وه، وه کو سه عدی کوپی نه بی وه قاس و، نه بو هوپه بیره و، هاوه لانی چاک و به پړیزی غهیری نه ویش _ خویان لی پازی بیت _ له نه ده مانه و تا پتویستیان پتی نه ده ماو ده چوونه شوینیکي دیکه.

(۳) _ نه بو عه بدولپ حماني نه لسوله می یه کیکه له عابیدو خواپه رستان، که سانی نه هلی ته صوففیه، میژووی نه و که سانه ی کړی کردو ته و که له صوففه ده مانه وه، ناو و، ژيانامه ی نووسیون و، کردویه تی به کتیبیک.

به لام ((پشتيوانان)) له نه هلی صوفه نه بوون^(۱)، هه روه ها گه وره کۆچکردوانی وه کو نه بو به کر و عومه ر و عوسمان و عهلی و ته لحه و زییرو عه بدولپه حماني کوپی عه وف و نه بی عوبه یده ی کوپی نه لجه راح و غهیری نه وانیش له نه هلی صوفه نه بوون^(۲).

(۱) _ پشتيوانان خه لکی مه دینه ی پیروژ بوون، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ [الحشر: ۹] واته: نه وانیه ی که له پیش کۆچکه راندا نیشته جی بوون له مه دینه، نه وان خه لکی شوینه که بوون، مالیان هه بوو، کێلگه و کشتوکالیان هه بوو، هه یچ پیویسته کیان به صوفه نه بوو، صوفه ته نها بۆ پیویسته کان بوو، نه ک بۆ نه وه ی فه زل و چاکه یه ک له وه لایه ت و دۆستایه تیدا دروست بکات، وه کو نه وه ی نه مان بانگه شه ی بۆ ده که ن، پیده چی نه وانیه ی له صوفه نه ما بیتنه وه زۆر چاکتر و خاوه ن فه زلتر بن له وانیه ی که له صوفه مابونه وه، صوفه هه یچ فه زل و تایبه تمه ندیه کی نه بوو.

(۲) _ نه بی به کر و عومه رو عوسمان له صوفه نه مانه وه، ته لحه و زوبه یریش له صوفه نه مانه وه، نه و که سه ی که له صوفه مابیتنه وه هه یچ فه زل و تایبه تمه ندیه کی نه بوو، به لکو ته نها له بهر پیویسته ک له وی ده مایه وه، به نه ندازه ی پیویسته که ی خۆی له وی ده مایه وه، نه ک له بهر نه وه ی فه زل و تایبه تمه ندیه کی به سه ر هاوه لانی دیکه ی جگه له خۆیدا هه بی، پیده چی نه و هاوه لانه ی که له وی نه مابیتنه وه زۆر چاکتر بن وه کو گه وره کۆچکردوانی وه کو نه بی به کر و عومه ر و عوسمان و عهلی و، ته لحه و، زوبه یرو، نه بی عوبه یده ی کوپی جه راح و، سه عیدی کوپی زهید، هه روه ها هه یچ یه کێک له پشتيوانانیش له صوفه نه مانه وه، که چاکترین هاوه لانی پاش کۆچکردوان.

کۆمه ئېڭ فەرموودهی (موضوع) سه بارهت به وهلايهت و دوستايهتی

په وابته مکاروه کهوا بهندهیهکی موغیرهی کوپی شوعبه^(۱) له صوفهدها بووه
په فیه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فەرموویهتی: ((هَذَا وَاحِدٌ مِنَ الشُّبْعَةِ)) واته: ((ئهمه به کیکه له
حهوت قوتبه که))، ئهم فەرموودهیه به پیکه وتنی ئه ملی عیلم و زانست درویه^(۲)، با
ئهو نه عیم له کتیبی ئه لیلیه شدا پیوایه تی کرد بی^(۳)،

(۱) _ اخرج أبو نعیم فی ((الحلیة)) (۲ / ۲۴)، فی ترجمة هلال مولى المغيرة بن شعبة بإسناد
ضعیف منقطع من طریق عطاء الخراسانی، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَيَدْخُلَنَّ
مِنْ هَذَا الْبَابِ رَجُلٌ يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ))، قال: فَدَخَلَ _ يعني هلالاً _ فقال له: ((صَلِّ عَلَيَّ يَا
هلال)) فقال: ما أَحَبَّكَ على الله وأكرمك عليه)) فاسم مولى المغيرة بن شعبة هنا هو هلال
وله ترجمة في ((الإصابة)) (۳ / ۵۷۵، ۵۷۶)، فليراجعها من شاء.

(۲) _ گوايه قوتبه كان حهوتن، ئه مېش له حهوته کهیه، واته به کیکه له حهوت
قوتبه که، چونکه صوفیه کان ئه وتادو ئه قتاب و، چه ندين زاراو هی شیواوی تریان هیه،
ئهم فەرموودهیه درویه و، پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام نه یغه رمووه: ئهو بهندهیه له حهوت
قوتبه کهیه، چونکه حهوت نه هاتووه.

(۳) _ ئهو نه عیم _ په حمه تی خوا لی بیت _ کتیبی (حلیة الأولياء) ی داناوه،
ژیانامه ی نه ولیای تیدا نووسیوه ته وه، پیده چی هندی کهم و کوپی نیو کتیبه که
جینگه په خنه گرتن بیت، چونکه هاوشیوه ی ئهم پیوایه ته ی تیدا نووسیوه ته وه،
که چی باتل و پووچه و (صحیح) نییه.

ههروه ما هه ره رموده به کی دیکه ش که سه باره ت به (ماره ی نه وایه و، نه بدال و^(۱))
 نوقه بیه و، نوجه بیه و نه و تادو، اقطاب ره وایه ت کرا بن^(۲)، گوا به چوار یان هه و ت یان
 دوانزه یان چل یان هه و ت یان سینه د یان سینه دو سه باره ت یان به و نه وایه ت هه و ت
 هیه شتیکی (صحیح) له پینفه مبهری خواوه ^{هه و ت} له و باره و ره وایه ت نه وایه ت هه و ت
 چاکیش هیه شتیکی له نه و ویشانه یان به زاردا نه هه و ت، جگه له نه بدال^(۳).

(۱) _ لم نقف على حديث صحيح في الأبدال، وقد ذكر الشيخ ناصر الأسدي بعض
 طرقها في ((سلسلة الأحاديث الضعيفة)) رقم (۹۳۵)، و (۹۳۶)، وأحسن في الكلام عليها
 فجزاه الله خيراً، وقال هناك: وأعلم أن أحاديث الأبدال لا يصح منها شيء وكلها معلومة
 وبعضها أشد ضعفاً من بعض.

(۲) _ هه ره مو نه مانه ده سته وازه ی صوفیه کانن، جگه له نه بدال که
 ره رموده به کی که مینک به هیزی له باره و هه و ت، واتای نه بدال نه و به که هه و کات
 به کینک چو به کینکی تر جینگه ی ده گریته و، هه و کات به کینکیان مرد به کینکی تر
 جینگه ی ده گریته و، ته نه خوی گه و ره به (صحیح) ی نه مه ده زانی، به لام چاکترین
 شتیکی که سه باره ت به نه بدال وایه ت کرا بن، به لام گوتوبه تی له وولاتی شامن بزیه
 شیخولنيسلاميش _ ره حمه تی خوال بیت _ مونا قش ی نه مه ده کات، هه و
 ره رموده به کی له پینفه مبهری خواوه ^{هه و ت} سه باره ت به نه و تادو، نه بدال و، نه و تادو
 وایه ت کرا بن درویه، جگه له ره رموده که ی نه بدال که که مینک به هیزه.
 (۳) _ به تی، ره رموده که ی نه بدال به هیزی تیدایه.

فهرموده يه كه سه بارهت به نه بدال پړوايهت كراوه كه گوايه چل پياون و، له ولاتى شامن، فهرموده كه له (مه سنده) دايه به گيړانه وهى نيمامى على عليه السلام (۱) كه فهرموده به كى (منقطع) وهو جيگير نه بووه (۲).

وه زانراوه كه نيمامى على و نه و هاوه لانهى له گه ليدا بوون له موعاويه و نه وانهى له ولاتى شام له گه ليدا بوون چاكثر بوون (۳)،

(۱) _ ضعيف لأنقطاعه: أخرجه أحمد (۱ / ۱۱۲) من طريق شريح بن عبيد عن علي عليه السلام مرفوعاً بلفظ قال: ذُكِرَ أَهْلُ الشَّامِ عِنْدَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام وَهُوَ بِالْعِرَاقِ، فَقَالُوا: اَلْعَنَهُمُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَقَالَ: لَا، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: ((الْأَبْدَالُ يَكُونُونَ بِالشَّامِ وَهُمْ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، كُلَّمَا مَاتَ رَجُلٌ أَبْدَلَ اللَّهُ مَكَانَهُ رَجُلًا، يُسْقَى بِهَمِّ الْعَيْثِ، وَيُتَنَصَّرُ بِهَمِّ عَلَى الْأَعْدَاءِ، وَيُضْرَفُ عَنْ أَهْلِ الشَّامِ بِهَمِّ الْعَذَابِ)).

وهذا إسناده منقطع، شريح بن عبيد لا تعرف له رواية عن علي عليه السلام، وقال الشيخ أحمد شاكر: (التعليق على المسند حديث ۸۹۶): إسناده ضعيف: شريح بن عبيد الحمصي لم يدرك علياً بل لم يدرك إلا بعض متأخري الوفاة من الصحابة.

(۲) _ واته: نيسنادى فهرموده كه (منقطع) ه.

(۳) _ چونكه گوتويه تى: نه بدال له وولاتى شامن، نه مه ماناى وايه كه خه لكى شام له نيمامى على و هاوه لانى چاكثر بن، له كاتيكد ا كه نيمامى على و هاوه لانى به پيژترو چاكثر بوون، چونكه نيمامى على چواره م جينشينه كانه، له پيشكه وتوه به كه مېنه كاني كړچكردوان و، له كه سوكاره نزيكه كاني پيغه مېرى خواش بوو عليه السلام بزيه نيمامى على و هاوه لانى له نه وانهى كه له وولاتى شام بوون چاكثر بوون، نه م شته نه وه ده گه يه نى كه نه م فهرموده به جيگي تپړوانيه كه گوايه له وولاتى شامن.

دوره نامن چاکترین که همان له سوپای موغایه دا بن و له سوپای علیدا نه بن، وقد
اسرھا و ((المصححین))^(۱) من ابي سعید، قال: قال رسول الله ((تُثْبِتُ مَارِقَةً مِنَ الدِّينِ عَلَى
حَسْرِ مُرْفَةٍ مِنَ الْمُشْرَافِينَ، يَفْتُلُهُمْ أَوَّلُ الطَّالِفَتَيْنِ بِالْحَقِّ))^(۲)

(۱) مسیح: اعلم ان اصل حدیث الخوارج فی الصحیحین عند البخاری (۳۳۴۴) و ۳۶۱ و ۴۵۱ و فی عیة مؤلف من صحیحہ، و مسلم (۱۰۶۳)، کتاب الزکاة، باب ذکر
الخوارج و مسندهم و فیہ: ((... ان من منطیضی هذا قوم یقرءون القرآن، لا یجاوز خناجرهم،
مقرءون من الإسلام مرقوفی السهم من الرمیة، یقتلون أهل الإسلام، ویدعون أهل الأوثان، لی: أنا
أذرتهم لاقتلتهم قتل عاد)).

و هو فی الصحیحین من حدیث ابي سعید الخدری - رضی الله عنه -، لکن قوله - علیه
السلام -: ((یقتلهم أول الطائفین بالحق))، إنما هو عند مسلم فقط ص (۷۴۶)، ولم
یخرجه البخاری.

(۲) پیغه مبهری خوا رحمہ اللہ ه والی دهرکه و تنی خه واریجه کان و کاتی دهرکه و تنیانی
پیداوین، له گهل نیمامی علیدا ده جه نگان، کاتی له صیفین گه پانه وهو، جهنگه ته وار
بوو، نیمامی علی به داوهری و ناویژیوانیه که پازی بوو، کومه لیکي زوریان ده یانگوت:
نیمامی علی به داوهری و ناویژیوانی پیاوان پازیووه، له کاتیکدا خوی تعالی
ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ [الأنعام: ۵۷] واته: فهرمانره وایی ته نها بو خوی،
مه به ستیان نه وه بوو که حوکمی خوا له م مه سه له دا ناشکرایه و ده بی له گهل موغایه دا
جهنگ بکریت و، نابی به ناویژیوانیه که پازین، بویه تکفیری نیمامی علیان کردو، لئی
هه لکه پانه وه، دوانزه هزار کهس بوون، له شوینیک دابه زین به ناوی خارورا له عیراق،
بویه هروریه کانیاں پی ده گوتریت، پاشان نیمامی علی له نه هره وان له دزیان جهنگاو،
خوی گه وره به سهریاند سهریخت، پیغه مبهری خوا رحمہ اللہ ده فهرمویت: ((یقتلهم أول
الطائفین بالحق)) نه مه شایه تیدانیکه بو نیمامی علی که له خه لکی وولاتی شام نزیکر
بوو له هه قه وه، چونکه نه و بوو که خواریجه کانی کوشت.

واته: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: ((كومه ليك له ناييني نيسلام مه لده گه پيغه وه، له كاتي جياوازي نيوان موسلماناندا، نزيكتريني هه رډو تايه فه كه له هه قه وه ده يان كوژن))، نه وه لگه پراوانه بریتين له خواريجه حه روريه كان، نه مانه هه لگه پانه وه نه وه كاته ي كه جياوازي له نيوان موسلماناندا پوویدا له ماوه ي جينشيني نيمامي عه ليدا، نه وه بوو نيمامي عه لي و هاوه لاني كوشتنيان، بويه نه وه فه مووده (صحيح) ناماژه ده كات كه نيمامي عه لي له موعاويه و هاوه لاني هه قدار تر بوو^(۱).

كه وا بوو چون نه بدال له و سوپايه دا ده بي كه پله كه ي كه مته وه له و سوپايه دا نابي كه پله كه ي كه ورترو به رزتره^(۲)؟

هه روه ها ده گيړنه وه كه شاعيريك نه م شيعره ي خوينده وه^(۳):

قد لَسَعَتْ حَيَّةُ الْهُوَى كِبْدِي   فَلَا طَيْبَ لَهَا وَلَا رَاقِي
إِلَّا الْحَبِيبُ الَّذِي شَغَفْتُ بِهِ   فَعِنْدَهُ رُقِيَّتِي وَتَرَيَا قِي   واته:

ماری خوشه ويستی جه رگی گه ستم و نه پزیشك و نه نزاكاريكي بو هه يه

جگه له و خوشه ويسته ي كه شهيدا ي بووم   لای نه و نزاو ده رمانی من هه يه

(۱) _ نه مه هيچ گومان يكي تيډا نيه.

(۲) _ نه گهر نه بدال له وولاتي شام بن مانای وايه له گه ل موعاويه دا ده بن و، له گه ل نيمامي عه ليدا نابن، له كاتي كدا كه سوپاي نيمامي عه لي له سوپاي معاويه چاكتره.

(۳) _ نا نه مه يه سه رسورمان، كه سانيك له صوفيه كان نه مه له پيغه مبهري خواوه ﷺ ده گيړنه وه، گوايه كاتي گوييستي نه و شيعرانه بووه به شيوه ي صوفيه كان سوز گرتويه تي.

بۇيە پېغەمبەرى خوا ﷺ سۆز گرتى تاۋەكو بورده كەي لەسەر شان كەوتە
خوارى^(۱)، ئەم شتە بەرپكە وتنى زانايانى لەرموودە ناس درۆيە^(۲)، لەمىش درۆتر
ئەۋەيە كە كەسانىكىيان دەگىرنەۋە كە گوايە پۇشاكە كەي دپاندو، جىرپىلىش
پارچەيەكى لىبردو بە عەرشەۋە ھەلىۋاسى^(۳)، ئەمە ھاۋشىۋەكانى لەۋانەن كە ئەھلى
زانست و زانين بە پېغەمبەرى خوا ﷺ چاك دەزانن كە لە پوون تىرىن ئەۋ لەرموودانەن
كە بۇ درۆ كردن بە دەم پېغەمبەرى خواۋە ﷺ ھەلبەستراون^(۴).

(۱) _ الوجد: واتە: سۆز لىھاتن كە يەككە لە دەستەۋاژەكانى ئەھلى تەصۋف بە
جۆرىك لە كاتى بىستنى ئەۋ شىعرو ئاۋازو گۇرانيانەدا كەيف خۇش دەبىي و جۇش و
خروشى دەيگىرى، پاشان جۇش و خروش بوون و سەرسوپمانەكەي زىياد دەكات تا
ھۇشى بە لاي دونياۋە نامىنى، دەكەۋىتە سەر زەۋى، بانگەشەي ئەۋە دەكەن كە
پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەۋ دىپرانەي بىست، كە دىپرە شىعرى عىشق و خۇشەۋىستى و
غەزەلىاتە، چۆن پېغەمبەرى خوا ﷺ گوى بىستى ئەۋ شتانه دەبىي، لەۋەش سەختر
گوايە لەۋ كاتەدا سۆز گرتى ۋەكو سۆز گرتنى صۇفەيەكان، تەماشاكەن چۆن درۆ بۇ
پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەل دەبەستن و، پىزى ناگرن، ھەرزەيى و بىي ھۇشيان داۋەتە
پال _ عليه الصلاة والسلام _.

(۲) _ ئەم چىرۆكە بە پىكە وتنى زانايان درۆيە، لايەق بە پېغەمبەرى خوا ﷺ نىيە
كە سۆز بىگىرى، گويىبىستى دىپرە شىعرى عىشق و خۇشەۋىستى و غەزەلىات بىت،
خۋاي گەۋرە لە ئاستى ئەۋانەدا داۋىن پاك و بە ناموس و ئابپودارى كردوۋە.

(۳) _ گوايە پېغەمبەرى خوا ﷺ كاتى سۆز گرتى پۇشاكەكەي دپاندو، جىرپىلىش
پارچەيەكى بردو بە عەرشەۋە ھەلىۋاسى، ھەر ھەموۋى درۆيە، تەماشاكەن بىشەرمى
بە چ ئاستىكى گەياندون، لە كاتىكدا بانگەشە دەكەن كە دۆستى خوان.

(۴) _ صۇفەيەكان ئەۋەندە قسەي ھەلەت و پەلەت و، سەرسوپمىن و، درۆ و، شتى
پىكە نىناۋيان ھەيە كە زۆر لەمە سەخترە. ئەمە سوۋننەتى خۋاي گەۋرەيە كە ھەر
كەسىك ھەق پىشتگوى بخات، دۇنيا بن بە شتى پىروچەۋە گرفتار دەبىي.

وڪذلك ما يروونه عن عمر رضي الله عنه أنه قال: ((كان النبي صلى الله عليه وسلم وأبو بكر يتحدثان، وكنت بينهما كالزنجي))^(۱) واته ده گپنه وه كه ئيمامی عومەر فەرموویه تی: ((پیتغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم و نه بوبکر قسه یان ده کردو، منیش له نیتوانیادا وه کو زنجی وا بووم و هیچیان لی نئ ده گه یستم))^(۲) ئەمە درۆ و هه لبه ستراوه به ریکه وتنی زانیانی فەرمووده ناس^(۳).
مه به سستی سه ره کی لی ره دا نه وه یه که که سانیکی بی شومار به پووکار دان به په یامه کی پیتغه مبه ری خوا دا صلى الله عليه وسلم ده نین، به لام له دل و ناوه پۆکه وه بیروبا وه پیک ی بکه یان هه یه و پیتچه وانه ی نه وه یه^(۴)، ئەم ره فتاره ده یانکات به مونا فیق و دوو پوو له کاتی کدا بانگه شه ی دۆستایه تی خوی گه وره بۆ خودی خویان و که سانی هاوشیوه ی خویان ده که ن^(۵)

- (۱) _ واته: له قسه که یان تی نه ده گه یشت، به شیوازیك قسه بکه ن ئیمامی عومەر لێیان تینه گات؟ ئەمە پیتی تیده چی، ئیمامی عومەر نه زانی چیان فەرمووه؟
- (۲) _ مه به سستی شیخولئیسلام _ ره حمه تی خوا لی بیست _ له نووسینی ئەم قسه پیکه نیناویانه ی صوفیه کان نه وه یه که کرداره ناشیرینه کانیا ن پوون بکاته وه، خوش و ناتا وایه کانیا ن به ده رخات، چونکه ئەوان بانگه شه ی دۆستایه تی خوی گه وره ده که ن، له کاتی کدا ئەم قسه هه لته و په لته و پرپوچانه یان هه یه.
- (۳) _ نا ئەمە یه مه به سستی سه ره کی، چونکه که سانیکی زۆر هه ن به پووکار خویان وا به ده ره ده خه ن که پیتغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم به راست داده نین، به لام له دل و له ناوه پۆکه وه په یامه کی به درۆ ده خه نه وه، له وانه صوفیه کان و دوو پوو ه کان.
- (۴) _ نا ئەمانه مونا فیق و دوو پوو ه کان که له خانه و ته به قی هه ره ژیره وه ی ناگردان له کاتی کدا بانگه شه ی دۆستایه تی خوی گه وره ده که ن، بۆ ئەوان دوو پوون؟ چونکه به زمانیا ن شتانیك ده لێن که له دلایندا نییه، به پووکار دان به په یامه کی پیتغه مبه ری خوا دا صلى الله عليه وسلم ده نین و، له دل و له ناوه پۆکه وه به درۆنی داده نین.

لە كاتىڭدا لەڧ و لە ناوہ پۆكەوہ كوفر بەوہ دەكەن كە پىڭەمبەرى خوا ﷺ
 ھىناوئەتە، بە نەفامى يان بە كەللە پەقى^(۱).

(۱) _ يان بە كەللە پەقى ھەر چەند دەزانن، يان نەفامن بەوہى كە پىڭەمبەرى خوا
 ﷺ ھىناوئەتە، لە كاتىڭدا بانگەشەى زانست دەكەن و، بانگەشەى زانن دەكەن و،
 بەكەسانى زانيار بە خوا (العارف باللہ) ناو دەبرىن، گوايە بە خواى گەورە گەشتوون،
 چۆن بە خواى گەورە دەكەن، لە كاتىڭدا ئەوان لەسەر ئەم پلە نزمەى نەفامى و
 گىلىتتەن.

ھىشتا شىخولئىسلام _ پەحمەتى خوا لى بىت _ جياكارىەكانى نىوان دۆستانى خوا
 و دۆستانى شەيتان باس دەكات، خواى گەورە بۆى باس كرديوين كە دۆستانى خوا ئەو
 كەسانەن كە ئيمانىان ھىناوہ لە پەروەردگارىان دەترسن، لە پووكارو لەڧ و
 ناوہ پۆكەشەوہ ئيمانىان ھىناوہ، بەس نىيە تەنھا بە پووكار ئيمان بىنيت بەبى ئەوہى
 لەڧ و لە ناوہ پۆكەوہ ئيمان بىنيت، وەكو ئيمانى موناڧىق و دوو پووەكان، ئەوانەى
 شاىەتى دەدەن كە موخەمەد ﷺ پىڭەمبەرى خوايە بەلام درۆزنن و، لە دلەوہ
 پەيامەكەى بە درۆ دەخەنەوہ، ئەمانە لە خانەو تەبەقى ھەرە ژىرەوہى ئاگردان، ئىتر
 چۆن بگوتريت ئەمانە دۆستانى خوان، ھەرەوہا سەرانى صوڧىە توندپەرەوہكان،
 ئەوانەى خويان وا بەدەردەخەن كە شاىەتى راستىتى بۆ پىڭەمبەرى خوا ﷺ
 دەدەن، بەلام لەڧ و لە ناوہ پۆكەوہ بىروباوہ پىكى پىچەوانەى ئەوہيان ھەيە، لەو
 باوہ پەدان كە دۆستانى خواى گەورە پىويستيان بە پىڭەمبەرى خوا ﷺ نىيە، بەلكو
 راستەوخۆ لە خواى گەورەوہ وەردەگرن، بە بۆچونى ئەوان تەنھا خەلكانى ناسايى
 پىويستيان پىيەتى ئەوانەى بە خوا نەگەشتوون، بەلام تايبەتەندانى تەصەوف بە
 خواى گەورە گەشتوون، بۆيە پىويستيان بە پىڭەمبەران نىيە، ئايا ئەمانە پىيان
 دەگوتريت لە دۆستانى خواى گەورەن، لە كاتىڭدا لەڧ و لە ناوہ پۆكەوہ كوفر
 دەكەن و، بە پووكارىش بانگەشەى ئيمان و باوہر دەكەن؟ خويان دەلەين: ئىمە

دۆستی خواین، به لّام نه هلی ئیمان و نه هلی بیروباوه پی راست به دۆستی شهیتانیان داده نین، چونکه له یووکارو له دل و ناوه پۆکی شهوه ملکه چی نه بوون، بۆیه له دۆستانی شهیتانن، ههروهها تاقمیک سییه میش هه ن که بریتین له گاوه کان، چونکه گاورانی واهه ن شایه تی ده ده ن که موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری خوایه به لّام ده لّین: په یامه که ی به عه ره به وه تاییه ت کراوه و، بۆ سه رجه م مرؤفایه تی نییه، که سانی وه کو نه مانه ئیماندار نین، چونکه په یامه که یان به لایه که وه تاییه ت کردوه، دانیان به لایه کدا ناوه و، لایه نه گه وره که یان پشتگوئ خسته و، که بریتیه له گشتیته په یامه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ هه موو مرؤفایه تی، بۆیه ناگو تریت که سانی وه کو نه مانه دۆستانی خوی گه وره ن، نه گه ر چی شایه تیش ده ده ن که موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری خوایه، چونکه گشتیته په یامه که ی بۆ سه رجه م مرؤفایه تی په تده که نه وه، ههروهها تاقمیک چواره میش هه ن دان به وه دا ده نین که موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری خوایه و، په یامه که شی سه رجه م مرؤفایه تی ده گریته وه، به لّام ده لّین: کۆتا هه مینی پیغه مبه ران نییه و، پیغه مبه رانی دیکه ی به دوا دا دیت، ئیمانیا ن به وه نییه که کۆتا هه مینی پیغه مبه ران بیت له کاتی کدا خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ [الأحزاب: ۴۰] واته: به لّام نه و نیردراوی خوا و کۆتا هه مینی پیغه مبه رانه. ههروهها پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رمو یه تی: ((أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي)) واته: ((من کۆتا هه مینی پیغه مبه رانم و هیچ پیغه مبه ریکی دیکه م به دوا دا نایه ت))، بۆیه هه ر که سیک باوه پی وای که به دوا ی پیغه مبه ری خوا دا ﷺ پیغه مبه ریکی تردیت، نه و که سه کافره، چونکه باوه پی به وه نییه که په یامی خوی گه وره به موحه ممه د ﷺ کۆتایی دیت، بۆیه هه ر هه موو نه وانه ی باسکران وه لی و دۆستی خوی گه وره نین، نه گه ر چی خۆیان و به ده ر ده خه ن که دۆستی خوان یان بانگه شه یان بۆ ده کریت که

نه وانه دوستی خوابن، چونکه ناچنه چوارچیوهی نه و نایه ته وه که خوی گوره ده فەرمویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ۶۲ - ۶۳] واتە: ﴿أَلَا إِنَّ﴾ ناگادار بن بی گومان ﴿أَوْلِيَاءَ اللَّهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له سه ر نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه فەتیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی باوه پریان هیناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه هه میسه خویان ده پارێزن و له خوا ده ترسن. نا نه مانەن وه لی و دوستانی خوی گوره، نه مەب هه قیقه ت، نه ک به بانگه شه کردن. یان به که لله په قی نه گەر چی ده زانن، یان به نه فامی، نه م نافامیتیه ش بو نه وان به به هانه و عوزر دانانریت، چونکه له توانادایه به فیر بوونی زانست لابریت، به لام نه وان له بنه په ته وه باوه پریان به زانست نییه، چونکه به سووک ته ماشای نه و که سانه ده که ن که خه ریکی فیر بوونی زانستن، ده لێن: ئیمه پێویستمان به زانست نییه، نه مه دیارده یه کی زۆر ئاشکرایه و، له کۆنه وه پێشوا ئیبنوئه لجه وزی له کتیبی ته لیبیس ئیبلیسدا باسی کردووه، هه تاوه کو نه مپۆش نه م شته واقیعه و هه یه، تا قمیک له صوفیه کان هه ن فیر بوونی زانست په ت ده که نه و، ده لێن: به عیبادت و خواپه رسته نه وه خۆمان خه ریک ده که یه ن، فیر بوونی زانست پێگری له خواپه رسته یه که مان ده کات، به خواپه رسته یه وه خۆت خه ریک بکه، پێویستت به فیر بوونی زانست نییه، به بی ویست و هه ر له خۆوه زانستت به ره و پوو دیت، نه گەر خۆتت به خواپه رسته یه وه خه ریک کرد نه و به بی ویست و هه ر له خۆوه له لایه ن خوی گه وه وه زانستت بو دیت، پێویستت به وه نییه له خویندنگا کاندایان له نه لقه کانی زیکردا بو فیر بوونی زانست دانیشیت، به لکو به خواپه رسته یه وه خۆت خه ریک بکه، خوی گه وه خوی زانستت ده دات. نه مه یه سیفه تی نه وانه ی خویان کردنه خواپه رست، نه مانه بانگه شه ده که ن که به جیه یانی په رسته نه کان له فیر

بوونی زانست چاکتره، له کاتیکدا شته که به پیچه وانه و هیه و، فیږ بوونی زانست له عبادت و به جیهینانی په رسته نه کان چاکتره، مه سه له یه که فیږی ده بی و ده یزانیت له شه و نوږتک و، له نافیله کان چاکتره، هیچ شتیک و ه کو فیږ بوونی زانست نییه، فیږ بوونی زانست چاکترین عبادت و خواپه رسته، به لام عبادت و خواپه رستی به بی فیږ بوونی زانست گومراییه و، ریږی گاوره کانه، بویه ده بی پیشبینی نه و شته له م که سانه بکړیت، نیمه نالین نه م که سانه نه ماون و چوون، نه خیر تا و کو نیستاش هر ماون.

له هؤکاره کانی کوهری جووله که و گاوردکان

مهروه ما ژماره یه کی نۆدی جووله که و گاوردکان له و باوه پدان که دۆستانی

خوای گهره ن، به پاستی موحه ممه د پیغه مبه ری خوابه ^(۱)

(۱) _ خوای گهره نه وهی باسکردوه و، دهفه رمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ [المائدة: ۱۸] واته: جووله و گاوردکان ده یانوت ئیمه کوپان و خوشه ویستانی خواین. بانگه شهی نه وه بۆ نه فسی خۆیان ده که ن، له کاتی که ده لێن بێگومان خوا به کی که له و سێ خوا (پهروهردگارو عیساو دایکی)، یان ده لێن: به پاستی خوا هه ر مه سیحی (عیسای) کوپی مه پیه مه، بۆیه خوای گهره دهفه رمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ [المائدة: ۷۳] واته: سویند به خوا به پاستی بێ باوه پ بوون نه وانه ی که ووتیان بێگومان خوا به کی که له و سێ خوا (پهروهردگارو عیساو دایکی). ته ماشا که ن نه مانه ده لێن: ئیمه دۆستی خواین له کاتی که ده لێن: بێگومان خوا به کی که له و سێ خوا (پهروهردگارو عیساو دایکی)، جووله که کانیش ده لێن: بێگومان خوا هه ژاره و ئیمه ده وله مه ندین، چونکه داوای قه رزمان لیده کات، یان ده لێن: خوا دهستی به ستراره، پاک و بێگهردی بۆ خوای گهره، گویره که ده په رستن و، ده لێن: ئیمه کوپان و خوشه ویستانی خواین.

به لام ده لَین: له راستیدا ته نها بڼ خه لکی دیکه ی جگه له نه هلی کیتاب نیردراوه (۱)

(۱) به بڼ چونی نه وان موحه ممد ﷺ ته نها بڼ خه لکانی دیکه ی جگه له نه هلی کیتاب نیردراوه، ته نها بڼ عه رې، بڼ نه خوینده واره کان نیردراوه، نه مه کوفریزگر ناشکرایه، چونکه په یامی پیغه مبه ری خوا ﷺ گشتیه و بڼ مه موو مرقایه تیه، خوی گه وره ده فـرمویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ۱۵۸] واته: (نه ی موحه ممد ﷺ) بڼ نه ی خه لکینه به راستی من پیغه مبه ری خوام بڼ نیوه مه مووتان. خوی گه وره سه باره ت به جووله که و گا وره کان ده فـرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُعَذِّبُهُمْ مَكَتُونًا عَنْهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] واته: نه وانه ی که شوینی پیغه مبه ر و نیردراوی نه خوینده وار ده که ون (که له لایه ن په روه ردگار وه هاتوه) نه و که سی ی (نامه داره کان) ده یبینن به نووسراوی لایانه له ته وړات و ئینجیلدا که فرمانیان پښ ده کات به چاکه ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و پڼگریان لیده کات له خراپه. له م نایه ته دای خوی گه وره ده فـرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ نه وانه ی که شوینی پیغه مبه ر و نیردراوی نه خوینده وار ده که ون، باشه مه به سستی کییه؟ بڼگومان مه به سست موحه ممد ﷺ، مه روه ها خوی گه وره ده فـرمویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَغْرُبُونَ كَمَا يَغْرُبُونَ أَنْبَاءَهُمْ﴾ [البقرة: ۱۴۶] واته: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نه وانه ی که په پړاومان پیداون ﴿يَغْرُبُونَ كَمَا يَغْرُبُونَ أَنْبَاءَهُمْ﴾ پیغه مبه ر ﷺ ده ناسن وه کو چن کویانی خویان ده ناسن. عیسا پیغه مبه ر _ علیه السلام _ مژده ی به هاتنی پیغه مبه ری خوا ﷺ داوه، له م باره وه خوی گه وره ده فـرمویت: ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ [الصف: ۶] واته: مژده تان پښ ده دم به پیغه مبه ر ټک که له دوا ی من دی د ﴿اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ ناوی نه حمده ده. باشه کی به دوا ی عیسا پیغه مبه ر دا _ علیه السلام _ هات؟ موحه ممد بوو ﷺ ﴿اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ نه مه ناوی پیغه مبه ر که به ﷺ

که ناوی نه حمه د و موحه ممه دهو، جگه له م دوو ناووش چه ند ناویکی دیکه ی هه یه،
 نه مان باوه پ به گشتیتتی په یامه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ناکه ن بۆ هه موو مرؤفایه تی.
 ته نانه ت که سانیک ی سه ر به ئیسلامیش هه ن برپوایان پیده که ن و، ده لئین: با ئه وان
 له سه ر ئایینی خو یان بن و، ئیمه ش له سه ر ئایینی خو مان بین، هه موومان براین،
 هه موو ئایینه کان به خوا ده گه ن، نه مه کوفره _ خوا په نامان بدات _ نه مه
 نکولیکردنه له په یامه که ی موحه ممه د ﷺ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی:
 ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ فِي أَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ
 يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ)) واته: ((سویند به و که سه ی نه فسی
 منی به دهسته هه ر یه کیك له م ئوممه ته با جووله که و گاوریش بن هه والی منی
 بیستبیت و پاشان بمری و ئیمان به وه نه هیئی که به مندا نیردراوه مه گه ر ده بی به
 نیشته جیی دۆزه خ))، پیغه مبه ری خوا ﷺ هه موو خه لکی بانگ کردووه بۆ ئیسلام،
 عه ره ب، جووله که و گاور، بۆ پادشایان و سه رۆکه کانی نووسی، بۆ کیسراو، قه یسه ری
 نووسی و، بۆ ئیسلام بانگی کردن، چۆن بۆیان ده نووسی ئه گه ر بۆ ئه وان نه نیردرا
 بی، پتویسته پوو به پووی نه م بیرۆکه پیسانه بوه ستینه وه که جووله که و گاوره کان
 بلاوی ده که نه وه و، پیده چی که سانیک ی سه ر به ئیسلامیش قبولی بکه ن، به قهستی
 بیت یان به نه فامی.

به پاستی له سه ر نيمه واجب نيمه شوييني بکهوين، چونکه خوی گه وره پيش
موحه مه د پيغه مبهري ديکه ی بۆ ناردوين^(۱)

(۱) _ پيغه مبه رانی پيشتر خه لکیان مه والهي لای پيغه مبهري خوا ﷺ کردوته ره،
ئه وه مووسا پيغه مبه ره _ عليه السلام _ له و ته و پاته دا که پييه تي، خوی گه وره
ده فهرمويت: ﴿الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] ئه و که سه ی که
ئه هلی کيتاب ده يبينن به نووسراویي لایانه له ته و پاتدا، عيسا پيغه مبه ر _ عليه
السلام _ مژده ی به هاتنی داوه، خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿وَبَشِّرَا رَسُولَ يَأْنِي مِنْ
بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ [الصف: ۶] وه مژده تان پيده ده م به پيغه مبهريک که له دوی من دي
و ناوی ئه حمده، پيغه مبهري خوا ﷺ بۆ ئه وانیش نيردراوه، بۆ پادشایان و
سه رکرده گانیان نامه ی نووسی و بۆ ئيسلام بانگی کردن. پيغه مبهري خوا ﷺ کاتي
هاوه لی به ريز موعادی ﷺ بۆ يه مه ن نارد پيی فهرموو: ((إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ)) واته: ((تو
ده چيته لای قه ومانتيک له ئه هلی کيتاب با يه که م شنتيک بانگی ئه وانی بۆ ده که ی
شايه تيدان بيت که به پاستی هيچ خويه ک نيمه به هق جگه له خوی گه وره و به
پاستی منيش پيغه مبهري خوام))، پيغه مبهري خوا ﷺ کتيبيکی پييه که چاکتريني
مه مو کتيبه کانه، باشه چون بانگیان ده کات بۆ ئه وه ی شايتمان بيتن، ئه گه ر ئه وان
نيماندار بن وه کو ئه وه ی ئه وان بانگه شه ی بۆ ده که ن، ئه گه ر نيمانداري ته و او بوايه ن
پيغه مبهري خوا ﷺ بۆ ئيسلام بانگی نه ده کردن، بۆيه ئه و بۆ چوونه ی ئه وان له
بوچترين بووچيه کانه و، گه وره ترين گومرا بوونيشه _ په نا به خوا _ .

بۆيه هر هه موو نه مانه كافرن، نه گهر چي به نه نامي و بي نه قلتي خويان له و باوه په دابن كه تايه فه كه ي خويان له دوستاني خوان^(۱)،

(۱)۔ نه وان دوستاني شه يتانن چونكه وه لامي پيغه مبهري خوايان ﷺ نه دايه وه، خوي گه وده سه بارهت به جووله كه و گاوده كان دهه رمويټ: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ (۴۸) قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴۹) فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۵۰)﴾ [القصص: ۴۸-۵۰] واته: نينجا كاتي پاستيان بۆ هات له لايه نيمه و ووتيان بۆ چي به و (موحه ممه د ﷺ) نه درا و وينه ي نه وه ي به موسا دراوه نايا نه وان پيشتري بي بپروا نه بوون به وه ي درا بوو به موسا ده يانوت (قورپان و ته وپات) دوو سيحرو جادوون پشتگيري يه كتر ده كه ن و ده يانگوت بيگومان نيمه بي بپواين به هه موويان (قورپان و ته وپات) (نه ي موحه ممه د ﷺ) بلي ده ي نيوه كتيبك له لايه ن خواوه بينن كه نه و (كتيبه) پاست تربيت له و دووانه (قورپان و ته وپات) من شويني ده كه وم نه گهر نيوه پاستگون نينجا نه گهر به گويان نه كردي (و وه لاميان نه دايته وه) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ نه وه بزانه كه نه نها شوين هه واو ناره زوي خويان ده كه ون و كي له و كه سه گو مپاتره كه شوين ناره زوي خوي بكه و يت بي پينمووني له لايه ن خواوه بيگومان خوا رينمووني گه لي سته مكار ناكات. تايه ته كه باسي جووله كه و گاوده كان، نامه داره كان ده كات، نه وان شوينكه وته ي موسا و عيسا _ عليهما السلام _ نين، به لكو نه وان كافرن، له شه ريعته ي موسا و له شه ريعته ي عيسا به دهرن، ته ماشاكان خوي گه وده دهه رمويټ: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ نينجا نه گهر به گويان نه كردي (و وه لاميان نه دايته وه) نه وه بزانه

که تهنه شوین ههواو ئاره زوی خویان ده که ون، نه یه رموو ده که ره به گوئیان نه کردی نهوا شوینی شه ریعه ته کانی پیشتر ده که ون، چونکه به هاتنی ئیسلام شه ریعه ته کانی تر لا بران و نه سخ بوونه وه، بویه تهنه شوینی ههواو ئاره زوی خویان ده که ون، بزانه که شه ریعه ته کانی تر لا براون و نه سخ بوونه ته وه و له هه مان کاتیشدا خه لکیان هه والای شوینکه وتنی کۆتا هه مینی پیغه مبه ران موحه ممه د ﷺ کردۆته وه، ته ماشاکه ن خوی گه وره ده فه رمویتی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (٨١) فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٨٢) أَفَغَيَّرَ دِينَ اللَّهِ يَتَّبِعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (٨٣)﴾ [آل عمران: ٨١-٨٣] واته: (بهینه وه یادیان) کاتیک که خوا په یمانی وه رگرت له پیغه مبه ران که هه ر چیم دانی له نامه و حکمه ت (شه ریعه ت) له پاشان پیغه مبه ریکتان بۆ هات به برپا هیته ره و نامه ی که له لاتانه ده بی برپا ی پی بهینن و یارمه تی بده ن خوی گه وره فه رمووی ئایا دانتان نا به م په یمانه دا؟ و له سه ر نه وه په یمانی منتان وه رگرت پیغه مبه ران گوئیان به لی دانمان پیا ناو په یمانمان به ست خوا فه رمووی که واته ئیوه به شاهید بن وه منیش له گه ل ئیوه به کیکم له شاهیده کان جا نه وه ی پشتی هه لکرد (له م په یمانه) دوا ی ئه م دان پیا نانه که واته هه نه وانن ده سته ی ده رچوان له فه رمان ئایا (بی برپا یان) داوا ی غه یری دینی خوا ده که ن؟! له کاتیکدا هه ر چی له ئاسمان و زهوی دایه فه رمان به ری خوان بیانه وی (به ویستی خویان) یا نه یانه وی (به ناچاری) وه هه موو هه ر بۆ لای نه و ده که پینرینه وه، خوی گه وره کاتی ده فه رمویتی: مه به سته موحه ممه د ﷺ، کاتی به وردی دیقه نی نه و ئایه تانه ده ده یت بۆت پوون ده بیته وه

ئەوێ كە خوای گەورە باسی دەكات زۆر پوونە و ناشكرايەو، هیچ سەرسوپمانتێك
لەوێ دا نییە كە جوولەكەو گاوردان ئەو شتانە بڵێن، لەوێش سەختەر دەڵێن، بەلام بە
پاستی سەرسوپمان لەوێ دایە كەسانێك بانگەشەي ئیسلامەتی دەكەن، قسەكانی
جوولەكەو گاورد بە پاست دادەنێن و دەڵێن: ئەوان لەسەر ئایینیكن و كافر نین،
دەڵیت: جوولەكەو گاوردەكان كافر نین، باشە چۆن كافر نین لە كاتیكدە كووفر بە
كۆتاهە مینی پێغەمبەرەكان موحەممەد ﷺ دەكەن، دەڵیت: نەخێر كافر نین، دڵنیا بن
ئەوێ ئەم قسانە بڵێت: كافر دەبێ بە هاوشیوێ ئەوان، چونكە ئەوێ كافر بە كافر
دانەنیت، بە هاوشیوێ كافرە، ئەوێ ئیسلام بوون هەڵدەوشینیتهو.

له راستیدا دۆستانی خواته نه وانه نه که خوی گه وده وه سفی کردوون به
 دۆستایه تی خوی و ده فەرمویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢)
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ^(١) [یونس: ٦٢ - ٦٣] واته: ئاگادار بن بئ گومان دۆستانی
 خوا ترسیان له سه ر نییه خه فەتیش ناخۆن نه وانه ی باوه پریان هیناوه و هه میش
 خۆیان ده پارێزن و له خوا ده ترسن.

له ئیمان هیناندا پێویسته مڕۆ ئیمانی به خوا، فریشته کانی و کتیبه کانی و
 پێغه مبه رانی و پۆژی دوا یی هه بیته^(٢)،

(١) _ خوی تعالی وه لی و دۆستانی دیاری کردووه، دۆستی خوی دیاری کردووه
 به نه وانه ی که باوه پریان هیناوه، هه میشه خۆیان ده پارێزن و له خوی گه وده
 ده ترسن، له پووکارو له دل و ناوه پۆکیشه وه ئیمانیا ن هیناوه، نه وانه ی خۆیان
 ده پارێزن و له خوی گه وده ده ترسن نه و لیا و دۆستانی خوان، ئیمانداره له خوا
 ترسه کان دۆستانی خوان، هه ر که سیکی ش به و شیوه نه بیته وه لی و دۆستی خوی
 گه وده نییه، به لکو دۆستی شه ی تانه.

(٢) _ نه مانه ئیمانیا ن به پێغه مبه ران نه هینا، ئیمانیا ن به کتیبه کان نه هینا، به
 قورئان و به موحه ممه د ﷺ کوفریان کرد، هه ر که سیك به یه ک کتیب کوفر بکات نه و
 به هه موو کتیبه کان کوفری کردووه، و هه ر که سیکی ش به یه ک پێغه مبه ر کوفر بکات
 نه و به هه موو پێغه مبه ران کوفری کردووه، هه موو پێغه مبه ران نێردراوی خوی
 گه وده ن و پێویسته ئیمان به هه ر هه موویان بینیت، له یه که م پێغه مبه ره وه تا
 کۆتا هه مینی پێغه مبه ران، جووله که کان به دوو پێغه مبه ر کوفریان کرد، به موحه ممه د و
 به عیسا، گا وده کانیش به موحه ممه د ﷺ کوفریان کرد، ئیتر چۆن بگوتریت
 ئیماندارن، خوی گه وده ده فەرمویت: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ

مِنْ رَحْمَتِهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ [البقرة: ۱۳۶] واته: بلّین (ئی موسلمانینه) بروامانهینا به خوا و به و قورئانهی که بۆ خۆمان نئیرراوه ته خواره وه به و نامه بهی که نئیرراوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و کوره کانی یه عقوب و به وهی که دراوه به موسا و عیسا وه به وهی که دراوه به هه موو پیغه مبه ران له لایه ن په روه ردگار یانه وه جیاوازی ناکه ی ن له نیوان هیچ کامیکیان دا و نیغه فرمانبه ری خوا ی ن. به لام ئه مانه جیاوازیان کردو، به گه وره ترینی پیغه مبه ران و سه روه ری پیغه مبه ران موحه ممه د ﷺ کوفریان کرد، ئیتر چۆن بگوتریت ئه وان نیماندارن، که سانیکیش هه ن ده لّین: ئه وان برامانن _ په نا به خوا _ .

وه ئیمان بینیت به هه موو پیغه مبه ریک که خوی گه وره ناردوو یه تی، و هه موو کتیبیک که خوی گه وره دایبه زاند بی^(۱)، به به لگه ی نه وه ی خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ لَوْ أَنَّمَا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۳۶) فإن آمنوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳۷) ﴿۲﴾ واته: بلین (نه ی موسلمانینه) بره ومان هینا به خوا و به و قورپانه ی که بو خومان نییراوه ته خواره وه و به و نامه یه ی که نییراوه بو نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یه عقوب و کوره کانی یه عقوب و به وه ی که دراوه به موسا و عیسا و به وه ی که دراوه به هه موو پیغه مبه ران له لایه ن په روه ردگار یانه وه جیاوازی ناکه یه ن له نیوان هیچ کامیکاندا و نیمه فرمانبه ری خواین ئینجا نه گه ر بره وایان هینا به و وینه یه ی که ئیوه بره و اتان پی هینا وه نه وای بیگومان پی پاستیان دوزی یه وه و نه گه ر پشستیان هه لکرد نه وای نه وای له دوو به ره کیی دان و خوا ناگاداریی تو نه کات له وای و هه ر خواجه بیسه ری زانا.

(۱) _ پیویسته به هه ر هه موو نه و کتیبانه ی که خوی گه وره دایبه زاندوو ئیمان بینیت، نه گه ر به یه ک کتیب کوفری کرد، به لکو به هه ندی به ش له کتیبیکان ئیمان بینی و، به هه ندی به شی تریان ئیمان نه هینی، نه وای به هه موو کتیبه کان کافر بووه. هه روه ها پیویسته به هه ر هه موو پیغه مبه ران ئیمان بینیت، له یه که م پیغه مبه روه تا کوتاه مینی پیغه مبه ران، نیت ده بی بارو حالی نه و که سه چون بیت که به چاکترین پیغه مبه ران موحه مه د ﷺ کوفرده کات، نایا به مه ده گوتریت ئیماندار؟.

(۲) _ خوی تعالی له م نایه ته دا ده فهرمویت: ﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا﴾ ئینجا نه گه ر بره وایان هینا به و وینه یه ی که ئیوه بره و اتان پیهینا وه نه وای بیگومان پی پاستیان دوزیوه ته وه، که وای بوو نه گه ر بره وایان نه هینا به و شیوه یه ی که

نیوه برواتان پیهیناوه، نهوا بیگومان کافرن، چونکه به موسلمانان دهلین: ﴿كُونُوا
مُؤَدَّا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ [البقرة: ۱۳۵] واته: بین به جووله که یان گاورد تا بکهونه سه رپی
پاست. به لام خوای گه وره پیی فهرموون: ﴿قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ﴾ [البقرة: ۱۳۵] واته: بلای: به لکو په پره ویی نایینی پاکی ئیبراهیم ده که ین که
له هاویه ش په یدا که ران نه بووه. پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا
آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾ نینجا نه گه ر برویان هینا به وینه به ی
که نیوه برواتان پی هیناوه نهوا بیگومان رپی راستیان دوزی یه وه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ
فِي شِقَاقٍ﴾ و نه گه ر پشتیان هه لکرد نهوا نهوان له دوو به ره کی دان، له گه ل خواو
پیغه مبه ره که یدا له دوو به ره کیدان، ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوای گه ور
ناگاداریی تو نه کات لهوان و هه ر خویبه بیسه ری زانا. نازانم نه مانه چون قورپان
ناخویننه وه کاتی دهلین: جووله که و گاورد کان ئیماندارن، برای ئیمه ن، نازانم چون
قورپان ناخویننه وه.

هروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (۲۸۵) لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۸۶)﴾^(۱) واته: پیغمبر برپوی هیئا به و نامه‌یهی که بوی نیت‌داوه له په‌روه‌دگار یه‌وه له‌گه‌ل برپواداراند هه‌موو برپویان هیئاوه به خوا و فریشته‌کانی و نامه‌کانی و په‌یام‌به‌رانی جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هیچ به‌کیک له په‌یام‌به‌رانی (برپا داره‌کان) گوتیان: (پیغمبر ئایینی خوی پیگه‌یاندوین نیمه‌ش) بیستمان فەرمان‌به‌ریمان کرد داوای لیخو شېوونت لیده‌که‌ین ئه‌ی په‌روه‌دگارمان و هر بۆلای تویه‌گه‌پانه‌وه خوا داوا له هیچ که‌سیک ناکات مه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی توانای خوی (سوودی) بۆ خوی هه‌یه هر چاکه‌یه‌ک بکات (با هر به‌دلش بیئت) و (زیانی) بۆ خویه‌تی هر خراپه‌یه‌ک بکات (به‌عه‌مدی و نه‌ندامی له‌ش) ئه‌ی په‌روه‌دگارمان لیمان مه‌گره نه‌گره‌کرده‌وه‌یه‌کی پیوستمان له بیرچوو یا به‌ه‌له‌گونا‌هی‌کمان کرد ئه‌ی په‌روه‌دگار له‌سهرمان دامه‌نی باری قورس وه‌ک داتناوه له‌سهر نه‌وانه‌ی پیش نیمه ئه‌ی په‌روه‌دگارمان به‌لای ومان به‌سهردا مه‌ده که بۆمان هه‌لنه‌گیریت وه گونا‌هه‌کانمان بسپه‌وه وه لیمان خو شېه و میهره‌بانیمان له‌گه‌ل دا بکه‌توی یاریده‌ده‌رو کارسازمان که‌واته: سهرمان بخه به‌سهر گه‌لی بی برپویاندا.

(۱) _ ئه‌م ئایه‌تانه له سوپه‌تی ئه‌لبه‌قه‌ره‌دایه، هر له‌م سوپه‌ته‌دا خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: ۱۷۷] واته: چاکه ئه‌وه نیبه که بد بکه‌نه به‌ره‌و پوژمه‌لات و پوژتاوا به‌لکو چاکه ئه‌وه‌یه که مروژ برپوی بیی به‌خوا

و فریشتەکان و کتیبەکان و پیغمبەران. لە سەرەتای سورەتە کەش دا خوای گەورە دەفرمویت: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵)﴾ [البقرة: ۲-۵] واتە: ئەم قورپانە هیچ گومانئێکی تێدا نییە پێ نیشان دەره بۆ پارێزکاران ئەوانە ی کە بپروا دەهێنن بە شتە پەنھان و نادیارەکان و نوێژ دەکەن لەوە ی کردومانە بە پۆزی یان دەبەخشن (لە بەر خوا) و ئەوانە ی کە بپروا دەهێنن بەو قورپانە ی کە بۆ تۆ (ئە ی موحمەد ﷺ) نێرداوە ﴿وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ﴾ و بەو کتیبانە ی کە بۆ نێراوانی پێش تۆ نێرداوە تە خوارەو و بپروایان ھە ی بە پۆزی دوا ی ئەوانە لەسەر پێی راستن لە لایەن پەروەردگاریانەو و ھەر ئەوانن پزگارن. ئەو بەسنییە بلێی: من تەنھا ئیمانم بە موحمەد ھێناوە، پە یوەندیم بە پیغمبەران ی پێشترەو نییە، یاخود بلێی: ئیمانم بە پیغمبەران ی پێشتر ھێناوە، پە یوەندیم بە موحمەدەو نییە، نەخیر پێویستە ئیمان ت بە ھەر ھەموویان ھەبێ.

له سه ره تاي سوږه ته كه شدا خواي كه وره ده فهرمويت: ﴿الم﴾ (۱) دِلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ
 فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿ه﴾ [البقرة: ۲-۵] واته: ﴿الم﴾ به ئه لف لام ميم ده خویندریته وه
 ئه م قورپانه هېچ گومانیکي تیدا نییه پینیشاندیره بۆ پاریزکاران نه وانه ی که بپروا
 ده هیئن به شته په نهان و نادیاره کان وه نویژ ده کهن له وه ی کردومانه به پوزییان
 ده به خشن (له بهر خوا) و نه وانه ی که بپروا ده هیئن به و قورپانه ی که بۆ تۆ (نه ی
 موحه ممد ﷺ) نیرواوه و به و کتیبانه ی که بۆ نیرواوانی پیش تۆ نیرواونه ته خواره وه
 و بپروایان هه یه به پوزی دوايي ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ نه وانه له سه ر پیی راستن
 له لایه ن په روه ردگار یانه وه و هه ر نه وانه ن پزگارن.

له بواری نیمان هیئاندا ده بی باوه رت به وه هه بی که موحه ممد ﷺ کوتاهه مینی
 پیغه مبه رانه و هېچ پیغه مبه ریکی تری به دوا دا نایه ت^(۱)

---

(۱) _ پئویسته باوه رت به گشتیتی په یامه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه بی که بۆ
 هه موو مرقایه تیه و، هه روه ها ده بی باوه رپشت هه بی که کوتاهه مینی پیغه مبه رانه و
 هېچ پیغه مبه ریکی تری به دوا دا نایه ت.

خوای گەورە بۆ ھەموو جین و ئینسی ناردوو، بۆیە ھەر کەسیگ باوەپى بە ھەموو ئەوانە نەبى کە بۆى دابەزیوو ئیماندار نییە، چا یەکیگ بیٹ لە وەلى و دوستە لە خواترەکانى خوای گەورە^(۱) و ھەر کەسیگ باوەپ بە ھەندیک لەوانەى بۆى دابەزیو بێنى و بە ھەندیکى تری کوفر بکات، ئەو کەسە کافرە و ئیماندار نییە^(۲)

(۱) ھەر کەسیگ ئیمان بەم پیغەمبەرە ﷺ و بەوەى بۆ دابەزیو نەھینى ئیماندار نییە، واتە: کافرە، باشە ئەگەر کافر بیٹ چۆن بە دوستى خوای گەورە دەبى، ئەمە شتیکی مەحالە، کافران دوستى خوای گەورە نین، لە راستیدا تەنھا دوستى شەیتانن، بۆیە دەبى ئاگادارى ئەم شتە بین، ئایەتەکانى قورئان لەم بارەو دەوون و ئاشکران، بەلام بە لای کەسانیکى بیشومارى ئەمپۆو نادیارو نەزانراو، بە تاییەت بەلای زۆریگ لەو کەسانەو کە بانگەشەى ئەو دەکەن کە پۆشنبین و پۆژنامەوانن وە...و...، کەچى ئەم شتەیان بەلاو نادیارو نەزانراو، بۆیە داواى نزیک برونەو لەگەل جۆولەکەو گاوردەکاندا دەکەن، لە کاتیگدا خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ [البقرة: ۱۲۰] واتە ھەرگیز نە جۆولەکەو نە گاورد لیٹ پازى نابن تا داواى ئایینیان نەکەویت. ئەم کەسە بە ناو موسلمانانە دەیانەوی پازیان بکەون و خوشرەفتاریان لەگەلدا بکەن، بەلام دلتیا بن ئەوان ھەرگیز لە ئیمە پازى نابن تاوەکو واز لە ئایینەکەى خۆمان نەھینن و داواى ئایینەکەى ئەوان نەکەوین.

(۲) ھەروەھا دەبى مرۆف باوەپ بە ھەموو ئەو کتیبانە بیئیت کە خوای گەورە بۆ پیغەمبەرانی خوای دایبەزاندوو، نەک باوەپ بەژمارەیک لەو کتیبانە بیئى و، کوفر بەژمارەیکى تری بکات، ھەروەھا دەبى مرۆف باوەپى بە ھەر ھەموو کتیبەکە ھەبى، نەک باوەپى بە ھەندیک لە حوکمى کتیبەکە ھەبى و، باوەپى بە ھەندیکى تری حوکمى کتیبەکە نەبى، وەکو ئەوەى باوەپ بە ھەندى حوکمى کتیبەکە بیئى کە لەگەل ھەواو

ناره زوویدا رینکده که وی و، باوه به هندی حوکی کتیبه که نه هینی که له گه ل هه واره
 ناره زوواتی نه فسیدا رینک ناکه وی، خوی گه وده له م باره وه ده فهرمویت: ﴿أَشْرَارُونَ
 يَغْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِغَضِ لَمَّا جَزَاءَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنُزِيلٌ
 الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ [البقرة: ۸۵] واته: جا نیهو بهوا
 ده هینن به هندی که ته ورات، و بی بهوا ده بن به هندی کی تری جا توی له نو
 که سانه که واکه له نیهو هه رپیسوایی و به د ناوی به له ژیا نی دنیادا وه له بونی
 دواشدا ده که پتیرینه وه بو ناو سهخت ترین سزا و خوا بی ناگا نییه له وه ی کی
 ده یکه. ده بی بروات هه بی به هه ره موو کتیبه که، نه وه ی له گه ل هه واره ناره زوواتی
 ده گونجیت و، نه وه ی له گه لیدا ناگونجیت، چونکه نه گه رچی له گه ل هه واره ناره زوواتی
 نه فسیشتدا نه گونجیت به لام چاکترین خیری بو تو تیدایه، خوی گه وده له م باره وه
 ده فهرمویت: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۱۶] واته: و نه گونجی شتیکتان پی ناخوش بیت
 و باش بی بوتان و نه گونجی شتیکتان پی خوشبیت و خراپ بی بوتان وه خوا (چاک و
 خراپی نیهو) نه زانی و نیهو نایزان.

خوای گه وره له م باره وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۵۰) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (۱۵۱) (۱)

(۱) - خوای گه وره له م ئایه ته دا ده فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ ئا نه وانه به پاستی بئ باوه پی ته واون، چونکه ده یانگوت: به هندی له کتیبه که باوه پ دینین و، باوه پ به هندیکی ناهینین، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و ده یانه وی جیاوازی بخه نه نیوان خواو پیغه مبه ره کانی، باشه به چ جوریک ده یانه وی نه و جیاوازیه دروست بکه ن؟ به و جورهی که خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾ و ده لئین باوه پ به هندیکی له پیغه مبه ره ن ده مینین وه باوه پ به هندیکی تریان ناهینین، ئا نه مه یه جیاوازی کردن له نیوان خواو پیغه مبه ره کانیدا ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ له و نیوانه دا پیگه یه ک بدنه به رو، ریباوه پیک بوی بچن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ ئانه وانه به پاستی بئ باوه پی ته واون وه ئاماده مان کردوه بؤ بیباوه پان سزایه کی پسواکه ر، نه وانه ی باوه پ به موحه ممه د ﷺ ناکه ن کافری ته واون.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَنُوفُ يُؤْتِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا (۱۵۲) ﴿^(۱)﴾ [النساء: ۱۵۰-۱۵۲] واته: به پاستی نهوانه ی بی باوه پښ به خواو
 پیغه مبه ره کانی و ده یانه وی جیاوازی بخه نه نیوان خواو پیغه مبه ره کانی و ده لښ
 باوه پ به هندی (له پیغه مبه ران) ده هینن و باوه پ ناهینن به هندیکی تریان ر
 ده یانه وی له و نیوانه دا پیگه یه ک بده نه به ر نا نهوانه به پاستی بی باوه پ ته واون
 ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ و ناماده مان کردوه بۆ بیباوه پان سزایه کی پيسواکه ر و نهوانه ی
 پروایان هیناوه به خواو پیغه مبه ره کانی و هیچ جیاوازی به کیان نه خسته نیوان هیچ
 کام له و پیغه مبه رانه نا نهوانه له داهاتودا خودا پاداشتیان ددهاته وه و خوا هه میش
 لیبورده ی میهره بانه.

---

(۱) _ به لام که سانیکي بيشوماريش جياوازيان له نيواندا ناکه ن و، نيمان به هر
 هه موويان دينن، چونکه هر هه موويان پیغه مبه ري خوان _ عليهم الصلاه والسلام _
 پیگه ی هر هه موويان به که و، هر به کیکیان به پاست دانه ري نه وه ی پیشی خو به تی و،
 مژده ددهات به هاتنی پیغه مبه ريکی دیکه له پاشخوی، هه موويان به ک زنجیره ن، بۆب
 پیویسته جياوازی له نيوانياندا نه کريت، به وه ی که باوه پ به هندیکیان بکری و، ب
 هندیکی تریان کوفر بکريت.

له چوار چئوہی باوہ پھیناندا به پیغہ مبهری خوا ﷺ: پیوسته باوہ پرت بهوہ
مہبی کہ واسیتہ و میانگیری کارہ له نیوان خواو مہ خلوقاتیدا، کہ فرمان و
فہدہ غہ کاریہ کان^(۱)،

(۱)۔ پیغہ مبهری خوا ﷺ له نیوان خواو له نیوان مہ خلوقاتیدا واسیتہ و
میانگیری کارہ، بۆ چ شتیک؟ بۆ جیبہ جیکردنی پیداو یستیه کان و، پره وانه وەہی
نارہ حەتیه کان؟ نه خیر، بۆ پی پراگہ یاندنی په یامہ کہی، واسیتہ و میانگیری کاری نیوان
خواو نیوان مہ خلوقاتیتی بۆ ئەوہی په یامی خویان پیراگہ یه نیت، به لام بۆ ئەوہی
واسیتہ و میانگیری کاری نیوان خواو مہ خلوقاتی بیت بۆ جیبہ جیکردنی
پیداو یستیه کان، ئەم بۆچونہ کوفرہ، پیشہ وائینوتہ یمیه کتیبیککی لہم بارہ وە
نورسیوہ به ناوی ((الواسطة بين الحق والخلق))، لہ و کتیبہ دا دە لیت: واسیتہ و میانگیری
کاریہ کە هیه هەر کە سیک نکۆلی لیبکات کوفری کردوہ، واسیتہ و میانگیری
کاریہ کیش هیه هەر کە سیک جیگیری بکات و دانی پیدای بنیت کوفری کردوہ، باشہ
کامانہ؟ ئەو واسیتہ و میانگیری کاریہی کە هەر کە سیک نکۆلی لیبکات کوفری کردوہ،
واسیتہ یی و میانگیری تیه بۆ پیراگہ یاندنی په یامہ کہی، پیغہ مبه ران واسیتہ و میانگیری
کاری نیوان خوی گہ و رەو مہ خلوقاتہ کانین بۆ ئەوی په یامہ کہی خویان پیراگہ یه نن،
لہ پنگی ئەوانہ وە نہ بی هیچ کە سیک ناتوانی به خوی گہ و رە بکات، هەر کە س نکۆلی
لہم بکات کافر دە بی، سەرانی صوفیہ توند پره وە کان نکۆلیان کردو وتیان: هیچ
پنویستیه کمان به پیغہ مبه ران نییہ، ئیمہ راستہ وخۆ لہ خوی گہ و رە وە رەدہ گرین،
کسانیکیان گوتویانہ: من لہ گەلّ خوادا دادە نیشم و، لہ گەلّ دا قسہ دە کات. به لام
نەو واسیتہ و میانگیری کاریہی کە به کاری دینن بۆ جیبہ جیکردنی پیداو یستیه کان و،
پره وانه وە نارہ حەتیه کان هەر کە س جیگیری بکات و دانی پیدای بنیت کافر دە بی،
دنیا بن هیچ واسیتہ و میانگیری کاریہ کە له نیوان خواو مہ خلوقاتیدا نییہ بۆ ئەوہی
پیداو یستیه کانیان بۆ جیبہ جی بکات و، نزاکانیان قبول بکات و، فریای
نارہ حەتیه کانیان بکە ویت.

به یمان و هه پره شه کان، حه لال و حه پاره کانی^(۱) خوی گه وره یان پی ده که به نیت.

(۱) _ نه م نایینه گه وره یه مان پی نه که یشتوو ته نها له رینگای نه م پیغه مبه ره ده ﷺ نه بی، پیش نه م پیغه مبه ره ﷺ خه لك له گومراییه کی ناشکرا دا بوون، خوی گه وره له م باره وه ده فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [الجمعة: ۲] ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا نه وه یه ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که نار دویه تی له ناو نه خوینده واراندا ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ پیغه مبه ریک له خویان ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده خوینیتته وه به سه ریاندا نیشانه کانی خوا ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاکیانده کاته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ و قورپان و فهرمووده ی (پرسود) یان فیر ده کات ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ هه رچه ند نه وان له پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له گومراییه کی ناشکرا دا بوون. هه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [آل عمران: ۱۶۴] واته ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾ سویند بی بیگومان خوا چاکه و منه تی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سه ر بپواداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ﴾ کاتی که ره وان ه ی کرد له ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغه مبه رو نیردراوینک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له خویان ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ﴾ که ده یخوینیتته وه به سه ریاندا ﴿آيَاتِهِ﴾ به لکه کانی ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاک و خاوینیان ده کاته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ و قورپان و فهرمووده یان فیر ده کات ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ هه رچه ند نه وان له پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له گومراییه کی پوون و ناشکرا دا بوون. پیشتر له نه فامیدا ده ژیان، له گومراییه کی ناشکرا دا بوون، به لام کاتی نه م پیغه مبه ره ﷺ نیردرا پینموونی هات، نورو پووناکی و زانستی به سوود هات، نه و که سانه سوودیان لی بینی که نیمانیان پی هینا، به وه ش له تاریکستانیه وه به ره و پووناکی و نور ده رچوون.

حەلّالیش: بریتیه له وهی که خواو پیغه مبه ره که ی حەلّالیان کردوه، حەرامیش: بریتیه له وهی که خواو پیغه مبه ره که ی حەرامیان کردوه^(۱)،

(۱)ـ وریای ئەمە بن، حەلّال ئەوێه که خواو پیغه مبه ره که ی حەلّالیان کردوه، حەرامیش ئەوێه که خواو پیغه مبه ره که ی حەرامیان کردوه، بۆ هیچ که سێک نییه خۆ وێستانه و هەر له خۆوه شتێک به حەلّال دابنێ و، شتێک به حەرام دابنێ، خوای گهره له م بارهوه: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۱] واتە: زاناو عابیده کانیان کردوه به پهروه ردگار له جیاتی خوا ههروه ها مه سیحی کورێ مه ره میش (یان کردوه به خوا) له کاتی کدا فه رمانیان پینه دراوه بێجگه له وهی که یه ک خوا بپهرستن که هیچ په رستراویکی راست نییه بێجگه له ئەو پاک و بێگهردی بۆ ئەو (خوا) له وهی ده یکه نه هاوبه شی. عه دی کورێ حاته م له سه ر ئایینی گاورد بوو، پیش نه وهی موسلمان بیت، کاتی گوئیستی ئەم ئایه ته بوو، گوتی: ئەو پیغه مبه ری خوا نێمه نایان په رستین، پیغه مبه ری خواش ﷺ پێی فهرموو: ئایا ئەوان حەرام کراوه کان به حەلّال دانانین و ئیوه ش به حەلّالیان داده نین، عه دی گوتی: به ئی، پێی فهرموو: ئایا حەلّال کراوه کانیش به حەرام دانانین و ئیوه ش به حەرامیان داده نین، عه دی گوتی: به ئی، فهرموو: ئا ئەوه په رستنیا نه. واتە: گوێپرایه لیکردنیا ن له حەلّال کردن و حەرام کردناو گوێپرایه لی نه کردنی خوای گهره، خوای گهره ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱] واتە: و بێگومان شه ی تانه کان به نه ینی شت به دۆسته کانیان ده لێن بۆ ئەوهی موجه ده له و ده مه ده میتان له گه ل بکه ن جا ئەگه ر به گوێیان بکه ن ئەوه بێگومان له هاوبه شدانه ران ده بن. باشه ئەم ئایه ته سه باره ت به چ شتیکه؟ سه باره ت به ئاژه لی مرداره وه بووه، چونکه خه لکانی سه رده می نه فامی ئاژه له مرداره وه بووه کانیان به

حال دادنه او، ده یانگوت: له نازهلې سهر برپاو باشته، چونکه نازهلې مرداره وه بږ
 خوی گه وړه سهری برپوه، به لام نازهلې سهر برپاو تیوه سهری ده بن، بږ
 مرداره وه بږ له سهر برپاو باشته، خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُخَوِّنُونَ
 إِلَىٰ أُولِيَائِهِمْ﴾ واته: شهیتانه کان به نهیښی نه و گومان و شوبهانه به دوسته کانیان ده لښ
 ﴿لِيُخَادِلُوَكُمْ﴾ بږ نه وهی موجه له و ده مه ده میتان له گه ل بکن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ
 لَمُسْرُكُونَ﴾ جا نه گه به گوښیان بکن نه وه بیگومان له هاو به شدانه ران ده بن، بږ به هر
 که سیک گوښرایه لې که سیک تر بیت له حال کردنی نه وانه دا که خوی گه وړه هر پامی
 کردون، به دلنیا یی به موشریک و هاو به شدانه ر ده بی، چونکه له بوری حال کردن
 هر پام کردندا هاو به شیک بږ خوی گه وړه داناوه، که چی نه م شته ته نها هقی خوی.
 نیستا که سانیک هن ده لښ: له بهر نه وهی مه سه له که له نیوان زانیاندا خیلاف
 جیاوازی تیدایه، نیمه بږچونی نه و زانیانه و هر ده گرین که له گه ل ویستی نیمه دا
 ده گونجی، نه م شته فراوانی تیدایه، به لام دلنیا بن نه مه گومپاییه _ په نا به خوا _
 گوفتارو بږچونی هیچ زانیه ک و هر ناگرین مه گه ر پیکه وتی به لکه کان بیت، نه و گوفتارو
 بږچونانه و هر ده گرین که سازیارو پیکه وتی به لکه کانه، نه وه شکی که پیچه وانه ی
 به لکه کانه پشتگوښی ده خهین. نیمامی شافیعی _ په حمه تی خوا ل بیت _
 فهرموویه تی: هر کات گوفتارو بږچونه کانم پیچه وانه ی گوفتاری پیغه مبهری خوا ﷺ
 بږ، نه و گوفتارو بږچونه کانم به پانتایی دیواردا بدهن، نیمامی مالیک فهرموویه تی:
 مه موومان له گوفتارو بږچونمان و هر ده گیریت و پرت ده کریتته وه جگه له خاوهنی نه م
 گوږه، مه به سستی پیغه مبهری خوی ﷺ، نیمامی نه حمه د فهرموویه تی: له که سانیک
 سهرم سوږده میتی که نیساناو (صحیح) به که ی ده زانن، به لام پراو بږچونی نه ی
 سوفیان و هر ده گرن، خوی گه وړه ده فهرمویت:

﴿فَنُخَذِرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [النور: ۶۳]
 واته: جا بابت رسن نه وانه ی که پیچه وانه ی فه رمانی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده که ن که (له
 دنیا دا) به لاو تا قیکردنه وه یه کیان تووش ببی یا سزایه کی سه ختیان تووش ببی (له دوا
 پوژدا). شیخ موحه ممه دی کوپی عه بدلولوه هاب _ په حمه تی خوا لی بیت _ به شیکی
 له کتیبی توحید ناوناوه به: هر که س گوپرایه لی زانایان و کار به دهستان بیت له
 حال کردنی نه وانه دا که خوی گه وره حه پامی کردوون و، له حه پام کردنی نه وانه دا
 که خوی گه وره حال لی کردوون، بیگومان کردونی به په روه ردگار له جیاتی خوا.
 دنیا بن مه سه له که زور ترسناکه، به لی گوفتارو بوچونی زانایان به سوودن، به لام
 به پی ویستی خو مان وه ریان ناگرین و، بلین: زانست ده ریایه کی فراوانه و، نه وه ی
 سازیارو پیکه وتی ویستمان بیت وه ریگرین، نه خیر، نیمه گوفتارو بوچونی نه و زانایانه
 وه رده گرین که له گه ل به لگه کانی قورپان و سووننه ته کانی پیغه مبه ری خوا دا ﷺ
 ده گرنجین، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ
 كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: ۵۹] واته: جا نه گه ر
 دروبه ره کیتان هه بوو له شتیکدا نه وه بیگیرنه وه بو لای خواو پیغه مبه ر ﷺ نه گه ر
 نیوه باوه رپتان هه یه به خوا و به پوژی دوی نه وه باشته و ناکام و نه نجام چاکتره.
 پنگه و رپبازی خوی گه وره ئاشکرایه و شاروه نییه، به لام له کوین نه وانه ی له قورپان
 شاره زا دهن و، بو قورپان و سووننه ته ده گه رپنه وه. نه ک نه وه ی زانایان به حال لی
 داده نین و، به حه پامی داده نین به بی هیچ به لگه یه ک، نه گه رچی نه وان زاناش بن
 گرفتارو بوچونه کانیان به بی به لگه وه رناگرین، چونکه زانایان موخته میدن و له سه ر
 نیجتهاده کانیان پاداشت ده درینه وه نه گه ر نه شیان پیکا بیت، به لام نیمه
 به مانه کانمان وه رناگریت نه گه ر گوفتاریکی پیچه وانه ی به لگه کان وه رگرین، یان
 فتوایه کی پیچه وانه ی به لگه کان وه رگرین.

دینیش: بریتیه له وهی که خواو پیغه مبه رکی دایناوه و بریاریان له سهر داوه^(١)، ههر که سیک باوه پری وایت که یه کیک له وهلی و دوستانی خوا پیکه یه کی دیکه یان هیه بزرگه یشتن به خوی گه وره، به بی شوینکه وتنی موحه ممه د ﷺ نه وه کافره ول دوستانی شهیتانه^(٢).

(١) _ نه مه بهر په رچدانه وهی بیدعه چپانه، نه وانه ی ده لئین: نیمه خومان له خوا نزیک ده که ینه وه، مه به ستمان په رستن و گوپرایه لیکردنه، بویه هیچ شتیک نابیته پیکر بو نه وهی خومان له خوا نزیک بکه ینه وه، به ههر شیوه په رستنیک که به خه یالماندا بیت، نیمه ده لئین: نه خیر، نه مه جایز نییه، نایین له سهر په پیره وکردن و شوینکه رتن بونیادنراوه، ته وقیفیه، هیچ تازه گه ریه کی تیداناکریت، قال رسول الله ﷺ ((مَرَأَتْهُ أَفْطَرَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ زَدٌّ)) واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((ههر که سیک له م کاره ماندا شتیک دابهینتی که تیایدا نه بی به سهر خاوه نه که یدا په تکراره ته وه))، و فی روایه أخرى ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ زَدٌّ)) واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((ههر که س کرده وهیه که نه حجام بدات و فهرمانی نیمه ی له سهر نه بی نه واه به سهر خاوه نه که یدا په تکراره ته وه))، نایین بریتیه له شه رعه ی که خوی گه وره دایناوه، نه که نه وهی که به بوجون و په سه ندکردنی خه لک و به بی هیچ به لکه یه دانراوه.

(٢) _ نه مه گوفتاری سهرانی صوفیه توندپه وه کان بوو، نه وانه ی ده یانگوت: نیمه هیچ پیو یستییه کمان به پیغه مبه ران یان به موحه ممه د ﷺ نییه، چونکه نیمه به خوا گه یشتین و، هق له خواوه فیږ ده بین، پاسته وخو له خواوه وهرده گرین، که چی له پاستیدا ته نها له شهیتانه وه وهرده گرن و هیچی تر، نه که له خوی گه وره، بانگه شهی نه وه ده کهن که له گه لیدا داده نیشن و له گه لیدا قسه ده کهن، بیگومان نه وهی له گه لیدا داده نیشن و قسه ده کهن شهیتانه _ خوی گه وره بمانپاریتیت.

به لام خولقاندنی مه خلوقات و پۆزی دانیان و وه لامدانه وه و به جیهینانی دوعاو نزاکانیان و هیدایه تدانی دلیان و^(۱)، سه رخستنیان به سهر دوزمنانیا دواو، شتی دیکه ی جگه له وانهش له بوار ی به ده ست هینانی سووده کان و دور خستنه وه ی زیانه کاند، نه نه بۆ خوی تاک و بیها وه له، نه و شتانه جی ده هینی به و هۆکارو نه سبابانه ی که رستی ده کات^(۲)، واسیته و میانگیری پیغه مبه ران هیچ په یوه ندیه کی به مانه وه نییه.

(۱) _ نه مه هه قی خوی گه وره یه و، واسیته و میانگیری پیغه مبه رانی تیدا نییه، واسیته و میانگیری پیغه مبه ران له م بواره دا په فزه، شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ کاتی باسی واسیته و میانگیری راست و دروستی پیغه مبه رانی کرد بۆ راگه یاندنی شهرعی خوی گه وره، ئینجا دیته سهر باس کردنی نه و کارانه ی که واسیته و میانگیری پیغه مبه رانی تیدا نییه و په فزه، به ته نه هه قی خوی گه وره یه.

(۲) _ خوی تعالی هه موو نه و شتانه به جیدینی، به بی واسیته و میانگیری پیغه مبه ران، چونکه واسیته و میانگیری پیغه مبه ران لیره دا په فزه، نه و شتانه به ته نه مانی خوی گه وره یه، بۆیه به کارهینانی واسیته و میانگیری کار له نیوان به نده و خوی گه وره دا بۆ به جیهینانی پیداو یستیه کان و، لا بردن و په وانه وه ی نارچه تیه کان و وه لام دانه وه ی نزاکان و داوا کردنی پۆزی، یان که سیك پۆزیت بدات جگه له خوی گه وره نه مه په فزه و پووچه، وه سیله یه کی پووچه. نه مه واسیته و میانگیر دانانیکی نه ده غه کراوه، واته له و بوارانه دا دروست نییه پیغه مبه ران بکرین به واسیته و میانگیری کار له نیوان به نده و خوی گه وره دا، هه ر که س جیگیری بکات و باوه پی پی بیت کوفری کردوه.

پنویستی باوهر هیئان به هه موو نه وهی که بو پیغه مبه رمان

موحه ممه ع دابه زیوه و کوفر کردنی نه و که سهی سه ریچی لیده کات

نه گهر پیاو له زوهو پرستن و زانستدا بگات به لووتکه، به لام باوهر به هر هه موو نه وانه نه هیئنی که بو موحه ممه ع دابه زیوه، باوهر دار نییه و دوستی خوی گهرهش نییه^(۱)،

(۱) _ نه گهر مروؤ له نه نجام دانی پرستنه کان و، نویتو پوؤو و خیرو صه دق کردندا هه ول بدات و دریغی نه کات، به لام ئیمان به هر هه موو نه وانه نه هیئنی که بو موحه ممه ع دابه زیوه، بیگومان ئیماندار نییه و کرده وه کانی پووجه، عیبرت به زوری نه نجامدانی کرده وه نییه، به لکو عیبرت به شوینکه وتن و پهیره وکردن، عیبرت به زوری نه نجام دانی کرده وه پرستن و ماندوو بوون نییه، خوی گهره له م باره وه ده فهرمویت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [الملك: ۲] واته: نه وهی که مردن و ژیانی داهیناو تا تاقیتان بکاته وه که کرده وهی کامتان چاکتره. خوی تعالی له م ئایه ته دا ده فهرمویت: تا تاقیتان بکاته وه که کرده وهی کامتان چاکتره، نه یفه رموو: که کرده وهی کامتان زووتره، دلنیا بن عیبرت به زوری نییه، عیبرت به چاکیتییه. باشه چ کاتیک کرده وه پرستنه کان چاک ده بن؟ نه گهر دوو مهرجی سه ره کی تیدا بوو، یه که م: به دلسوزی و به ته نها بو خوی گهره بین (الإخلاص لله)، دوو میش: شوینکه وتن و پهیره وکردنی پیغه مبه ری خوا ع (المتابعة للرسول)، ئانه مه یه کرده وه پرستنی چاک، به لام نه گهر هر کرده وه یه ک یه کیک له مهرجانه ی تیدا نه بوو، بیگومان کرده وه یه کی ناشیرینه و چاک نییه، با مروؤ خوی له نه نجام دانیدا ماندوو بکات و هه موو کاته کانی خوی تیدا به سه ر به ریت، لای خوی گهره هیچ سودیکی پی ناگه یه نیت.

و ده کو حیبرو پاهیبه کان له زاناکانی جووله که و گاورد و عابیده کانیان^(۱)، هه روه ها نه وانیه ی سه ر به زانست و په رستنن له کومه لانی موشریک و هاو لپه رستان: هاو لپه رسته کانی عه رهب و تورک و هیندو که سانی دیکه ی غه یری نه وانیش وه کو دانایانی هیندو تورک^(۲) که زانست یان زوه دو په رستنیا ن له نایینه که ی خویاندا هه یه، به لام برودار نین به هه ر هه موو نه وه ی که بۆ موحه ممه د ﷺ دابه زیوه، بۆیه نه وان کافرن، دوزمنی خوان^(۳)،

(۱) _ جووله که و گاورد کان حیبرو پاهیبی زانایان تیدایه له عیبادت و په رستنیا درینی نا که ن و له دیرو کلن ساکاندا گوشه گیر ده بن، له دنیا واز ده هینن و ژن ناهینن، خوای گه وره له م باره وه ده فرمویت: ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾ [الحديد: ۲۷] واته: وه گوشه گیری به ک که خویان دایان هینابوو. نه گه ر گومراییه _ په نا به خوا _ نه و خۆ ماندوو کردنه یان هیچ سوودیکیان پی ناگه یه نیت، چونکه نه وه به بی پینموونی نه نجام ده دهن، نه ک له سه ر پیگه ی راست.

(۲) _ کافرانیش زاهیدانیا ن تیدایه، که واز له دنیا دینن و، به کوله مهرگی ژیا ن ده گوزهرینن، نه م شته له هندستان باوه و، چه نده ها زاهیدان و دانایانیا ن تیدایه، نه یله سوفان و مولحیده کانیش زوه د ده که ن، واز له دنیا دینن و، به شیکه ی که می ژیا ن ورده گرن و، ته قه شوف ده که ن، به لام گومپان و له سه ر پیگه ی راست نین.

(۳) _ دوزمنی خوان، چونکه شوینی پیغه مبه ران نه که وتوون، بۆیه کوششکردنیا ن زوه د و ته قشوف و گوشه گیری که یان به لای خوای گه وره وه هیچ سوودیکیان پی ناگه یه نیت، به لکو ئیماندا ری سه رکه ش و یاخی، ته ماشاکه ن ئیماندا ری یاخی که گوناوه تاوانه که ی له شیرک و هاوه لدانان که متر بیت له وان چاکترو باشتره، نه گه ر فاسقیش بیت له بهر نه وه ی ئیماندا ره با فاسقیش بیت له خواوه نزیکتره و، نومیدی بزگار بوون و لیخوش بوونی بۆ ده کریت. به لام نه و که سه ی گوپراهی لی پیغه مبه ر ﷺ نابن، با ته قه شوف بکات و، زوه د بکات و گوشه گیری بکات کافره به خوای تعالی، له نه ملی دوزخه و نه و کرده وانه هیچ سوودیکی پی ناگه یه نن.

نه گه رچی به بزرچونی تایه فهیه ک وهلی و دوستی خوا بن^(۱)، هه روه ها دانایانی فارس،
که سه ر به ناگره رستان بوون، کافری ناگر په رست بوون^(۲).

هه روه ها دانایانی یونان _ وه کو: نه رستو و هاوشیوانی _ موشریک و هاوه له په رست
بوون، بت و هه ساره کانیاں ده په رست^(۳)، نه رستو پیش مه سیح _ علیه السلام _ به
سی سهد سال هاتوته دونیاوه، وه زیری نه سکه ندهری کوپی فیلبسی مه قدونی بوو^(۴).

(۱) _ عیبرهت به زوری نه نجام دانی په رستن و، زوه دو، ته قه شوف و، کم
وه رگرتن له دنیا و، گوشه گیری نییه، عیبرهت به شوینکه وتنه، به شوینکه وتنی
پیغه مبه ری خوا ﷺ.

(۲) _ قه ومیک په رستن ده کهن و به شه و ناخه ون، ناگر په رستان ناگر ده په رستن،
هندوس و سیخ مانگا ده په رستن، زوه دو ته قه شوف ده کهن، له کاتی کدا نه هلی
دۆزه خن، نه گه ر پیش مردنیاں ته ویه نه کهن و په شیمان نه بنه وه و، موسلمان نه بن،
نه و زوه دو ته قه شوفه کانیاں هیچ سوودیکیان پیتاگه یه نن. دلنیا بن هیچ مروفیک به
خوای گه وره ناگات مه گه ر له ریگه ی نه م پیغه مبه ره وه ﷺ.

(۳) _ فه یله سوفه یونانیه کان نه هلی زوه دو نه هلی په رستن و ته قشوف بوون،
به لام باوه رپیان به پیغه مبه ران نه بوو، بویه نه وان نه هلی دۆزه خن، باوه رپیان به
پیغه مبه ران نییه، به تاییهت به کوتاهه مینی پیغه مبه ران موچه ممه د ﷺ، بویه نه وان
نه هلی دۆزه خن، وه کو نه فلاتون و نه رستو غه یری نه وانیش.

(۴) _ وه زیری نه سکه ندهری کافر بوو، چونکه دوو نه سکه ندهر هه ن، به کیکیان
کافره و، نه ویتریان موسلمانان، نه سکه ندهری موسلمان بریتیه له ذولقه رنه بن، که خوای
گه وره له قورنانی پیروژدا باسی ده کات، به لام نه سکه ندهری مه قدونی که شاری
نه سکه ندهریه ی له مصر دروست کرد کافره، وه زیر که شی نه رستوی فه یله سوف بوو،
نه رستو ماموستای نه سکه ندهر بووه له ته مه نی مندالیدا، کاتی بوه به پادشا
نه رستوی هیناوه و، کردویه تی به وه زیری خو، نه رستو خویندکاری نه فلاتون بوو.

ئەو پىياوھىيە كە ھۆكارى نووسىنە ۋەى مېژوۋى پووم و يونانە، ھۆكارى نووسىنە ۋەى مېژوۋى جەۋلەكە و گاۋرىشە، ئەم ئەسكەندەرە ذولقەرنەين نىيە كە خۋاى گەۋرە لە فۇرئانى پېرۇزدا باسى دەكات^(۱)، كەسانىك وا دەزانن ئەرستۇ ۋەزىرى ذولقەرنەين بۇ، چونكە تەماشايان كەرد ئەو پىياوھ ناۋى ئەسكەندەرە ۋە پىدەچى ذولقەرنەينىش ھەربە ئەسكەندەر ناۋىرىت، بۇيە ۋاى بۇ دەچوون كە ئەسكەندەرى مەقدونى ئەسكەندەرى ذولقەرنەين بېت^(۲)، ۋەكو ئەۋەى ئىيەن وسىنا و تايەفەيەك ۋاى بۇ دەچوون^(۳)،

(۱) _ ئەسكەندەرى ذولقەرنەين موسلمانە، بە ئەسكەندەر ناۋ دەبرىت بەلام موسلمانە.

(۲) _ نەخىر، ئەمە پوۋچە ۋەرستۇ ھاۋچەرخى ذولقەرنەين نەبو، نىۋان ھەر دوو كىان ھەزار سال بو.

(۳) _ ناۋەكەيان لىگۇرا، نەياندەزانى دوو كەس ھەن ھەر دوو كىشىيان بە ئەسكەندەر ناۋ دەبرىن، يەككىيان كافرەۋ، ئەۋىترىان موسلمانەۋ، نىۋانى ھەر دوو كىان دوو ھەزار سالە، ئەسكەندەر ناۋى دىارى ذولقەرنەين نىيە، بەلام لەۋانەيە جار بە جار بە ناۋە ناۋىرىت، بەلام ئەسكەندەرى يەكەم ناۋى دىارى ئەسكەندەرە، تاۋەكو نەمۇش ھەر بە ناۋە ناۋ دەبرىت، پىي دەگوترىت: (سكەندەر) و (ئەسكەندەر).

(۴) _ ئىيەن و سىنا پزىشكە بە ناۋ بانگەكەيە، بەلام ئايىنىكى پىسى ھەيە، چونكە باطنىۋەلە ئىسماعىلىيەكانە.

بەلام شتەكە بەوجۆره نىيە، بەلكو ئەسكەندەرى بىياوەر _ كە ئەرسىتۆي
 فەيلەسوف وەزىرى بوو _ لە دواى ئەسكەندەرى ذولقەرنەين ھاتۆتە دونياو، نە بەر
 بەستەكەى دروست كەردو، نە بە وولاتى يەئجوج و مەئجوجىش گەيشتو^(۱)،
 ئەسكەندەرى مەقدۇنى كە ئەرسىتۆي فەيلەسوف وەزىرى بوو، ھۆكارى نووسىنەو،
 مێژووى پۆمە^(۲).

---

(۱) _ ئەسكەندەرى ذولقەرنەين كە قورئان باسى دەكات، ئەو بۆك
 بەر بەستەكەى لە پيش يەئجوج و مەئجوجدا دروستكردو، بە بەر بەستى ذولقەرنەين
 ناسراو، ئەو بوو كە بە شويىنى ھەلاتن و ئاوا بوونى خۆر گەيشت، پادشاھكى
 موسلمان بوو.

(۲) _ ئەمە ئەسكەندەرى كافرى بىياوەر.

زالبوونی شہیتان بہ سہر دۆستہ کانیدا

لہ نیتو جۆرہکانی موشریک و ھاوّلپہرستاندا، لہ ھاوہلپہرستانی عہرہب و ھیند و تورک و یونان و کہسانی دیکہی غہیری ئہوانیش کہسانیک ھەن لہ زانست و زوھدو پەرستندا دریغی ناکەن^(۱)، بەلام شوینی پیغہمبەران ناکەون، ئیمانی بہەر ھەموو ئەرہ نییہ کہ بۆیان دابەزینراوہ، باوہر بہوانہ ناکات کہ ھەوالیان پیداوہ، گوپراپہلشیان ناکات لہوانەدا کہ فەرمانیان پیکردووہ.

بۆیہ ئہمانہ نہ ئیماندارن و نہ وەلی و دۆستی خوان^(۲)،

(۱)۔ وەکو پیشتر ئاماژہی پیدرا زاھیدان و عابیدان و گوشہ گیرانیان تیدایہ، بەلام لەسەر پینگہی راست نین، بۆیہ ئہو شتانہ سوودیان پیناگہیہنی، بەلکو ماندوو بوونیک بيسوودہ، دلتیا بن کردوہ بيسوودہ مەگەر بہ دلسۆزی و بہ تەنہا بۆ خواي گورہ ئہنجام بدری و، راستیشبی و دەقا و دەق لەسەر سووننہتی پیغہمبەری خوا ﷺ بیت، بیگومان بہبی ئہم دوو مەرجه با مرقۇ خۆی ماندوو نہکات.

(۲)۔ ئەگەر چی بہ وەلی و دۆستانی خوا ناو دەبرین، بەلام ئیماندار نین ئیتیر چۆن وەلی و دۆستانی خوا بن، لہ راستیدا ئہوان تەنہا دۆستانی شہیتانن، با زاھید و عابید و کۆش شکاریش بن، چونکہ لەسەر پینگہی راست نین.

نه مانه شهيتانيان پيټوه په يوه ست دهبی و به سهریاند ا داده به زیت، بویه
موکاشه فهی هندی شت بۆ خه لکی ده که ن و چنده ها ته صه پوفاتی نا ئاسایی له توانا
به ده ریان له په گزی سیحرو جادوو هیه^(۱)، نه مانه له په گزی کامین و جادوگر رانز
که شهيتانه کانیان به سهر دا دا ده به زی.

(۱) _ دۆستانی شهيتان کاتی موخاله فهی پیغه مبه ران ده که ن و گوپرایه لی شهيتان
ده بن، چه ندین بارو حالی نامۆیان دهبی، چونکه شهيتانه کان یارمه تیان دده ن و
هندی ته صه پوفاتی نا ئاسایی له توانا به ده ریان بۆ به دی دینیت، پیشتیش ناماژه ی
پیدا که رفتاری نا ئاسایی له توانا به ده ر دوو به شه: رفتاریکی نا ئاسایی له توانا
به ده ر هیه که پامه ته و خوی گه وره به و که سه ی ده به خشی، نه گه ر خاوه نه که ی
له سهر گوپرایه لی خوی گه وره پاسترۆ بی و، له ئیمانداره له خوا ترسه کان بیت.
رفتاریکی نا ئاسایی له توانا به ده ریش هیه شهيتانیه، نه گه ر خاوه نه که ی له سهر کوهر
و گومپایی و سهر پیچی پیغه مبه ران به رده وام بیت، له م باره دا کرده وه نا ئاسایی له
توانا به ده ره که شهيتانی دهبی و که پامه تی خوی نابی، نه مه نه و به شه یه ی
شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ به و گوفتارانیه سهر وه ی باسی ده کات. نه م
که سانه که بوون به دۆستی شهيتان و، دوزمنایه تی پیغه مبه رانیان کرد، ئیز
شهيتانه کان ده یانگر نه نه ستو و هندی ته صه پوفاتی نا ئاسایی له توانا به ده ریان بۆ
نه نجام دده ن، نه م شته بارو حالی شهيتانیه و، فریوی پینا خوریت. که سانی نه فامیش
ده لئین: نه مانه دۆستی خوان، چونکه ته صه پوفات و، کرده وه ی نا ئاسایی له توانا
به ده ریان هیه.

خوای گه وره له م باره وه ده فهرمویت: ﴿هَلْ أَنْبَأَكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزِلُ الشَّيَاطِينُ﴾ (۲۲۱) تَنْزِلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲) يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿﴾ (الشعراء: ۲۲۱ - ۲۲۳) واته: هه والتان بده می شه یثانه کان داد به زنه سهر کی؟ دا ده به زنه سهر هه موو (که سیکی) نذر دروژنی نذر تاوانبار باش گوی ده گرن (بو شه یثانه کان) وه نذریه یان دروژن (له وه والانه دا ده ی دهن به خه لکی) ^(۱).

(۱) - خوای گه وره نکولی له دابه زینی شه یثان کردوه به قورپان یان بو سهر پیغه مبری خوا ﷺ خوای گه وره له م باره وه له نایه تیکی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿وَمَا تَنْزِلُ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ (۲۱۰) وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ (۲۱۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿﴾ (۲۱۲) واته: شه یثانه کان نه و (قورپانه) یان نه هیئاو ته خواره وه نه شیای نه وهن و نه ده شتوانن به راستی شه یثانه کان له گوی گرتنی (هه والی ناسمان) به رگری کراون. خوای گه وره کاتی ده فهرمویت: ﴿وَمَا تَنْزِلُ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ مه به سستی قورپانه و که ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾ مه به سستی سروش و وه حیه، واته: شه یثانه کان توانای وه رگرتنی سروش و وه حی خوای گه وره یان نییه، مه گه نه وانه ی سبفتی به دزیه وه گوی گرتنیان هیه. پاش نه وه ی خوای گه وره نکولیده کات له وه ی که شه یثانه کان قورپان دابه زیننه سهر پیغه مبری خوا ﷺ، ئینجا دیته سهر باسکردنی نه وانه ی که شه یثانیان به سهر دا داده به زنی، بویه له نایه ته که ی سهر وه دا ده فهرمویت: ﴿هَلْ أَنْبَأَكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزِلُ الشَّيَاطِينُ﴾ (۲۲۱) تَنْزِلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲) ﴿﴾ هه والتان بده می شه یثانه کان داد به زنه سهر کی؟ دا ده به زنه سهر هه موو که سیکی نذر دروژنی نذر تاوانبار، ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ﴾ به دزیه وه گوی ده گرن ﴿وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾ له یه وشه دا راست ده کهن به لام سه دروی تیکه ل ده کهن، وه کو نه وه ی پیغه مبری خوا ﷺ هه والی پیداوین. لیهره دا خوای گه وره دۆستانی شه یثانمان بو پوون ده کاته وه، که نه وان دۆستی خوای گه وره نین، به لکو ته نها دۆستی شه یثانن، شه یثانیان به سهر دا داده به زیت.

مه مه مو نه وانه ی که سه به که شف و کرده وه ناناسایه له توانا به دهره کانن، نه گه ر شوینکه وتووی پیغه مبه ران نه بن، بئگومان درۆ ده که ن و^(١) شه ی تانه کانیا ن درۆیا ن پی ده که ن، بئگومان له کارو کرده وه کانیا ندا تاوان و کرده وه ی ناشیرین مه به، وه کو جوړیک له شیرک یاسته مکاری یا خراپه کاری ناشیرین و قیزه ون یا زی ده پژی و بیدعه کردن له په رسته نه کاند^(٢).

(١) _ ئا نه مه به یاساکه، چونکه عیبه رت به وه نییه مرؤف کرده وه ی ناناسایی له توانا به دهر نه نجام بدات، تا ته ماشای بارو حالی ده کریت، نه گه ر له سه ر گوپراهی له خوای گه وره پاسترۆ بوو، که سیک بوو له ئیمانداره له خوا ترسه کان، بئگومان نه و کرده وه ناناسایه له توانا به دهره ی نه نجامی ده دات، که پامه ت و پیزیکه و له لایه ن خوای گه وره وه پی به خشراوه، به لام نه گه ر که سیک سهر پیچیکاری فره نه کانی خوا بوو، گوپراهی لکاری فره مانه کانی شه ی تان بوو، به دلنایی نه و کرده وه ناناسایه له توانا به دهره ی نه نجامی ده دات شه ی تانیو، به هوی شه ی تانه کانه وه به نه نجامی ده که به نیت، بویه نه م که سه به دوستی خوای گه وره دانانری، به لکو ته نها دوستی شه ی تانه.

(٢) _ خوای گه وره ده فره مویت: ﴿هَلْ أَتَبُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ﴾ (٢٢١) نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ [الشعراء: ٢٢١-٢٢٢] هه والتان بده می شه ی تانه کان داده به زنه سه رکی؟ دا ده به زنه سه ره مه مو که سیکي ﴿أَفَّاكٍ﴾ زور درۆزن ﴿أَثِيمٍ﴾ زور تاوانبار به هوی نه و کرده وه ناشیرین و قیزه ون و سهر پیچیکاریانه وه که به رده وام نه نجامی ده دات، نیتر چون نه م که سه به وه لی و دوستی خوای گه وره دابنریت، نه مه به هه له دا چونه.

بزیه شهیتانه کانیان به سهردا دابه زی و، پتیانه و، په یوه ست بوون، نیتر بوون به
دوستی شهیتان نه ک دوستی په حمان^(۱) خوی تعالی له م باره وه ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ
يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيْضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾^(۲) [الزخرف: ۳۶] واته: و هر که س
پشت له زیږو یادی خوا ه لکات شهیتانیکې بۆ ناماده ده که ین که هه میسه له گه لی
بی و لئی جیا نه بیته وه.

(۱) _ به هوی زود دروونی و زوری تاوانه کانیان وه شهیتانیا به سهردا دابه زی،
که را بوو مړوف یا وه لی و دوستی خوایه یا وه لی و دوستی شهیتانه، نه گه رملکه چی
خواو پیغه مبه ره که ی بی و، برودارو له خوا ترس بی، بیگومان وه لی و دوستی خوایه،
به لام نه گه ر گوپرایه لی شهیتان بی و سهرپیچی پیغه مبه ری خوا ﷺ بکات، بیگومان
دوستی شهیتانه. نه م شته جیاوازیه کی بوون و بنه مایه کی گرنه و له هیچ که س تیک
ناچیت، مه گه ر که سیکی خاوه ن ئاره زووات یان که سیکی نه قام که وا ده زانیت هه موو
سپیتیک به زو پیوه وه کو نه وه ی ده لین.

(۲) _ خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ باشه مانای ﴿يَغْشُ﴾
چییه؟ نایه ته که ی سوپه تی (طه) ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي﴾ (طه: ۱۲۴) ته فسیری
ده کات، واته ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ و هر که سی بوو و هر گپری ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له پریاز و یادی
من. بزیه مانای ﴿يَغْشُ﴾ واته: له سرش و یادکردنه وه ی خوی گه وره پوو
وهرده گپری، هر که سی که له یاد کردنه وه ی خوی گه وره پوو و هر گپری، که بریتیه
له قوربان و سووننه ت و (سبحان الله) و (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) بیگومان شهیتان
ده بیات و، ده ی کات به یه کی که له سهر بازانی خوی، ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيْضُ لَهُ
شَيْطَانًا﴾ و هر که س پشت له یادی خوا ه لکات، شهیتانیکې بۆ ناماده ده که ین،
نه مه سزایه که بۆ نه و که سه، واته: خوی گه وره شهیتانی به سهردا زال ده کات، که
هه میسه له گه لی ده بی و لئی جیا نابیته وه وه کو سزایه که بۆ نه و

که سه، پاشان خوی گه وره ده فەر مویت: ﴿وَأَنَّهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (۳۷) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا آيَّتُ بُنْيَىٰ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ (۳۸) وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿الزخرف: ۳۷ - ۳۹﴾، ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ وانه: شه یتانه کان ﴿لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ له ریگای پاستی خوی گه وره دوریان ده خه نه وه و به رگریان ده کهن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ واش ده زانن به بی هیچ گومانیک ته نها نه وانن که رینوینیکراون، نه گه ر مروف و بزانیست رینوینیکراوه له کاتیکدا له سهر گومرای بیست، نه مه به لایه کی گه وره یه و، بیگومان ناگه ریته وه، به لام نه گه ر له سهر گومرای بی و، بزانی له سهر گومراییه، بیگومان چاوه پوانی گه پانه وه لیده کریت، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾ کاتی که ده مرئ و دیته وه لامان له پوژی قیامه تدا ﴿قَالَ يَا آيَّتُ بُنْيَىٰ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ ده لیت خوزگه نیوانی من و تو به قه ده ر خورمه لان ر خورئاوا بویه ﴿فَبِئْسَ الْقَرِينُ﴾ نای که هاورپییه کی خراپ بویت. ﴿وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ نه م خوزگه خواستنه هیچ سودیکتان پی ناگه یانی چونکه سته متان کرد بیگومان نیوه له سزای سه خندا هاوبه شن.

زیکرو بادی په حمانیش بریتیه له و زیکرو یاده ی که به هوی پیغه مبه ره که یه وه نارویه تی، وه کو قورپان^(۱) بویه هر که سیک بپوا به قورپان نه کات و، هه واله کانی به پلست دانه نیت و، باوه پی به واجبوونی فرمانه کانی نه بی، به دنیایی پوی وهرگنبراه^(۲)، بویه خوی گوره شه یتانیکي بو ناماده ده کات، له گه لی دا ده بی و همیشه لی جیا نه بیته وه^(۳)، دیسان خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَآذَا ذِکْرٌ مُّبَارَّکًا یُنَادِی﴾^(۴) [الانبیاء: ۵۰] واته: و نه م قورپانه یاد خه ره وه یه کی به فپو پیروزه ﴿یُنَادِی﴾ نار دومانه ته خواره وه،

(۱) بریتیه له سروش و وه حی دابه زینراو، نه مه یه زیکری په حمان.

(۲) هر که سیک باوه پ به قورپان نه کات و بلیت: جادوه و نه فسانه ی پیشینانه، باخود درویه و، گوفتاری موحه مده و گوفتاری خوا نییه، یان بلیت: قورپان ماخلوقه و گوتهاری خوی گوره نییه، بیگومان که سیکي به و جوړه بپوای به قورپان نییه. هه روه ها به س نییه ته نها بپوای به قورپان بی و هیچی تر، به لکو پیویسته کرده ی پی بکات و شوینی بکه ویټ، تا ببیته نه هلی قورپان و یه کیک بیت له نرستانی خوی گوره.

(۳) پیوه ی په یوه ست ده بی و، لی جیا نابیته وه.

(۴) نه وه ی خوی تعالی فهرمویه تی ناماز به بو نه وه ده کات که زیکری قورپانه دابه زینراوه، نه م نایه ته ﴿وَمَآذَا ذِکْرٌ مُّبَارَّکًا اَنْزَلْنَاهُ﴾ به لگه یه له سر نه وه ی که زیکر بریتیه له وه ی که خوی تعالی دایبه زاندووه، بریتیه له وه ی که بو پیغه مبه ره که ی خوی دایبه زاندووه، وه کو قورپان و سووننه ت، نا نه مه یه زیکر.

هه روه ها خواى گه وره ده فره رمويټ: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (۱۲۴) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا (۱۲۵) قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى (۱۲۶) ﴿^(۱) [طه: ۱۲۴-۱۲۶] واته: هه ركه سى پوو وه رگيټي له پييازو يادى من نه وه بيگومان نه وه كه سه گوزه رانيكي سه خت و تهنگى ده بيت (له گوردا) و له پوژى دوايشدا حه شرى ده كه ين به كويټى ده لى نهى په روه ردگارم بوچى به كويټى حه شرت كردم خو من (له دونيادا) ساغ و بينا بووم ده فره رمويټ هه ر به و شيوهى نايه ته كاني نيټه ت بو هات و له بيري خوت برده وه (و) كويټر بويټ له ئاستيدا) به هه مان شيوه توش نه مپو گوټ پى نادرى له بير ده كرى.

(۱) _ فره مايشتى خواى گه وره: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي﴾ وه كو فره مايشتنه كهى ديكه يه تى كه ده فره رمويټ: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي﴾ و هه ركه سى له و سروس و پييازو يادهى كه بو پيغه مبه ره كهى دايبه زاندوه پوو وه رگيټيټ ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ به دلنيايى گوزه رانيكي تهنگى ده بيت، گوتراوه نه مه له گوردا ده بى، گورپه كهى لى ته نگه بيټه وه، چونكه لى ده پرسن و پيى ده گوتريټ: په روه ردگار ت كيټه؟ نايينت چيټه؟ پيغه مبه رت كيټه؟ ده لىټ: ها، ها نازام، گوييستي خه لك بووم شتيكيان ده گوت و، منيش گوتم، بويه گورپه كهى له سه ر تهنگ ده بيټه وه تا هيندهى ناميټى نه ندام و په راسوه كاني جه ستهى تيکبچن و تيکه ل به يه كترين، نه مه يه ماناي وشهى ﴿ضَنْكًا﴾ ي نيو نايه ته كه _ په نا به خوا _ له دونياشدا گوزه رانيكي تهنگى ده بى، ته ماشا ده كهى له بى ئارامى و دور دلى و په ريټشاني و غم و دلتهنگى و نه نديشهى خراپدا ده ژى، به لام ته ماشا ده كهى ئيماندار به ئاسووده يى و ئارامى و، دلنيايى و، بيخه مى ده ژى و له زهت له زيکرو يادى خواى گه وره وه رده گريټ. نه وه كه سهى له زيکرو يادى خواى گه وره پوو وه رده گيټيټ، له دونيادا به بى ئارامى و، دلتهنگى ده ژى، نه گه رچى به ملياره ها سه روه ت و سامانى هه بى، له گوزه ران ته نگيدايه و، له وهى كه له ژيټر ده ستيدايه له زهت وه رناگريټ، يان له

گودا، پاشان له پوډی دوايشدا به کویری چه شر ده کریت و چاوی نابی وه کو سزایه ک،
 نیر سهری سوږده مینى و ده لیت: ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا﴾ هوكار
 چي به؟ هوكاره كهي نه وه به كه خواي گه وړه ده فهرمویت: ﴿قَالَ كَذَلِكِ اَتُكِّ اَيَاتُنَا
 نَنْسِيْهَا وَكَذَلِكِ الْيَوْمَ تُنْسٰی﴾، پاداشت له په گه زی كرده وه به.

نه و نایه تانه به لگن له سهر نه وهی که پتیارو یادو زیکری خوی گه وره
 نایه ته کانیتی که دایبه زاندوه^(۱) که وا بوو نه گهر پیاو به شه و و پوژ یادی و زیکری
 خوی گه وره بکات، له گه ل زوهدیکی ته واو دا^(۲)، و بیپه رستی و له په رستیدا کوشش
 بکات، به لام شوینکه وتوی نه و زیکری خوی نه بی که دایبه زاندوه _ که بریتیه ل
 قورپان _ نه و بیگومان له دوستانی شهیتانه^(۳)، با به هه واشدا بفری^(۴)،

(۱) _ خوی گه وره قورپانی ناو ناوه به (ذکر)، (الذکر الحکیم).

(۲) _ مه به ست به (ذکر) چیه؟ مه به ست به (ذکر) نه و (سبحان الله) و (لا اله الا الله) نییه که به زمان ده گوتری، به لکو مه به ست به وشه ی (ذکر) نیو نایه ته کان
 سروس و وه حیه، به لام سه بارهت به و یادو زیکری که موقوف ده یلیت، بیرتان لای نه وه
 بیت که شیخ ده یلیت.

(۳) _ نه گهر ویردو زیکری زور بخوینی، نه و ویردانه ی که به یانیا و ئیوان
 ده یخوین، زوره و نوسراوه، که سانیکیان له بهری ده کات و له گوپرایه لی و په رستندا
 کوشش ده کات، به لام شوینی قورپان ناکه وی، به لکو شوینی فلان شیخ و، فلان
 ته ریفهت ده که وی و شوینی قورپان ناکه وی، بیگومان نه م که سه دوستی شهیتانه.
 (۴) _ شهیتان ده یفرینیت.

یان به سەر ئاودا پێبکات^(۱)، دلتیا بن ئەو شەیتانە کە بە هەوا دا دەیفڕێنێ و، بە سەر ئاودا پێی پێ دەکات، ئەمەش لە شوێنێکی تردا باسکراوە^(۲).

(۱) _ لێره دا ئەو کەسانە دەچنە چوار چێوێ ئەو ئایەتانەو کە خوای گەورە دەفرمویت: ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي﴾، لێره دا مەبەست بە وشە (ذکر) ئەو زیکرانە نییه کە بە زمان دەگووترێت، وەکو (سبحان الله) و (لا إله إلا الله) و (الله أكبر)، بە لکو مەبەست بە (ذکر) ئەو سروشە دا بە زینراوەیه، کە بریتیه لە قورپانی پێرۆز. بۆیه ئەو کەسانە ئەگەر بە زمانیش زیکر بخوینن، بە لام شوێنکە و تووی راستی قورپان نەبن و بە هەوا دا بفرین و بە سەر ئاودا پێبکەن، یان بە نێو ئاگر دا پێبکەن، بێگومان ئەم کردەو نائاسایە لەتوانا بە دەرانە ئێ نجامی دەدەن شەیتانیو، بۆیان جێبەجێدەکات و بەم شتانە خزمەتیان دەکات. عیبرەت بەبوونی کردەوێ نائاساییه لە توانا بە دەر نییه کە مڕۆف ئێ نجامی بدات، بە لکو عیبرەت بەرەوشت و ژیا نامەیه تی، بۆیه ئەگەر بە تهوای شوێنکە و تووی پێغه مبه ری خوا ﷺ برو، ئەوا دۆستی خوایه، بە لام ئەگەر سەرپێچی پێغه مبه ری خوای ﷺ دەکردو، گوێرا به لای کەسانی خورافی و شەیتانەکان بوو، پێچهوانه ئی سووننه تی پێغه مبه ری خوا ﷺ کرداری دەکرد، بێگومان دۆستی شەیتانە، با بە هەواشدا بفری و، بە سەر ئاودا پێبکات و، بەو هاووشیوانە، دلتیا بن ئەو کردەو گەلە نائاساییه لەتوانا بە دەرانە شەیتانیو خزمەتی دۆستانی خۆی پێدەکات.

(۲) _ شەیتان ئەو کەسانە بە هەوا دا هەڵدەگرێ و ماوه ئی دوریان پێدەبێ، ههوالی شتگه لێکیان پێدەدات کە ئینس نایزانن، ههوالی ئەو شتانەو شوێنە کە یانی پێدەدات، ئەو بارو حالانە شەیتانین، ئەمە ئەو کە راماتە نییه کە هی وهلی و دۆستانی خوای گەورەیه. ئێستا ئەم شتە بە لای خەلکەو تیکه ل و شیواو، توانای جیاکردنەوێ ئەو دوو شتەیان نییه. بە حەقیقەت ئەم کتێبه زۆر بە نرخه و جێگه ی خۆیه تی بە ئاوی زێر بنوسرێت، چونکە دۆستانی خوا و دۆستانی شەیتان زۆر بە جوانی پوون دەکاتهو.

به شينك^(۱)

له جه ماومری خه لکدا که سانیك هه ن لیمالیان تیندایه و لقیکی

نیفاق و دوو بوویشیان تیندایه^(۲)

(زیادبوون و که مبوونی نیمان)

(۱) نیستا شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ له بوون کردنه و دی دۆستانی
خو لو دۆستانی شهیتان و نه و نیشانانە ی که به هۆیه و ده ناسرین بویه و ده، نه و دی بو
بوون کردینه و ده که شته که به بانگه شه کردن نییه، به لکو شته که به حقیقه ته،
دۆستانی پوختی شهیتانی بو پوونکردینه و ده، نینجا له م به شه دا دیته سه ر باس کردنی
جیزیکی سینه م که بریتیه له کومه له که سیتیکی دیکه که له لایه که وه دۆستی خوان و له
لایه کی نریشه و ده دۆستی شهیتانن، جوړی سینه م که سانی نیمانداری سه ر پیچیکارن،
نرانه ی سه ر پیچیه کانیا ن به پله ی کوفرو شیرک نه که یشته و ده، به لکو تاوانیکی
که و ده به له تاوانه که و ده کان و به پله ی کوفرو شیرک نه که یشته و ده، بویه نه م جوړه
که سانه نه و ده لی و دۆستیکی پوختی خوان و نه دۆستیکی پوختی شهیتانیشن، له
نیوان هر دوو شته که دان، بویه نه م جوړه دۆستی خوان به پیی نه و نه اندازه نیمانه ی
که هیه تی و به پیی نه اندازه ی گوپرایه ل بوونی بو خواو پیغه مبه ره که ی، دۆستی
شهیتانیشه به پیی نه اندازه ی سه ر پیچی بوونی بو خواو پیغه مبه ره که ی.

(۲) لیره دا مه به ست به (لقیک له نیفاق) نیفاقی عه مه لیه، که پیده چی له هه ندی
نیمانداراندا هه بی، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده ترسا له هاوه لانیدا هه بی و ده یفه رموو:
(«أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشُّرُكُ الْأَصْغَرُ») قَالُوا: وَمَا الشُّرُكُ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ:
(«يُؤْنَأُ») واته: ده یفه رموو: ((له هه موو شتی زیاتر که ده ترسم تووشی بن شیرکی
بچرکه)) فه رموویان: باشه شیرکی بچوک چییه؟ فه رموی: ((پووپامایی)).

له نیتو جه ماوه ری خه لکدا که سانیک هه ن ئیمانیان تیدایه و لقیک له نیفاق و دور
 بویشیان تیدایه، جاء فی ((الصحيحين)) عن عبد الله بن عمرو رضی اللہ عنہ قال: قال رسول الله
صلی اللہ علیہ وسلم ((أربع من كن فيه كان منافقاً خالصاً، ومن كانت فيه خصلةٌ مِنْهُنَّ كانت فيه خصلةٌ
 مِنَ النفاقِ حتى يدعها: إذا حدث كَذَبَ، وإذا خاصم فَجَرَ، وإذا أُمِرَ خَانَ، وإذا عاهدَ
 غَدَرَ))^(۱) واته: له عه بدولای کوی عه مره وه رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
 فهرمووی ((چوار شت هه ن هر که س تیایدا بیئت مونافیقی ته واوه، هر که سیش
 به کیکیانی تیدا بیئت، سیفه تیکی مونافیقی تیدایه، هه تا وازی لیڈینیت، هر کات
 قسه ی کرد درو بکات، نه گهر دزایه تی که سیکیکرد له هق لا بدات و سته می لی بکات،
 نه گهر نه مانه تی لا دانرا ناپاکی بکات، هر کات په یمانیدا بیشکینیت)).
 لیره دا پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوی پوون کردوینه ته وه که هر که س سیفه تی که له و
 سیفه تانه ی تیدا بیئت، نه وا سیفه تیکی دو پووی و مونافیقی تیدایه تا وازی لیڈینیت.

(۱) _ صحیح: أخرجه البخاري (۳۴)، ومسلم (۵۸)، من حديث عبد الله بن عمرو بن

العاص رضی اللہ عنہ عن النبي صلی اللہ علیہ وسلم.

مه به ست نیفاقی عه مه لیه، ((منافقاً خالصاً)) واته: نیفاقی عه مه لی، پیی کافر
 نابی، ((ومن كانت فيه خصلةٌ مِنْهُنَّ كانت فيه خصلةٌ مِنَ النفاقِ حتى يدعها)) هر که سیش
 به کیکیانی تیدا بیئت، سیفه تیکی مونافیقی تیدایه، نه م شته ئاماژه بو نه وه ده کات که
 پیده چیّ موسلمان ئیمانی تیدابی و نیفاقیشی تیدابی له هه مان کاتدا، ((إذا حدث
 كَذَبَ)) پیویسته مروفی موسلمان له گوتاره کانیدا راستگو بی و خوئی له سر درو
 پانه مینی و دروکردنی به لاهه ئاسایی نه بیئت، پیویسته مروفی موسلمان هر کات
 به لئینیکیدا به جیی بیئی، دوانه که وی و به لئینه که ی به ریته سر، ((وإذا أُمِرَ خَانَ))
 نه گهر کرا به که سیکی متمانه کاری سر نهینی که یان کاریک یان وه زیفه یه ک یان

مُسپارده به ك ناپاكیده كات، به لام ناپاکی سیفته تی ئیماندار نییه، به لكو ئیماندار
 مسیفته هره به رزه که ی له گوتارو کردار دا ده سپاکیه، که سیکی ده سپاکه،
 ((وَرَبَّنَا عَاهِدْ عَلَيْنَا)) نه گهر گفتی به کار به ده ست و سهر گهره ی موسلماناندا غه در
 ده کات و له گوته پرایه که ی په شیمان ده بیته وه، هه تا نه گهر په یمانی به کافر یکیشدا
 پیویسته بیبانه سهر، خوی گهره له م باره وه ده فره مویت: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ
 وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ [النحل:
 ۱۰] واته: وه به لئنی خوا به جیبینن کاتی که به لئین ده دهن و به لئین و په یمانه کانتان
 مه شکنن له پاش به هیز کردنیان له کاتی کدا خواتان کردوه به شایهت و چاودیر
 به سهر خوتانه وه به راستی ههر چی ده کهن خوا ده یزانی. واته: نه گهر به لئنی به
 که سبکا ئیماندار بیت یان کافر پیویسته به لئینه که ی به جی بیتیت، چونکه غه درو
 په شیمان بونه وه له به لئین و په یمانه کان سیفته تیکی نیفاقیه، خوی تعالی
 ده فره مویت: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ﴿[المائدة: ۱] واته: ئه ی برواداران
 به لئینه کانتان ببه نه سهر. که وابوو پیویسته ئیماندار له سهر به لئین و په یمان و راستگویی
 ره دستپاکی خوی بیت، بو ئه وه ی له نیفاقی عه مه لیه وه به دور بیت. شاهد له
 نمروده که ئه وه به پیده چی موسلمان سیفته تیک له سیفاته کانی نیفاقی تیدا بیت،
 بزیه ئیمان و نیفاقی له هه مان کاتا تیدا کو ده بیته وه.

وَرَوَاهُ ((أَبُو حَنِيْفَةَ)) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً، فَأَعْلَاهَا: قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا: إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ)) وَتَمَى هُوَ بِرُوحِهِ ﷺ لَهُ بَيْتُهُ مَبْرَى خَوَاهُ ﷺ فَهَرَمُوهُ تَمَى: ((نِيْمَانُ شَهْصَتِ وَ تَوَهْنَدَه بِأَحْفَتَاو تَوَهْنَدَه بِهْ شَهْ، كَهْ وَرَه تَرِيْنِيَان: كُوتَنِي)) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) بِهْ، بِجُوكَرِيْنِيْشِيَان لَا بَرْدَنِي كُوسْبِيْنِكَه لَهْ سَهَرِ پِيْكَ، شَهْرَم وَ حَهْ يَاشْ بِهْ شِيْنِكْ لَ نِيْمَان)).

(۱) - صحيح: أخرجه البخاري (۹) من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ النَّبِيِّ ﷺ بلفظ: ((الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ))، وليس عنده: ((أَعْلَاهَا: قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا: إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ))، إنما هي عند مسلم (۳۵) من حديث أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: ((الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسِتُّونَ - أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا: قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا: إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ)).

بَيْتُهُ مَبْرَى خَوَاهُ ﷺ فَهَرَمُوهُ تَمَى: نِيْمَانُ حَهْ فِتَاو تَوَهْنَدَه بِهْ شَهْ يَانْ شَهْصَتِ وَ تَوَهْنَدَه بِهْ شَهْ، تَهْ مَهْ بِهْ لَكَهْ يَهْ لَهْ سَهَرِ تَوَهْ يَهْ كَهْ نِيْمَانُ جِيَاوَا زَهْ يَهْ كَ تَاسْتِ نِيْبِيْ، هَهْ نَدِيْكَ لَهْ هَهْ نَدِيْكَ دِيْكَ يَ كَامَلْ تَرُو تَهْ وَاو تَرَهْ يَهْ كَ شَتِ وَ يَهْ كَ تَاسْتِ نِيْبِيْ وَ هَكَو تَوَهْ يَهْ مَوْرَجِيْنَهْ كَانْ دَهْ يَلِيْنِ، بِهْ لَكُو نِيْمَانُ بِهْ رَزِيْ وَ نَزْمِيْ هَهْ يَهْ، چُونَكَه بَيْتُهُ مَبْرَى خَوَاهُ ﷺ فَهَرَمُوهُ تَمَى: ((أَعْلَاهَا)) تَهْ مَهْ بِهْ لَكَهْ يَهْ لَهْ سَهَرِ تَوَهْ يَهْ كَهْ بِهْ رَزِيْ هَهْ يَو نَزْمِيْشِيْ هَهْ يَهْ، بِهْ رَزْتَرِيْنِيْ شَايَهْ تَوَمَاْنَهْ، بِجُوكَرِيْنِ خَهْ سَلَهْ تَمَى نِيْمَانِيْشِ لَا بَرْدَنِي كُوسْبِ وَ شَتِيْكَ نَا زَارِ پِيْكَ يَهْ نَهْ رِيْ خَهْ لَكِيْ مُوسَلْمَانَهْ لَهْ سَهَرِ پِيْكَ، ((وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ)) چُونَكَه شَهْرَم وَ حَهْ يَ مَرُوْفْ لَهْ وَ شَتَانَهْ يَ كَهْ شَايَسْتَهْ يَ نِيْنِ دَهْ كَهْ رِيْنِيْتَهْ وَ هَهْ، بَيْتُهُ مَبْرَى خَوَاهُ ﷺ فَهَرَمُوهُ تَمَى: ((إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ)) وَ تَهْ: ((بِهْ پَاسْتِيْ تَوَهْ يَهْ لَهْ بَيْتُهُ مَبْرَا يَهْ تِيْهْ پِيْشِيْنَهْ كَانَهْ وَ هَهْ بِهْ خَهْ لَكْ كَهْ يَشْتَوَهْ: تَهْ كَهْ رَ لَهْ خَوَا يَ كَهْ وَرَهْ شَهْرَم وَ حَهْ يَ نَهْ يَكُرْتِيْ تَوَهْ يَهْ تَارَهْ زَوَوْتِ لِيْ يَهْ تَمَى

بيکە))، بۆيە شەرم و حەيا لە ئيمانە و لقيکە لە لقەکانی ئيمان. شاميد لە
 ڤەرموودە کە ئەو یە کە ئيمان جياوازه و هەندیکي بەرزە و هەندیکيشی بچوک و
 کەمە، هەندیکيشی ناوەندە و هەمووی وەکو یەك نییە، ئەمە بەلگە یە لە سەر ئەو ی
 کەسانی واهەن ئيمانیکي تەواویان هە یە و کەسیکە لە وەلی و دۆستانی تەواو پوختی
 خوای گەرە، کەسانی واش هەن ئيمانیان نا تەواوی تیدایە ئەم کەسانە لە لایە کەو
 ئيمانیان تیدایەو، لە لایە کیشە و ناتەواوی لە ئيمانیاندا هە یە، بۆیە لە لایە کەو
 دۆستی
 خوان و لە لایە کی دیکە شەو دوزمنی خواو دۆستی شەیتان.

وقد ثبت ((الصحيحين)) أنه قال لأبي ذر - وهو من خيار المؤمنين: ((إنك امرؤ فيك جاهلية))، فقال: يا رسول الله أعلى كبر سني؟ قال: ((نعم))^(۱) وانه پیغمبری خوا ﷺ به نبی دَری فرمود - که به کتیک بوو له چاکترینی موسلمانان - ((تو پیاویکت سیفه تیکی نه فامیتیت تیدا ماوه))، نه ویش فرمودی: نهی پیغمبری خوا بهم ته مه ن گوره یشمه وه هیشتا هر نه فامیتیم تیدا ماوه؟ فرمودی: ((بهائی)).

(۱) - أخرجه البخاري (۶۰۵۰)، وفي غير موضع من صحيحه، ومسلم (۱۶۶۱) من حديث أبي ذر رضي الله عنه.

نه مه نه بو دَره رضي الله عنه له که سه پیشه ننگه کانه بو نيسلام، به کتیکشه له چاکترین هاوه لان، له گهل نه وه شدا پیغمبری خوا رضي الله عنه پیی ده فرمویت: ((إنك امرؤ فيك جاهلية)) واته: خه سله تیک له خه سله ته کانی سه رده می نه فامیتیت تیدا ماوه، نه مه به لگه یه له سه ر نه وهی که پیده چی ئیماندار خه سله تیک له خه سله ته کانی نه فامیه تی تیدا بیت. هۆکاره که شی نه وه بوو که نه بو دَر رضي الله عنه له گهل به کتیک له هاوه لاندان خراب تیگه شتنتیک که وته نیوانیانه وه، نه بو دَر رضي الله عنه پیی فرمود: ((نهی کوپی ژنه ره شه که)) نه وه هاوه له به ریزه ی عه یبدار کرد، بویه پیغمبری خوا رضي الله عنه پیی ده فرمویت: ((به دایکی عه یبدارت کرد، تو پیاویکت هیشتا نه فامیتیت تیدا ماوه)) چونکه عه یبدار کردن و تانه دان له بنه ماله و تیره و تایه فه له خه سله ته کانی سه رده می نه فامیتیه، نه م پیاوه له گهل ته واویتی ئیمانیدا و پیشه نگیکه بیدا بو موسلمان بوون که چی نه م خه سله تهی تیدا بوو، ئیتر بارو حالی که سانی تر که نه وه کو نه ون و نه له ویشه وه نزیکن ده بی چون بی.

وثبت في ((الصحيح)) عنه أنه قال: ((أزنع في أمّتي من أمر الجاهليّة: الفخر في الأُحساب، والطُّعن في الأُنساب، والنياحة على الميت، والاستشفاء بالخُوم))^(۱) واته: فەرمووەتی: ((چوار شت له نیو نومه ته که مدا هەن و له کرده وه کانی سەردهمی نه فامین: خۆ هەلکێشان به پەچەلەک و پله و پایە وه، تانە دان له تیره و تایە فه، شین و زاری بۆ مردوو، به ته ما بوونی باران به هۆی ئەستێره کانه وه)).

(۱) - أخرجه مسلم (۹۳۴) من حديث أبي مالك الأشعري.

به ناردنی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ سەردهمی نه فامیه ته نه ماو لا چوو - سوپاس بۆ خوا - به لām پێده‌چی شتێک له وه نه فامیه ته هەر بمیّنیت، پێده‌چی شتێک له وه نه فامیه ته به لای که سانیکی موسلمانانه وه هەر بمیّنیت، وه‌کو نه وهی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ به نه بو دزی ﷺ فەرموو، له نیو هۆزانی‌کدا، له هەندی وولاتاندا شتێک له وه خەسلە ته نه فامیانه هەر ده‌میّنێ، ((أَزْنَعُ فِي أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ)) له زمانی عەرهبیدا وشە (حَسَب) واتای پەچەلەک و پله و پایە ده‌به‌خشیت، پێده‌چی مروّف پله و پایە یه‌کی هەبێ شه‌رافه‌ت و به‌پێزیه‌کی له نیو خەلکدا هەبێ و، شانازی پێوه ده‌کات به‌ لām ئەمه له کرده وه کانی سەردهمی نه فامیه ته، ئەگەر به پله و پایە و شه‌رافه‌ت و به‌پێزیه‌که‌ی خۆیه‌ وه شانازی بکات و، به و شتانه وه خۆی به‌ سەر خەلکیدا به‌رز بکاته وه، با دلنیا بێ شتێکی سەردهمی نه فامیه تهی ئەنجامداوه، دووه‌م: ((وَالطُّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ)) له زمانی عەرهبیدا وشە ((الْأَنْسَابِ)) کۆی وشە (نَسَب) که بریتیه له هۆزو تیره و بنه‌مالانه‌ی مروّفی بۆ ده‌گه‌رپێته وه، جایز نییه تانه له هۆزو تیره و بنه‌ماله‌ی خەلکی بدریت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳] واته: ئەي خەلکینه بێگومان ئێمه دروستمان کردون له نێر و مێیه‌ک و کردومانن به‌ چه‌ند گەل و هۆزێک تا یه‌کتری بناسن به‌ پاستی به‌ پێزترینتان

لای خوا پاریزکارترینتانه. بؤ گه لانی عهجه مه ویش بؤ هۆزانی عه ره به، که وای بزو ناسینی نه سب و هۆزو تیره و بنه ماله ته نها بؤ یه کتر ناسینه، نه ک بؤ تانه دان بیت له یه کتر، خوای گه و ره هر له و نایه ته دا ده فرمویت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ | الحجرات: ۱۳ | ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی به پزیزترینتان لای خوا پاریزکارترینتانه، تانه دان له نه سب و بنه ماله نه وه یه یه کتیک بلتیت: فلان که س له بنه ماله یه کی نزمه، فلان که س سهر به هیچ هۆزیک نییه، نه م شتانه جایز نییه، به لام مه به ست به زانینی بنه ماله و هۆزو تیره ی خۆت بؤ نه وه بی که خزم و که سوکارو بنه ماله و تیره و هۆزی خۆت بناسیت، نه مه هیچی تیدا نییه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: ((تَعْلَمُوا مِنْ أَنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ)) واته: ((ناوی باوبا پیران مام و خال و تیکرای خزمانتان بزنان به نه ندازه ی نه وه ی که بتوانن گه یاندنی خزمایه تی به جیبینن))، بؤیه نه گهر مه به ست به زانینی بنه ماله و هۆزو تیره ناسینی خزمان و بنه ماله و هۆزو تیره بیت، نه وه هیچی تیدا نییه، به لام نه گهر بؤ تانه دان بیت، نه وه جایز نییه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: ((لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ، وَلَا لِأَبْيَضَ عَلَى أَسْوَدَ، إِلَّا بِالتَّقْوَى)) واته: ((نه عه ره بییه که فه زلی به سهر نه عه مه کدا هیه، نه سپی پیستیکیش فه زلی به سهر رهش پیستیکیدا هیه، مه گهر به ته قوار له خواترسان)) نه م فرمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ هه مان مانای نایه ته که ی خوای گه و ره ی هیه که ده فرمویت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾، نه عه ره بوون هیچ زیانیک ی بؤ هاوه لانی به پزیز و هکو بیلال و سه لمان و صوهه یب نه بوو، که یه کم حه به شی و دووه م فارسی و، سییه م پوومی بوو نه وه هیچ زیانیک ی بؤ نه وان نه بوو، به لکو بوون به که سانیک له گه و ره هاوه لان، خزمایه تیش سوودی بؤ نه بوله هب نه بوو، به وه ی هاشمی و مامی پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو، نه وه هیچ سوودیک ی بؤ نه بوو، که وای

بود عيبرت به خزمایه تی نییه، به لکو عیبرت به له خواترسان و بپوا بوون به خواو
 پیغه مبه ره که یه تی، له راستیدا زانینی نه سب و بنه ماله و هؤزو تیره ته نها بۆ که یاندنی
 خزمایه تی، سییه م: ((وَالنَّبَاخَةُ عَلَى الْمَيْتِ))، له زمانی عه ره بیدا وشه ی ((النَّبَاخَةُ)) مانای
 به رز کردنه وهی دهنگ به گریان و بی ئارامی و بی ئوقره یی له کاتی کاره ساتی مردندا
 ده به خشیت، شیوه نکار ده گری و په وشت و کرداره چاکه کانی مردوو ده ژمیریت،
 وه کو نه وهی ده لیت: (داخه که م بۆ سرکه ورده م، داخه که م بۆ دهستی راستم) وه کو
 نه وهی ژنانی شیوه نکاری سه رده می نه فامیه ت نه نجمیان ده دا، تا نه و ئاسته ی
 که سانی که هه ن ژنانیکی شیوه نکار به کری ده گرن، بۆ نه وهی په وشت و کرده وه
 چاکه کانی مردوکه بژمیرن و، له پوومه تیان بده ن و به دهم و چاوی خویاندا بکیشن و
 جله کانیان بدپینن و پرچه کانیان بکیشن، گوايه بی تاقت و بی ئوقره ن بۆ مردوکه،
 هر که سیش نه و شتانه نه کات بینره خه و، به لایانه وه هیچ به هایه کی نییه، به لام با
 دلیا بن کرده وانیکی سه رده می نه فامیان نه نجام داوه، واجیبه له کاتی نه و
 کاره ساتانه دا مروف به ئارامی و بی ئوقره نه بی و شیوه ن و زارینه کات، به چاره نووس
 رازیبت، به لام بۆ نه وهی مروف ده ل تهنگ بی و بگری، نه مه هیچی تیدا نییه، چونکه
 پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی مردنی ئیبراهیمی کوپیدا دل تهنگ بوو و، فرمیسک به
 چاره کانیدا هاته خواری، له راستیدا دل تهنگ بوون و بی ئارامی زیانی نییه، بیزاری
 و تروپه بوون بۆ قه زاو قه ده رو چاره نووسی خوا زیان به مروف ده گه یه نی، نه مه زیان
 به مروف ده گه یه نی، نه م شته له نیوان موسلماناندا نه براوه و ته واوو نه بووه، به لکو
 که سانی که له نیو موسلماناندا هه ن هه ر نه نجام ده دهن. چواره م: ((وَالْأَسْتِسْقَاءُ
 بِالْجُحُم)) واته باران بۆ نه ستیره بگه رپندریته وه، نه مه نه ریتی سه رده می نه فامیه ته،
 ده لیت: هه ر کات فلان نه ستیره هه ل هات باران ده باری، هه ر کات فلان نه ستیره ئاوا

بوو باران ده باری، باران بارینه که بو خوی گه ورده ناگه پیننه وه، خوی گه ورده
 ده فەرمووت: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (٧٦) إِنَّهُ لَنُرَاَنُ
 كَرِيْمٌ (٧٧) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (٧٨) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (٧٩) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 (٨٠) أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ (٨١) وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ (٨٢)﴾ [الواقعة:
 ٧٥-٨٢] واته: جا سویند بی به شوینی (هه لهاتن و ئاوا بوونی) نه ستیره کان به
 راستی نه سوینده نه گه بزنان سویندیکی زۆر گه ورده که بیگومان نه مه قورپاننیک
 گه ورده به ریزه له ناو کتیبیک شاراوه دایه (که له و حوله حفوزه) جگه له (فریشته)
 پاکان کهس دهستی لێنادات نێردراوه ته خواره وه له لاین په ره و درگاری
 جیهانیانه وه دهی ئایا ئیوه بهم قورپانه باوه پناکه ن و له جیاتی سوپاس گوزاری
 له سه ر یوزیتان ئیوه باوه پناهینن. باران بارین بو نه ستیره کان ده گه پیننه وه، گوا به
 به هوی نه ستیره کانه وه، بۆیه کاتی له حوده ییبه بارانیان به سه ر داباری،
 پیغه مبه ری خوا ﷺ پاش نه وهی نویژی به یانی پیکردن، پیتی فەرموون: ((هَلْ تَدْرُونَ
 مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ)) قالوا: الله وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ((أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ
 قَالَ مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكِبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِنُورٍ كَذَا
 وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكِبِ)). واته: فەرمووی: ((ئایا ده زانن په ره و درگارتان
 چ فەرمووه)) وتیان: خواو پیغه مبه ره که ی زانن، فەرمووی: ((فەرموویه تی:
 به نده کانم هه یانه بپوای پیمه، هه شیان کافره. نه وانه ی ده لێن: خوی گه ورده
 به ره حمت و به زه یی خوی بارانی بو باراندین، نه وه بپوایان به من هه یه و کافرن
 به نه ستیره، به لام نه وانه ی که ده لێن: به هوی جووله ی نه ستیره کانه وه بارانمان بو
 باری، نه وه باوه رپان به خوا نییه و باوه رپان به نه ستیره هه یه))، که وا بوو نابی باران
 بارین بدریته پال هه لهاتن و ئاوا بوونی نه ستیره کان،

و مگر نه ریتی سهرده می نه فامیه ت، به لکو باران به فهرمانی خوی گه ورده وه په یوه نده،
 خوی گه ورده به ویستی خوی باران ده بارینتی، خوی تعالی ده فهرمویت: ﴿وَمَوْ الَّذِي
 يَنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾ [الشوری: ۲۸] واته: و خوا ئه و که سه یه که
 باران ده بارینتی له پاش ئه وه ی که خه لکی بی ئومید بوون و (بارانی) په حمه تی خوی
 بلا وده کاته. هه روه ها خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (۶۸) أَأَنْتُمْ
 أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ (۶۹)﴾ [الواقعة: ۶۸-۶۹] واته: جا پیم بلین ئه و
 ناوه ی که ده یخونه وه ئایا ئیوه له هه ورده وه ده یبارینن ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾ یا ئیمه
 ده یبارینن. خوی گه ورده خوی باران ده بارینتی. دیسان خوی گه ورده ده فهرمویت:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ
 غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [لقمان: ۳۴] واته: به راستی
 نه ها لای خواجه زانیاری (کاتی هاتنی) پوژی دواپی و هه ر خوا باران ده بارینتی ته نها
 خوا ده زانی به وه ی له مندا لدانی (دایکان) دایه و هیچ که س نازانی سبه ینی (له
 داهاتو دا) چی ده کات و هیچ که س نازانی له چ شوین و زه وی یه کدا ده مرئی به راستی
 خوا زانا و ئا گاداره. که وا بوو گه پاندنه وه ی باران بو ئه ستیره، یا بو ئا و هه واکان له
 کرده وه کانی سهرده می نه فامیه ته، شاهد له فهرمووده که ئه وه یه که مروف پیده چی
 خه سله تیک له خه سله ته کانی سهرده می نه فامیه تی تی دا بی ت، ئه گه ر یه کیک له وانه ی
 تی دا بی ت، با موسلمانیش بی ت.

وفي ((الصحيحين)) عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: ((آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان))^(۱).
وفي ((صحيح مسلم)): ((وإن صام وصلى وزعم أنه مسلم))^(۲).

واته: له نه بو هوره يره و ﷺ له پیغه مبهری خواو ﷺ فه رمویه تی: نیشانه کانی که سی دوو پوو سیانه: هر کات قسه ی کرد درو بکات، هرکات په یمانیدا بیشکینیت، نه گهر نه مانه تی لادانرا ناپاکی بکات)).

له ((صحيحی موسلمیشدا)) هاتووه: ((با پوڅووش بگری و نویژیش بکات و واش پاگه به نیت که موسلمان)).

وذكر البخاري عن ابن أبي مليكة، قال: ((أدركت ثلاثين من أصحاب محمد ﷺ، كلهم يخاف النفاق على نفسه))^(۳) واته: ئیمامی بوخاری له ئیبن و ئه بی موله یکه وه ده گپرتنه وه که فه رمویه تی: به سی هاوه لی پیغه مبهری خواو ﷺ که یشتم هر هه موویان ده ترسان نه فسیان تووشی نیفاق و دوو پووی بیت.

(۱) - صحيح: أخرجه البخاري (۳۳)، و (۲۶۸۲)، و (۲۷۴۹)، (۶۰۹۵)، ومسلم حديث (۵۹)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ.

(۲) - نه م فه رموده یه پیشترا باس کراوه و نه مه ش پړوايه تی ئیمامی موسلیمه، فه رموده که ئاماژه بو نه وه ده کات نه و موسلمانیه که نویژ ده کات و پوڅووش ده گړیت، جار به جار سیفه تیکی نیفاق و دوو پووی تیدایه.

(۳) - ذكره البخاري معلقاً في كتاب ((الإيمان))، باب خوف المؤمن من أن يحبط عمله وهو لا يشعر وعزاه الحافظ في ((الفتح)) الى ابن أبي خيثمة في ((التاريخ))، ومحمد بن نصر المروزي في كتاب ((الإيمان)) له، وعنهم أبو زرعة الدمشقي من وجه آخر مختصراً كما هنا.

ودكر الحافظ ابن حجر: أن معنى هذا الأثر روي في حديث عن عائشة مرفوعاً عند
 بطريق في ((الوسط)) وفي إسناده ضعف (فتح الباري ۹/۱).

ئيبن و ئه بى موله يكه تابيعيه كى به ريزه و، به كيكه له زانايانى مهككه ي پيرۆز،
 ده فرموئ: مه موو ئه و ژماره هاوه لى پيغه مبه رى خوا ﷺ ترسى ئه وه يان مه بوو
 نه فسيان تووشى نيفاق و دوو پووى بيت، واته: پاكانه يان بۆ نه فسى خويان نه ده كرد،
 چونكه پيغه مبه رى خوا ﷺ خه مى ئه وه ي بوو هاوه لانى تووشى ئه و شته بن، ئه م
 شته نامازه بۆ ئه وه ده كات كه پيڊه چى مړؤفى موسلمان خه سلته تيكي دوو پووى تيډا
 بيت، بۆيه پيويسته ورياي خوى بيت و، نه لټيت: من موسلمانم و له خه سلته ته كانى دوو
 پووى بيته ي ده بم، ورياي خوى بيت و، له و شته په نا به خوا بگرئ. پيغه مبه رى خوا
 ﷺ به نه ينى ناوى دوو پووه كانى به هاوه لى به ريزى خوى حوذه يفه كورپى به مان
 ده فرموو، نه ينيه كانى بۆ باس ده كرد، بۆيه حوذه يفه ﷺ به متمانه كارى سهر
 نه ينيه كانى پيغه مبه رى خوا ﷺ ده ناسرا، ئيمامى عومهر ﷺ لټى ده پرسى و
 ده بفرموو: توخوا ئايا پيغه مبه رى خوا ﷺ منى له ريزى دوو پوواندا ناو برد،
 ده ترسا نه فسى تووشى دوو پووى بيت، له كاتيكا ئه و عومهرى كورپى خه تاب ﷺ
 بور، مړؤ نه فسى خوى له دوو پووى به دور ناگرئ، وه ئه گه ر نه فسى خووشى له
 نيفاق به دور نه گرت ئه و پيويسته ورياي خوى بيت، له خه سلته ته كانى نيفاق خوى
 بررخاته وه، شاهيد له فرمايشته كه ي ئيبن و ئه بى موله يكه ئه وه يه كه پيڊه چى
 مړؤفى موسلمان خه سلته تيك له خه سلته ته كانى دوو پووى تيډا بيت و، به ئه ندازه ي ئه و
 خه سلته نيفاق و دوو پووه يه ي كه تيايدايه دؤستايه تى شه يتانيشى تيډايه. ئه مه
 به لكه به له سهر ئه وه ي كه ئه وان خويان به كامل و ته واو دانه دناو، بۆ نه فسى خويان
 پاكانه يان نه ده كرد، هه ر چه ند ئه و پله و پايه و ريزه شيان له ئيمان و پرواداريدا مه بوو،
 نه فسى خويان پاك نه ده كرده وه و، ترسى ئه وه يان مه بوو تووشى دوو پووى بن.

﴿وَمَا أَمَّاكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْمُحَمَّلَانِ لِيَأْذَنَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٦٦) وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ ثَمَرٌ مِنْهُمْ لِإِيْمَانٍ (١٦٧) ﴿^(١)﴾ [آل عمران: ١٦٦ - ١٦٧] واته: نه وهی که دوچار تان بوو له و پوژده دا که هر دو کومه له به یه ک گه یشتن (له نوحوددا) نه وه به ویستی خودا بوو بۆ نه وهی بپواداران دهر خات و بۆ نه وهی دوو پووه کان ناشکرا بکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و پییان ووترا ﴿تَعَالَوْا قَاتِلُوا﴾ و ږن بجهنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پښی خوادا یا بهرگری (له وولاتی خوتان بکهن) گوتیان: نه گهر بمانزانیا به جهنگ ده بی شوینتان ده که وتین نه وانه له و پوژده دا له بی پړواییه وه نزیك تر بوون تا پړواو نیمان.

(١) _ نه و لیقه ومان و به لایه ی له جهنگی نوحوددا به سهر موسلماناندا هات، به هوی نه و سهر پیچیه وه بوو که له هندیکیانه وه پویداو، بریتی بوون له و تیرهاویرانه ی که به سهر چیاکه وه بوون، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی پیدان چیاکه به جینه هیلن له حاله تیکدا نه گهر موسلمانان سهرکه وتوو یا دواو بوون، به لام هندی له تیرهاویرانه کان کاتی موسلمانانیا به دی کرد له سهره تای جهنگه که دا سهرکه وتن و ده ستیان به کو کردنه وهی ده سته و ته کان کرد، هه ولیناندا له چیاکه دابه زن و وتیان: بیگومان جهنگه که کوتایی هات، عه بدولای کوپی جوبه یر ﷺ که فه رمانده یان بوو، فه رمانه که ی پیغه مبهری خوی ﷺ بیر خستنه وه، که پیی فه رموو بوون: ((چیاکه به جی مه هیلن))، به لام سهره پای نه وهش هر دابه زین و چیاکه یان به جیهیلا، بویه کاتی هاوه لپه رستان چیاکه یان به دی کرد ژماره یه کی که می تیرهاویرزی به سهره وه ماوه، له پشته وه و له لای چیاکه وه په لاماری موسلمانانیا داو، موسلمانان که وتنه نیو بیباوه پره کانه وه، له پیش و له پاشه وه، نیتر جهنگه که دووباره هه لگیر سایه وه و لیقه ومان و به لاکه به سهر موسلماناندا هات، هه فتایان لی شهید بوو، تا نه و ناسته ی پیغه مبهری خواش ﷺ بریندار بوو، خوده که ی سهری شکاو هر چوار دانه کانی

نيوان كه لپه و خريكانى شكان، به هوى نه و سه رپيچيه وه كه پويدها، زياني سه رپيچى نه نها بگه ره كهى ناگريته وه به لكو نه و سنوره شى تيپه راند و هه لبري دروا نيشى گرته وه، دهره نجاميش خواى گه وده نه وه يان بير ده خاته وه، ده فهرمويته: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ النِّقْيِ الْجَمْعَانِ﴾ نه وهى كه دوو چارتان بوو له و پوژدها كه هه ر دوو كومه ل به بهك گه يشتن، نه وه له پوژى جهنگى نوحوددا بوو ﴿الْجَمْعَانِ﴾ واته: هه ر دوو كومه لى موسلمانان و كومه لى هاوه لپه رستان ﴿فَيَاذَنَ اللَّهُ﴾ نه وه به ويست و قه زاو نه دهرى خواى گه وده بوو ﴿وَلْيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۶۶) وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ بو نه وهى بپواداران ده رخات و بو نه وهى دوو پوهه كان ناشكراكات، نه مه ناماژيه كه كه سانتيكى موسلمان دوو پويان تيده ده بى، خواى گه وده هه ر خوشى موسلمانان ده ناسى، خواى گه وده نه م تافيكردنه وه يهى كرد، تا نه و كه سانهى ئيمانىكى ته واويان هه يه له و كه سانهى كه نيفاق و دوو پويان تيدها به جيا بنه وه و ناشكرا بن، پاشان خواى گه وده ده فهرمويته: ﴿هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ نه مه يه مه حه لى شاهيد له نه رموده كه، كه وا ئيمانى مروف له لاواز ده بى، تا له كو فرده وه نزيك تر ده بى، ئيمانىكى لاوازي ده بى، پيغه مبه رى خوا ﷺ له فهرموده يه كدا فهرمويه تى: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ فَمَنْ جَاهَدَهُمْ يَبْدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ خَرْدَلٍ)) واته: ((زوربه ي پيغه مبه رانى پيشى من كه خواى گه وده بوو نوممه تانيك نار دوونى، به دنيايى له نوممه ته كانياندا هاوه لانيكى تايبه ت و نزيك و درستانىكى پشتگيريكارى هه بوو، كه ده ستيان به سووننه ته كانيانه وه ده گرت و به پره وى فهرمانه كانيان ده كرد، دواى نه وان كه سانتيكى

شهر پیدا دهبن، فرمان به شتانیك دهكهن كه خویان نه نجامی نادهن و شتانیك
نه نجام ددهن كه فرمانیان پینه كراوه، بویه هر كه سیک به دهسته کانی کوششی
رنگریان بکات، نیمانیکی زور به هیزی هیه، هر كه سیش به دل کرده وه کانیانی
پیناخوش بیت و، پیتی پازی نه بی، نیمانیکی ته وای هیه، دوی نه وهش به نه ندازه ی
توره ره شه زور بچوکه که ی خه رته له نیمانیکی تر نییه)). هروه ها پیغه مبری خوا
ﷺ له فرموده یه کدا که نیمانی موسلیم به ژماره (۲۳۵) ده یگیریتوه،
فرموده تی: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِأُذُنٍ
فِي قَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)) واته: ((هر کات که سیکتان خراپه یه کی به دی کرد، با به
دهسته کانی بیگوریت، نه گهر نه یوانی با به دل پیتی ناخوش بیت و پیتی پازی نه بیت،
نه وهش که مترین به روبومه کانی ایمان و لاوازترین کاته کانی تی)). هه مو نه وانه
ناماژهن که ایمان لاوازو لاواز تری هیه تا نه و ناسته ی خاوه نی نه و ایمانه له
کوفره وه نزیکتر ده بیت، مه حله ی شاهید له نایه ته که نه وه یه که خوی گهره
ده فرمویت: ﴿هُمْ لِلْكَثْرِ يُؤْمِدُ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ نه وانه له و پورده دا له بی برواییه
نزیک تر بوون تا بروو ایمان، که و ابو ایمان که م ده کات و، لاواز ده بی تا نزیک
کوفر ده بیت وه، ایمان یه ک شت نییه که نه زیادو نه که م بکات، وه کو نه وه ی کومالی
مورجینه ستم کاره کان بانگه شه ی بو ده کهن، به لکو ایمان زیاد و که م ده کات،
شاهید نه وه یه که نیمانی موسلمان لاواز ده بی تا له کوفره وه نزیک ده بیت وه.».

به باستی خوی گه وره نه وانه ی له کوفر نزیکتر کردۆته وه تا ئیمان، به وه ده زانریت نه وانه تیکه لکارن و کوفران به هیژتره ^(۱)، که سانی غهیری نه وانیش تیکه لکار ده بن به لام ئیمانیان به هیژتر ده بی ^(۲).

هه گه ره لی و دۆستانی خوا بریتین له ئیمانداره له خواتر سه کان، که وا بوو به گوێره ی ئیمانی بهنده و له خوا ترسانه که ی دۆستایه تی بو خوی گه وره ده بی ^(۳)، بۆیه هه که سیک تا ئیمان و له خوا ترسانه که ی کامل و ته واو تر بیت، نه وه ند و وه لایه ت و دۆستایه تیکه ی بو خوی گه وره کامل و ته واو تر ده بی، خه لکی له دۆستایه تی خوی گه وره دا پتر به رزبونه وه یان به سه ره که تریدا هه یه، نه مه ش به گوێره ی به رزبونه وه ی هه ندیکانه له بواری ئیمان و له خوا ترساندا به سه ره هه ندیکی تریاندا ^(۴)

(۱) - واته: ئیمان تیکه ل به کوفر ده که ن، به دوو پوویی تیکه لی ده که ن، کوفره که یان له ئیمان که یان به هیژتره .

(۲) - که سانی که له موسلمانان ئیمانیان ته واو و پوخته، که سانی کیش تیکه لکارن، واته: ئیمان و دوو پوویان تیدا یه، موسلمانانیش جیاوازن که سانیکیان تیکه لکاره به لام ئیمان که ی له دوو پوویی و نیفاقه که ی به هیژتره، که سانیکیان به پێچه وانه وه ن ئیماندارن به لام دوو پوویی و نیفاقه که یان له ئیمان که یان به هیژتره، که وا بوو جه ماوه ری خه لک له بواری ئیمان وه جیاوازیه کی گه وره یان هه یه و به ک پله نین.

(۳) - به گوێره ی ئیمان و له خوا ترسانه که ی دۆستایه تی بو خوی گه وره ده بی، دۆستایه تیه که ی ته واو و پوخت ده بی یان تیکه لکار ده بی، ئیمان که ی به هیژ ده بی یان نیفاق و دوو پووه یه که ی به هیژ ده بی.

(۴) - جه ماوه ری خه لک له وه لایه ت و دۆستایه تی خوی گه وره دا پتر به رز بونه وه یان به سه ره که تریدا هه یه، واته: له خۆشویستنی خوی گه وره دا، نه وان خویان خۆش ده وی و خواش نه وانی خۆش ده وی، به نه ندازه ی نه و ئیمان که پێیانه، بۆیه

که سانبکبان وه لایه ت و دۆستایه تیه که ی بۆ خوای گه وړه ته واره و پوخته، هه شبانه
 وه لایه ت و دۆستایه تیه که ی ناته واره، هه ره مووشیان دۆستی خوای گه وړه ن. ئه
 بهر په رچدانه وه ی کۆمه لی مورجینه یه و پیشتر باسما ن کرد، هه ووه ها بهر
 په رچدانه وه ی کۆمه لی خه واریجیشه، نه وانه ی نه نجام ده رانی تاوانه گه وړه کان به کافر
 داده نین و له چوار چیره ی ئیمان ده ریان ده که ن، به لام ئه مه پیا ووه پێکی پوچه،
 چونکه نه نجام ده رانی تاوانه گه وړه کان ئیمانیا ن پتیه به لام ناته واره، نه وان له ژیر
 ویستی خوای گه وړه دان، نه گه ر خوای گه وړه ویستی لیبیت ده یان بوریت و، نه گه ر
 ویستیشی لیبیت به گویره ی تاوانه کانیا ن سزایان ده دات، نه مه یه بیرو با ووه پی نه ملی
 سروننه ت و جه ماعت به رامبه ر به نه نجام ده رانی تاوانه گه وړه کان، که بیرو با ووه پێکی
 نیره نده له نیتوان بیرو با ووه پی کۆمه لی خه واریج که به کافریان داده نین و، له نیتوان
 کۆمه لی مورجینه دا که ده لئین: ئیمانیا ن ته واره و سه رپێچیکردن زیانیان پی
 ناگه به نیت، ده لئین: نه گه ر مۆف ئیمانی هه بوو سه رپێچیکرن زیانی پی ناگه به نیت.

مهرده‌ها له دوزمنایه تیشیاندا بۆ خوای گه‌وره پتر به‌رز بونه‌وه‌یان به‌سه‌ر به‌کتریدا
هه‌یه، به‌گوێره‌ی به‌رزبونه‌وه‌یان به‌سه‌ر به‌کتریدا له‌ بواری کوفرو دوو پوویدا^(۱).

له‌ باره‌ی زیاد بوون و که‌مبوونی ئیمان‌ه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا مَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (التوبة: ۱۲۴) وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ^(۲) [التوبة: ۱۲۴-۱۲۵] واته: وکاتی که بنی‌دردیته‌ خواره‌وه‌ سورەتیک (له‌
نورپان) (دوو پوهه‌کان) می‌ وایان هه‌یه‌ ده‌لی کام له‌ ئیوه‌ زیادی کرد به‌م (سوپه‌ته‌)
باوه‌پی جا نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هه‌یناو. ئەمه‌ ئیمان‌یان زیاد ده‌کات (و به‌هه‌تر ده‌بی)
و نه‌وان مژده‌ به‌خشن و خوش حالن به‌لام نه‌وانه‌ی له‌ نیو دلایندا نه‌خوشتی (ناپاکی)
هه‌یه‌ نه‌وه‌ سوپه‌ته‌که‌ بۆیان زیاد ده‌کات سه‌ره‌پای پیسی و ناپاکی خۆیان پیسی و
ناپاکی تر نه‌وه‌ (ناپاکانه‌) ده‌مرن له‌ کاتی‌کدا که‌ بی‌ پروان.

(۱) - مهرده‌ها کافرانیش به‌ک پله‌ نین، دوزمنانی خوا به‌ک پله‌ نین، کوفرو
دوزمنایه‌تی هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکی تریان بۆ خوای گه‌وره‌ سووکتره‌، خوای گه‌وره‌
له‌م باره‌وه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ﴾ [المائدة: ۸۲] واته: سویند بی‌ت
ده‌بینیت (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خراپترینی خه‌لکی بۆ دوزمنایه‌تی له‌گه‌ل به‌واداران دا
جوله‌که‌ و هاوبه‌ش دانه‌رانن و سویند بی‌ت ده‌بینیت نزیکترینیان له‌ خوشه‌ویستی بۆ
به‌واداران نه‌وانن که‌ ده‌یان ووت بی‌گومان ئیمه‌ گاوریین. کافران له‌ کوفردا به‌ک پله‌
نین.

(۲) - ئەم ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ کوفر زیاد و که‌می هه‌یه‌، ئیمان‌یش
به‌ند نزمی هه‌یه‌، ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ ئەم ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌
له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ ئیمان زیاد ده‌کات، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ واته‌

دلیان گومان و نیفاق و دوو پروی تیدایه ﴿فَزَادَتْهُمْ رَجْسًا إِلَى رَجْسِهِمْ﴾ واته: سه ره رای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی کوفری تری بو زیاد کردن ﴿وَهُم مُّائِدُونَ﴾ کافرون ﴿وَهُم مُّائِدُونَ﴾ نه و ناپاکانه ده من له کاتیکدا که بی بپوان، نه مه به لگه یه له سه رنه و هی کوفریش زیاد ده کات، چونکه خوی تعالی ده فره مویت: ﴿فَزَادَتْهُمْ رَجْسًا إِلَى رَجْسِهِمْ﴾ کهوا بوو کوفریش زیاد و که م ده کات.

مهرده ها خوی گوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾^(۱) [التوبة: ۳۷]
 وات: به راستی دواخستن و گورینی (مانگه حه پامه کان) بۆچونه له بیناوه پیدای.
 مهرده ها خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ افْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاتَّاهُمْ ثَقْوَاهُمْ﴾^(۲)
 ﴿محمد: ۱۷﴾ وات: ﴿وَالَّذِينَ افْتَدَوْا﴾ نه و که سانه ی هیدایه تیان وه رگرتووه ﴿زَادَهُمْ
 هُدًى﴾ (خوا) شاره زایان زیاد ده کات ﴿وَأَتَاهُمْ ثَقْوَاهُمْ﴾ ته قواو پاریزکارییان پی
 ده به خشی.

مهرده ها خوی گوره ده فهرمویت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾^(۳) [البقرة: ۱۰]
 وات: له دلیاندا نه خوشی (ناپاکی) هه به خواش نه خوشی به که ی زۆتر کردن
 (به هاتنی قوربان).

(۱) ﴿النَّسِيءُ﴾ بریتیه له دواخستن حه ج له کاتی دیاریکرای خوی، له
 سه رده می نه فامیدا به پتی ئاره زوی خویان حه جیان له کاتی دیاریکرای خوی دوا
 ده خست، ﴿النَّسِيءُ﴾ بریتیه له دوا خستن، و مانگه حه پامه کانیشیان له کاتی
 دیاریکرای خوی دوا ده خست، نه م شته له سه رده می نه فامیدا ده کرا، ﴿زِيَادَةٌ فِي
 الْكُفْرِ﴾ نه مه به لگه به له سه ر نه وه ی که کوفریش زیاد ده کات، نه و خه لکانه کاتی
 حوکه کانی خوی گوره یان گوری، بوو به هوی زیاد بوونی کوفریان، کوفر له سه ر
 کوفر_ په نا به خوا_.

(۲) نه مه به لگه به له سه ر زیاد بوونی ئیمان، ﴿وَالَّذِينَ افْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى﴾ نه مه
 به لگه به له سه ر نه وه ی که هیدایه ت زیاد ده کات و ئیمانیش زیاد ده کات.

(۳) نه مه به لگه به له سه ر نه وه ی که کوفر دوو پوویی زیاد ده کات، ﴿فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ﴾ وات: دوو پوهه کان له دلیاندا نه خوشی ناپاکی هه به، ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾
 نه مه به لگه به له سه ر نه وه ی که کوفر زیاد ده کات و دوو پوویش زیاد ده کات و،
 نه خوشی ناپاکی نیو دلش زیاد ده کات، تا نه و ناسته ی دل ده مریت.

خوای گه وره دوی پرووگر دویینه نه وره که له وانه به نه نه که سینک به شیک له وه لایه ت
و دوسه دوسه خوای تیدا بیت به نه ندازه ی ایمان و ته قواو له خوا ترسانه کی، ول
همه مار که تیدا له وانه شه به شیک له دوزمنایه تی خوای تیدا بیت به نه ندازه ی کوفرو
به و و دوو پرووگره کی.

همه وره ها خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾^(۱) [الدثر: ۲۱]
واته و پروا داره کان پروا که یان زیاد ده کات.

(۱) - خوای تعالی ده فره مویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا
عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً يَبْتَلِيهِمْ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ واته: هر
فرشته مان کردوه به کار به ده سستی دوزه خ و ژماره ی نه و فرشته مان نه گنپاره
مه گر بۆ تاقیکردنه وه ی نه وانه ی بیباوه پین تا نه وانه ی کتیبیان پیدراوه دلنیا بن و
پروا داره کان پروا که یان زیاد بکات. خوای گه وره له م سوپره ته دا ده فره مویت: نوزده
فرشته به سه دوزه خوهن، بویه که سانیکی کافر بۆ قه شمهری کردن و رابواردن
ده یانگوت: هیچی تیدا نییه با توزه دوش بن، من چاره ی نه وهنده و نه وهنده یاننان بۆ
ده که م. نیودش نازاد بن و چاری نه وانی ترم بۆ بکه ن و له دوزه خ دیمه دهره وه،
نه وهنده بۆ نه قلن وا ده زانن فرشته کان به هاوشیوه ی ئاده مین، ته نه خوای گه وره
ده زانی فرشته کان چند به هیزو گه وره و توند و تیژن، به هاوشیوه ی ئاده میه کان بن
تا موفد بتوانیت به سه ریاندا زالبیت، ته نه یه ک فرشته سه راپای ئاده میه کان ناتوان
به رگه یی بگرن، ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً﴾ بۆ
تاقیکردنه وه ی نه وانه ی کافرن ﴿لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ چونکه پیکره ی
ته وپاته کی خویان بوو ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ نه مه یه مه حله ی شامید که ایمان
زیاد ده کات.

ههروه ها خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿لِيَزِدَّاؤُوا إِيْمَانًا مَّعَ إِيْمَانِهِمْ﴾^(۱) [الفتح: ۴] واته:
تا ئیمانیان زیاد بکات له گهل نه و ئیمانیهی که هه یانه.

---

(۱) _ خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه و
خوا به خوئی ئارامی دابه زاندوته ناو دلی ئیمانداران له پوژی جهنگی ئوحووددا ﴿لِيَزِدَّاؤُوا
إِيْمَانًا مَّعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ تا ئیمانیان زیاد بکات له گهل نه و ئیمانیهی که هه یانه. نه مه به لکبه
له سه ره وهی که که سی ئیماندار ئیمانیهی زیاد دهکات.

سه بارهت به ویدی که دوستانی خوا دوو چینن

(پله کانی دوستایه تی)

وهلی و دوستانی خوا دوو چینن^(۱): (سابقون مقربون) و (أصحاب یمن مقتصدون)^(۲).

(۱) _ دوستانی خوا جیاوازن به شیکیان له (المقربون)ن، به شیکیشیان له (أصحاب الیمین)ن، ههروه ها چینیکی سینییه میش هه ن و سته مکارن له نه فسی خویان، که واپور نه هلی نیمان جیاوازن، خوای تعالی دهه فرمویت: ﴿لَقَدْ أَوْزَنَّا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ﴾ [فاطر: ۳۲] واته: له پاشان نه م قورپانه مان به خشى به که سانی که له ناو به نده کانماندا هه لمانبزاردن نینجا هه ندیکیان سته مکارن له خودی خویان، نه مانه که سانی خاوه ن سه ریپچین له که ل نه و نیمانه ی که هه یانه ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ و هه ندیکیان مامناوه ندین، بریتین له و که سانه ی که ته نها واجیباته کانی سه ر شانیان نه نجام داوه و، خویان له هه رامه کان دوور خستوته وه، و هه ندیکی تریان به فرمانی خوا پیشکه وتوون به هوی چاکه کانیا نه وه، نه مانه چینی هه ره به رزن، به هوی چاکه کانیا نه وه پیشکه وتوون، بریتین له و که سانه ی هه موو واجیبات و موسته حیباتی سه ر شانیان نه نجام داوه و خویان له هه موو هه پام و مه کروهاتیک به دوور گرتووه، تا نه و ناسته ی خویان له هه ندی موباحات و ریپیدراویش به دوور گرتووه، بۆ نه وه ی ناگادارو وریای خویان بن، نا نه مانه ن (السابقون)، له م باره شه و شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ چه ند نایه تیک ده نووسیت بیخویننه وه. له و نایه تانه وه بۆمان پوون ده بیته وه که نیمانداران به ک چین نین، به گویره ی نه وه له پوژی قیامه تیشدا پاداشته کانیا ن جیاواز ده بی.

(۲) _ نه وانه چاکانن (الأبرار)، یارانی ده سستی راست.

خوای که وره له چه ندین جیکه ی قورپانه پیروزه که یدا باسی کردوون، له سه ره تای سوپه تی (الواقعة) و له کوتایه که شیدا، له سوپه تی (الإنسان) و (المطففين) و له

سوره نبي (فاطر) يشدا، خواى كه وده له سهره تاي سوره تى (الواقعة) دا باسى قيامه تى
 كه وده تى كردوه، له كوتايه كه شيدا باسى قيامه تى بچوكى كردوه، له سهره تاي
 سوره نبي كه دا ده فهرمويت: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱) لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ (۲) خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ
 (۳) إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا (۴) وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا (۵) فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا (۶) وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا
 ثَلَاثَةً (۷) فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۸) وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ (۹) وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (۱۰) أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (۱۱) فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۱۲) ثَلَاثَةٌ
 مِنْ الْأَوَّلِينَ (۱۳) وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾^(۱) [الواقعة: ۱-۱۴] واته: كاتيك كه پووداوى
 كه وده تى (قيامه تى) پوويدا له پوودانيدا هيچ درو و گومانتيك نيبه نزم كه ره وهى
 (كه سانتيكه) به رزكه ره وهيه (بو كه سانتيكى تر) كاتيك كه زهوى هينرايه جولان به
 جولانتيكى توند و شاخه كان زور وهردكران به وورد كردن و بوون به ته پو توذي پهرش
 ريلو و نيوه ده بنه سى كومه ل (له دوا پوژدا) نه نجا ياراني لاي راست، كام ياراني
 لاي راست؟ و ياراني لاي چه پ، كام ياراني لاي چه پ؟ و پيشكه وتوه كان هر خويانن
 پيشكه وتوو نه وانن نزيكاني (باره گاي خوا) له به هه شتاني پر نازو نيعمه تان
 كومه لتيكى زورن له (كه لاني) پيشينان و كه ميكن له پاشينان (له نوممه تى
 موخه مه د ﷺ).

(۱) - ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱) لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ (۲) خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ (۳) إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ
 رَجًا (۴) وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا (۵) فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا (۶) وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ واته: سى جور، نهى نيمانداران نيوه بوون به
 قيامه تى ده كات، ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ واته: سى جور، نهى نيمانداران نيوه بوون به
 سى جور، چونكه نيماني هر هه موو مه خلوقاتى خوا يه ك ناست نيبه، نهى موسلمانان
 نيوه سى جورن، ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾

نه مانه چاكانن (الأبرار)، خاوه نانی دهستی راست (أصحاب اليمين)، ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾
 مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿نَه مانه کافرانن _ په نا به خوا _ که خاوه نی شوم و به د به ختی و
 کوفرن، کاتیکیش دوو جار له نیو نایه ته که دا ده فهرمویت: ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا
 أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ له زمانی عه ره پیدا ناماژه بۆ که وره بوونی شته که ده کات، پاشان
 ده فهرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (١٠) أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾ و پیش که وتوو ده کان هه
 خویانن پیش که وتوو، نه وانه نزیکانی (باره گای خوا)، که و بوو موسلمانان سی
 جودن: کافران، خاوه نانی دهستی راست (أصحاب اليمين)، نزیکان (المقربون)، نه مهی
 سه ره تای سووړه ته که باسی قیامه تی که وره ده کات.

مهرکات قیامتیه گه وره پرویدا دابه شبوونی خه لک به و جوره ده بی که خوی
 گه وره پینشینان و پاشینانی تی دا کو ده کاته وه، وه کو نه وهی خوی گه وره
 نه چه ندین جیگه ی قورنانه کهیدا وه سفی نه وه یکردوه. پاشان خوی گه وره له کوتای
 موره نه که شدا ده فهرمویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ (۸۳) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (۸۴)
 بِغَيْرِ قُرْبٍ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (۸۵) فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (۸۶) تَرْجِعُونَهَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۸۷) فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۸۸) فَرُوحٌ وَرِجَاجٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ (۸۹) وَأَمَّا إِنْ
 كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۰) فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۱) وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 الْمَكِيدِينَ الْفَاسِقِينَ (۹۲) فَتُرْلٌ مِنْ جَحِيمٍ (۹۳) وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ (۹۴) إِنَّ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ
 (۹۵) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۹۶)﴾^(۱) [الواقعة: ۸۳-۹۶] واته: دهی بوجی کاتی
 گیانی (نه خوشه که تان) ده گاته گه روی و نیوه له و کاته دا ته ماشا ده که ن له و کاته دا
 (نریشته کانمان) له نیوه نزیکن له و (که سهی له سه ره مهرگدایه) به لام نیوه نیوه
 نابین دهی بوجی نه گه ر نیوه (زیندو ناکریتیه وه) پاداشت نادریتیه وه پوجی
 (مردو کانتان) بگپنه وه نه گه ر پاست ده که ن نه نجا نه گه ر نه و (که سهی له گیانه لایه)
 له نزیکان بی (له خوا) نه وه حه سانه وه و بونی خوش و به هه شتی پر له نازو نیعمه تی
 یزه به وه نه گه ر له هاوه لانی دهستی پاست بی نه وه سه لامه تی و بی زیانی بو تو
 (چونکه) تو له یارانی دهستی پاستی به لام نه گه ر له بی باوه پانی گومپایان بی نه و
 (شون) میوانداریه که ی نیجگار گهرمه و چونه ناو دوزه خه به پاستی نه وهی (که له م
 سرده ته دا باسکرا) حه ق و بیگومانه جا که وا بوو به پاکی یادی په روه ردگاری گه وره ی
 خزن بکه.

(۱) - له کوتایی سوپه ته که شدا باسی قیامتیه بچوک ده کات، که بریتیه له
 مردن، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ﴾ دهی بوجی کاتی روح و
 گیانی نه خوشه که تان ده گاته گه روی ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (۸۴) وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٨٦﴾ لَهُوَ كَاتِبٌ دَا فَرِيشْتَه كَانَمَان لَه نِيَّوَه نَزِيكَتَرِن لَه وَكَه سَهْوَه كَه لَه
 سَهْوَه مَه رَغْدَايَه بَه لَام نِيَّوَه نِيَّوَه نَابِينَن ﴿فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾ (١٨٦) تَرْجِعُونَهَا اِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ رَوْحِي مَرْدُوكَانَتَان بَكِيْرِنَه وَه نَه گَه رَاسْت دَه كَه ن ﴿وَأَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ
 الْمُقَرَّبِينَ﴾ (١٨٨) فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴿١٨٩﴾ جَا نَه گَه رَاسْت دَه كَه ن پِيْشَكَه وَتَوَوَه نَزِيكَه كَان بَوْنَد
 (السَّابِقُونَ الْمُقَرَّبُونَ) نَهْوَا لَه حَه سَانَه وَه وَ بَوْنِي خَوْش وَ بَه هَه شَتِي پَر لَه نَا ز وَ نِيْعَه تَدَان
 ﴿وَأَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وَه نَه گَه رَاسْت دَه كَه ن يَارَانِي دَه سَتِي رَاسْت (الْأَبْرَار) بِن
 ﴿فَسَلَامٌ لَّكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ نَهْوَا لَه دَه سَت دَرِيْزِي خَه لَك وَ بَه لَو كَارَه سَا ن بِن
 وَه يِي وَ بِي زِيَان دَه بِن، بَه لَام وَه كَو چِيْنَه بَه رَزَه كَه نَابِن، ﴿وَأَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ
 الضَّالِّينَ﴾ وَ نَه گَه رَاسْت دَه كَه ن بِي بَاوَه رَانِي گُو مَرَايَانِي كَا فَرِيْش بَوْن ﴿فَنَزَّلُ مِنَ جَحِيمٍ﴾ (١٩٢)
 وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿جِيْگَه يَه ي گَه رَمِيَان هَه يَه وَ دَه چَه دَوْزَه خَه وَه. ثَا بَه م جَوْرَه ن خَه لَكَا ن
 لَه كَاتِي مَرْدَنْدَا، يَا لَه نَزِيكَانَن (الْمُقَرَّبِينَ)، يَا لَه يَارَانِي دَه سَتِي رَاسْت (أَصْحَابِ الْيَمِينِ)، وَبَا
 لَه كَا فَرَانَن _ پَه نَا بَه خَوَا _ .

له سوږه تی (الإنسان) یشدا خوی گه وده دهفه رمویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا
فَأَمَّا كَفُورًا (۳) إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (۴) إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ
كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا (۵) عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا (۶) يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (۷) وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (۸) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ
لِيُخْبِرَ اللَّهُ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا (۹) إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا (۱۰)
فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا (۱۱) وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا (۱۲)
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا (۱۳)﴾^(۱) [الإنسان: ۳-۱۳] واته:
بی گومان نیمة پی پاسته پی نایا سوپاس گوزار. وهیا نا سوپاس و
سپله به پاستی نیمة ناماده مان کردوه بۆ بی برویان زنجیرو ته وقی زور (که ده کریته
گردنیان) و ناگری هه لکیرساو بیگومان چاکان له په رداختیدا (شه پاب) ده خونه وه که
ناوینته که ی له سه رچاوه ی کافوره وه یه که کانی یه که (له به هه شتدا) به نده کانی خوا لی
ی ده خونه وه (له هه شوینیکدا بیانه وی) به ری ده دهنه وه چۆن به ردا نه وه یه که وه فا
به نه زرده که ن و له پوژیکیش ده ترسن که به دی و سه ختی یه که ی هه مووان
ده گریته وه و خوارده مه نی به هه ژاران و هه تیوان و دیلان ده دن با حه زیشیان لی
بیت (ده لین) به پاستی نیمة خوارده مه نیتان ده دهینی هه ره له بهر خوا چاوه پوانی
ناکین له نیوه نه پاداشت و نه سوپاس به پاستی نیمة له سزای په روه ردگارمان
ده ترسین له پوژیکی ترش و تال و دژوارا جا خوا پاراستنی له به دی نه و پوژده و
ببیدان پارای و خوشی و پاداشتی دانه وه به هو ی خوارا گرتنیان (له سه ره چاکه و
لورکه و تنه وه له خراپه) به به هه شت و (پوشاکی) ناویشم پالی تیاده دهنه وه له سه ره
نخت و قه نه فه ی زور نابینن تیایدا نه که رمی پوژ ﴿وَلَا زَمَهْرِيرًا﴾ و نه سه رما (واته
هه وایه کی زور خوشی هه یه).

(۱) - ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ واته: بیگومان نیمة موقوفمان بۆ پاسته پی هیدایهت و
پنومونی کرد، هیدایهت گشتی که بریتیه له پوون کردنه وه ی هه ق له باتل و هیدایهت

و رينمونى له گومړايي، ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ نيتري يا سوپاسگوزاره، پاشان پاداشتي سوپاس گوزاران پوون ده کاته وه و يا نا سوپاس گوزارو سپله يه و پاداشتي نه مانه ش پوونده کاته وه، ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ نه مانه هاوه لانی ده ستي راستن (أصحاب اليمين)، چاكان (الأبرار) هاوه لانی ده ستي راستن ﴿يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ﴾ له په رداخنيكدا شه رابي به هه شت ده خونه وه ﴿كَانَ مِزَاجُهَا﴾ ي ناويته كې ﴿كَافُورًا﴾ كافوري بون خوش و تام به له زه ته، ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ به نده كاني خوا نه و نزيكانه (المقربون) له كانيه كي به هه شت ده خونه وه ﴿يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ له هر شويينيك خويان بيانه وي به ري ده دهنه وه چنن به ردانه وه يه ك، نزيكان (المقربون) نه و شه رابي به هه شته به پوختي ده خونه وه _ وان ته نها شه رابه كېه و هيچي تر _، به لام چاكان (الأبرار) له گه ل تيكيه لي كافوردا ده يخونه وه، ﴿يُؤْفُونَ بِالنَّدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ (٧) وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى خَيْبٍ مِسْكِينًا وَتَيْمًا وَأَسِيرًا نه مه سيفاتي نه و به ندانه ي خوي گه وره يه كه به وشيوه پاداشتيان ده داته وه. خوي گه وره له م سوړه ته دا هر سي چينه كې خلكي باسكردوه: كافران، هاوه لانی ده ستي راستن (الأبرار أصحاب اليمين)، نزيكان (المقربون) له شه رابه پوخته كې به هه شت ده خونه وه، ﴿فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرًا وَسُرُورًا﴾ (١١) وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَخَرِيرًا (١٢) مُتَكِينِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَْائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا پاداشته كه شيان به م شيوه ده بي لاي خوي گه روه.

اه سورده نى (الماءة بن) بيلدا ده ده رمونيت: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ (۷) وَمَا يَزِيدُ مِنْهُ مِنْ كِتَابٍ مَرْقُومٍ (۹) وَذَلِكَ يَوْمَعِدَةٍ لِّلْمُكَايِدِينَ (۱۰) الَّذِينَ يُكَاذِبُونَ بَيْنَ يَدَيْهِ (۱۱) وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (۱۲) إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۳) كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۴) كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَمَّحُورُونَ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ (۱۶) ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۱۷) كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (۱۸) وَمَا أَذْرَاكَ مَا عَلَيْكَ (۱۹) كِتَابٌ مَرْقُومٌ (۲۰) يَشْهَدُهُ الْمُفَرِّقُونَ (۲۱) إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۲۲) عَلَى الْأَرْبَابِ يُنْظَرُونَ (۲۳) تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۲۴) يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ (۲۵) خَنَامُهُ مُبْسَكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ (۲۶) وَمِرَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ (۲۷) غَنَاءٌ يَشْرَبُ بِهَا الْمُفَرِّقُونَ (۲۸)﴾^(۱) | المطففين: ۷-۲۸ | واته: با په شيمان بنه وه، چونكه به راستى نامه ي تاوانباران له ناو ده فته ريكي په ستى په شدايه تو چوزانيت نه وه ده فته ره چى په ده فته ريكي نووسراوه هاوار له و پوژده دا بى بى بپرويان نه وانه ي كه بپروا ناكه ن به پوژى پاداشت دانه وه كه س نه و پوژده به درو نازانيت مه گره موو سته م كاريكي گونا هبار هر كانتك كه نايه ته كانى نيمه ي بى بخويزي ته وه ده لى (نه مانه) نه فسانه ي پيشينانن نه خير وانيه به لكو ژهنگى نه و (خراپانه ي) كه ده يانكرد په رده ي هيناوه به سهر دلياندا نه خير به راستى نه وان له و پوژده دا، بى به شن له بينينى په روه ردگاريان له پاشان بيگومان نه وان ده چنه دژده خه وه نينجا پى يان ده ووتريت نه مه نه وه به كه بپرواتان پى نه كرد به راستى نامه ي (كردارى) چاكان له ناو ده فته ريكي به رزدايه تو چوزانيت نه وه ده فته ره چى په ؟ ده فته ريكي نووسراوى (نه وه نده به فته ره) نزيك كاني خودا ده بينين بى گومان چاكان له نازو نيمه ت دان له سهر ته خت و باره گاو سهر ده كه ن ده بينيت له پوخسارياندا جواني و گشاوه يي خوشگوزه رانيي شه رابى پاكي سهر به موريان پى ده درى بيخونه وه كه دوا نرمى بونى ميسكه بى نه وه با پيشبركى بكن پيشبركى كاران تيكه ل كراوى، له ناوى نسيمه كانيه كه كه نزيك كراوه كان لى ده خونه وه.

(۱) ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ﴾ نه مه چينيكه، ﴿سَجِينٍ﴾ واناى په ستيتى و ده شيتى و ته نكيته ده به خشيت، له زمانى عه ره بيدا له سهر وه زنى (فعل) ه كه (صيفه

مبالغه) به، واتای تهنگیتی ده به خشیت، هه روه ها گوتراوه ﴿سَجِّينَ﴾ له ژیره وهی
 چینی هه وته می زه میندایه _ په نا به خوا _ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَّيْنِ﴾ نه مهش
 چینیکی تری خه لکه که بریتین له چاکان (الأبرار المقتصدون)، ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾
 (۲۵) خَتَامُهُ مِثْلُ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿ثُمَّ جِيءَ بِهِمْ نَزِيكًا مِّنَ الْمَقَرَّبِينَ﴾ که له
 شه رابی به هه شتی پوختی سه رمور ده خونه وه، ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ نه مه چینی
 چاکان (الأبرار) که له شه رابی تیکه ل کرای به ناوی ته سنیم ده خونه وه، که وات
 چینی چاکان (الأبرار) شه رابه که یان بو تیکه ل ده کریت، ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾
 کانیه کی به هه شته و نزیکان (المقربون) لئی ده خونه وه به پوختی و تیکه ل نه کرای.

وعن ابن عباس رضی اللہ عنہ و غیره من السلف ^(۱) قالوا: یمزج لأصحاب الیمین مزجاً، ویشرب بها المقربون مبرقاً، واته: له ثوبین وعه باس (رضی اللہ عنہما) و پیشینانی دیکه شه و ده رموون: خاوه نانی دهستی راست (أصحاب الیمین) شه رابی به هشتیان بۆ تیکه ل ده گرت به تیکه ل کردن، نزیکانیش (المقربون) به پوختی و تیکه ل نه کراوی ده بخونه وه ^(۲). هر به و جورده شه که نه وان فرموویانه، چونکه خوی گه ورده له نایه ته که دا ده فرمویت: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾ نه یه فرمووه: (یشرب منها)، چونکه که خوی گه ورده ده فرمویت: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾ واته ده یخواته وه تا ته واو تیر ده بی، چونکه که سی راهیه ده خواته وه به لام تیرنابی.

بزیه نه گه ر گووترا: (یشربون منها) واته (لیی ده خواته وه) نه م بیژده یه نامازه بۆ تیر بوون ناکات، به لام نه گه ر گووترا: (یشربون بها) واته: (ده یخواته وه) نه م بیژده یه نامازه بۆ تیر بوونی ته واوه تی ده کات، نزیکان (المقربون) ده یخونه وه تا به ته واوی تیر ده بن ^(۳)، که وا بوو پیویستیان به شتیکی دیکه نابی ^(۴).

(۱) _ ورد ذلك عن ابن مسعود وابن عباس وحذيفة رضی اللہ عنہ، وانظر: ((الدر المنثور)) (۳۲۸/۶)، وأورده هناك، عن بعض التابعين أيضاً.

(۲) _ واته: شه رابیکی پوختی پاکی ساف له ساف و بی تیکه ل ده بخونه وه.

(۳) _ که وا بوو نزیکان (المقربون) له چینی دهستانی راست (أصحاب الیمین، الأبرار) خۆشه ختتن، چونکه (أصحاب الیمین، الأبرار) شه رابی به هشت به تیکه ل کراوی له گه ل میسک، له نایه ته که ی تریشدا له گه ل کافوردا ده یخونه وه، به لام نزیکان (المقربون) به پوختی و پاکی و تیکه ل نه کراوی ده یخونه وه.

(۴) _ نه مهش دیسان جیاوازیه کی دیکه یه، (أصحاب الیمین، الأبرار) لیی ده بخونه وه، پیده چی تیر نه بن، به لام نزیکان (المقربون) ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾ واته: ده یخونه وه نایه ته واوی تیر ده بن، هر دوو بیژده که (یشرب بها) و (یشرب منها) جیاوازیان له نواندایه، برهانه وردی تیگه یشتن و وردی فیهی قورپانی پیروژ.

بۆیه به پوختی و پاکی و ساف له ساف و بئ تیکه ل خواردیانوه، به لام چینی دهستانی راست (أصحاب الیمین) بۆیان تیکه ل ده کریت به تیکه ل کردن، به و جۆدهی که خوای گه وره له سورده تی (الإنسان) دا ده فره مویت: ﴿كَانَ مِرَاجُهَا كَافُورًا﴾ (۵) غِنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا (۶)، ﴿عِبَادُ اللَّهِ﴾ (۱)

(۱) _ پیشتەر شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ نه وهی بۆ باسکردین ی وهلی و دۆستانی خوای گه وره بۆ سی چین دابهش ده بن: پیشکه وتوووه نزیکه کان (السابقون المقربون)، چاکان (الأبرار أصحاب الیمین)، سته مکاران له نه فسی خۆیان ی یاخیبووانی به کخوابه رستانان، وه کرده وهی هر سی تایه فه که ی بۆ باس کردوین، پیشکه وتوووه نزیکه کان (السابقون المقربون) ئه وانن که هر هه موو واجیبات و سووننه ته کانیان ئه نجام داوه و خوشیان له هر هه موو چه پام کراو و مه کروه کان دوور خستۆته وه، بۆیه هر هه موو کرده وه کانیان بوون به عیبادت و خوا په رستی، به لام چاکان (الأبرار أصحاب الیمین) پییان ده وتریت (المقتصدون) ئه وانن که واجیباته کانی سه رشانیان ئه نجام داوه، خۆیان له چه پام کراوه کان دوور خستۆته وه و پیده چی واز له سووننه ته کان بینن و، هه ندی له مکروهه کانیش ئه نجام بدهن، به لام ئه وانن ی سته میان له نه فسی خۆیان کردوووه بریتین له و موسلمانانن ی که له وانن به هه ندی له گونا هه گه وره کان ئه نجام بدهن، که له شیرک و هاوه لپه رستی که مترن، هه ندی له چه پام کراوه کان ئه نجام بدات که له شیرک و هاوه لپه رستی که مترن، ئه مانه سته مکارن له نه فسی خۆیان. پاداشته کانیشیان به پیی کرده وه کانیان ده بی، پیشکه وتوووه نزیکه کان (السابقون المقربون) له شه پابی به هه شتی سه رمۆر به پوختی و پاکی ده خۆنه وه، که له گه ل هه یج شتیکدا تیکه ل نه کراوه، چونکه کرده وه کانیان به دلسۆزی ته نها بۆ خوای گه وره ئه نجامدا و هر هه موو ژیانیان بوو به په رستن بۆ خوای گه وره، چاکان (الأبرار أصحاب الیمین) یش ده خۆنه وه به لام له وهی که تیکه ل

به کافور یان به میسک کراوه، له پوڅی قیامه تدا بویان تیکه ل ده کریت وه کو چوڼ
 نه وان له دنیادا کرده وه کانیان به هندی له له زهت و چیژه کانی نه فسی موباح و
 بنیادراو تیکه ل ده کرد، به لام سته مکاران له نه فسی خو یان له ژیر ویستی خوی
 گرده دان، نه گهر ویستی لیبت سزایان ددهات به هوی نه و تاوانانه وه که نه نجامیان
 داره، پاشان ده یان خاته به هه شته وه، له وانه شه به تکا کاری پیغه مبری خوا ﷺ
 له دوزهخ بکړینه دهره وه، پاش نه وهی ده چنه نیو ناگره وه پیده چی به تکا کاری
 پیغه مبری خوا ﷺ یان به تکای غه یری نه ویش دهرکړینه دهره وه، نانه مانه
 چینه کانی دوستانی نیمانداری خوی گهره ن.

بریتین له و نزیکانه ی (المقربون) که له سوږه ته که دا باسکراوه ^(۱)، که شه رابی به ههشت به پوختی و پاکی و ساف له سافی ده خوڼه وه، چونکه پاداشت له په گه زی کرداری مروفه که یه له خیر و شه پدا ^(۲)، له م باره وه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه رمویه تی: ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ^(۳)، وَمَنْ يَسَّرْ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ^(۴)،

(۱) _ له سوږه تی (الحاقة) و سوږه تی (الواقعة) له سه ره تاو کو تا که یدا و سوږه تی (الإنسان) و سوږه تی (الفاطر) دا، باسی هر سی چینه که هاتووه.

(۲) _ نيمه له دونیا دا کرده وه کانمان به شتیک له سه ر پیچی تی که ل ده که ین، بویه له پوژی قیامه تیشدا شه رابه که مان بۆ تی که ل ده کریت و هر که سیکیش کرده وه کانی به دلسوزی نه نجام دابی و هیچ سه ر پیچی کی تیدا نه بی، شه رابه که ی به پوختی و پاکی و تی که ل نه کراوی ده خواته وه، که وا بوو پاداشت له په گه زی کرده وه یه.

(۳) _ نه مه پاداشت دانه وه یه که له په گه زی کرداری به نده که، ((نَفَسَ)) واته: په وانه وه و لا بردن، ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً)) واته: هر که س ته نگانه و نا په حه تیه که له سه ر نیمانداریک به په وینیتته وه و لا به ریت، بۆ نمونه موسلمانیک برایه کی نیمانداری خوی به دی کرد له ته نگانه یه کی قه رزاریدایه، یان له ته نگانه ی برسیتیدایه، یان له هر ته نگانه یه کی تردایه، هه ستاو نه و ته نگانه یه ی له سه ر په وانه وه و لا برد، یا خود برا نیمانداره که ی سزایه کی به سه ردا سه پیئرا بی و نه میش تکاکاری بۆ کردو، له و ته نگانه یه پزگاری کرد دهره نجام ته نگانه و نا په حه تیه کی له سه ر لا برد، پوژی قیامه ت خوی که وره له ته نگانه و نا په حه تیه کانی قیامه تی له سه ر لا ده بات.

(۴) _ نه گه ر که سی که قه رزی به لای یه کی که وه هه بی و به په له داوای قه رزه که ی نه کاته وه و ئاسانکاری بۆ که سی قه رزار بکات تا نه و کاته ی پارهی ده بی و ئینجا ده یداته وه، نه و خوی که وره ش له دونیا و قیامه تدا ئاسانکاری بۆ ده کات، وه کو پاداشتیک بۆ کرده وه باشه که ی که به رامبه ر به که سی قه رزار کردویه تی، پاداشت له په گه زی کرده وه یه.

وَمِنْ سِرِّ مُسْلِمًا سَفَرُهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ^(۱)

(۱) هر که سبک هله و تاوانیکی له برا موسلمانه که ی به دی کرد، چونکه مروف پاریندلو نیبه و هندی هله ی لیده وه شیتته وه، هندی تاوانی لیده وه شیتته وه، با هر که سبک به و هله و تاوانه ی زانی دایانپوشیت و هله کانی له نیو خه لکدا بلژنه کاته وه، به لکو با ناموزگاری بکات، خوی گهره له پوزی قیامه تدا هله ی نه مسه داده پوشیت، پاداشت له په گزی کرده وه یه، چونکه مروف هله ی هیه و نه گهر هله کانی له لایه ن خه لکه وه داپوشریت، نه و خوی گهره ش له پوزی قیامه تدا هله و تاوانه کانیان داده پوشیت. به لام نه گهر هله و تاوانی برا موسلمانه که ی ناشکرا کرد و ناری زباند و هله کانی له نیو خه لکدا بلژو کرده وه، نه و خوی گهره ش پیسوی ده کات و، هله کانی له نیو خه لکدا بلژو ده کاته وه، پیغه مبری خوا ﷺ فرمویه تی: ((يَا مُفْتَرٍ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضِ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، يُوشِكُ أَنْ يَفْضَحَهُ)) واته: ((نه ی کومه لی نه وانه ی که ته نها به زمانیان موسلمان بوونه و ثیمان نه چوته دلایانه وه نازاری موسلمان ته واوه کان مه دهن و به دوی هله و تاوانه کانیاندا مه گهرین، چونکه هر که سبک به دوی هله و عیبی برا موسلمانه که یدا بگهریت، خوی گهره ش عیب و نانه واریه کانی ناشکرا ده کات، خوی گهره که عیب و ناته وای هر که سبکی ناشکرا کرد، نزیکه پیسوی بکات))، که و بوو داپوشینی هله و عیبی خه لک پیویسته باش ناموزگاری کردنیان.

والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه^(۱)، ومن سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله به طريقاً إلى الجنة^(۲)،

(۱) - هر وه‌ها خوی گه‌وره له یارمه‌تیدانی به‌نده‌که‌یدا ده‌بی چه‌ند به‌نده‌که‌ی له یارمه‌تیدانی براکه‌یدا بی‌ت، ئیماندار یارمه‌تی براکه‌ی له دینه‌که‌یدا، له دونیاکه‌یدا ده‌دات، له نه‌نجامدانی به‌رژوه‌ندیه‌کانیدا یارمه‌تی ده‌دات، که‌وا بوو هر که‌ستیک یارمه‌تی برا موسلمان‌ه‌که‌ی بدات، خوی گه‌وره‌ش یارمه‌تی ده‌دات، له‌م باره‌وه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ۲] واته: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ کۆمه‌کی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌و پاریزکاری ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ کۆمه‌کی یه‌کتر مه‌که‌ن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ له‌سه‌ر تاوان و ده‌ست دریزی.

(۲) - ئەمه هاندانی تێدایه بۆ فێر بوونی زانست، هر که‌س پێگه‌ی فێر بوونی زانستیک بگریته‌به‌ر، خوی گه‌وره‌ش به‌و هۆیه‌وه پێگه‌یه‌کی بۆ به‌هه‌شت ئاسان ده‌کات، پاداشت له‌ په‌گه‌زی کرده‌ویه، بۆیه وه‌کو چۆن مرقۆ پێگه‌ی فێر بوونی زانست ده‌گریته‌به‌ر، به‌ ئاره‌زووی سوود وه‌رگرتن له‌ فێر بوونی زانست و، سوود گه‌یاندن به‌ که‌سانی تریش، به‌و جوړه خوی گه‌وره پێگه‌یه‌کی بۆ به‌هه‌شت ئاسان ده‌کات، که‌وا بوو ئەم دێره‌ فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هانی مرقۆ ده‌دات بۆ نه‌وه‌ی کۆششی فێر بوونی زانست بکات و ته‌مه‌لینه‌کات و مه‌یلی حه‌وانه‌وه نه‌کات، بێگومان گه‌پان به‌ دوا‌ی فێر بوونی زانستدا ماندویه‌تی تێدایه، نار په‌حه‌تی تێدایه، به‌لام به‌شیک له‌ تیکۆشان له‌ پیناوی خوادا، پێوسته مرقۆ به‌ ئارام بی‌ت، چونکه فێر بوونی زانست به‌ حه‌وانه‌وه ته‌مه‌بلی ده‌ستگیر نابی‌ت، به‌لکو به‌ ماندوبون و شه‌ونخوونی و لیکۆلینه‌وه و گه‌پان و پرسیار کردن ده‌ستگیر ده‌بی، به‌ پرسیار کردن له‌ نه‌ه‌لی زانست و ناماده بوونی مه‌جلیسه‌کانی یادکردنه‌وه با دووریش بی‌ت ده‌ستگیر ده‌بی، ئا ئەمه‌ب گرتنه‌به‌ری پێگه‌ی فێر بوونی زانست.

وما اجتمع قومٌ فی بیتٍ من بیوتِ اللّهِ یَتْلُونَ کِتَابَ اللّهِ وَتَدَارَسُونَ بَیْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَیْهِمْ
السَّكِينَةُ، وَغَشِیَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَخَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللّهُ فِیْ مَنْ عِنْدَهُ^(۱)،

(۱) - ئەمە فەزڵ و چاکێتی فێر بوونی زانستمان لە مزگەوتەکان و لە ماله‌کانی
خودا بۆ پوون دەکاتەو، ئەمە چاکترین شوێنە بۆ زانست فێر بوون، چونکە ئەو
سورەتە تێدا دەستگیر دەبێت: دل ئارامیان بەسەردا دادەبەزێت، پەحمەت و
بەزەیی دایان دەپۆشێت، فریشتە بەپێژەکان چواردەوریان دەگرن، لە هەمووشی
گەورەتر ئەوێهێ خوای گەورەش لەنیو کۆمەڵی هەرە بەرزى فریشتەکان یادیان
دەکات، ئەمە فەزڵی فێر بوونی زانستی تێداپە لە مزگەوتەکاندا کە مالى خواپە،
پێویستە مالى خوا بەو شتانە زیندوو بکێتەو، بۆ ئەوێ ئەو موسلمانانەى ئامشۆی
مزگوت دەکەن، سوود وەرگرن، بێگومان ئەوێش ئاوەدانکردنەوێ مزگەوتەکانی
مالانی خوای گەورەپە، بۆپە چاکترین شوێنیک بۆ فێر بوونی زانست مزگەوتەکانە، هیچ
پێگەپەش نیه بۆ ئەوێ زانست لە خوێندنکا و پەیمانکا و کۆلیجەکان و غەیری ئەو
شوێنانەش وەرپەگیرێت، بەلام گەر پان بە دواى فێر بوونی زانست لە سارداوێ ژێرخان
و ئەشکەوتەکان و خەڵەوتگاکان و غەیری ئەو جێگە نادیارو نەپێنپانە، ئەوێ جاپز
نیپە و پێدەچى هەندى بیروبۆچونى تێکەڵ بکێت، بە تاپبەت لەم زەمەنەدا پێدەچى
هەندى بیروبۆچونى خراپ و لادراوى تێکەڵ بێت بانگەواز خوازانى گومراپیش ئامشۆی
بکەن، کەوا بوو پێویستە مەرف لەم شتانەو لەم جێگا گومانناویانە وریای خوێ بێت،
نەو کەسێ بە دواى فێر بوونی زانستدا دەگەرى، پێویستە بۆ ئەو جێگە گومانناویانە
نەچیت، بەلکو بۆ خانەکانى زانستى وەکو مزگەوتەکان و خوێندنکاکان و پەیمانکاکان
و کۆلیجەکان دەچیت، چونکە ئەوانەن شوێنى فێر بوونی زانست، چونکە کاروبارى
ئابین نەپێنى و خوێندارنەوێ تێدا نیپە، دلنایان هیچ کەسێک لەو جێگە گومانناویانەدا
خوێ نەشارێتەو مەگەر مەرفێک کە بیروباوەرێکی خراپى هەبى و نەپەوێ خەلکی پێى

بزانن، به لام زانستی شهرعی هیچ شتیکی تیدا نییه به لای خه لکه وه نادیار بیت، نییه
 له پیشه وای عومهری کورپی عه بدولعه زیز ده گئیرنه وه فهرموویه تی: هرکاتیک که سانبکد
 به دی کرد له فیر بوونی زانست یان له کاروباری ناییندا خو یان ده شارنه وه، نه وایین
 نریک به ده روانی فیتنه به کن یان له ده رگای فیتنه یان داوه، چونکه سوپاس بوزو
 کاروباری نایین پوونه و هیچ نهیینی و خوشاردنه وه یه کی تیدا نییه، به لکو پیویست بوزو
 سه رجه مرقایه تی ناشکرا بکریت، بۆ نه وه ی سوودی لیوه ریگرن، بۆ نه وه
 گومانه کان به لای خه لکه وه نه مینیت و تۆمه تبار نه کرین، نه مه شتیکه پیویست
 هه موو خه لک ناگاداری بیت، به تایبته له م زه مه نه دا.

وَمِنْ بَطْأٍ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ))^(۱) واته: ((هر کس تهنگانه و ناپه حه تیه کی دونهایی له سهر ئیمانداریک لابه ریئت، نهوا خوای گهردهش نارحه تیه ک له ناپه حه تیه کانی بئدی قیامه تی له سهر لا ده بات، وه هر کس له قهرزاریک چار پۆشی بکات، نهوا خوای گهردهش له دونیاو قیامه تیشدا چارپۆشی لی ده کات هر کس عه یب وه له ی مرسلمانیک داپۆشیت، نهوا خوای گهردهش له دونیاو قیامه تدا عه یبه کانی داده پۆشیت، خوای گه وه له یارمه تیدانی بهنده کهیدا ده بی هتا نه و کاته ی که بهنده که ی له یارمه تیدانی براکهیدا بیئت وه هر کس پیگه ی فیڕ بوونی زانستیک بگریته بهر، خوای گهردهش به وه یه وه پیگه یه کی بۆ به هشت ئاسان ده کات، وه ههچ قه ومیک له مالیک له ماله کانی خوادا دانه نشتون بۆ خویندنه وه ی قورپان و نارتو یکردنی ماناکانی له نیوان خویاندا مه گهر دلئارامییان به سهردا داده به زیت و په حمهت و به زهیی دایانده پۆشیت و فریشته به پیزه کان چوارده وریان ده گرن و خوای گهردهش له نیو دهسته و کومه لیک ی باشتر له دهسته و کومه له که ی خویان یادیان ده کاته وه هر که سیش کرده وه کانی دوا ی خات، بیگومان چاکیتی نه سب و بنه ماله پینشی ناخات)).

(۱) صحیح: أخرجه مسلم (۲۶۹۹) من حدیث ابي هريرة رضی اللہ عنہ.

بیگومان عیبرهت به کرده وه ی چاکه، به لام نه سب و بنه ماله به لای خوای گهرده وه مروف پیش ناخات، خوای گهرده ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳] واته: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه بیگومان نیمه دروستمان کردون له نیرو می په ک و کردومان به چهند گهل و هوه زه وه تا په کتری بناسن به پاستی به پیزترینتان لای خوا پاریزکارترینتانه. پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فره مویه تی: ((لَا فَضْلَ لِعَرَبٍ عَلَىٰ أَعْجَمِيٍّ، وَلَا لَأَيْسَرٍ عَلَىٰ أَسْوَدٍ، إِلَّا بِالتَّقْوَىٰ)) واته:

((نه عه ره بیه ک فه زلی به سهر نه عجه میه کدا هه یه و نه سپی پیستیکیش فه زلی به سهر
 رهش پیستیکدا هه یه، مه گهر به ته قواو له خواترسان))، که وا بوو نه سب و بنه مال
 به لای خوی گه وره وه مروف پیش ناخات، با سهر به به رزترین و بلندترین
 بنه ماله کانیش بیت، به رزیتی و بلندیتی بنه ماله هیچ سوودیکی به نه بو له هه بی مامی
 پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گه یاند، له و باره یه وه خوی گه وره ثایه تیکی دابه زاندی
 تاوه کو پوزی قیامت ده خویندریته وه ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ﴾ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَفَا
 كَسَبَ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ هَبٍ (۳) وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ
 (۵) واته: له ناو چی هه دوو دهستی نه بوله هه ب و له ناویش چوو سوودی
 پینه گه یاند داراییه که ی و نه وه ی که کردی (له دوژمنایه تی پیغه مبه ردا _ صلی الله
 علیه وسلم) بیگومان له مه ولا ده چیته ناو ئاگری بلایسه دار له گه ل ژنه که یدای
 هه لگری داروچیلکه یه (بو نانه وه ی ئاژاوه) هه میشه گوریسیکی بادرار (له پالی
 خورمایی ئاگرین) و وا له گه ردنیدا. به رزیتی و بلندیتی بنه ماله که ی سوودی
 پینه گه یاند، له کاتیکدا که له خانه واده کانی به نی هاشم و مامی پیغه مبه ری خوا ﷺ
 بوو، زیانیشی به هاوه لانی پیزدار بیلال و سه لمان و صوهه یب و خه بباب و عه ماری
 کوپی یاسر نه گه یاند، که له مه والی و لایه نگران بوون، به لکو بوون به که سانبک
 له گه وره هاوه لان ﷺ، بویه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((وَمَنْ بَطَّأ بِهٖ عَمَلُهُ))
 واته: هه ر که سیك کرده وه کانی دوايخات، نه سب و بنه ماله پیشی ناخات، با
 له بنه ماله یه کی به ناو بانگیش بیت، به لای خوی گه وره وه هیچ سوودیکی بو نابیت،
 خوی گه وره له م باره وه ده فه رموویت: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
 يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۰۱) فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۲) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (۱۰۳) ﴿[المؤمنون: ۱۰۱-۱۰۳]

واته: ئینجا کاتی فوودە کرئ بە شە ی پوردا لە و پۆژەدا هیچ خزمایە تیهک نامیئنی له
نیوانیاندا و پرسپاری به کتری ناکه ن ئینجا هەر که سی کیشراوه (چاکه) کانی قورس
بیت نه وه نه وانه پزگارو سه رکه وتوون و که سی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت
نه وانه که ساتیکن زیانیان له خۆیانداوه، خۆیان دۆپاندوه له دۆزه خ دان بی برانه وه.
بێگومان هەر که سیک بنه ماله ی به رزو بلندی هه بیت یان نه بییت، به لای خوای
گه رده وه هیچ سوودیکی نییه، له پۆژی قیامه تدا جگه له کرده وه ی چاک هیچ شتیک
سوودی نییه.

پیغه مبهری خوا ﷺ فرموده تی: ((الرَّحْمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ))^(۱) واته: ((که سانی به پرحم و به زهیی خوای گه ورده پرحمیان پیده کات، پرحم و به زه بیتان به خه لکی سهر زه میندا بیته وه، نه وهی له ناسمان پرحم و به زهیی بۆتان ده بیت)).

(۱) _ صحیح لشواهد: أخرجه الترمذي (۱۹۲۴)، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وأبو داود (۴۹۴۱)، وأحمد (۱۶/۲)، من طريق أبي قابوس، عن عبدالله بن عمرو - رضي الله عنه - مرفوعاً، وفي إسناده أبي قابوس، وهو مجهول إلا أنه قد توبع بلفظ آخر، تابعه حبان بن زيد الشرعي عند أحمد (تحقيق أحمد شاكر: ۶۵۴۱)، بلفظ: ((ارحموا تُرحموا، واغفروا يُغفر لكم...)) وله شواهد كثيرة متظافرة من الكتاب والسنة، فأخرج البخاري (۷۳۷۷) ومسلم (۹۲۳)، من حديث أسامة بن زيد - رضي الله عنه - أنه قال: ((إنما يرحم الله من عباده الرحماء)). وأخرج البخاري (۷۳۷۶)، ومسلم (۲۳۱۹)، من حديث جرير بن عبدالله - رضي الله عنه - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال: ((لا يرحم الله من لا يرحم الناس)).

وأخرجه الطبراني في ((الكبير)) (۲۴۹۷)، من حديث جرير مرفوعاً بلفظ: ((من لا يرحم من في الأرض لا يرحمه من في السماء)). ولمزيد طرق انظر: ((فتح الباري)) (۴/۱) (۴۴۹/۱).

هه روه ها ئه م فرموده ش ئه وه مان بۆ به درده خات که پاداشت له پره گزی کرده وهیه، نه وه سانه ی که پرحم به خه لکی ده که ن و به رامبه ریان به به زه یین، به نهرم و نیانی مامه لیان له گه ل ده که ن و که سی برسی تیر ده که ن و پووت پوشت ده که ن و خیر و صه ده قه به هه ژاران ده که ن، بیگومان خوای گه ورده پرحمیان پیده کات، ((پرحم و به زه بیتان به خه لکی سهر زه میندا بیته وه، نه وهی له ناسمان پرحم و به زهیی بۆتان ده بی)) مه به ست خوای گه ورده یه که پرحمیان پیده کات، نه سووده ی له م فرموده وهیه وه ده ستگیرمان ده بی ئه وهیه که به رزبونه وه له ناسمان بوونی خوای گه ورده جیگیر ده کات.

هروهها پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمويه تي: ((أَنَا الرَّحْمَنُ، خَلَقْتُ الرَّحِمَ وَشَقَقْتُ لَهَا مِنْ ابْنِي اسْمًا، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلَتْهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعْتُهُ وَبَتَّتُهُ))^(۱) واته: ((من رَحِمَانِي، (الرَّحِمُ) واته خزم و كه سوکارم خولقاندوه، له ناوی خۆم ناویکم بو داتاشیوه، بویه هر كه س په یوه ندى خزمایه تی بگه یه نیت دهیگه یه نم، هر كه سیش بیچرینیت ده بیچرینیم)).

(۱) _ صحیح لشواهد: فله طرق: الأولى: سفیان عن الزهري، عن أبي سلمة بن عبدالرحمن بن عوف، عن أبيه مرفوعاً، أخرجه أبوداود في الزكاة (۴۵)، باب في صلة الرحم حديث (۱۶۹۴)، وأحمد (۱/۱۹۴)، والترمذي (۱۹۰۷)، وقال عقبه: حديث سفیان، عن الزهري حديث صحيح.

الثانية: معمر، عن الزهري، حدثني أبوسلمة بن عبدالرحمن أن أباالردادالليثي أخبره، عن عبدالرحمن بن عوف أنه سمع رسول الله _ صلى الله عليه وسلم. أخرجه أحمد (۱/۱۹۴).

هروهها ئه م فهرمووده یه ش بو ی پوون کردوینه ته وه كه پاداشت له په گه زی کرده وه یه، هر كه س په یوه ندى خزمایه تی بگه یه نیت، خواش به پاداشتی ده گه یه نیت، هر كه سیش په یوه ندى خزمایه تی بیچرینیت، خواش له پاداشت ده بیچرینیت، كه وا بوو پاداشت له په گه زی کرده وه یه، (رحمان) له ناوه كانی خوی گه وره یه و په حم و به زه یی له خو ده گریت، (الرحمن) ناوی خوی گه وره یه و (الرحمة) ش سبفه تی خوی گه وره یه، هروهها وشه ی (الرحم) واته: په یوه ندى خزمایه تی له ناوی (الرحمن) داتاشراوه، بویه ئه مه زور له سهر گه یاندنی په یوه ندى خزمایه تی پی داگری ده كات، خزم و كه سوکاری مرو فیش خزمه كانی لایه نی بابی و خزمه كانی لایه نی دایكیتی، خوی گه وره پاش مافی باب و دایك مافی بو ئه وانیش داناوه، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ [النساء: ۳۶]

واته: به س خوا بپرستن وهیچ شتیک مهکن به هاوبهشی ههروهه ها له گهله باروک و دایکتاندا چاک بن و له گهله خزم و نزیکان، مافهکانی نهوانی له پلهی سییه مده داناره، مال خوی گه وده، ئینجا باب و دایک، دواتر خزمان، کهوا بوو ناماژیهکی بههیزه بز پیوستیتی که یاندنی خزمایهتی، خوی گه وده له و کهسانهش که په یوهندی خزمایهتی خویان ده پچرینن هه پرهشی کردوه، له م باره وه خوی گه وده ده فره مویت: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ﴾ (۲۲) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (۲۳) ﴿عَمَد: ۲۲-۲۳﴾ واته: جا ئایا ئیوه به ته مان (نه) ناپاکان) نه گهر پشت هه لکه ن (له ئیسلام و جیهاد) له زه ویدا ئاژاوه و خراپه برپا بکه ن و هه ر چی په یوهندی خزمایهتی به بیپچرینن نا نه وانه نه و کهسانه که خوا نه فرینی لی کردون و که پی کردون و چاویانی کویر کردوه. مانای نه م فره موده به نه ویه که هه ر که سیک په یوهندیهکانی خزمانی خوی بگه یه نیت، خوی گه وده له دنیا و قیامه تدا به هه موو خیر و نیعمه ت و به ره که تیکی ده گه یه نیت، هه ر که سیش بیپچرینیت، خوی گه وده ش ده بیپچرینیت و، له هه موو خیریک بیبهشی ده کات، به م جوړه پاداشتی ده داته وه، چونکه پاداشت له پره گزی کرده ویه، خوی گه وده له م باره وه ده فره مویت: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ﴾ [الرحمن: ۶۰] واته: ئایا پاداشتی چاکه هه ر چاکه نییه.

هه ورده ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((وَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا فَفُتَّ اللَّهُ))^(۱) واته: ((هه ر که س بیگه یه نیت خوی گه ورده ده یگه یه نی و هه ر که سیش بیچرینیت خوی گه ورده ده بیچرینیت)).
 هاوشیوه ی نه م فه رموودانه ش زودن.

(۱) _ صحیح: أخرجه البخاري (۵۹۸۹)، ومسلم (۲۵۵۵) من حديث عائشة قالت: قال رسول الله ﷺ ((الرحم معلقة بالعرش تقول من وصلني وصله الله ومن قطعني قطعه الله)) (واللفظ لمسلم).

وأخرجه البخاري (۵۹۸۷)، ومسلم (۲۵۵۴)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ، حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْ خَلْقِهِ، قَالَ الرَّحْمَ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَمَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَهُوَ لَكَ)).

وللحديث طرق وألفاظ أخرى كثيرة.

((من وصلها)) واته: هه ر که س په یوه ندی خزمانی خوی بگه یه نیت، خوی گه ورده ش ده یگه یه نیت، وه کو پاداشتیك بو کرده وه چاکه کی به هه موو خیریکی ده گه به نیت، ((وَمَنْ قَطَعَهَا)) واته په یوه ندی خزمانی خوی بیچرینیت، خوی گه ورده ش له هه موو خیریکی ده بیچرینیت، نه مه یه پاداشتی کرده وه ی خراپ.

هه موو نه وه رموودانه ی شیخولئیسلا م _ په حمه تی خوا لی بیت _ لیړه دا باسیان ده کات، بو تیگه یاندنی نیمه یه که له پوژی قیامه تدا خوی گه ورده پاداشتی نه هلی به هشت به پیی کرده وه کانی خویان ده داته وه، بویه که سانیکیان له پیشکه وتوانی نسزیکن (السابقون المقربون)، که سانیکیشیان له چاکانن (الأبرار المقصدون)، که سانیکیشیان سته مکارن له نه فسی خویان وه کو دوو پوه کان و کافران.

وهلی و دۆستانی خواش دوو جۆدن: پیشکه وتوو» نزیکه کان (السابقون المقربون) و چاکان (الأبرار المقتصدون أصحاب اليمين)، وهکو نه وهی پیشتر ئاماژهی پیدرا^(١).

پیغه مبهری خوا ﷺ کرده وهی هه ر دوو جۆری دۆستانی خوی له فهرمودهی (الأولياء) دا باس کردوه.

فَقَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَارَبَةِ — أَوْ فَقَدْ أَذَنَّهُ بِالْحَرْبِ. وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ. وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالسُّؤَالِ حَتَّى أَجِبَّهُ، فَإِذَا أَخْبَيْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا))^(٢).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((خوای گه ور» ده فهرمویت: هه رکس دوزمنایه تی له گه ل دۆستیکێ مندا بکات به راستی شه پی له دژ راگه یاندووم — یا خود به راستی شه پم له دژی راگه یاندوو» — وه بهنده کهم به هیچ شتیک لیم نزیک نه بۆته وهو خوشه ویستر بیت به لامه وه به نه ندازهی نه وه پزانهی که به سه ریdam سه پاندوو، بهنده کهم به رده وام به سووننهت و نافیه کان لیم نزیک ده بیت وه تا خوشم ده وی، کاتی خوشم ویست گوییه کانی ده پارێزم که پیی ده بیستی، چاوه کانی که پیی ده بین، دهسته کانی که زه برو زهنگی پیده کات، پییه کانی که پیی پیده کات))^(٣).

(١) — پیشتر له سوپه تی (الواقعة) و (الإنسان) دا ئاماژهی پیدرا.

(٢) — نه م فهرموودهیه پیشتر ئاماژهی پیدرا، ئیمامی بوخاری ده یگیریت وه، فهرموودهیه کی قودسیه، خوای گه وره فهرموویه تی: ((مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَارَبَةِ)) هه رکس دوزمنایه تی له گه ل دۆستیکێ من بکات به راستی شه پی له دژ راگه یاندووم، خوای گه روه بۆ دۆستانی خوی تۆله ده کاته وه، بۆیه هه رکس ئازاریان بدات یان دوزمنایه تیان بکات، بیگومان خوای گه وره به سزادانی هه نووکه یی و دواتر

نامشکرای و نهینیتی جه نگیان له گهل دهکات، پاشان دهفه رمویت: ((وَمَا تَقْرُبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ. وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ)) و بهنده کهم به هیچ شتیك لیم نزیك نه بۆته وه که خو شه ویستر بیت به لامه وه به نه ندازه ی نه و فره زانه ی که به سهریدا سه پاندوومه، بهنده کهم به رده وام به سوونه ت و نافیله کان لیم نزیك ده بیتته وه، نه مه کرده وه ی پیشکه وتووه نزیکه کانه (السابقون المقربون)، نه م کرمله به به جیهینانی فره زه کان و سوونه ت و نافیله کان له خوای گه وره نزیك ده بنه وه، پاداشته که شیان نه وه یه که خوای گه وره رینوینی ریگی راستیان دهکات و سه رکه وتوویان دهکات و، له سه ر به جیهینانی کرده وه ی چاک جیگیریان دهکات، پاشان دهفه رمویت: ((حَتَّىٰ أُجِبَّ)) خوای گه وره خو شی ده وین ((فَإِذَا أَخْبِئْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا)) مانای نه وه به که خوای گه وره پالپشتیان دهکات و سه ریان ده خات و ریگی راستیان پیشان ده دات، سه باره ت به وه ی که ناماده نییه شتی تری گوئی بیست بیت جگه له وه ی سوودی پی ده گه یه نیّت، گوئی بیستی زیکرو یاد کردنه وه ده بی، گوئی بیستی زانست ده بی، چونکه خوای گه وره له بواری بیستندا ریگی راستی پیشانداون، بۆیه خزی له حه پام کراوه کان به دور ده گریت و، گوئی بیستی قسه ی پرپوچ و پابواردن و گردانی و غه یبه ت و دوو زمانی نابی، گوئی بیستی هیچ شتیك نابی که خوای گه وره نویره بکات، مه روه ها ته ماشای هیچ شتیك ناکات جگه له وه ی سوودی بۆ ده بی، بۆیه نه ماشای مه خلوقاتی خواو نیشانه و به لگه و شته سه رسورمینه کانی ده کا و بیر ده کانه وه و له و شتانه پاده مینی و ده یانکات به به لگه بۆ توانا و تاکیتی خوای گه وره و شایان بوونی به په رستن، ته ماشای حه پام کراوه کان ناکات، ناماده نییه ته ماشای نه و شتانه بکات که ده بنه هو ی توپه بوونی خوای

گه وره، گوی و چاوه کانی له و بوارانه دا به کار دینی که که لکیان بۆ هه بی و سوودی پز ده گه یه نن، واز له هه مو نه وانه دینی که زیانی ده گه یه نن و نایین و پره و شتی خراب بکن. هه روه ها پیناکات ته نها بۆ نه و جینگایانه نه بی که به رژه وهندی بۆ ده سته بهر ده کات، هه یچ شتی که به ده سته کانی هه لئاگری و هه یچ شتی که به ده سته کانی نابه خشی مه گه ر له و بوارانه دا که به رژه وهندی خوی تیدایه، بۆیه شتی حه پام هه لئاگری و به ده سته کانی له هه یچ که س نادات، سته م له هه یچ که سناکات، ده سته کانی له حه پام و سته م دا به کار ناهینی، له راستیدا ته نها له پیناوی خوادا ده باو ده به خشی، ده سته کانی له گوپرایه لی خوی گه وره دا به کار دینی، هه روه ها پیناکات ته نها بۆ نه و شوینانه نه بی که جیگه ی په زامه ندی خوی گه وره یه، وه کو پیکردن بۆ مزگه وته کان، بۆ نه لقه کانی زیکرو یادکردنه وه، پیکردن بۆ گوپرایه لی خوی گه وره له هه ر جیگه یه ک بی، پیناکات ته نها بۆ نه و شوینانه نه بی که گوپرایه لی خوی گه وره ی تیدایه، پیناکات بۆ نه و شوینانه ی که خوی گه وره حه پامی کردون، به لکو بۆ نه و شوینانه ی که گوپرایه لی و خهیر و زیکر و فیر بوونی زانستی به سوودی تیدایه پیده کات.

کهوا بوو (الأبرار المقتصدون أصحاب الیمین) نهوانه که خوځیان به به جیټینانی
 فەرزه کان له خوای گه وره نژیک ده که نه وه، نه و فەرزانه به جیټینن که خوای گه وره
 به سه ریانداسه پاندوونی و واز له و شتانه دینن که خوای گه وره له سه ری حه پام
 کردون^(۱) به لام خوځیان به به جیټینانی مه ندوو باته وه ماندوو ناکه ن و له زیاده ی
 موباح و پپیټدراویش نه فسی خوځیان ناگر نه وه^(۲).

به لام چینی پیشکه وتوو نژیکه کان (السابقون المقربون) به به جیټینانی فه پزو
 نافیله و سووننه ته کان خوځیان له خوای گه وره نژیک کرده وه^(۳)، واجیبات و
 موسته حیباته کانیان به جیټینا و حه پام کراو و مه کروهه کانیان واز لیټینا^(۴)،

(۱) نه مانه (الأبرار المقتصدون أصحاب الیمین)ن، نه م کومه له ته نها فه پزه کانیان
 به جیټینا و خوځیان له حه پامه کان به دور گرتوو، پیده چی سووننه ت و
 نافیله کانیش واز لیټینن و، شتی که له مه کروهه کان نه نجام بده ن، یان شتی که له موباح و
 پپیټدراوه کان نه نجام بده ن که نه فسیان ئاره زوی ده کات. بویه نه م کومه له کاتی
 هندی شتی موباح و پپیټدراویان به نه فسی خوځیاندا که ئاره زوی ده کات و پی
 ده حه ویته وه، کاتی کرده وهه کانی خوځیان له گه ل نه و شتانه دا تی که ل کرد، خوای گه وره
 له پژی دوایدا شه پابی به هه شتی بو تی که لکردن. پاداشت له ره گه زی کرده وه یه.

(۲) موباح و پپیټدراوی زیاد، واته: نه فسیان چ حه ز پی بکات له موباح و
 پپیټدراوه کان دهیده نی، نه مانه هندی له پپیټدراوه کانی ژیان به نه فسی خوځیان
 بده ن، نه م شتانه موباح و پپیټدراون و هیچی تی دا نییه، به لام لای خوای گه وره
 پاداشته کانیان که م ده بیته وه و له گه ل چینی پیشکه وتوو نژیکه کاندانابن.

(۳) نه مه یه جیاوازی و تاییه تمه ندیه که یان.

(۴) هه موو کارو کرده وهه کانیان بو خوای گه وره بوو، هیچ شتیکیان به نه فسی
 خوځیان نه دا، وه کو نه وهی چا کان (الأبرار المقتصدون) نه نجامیان ده دا، هه موو ژیانیان
 بو خوا بوو.

کاتی له خوا نزیك بوونه وه به به جیهیتانی هه موو نه و کرده وانه ی که توانایان به سهریدا ده شکئی و خوا خوشی دهوین، په روه ردگار به خوشویستنیکئی ته وار خوشویستن^(۱) چونکه له هه رموده که ی پیشوودا هاتوو: ((وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَجِبَهُ)) به نده که م به رده وام به سوونه ت و نافیله کان لیم نزیك ده بیتنه وه تا خوشم دهوئ، مه به ستی خوشویستنیکئی ته واره واه (الحب المطلق)^(۲)، نه مهش به هاوشیوه ی نایه ته که ی خوی گه وره یه که ده هه رموئیت: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (۶) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿الفاتحة: ۶-۷﴾ واته: پینموونیمان بکه بۆ پښتای پاست پښتای ته وانه ی که چاکه ت له گه ل کردوون نه ک (پښی) ته وانه ی خه شمی (تویان) لیگیراوه (به هوئی ته ووه ده یزانن لایان داره وهک جوله که کان و هاوکرداریان) نه ک (پښی) گومرایان (به هوئی لاساری و نه زانینیانه وه وهک گاوده کان و هاوکرداریان).

(۱) _ په سه ندیتی پاداشتی خویان دا به سهر ئاره زوواتی نه فسی خویاندا نه گه رچی موباح و پپیدراویش بیت، له بهر خاتری خوی گه وره له هه موو نه و شتانه وازیان هینا، نه گه رچی موباح و پپیدراویش بیت، بویه پله و پایه به رزه که بیان به ده ست هینا، پله ی پیشکه وتوو نزیکه کان (السابقون المقربون).

(۲) _ خوشویستنی ته واره، خوشی دهوین خوشویستنیکئی ته واره، خوی گه وره چاکان (الأبرار المقتصدون) ی خوش دهوئ و، پقی له و موسلمانانه یه که به تاوان کردن سته م له نه فسی خویان ده که ن، به لام خوشویستنی ته واره واره بۆ پیشکه وتوو نزیکه کانه (السابقون المقربون)، چاکانیش (الأبرار المقتصدون) به شیان له و خوشویستنه له چینی یه که م که مته و، سته مکاران له نه فسی خوشیان له هه ر دوو چینه که که مته.

لنبره دا که خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: نه وانیه ی
چاکه و نیعمه تی ته و او ته و او ی پی به خشسیون (أنعم علیهم الإنعام المطلق التام)، نه و چاکه و
نیعمه ته ته و او ته و او ده یه که له م نایه ته دا باسی ده کات ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ
مِنْ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾^(۱)
[نساء: ۶۹] واته: هر که سیک گویرایه لی خواو پیغه مبه ر بکات جا نه وانیه له گه ل
که سانیکن که خوا به هره ی رشتوه به سه ریاند له پیغه مبه ران و راستگو یان و
سه میدان و پیاو چاکان نه وانیه چ هاوپی و هاو لیک ی چاکن.

موباح و پیښدراوه کان بو نه و پیشکه وتوو نزیکه کانه (السابقون المقربون) بوو به
تاعت و گویرایه لی پی له خوای گه وره نزیکه دینه وه^(۲)،

(۱) خوای گه وره نیعمه تی ته و او ی خو ی به سه ر پیشکه وتوو
نزیکه کاند (السابقون المقربون) رشتوو، که هیچ ناته و او یه کی تیدا نیه، (الإنعام المطلق) ی
پیداون، به لام نه وانیه ی له خواری نه وانیه وهن خوای گه وره نیعمه تی خو ی به سه ر
دراشتون، به لام به گویره ی نیعمه تی چینی یه که م نیه، (مطلق الإنعام) ی پیداون، له
نیوان (الإنعام المطلق) و (مطلق الإنعام) دا جیاوازی هیه، چونکه (مطلق الإنعام) که مو
کورتی تیدایه، به لام (الإنعام المطلق) ته و او وه هیچ که موکورتیه کی تیدا نییه، که و بوو
پادشت دانه و ده یه که له ره گزی کرده وه، نه گینا چاکان (الأبرار المقصدون) یش خوای
گه وره نیعمه تی کی به رزی پیداون، سته م کاران له نه فسی خوشیان خوای گه وره
نیعمه تی پیداون به نه ندازه ی نه و ئیمان و هدایه تی که پیانیه، به لام نیعمه تی که
له نیعمه تی (الأبرار المقصدون) که متره، نیعمه تی نه مانیش له نیعمه تی پیشکه وتوو
نزیکه کان که متره.

(۲) واته: سه ره پای مه گروهه کان و حه پامه کان به وازهینان له موباح و
پیښدراوه کانیش خو یان له خوای گه وره نزیکه ده که نه وه، بویه هر هه مو
کرده وه کانیا ن بو به په رستنی خوای گه وره.

سه‌راپای کرده‌ودکانیان بوو به تااعت و په‌رستن بو خوای گه‌ورده، بویه شه‌راپایی به‌ه‌شت به‌پوختی و پاکی و بی‌تیکه‌لکردن ده‌خونه‌وده، و ده‌کو چوژ کرده‌ود. په‌رستنه‌کانیان به‌پوختی و پاکی و دلسوزی بو خوای گه‌ورده نه‌نجام دا^(۱).

به‌لام چاکان (الأبرار المقصدون) جگه‌له‌و کرده‌وانه‌ی که بو خوای گه‌ورده‌یان نه‌نجام دابوو، هندی شتیان بو خودی خویان نه‌نجام دابوو^(۲)، بویه نه‌پاداشتیان ده‌دریته‌وده و نه‌سزاشیان ده‌دریت^(۳)، شه‌راپایی به‌ه‌شتیان به‌پوختی و پاکی نه‌خواره‌وده، به‌لکو شه‌راپه‌که‌ی چینی (المقربین) یان بو تیکه‌لکرا، به‌گویردی نه‌ودی له‌دونیادا کرده‌ودکانی خویان تیکه‌ل ده‌کرد^(۴).

(۱) له‌پوژی قیامه‌تا له‌شه‌راپایی به‌ه‌شتیان به‌پوختی و پاکی خواره‌وده، که تیکه‌ل به‌هیچ نه‌کراوو، خوای گه‌ورده له‌م بارده‌وده ده‌فه‌رمویت: ﴿عَيْنَا بِشَرْبِهَا عِبَادُ اللَّهِ وَنَا بِشُكْرِهَا وَتَوَهُدُ نَزِيكَةً لِّىْ دَخُونَهُ، له‌کاتیدا نه‌ودی بو باسکروین که چاکان (الأبرار المقربون) یان بو تیکه‌لکراوی کافوره، بوئی خوشه به‌لام و ده‌کو پاک و پوخته‌که نییه.

(۲) واته: له‌موباح و پیپیدراوده‌کان له‌زده‌تیان و ده‌ده‌گرت و هندی حه‌وانه‌ودیان به‌نه‌فسی خویانده‌دا، بویه نه‌پاداشتیان ده‌دریته‌وده، نه‌سزاشیان ده‌دریت، له‌شه‌راپا موباح نه‌وده‌یه که هه‌ردوو لاکه‌ی یه‌کسان بیت، نه‌پاداشتی تیدایه‌و، نه‌سزاشی تیدایه، بویه له‌به‌ر نه‌ودی هندی حه‌وانه‌ودیان به‌نه‌فسی خویانده‌له‌پوژی قیامه‌تا پاداشته‌که‌شیان که م‌بوویه له‌چار پله‌ی پیشکه‌وتوو نزیکه‌کاندا. دلین: (حسنت الأبرار سیئات المقربین) واته: کرده‌وده چاکه‌کانی چینی (الأبرار المقصدون) کرده‌وده خراپه‌کانی چینی (السابقون المقربون) ده، چونکه (السابقون المقربون) نه‌و حه‌وانه‌وه به‌نه‌فسی خویان ناده‌ن که چینی (الأبرار المقصدون) به‌نه‌فسی خویانی ده‌ده‌ن.

(۳) به‌لام پاداشته‌که‌یان له‌پاداشتی چینی (السابقين المقربين) دا که م‌تره.

(۴) له‌گه‌ل کافورو، له‌گه‌ل میسکدا بویان تیکه‌لکرا.

به ندایه تی و پیغه مبه رایه تی، پیغه مبه رایه تی پادشایه تی

هاوتای دابه شبوونی دۆستانی خوای گه وره پیغه مبه رانیش بۆ به ندهی پیغه مبه رو
پیغه مبه ری پادشا دابه ش ده بن^(۱)، خوای گه وره موحه مبه دی ﷺ له نیتوان به ندایه تی
پیغه مبه رایه تی و پیغه مبه رایه تی و پادشایه تیدا سه رپشك كرد، ئه ویش به ندایه تی بۆ خواو
پیغه مبه رایه تی هه لبارد.

پیغه مبه ره پادشاكان وهكو: داودو سوله یمان و به و هاوشیوانه _ عليهم الصلاة والسلام _.

خوای گه وره له چیرۆکی سوله یماندا ده فه رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا
يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۳۵) فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ
(۳۶) وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ (۳۷) وَأَخْرَيْنَ مُفْرِّقِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۳۸) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ
أَنْسِكْ بِغَبْرِ جَسَابٍ﴾ [ص: ۳۵-۳۹] واته: (سوله یمان) ووتی ئه ی په روه ردگارم لیم
خۆشبه و ده ستلات و پاشایه تیکم پی بیه خشه ﴿لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾ که دواى من
ده ست نه دا بۆ که سی تر بیکومان ته نها توی به خشنده ی (هه موو شتیکی) (دواى نزا که ی)
با مان بۆ پامهینا به فه رمانی ئه و به نه رمیی ده پۆیی بۆ هه ر جینگه یه ک بیویستایه وه هه موو
(په ری و) شه ی تانه کانمان بۆ پامهینابوو که بیناسازو مه له وانی ژێر ده ریابوون وه هه ندیکی
نریان (که سه رپیچی سوله یمانیان کرد بوو پامان هینان بۆی) به پیکه وه به ستراوی له
کۆت و زنجیردا ئه مه (که باسکرا) به خششی ئیمه یه (بۆتۆ) ئینجا به ویستی خۆت بیبه خشه
با بیگره وه و مه یبه خشه به بی پرسینه وه (لێت).

(۱) _ پیغه مبه ران بۆ به ندهی پیغه مبه رو، پیغه مبه ری پادشا دابه ش ده بن، بیکومان
به نده و پیغه مبه ر له پیغه مبه رو پادشا چاکتره، یوسف و داود و سوله یمان _ عليهم السلام
له و پیغه مبه رانه بوون که پیغه مبه ربوون و پادشاش بوون، پیغه مبه رمان موحه مبه د ﷺ
له نیتوان بوون به به نده و پیغه مبه رو، پیغه مبه ری پادشادا سه رپشك کرا، ئه ویش به ندایه تی
خواو پیغه مبه رایه تی هه لبارد، بۆ خوای گه وره خاکیتی نواندو، ئه وه ی هه لبارد که به نده و
پیغه مبه ر بیت، ئه و مولک و پادشایه تی ه ی پینه درا وه کو ئه وه ی به یوسف و داودو سوله یمان
_ عليهم السلام _ درا.

مانای نایه تی کوتاش نه وه یه که به ویست و ناره زوی خوت به هر کس ده به خشی به خسه، له هر که سیکیشی ده گریته وه بیگره وه و پیسی مه به خسه، پیغه مبه ری پادشا نه و کرده وانه نه نجامده دا که خوی گه وره له سهری فره ز کردوون، له و کرده وانه ش واز ده هینی که خوی گه وره له سهری حه پام کردوون، به لام له بوانی فره مانره وایی و مال و داراییدا به پیتی حه زی خوی و هه لباردنی خوی ته سه پوز ده کات، به بی نه وه ی هیچ تاوانیکی له سهر بیت^(۱).

(۱) _ وه کو چۆن ئیمانداران چین چینن و هه ندیکیان له هه ندیکی تریان چاکترن، هر به و جوړه ش پیغه مبه ران هه ندیکیان له هه ندیکی دیکه یان چاکترن، له م باره وه خوی گه وره ده فره مویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ [البقرة: ۲۵۳] واته: نه و پیغه مبه رانه ی (که باسکران) پیزمانداوه به هه ندیکیان به سهر هیندیکیاندا له و پیغه مبه رانه هی وایانبووه که خوا قسه ی له گه ل کردوو. (به بی په رده) وه هه ندیکیان به رز کردوته وه چه ند پله یه ک وه دامن به عیسای کوپی مه پیه م چه ند به لگه به کی (موعیزه یه کی ناشکرا) وه پشت گیریمان کرد به فریشته ی سرووش (که جبریل). که وابوو خوی گه وره پیزی هه ندی له پیغه مبه رانی به سهر هیندیکی دیکه یان دا داوه.

به لام به ندهی پیغه مبر به هیچ که سیک نابہ خشیت مگر به فرمانی
پروہ ردگاری، نابہ خشیت به هر که سیک ناره زوی لبیت و، بیگرتہ وہ لہ هر که س
ناره زوی لبیت^(۱)، به لکو به وانه دہ بہ خشیت کہ پروہ ردگاری فرمانی دلوہ پنیان
بہ خشریت، وہ نہ و کہ سانش به کار به دہ ست دہ کات، کہ پروہ ردگاری فرمانی
داوہ بکرنن به کار به دہ ست، بویہ هر ہ موو کردہ وہ کانی عیبادت و پەرستنه بنو
خوای گورہ.

كما في ((صحيح البخاري)) عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ انه قال:
((إِنِّي وَاللَّهِ لَا أُعْطِي أَحَدًا، وَلَا أَمْنَعُ أَحَدًا، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ أَضَعُ حَيْثُ أُمِرْتُ))^(۲)، ولتہ:
((موتند بہ خوا من به پای تایبہ تی خوم بہ هیچ کہ س نابہ خشم و، لہ هیچ کہ سیشی
ناگرہ وہ، به لکو لہ راستیدا من تہ نہا دابہ شکارنکم و دہ بہ خشم و دہ گرمہ وہ به هر
کہ سیک کہ خوای گورہ فرمانی پندایم)).

(۱) خوای گورہ ریداوہ به پیغه مبری ﷺ کہ به رست و ناره زوی خوی به
ہر کہ سیک دہ بہ خشیت ببہ خشیت، هر کہ سیکیش بیتہ ش دہ کات بیکات، خوای
گورہ دہ فرمانی: ((فَأَمْنٌ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ)) واتہ: ببہ خشم یان بیگرہ وہ و
ببہ خشم به بنی هیچ پرسینہ وہ یہ ک، هیچیت لہ سہر نابی، به لام پیغه مبر ﷺ به و
جزہ نیبہ به ناره زوی خوی ببہ خشیت و بیگرتہ وہ، به لکو به وانه دہ بہ خشی کہ
خوای گورہ فرمانی داوہ پنیان ببہ خشریت، به وانه ش نابہ خشیت کہ خوای گورہ
فرمانی داوہ پنیان نہ دریت، چونکہ نہم پیغه مبر بہ ندهیہ و پانشا نیبہ.

(۲) صحيح: أخرجه البخاري (۳۱۱۷)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ
قال: ((مَا أُعْطِيَكُمْ وَلَا أَمْنَعُكُمْ إِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ أَضَعُ حَيْثُ أُمِرْتُ)).
وأخرج البخاري (۶۱۹۶)، ومسلم (۲۱۳۳)، من حديث جابر رضي الله عنه مرفوعاً... ((فإنما أنا
قاسمٌ أضع أينكم)).

بۆیه خوای گه وره مال و سامانه شهریه کان ده داته پال خوی و پیغه مبه ره کی
 ﷺ، له م باره وه خوای گه وره ده فره مویت: ﴿قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾^(۱) | الانفال: ۱ |
 واته: توش بلی: نه و ده ست که وتانه هر بۆ خواو پیغه مبه رن ﷺ.

مه روه ها خوای گه وره ده فره مویت: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ لِلَّهِ
 وَالرَّسُولِ﴾^(۲) [الحشر: ۷] واته: نه وه ی خوا ده ست پیغه مبه ری خست (به بی جهنگ)
 له (سه روه ت و سامانی) دیهاتی یه کان نه وه بۆ خواو بۆ پیغه مبه ره ﷺ.

(۱) _ بۆیه مال و دارایه شهریه کانی وه کو (الفیء) واته نه و ده ست که وتانه ی
 به بی جهنگ ده ستی موسلمانان ده که وی، (الغنیمة والانفال) واته: ده ست که وتنه کانی
 جهنگی داوته پال خواو پیغه مبه ر، وه کو نه وه ی له نایه ته کانی سه ره وه دا هاتوره،
 خوای گه وره مال و دارایه کانی کردوره به هی خواو پیغه مبه ر، به ته نها نه یکردوره
 به هی پیغه مبه ری ﷺ وه کو نه وه ی کرد بووی به هی سوله یمان پیغه مبه ر علی
 السلام. پیغه مبه ری خوا ﷺ نابه خشی و ناگریته وه، به لکو خوای گه وره یه که فرمان
 به به خشین و گرتنه وه ده کات.

(۲) _ هی خواو پیغه مبه ره، ته ماشا ده که ین پیغه مبه ر به ته نها له بردنی (الفیء) دا
 تا که نه بوته وه، به لکو هی خواو پیغه مبه ره، به لام پیغه مبه ر به بی فرمانی خوای
 گه وره ته صه پوی پیوه ناکات، پیغه مبه ر ته نها فرمان جیبه جی ده کات، پیغه مبه ر
 ﷺ جیبه جیکاره، که وا بوو خوای گه وره دابه ش ده کات و پیغه مبه ر ﷺ ته نها
 جیبه جیکاره.

مهرده ما خوی گهر ده فهرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ [الأنفال: ۴۱] واته: بزائن بیتگومان هر چیه کتان له غنیمت (دهستکوت) گرت نه وه به راستی پینج یه کی نهو (دهسکوته) بۆ خویه وه بۆ پیغه مبره ﷺ.

(۱) - نهو دهستکوتانه ی جهنگ که به دهستان که وتووه، باشه دهستکوته کانی جهنگ چون دابهش ده کریت، به پیتی ناره زوی خه لک؟ به پیتی ناره زوی پیغه مبره؟ به پیتی ناره زوی فلان که س؟ نه خیر، به لکو پیویسته له م بواره دا بۆ شهرعی خوا بگ پینه وه، له م باره وه خوی گهر ده فهرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ [الأنفال: ۴۱] واته: بزائن بیتگومان هر چیه کتان له غنیمت (دهستکوت) گرت نه وه به راستی پینج یه کی نهو (دهسکوته) بۆ خویه وه بۆ پیغه مبره ﷺ و بۆ خزمانی (پیغه مبره ﷺ) و بۆ هه تیوان و بۆ هه ژاران و بۆ پیوارانه نه گهر ئیوه باوه پتان هیناوه به خوا وه به وه ی ناردومانه ته خواره وه بۆ سر به نده که مان (که موحه ممه د پیغه مبره ﷺ) له پۆزی جیا کردنه ودها (واته: جهنگی به در) ﴿يَوْمَ التَّقَى﴾ [التقوى] له و پۆزه ی که دوو کومه ل به یه که یشتن (دژ به به یه که جهنگان). له نایه ته که ی تریشدا خوی گهر ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷] واته: نه وه ی خوا دهست پیغه مبره ی خست (به بی جهنگ) له (سه روت و سامانی) دپهاتییه کان نه وه بۆ خوا و بۆ پیغه مبره ﷺ وه بۆ خزمان و هه تیوان وه بۆ هه ژاران و پیوارانی که م دهست تا دهست به دهستی پی نه کری (نهو سامانه) له ناو دهوله مه نه کانتاندا و به س و نه وه ی پیغه مبره ﷺ

پنیدان وهریگرین ﴿وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَأْتَهُوا﴾ و نه وهی لیتانی قه ده غه کرد وازی
 لیتینن. کاتی خوی گوره له نایه ته کی سه ره وه دا ده فره مویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ
 مِنْ شَيْءٍ﴾ و بزانن بنگومان هر چیه کتان له غه نیمه ت و ده سته و تان گرت،
 مه به ستری له سه روه ت و مال و سامانی کافران له جه نگدا، له نایه ته کی تریشدا که
 ده فره مویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ و نه وهی پیغه مبه ر ﷺ پییدان وهریگرین،
 چونکه پیغه مبه ر ﷺ به فره مانی خوی گوره شته کان ده به خشیت.

بۇيە دەركە وتوترين بۇچونى زانايان ئەوۋە بوو كە ئەم دەستكە وتانەى جەنگ لەو
 بوارانە دا خەرج دەكرىت كە خواو پىغەمبەرەكەى پىيان خوشەو، بە پىي نىجتەھادى
 كار بە دەستى موسلمانان، ئەمە بۇچونى پىشەوا مالك و غەيرى ئەويشە لە پىشەينى
 چاك، مەرۋەھا رىوايە تىكى پىشەوا ئەحمە دىشە.

گوتراويشە: دەستكە وتەكانى جەنگ بەسەر پىنج دا دابەش دەكرىت، بە پىي
 بۇچونى شافىعى و بۇچونى زانراوى ئىمامى ئەحمەد _ پەحمەتى خاويان لى بىت _^(۱)
 گوتراويشە بەسەر سىدا دابەش دەكرىت، بە پىي بۇچونى ئەبو حەنەفە^(۲).

مەبەستى سەرەكى: لىرەدا ئەوۋەيە كە بەندە پىغەمبەرەكان لە پىغەمبەرە
 پادشاكان چاكترن^(۳)

(۱) _ ئەم بۇچونە لەسەر ئەو ئايەتە دامەزراوۋە كە خاوى گەرە دەفەر مويت:
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ﴾ لىرەدا بەشى خواو پىغەمبەر يەك بەشە، ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ بەشىك، ئەمە دوو،
 ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ بەشىك، ئەمە سىي ﴿وَالْمَسَاكِينِ﴾ بەشىك، ئەمە چوار ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾
 بەشىك، ئەمە پىنج، كەوا بوو (خمس) پىنج يەك بەو ناو براوانەى نىو ئايەتە كە
 دەدرىت.

(۲) _ بە پىي بۇچونى ئەبو حەنەفە دابەشى سىي دەكرىت ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ﴾.

(۳) _ شىخولئىسلام _ پەحمەتى خاوى لى بىت _ كە لە باسە سەرەكە كە لايداوۋە،
 باسى دابەش كوردنى دەستكە وتەكانى جەنگ دەكات، لە راستىدا بۇ درىژە پىدان لە
 باسكردنى ھەندى بابەتى پىويستدا، ئەگىنا ناوۋەپۇكى بابەتە كە باسى پىغەمەرانى
 بەندەو، پىغەمبەرى پادشاكان دەكات.

که وا بوو ئیبراهیم و موسا و عیسا و موحه معه د _ علیهم الصلاة والسلام _ له یوسف و داود و سوله یمان _ علیهم الصلاة والسلام _ چاکترن ^(۱)، وه کو چۆن پیشکەوتووه نزیکه کان (السابقون المقربون) له دۆسته چاکه کانی خاوه نانی دهستی راست (الأبرار أصحاب الیمین) چاکترن، ئەمانه نزیکانی پیشکەوتوو نین (المقربین السابقین)، بۆیه هەر که سێک واجیباته کانی سه رشانی ئە نجام بدات و، ئەو موباح و پێپێدراوانه ئە نجام بدات که حەزی پێیه تی، ئەوه له دۆسته چاکه کانی خاوه نانی دهستی راست (الأبرار أصحاب الیمین)ن، به لام هەر که سێک ئەو شتانه ئە نجام بدات که خوای گه و ره حەزی لێیه تی و پێی پازیه، وه موباح و پێپێدراوه کان بکات به یارمه تیده ر بۆ جیبه جێکردنی ئه واجیباتانه ی که خوای گه و ره فه رمانی پێداوه، ئەوه له چینی پیشکەوتووه نزیکه کانه ^(۲).

-
- (۱) _ ئیبراهیم و موسا و عیسا _ علیهم الصلاة والسلام _ به ندهن و پێغه مبه رن بۆیه له پێغه مبه ره پادشاکان چاکترن، وه کو یوسف _ علیه السلام _ که چووه سه ر ته ختیکی ئاسان، هه روه ها سوله یمان و داودی بابی _ علیهما الصلاة والسلام _.
- (۲) _ له و پیشکەوتووه نزیکانه ن که هه موو ژیانیان بۆ خوای گه و ره ته رخا ن کردووه، بۆیه هه ر هه موو کرده وه کانی ژیانیان بووه به خوا په رستی، به لام چاکان (الأبرار المقتصدون) کرده وه کانیا ن خوا په رستیه، هه ندی شتی شی تێدایه عیبادەت نییه، ئەو شتانه موباحن، ژیا نی ئەوان ئە نجام دانی کرده وه ی موباح و پێپێدراوی تێدایه که نه پاداشتیان ده درێته وه، نه سزاشیان ده درێت، بۆیه پاداشته کانیا ن له چینی پیشکەوتووانی نزیک که مته ر.

به شیک

سه بارهت به وهی که خوی به به زهی له قورئاندا باسی دۆستانی خوی کردوه

خوی به به زهی له سوپه تی (فاطر) دا دۆستانی خوی و (السابقین) ی بۆ باسکردوین^(۱)، که تیایدا ده فه رمویت: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ضَالٌّ لَهُ نَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (۳۲)﴾^(۲)

(۱) خوی گه وه له سوپه تی (فاطر) دا به بیرى هیناوینه ته وه که ئوممه تی موحه معه د _ صلى الله عليه وسلم _ سى به شن یان سى چینن: ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ نه وانه ی سته میان له خویان کردوه، مام ناوه نجیه کان (المقتصدون)، پیشکه وتوان به هوی چاکه کانیانه و (السابقون بالخیرات)، خوی گه وه هه والی پیداوین که هه مووشیان له به هه شتدان، چونکه ده فه رمویت: ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا﴾ [فاطر: ۳۳] واته: ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٌ﴾ به هه شتانی که جیگای مانه وه ی هه میسه ی به ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که نه وان ده چنه ناویه وه، هه موویان چینی سته مکاران له نه فسی خویان ده چنه به هه شته وه، له وانه یه هه ر له سه ره تاوه بچنه به هه شته وه، پیده چی سزایان بدریت و پاشان له کوتادا بچنه به هه شته وه، ده ره نجام ده چنه به هه شته وه، (المقتصدون) (السابقون بالخیرات) نه مانه له به هه شتدان و سزایان له سه ر نیه و، ناچنه ئاگه وه .

(۲) ﴿ثَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ بریتیه له و ئیمانداره یه کخوابه رسته ی که پیده چی شتیک له تاوانی گه وه نه نجام بدات که به پله ی شیرک ناگات، نه مه که سیکی سته مکار له خودی خوی، خوی نووشی سزای خوی گه وه کردوه نه گه ر لیتی نه بوریت، نه مه یه سته مکار له نه فسی خوی، که وتوته به ره ره شه، که چی له نه هلی به هه شتیشه، یان له سه ره تاوه، یان له کوتادا، پاشان ﴿مُقْتَصِدٌ﴾ بریتیه له و که سه ی که نه نه ا واجیباته کانی سه رشانی نه نجام داوه، خوی له هه ره ماکان به دور گرتوه، نا نه مه یه که سانی (المقتصدون الأبرار أصحاب الیمین)، چینی سى به میس ﴿سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْذِنُ اللَّهُ﴾ که بریتین له پیشکه وتوانی نزیک (المقربون).

جَنَاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا خَرِيرٌ (۳۳)^(۱)
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ (۳۴) الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ (۳۵) ﴿[فاطر: ۳۲ - ۳۵] واته: له پاشان
 نه م قورپئانه مان به خشى به كه سانی كه له ناو به نده كانماندا هه لمانبژاردن نینجا
 هه ندیکیان سته م له خویان ده که ن وه هه ندیکیان مام ناوه نندین و هه ندیکی تریان ب
 ئیزنی خوا پیشکه وتوون به هوی چاکه کانیا نه وه نه م (پیدانی قورپئان) له به هره به کی
 که وره به نه وانه ده چنه ناو بانی تیکه وه که نافه وتین له ویدا به بازنی نالتونی و
 مرواری ده پازینرینه وه وه پۆشاکیان تییدا ناو ریشمه و نه وان ده لئین: هه موو سوپاس
 بۆ نه و خواجه ی که خه فه تی لابر دین ونه به یشت به راستی په روه ردگارمان لیبوره ی
 شایسته ی سوپاسه نه و (خوایه) که به چاکه و به هره ی خوی نیشته جیی کردین ل
 مالی هه میشه یی دا (به هشت دا) له ویدا نه هیچ ماندو و بونی کمان تووش ده بی وه نه هیچ
 نه رک و زه حمه تیکمان دووچار ده بی.

(۱) _ نه م ئایه ته په تدانه وه به بۆ خه واریج و موخته زیله، چونکه نه مانه نه نجام
 ده رانی تاوانی گه وره کافر ده که ن، خوی گه وره هه والی پی داوین که نه نجام ده رانی
 تاوانی گه وره کان ده چنه به هه شته وه، که چی خه واریج و موخته زیله ده لئین: نه خیرا
 ناچنه به هه شته وه، به هه تا هه تایی له دۆزه خدا ده میننه وه _ داواکارین خوی گه وره
 له گومپایی بمانپاریزیت _.

بِهَاقٍ نَهْمٍ سَمِيٍّ جَوْرِهِ كِه لِه م نایه ته دا باسکراون نوممه تی موحه ممه دن ^{بِسْمِ اللَّهِ} به
 نَبَاتٌ، چونکه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
 مَنْ لَنَا مِنْهُمْ مِثْقَاتٌ مِّنْهُم مَّقْصُودٌ وَمِنْهُمْ سَائِقٌ بِالْخِطَابِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
 الْبَكِي﴾ [فاطر: ۳۲] واته لِه پاشان نه م قورپانه مان به خشى به که سانی که له نار
 بهنده کانه اندا هه لمان بژاردن نینجا هه ندیکیان سته مکارن له نه فسی خویان و
 مندیکیان مام ناوه ندین و هه ندیکی تریان به نیزنی خوا پیشکه وتوون به هوی
 چا که کانیانه وه، پیدانی نه م قورپان به هره به کی زور گه وره به.

---

(۱) _ خوی گه وره له نایه تی (۳۲) سوپه تی (فاطر) دا ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا
 الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان نه م قورپانه مان به خشى به که سانی ﴿اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که
 له نار بهنده کانه اندا هه لمان بژاردن، نه وانه ش نه م نوممه ته موحه ممه دیه ن که خوی
 گه وره له نیتوان هه ر هه موو نوممه تاندا هه لیبژاردوون و، نه م قورپانه گه وره و به پیزه ی
 پنبه خشیون، به و به خشینه ریزی لیئان و فه زلیداون به سه ر هه موو نوممه تانی
 نرا، خوی گه وره له وه سفی نه م نوممه ته موحه ممه دیه دا که قورپانی پی به خشیون
 ده فهرمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] واته: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾
 نبوه (موسلمانان) باشتین که لیک بوون ﴿أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بو خه لکی هینرابیته دی.

ته‌ن‌ها ئوممه‌تی موچه‌مه‌دیش ﷺ بوو که له دواى ئوممه‌تانى ترهاتن قورپانبيان نو
به‌خششه‌گه‌وره‌یه‌ش به‌خشینه‌ش ته‌ن‌ها تايب‌ت نه‌کراوه به‌و که‌سانه‌ی قورپانبيان
له‌به‌ره^(١)، به‌لکو هر که‌سیک ئیمانی به‌قورپان هیتا بی له نه‌وانه^(٢)، بۆ سى چینی‌ش
دابه‌شى کردوون: نه‌وانه‌ی که سته‌میان له خویان نه‌کردووه ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، مام
نیوه‌نجیه‌کان (المقتصدون) و پیتشکه‌وتوو‌ه‌کان به‌هوی چاکه‌کانیا‌نه‌وه (السابقون)، نه‌به
پیچه‌وانه‌ی ئایه‌ته‌کانی سوپه‌تی (الواقعة) و (المطففين) و (الانفطار) هوه‌یه^(٣)،

(١) _ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ أَوْزَنَّا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾
له‌پاشان ئه‌م قورپانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانی که له ناو به‌نده‌کانماندا هه‌لمان بژاردن،
که‌وا بوو پاسه‌وانانی ئه‌م قورپانه ته‌ن‌ها که‌سانی له به‌رکاری قورپان نین، به‌لکو
سه‌رجه‌م موسلمانانه با قورپانیش نه‌خویننه‌وه، به‌و که‌سانه‌وه سنوردار نه‌کراوه ی
قورپانبيان له‌به‌ره، به‌لکو هه‌موو تاکیکی ئه‌م ئوممه‌ته ئه‌م قورپانه‌ی پی به‌خسراوه،
به‌راستی هه‌موو ئیمانداریک ته‌هلی قورپانه نه‌گه‌ر چی له‌به‌ریشی نه‌بیت، ئه‌م پاداشت
گه‌وره‌یه‌ش ته‌ن‌ها لای خوای گه‌وره‌وه‌یه.

(٢) _ هه‌ر که‌سیک ئیمانی به‌م قورپانه هیتابی له‌و که‌سانه‌یه که خوای گه‌وره له
کۆی ئه‌م ئوممه‌ته هه‌لیبژاردوون و، قورپانی پی به‌خشیون.

(٣) _ له سوپه‌تی (الواقعة) دا ته‌ن‌ها دوو جووری له ئیمانداران باس کردووه (المقربون)
و (أصحاب اليمين)، له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا (أصحاب الشمال) یشی باسکردووه، که بریتین له
کافران، هه‌روه‌ها له سوپه‌تی (الإنسان) یشدا دوو جووری باس کردووه، المقربون و
(الأبرار)، له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا کافرانیشی باس کردووه، له سوپه‌تی (الانفطار) یشدا ته‌ن‌ها
دوو جووری باس کردووه ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (١٣) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ
(١٤) ﴿[الانفطار: ١٣-١٤] واته: به‌راستی چاکان له‌ناو نازو تیعمه‌تدان بیگومان
به‌دکاران له دۆزه‌خدان. له‌م سوپه‌ته‌دا ئه‌م دوو جووره‌ی باس کردووه، که‌چی له
سوپه‌تی (فاطر) دا هه‌ر سى چینه‌که‌ی خه‌لکی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی باس کردووه، دواى
نه‌وانه‌ش ته‌هلی دۆزه‌خی باسکردووه _ په‌نا به‌خوا _.

لیره دا هر هه موو ئوممه تانی پیشووشی گرتیه وه، کافران و ئیماندارانیان^(۱)، که وا بوو دابه شبوونی ئوممه تی موحه ممه د ﷺ به م جوړه ده بی: سته مکاران له هه فسی خویان (مَآءٌ لِّنَفْسِهِ) نه و که سه ی تاوان نه نجام ده داو سووره له سه ری^(۲) (مُقْتَصِدٌ) نه و که سه ی نه پزه کان به جیدیننی و خوی له حه پامه کان به دور ده گریت (سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ) نه و که سه ی نه پزه کان و نافیله و سووننه ته کان به جیدیننی. له ئایه ته کانی پیشوودا ناماژه ی پیدراوه.

(۱) _ به ئی، سوپه ته کانی (الواقعة) و (الإنسان) و (المطففين) و (الأنفطار) ئیمانداران ر کافرانی هر هه موو ئوممه ته کان ده گریته وه، به لام ئه م ئایه ته ی سوپه تی (فاطر) نه نا تایبه ته به م ئوممه ته وه، تایبه ته به ئیماندارانی ئه م ئوممه ته وه.

(۲) _ به لام نه و که سانه ی له تاوانه کانیان په شیمان ده بڼه وه و ته و به ده که ن، ده کو نه وانه که هیچ تاوانیکیان نه بیټ، تا نه و ئاسته ی نه گه ر شیرک و کوفریشیان کرد بی و لی په شیمان بو بیټنه وه و ته و به یان کرد بیټ، خوی گه وړه ته و به کانیان نېرل ده کات، وه کو نه و که سانه یان لی دیت که هیچ تاوانیکیان نه بیټ، له پراستیدا نه و ی شیخولنیسلام _ په حمه تی خوی لی بیټ _ لیره دا باسی ده کات سه باره ت به و که سانه یه که تاوانیان نه نجام داوه و، په شیمان نه بونه ته وه و ته و به یان لی نه کردووه، به لام تاوانه کانیان به پله ی شیرک و هاو لپه رستی نه گه یشته وه، بویه ئه م که سانه له ژیر و بستی خوی گه وړه دان.

مەروەھا خوای گەورە ۛ ھەفەر مویت: ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ [الرعد: ۲۳] واتە:
﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ بە ھەشتانیك جیگای مانەوێ ھەمیشەیی یە ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ كە ئەوان
دەچنە ناویەو. ئەھلی سووننەت دەیکەن بە بەلگەیی ئەوێ كە ھیچ كەسێك لە
ئەھلی یەكخواپەرستی لە دۆزەخدا بە ھەتا ھەتایی نامیننەو^(۱).

(۱) - ئەمە بەر پەرچدانەوێ بۆ ئەو خەواریج و موعتەزیلانەیی كە دەلێن: لە
ئەزەخدا بە ھەتا ھەتایی دەمیننەو، ھەر كەسێك بچیتە ئاگرەو ھەرگیز دەرنەچیت،
بەلگەكانی قورپان و سووننەت ئاماژە بۆ ئەو دەكەن كە ئەگەر یەكخواپەرستان بچنە
ئاگریشو بە ھەتا ھەتایی تیایدا نامیننەو، لە دۆزەخ دەردەكڕن.

ھەندىك لى ئى نىجامدەرانى تاوانە گەرەكان دەچنە دۆزەخەو

پاشان دەردەچن:

نۆرىك لى ئى نىجامدەرانى تاوانە گەرەكان واتە چىنى سىمكاران لى نەفسى خۇيان (الظالم لنفسه) دەخىرنە دۆزەخەو، لىم بارەو ھەرموودە گەلىك بە (متواترى) لى پىغەمبەرى خواھە ﷺ ھاتوۋە^(۱)، ھەروھە ھەرموودە گەلىكى تىرىش بە (متواترى) ھاتوۋە سەبارەت بە دەرجونىيان لى دۆزەخ و، تىكا كىردى پىغەمبەرمان موھەمەد ﷺ بۆ ئى نىجامدەرانى تاوانە گەرەكان و، دەركىردى ئىو كەسانە لى لى ئاگر دىنە دەردە بە تىكا كىردى پىغەمبەرى خوا ﷺ و تىكا كىردى غەبرى ئىویش .

(۱) _ ئىم گوتارە بەر پەرچدانەو ھە بۆ ھەردو كۆمەلى خەوارىچ و موختەزىلە لى پىيان وایە ئى نىجام دەرانى تاوانە گەرەكان لى دۆزەخدا بە ھەتا ھەتايى دەمىنەو ھە ھەرگىز دەرجونىيان نىيە، بە لىم كۆمەلى مورجىئە بە پىچەوانە لى ھەردو كۆمەلەكى تر پىيان وایە كە ئى نىجام دەرانى تاوانە گەرەكان ھەرگىز ناچنە دۆزەخەو، ئىوان لى بە ھەشتەدان، تاوانە گەرەكان كە لى شىرك و ھاوۋەلپەرستى كە مەترن زىانىيان پى ناگەيە نىت، لى پاستىدا ئىم بۆچونانە تەنھا فرىو خواردن و گومپرايىە، چونكە چەندەھا بەلگە بە (متواترى) ھاتوۋن، ئامازە بۆ ئىو ھەكەن كە ئى نىجام دەرانى تاوانە گەرەكان پىدەچى بچنە ئاگرەو ھە سزا بدەرىن، لىوانەيە ماوۋەيەكى دىرىزىش تىابىدا بىمىنەو ھە، پاشان بە خەلۋى دەچنە دەردەو، لى دۆزەخ بە خەلۋى دەچنە دەردەو، پاشان جەستەيان دەپوئەو ھە، دەچنە بە ھەشتەو، ئىمە بەر پەرچدانەو ھە بۆ ئى مورجىئانە لى كە دەلىن: لى گەل ئىمان ھە بوۋندا سەرىپچى زىانى نىيە، ئىمان بە سەرىپچى كىردن كەم نابىتەو ھە، ھىچ زىانىكىيان پى ناگەيە نىت، لى پاستىدا ئىمە تەنھا نە قامىە و قسە كىردنە بە بى زانست، سەرىپچى كىردى بەلگەكانە، بە لىم ئىھلى سوۋنەن لىم بارەو ھە _ سوپاس بۆ خوا _ مام ناوۋەندن، ئالەن: سەرىپچى كىردن زىانى نىيەو،

کسی سه رپیچیکاری نه نجام دهی تاوانی گه وره خاوهن ئیمانیکي ته واوه وه کو
 نه وهی مورجینه کان ده یلین، ناشلین: به هیچ شیوه یه ک ئیمانی نییه و کافره، وه کو
 نه وهی خوار یجه کان ده یلین، به لکو ده لین: ئیمانداره و خاوهن ئیمانیکي ناته واوه.

بۆیه هر كه سِيَك بَلَيْت: نه نجامده رانی تاوانه گه وره كان به هه تا هه تایی له
 دۆزه خدا ده میننه وه، ئایه تی (۲۳) سوپه تی (الرَّعد) به و جۆره لِيَك بداته وه كه تنه
 چینی پیشكه وتووان (السابقین) ده چنه به هه شته وه چینه کانی (المقتصد) و (الضام
 لنفسه) ناچنه نیوی، وه کو نه وه ی موخته زیله كان لیکی ده ده نه وه به م شیوه یه، نه و
 قسه کانیا ن به لِيَك دانه وه که ی کومه لی مورچینه بهر په رچ ده دریتته وه كه سوزن
 له سه ر نه وه ی كه هیچ كه سِيَك له نه نجامده رانی تاوانه گه وره كان ناچنه دۆزه خه وه،
 وه نه و بانگه شه یه ش ده که ن كه نه نجام ده رانی تاوانه گه وره كان پیده چی هر
 هه موویان به بی سزادان بچنه به هه شته وه، به لام هه ر دوو بۆچوونه كه پێچه وانی
 سووننه تی (متواتر) ی پیغه مبه ری خوان ﷺ، هه روه ها پێچه وانی کۆپایی و بهر
 دهنگی پیشین و پیشه وایانی چاکی نه م ئوممه ته ن.

به پاستی نه وه ی ئاماژه بۆ بۆگه نی گووتاری هه ر دوو تاقمه كه ده کات فه رمایشی
 خوی کار به جییه له دوو ئایه تی قورئانه کهیدا كه ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ
 يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^(۱) [النساء: ۴۸] واته: به پاستی خوا خوش
 نابیت گه رهاوبه شی بۆ دابنری، بیجگه له وه خوش نه بیت له هه ر گونا مینکی تر بۆ هر
 كه سِيَك كه بیه ویت.

---

(۱) _ نه مه بهر په رچدانه وه یه بۆ خه واریج و موخته زیله كان.

لیره دا خوای گه وره مه والی پیداوین که له شیرک و هاوبه ش دانان خوش نابیت،
 و مه والیشی پیداوین که بیجگه له وه له هر گوناهیکی تر خوش ده بیت، جایزیش
 نییه مه به ست له وه دا که سی ته و به کار بیت^(۱) وه کو نه وهی موعته زیله کان ده یلین،
 چونکه خوای گه وره له شیرک و هاوه لپه رستی مه موو که سیک خوش ده بیت نه گه ر لئی
 په شیمان بیت و ته و به بکات^(۲)، خوای گه وره له و تاوانه ش خوش ده بیت که
 پله که یان له شیرک و هاوه لپه رستی که متره بۆ هر که سیک لئی په شیمان بیت و ته و
 ته و به بکات، (فلا یعلق بالمشیئة)، بۆیه کاتیک خوای گه وره باسی لیخوش بوون بۆ
 ته و به کاران ده کات، ده فهرمویت: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾^(۳) [الزمر: ۵۳] واته: (نه ی
 موحه مه د ﷻ) بلئی: نه ی به نده کانم نه ی نه وانه ی که خوتان زور گونا هبار کردوه
 نا نومید مه بن له میهره بانی و به زه یی خوا چونکه بیگومان خوا له مه موو
 گونا ه کانتان خوش ده بیت به پاستی هر نه وه لی بورده ی به به زه یی.

(۱) نه و که سه ی ته و به ی کرد بیت، وه کو نه وهیه هیچ گونا هیکی نه بیت، له
 پاستیدا فهرماشته که ده رباره ی نه وانه یه که ته و به یان نه کردوه، په شیمان
 نه بونه ته وه، که سی نه نجام ده ری تاوانی گه وره که لئی په شیمان نه بۆته وه و ته و به ی
 نه کردوه و له سهر نه و حاله ته مردوه، نه مه یه جیگه ی به لگه هینانه وه که.

(۲) خوای گه وره له مه موو شتیک خوش ده بیت، با هاوه لپه رستی و کوفریش
 بیت، ته و به کردن تاوانه کانی پیش تر ده سپرته وه، چونکه به نه نجام ده رانی تاوانه
 گه وره کانه وه تایبه ت نییه.

(۳) خوای گه وره له نایه ته که ی دوا ی نه وه دا ده فهرمویت: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾ [الزمر: ۵۴] واته: بگه پینه وه بۆ لای په روه ردگارتان و گه ردن که چی نه و
 بن، لیره دا خوای گه وره فهرمان به ته و به ده کات، چونکه له هر مه موو تاوانیکی
 به نده که ی خوش ده بیت نه گه ر په شیمان بیت و ته و به ی لی بکات.

له م ئايه ته ي سوږه تي (الزمر) دا خواي گه وړه لېږدنه كې خوي بۆ هر هر سر
تاوانه كان گشتاندوه، په هايه تيشي پېداوه و به شيرك و هاوه لپه رستي ياخوږ به
تاوانيكه وه تايبه تي نه كړدوه، چونكه خواي گه وړه به نده كې ده بوريت له هر
تاوانيك ته و به ي لى كړد بېت، بۆيه هر كه سيك له شيرك و هاوه لپه رستي ته و به بكات،
خواي گه وړه لى خوش ده بېت، وه هر كه سيك له نه نجامداني تاوانه گه وړه كان
په شيمان بېته وه و ته و به بكات، خواي گه وړه لى خوش ده بېت، كه وا بوو هر كه سيك
له نه نجامداني هر تاوانيك په شيمان بېته وه و ته و به بكات، خواي گه وړه لى خوش
ده بېت. له ئايه ته كې سوږه تي (الزمر) دا كه باسي ته و به ده كات ده يگشتينيت
په هايي ده داتى (عمم و اطلق)، له ئايه ته كې سوږه تي (النساء) يشدا (تايبه تي ده كات
قه به ي ده خاته سر) (خصص و علق)^(۱)، به و جوړه ي كه شيرك و هاوه لپه رستي تايبه
ده كات كه نايبوريت و، هر شتيكي ديكې جگه له شيركيشي به ويستى خويه
په يوه ند كړدوه، له جوړه كانى شيركيش په كخستنى خواي خولقينه ره^(۲)،

(۱) _ له ئايه ته كې سوږه تي (الزمر) دا هيچ كه سيكي جيانه كړدونه،
نه يفرمووه: هر كه سيك ته و به بكات خواي گه وړه لى ده بوريت نه گه ويستى
لېږت، به لام له ئايه ته كې سوږه تي (النساء) دا شيرك و هاوه لپه رستي تايبه ده كات
كه نايبوريت، هر شتيكي ديكې جگه له شيركيشي داوه ته پال ويستى خوي لى
ببورى يان نا.

(۲) _ واته: نكوليكردن له هه بوونى په وهر دگار، گوايه هيچ په وهر دگار ك نيه _
پاك و بېگه ردې بۆ خواي گه وړه _.

نەم پەخستە نامازە بۆ بۆگەنی قسەى نەو کەسانە دەکات کە سوورن لەسەر
نەوێ بەخشین و لێبوردن هەموو تاوانبارێک دەگرێتەو، یان بە دروستی دادەنێت کە
بەهزی تاوانیکەوێ سزا نەدریت^(۱)، چونکە نەگەر بەو جۆرە بواپە باسی نەوێ بۆ
نەدەکردن کە لە هەندیکى دەبوریت و، لە هەندیکیشى نا بوریت، نەگەر خۆی گەرە
لە هەر کەسێکى کە سستەمى لە نەفسى خۆى کردووە (الظالم لنفسه) خوش بواپە بە
بى تەوبە کردن و بەبى کردەوێ چاکى تاوان لایەر (حسنات ماحیه) نیتر لێبوردنى
تاوانى بەویستی خۆیەو پەيوەند نەدەکرد^(۲).

نەرمايشتى خۆای بەزەبى: ﴿وَيَغْفِرْ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [النساء: ۴۸] بەلگەیه
بۆ نەوێ کە خۆای گەرە لە هەندى دەبوریت و، لە هەندیکیشى نابوریت، کەوابوو
نەف و لێبوردنى گشتى پوچ بویهو.

---

(۱) قسەى کۆمەلى مورجینەکانە کە دەلێن: بەندە بەهۆى تاوانەوێ سزا نادریت
لەبەر نەوێ نیماندارە، با تاوانیش بکات هەرگیز سزا نادریت، ئەمە گومراپیهکی
ناشکراپە.

(۲) خۆای گەرە تەوبە کردنى بە ویستی خۆیەو پەيوەند نەکردووە، بۆیه هەر
کەسێک تەوبە بکات، خۆای گەرە تەوبەکەى قبول دەکات، لە راستیدا تەنها لێبوردنى
نیماندارە تاوانبارەکان نەوانەى کە تەوبەیان نەکردووە بەویستی خۆیەو پەيوەند
کردووە. ویستی لێبیت دەیان بوریت و، ویستی لێنەبیت نایانبوریت.

به شیک

سه بارهت به وهی که جیاوازی پیگه و پله و پایه له وه لایهت

و دوستایه تیدا وه کو جیاوازی پیگه و پله و پایه نیمان و له خوا ترساندا

نه گهر وهلی و دوستانی خوی په روهردگار نیمانداره له خوا ترسه کان بن، خه لکیش
جیاوازی پیگه و پله و پایه یان هه بیت له نیمان و له خوا ترساندا، که وا بووب
کویره ی نه وه له وه لایهت و دوستایه تیشدا جیاوازی پیگه و پله و پایه یان ده بیت^(۱)

(۱) - سه رهتا بنچیه له دوستایه تی خوا دا چیه؟ خوی گهره له م ئایه ته دا بوی
پوون کردوینه ته وه که ده فره مویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
(۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ۶۲-۶۳] واته: ناگادرا بن بی گومان
دوستانی خوا ترسیان له سه ر نییه خه فه تیش ناخون نه وانه ی باوه رپان هیناوه ره
هه میشه خو یان ده پاریزن و له خوا ده ترسن، که وا بوو هه ر که سیگ هه ر دوو وه سفی
نیمان و له خوا ترسان و (خوپاریزی) له خویدا کوکاته وه، بیگومان دوستی خوی
گهره یه، هه ر که سیگیش هه ر دوو وه سفه که یا یه کیکیانی تیدا نه بی، بیگومان
دوژمنی خوابیه و، یه کیکه له دوستانی شه یان، نا نه مه یه هه ر چی نه و پیناسه یه ی که
قوپئانی پیروژ بۆ وهلی و دوستانی ده کات، نه ک وه کو نه و پیناسه یه ی که که سه
چاولیکه ره کان له سه ری پیکه و توون به وهی گوایه وهلی نه و که سه یه که کرده وه یه کی
نا ناسایی له سروشت به ده ری پیچه وانه ی واقع نه نجام ده دات، نه مه به دوستی خوا
داده نین، به پای نه وان نه گهر به سه ر ناو دا ری بکات، به هه وادا بفریت، یان بچیته نید
ناگروه و نه سویت و، هیچی به سه ر نه یهت، نه وه وهلی و دوستی خوابیه، به بی
نه وهی ته ماشای کرده وه کانی بکه ن، به بی نه وهی ته ماشای بکه ن ئایا هه ر دوو
وه سفه که ی سه ره وهی تیدایه؟ ئایا که سیکی نیمانداری له خوا ترسه؟ نه گهر که سیکی
نیمانداری له خوا ترس بوو نه و نه و کرده وه نا ناساییه له سروشت به ده رانه ی

نه نجامی ده دات که پامه تیکه له که پامه تی دۆستانی خوا، نه که ره هر دوو وه سفه که یان
 دانه په کیانی تیدا نه بوو نه و دۆستی خوا نییه و، کرده وه نانا ساییه له سروشت
 به دهره کانیشی شه یثانیه، بیگومان نه وه شه یثانه که به هه وا دا هه لیده گری و به سهر
 ناردا پنی پیده کات، خه لکیش وایان به خه یال دا دیت نه مه که سیکه ده چیتته نیو
 ناگره وه و هیچی به سهر نایه ت، له راستیدا نه مه ته نه ا کرده وه که لیکی نانا سایی
 شه یثانیه و هیچی تر، بویه نابی مروف به م جوړه شتانه فریو بخوات. شیخولنیسلا م _
 په حه تی خوا لی بیت _ گوتوویه تی: به راستی دۆستانی خوی گه وره جیاوازن،
 هه ندیکان له هه ندیکی تریان له خوا وه نزیک ترن، پیشکه وتووه نزیکه کان (السابقون
 المقربون) له خوا وه نزیک ترن به به راورد به (الأبرار المقتصدون)، وه چاکه کاره مام
 ناوه نجیه کان له خوا وه نزیک ترن به به راورد به سته مکاران له نه فسی خویان (الظالمون
 لأنفسهم)، سته مکاران له کومه لی ئیماندارانن به لام سه رپنچیان هه یه و له چوار چپوه ی
 نایینی نیسلا م ده ریان ناکات، ئیمانداران له دۆستایه تی خوی گه وره دا جیاوازن به
 گریزه ی به هیزی و ناوه ندیتی و لاوازی ئیمان ه کانیان.

هه روه ها له بهر نه وهی له کوفرو نیفاق و دوو پوویشدا جیاوازی پتگه و پله و پایه
ههیه، بۆیه به گویره ی نه وه له دوژمنایه تی خوای گه وړه دا جیاوازی پتگه و پله و
پایه ههیه^(۲).

بنچینه ی ئیمان و له خوا ترسانیش: بریتیه له بړوا بوون به هه ر هه موو پیغه مبه رانی
خوای گه وړه^(۲)،

(۱) _ دوژمنانی خواو دوستانه شهیتان جیاوازیان ههیه، دوژمنایه تی و کوفری
هه ندیکیان بۆ خوای گه وړه به راورد به هه ندیکه تریان توندتره، به گویره ی نه و کوفرو
گومپاییه ی که لیانه وه پوو ده دات.

(۲) _ به لّی بنچینه ی ئیمان و له خوا ترسان بړوا بوونه به پیغه مبه ران، چونکه هه ر
که سیك بړوا به پیغه مبه ر بکات، نه وه بړوای به نه و خوایه ش ههیه که پیغه مبه رانی
ناردووه، بړوای به هه موو نه و شه ریه تانه ش ههیه که خوای گه وړه بۆی دابه زاندوون،
بړوای به هه موو کتیبه کانیاان ههیه، بړوا بوون به پیغه مبه ران، بړوا بوون به خوای
گه وړه و، بړوا بوون به و کتیبانه ی دایبه زاندوون، بړوا بوون به هه ر هه موو نه وانه ی که
هه وائی پیداوین له خۆ ده گریت، به پتچه وانه ی نه و که سه ی که ئیمانی به پیغه مبه ران
نییه، نه و که سه نه گه ر چی بانگه شه ی دوستانه تی خوای گه وړه ش بکات، به لام له
راستیدا ته نها دوستی شهیتانه، چونکه که کوفر به پیغه مبه ران ده کات نه وه
کوفریشی به هه موو نه و کتیبانه کردووه که بۆیان دابه زیووه. له راستیدا نه وه
په تدانه وه ی بۆ نه و که سانی که بانگه شه ی دوستانه تی خوای گه وړه ده که ن، له کاتیک
دا شوینکه و تووی راستی پیغه مبه ران نیّن، ده لّین: ئیمه هیچ پیویسته کمان به
پیغه مبه ران نییه، ئیمه زانیمان و به خوای گه وړه گه یشتین، پیویستمان به
پیغه مبه ران نییه، له نه وانه ی ده لّین پیغه مبه ران ته نها بۆ خه لکی ناساین، به لام ئیمه
تایبه تین، هه شیان ده لّین: ئیمه تایبه تی تاییه تین، باشه چۆن وه لی و دوستی خوای
گه وړه له کاتیکدا ده لّین: ئیمه پیویستمان به پیغه مبه ران نییه، ده لّین: ئیمه خوای
گه وړه ده ناسین و، به بی واسیته ی پیغه مبه ران پتی ده گه یین.

تو گری نه وه ش بړوا هیتانه به کوتاه مینی پیغه مبه ران موحه معد ﷺ^(۱)، چونکه نیمان هیتان راست و دروست به کوتاه مینی پیغه مبه ران، نیمان هیتان به هر ه موو پیغه مبه ران و کتیبه کانی خوی گه وړه له خو ده گریټ^(۲).

(۱) هر که سیک نیمان راست و دروست به پیغه مبه ری خوا ﷺ بینیت، نه وه نیمان به هر ه موو پیغه مبه رانیش هیه، چونکه کوتاه مینی پیغه مبه رانه، به راستدانه ری ه موو پیغه مبه رانه _ علیهم الصلاة والسلام _، هر که سیکیش کوفر به پیغه مبه ر ﷺ بکات، نه وه کوفری به هر ه موو پیغه مبه رانیش کردوه، وه کو جوله که و گا وره کان که بړوایان به پیغه مبه ر ﷺ نییه، نه مانه به هر ه موو پیغه مبه ران کافرن تا نه و پیغه مبه ر ه ش که بانگه ش ی شوینکه وتنی ده که ن، گویا بړوایان پی هیه، له راستیدا نه وان کوفریان به و پیغه مبه ره کردوه.

(۲) چونکه کوتاه مینی پیغه مبه رانه و کتیبه که شی به سر کتیبه کانی پیش خزیذا زاله، لابه ریان، کتیبی حوکمداره، نه و کتیبه یه که کتیبه کانی پیش خوی لبردوه، که و ا بوو هر که سیک نیمان به م پیغه مبه ره و به م قورپانه نه هیتیت، بیگومان به هر ه موو پیغه مبه ران کوفری کردوه، نه گه ر چی بانگه ش ی نه وه ش بکات که بړوای پتیانه، چونکه هر که سیک نکولی له یه ک پیغه مبه ر بکات، نه وه نکولی له هر ه موو پیغه مبه ران کردوه، چجای نه و پیغه مبه ره ی نکولی لی ده کات چاکترینی پیغه مبه ران و کوتاه مینی پیغه مبه ران و به راست دانه ری هر ه موو پیغه مبه ران بیت. که سانیک له نیوان خواو پیغه مبه رانیدا جیاوازی ده که ن، بویه هر که سیک جیاوازی بخاته نیوان خواو پیغه مبه رانیه وه، نیمان به هندیکیان بینتی و کوفر به هندیکیان بکات، بیگومان کافره، له م باره وه خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۵۰) أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا

لِلْكَافِرِينَ ۖ إِنَّمَا تُهَنَّا (۱۵۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ
 يُؤْتَاهُمُ اللَّهُ أَجْرًا كَثِيرًا ۖ وَكَانَ اللَّهُ لَاحِقًا رَّحِيمًا (۱۵۲) ﴿النساء: ۱۵۰-۱۵۲﴾ واته: به پاستی
 نهوانه ی بی باوه پنه به خواو پیغه مبه ره کانی و ده یانه وی جیاوازی بخه نه نیتوان خواو
 پیغه مبه ره کانی وه ده لئین باوه پ به هه ندیک (له پیغه مبه ران) ده هینین و باوه پ ناهینین
 به هه ندیکی تریان و ده یانه وی له و نیتوانه دا پیگه یه ک بده نه بهر نا نهوانه به پاستی بی
 باوه پی ته واون و ناماده مان کردوه بۆ بی باوه پان سزایه کی پیسواکه ر و نهوانه ی
 بهروایان هیناوه به خواو پیغه مبه ره کانی و هیج جیاوازیه کیان نه خسته نیتوان هیج کام
 له و پیغه مبه رانه نا نهوانه له داهاتودا خوا پاداشتیان ددهاته وه و خوا هه میشه لی
 بوورده ی میهره بانه.

بندوبه تی کوفرو دوو پوویش: بریتیه له کوفر کردن به پیغه مبه ران و به و کتیبه ی
 میناویانه، نانمه نه و کوفره یه که خاوه نه که ی له پۆژی دوایدا به شایسته ی سزا
 دهینت^(۱)، خوای گه وده له قوڤشانی پیروژدا پیتی راگه یاندوین که هیچ که سیک سزا
 ناکت، مه گور پاش نه وده ی که په یامه که ی خوای گه وده ی پی ده گات^(۲)، له م باره وده
 ده نه رمویت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ۱۵] واته: ئیمه مه رگیز
 مرئی (به نده کان) ناده ین مه تا پیغه مبه ر نه نیرین (بۆیان).

(۱) چونکه کافران دوو به شن، هه ندیکیان له ناوه پۆک و پووکار دا کافرن، نه م
 به به پروایان به پیغه مبه ران نییه، یان باوه رپان به هه ندیکیان نییه، به شیک تریشیان
 به ناوه پۆکه وه کافرن نه ک به پووکار، نه م به شه بریتین له و دوو پووانه ی که به پووکار
 نیان ده رده بین و، له ناوه پۆکی خویانه وه کافرن، نه م به شه له و کافران خراپترن که
 بقده به ناشکرا کافر بوونی خویان ده رپروه، چونکه نه وانه ی که به ناشکرا کافر بوونی
 خویان ده رپروه به دوزمنی خواو پیغه مبه ر که ی ناسراون، ئیتر وه کو کافر مامه له یان
 به گال ده کری، به لام نه وان کافر بوونی خویان له ناوه پۆکی دلی خویاندا شار دۆته وه،
 به بدکاریش خویان وه کو پروادار پیشانی داوه، فیلان کردوه، بۆیه نه وانه ی که
 نه یانتاسیون فریوه ین پی ده خۆن، له راستیدا زیانی دوو پووان بۆ سه ر ئیسلام له
 هه سو شتیکی تر توندتره.

(۲) بۆیه خوای گه وده له پۆژی قیامه تدا سه رزه نشتی کافران ده کات و
 ده نه رمویت: ﴿إِنَّمَا يَأْتِكُم نَذِيرٌ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ﴾
 ئیا پیغه مبه رتی ترسینه رتان بۆ نه هاتوه؟ گوتیان: به لی بۆمان هاتوه به لام
 به بۆمان ده خسته وه، پیمان ده گوت خوای گه وده هیچی نه نار دۆته خواره وه، به
 پیغه مبه رانیشیان ده گوت: ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه به س له گومراییه کی
 گرده بان، پیغه مبه رانیان به گومرا داده نا _ داواکارین خوای گه وده به مانپاریتیت _ له

نایه تبتکی دیکه دا خوی گوره پنیان ده فره مویت: ﴿أَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
 آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ
 [الزمر: ۷۱] واته: ﴿أَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ نایا پیغه مبه رانتان له خوتان بزونه هان
 ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾ که نایه ته کانی په روه ردگارتان به سهر دا بخوینتوره
 ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ﴾ وه بتانترسینن ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ له گه یشتنتان به م پوځه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾
 ده لاین: به لی (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به لام بریاری سرا
 دراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به سهر (نیمه ی) بی باوه پاندا. له م نایه ته دا خوی گوره بوی
 پوون کردوینه ته وه که نه وان له پوځی قیامه تدا دانی پیداده نین که پیغه مبه ران په یامی
 خویان پیراگه یاندوون، هیچ به هانه په کیان نییه، چونکه خوی گوره ستم له هیچ
 که سیک ناکات، بویه نه گه ر بانگه وازی پیغه مبه رانیان پیغه گه یشت بیت نه وا به لگیان
 له سهر دانامه زریټ، خوی گوره سزای هیچ که سیک نادات مه گه نه وانه ی که به لگه
 بانگه وازیان پیغه یشت بیت، له م باره وه خوی گوره ده فره مویت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ
 حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ۱۵]، که وا بسو نه هلی فه تره و مندا لانی موشریک
 هاوبه شدانه ران، نه وانه ی بانگه وازیان پیغه گه یشته وه له جیهان داپراون هیچ شتیکیان
 نه بیستوه، له پوځی قیامه تدا کاروباریان به ده سستی خوی گوره یه.

ههروهه ما خوای گه وره دهه رمویت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ قَبْلِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا (۱۶۳) وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (۱۶۴) رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۱۶۵)﴾^(۱) [النساء: ۱۶۳ - ۱۶۵] واته: به راسنی نیتمه نیکامان بۆ کردووی وهك چۆن نیکامان کرد بۆ نوح و بۆ پیغه مبه ره کانی باشنه و نیکامان کرد بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب نه وه کانی به عقوب وه عیسا و ئیوب و یونس و هارون و سوله یمان و زه بوریشمان به خشی به داوود وه پیغه مبه رانیک بیگومان به سه رهاته کانیمان گپراوه ته وه بۆت وه پیغه مبه رانیک به سه رهاته کانیمان نه گپراوه ته وه بۆت وه خوا قسه ی کرد له گه ل موسا به قسه کردن پیغه مبه ران (مان ناردووه) که مورده دهرن و ترسینه رن بۆ نه وه ی بۆ خه لکی نه بیئت به لگه به سه ر خواوه دوا ی (ناردنی) پیغه مبه ران وه خوا هه میسه زالی کار دروسته .

(۱) - پیویسته ئیمان به هه ره موو پیغه مبه ران بیئین، له یه که میانه وه تا کژناهه مینیان، نه وانه ی خوای گه وره ناویبردون و، نه وه خشی که ناوی نه بردون، چونکه خوای گه وره کۆمه لیک ی لی باسکردون وه کو نه وه ی له م ئایه ته دا هاتووه: ﴿وَبَلَّغْنَا لَكَ إِحْسَانًا أَتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۸۳) وَوَحْنًا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۸۴) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ (۸۵) وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ (۸۶)﴾ [الأنعام: ۸۳-۸۶] واته: نه و (به لگانه) به لگه ی نیتمه بوون که دابوومان به ئیبراهیم له به رانه ر که له که به وه هه ر که سیك بمانه ویت پله و پایه ی به رز ده که ی نه وه به راستی به لوه ر دگارت کار دروستی زانایه و ئیسحاق و (له ئیسحاقیش) یه عقوبمان

پئی به خشی پئیموونی هه موویانمان کرد وه له وه و پئیش پئیموونی نوو حیشمان کرد
 له نه وه کانی نوو داوود و سوله یمان و نه یوب و یوسف و موسا و هارونمان (هئ
 نموونی کرد) نا به و چه شنه پاداشتی چاکه کارانی ده دهینه وه و زه کریا و به حیو
 عیسا و ئیلیاس هه ره یه که له مانه له چاکه کاران بوون وه ئیسماعیل و یه سه و یونس و
 لوط هه ره یه که له مانه پئیمانداون به سه ره موو خه لکیدا. ته ماشا ده که بن خوی
 گه وره نه م پیغه مبه رانه ی ناو بردوه، ئیمه ئیمان به و پیغه مبه رانه دینین که خوی
 گه وره ناوی بردوون و، ئیمان به وانه ش دینین که ناوی نه بردوون، خوی گه وره
 ده فهرمویت: یه که مینی پیغه مبه رانیش نووچه _ علیه السلام _ که یه که م پیغه مبه
 بووه بۆ دانیشتوانی سه ره زه مین، بۆیه خوی گه وره ده فهرمویت: پاش پوودانی
 شیرک نووچ _ علیه السلام _ یه که م پیغه مبه ره بووه بۆ دانیشتوانی سه ره زه مین، شیرک
 هاوبه ش دانان سه ره تا له نیو قهومی نوو حدا بلآو بۆوه، کاتیک وه لی و پیاوچا کانی
 خویان په رست، په یکه ره کانیاں دروست کردو ده ستیان دایه په رستیاں، له و کانه وه
 شیرک و هاوه لپه رستی په یدا بوو، بۆیه خوی گه وره نووچی _ علیه السلام _ بۆ
 ناردن، پیشتریش له سه ره دینی ناده م _ علیه السلام _ بوون، پیغه مبه رانیاں تیدا بوو،
 فتریاں ده کردن و، پئینوینیاں ده کردن، یه کتا په رست بوون، له راستیدا شیرک و
 هاوبه ش دانان له نیو قهومه که ی نوو حدا بلآو بۆوه، شاهیدیش له ئایه ته که بریتیه له
 پوون کردنه وه ی حکمه ت له ناردنی پیغه مبه ران، بۆیه خوی گه وره له م ئایه ته دا
 ده فهرمویت: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ نا
 نه مه یه دانایی و حکمه ت له ناردنی پیغه مبه ران، بۆنه وه ی له پوژی قیامه تدا هه
 که سیک به هانه نه هینیتیه وه، بلایت: نه په یامی خوام پیگه یشته وه، نه دینیکبشم
 پیگه یشته وه، بۆیه خوی گه وره به ناردنی پیغه مبه ران به هانه ی برین.

خوای گه وره ده ریاره ی شهلی دۆزه خ ده فره مویت: ﴿كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُهُمْ عَزَّتْهَا أَمْ يَأْتِيَكُم نَذِيرٌ﴾ (۸) قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿۹﴾ [الملك: ۸-۹] واته: هر کاتی ده سته یه ک فری بد رینه نارینه ده رگاوانه کانی دۆزه خ پرسپاریان لیده که ن نایا پیغه مبه ریکی ترسینه رتان بۆ نه مانوره ده لئین با بۆمان هاتووه به لام به درۆمان ده زانی، و ده مانگوت (پیی) خوا میچی نه نار دۆته خواره وه ئیوه به س له گومراییه کی گه وره دان.

له م ئایه ته دا خوای گه وره هه والی پیداوین که ده سته یه ک فریدرانه دۆزه خه وه دایان به وه دا نابوو که ترسینه ریان بۆ هاتبوو به لام نه وان به درۆنیا ن دانا بوو، نه مه نامازه به بۆ نه وه ی که هیچ که سیک فری نادریته دۆزه خه وه مه گه ر نه وه که سه ی که پیغه مبه ری ترسینه ری به درۆن دانا بی^(۷).

(۱) له م ئایه ته دا خوای گه وره بۆی پوون کردینه ته وه که نه وان دانی پیداده نئین ی به لگه یان له سه ر دامه زراوه و، پیغه مبه رانیان بۆ هاتووه، په یامی خویان پیی رگه باندوون، به لام به درۆیان داناوون، له م باره وه خوای گه وره ده فره مویت: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا﴾، نکولیشیان له نیگا و وه حی خوای گه وره کردو، گوئیان: ﴿وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ خوای گه وره هیچی نه نار دۆته خواره وه، ئیوه نه ی پیغه مبه ران ته نها له گومراییدان، هیچ ریتوینیه کتان به لاه نییه.

(۲) خوای گه وره له و ئایه ته ی سه ره وه دا ده فره مویت: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا﴾، ﴿وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ [الملك: ۹] ده لئین: پیغه مبه رمان بۆ هاتووه به لام به درۆمان ده زانی، و پیمان ده گوت خوای گه وره هیچی نه نار دۆته خواره وه ئیوه به س له گومراییه کی گه وره دان، له هه مان ئایه ته دا هاتووه: ﴿وَقُلْنَا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (۱۰) فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۱﴾ [الملك: ۱۰-۱۱] واته: ده لئین نه گه ر قسه ی (پیغه مبه ران) مان بیستایه یان تیبگه یشتی نایه نه مرق له هاوپی یانی دۆزه خ نه ده بوین ئیتر پیی دایان نا له گرناهه کانیان که وا بوو دوریی له میهره بانی خوا بۆ هاوپی یانی دۆزه خ.

خوای گه وره به ئیبلیس ده فره مویت: ﴿لَأْمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾^(۱) | ص: ۸۵ | واته: به راستی دۆزه خ پر ده که م له تو (نه وه کانت) و نه وانیه (له ئاده میان) شوینت ده که ون تیکرا.

خوای گه وره پئی راگه یاندوین که دۆزه خ به ئیبلیس و شوینکه وتوانی پر ده کات، جا که به نه وان پر بو ئیتر که سی تر ناچیتته نیوی^(۲) ئیتر ده زانریت هیچ که س ناچیتته دۆزه خ وه مه گه ر شوینکه وتوانی شه یتان^(۳)

(۱) _ ئه مانه دۆستانی ئیبلیس، که شوینی ئیبلیس ده که ون، نه وان دۆستانی ئیبلیس و، له پۆژی قیامه تدا له گه لیدا ده چنه دۆزه خ وه، له سووپه تیکی دیکه شدا خوای گه وره ده فره مویت: ﴿لَأْمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ [هود: ۱۱۹] واته: ﴿لَأْمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که سویند به خوا دۆزه خ پر ده که م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ ل جنۆکه و له ئاده می هه موو پیکه وه، که وا بوو ئاگری دۆزه خ مالی ئیبلیس و نه وانیه که شوینی ده که ون، به هه شتیش مالی پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیانه.

(۲) _ مه به ستی مانه وه ی هه تاهه تابه له دۆزه خدا، ئه گینا پیده چی که سانیک له شوینکه وتوانی پیغه مبه ران که خاوه ن سه رپیچین بچنه دۆزه خ وه، به لام به هه تا هه تایه تیایدا نامیننه وه.

(۳) _ مه گه ر نه و که سانه ی که به ته واوی شوینی شه یتان که وتبن، ئه مانه به هه تا هه تایه ده چنه دۆزه خ وه، یان هه ندی شوینکه وتنی شه یتانی هه یه، بویه ده چیتته دۆزه خ وه به و نه ندازه یه ی که شوینی شه یتان که وتوره.

نهمهش به لگه يه له سهر نه وه ي که بيتاوانان ناچنه دوزه خه وه، چونکه له و که سانه يه که نه شويني شهيان که وتوه و، نه تاواني شي هه يه ^(۱) نه مه ي که پيشتر نامارزه ي پيدرا به لگه يه له سهر نه وه ي که هيچ که س ناچيته دوزه خه وه مه گهر نه و که سانه ي که به ناردني پيغه مبه ران به لگه يان له سهر دامه زراوه ^(۲).

(۱) _ لايه نيكي سييه ميش هه ن، نه شوينکه وتوي شهيانن و نه ئيمانداريشن وه کو مندالاني نه بالځ، که سانېک که به هيچ شيويه ک په يامي ئيسلاميان پي نه گه يشتييت، که ساني شيت که عه قل و ژيريان نيه، نه مانه لايه نيكي سييه من که نه کوفريان ليوه شاوه ته وه و، نه ئيمانيشيان هه بووه.

(۲) _ هر که س به ناردني پيغه مبه ران به لگه ي له سهر دامه زرا بيت، نه گينا نه و که سانه ي که به لگه يان له سهر دامه زراوه وه کو نه وانه ي که به هيچ شيويه ک په يامي ئيسلاميان پي نه گه يشتوه و، مندالاني نه بالځ و، که ساني شيت که عه قل و ژيريان نيه، نه مانه ناچنه دوزه خه وه، چونکه تاوانيان نيه.

به شیک

ته‌واوکردنی مانای نه‌وهی پیشتری تیندایه

که سانیك ئیمانیان به پیغه‌مبه‌ران هه‌یه ئیمانیکی (مُجَمَّل) واته: ئیمان‌که‌یان قوول نه‌بۆته‌وه به ناخیان، به‌لکو ئیمانیکی ساده‌یان هه‌یه (عاماً مجملاً) ^(۱) به‌لام سه‌باره‌ت به ئیمانی وردی ته‌واو (المُفَصَّل): پیده‌چی زۆریک له‌وهی پیغه‌مبه‌ران هیناویانه پیری که‌یشت بیټ و ^(۲)،

(۱) _ ئیمان هینان به پیغه‌مبه‌ران جیاوازه، ئیمانی که‌سانی ئاسایی له ئیمانی زانایان جیاواز تره، چونکه زانایان وهرده‌کاریه‌کان ده‌زانن، شتانیك ده‌زانن که نه‌فامان نایزان، بۆیه نه‌وهی له‌سه‌ر زانا واجب ده‌بی زۆر زیاتره له‌وهی که له‌سه‌ر که‌سی ئاسایی واجب ده‌بی، چونکه زانا وهرده‌کاریه‌کان ده‌زانیت، به‌لام نه‌فام زانیینیکی گشتی هه‌یه، بۆیه به نه‌ندازه‌ی زانینه‌که‌ی خۆی ئیمانی هه‌یه.

ئیمانی (عام مجمل): واته ئیمانیك به‌گویره‌ی نه‌و ئیمان هینانه‌ی که له‌ فەرمووده‌که‌ی جبریلدا هاتووه.

ئیمانی (مفصَّل): واته ئیمان به‌وه‌ی که له‌ قورئانی پیرۆزه و فەرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتووه، مرقفه‌کانیش له‌م بواره‌دا جیاوازن.

(۲) _ واته: فیر بووه، زۆریک له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ران هیناویانه ده‌زانیت، بۆیه بازنه‌ی ئیمانی له‌ که‌سانی ئاسایی فراوانتره «خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ۲۸] واته: به‌پاستی له‌ ناو به‌نده‌کانی خوا دا ته‌نبا زانایان (وه‌ک پتویست) له‌ خوا ده‌ترسن. که‌وا بوو ترسیان له‌ خوا له‌ترسی نه‌فامان زیاتره، نه‌گه‌ر چی نه‌فامانی موسلمان ئیمانیان به‌خوا هه‌یه‌و، له‌ خواش ده‌ترسن به‌لام ترسانیان له‌ خوا له‌ ترسانی.

هەندیکى دیکەشی پى نهگە یشتیبت، بۆیه ئیمان به وانه دینیت که له پتفه مبه رانه وه پى گە یشتوه، نه وهشی که پى نهگە یشتوه نایزانیته و، نه گەر پى بگات ئیمانی بۆ دینیت^(۱)، به لام ئیمانی هیناوه به وانهی که پتفه مبه ران هیناویانه ئیمانیکی گهتر، بۆیه نه وه که سه نه گەر کار به وانه بگات که زانیویه تی خوی گه و ره فه رمانی بیکه و ره، له گه ل ئیمان و له خواتر سانی خۆیدا نه و له وه که سانه هه ژمار ده کریت که ره ل و دۆستی خوان^(۲)، به نه ندازه ی ئیمان و له خوا تر سانه که ی خوی وه لایه ت و بزستایه تی خوی گه و ره ی ده بیته^(۳)

(۱) به لى، نه و ئیمان به وانه ی پى گە یشتوه دینیت، هه و ره ها ئیمان به وانه ش بنبیت که پتفه مبه ران هیناویانه، به م نهگە یشتوه نایزانیته، چونکه هیچ که س توانای فیر برون و تیکه یشتنی هه موو زانستی نییه، به لام ئیمانی ووردی ته واره و ته واری هه یه به هه موو نه وانه ی پى گە یشتوه، ئیمانیکی گشتیشی هه یه به هه موو نه وانه ی پى نهگە یشتوه، که سی ئیماندار به م جوړه یه.

(۲) به لى، نه گەر به زانسته که ی کرده وه بکات، له گه ل ئیخلاص و خو ساغ کرینه ی بۆ خوی گه و ره، نه و دۆستی خویه.

(۳) وه کو پیشتر ئاماژه ی پیدرا ئیمانداران له دۆستایه تیدا جیاوازن، هه ندیکیان له هەندیکى تریان به رزترن، له م باره وه خوی گه و ره ده فه رمویت: ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ [مجادله: ۱۱] واته: خواش پایه ی نه وه که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که به وایان هیناوه وه نه وانه ی که زانستیان پى به خشراوه به جه ند پله به ک (پله یان به رز ده کاته وه)، هه و ره ها خوی گه و ره ده فه رمویت: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الزمر: ۹] واته: (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلى نابا نه وانه ی ده زانن یه کسانن له گه ل نه وانه ی که نازانن، هه و ره ها خوی گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [الرعد: ۱۹] بیکومان هه ر نه وانه بیر ده که نه وه که خاوه نی ژیرین.

ئەو ەش كە زانینی لە بارەو^۱ نییە و بە لگە ی لە سەر دانە مەزراوە پیتی، خۆی گەردە بە سەری نە سە پاندووە كە دەبی بیزانیت و ئیمانی ووردی تەواوی (المَقْصَل) ی پی بێنیت^(۱)، بۆیە لە سەر وازلیهتێنان و نە کردنی سزا ندریت، بە لام كە مالی دۆستایەتی خۆی گەردە ی لە دەست دەچیت بە ئەندازە ی ئەو ی كە لە دەستی چوو لە عیلم و زانیاری و عەمەل^(۲).

نێتر ئەو كە سە ی كە هەموو ئەوانە دەزانیت كە بۆ پیغه مبه ران هاتوووە، ئیمانی پێهێناوە، ئیمانیکی ووردی تەواو (المَقْصَل) تێر و تەسەل، بیگومان ئیمان و دۆستایەتیە كە ی بۆ خۆی گەردە كاملترو تەواو ترە، لە چاو ئەو كە سە دا كە ئەوانە ی بە ووردی و درێژی نە زانیووە، بە ووردی كاری پی نە کردوووە، بە لام هەر دوکیشیان هەر وهلی و دۆستی خۆی گەردە ن^(۳).

(۱) _ ئەو كە سە نە ی كە زانستیان پی نە گە یشتوووە بە لگە یان لە سەر دانە مەزراوە، پە یامی خویان پی نە گە یشتوووە، هیچ سە پاندنیکیان لە سەر نییە، چونكە پی نە گە یشتوووە نە یزانیووە، ئەو كە سە لە بەر نە زانینە كە ی عوزو بە هانە ی وەر دەگیریت، چونكە لە توانیدا نییە نە زانینە كە ی لا بە ریت، هیچ شتیکی نە بیستوووە، هیچ كە سێكیش نە بوە پی پاگە یە نیت و، بە دا براوی لە جیهان ژیاووە.

(۲) _ هەروەها كە سانی ئاسایی ئیسلامیان پی گە یشتوووە، بە لام ئەر وور دە کاریانە ی نازانن كە زانایان دە یزانن، ئەو زانایانە ی كە كار بە زانستە كە یان دەكەن، بۆ خۆی گەردە دلسۆزن بیگومان لەو كە سە ئاسایانە پلە بەر زتن كە وور دە کاریە كان نازانن.

(۳) _ هەر دوکیان وهلی و دۆستی خۆی گەردە ن، چونكە ئیمان داری لە خوا ترسن، بە لام لە پووی زۆری و كە می ئیمان و لە خواتر سە نە وە جیاوازیان هە یە، بۆیە لای خۆی گەردە لە پلە شدا جیاواز دە بن.

جیاوازی له پیشتری و پیشه‌کیتی نه‌هلی به‌هشت له پله‌دا؛

به‌هشت چند پله‌یه‌کد جیاوازی له پیشتری و پیشه‌کیتیان ه‌یه به شیوه‌یه‌کی
به‌رچاو، وه دۆستانی ئیمانداري له خواترسی خوی گوره له و پلانه‌دان به گویره‌ی
جیاوازی ئیمان و ته‌قوای هر یه‌کیکیان^(۱)

(۱) _ خوی گوره ده‌فه‌رمویت: ﴿هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ [آل
عمران: ۱۶۳] واته: (چاکه‌کاران و خراپه‌کاران) خاوه‌نی چند پله‌یه‌که جیاوازن لای
خو و خوا بینایه به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن، ئیتر به‌هشتیش پله‌گه‌لیکه‌و هر پله‌یه‌کیش
نه‌هلی خوی تیدا نیشته‌جی ده‌بیّت، که پی‌شایسته بوون، ه‌موویان له یه‌ک پله‌دا
نین، ه‌روه‌ها دۆزه‌خیش _ په‌نا به‌خوا _ خانه‌خانه و چین‌چینه، خوی گوره
ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَهُمْ نُصِيرًا﴾ [النساء: ۱۴۵]
واته: (بابزانن) دوو پوهه‌کان له خانه‌و ته‌به‌قی ه‌ره ژیره‌وه‌ی ناگردان و ه‌رگیز پزگار
که‌ریکت بو نه‌وان ده‌ست ناکه‌ویت. که‌وا بوو به‌هشت پله‌پله‌یه، بو پله‌پله‌یه؟
چونکه کرده‌وه‌ی خه‌لکی نیوی جیاوازه، خوی گوره سته‌م له هیچ که‌س ناکات و،
هر که‌سێک له شوینیکدا داده‌نیّت که کرده‌وه‌که‌ی به‌و شوینه شایسته‌ی ده‌کات، بو‌یه
به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانی خو‌یان پله‌یان له به‌هشتدا جیاواز ده‌بیّت.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْخُورًا﴾ (۱۸) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (۱۹) كَلَّا نُمَدِّدُ هُوَآءَ وَهُوَآءٌ مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا (۲۰) انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض وللآخرة أكبر درجات وأكبر تفضيلاً

(۲۱) ﴿(۱)﴾ [الإسراء: ۱۸-۲۱] واته: هر که سیتک ته نها دنیای بوی له م (دنیایا) دا

نوو پیتی ده دین نه وهی بمانه وی بۆ هر که سیتک له پاشان دۆزه خمان بۆ سازداره ده چیته ناوی به لۆمه کراوی و ده رکراوی له میهره بانی خوا هر که سیتکیش مه به سنی پۆژی دواپی بیت و هه ولی بۆ بدات به و جۆره ی شایسته ی نه وه وه باوه پرداریش بیت تا نه وانه کرده وه و هه ول و تیکۆشاینان و هر گیراوه ده به خشین به هه موان نه وانه (ی هر دنیایان ده وی) و نه وانه (ی که پۆژی دواپیان ده وی) له به خششی په روه ردگارن (له م دنیایه دا) بیگومان پۆژی و به خشرای په روه ردگارت قه ده غه کراو نه بووه (ئی موحه ممد ﷺ سه رنج بده چۆن (له دنیادا) باوی هه ندیکمان داوه به سر هه ندیکیاندا وه بی گومان پله کان له پۆژی دواپیدا گه وره تره باوی هه ندیکیان به سر هه ندیکیان گه وره تره .

(۱) _ خوای گه وره له دنیادا له پۆژی و هیز و توانا و شتی دیکه شدا هه زاری ده وله مه ندی خستۆته نیوان به نده کانی و خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿كَلَّا نُمَدِّدُ هُوَآءَ وَهُوَآءٌ مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ هیچ که سیتک توانای قه ده غه کردنی به خشینی خوای گه وره ی نییه، پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده یه کدا که نیما می بوخاری و مسلم ده یگیرنه وه ده فهرمویت: ((اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ)) واته: ((په روه ردگارا پیرگر نییه بۆ نه و شته ی تو ده ییه خشی و، به خشریش نییه بۆ نه وه ی تو ده یگیرته وه))، خوای گه وره له دنیادا به خه لک ده به خشنی، له وه شدا جیاوازیان له نیواندا ده کات، به تیکرای موقایه تی ده به خشنی، نه گه رچی کافریش بن، جا نه گه ر که سیتک ته نها دنیای بویت، بیگومان خوای گه وره ناره نووی

هه رچی بکات پیی ده به خشی، له و باره وه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾ [هود: ۱۵] واته:
 هه رگه س ده به ویت جوانی و پازاوه ی ژیا نی دنیا ئیمه (به ره می) کرده وه کانیان به
 ته واری پیی ده ده یین تیایدا و نه وان له م ژیا نه دا که م و کوپی یان له گه ل نا کریت. بویه
 به لای کافران وه چه ند زانستیکی زور و هیژ و توانای زور ده بینیت که به لای
 موسلمانان وه نییه، چونکه به پیچه وانه وه ئیمانداران پوژی دویان ده ویت، دویایان
 وه کو خودی خوی نا ویت مه گه ر به نه ندازه ی نه وه ی که به پوژی دویایان بگه یه نیت،
 به لام نه وان خودی دویایان ده ویت، پوژی دویایان نا ویت، بویه نه گه رچی به ته واری
 دویایان پیدراوه، به لام له پوژی قیامه ندا له به هشت بیبه ش ده بن، خوی گه وره
 له م باره وه ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَخِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا
 وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [هود: ۱۶] واته: نه وانه که سانیکن له پوژی دویایان هیچیان بو
 نییه جگه له نا گه ر وه نه وه ی کردوویانه له دنیا دا پوچ و بی به ره م بووه و هه رچیان
 کرد به رده وام بوو به هیچ. خوی گه وره دویای پیدان، بو ی فه راهم کردوون،
 دواکاریه کانی بو جیبه جی کردن، به لام له به ر نه وه ی پوژی دویایان نه ویست هیچ
 به شیکیان تیدا نه بوو _ په نا به خوا _، دویاش هیچ سودیکیان پیی نا گه یه نیت،
 ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ لیته دا
 نه ماشا ده که یین خوی گه وره ده فه رمویت: هه ر که سیك مه به سستی پوژی دویای بوو
 بیت، هه ولی بو بدات، نه که ته نها پوژی دویای بویت هه ولی بو نه دات، ته نها ویستن
 به س نییه، به لکو پیویسته به نه نجام دانی کرده وه ی چاک هه ولی بو بدات و له هه مان
 کاندای ئیمانداریش بیت، که وا بوو دوو مه رچی هه یه: هه ولی بو بدات و ئیمانداریش
 بیت، باوه پی به هه مو نه وانه هه بیت که پیویسته باوه پریان پیی به هیژ بی، باوه پی به

پاداشت و به به هشت و ناگره بیت، نه و کاته خوی گه وره ده فهرموت؛ نا نه ران
 کرده وه و تیکوشانه که یان و هر گیراوه، خوی گه وره کرده وه کانیا و ورده گریت، و نسی
 ناکات، ﴿كُلَّا نُمِدُّ هُمَا وَهَؤُلَاءِ﴾ به هه مووان ده به خشین، نیمانداران و کافران ﴿وَمِنْ
 عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ له به خششی په روه ردگارت له م دنیا به ده،
 بنگومان یوزی و به خشرای په روه ردگارت قه ده غه کرا و نه بووه، ﴿انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَئِنَّ خِزَّةَ الْكَبِيرِ ذَرْجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ سه رنج بده چون له دنیا دا
 باوی هندی کمان داوه به سه ر هندی کیاندا وه بی گومان پله کان له یوزی دوا پیدا
 گه وره تره وه پیشخستنی هندی کیان به سه ر هندی کیان گه وره تره.

لنبره دا خوای گه وره بۆی پوون کردوینه ته وه به وانه ده به خشیت که دونیا یان ده ویت و به وانهش ده به خشیت که پۆژی دوا بیان ده ویت، بیگومان به خشیتی به وره ردگار له هیچ که سیک قه ده غه کراو نه بووه، نه که سانی چاک و، نه که سانی خراپیش^(۱).

هه وره ها خوای گه وره بۆی پوون کردوینه ته وه که وا ئه هلی پۆژی دوا بی جیاوازی له پشتری و پیشه کیتیان (الفاضل) یان تیدایه زۆر زیاتر له وهی که ئه هلی دونیا جیاوازی له پشتری و پیشه کیتیان (الفاضل) ههیه، پله کانیشی له پله کانی دونیا گه وره تره^(۲).

(۱) واته: نه له که سانی چاک و نه له که سانی خراپیش قه ده غه کراو نییه، خرای گه وره به ئیماندارو کافریش ده به خشیت، باشه کی کافران پۆزی ده دات؟ خواردن و خواردنه وه یان پی ده به خشیت، توانای خوشگوزهرانی و ئه م داهینانان یان ده داتی؟ بیگومان خوای گه ورهیه، هه وره ها کی ئیمان و یه قین و کرده وهی چاک به ئیمانداران ده به خشیت و، له دونیا شدا له شته خوش و به له زه ته کانی دونیاو، مال و سه روه تیان پی ده به خشیت، بیگومان خوای گه ورهیه، له دونیا دا به مان و به وانیش ده به خشیت، له وانه شدا له دونیا دا جیاوازیان ههیه، به لام بیگومان پله کان له پۆژی نوایدا گه وره تره و باوی هه ندی که س به سه ر هه ندیکی تریشدا گه وره تره.

(۲) نیوان هه ر دوو پله یه ک به نه ندازه ی نیوان ئاسمان و زه ویه وه کو ئه وهی بته مبه ری خوا ﷺ هه رموویه تی.

ههروه ها پیزدانی هه ندی له پیغه مبه رانی _ علیهم الصلاة والسلام _ به سهر
 هه ندیکیاندا بۆ پوون کردوینه ته وه، به هاوشیوه ی پیزدانی هه ندی به نده کالی بیکه
 خوی به سهر هه ندیکیاندا^(۱)، له م باره وه ده فهرمویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ﴾^(۲) [البقرة: ۲۵۳] واته: نه و پیغه مبه رانه ی (که باسکران) پیزمان داره به
 هه ندیکیان به سهر هه ندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ له و پیغه مبه رانه هی وایان به
 که خوا قسه ی له گه ل کردوه (به بی پهرده) ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه ندیکیان
 به رزکردوته وه چه ند پله یه ک ﴿وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾ وه دامان به عیسا
 کوپی مه پیه م چه ند به لگه یه کی (موعجیزه یه کی ناشکرا) ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه
 پشت گیرمان کرد به فریشته ی سرووش (که جبریل)، مه لا موحه مه د مه لا صای
 بوخته ی ته فسیری قورپان.

(۱) _ پیزدار بوونی پیغه مبه ران به سهر یه کتریدا، پیزدار بوونی هاوه لان به سهر
 یه کتریدا، پیزدار بوونی سه رجه م ئیماندارانی تر له ئیمان و باوه پدا یه ک ناست نین
 بۆیه له پۆزی قیامه تدا پاداشته کانیشیان یه ک ناست نییه، ههروه ها پله کانیشیان
 چونکه خوی گه وده سته م له هیچ کهس ناکات.

(۲) _ پیغه مبه ران له نینوان خویاندا پتر پیزو چاکه یان به سهر یه کتریدا هه،
 ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ له و پیغه مبه رانه هی وایان بووه که خوی گه وده به بی پهرده
 قسه ی له گه ل کردوه، وه کو موسا پیغه مبه ر _ علیه السلام _، ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ
 دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾، ئیترا به لای موسا
 پیغه مبه روه _ علیه السلام _ شتانیک هه یه که به لای پیغه مبه رانی تره وه نییه، به لای
 عیسا پیغه مبه روه _ علیه السلام _ شتانیک هه یه که به لای برا پیغه مبه رگانی
 دیکه یه وه نییه، به لای موحه مه دیشه وه ﷺ شتانیک هه یه که به لای هه موانه وه

نبيه، به لای ئیبراهیم پیغه مبه ره وه _ علیه السلام _ شتانیک هیه که به لای پیغه مبه رانی تره وه نیه، پیغه مبه ران پتر پیزدار بوون و چاکه یان به سه ره کتریدا هیه، به لام پیغه مبه رانی تریش که پیزو چاکه یان له ناست برا پیغه مبه ره کانیا ندا که مته به سووک ته ماشا ناکرین و گالته یان پیناکریت، دروست نیه هیچ که سیک به سووک ته ماشای پیغه مبه ران بکات، نه گهر چی پیزو چاکه شیان له ناست برا پیغه مبه ره کانیا ندا که متر بیت و، برا پیغه مبه ره کانی دیکه ی له و پیزدارترو چاکتریش بن، له پیزی پیغه مبه ران که م ناکریته وه، بویه پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نه رمویه تی: ((لا تفضلونی علی یونس بن متى)) ریوایت؟؟ واته: فه زلی من به سه ره یونسی کوپی مه تتای پیغه مبه ردا مه دهن، بویه جایز نیه له پووی شانازیکردن و به سووک ته ماشا کردنه وه له پیزی پیغه مبه ران که م بکریته وه و به سووک ته ماشا بکرین. ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ هه ندی له و پیغه مبه رانه خوی بی هاوتا قسه ی له گهل کردوون، جعدی کوپی دیره م و که سانیک له هاوه لانی به نه با عه مری کوپی عه لانیان گوت: ده مانوی نه م نایه ته به م جوړه بخوینیته وه ((مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ)) واته: وشه ی (الله) بکان به (الله) بۆ نه وه ی نه و مانایه ببه خشیت که خوی گه وره قسه ی نه کردووه، بالکو موسا _ علیه السلام _ قسه ی له گهل خوا دا کردووه، نه با عه مری کوپی علانیش پیی گوت: با من به و جوړه بیخوینمه وه که تو ده یلئیت، نه ی ۱ له و نایه ته ی خوی بی وینه ده که ی که ده فه رمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] واته: کاتی موسا گه یشته ژوانگه بۆ لای نیمه و په روه ردگار ووتووئری له گه لدا کرد، بویه کاتی به م شیوه یه وه لامی دانه وه ده میان به ستر او، پیکه که یان لی لاخرا.

هه روه ما خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَزُيِّنَتْ أَعْلَمُ يَمَنُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا﴾^(۱) [الإسراء: ۵۵] واته: وه په روه ردگار زاناتره به هر چی له ناسمانه کان و له زهوی دایه و سویند به خوا بی گومان باوی هندی له پیغه مبه رانمان داو ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ به سهر هندیکی تریاندا وه زه بوورمان به خشی به داوود.

وفي ((صحيح مسلم)) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ^(۲)،

(۱) _ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾ باوی هندی له پیغه مبه رانی داو به سهر هندیکی تریاندا، ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا﴾ وه زه بوورمان به خشی به داوود، داوود پیغه مبه _ عليه السلام _ کتیبی زه بووری به ئاوازو به لارانه وهی دهنگ وه ده خوینده وه، هر کات زه بووری به ئاوازو به لارانه وهی دهنگ وه بخویندایه تهره سهر پای کتو بالنده کان خوشوع دهیگرتن و مل که چ ده بوون بوی، هر هه موویان پیکه وه له گه لیدا دوباره یان ده کرده وه، له بهر دهنگه خوشه کهی _ عليه السلام _ نه مه فزیلهت و چاکه یه ک بوو تایبته کرا بوو به داوود پیغه مبه ره وه.

(۲) _ نه وهی ئاماژه بو جیاکاری نیوان ئیمانداران دهکات له بواری پتر پینو چاکه بوون به سهر یه کتریدا نه مه فرمایشته ی پیغه مبه ری خواجه _ صلى الله عليه وسلم _ که ده فهرمویت: ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ)) نه مه به لگب له سهر نه وهی موسلمانان له پووی ئیمان وه له نیوان یه کتریدا جیاوازیان هیه، نیر کهسی به هیز له ئیمان کهیدا له کهسی لاواز له ئیمان کهیدا چاکتره، ((وَفِي كُلِّ خَيْرٍ)) هه مووشیان هر چاکن، نیر ئیماندار با ئیمان کهشی لاواز بیت له کافرو له دوو پد چاکتره، کهوا بوو دروست نیه موسلمانانی ئیمان لاواز به سووک تهاشا بکرن، پیویسته به چاوی سووکه وه تهاشا نه کرن، چونکه له هر هه موو کافران به لای خوای گه وره و خوشه ویسترن.

وَلِكُلِّ غَيْرٍ اٰخِرٌ عَلٰی مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللّٰهِ وَلَا تَعۡجِزْ^(۱)، وَإِنْ اَسۡأَلُكَ شَيْئًا فَاَعۡزِزۡهُ لِيَّ اَنْیَ فَعَلْتُ كَانَ كَذًا وَّكَذًا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللّٰهُ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ^(۱)،

(۱) - ئەو ئەوێ لێ وەرە گیرێ مۆف پێویستە هۆکارەکان بە کار بینیت، نەئیت؛ من پشتم بە خوا بەستوو، من بپروام بە خوا هەیه، هۆکارەکان پەك بخات، بە لکو پێویستە هۆکارەکان بە کار بینیت، سووربە لەسەر ئەوێ سوودت پێ دەگەیهنیت، پشتم بە خوا ببەستوو، دەستە پاچه مەبە، واز لە کار کردن بینیت، واز لە گەسابەت بینیت و، بلتیت: من پشتم بە خوا بەستوو، ئەمە دروست نییە.

(۲) - داواکردنی پۆزی و بژێوی بەکارهێنانی هۆکارەکان لە قەدەری خۆی گەورەن، لە قەدەری خۆی کار بەجێ بەدەرنین و دژی قەدەر نین، مەلێ: ئەگەر خوا شتێکی بۆ تەقدیر کرد بێتم دەستم دەکەوێت، لە خۆیەوه نایەت مەگەر بەهۆکار، مەگەر هۆکارەکان بەکاربینیت، پێدەچی هۆکارەکانیش بە کار بینیت بەلام شتەکەت دەست نەکەوێت، لەوەشدا هەر حیکمەتی خوا هەیه، پێدەچی دەست نەکەوتنی شتەکەت بۆ باشتر بێت، ئەوەت بۆ چاکتر بێت، بۆیە خەمبار مەبە و توورە مەبە، مەلێ: ئەگەر وام بکردایە ئاوەهاو ئاوەها دەبوو، بە لکو بلی: ئەمە قەدەری خۆیە و ناوەی ویبەوێ دەیکات، چونکە (لۆ) واتە (ئەگەر وا بوايە) کاری شەیتان زیاتر دەکاترە. لەم بارەدا مۆف بێ ئارامی پووی تێ دەکات و، دەئیت: بۆ ئاوەهام نەکرد، من کەمتەرخەم بووم، نەسەرژەنشستی خۆت بکەو، نەسەرژەنشستی قەدەریش بکە، شتێک بوو هۆکارەکان بەکارهێناو نەبوو، پێویستە بپوات، بەخوای گەورە مەبێ، بپوا بەرە دەکەوێ کە ئەگەر خۆی گەورە تەقدیری بکردایە دەبوو، بەلام تەقدیری نەکردووە ((قَدَّرَ اللّٰهُ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ)) ئەمە قەدەری خۆیە و ئەوێ ویستی کردی. شایند لە فرمودە کە سەرەتاکە یەتی کە ئیماندارێ بەهێز بە لای خۆی گەورە و خۆشەویستەرە لە ئیماندارێ لاواز، بەلام هەردوکیشیان هەر چاکن.

فَأَنْ لَوْ تَفْتَحْ عَمَلَ الشَّيْطَانِ))^(۱) واته: ((بپرواداری به هینز چاکترو خوشه ویستره به لای
خوای گه ورده و له بپرواداری لاواز، هه مووشیان چاکن، سوور به له سه ره نه وهی سوورت
پی ده گه یه نیت، داوای یارمه تیش ته نها له خوای گه ورده بکه و، ده سته پاچه به
نه گهر شتیکت تووش بو، مه لی: نه گهر وام بگردایه ناو هه ده بو، به لکو بلی: نه
قه ده ری خوابه و نه وهی ویستی کردی، چونکه (لَو) واته: (نه گهر وا بویه) کاری
شه یتان ده کانه وه)).

وفي ((الصحيحين)) عن أبي هريرة و عمرو بن العاص رضی اللہ عنہما عن النبي صلی اللہ علیہ وسلم أنه قال: ((إِذَا
اجْتَهَدَ الْحَاكِمُ فَأَصَابَ، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا اجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ، فَلَهُ أَجْرٌ))^(۲) واته: ((هر کات
حاکم ئیجتیهادی کردو پیکای، دوو پاداشتی بۆ ده نوسریت و، هر کات ئیجتیهادی
کردو نه پییکا، یه ک پاداشتی بۆ ده نوسریت)).

(۱) _ صحیح: أخرجه مسلم (۲۶۶۴) من حديث أبي هريرة رضی اللہ عنہ مرفوعاً.

(۲) _ صحیح: أخرجه البخاري (۷۳۵۲)، ومسلم (۱۷۱۶) من حديث عمرو بن

العاص وأبي هريرة رضی اللہ عنہما.

فهرموده که ئامازه بۆ نه وه ده کات که جیاوازی له نیوان حاکمه کانداه به
سه بارهت به پتر پیزو له پیشترو بونیان به سه ره یه کتریدا، زانایان جیاوازیان له نیوان
یه کتریدا هه یه له بواری دهره یتانی حوکم له به لگه شه رعیه کانه وه، که سانیکیان تیدا به
به ئیجتیهادی خوای حوکمه شه رعیه که ده پیکیکت دوو پاداشتی بۆ ده نوسریت،
پاداشتی بۆ ئیجتیهاده که ی و پاداشتیکیش بۆ پیکانه که ی، به لام نه وهی ئیجتیهاد
ده کات و ناپیکیکت، ته نها یه ک پاداشتی بۆ ده نوسریت، که پاداشتی
ئیجتیهاده که یه تی، نه مه به لگه یه له سه ره نه وهی که جیاوازیان له نیواندایه سه بارهت
به پتر پیزو له پیشترو بونیان به سه ره یه کتریدا، زانایان و فوکه هاش جیاوازیان له
نیواندایه سه بارهت به پتر پیزو به سه ردا بوون به سه ره یه کتریدا، فهرموده که هاندانی
تیدایه سه بارهت به ئیجتیهاد کردن و هه له یتنجانی حوکمی شه رعی له به لگه کانه وه.

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلْ أُولَئِكَ أَنْفَقُوا مِنْ الدِّينِ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾^(۱)
 [الحديد: ۱۰] وات: یه کسان نین نه وانه تان که له پیش کرتنی (مه ککه) دا مالیان به خشبوو جهنگاون (له گهل نه وانه ی له دواي ففتح نه و کارانه یان کردووه) نه وانه پله و پایه یان زود گه وره تره له وانه ی که له دواي (گرتنی مه ککه) مالیان به خشبووه و جهنگاون وه خوا به لیتنی به هه شتی داوه به هر دوولا و خوا ناگاداره به وه ی که ده یکن.

(۱) - هاوه لان جیاوازن سه بارهت به پتر پیزو له پیشتر بوونیان به سهر یه کتریدا، نه وانه ی پیش پزگار کردنی مه ککه ئیمانیا ن هیناو مال و نه فیان به خشبی له وانه چاکرن که له دواي پزگار کردنی مه ککه ئیمانیا ن هیناو به خشیان، ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ وه به هر دوولا خوا به لیتنی به هه شتی داوه، نه وانه ی پیش پزگار کردنی مه ککه و نه وانه ش که له پاش پزگار کردنی مه ککه ئیمانیا ن هیناو به خشیان، نه م نایه ی خوای گه وره که ده فەرمویت: ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ له گهل نه و ندرما بشته ی پیغه مبه ری خوا دا ﷺ که فەرموویه تی: ((وفي كل خير)) یه ک مانایان هیه. هه روه ها باقی ئیماندارانیش به هاوشیوه ی هاوه لان جیاوازن له پیشتر بوون نازل هه ندیکیان به سهر هه ندیکیان، نه وه ش ته نها له سهر بنچینه ی کارو کرده وه یه، نه به نه سب و بنه ماله یه، نه به شه پافه ته، نه به هیچی تره، ته نها و ته نها به کرده وه یه، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی: ((وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبًا)) وات: ((هر که سیش کرده وه کانی دوا یخات، بیگومان چاکی و باشی نه سب و بنه ماله پیشی ناخات)).

هه روه ها خوی گه وره ده فره مویت: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۹۵) دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۹۶﴾^(۱) [النساء: ۹۵-۹۶] وانه:

یه کسان نین دانیشتوان (له جیهادی پئی خوادا) له باوه پداران جگه له خاوهن عوزره کان (نه خوش، کویر، شهل) له گه ل تیکۆشه رانی پئگهی خوا دا به مال و گیانیان خوا باوی داوه به تیکۆشه ران به مال و گیانیان به سهر دانیشتوان (له جیهاد) داب به پله یه ک و هه ر یه ک له و دوو تاقمه خوا به لئینی پاداشتی زۆر چاکی پیداون (ی به هه شته) و خوا پیزنی تیکۆشه رانی داوه به سهر ئه وانه ی که دانیشتون و جیهاد ناکه ن به پاداشتیکی گه وره له لای (خوا) وه پله ی زۆر و لیخوش بوون و میهره بانیان بۆ هه یه وه خوا هه میسه لیبورده ی میهره بانه .

(۱) _ خوی گه وره فه زلی تیکۆشه رانی داوه به سهر ئه وانه دا که دانیشتون و وازیان له جیهاد هیناوه به دوو فه زل، فه زلی پیداون له پله یه کداو فه زلیشی پیداون له پله یه کدا، خوی گه وره فه زلی تیکۆشه رانی داوه به سهر دانیشتواندا، جگه له وانه ی عوزریان هه یه (نه خوش، کویر، شهل) ئه مانه عوزریان هه یه و پاداشتی نیه ته که ی خویان هه یه له جیهاددا، به لام ئه وانه ی به کردار تیکۆشاوان بیگومان فه زلیان له وان زیاتره که ته نها نیه تی باشیان هه بووه به رامبه ر به جیهاد، به لام نه خوشی و عوزره کانیان پئی پینه داون به شداری له جیهاد دا بکه ن، به لام فه زلیکی گه وره نیب به لکو ته نها یه ک پله یه، چونکه ئه مانه عوزرو به هانه کانیان رایگرتن، بۆیه پاداشتی ئه و که سانه یان هه یه که ده رچوون و به کرداری تیکۆشاوان، ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ یه کسان نین ئه وانه ی دانیشتون له ئیمانداران، باشه بۆچی دانیشتون؟ بیگومان دانیشتون و وازیان له جیهاد هیناوه، ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ جگه له خاوهن عوزره کان (نه خوش، کویر، شهل) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گه ل تیکۆشه رانی

پینگای خوادا، ﴿وَكُلُّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ وه هر یهك له و دوو ناقمه خوا به لینی پاداشتی نذر چاکی پیداون که به هه شته، چونکه خوی گوره هیچ کس بی نومند ناکات، ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْفَاعِلِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا پیزی نیکو شه رانی دلو به سر دانیش تووه کانداه پاداشتیکی گوره، نه و دانیش تووانه ی که عوزو به هانه یان نییه، نه مه له جیهادی فه پزی کیفایه دایه، چونکه جیهاد دوو جزوه: جیهادی فه پزی عین له و کاته یه، نه گره دوژمن گه ماروی شارو وولاتی دا بوو، به لام جیهادی فه پزی کیفایه نه گره جیهادی ته له ب بوو، نه م جزوه جیهاده نه گره ژماره یهك له خهك پینی هه ستان، له سر نه وانی تر ده که وی، به لام نه و که سی پینی هله دستیت، خوی گوره چهنده ها پله به سر نه وانه دا به پزی ده کاته وه که به شداریان تیدا نه کردووه ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْفَاعِلِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۹۵) رِجَابُ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا، نه مه به لگه یه له سر نه وه ی که نیکو شه رانیش له پیتاوی خوادا جیاوازن، نه و که سانه ی به عه مه لی و به نه فسی خویان له جیهاد دا به شدار ده بن، به یهك پله فه زلیان له وانه زوژتره که عوزو به هانه یهك رابگرنون، وه هر که سیکیش به بی هیچ به هانه یهك دانیشت جایزه به لام نه وانه ی که به عه مه لی و به نه فسی خویان به شداری جیهاد بوونه به چه ندین پله که هر خوی گوره ده بزانیت له سه روی نه وانه وهن، چونکه خوی گوره نه و پلانه ی دیاری نه کردووه.

ههروهه ما له ئایه تیکی تر داخوای گه وره دهه ره مویت: ﴿أَجْعَلْنُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۹) الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (۲۰)﴾^(۱)

(۱) _ کردهوه کانیش جیاوازن و هه ندیکیان له هه ندیکی تریان به پیزترو به رزترن، ئاودان به حاجیان و سه ره رشتی کردن و ئاوه دانکردنه وهی مزگه وتی چه پام بیگومان کردهوه گه لیکی زور چاکن، به لام تیکۆشان له پیناوی خوادا له وان چاکتره، چونک هه مووان به ئاوه دانکردنه وهی مزگه وتی چه پام و ئاودان به حاجیان و خزمه تکردنی حاجیانه وه شانازیان ده کردو، وایان ده زانی ئه مه به سه، که چی خوای گه وره بوی پوونکردوینه ته وه که شتانیکی دیکه هه به له وانه چاکتره، که بریتیه له تیکۆشان له پیناوی خوادا، ﴿سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ بریتیه له دابینکردنی ئاو له بیرى زه مزهم بۆ حاجیان، ئه م کارهش بۆ هه ندی له تیره کانی به نی هاشم بوو، هه ندیکی تریشیان (الرَّفَادَة) یان له ئه ستۆ گرت بوو، که بریتی بوو له خوراکدانی حاجیان، هه ندیکی تریشیان (السِدَانَة) یان له ئه ستۆ گرت بوو، کاره کانی چه جیان له نیتوان خویاندا دابهش کرد بوو، ئه مه کردهوه گه لیکی به پیزن، به لام تیکۆشان له پیناوی خوادا له وانه به پیزترو چاکتره، ئه مه به لگه به له سه ره وهی که کردهوه کانیش جیاوازیان هه به وه هه ندیکیان له هه ندیکی تریان به پیزترن، بویه ئه وهی له پیناوی خوا دا تیده کۆشیت بیگومان له که سه به پیزترو چاکتره که له مزگه تی چه پامدا ئیعتیکاف ده کات _ سبحان الله _ به راستی سه ره سوپمانه، نوپژیک له مزگه وتی چه پام دا به سه د هه زار نوپژه، له گه له نه وه شدا که سی تیکۆشه ره له پیناوی خوا دا له وه به پیزترو چاکتره.

بِشَرِّهِمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ (۲۱) ^(۱) خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ
بِمَنْتَ أَخْرَ عَظِيمٌ (۲۲) ﴿^(۲)﴾ [التوبة: ۱۹ - ۲۲] واته: ئایا پیتان وایه ئاودان به حاجیان
و (سهرپه رشتی و) ئاوه دانکردنه وهی مزگه وتی چه پام وه کو که سیکه که باوه پی هینا
بیت به خوا و به پۆژی دواپی وه تیکۆشانی کرد بی له پیتی خوا دا؟ وه ک یه ک نین به
ای خواوه (و یه کسان نین) و خوا پینموونی کۆمه لئ سته مکاران ناکات ئه وانهی که
بیدایان هیناوه و کۆچیان کردوه تیکۆشاون له پیکای خوا دا به مالیان و به گیانیان
به بیان به رزتره لای خوا و هر ئه وانهن سهرکه وتوون په روه ردگاریان موژده بیان
ده داتی به مبه ره بانی و په زامه ندی له لایهن خۆیه وه هه روه ها به هه شتانیکیان بۆ هه یه
نازد نیعمه تی به رده وام و هه می شه یی تیدایه ده میننه وه تیایدا به هه می شه یی به راستی
خوا پاداشتی هه ره که وره ی لایه .

-
- (۱) - ئه مه به لگه یه له سهر ئه وه ی که تیکۆشان له پیناوی خوا دا له
ئاوه دانکردنه وه و سهرپه رشتی کردنی مزگه وتی چه پام و ئاودانی حاجیان به پیزترو
چاکتره، نه که رچی نه مانه کرده وه گه لیکی چاکن له گه ل خۆ یه کلا کردنه وه بۆ خوا ی
گه رده، به لام تیکۆشان زۆر زۆر له وانه به پیزترو چاکتره .
(۲) - ئه مه بۆ تیکۆشه رانه له پیناوی خوا دا به تایبه ت.

خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿أَمِنْ هُوَ قَانِتٌ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [الزمر: ۹] واته: (هاوبه ش دانهران چاکترن) یا که سی ملکچه و په رست کاره (بو خوا) له کاته کانی شه ودا به سوژده بردن و پاوه ستان (له شه و نوژدا) که له (سزای) دوا پوژ ده ترسیت و به هیوای به زهیی په روه ردگاریه تی (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلسی نایا نه وانه ی ده زانن به کسانن له گه ل نه وانه ی که نازانن به پاستی ته نها خاوه نانی ژیریری ناموزگاری وهرده گرن.

(۱) _ ﴿أَمِنْ هُوَ قَانِتٌ﴾ مه به ست خوا په رستی و دریژی شه و نوژده ﴿أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ له کاته کانی شه ودا به سوژده بردن و پاوه ستان له شه و نوژدا که له سزای دوا پوژ ده ترسیت و به هیوای به زهیی په روه ردگاریه تی، نایا نه و که سه له گه ل که سیکی ئیمانداري نوستو و به کسانن، بیگومان به کسان نین، پاشان خوای گه ورده له و نایه ته دا ده فهرمویت: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نایا نه وانه ی ده زانن به کسانن له گه ل نه وانه ی که نازانن، نه مه به لگه یه له سر نه وه ی که زانایان له که سانی ئیماندارانی ناسایی چاکترن.

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا لَكُم وَاللَّهُ يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾^(۱) [المجادلة: ۱۱] واته: خواش پایهی نه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که پروایان هیناوه ۱ نه وانه ی که زانستیان پی به خشراره به چه ند پله به ک (پله یان به رز ده کاته وه).

(۱) - له سه ره تای ثابته که دا خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه کاتیک له کۆرو دانیشته کانی زیکرو یادکردنه وه دا، نه لقه کانی زیکرو یادی خوای گه وره دا، پیتان گوترا جیگه بکه نه وه و فراوانی بکه ن بۆ نه و که سانه ی دواده که ون و پاشان به جیده گن، فراوانی بکه ن چونکه پیده چی ویستی گوینگرتنی مه بیت و، جیگه یه ک نه دزیته وه بۆ دانیشتن، بۆیه خوای گه وره فەرمانی پیکردون جیگه ی بۆ بکه نه وه و، مارکاری بکه ن بۆ نه وه ی بتوانیت له کۆرو دانیشته کانی فیروونی زانست و زیکری خوای گه وره ناماده بیت، ﴿يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خواش فراوانی به ئیوه ده دات، چونکه پاداشت له به رامبه ر خودی کرده وه یه، هر کاتیک مه جلیسه کانتان فراوان کرده وه و، ینگه ی که سانی دیکه تان کرده وه، خوای گه وره ش به هه شتان بۆ فراوانده کات، له دنیادا خوشیتان پی ده به خشیت ﴿وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا﴾ نه گه ر پیتان گوترا هه ستن بۆ نوێژ، ئیوه ش هه ستن، پاشان خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ نه مه به لگه یه له سه ره نه وه ی که ئیمانداران له پاداشتا جیاوازن و زانایانیش له پاداشتا جیاوازن، هه روه ها کرده وه کانیش جیاکاریان هه یه و هه ندیکیان له هه ندیکی تریان پتر پێزو به سه ردابونیان به سه ر به کتریدا هه یه، هه روه ها ئیماندارانیش جیاکاریان هه یه و هه ندیکیان له هه ندیکی تریان پتر پێزو به سه ردابونیان به سه ر به کتریدا هه یه.

سەبارەت بەوێی ئە پاریزکاری (تەقوا) مەرجه بۆ دەستکەوتنی دوستانەتی

بەند. نایبەت بە دوستی خوای گەورە مەگەر ئیماندارێکی لە خوا ترس نەبێت چونکە خوای گەورە دەفەر مۆیت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (٦٣) لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (٦٤) ﴿یونس: ٦٢ - ٦٤﴾ واتە: ئاگادار بن بێ گومان نۆستانێ خوا ترسیان لە سەرنی یە خەفەتیش ناخۆن ئەوانە ی باوەریان هێناوە وە هەبیش خۆیان دەپاریزن و لە خوا دەترسن هەر بۆ ئەوانە مزگێنی لە ژبانی دنیادا و لە برا پۆزیشدا گۆران نی یە بۆ فەرمايش و (و بە ئێنەکانی خوا) هەر ئەو یە سەرکەوتنی ئە گەورە.

هەر وەها لە فەرمايشتیکی قودسی دا هاتووە: ((وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِطَوَافٍ حَتَّى أُجِبَّهُ)) واتە: ((بەندەکەم بەردەوام بە سووننەت و نافیلەکان لێم نزیک دەبێتەوە تا خوشم دەوێت)).

وە ناشبێت بە ئیماندارێکی لە خوا ترس تا وەکو بە بەجێهێنانی فەرزەکان لە خوای گەورە نزیک نەبێتەو، کە ئەو ی بەجێهێنا دەبێت بە یەکیک لە چاکان (الأبرار أهل اليمين)^(١).

(١) _ پێشتر بۆمان پوونکردنەو کە ئیمانداران پلە پلەن، کۆمەڵێکیان لە پێشکەوتوووە نزیکەکان (السابقون المقربون)، ئەمانە لە ڕێگەی بەجێهێنانی فەرز و نافیلە سووننەتەکانەو و خوشوێستن و پشتگیری و سەرخستنی خوای گەورەیان بۆ خۆیان بە دەست هێناوە، چینیکی دیکە ی ئیماندارانیش چاکان (المقتصدون الأبرار أصحاب اليمين) ئەمانە تەنها واجیباتی سەرشانیان بەجێهێناوەو، خۆیان لە حەرەمەکان (المحرمات) خستۆتەو، کەوا بوو ئیمانداران جیاوازن.

روای ئەوەش بەردەوام لە ڕێگەی ئەنجامدانی نوێژ و سووننەتەکان کردەوه خو
 ڕێژەمان خۆی لە خۆی گەورە نزیک دەکاتەوه تا دەبێت بە یەکیک لە پیشکەوتوو
 ڕێژەمان (السابقون المقربون)^(۱).
 زانراویشە کە هیچ کەسێک لە کافران و دوو پووان نابن بە دۆستی خۆی بێ
 وێنە^(۲)، هەروەها ئەوانەش کە ئیمان و پەرستنه‌کانیان بە پاست دانانرێن، ئەگەر چی
 وانه‌قدیر کراوه کە هیچ تاوانێکی نه‌بێت، وه‌کو منداڵانی کافران و، ئەوانە ی کە
 بانگه‌وازی ئیسلامیان پێ نه‌گەشتوو و هاو شیوه‌کانی وه‌کو نه‌وان^(۳).

(۱) - پیشکەوتوانی نزیک (السابقون المقربون) سەرەپای فەرزه‌کان نافیلە و
 سووننه‌تیش ئەنجام دەدەن، بەلام چاکان (المقتصدون) تەنها فەرزه‌کانیان ئەنجام
 دات، ئەمیش خێریکی گەورەیه، فەرزه‌کان خێریکی گەورەن.
 (۲) - چونکە فەرمايشته‌کە ی خۆی گەورە ده‌فهرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾
 کەواته: ئەوانی ئی ده‌چیته‌ده‌ر.

(۳) - ئەمە جۆری سییه‌مه‌ کە نه‌پاداشت و نه‌سزاشیان هه‌یه، ئەمانه‌ بریتین له
 منداڵی بچوک کە بالغ نه‌بونه‌و، ئەو شیتانه‌ی کە عه‌قلیان نییه‌و، ئەو کەسانه‌ی کە
 بانگه‌وازی ئیسلامیان پێ نه‌گەشتوو، ئەمانه‌ ئیمان و پەرستنه‌کانیان به‌پاست
 دانانرێت، چونکە موکه‌لله‌ف و پێسپێردراو نین، نه‌ک له‌ به‌ر ئەوه‌ی هه‌لوه‌شینه‌ریکی
 هه‌به‌و ئیمان و پەرستنه‌کانی هه‌لده‌وه‌شینه‌یه‌وه، نه‌خێر، ئەمانه‌ ئیمان و
 پەرستنه‌کانیان به‌پاست دانانرێت، چونکە موکه‌لله‌ف و پێسپێردراو نین، مه‌رجه‌کانی
 پاست و دروستی کارو کرده‌وه‌یان تێدا نییه‌.

نه گەر چی گوتراوه: نه وانه سزا نادرین تا پیغه مبه ریکیان بۆ ده نیردریت^(١)
 نه مانه نابن به وهلی و دوستی خوی گهره مه گهر بین به نیمانداریکی له خوا ترس^(٢)
 که وایه هر که سیک نه به نه دجام دانی کرده و چاکه کان و نه به وازهینان له
 کرده و خراپه کان له خوی گهره نزیک نه بیته وه، بیکومان به وهلی و دوستی خوی
 گهره دانانریت^(٣).

(١) _ مه بهستی نه و دیه که زانایان سه بارهت به وانه ی که به هیچ شیوه یان
 بانگه وازی ئیسلامیان پینه که یشته وه، هه روه ها مندالانی موشریکان بیروپای
 جیا وازیان هه بووه، بۆیه زانایانی وا هه بووه له م مه سه له یه دا پاوه ستاون، کاروباریانی
 بۆ خوی گهره که پاندۆته وه، زانایانی واش هه بووه گوتوویانه: له پۆژی قیامته دا
 خوی گهره پیغه مبه ریکیان بۆ ده نیریت، هر که سیکیان ئیمانی پی هینا ده چیتته
 به هه شته وه، هر که سیکیشیان ئیمانی پی نه هینا ده چیتته دۆزه خه وه، چونکه خوی
 گهره ده فره مویت: ﴿مَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى تَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ١٥] واته: ئیمه
 هه رگیز سزای (به نده کان) نادهین هه تا پیغه مبه ر نه نیرین (بۆیان). هه ندی له
 زانایانیش فره موویانه خوی گهره ده فره مویت: ﴿وَيُنْهِنَهُمَا حِجَابٌ﴾ [الأعراف: ٤٦]
 واته: له نیوان به هه شت و دۆزه خدا په رده و جیا که ره وه یه ک هه یه و، مندالانی
 هاو به شدانه ران نه وانه ی به هیچ شیوه یه ک بانگه وازی ئیسلامیان پی نه گه یشته وه
 له سه ر نه و په رده و جیا که ره وه یه ن.

(٢) _ به لام سزا نادرین، وهلی و دوستی خوی گهره نین، به لام کافریش نین،
 بۆیه سزا نادرین، چونکه عوزریان هه یه و به هانه دارن.

(٣) _ هیچ که سیک نابیت به وهلی و دوستی خوی گهره مه گهر له خوی گهره
 نزیک بیته وه، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: ((وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ))
 واته: ((به رده وام به نده که م لیم نزیک ده بیته وه)) هه روه ها له هه مان فره مووده دا

فاموویه تی: ((وَمَا تَقْرُبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ. وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُجِبَّهُ)) (وہ بہندہ کہم بہ ہیچ شتیک لیم نزیك نہ بۆتہ وہ خوشہ ویستتر نہ بووہ بہ لامہ وہ بہ ئەندازہ ی ئەو فہ پزانہ ی کہ بہ سہ ریدام سہ پاندوہ و بہندہ کہم بہ ردہ وام بہ سووننہ ت و نافیلہ کان لیم نزیك دہ بیئہ وہ تا خوشم دہ وی))، کہ وا بوو ہیچ کہ سیک نابیت بہ وەلی و دوستی خوی گەورہ کہ فہ پزہ کان و باشان سووننہ ت و نافیلہ کانیشی بہ جینہ مینابیت.

نایا مندال و شیت دوستی خوی گه ورهن ؟

مهروه ما شیت و مندالیش دوست وه لی خوی بئ وینه و نین، چونکه پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفِيقَ، وَعَنِ الْعَصِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ)) وهذا الحديث قد رواه أهل السنن من حديث علي و عائشة رضي الله عنهما، واتفق أهل المعرفة على تلقية بالقبول. واته: ((پینوسی سه پاندنی شهرعی و تاوانی ل سهر سی جور که س مه لگیراوه: له سهر شیت تا به ناگا دیته وه و چاک ده بیته وه، له سهر مندال تا بالغ ده بیته، له سهر نووستوو تا خه به ری ده بیته وه)).

به لام مندالی هوشیاری زرنگ په رستنه کانی به راست و دروست داده نریتو، به پنی بیروپای جه ماوه ری زانایانیش پاداشتی ده دریته وه ^(۱) به لام شیت که پینوسی سه پاندنی شهرعی و تاوانی له سهر مه لگیراوه، به پنی ریککه و تنی (اتفاق) ی زانایان هیچ په رستنیکی به راست و دروست دانانریت ^(۲)،

(۱) _ به لی، له بهر فهرموده که ی پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ)) واته: ((فه رمانی نویژکردن به منداله کانتان بدهن که ته مه نیان بوو به حوت سالان و، که له ته مه نی ده سالانیشدا نه نجامیان نه دا لیان بدهن))، که وا بوو نه م فهرموده یه به لگه یه کی پوونه له سهر نه وه ی که په رستنه کانیان راست و دروسته و، له سهر نه نجام دانیسی پاداشتیان ده دریته وه، نه گهر چی له سهریان واجب نییه.

(۲) _ له بهر نه بوونی (نیته) هینان، چونکه پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فهرمویه نی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى)) واته: ((له راستیدا نه نجامدانی کرده وه کان ته نها به نیته وه، وه له راستیدا هه موو موقوفیک به گویره ی چاک و خرابی نیته که ی خوی پاداشت وهرده گریت)) شیتیش هیچ نیته و مه به ستیکی نییه.

بۆیه نه نیمان و نه کوفرو، نه نوئو، نه هیچ په رسته کانی دیکه ی به پاست و دروست دانانریت^(۱)، به لکو به لای سهرجه م ژيرو عاقلانه وه بۆ هیچ کاروباریکی دونیایی وه کو بازرگانی و پیشه سازی ناشیت^(۲)، لیها تووی و شیاویتی تیدا نییه بۆ نه وه ی ببیت به کوتال فروش، یا عه تار، یا ئاسنگه ر، یا دارتاش، هه روه ها به پیکه و تنی زانایان گرینه سته کانی به پاست و دروست دانانرین، بۆیه نه کرینه که ی، نه فروشتنه که ی، نه نیکاح و هاوسه رگریه که ی، نه ته لاقه که ی، نه دانسپیدانانه که ی، نه شایه تیه که ی و، سهرجه م گوفتاره کانی دیکه ی به پاست و دروست دانانریت^(۳)، به لکو سهرجه م گوفتاره کانی قسه ی پروپوچ و به تال و هیچ حوکمیکی شرعی و^(۴) پاداشت و سزایه کی^(۵) پیوه په یوه ست نابیت،

(۱) _ چونکه موکه لله ف و پیسپیردراو نییه، قه لیم له سهر هه لگراوه، هیچ مه به ستیکی خه یرو شه پی له کرده وه کانی خویدا نییه، هیچ نیه ت و مه به ستیکی نییه.
(۲) _ نه گه ر بۆ کاروباری دونیایی نه شیت و هیچ کاریکی دونیایی پی ناسپیردیت، له بهر نه بوونی لیها تووی، که وا بوو بۆ کاروباری پوژی دوایش شیاو نییه و لیها توو نابیت.

(۳) _ چونکه عه قل و ژیری له ده ست داوه.

(۴) _ تا نه و ئاسته ی نه و قسه ناشیرینانه ش که ده یكات وه کو جویندان و کوفر کردن سهرزه نشت ناکریت و، تاوانی ناگات، چونکه عه قلی نییه و هیچ مه به ستیکی نییه.

(۵) _ نه مه یه په حمه ت و به زه یی و دادپه روه ری خوای گه وره که هیچ که سیک سزا نادان، مه گه ر نه وه ی که په یامی خوای گه وره ی پیگه یشتبیت و له پروی عه قل و ژیریشه وه لیها توو بیت.

نه گهر شینت به نېمان و، نه له خوا ترسان و، نه نژیک بوونه وه له خوای گه ورده به
 هه ورده کار و، نه نافعېله و موونه نه گانی به راست و دروست دانه نرین، که وا بوونه بې نر
 که سه و دلی و نرستی خوا بیت، بویه دروست نییه بڑ هیچ که سیک بهرهای به وه بین
 که شینت نرستی خوای گه ورده به^(۱۱)

(۲) لیره دا مه به ست نه وه په که شیت نه به دوست و نه به دوزمنی خوی گوره
 وه سف ناکړیت، نه به نه وه و نه به نه مه وه سف ناکړیت، چونکه موکه لاله
 پېس پېر درو نېبه و، خوی گوره سه پاندنه شه رعیه گانی له سر لابر دوه، به لام
 شه بخولئسلام _ په حمه تی خوال بیت _ لیره دا مه به ستی ناماژه کردنه بوشتیکی
 نقد گرنگ که بریتبه له وهی صوفیه کان شینه کان به دۆستانی تاییه تی خوی گوره
 داده نین، پنبان وایه نه وهی که شینه کان ده یکن کرده وهی وهی و دۆستانی خوابه
 به راستی فسه گانی پنبه وایه نین و نه بیه به په رچدانه وهی نه و صوفیانه به که له
 باوه په دان شینه کان و بی عه فله کان دوستی خوان، بنویسته بزاین فرشته کان

دېش نابن و تنهنا يهك جوړن و هر هه موويان دوستي خواي گهره، به لام نه وه ي
 نادهم و جنوکه گان سى به شن، به شيکیان دوستي خوان و بریتين له ئيمانداره له خوا
 نراسه گان، به شيکیان دوژمنی خوان و بریتين له کافر و هاوه لپه رستان و دوو پووان،
 به شی ستيه ميش هه ن که نه به دوست و نه به دوژمن وه سف ناکرین و بریتين له وانه ي
 که عه قل و هو شيان نييه وه کو شیت و نه و مندا لانی که هیشتا عه قل و هو شيان بو
 په پيدا نه بووه، نه مانه نه به دوست و نه به دوژمن خوا وه سف ناکرین، به لام که سانتيك
 له و بر وایه دان که شیته گان دوستي خوان لييان داوا ده کريت و پارانه و هيان لي ده کريت
 يا نقيديه صوفيه گان و گوړپه رستان و خه له فا و و سه رليشيواوه گان، نه مانه له و
 بر وایه دان شیته گان دوستي خوان، له کاتيکدا که نه دوست و نه دوژمنی خواي
 گهره، چونکه موکه للف و پيسپير دراو نين.

بەو بەھانە بەی گرایە موکاشەفە بەی کی لیو» بەدیکردوو»^(۱)، یان جلرە تەھە پوھیک^(۲)،
 بۆ نمونە: بینبویەتی ئاماژە ی بۆ کەسیک کردوو و دەست بە جی مردوو یان پەرکەم
 گرتویەتی^(۳)، چونکە بە دنیایی زانراوە و ساغ بۆتەو کە کاھران و دوو پووان _ ل
 ھاوبە شدران و ئەھلی کیتاب _ چەندین موکاشەفە و تەھە پوھاتی شەیتانیان ھەبە^(۴)،

(۱) _ واتە لەو برۆایەدایە کە دۆستی خواوە، ئەگەر پێشی بگوتریت: بەلگەت جی
 بە کە دۆستی خواوە؟ دەلیت: لە سەر دەستی ئەو شیتە چەندین شتی نامۆ بەدی
 دیت وەکو موکاشەفە _ موکاشەفە: بریتییە لە ھەوالدان بە شتەگەلیکی نادیار یان
 شتەگەلیک لە داماتوودا دیتە دی، یان ئاماژە بۆ کەسیک دەکات و تووش دەبیت،
 ئەمەش کردووە گەلیکی ئاناسایی و لە سروشت بەدەرە، کەوا بوو ئەمە دۆستی
 خواوە، بۆیە بەم جۆرە کەسانە دەگوتریت: ئەگەر ئەو کردەوانە لە سەر دەستی
 عاقلانیش بەدی بیت، بێگومان کردووە گەلیکی شەیتانیەو، ئاماژە بۆ دۆستایەتی
 ناکات، چ جایی ئەگەر ئەو کردەوانە لە سەر دەستی کەسانیکی شیت و بی عەقل بەدی
 بیت، ئەو زۆر پێشترە بەوہی کە دۆستی خواوە گەرە نەبیت.

(۲) _ کە پەفتاریکی نامۆی نواند، ئیتەر کەسانیک لەو برۆایەدا دەبن ئەو
 کە پاماتەو، ھەر کەسیکی ش کە پامەتی ھەبیت وەلی و دۆستە، دنیایەن ئەمە ل
 کردەوہی ئاناسایی لە سروشت بەدەری شەیتانی دەرناییت کە بۆ ئەم جۆرە
 کەسانە ئەنجام دەدەن، بێگومان ئەگەر ئەو کردەوانە لە سەر دەستی کەسانیک
 بیتەدی کە لە چینی ئیمانداران و لە خوا ترسان نەبن بە وەلی و دۆستی خواوە گەرە
 دانانرین، چ جایی ئەگەر لە سەر دەستی کەسانیکی وەکو ئەوانە بەدی بیت.

(۳) _ ھۆکاری ئەمە تەنھا شەیتانە بۆ ئەوہی سەر لە خەلکی ئاسایی بێشیوینیت.

(۴) _ شەیتانیەو خودی خۆیان ئەنجامیان نەداوە، بەلکو تەنھا شەیتان بۆیان

ئەنجام دەدات کە تیکەلیان دەبیت.

وهكو خۆ به غه بيزان و جادووگه ران و، هاوبه شدران و، نه هلی کيتاب^(۱). كه وا بوو
د دوست نيبه بۆ هيچ كه سيك نه و كرده وه نائاسايانه ي كه كه سيك نه نجامي ده دات
بگانه به لگه ي نه وه ي گوايه نه و كه سه وه لي و دوستي خوا بيت، نه گه ر چي هيچ
كرده وه و گوشتاريكيش له و كه سه وه نه بينيبيت كه له گه ل دوستايه تي خوا دا پيچه وانه و
ناته با بي^(۲)، چ جاي نه گه ر شتيكي ليتوه به ديكر دو له گه ل وه لايه ت و دوستايه تيدا
پيچه وانه و ناته با بوو^(۳)،

(۱) _ نه وان كافرو هاوبه شدران و شهيتانه كان چه ندين شتي نامويان بۆ نه نجام
ده دن، شهيتانه كان تيكه ليان بوونه و، نه وانه يان بۆ نه نجام ده دن بۆ نه وه ي سه ر له
خه لك بشيويين، نه مانه دوستي خوي گه وره نين، ته نها نه نجامداني كرده وه گه ليكي
نائاسايي نابيته به لگه ي نه وه ي كه نه و كه سه دوستي خوا بيت تا ته ماشاي
كرده وه كانی نه كريت، نه گه ر له ئيمانداره له خوا ترسه كان بوو نه وه دوستي خوي وه،
نه و كرده وه نائاساييانه ش كه پامه ته و خوي گه وره له سه ر ده ستي هيناويه تيه دي
نه گه ر گوناهاكريكي داوين پيسي كافري موشريكيش بوو، بيگومان كرده وه كانی
شهتانيه، بۆيه هاوه لپه رستان خۆ به غه بيزان و فالچی و له هه موو نه و جورانه يان زۆره
نه گه ر چي هاوه لپه رستيشن.

(۲) _ به لي، نه و كرده وه نائاساييانه ناكرين به هيچ به لگه يه ك بۆ بووني
دوستايه تي خوي گه وره، له به ر نه وه ي كه سيكي له خواترس و ئيماندار نيبه، به لكو
نه نها كه سيكي هاوه لپه رست يا كافري يا دوو پوه، كرده وه نائاساييه كانيشي ته نها
شهتاني ده بن.

(۳) _ نه وانه ي بانگه شه ي دوستايه تي خوي گه وره ده كه ن، چه نده ها كوفرو
خراپه يان ليتوه به ده ر ده كه ویت، وه كو فه وتاندني فه پزه كان و، نه نجام داني كرده وه
ناشيرينه كان، كه چي كه سانيكي نه فام ده ليتن: نه مانه به خوي گه وره گه يشتون،

سەپاندنە شرعیەکانیان (واجباً) تەکانیان لە سەر هەلگیراوه، ئەمانە دوستی خزان، بەلام با دلتیا بن تەنها شەیتانە کە سەریان لی دەشیوینیت و، بەلگە پوچەکانیان بۆ دەپازینیتەوه، لە پاستیدا ئەوان تەنها دوستی شەیتان و، دوستی خوای گەورە نین، کردەوه ناساییەکانیشیان شەیتانیەو، بەو کردەوانە سەر لە خەلک دەشیوینن، ئەوان شیرک ئەنجام دەدەن، کردەوهی خراپ ئەنجام دەدەن، کەچی پێیان دەگووتریت: ئەمانە موکەللەف و پێ سپێردراو نین، حەلال و حەرامیان لە سەر هەلگیراوه، هەموو شتێک بۆ ئەوان پێدرا و موباحە، چونکە بە خوا گەیشتون، دەلێن: لە پاستیدا سەپاندنە شرعیەکان تەنها بۆ خەلکانی ناساییە، بەلام ئەمانە دوستانی تایبەتی تایبەتن، سەپاندنە شرعیەکانیان لە سەر هەلگیراوه، هیچ شتێکیان لی حەرام ناکریت، ئاوهما دەلێن.

معمونه که سنجی به دی کرد بهوای به شوینکه وتنی پیغه مبه ری خوا ^{بیت} نه بوو، له
 نه و له بدوخسار (باطناً و ظاهراً)، به لکو بهوای به شوینکه وتنی شهرعی بووکار (ظاهر)
 مبه ری به بی هه قیقه تی ناوه کی (اتباع الشرع الظاهر دون الحقیقة الباطنة) ^(۱) یان له و
 مبه ری دا بیت که وه لی و دوستانی خوا پیگه به کی دیکه یان هه به بو به خوا که یشتن
 نه ری پیگه ی پیغه مبه ران ^(۲).

یان بلین: پیغه مبه ران پیگا که یان ته سک کردو ته وه ^(۳).

(۱) - جیاوازی له نیوان شهریه ت و هه قیقه تدا ده که ن، نه وان ده لّین: شهریه ت
 نه نا بو خه لکانی ناساییه، به لام هه قیقه ت بو دوسته تاییه تمه نده کانه، نه وان
 شهریه ت و هه قیقه تیان هه به، نا نه مه دابه شکردنی نه هلی (باطله)، به لام له راستیدا
 به لای نه هلی هه قه وه هیچ جیاوازییه ک له نیوان شهریه ت و هه قیقه تدا بوونی نییه.

(۲) - وه کو پیشتریش ناماژه ی پیدرا ده لّین: نیمه پیویستمان به پیغه مبه ران
 نییه، پیغه مبه ران ته نا بو خه لکانی ناسایی نیردراون، به لام نیمه پیویستمان به
 پیغه مبه ران نییه، چونکه راسته وخو له خوی گه ورده وه وهرده گرین، گوايه له پیگه ی
 ساروکه کانیا نه وه که راسته وخو به خوی گه ورده وه په یوه ندی ده که ن، راسته وخو
 شنی لویه وه وهرده گرین، گوايه له که ل خوی گه ورده دا داده نیشن و، راسته وخو لویه وه
 وهرده گرین، گوايه نه وان له پیغه مبه ران چاکترن که له پیگه ی سرووش و وه حیه وه له
 پنگی جبريله وه شته کان له خوا وه وهرده گرین، ته ماشا که ن کوفری نه م تاقمه له چ
 ناسنیک، ده شگوتریت: نه مانه دوستانی خوی گه ورده ن.

(۳) - ده لّین: پیغه مبه ران پیگه که یان ته سک کردو ته وه، ده لّین: باشه هیچ
 پنگ به کی تر نییه بو به خوا که یشتن ته نا پیگه ی پیغه مبه ران نه بیت؟ برا که م پیگه ی
 به خوا که یشتن فراوانه، له پیگه ی پیغه مبه رانه وه به خوا ده که بیت و، له پیگه ی
 که سانی دیکه ی غه بری نه وانیشه وه هر به خوا ده که بیت، به لکو له پیگه کانی تره وه
 نلده چاکتره.

يان بلټن: پټغه مبه ران تهنه پټشه ننگي خه لکانی ناسايين نه ك تاييه تعه ندان و^(۱)،
 قسه ی ديكه ی له و هاوشتوانه كه كه سانيك له وانه ی بانگه شه ی دوستايه تی خوا ده كن
 ده بلټن.

نا نه مانه كوفريان تيدايه كه له گه ل نيماندا پټچه وانه و ناته بایه^(۲)، سره پای
 وه لایه ت و دوستايه تی خوی گه وړه، كه وا بوو هر كه سيك نه نجام دانی كړده وده ی
 ناسايی له سروشت به دهری كه سيكيان بكاته به لگه بو نه وده ی گوايه نه و كه سا
 دوستی خوايه^(۳)،

(۱) _ ده لټن: پټغه مبه ران تهنه بو په مه کی خه لکن كه هه قیقه ت نازانن و، جگه ل
 شه رعه پووكاره كه هيچی تریان نییه، به لام نه وان پټويستیان به پټغه مبه ران نییه _
 داواكارين خوی گه وړه بمانپاريزيت _

(۲) _ كوفر له گه ل نيماندا كو نابه وده، كوفری گه وړه له گه ل نيماندا كو نابه وده،
 شیرکی گه وړه له گه ل په كخواپه رستیدا هر گیز كو نابه وده، دوو دژن كو بونه وده يان بو
 نییه، خوی گه وړه مه رجی نه وده ی داناوه كه وهلی نيمانداري له خوا ترس بیت وده كو
 نه وده ی ده فهرمويت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳)﴾ [يونس: ۶۲-۶۳]. واته: ناگادار بن بی گومان دوستانی خوا ترسبان
 له سر نيه خه فه تيش ناخون نه وانه ی باوه رپيان هي ناوه وه هه ميشه خویان ده پاريزن و
 له خوا ده ترسن، نا نه مانه وهلی و دوستانی پاستی خوی گه وړه، به لام نه و كه ساي
 نيمانداري كي له خوا ترس نه بیت بيگومان له دوستانی خوی گه وړه نییه، به لكو دوستی
 شه يتانه، نه گه ر چی چند كړده وده ی كه نا ناسايی له سروشت به ده ريش نه نجام بدات
 هر كړده وه گه ليكي شه يتانيه و هيچی تر، به دلنيایي كه پامه ت نییه.

(۳) _ خوی گه وړه ده فهرمويت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ [البقرة ۲۵۷]

د. هوا دوست و کارسازی نهوانه به که بپوادان دهریاند هینیت له تاریکستانی بی
 مدنی بزو بلوناکی باوه بو پتیموونی و نهوانه ی که بی بیوان شهیتان دوستیانه
 دهیان دههینن له بلوناکی (و بیروباوه پ) هوه بو تاریکستان. ههروه ها خوی گه وه
 دههرویت ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 تَقِيُونَ﴾ (۵۵) ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَائِبُونَ﴾ (۵۶) [المائدة:
 ۵۵-۵۶] واته: بیگومان دوست و یارمه تی ده ری نیوه ته نها خواو پیغه مبه ره که بی و
 بپوادان نهوانه ی که به پیک و پیکی نویژده کانیان به جی دههینن و زهکات دهه ن
 به دهوام مل که چن بو فرمانی خوا و هه ر که س خواو پیغه مبه رو نیمانداران بکات به
 بختیانی خوی نه وه بیگومان هه ر کومه لی خوا زال و سه رکه وتوون. له م تابه ته
 پیژده دا نه و ناماژده پیکراوانه ی سه ره وه بومان ناشکرا ده بییت که قورپان زود زود به
 بلانی دوستانی خواو دوستانی شهیتان جیا ده کاته وه.

با دینا بیت له جوله که و گاوده کان گومرا تره^(۱).

(۱) _ به لئی، چونکه تهنه نه نجام دانی چنه کرده وه یه کی ناسایی له سر و شنه
به دهر ناماژه بۆ بوونی وه لایهت و دوستایه تی خوی گه وره ناکات، مه گهر نیمان و
ته قواو له خوا ترسانی له گه ل دا بیت، به لام نه گهر کوفرو دوو پووی و هاوه لپه رستی
له گه ل دا بوو، نه وه بیگومان له دوستانی شهیتانه و کرده وه ناسایه کانیشی
شهیتانیه، که پامه تی خوی گه وره نییه، له وانه یه نه وان به ههوا دا بقیه، به سهر ناردا
پئی بکه ن، بچه نیو ناگره وه نه یان سوتینیت، نه و کرده وانه یان به خودی خویان
نه نجام نه داوه، به لکو تهنه شهیتانه که بۆیان نه نجام ده دات، هه والی چنه شتیکی
زور دوو یان نادیار به خه لک ده دهن که خویان نه یانبینیوه، به لکو تهنه شهیتانه کان
ده یزانن و پییان پاده گه یه نن، نه وانیش به نیو خه لکدا بللوی ده که نه وه، شهیتانه کان
خزمه تی دوستانی خویان ده که ن، خوی گه وره له و باره وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ اَنْتُمْ
عَلٰی مَنْ تَنْزِلُ الشَّیَاطِیْنُ (۲۲۱) تَنْزِلُ عَلٰی كُلِّ اَفَّاكٍ اَیْمٍ (۲۲۲) یُلْقُوْنَ السَّمْعَ وَ اُكْرَفُوْهُ
كَاذِبُوْنَ (۲۲۳)﴾ [الشعراء: ۲۲۱-۲۲۳] واته: هه والتان بده می شهیتانه کان داده به زن
سهر کی؟ داده به زنه سهر هه موو (که سیکی) زور دروژنی زور تاوانبار باش گوی
ده گرن (بۆ شهیتانه کان) وه زور به یان دروژنن (له و هه والانه دا ده یدهن به خه لکی).
خوی گه وره نه و شته ی به ته وای پوون کردوته وه، به لام نه وان گوی به قورپان
ناده ن، به لکو به گویی شهیتانه کان و شیخه کانیا ن ده که ن، نه مه هه قه به لایانه وه،
به لام به بۆچونی نه وان قورپان تهنه پووکاره و (ظواهر) بۆ خه لکانی ناسایی چاکه.

ماروه ها شیتیش، شیت بوونه کئی له گهل پاستی و دروستی نیمان و پرستنه کانیدا پیچه وانه و نا ته بایه^(۱) چونکه پاست و دروستی نیمان و پرستنه کان مارجن بو دوستایه تی خوی گوره^(۲).

(۱) - پنده چی پشتگوی خستنی نیمان و ته قوا به هوی خودی مرقفه وه بیت، برینه له و عاقل و ژیره ی که ده رک به شته کان ده کات، به لام تاعه ت و گوپراهی خوی گوره پشتگوی ده خات، ده بیته دوستی شهیتان به هلبژاردنی خودی خوی، لوانه شه به هلبژاردنی خودی خوی نه بیت، کاتی که واجیباته کانی سه ر شانی واز لهنیناوه یان هندی له چه پام کراوه کانی نه نجام داوه به ویستی خودی خوی نه بووه، بالکو له بهر نه وه ی شیت بووه و هیچ عه قل و ژیره کی نه بووه به هویه وه ده رک به شته کان بکات، چاک و خراب، نیمان و کوفر له یه ک جیا بکاته وه، نه م جوره که سانه شیت و مندالی بچوک ده گریته وه، به کافر دانانرین نه گهر چی هه ر شتی که نه نجام بده ت، واز له هه ر شتی که شیت بینن، به کافر دانانرین، چونکه عه قل و هوشیان نییه و، سه پاندنه شه ربه کانیش ته نها له سه ر که سانی ژیره و عاقله .

(۲) - شیت پرستنه کانی به پاست و دروست دانانرین، چونکه پاستی و دروستی پرستنه کان مارجن بو وه لایه ت و دوستایه تی خوی گوره، به لام عاقل و ژیران چهند بشیکن، پیغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه فرموویه تی: ((وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ. وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ)) (روایه ت؟؟) (وه بنده که م به هیچ شتی که لیم نزیک نه بوته وه و خوشه ویستتر بیت به لامه وه به نه ندازه ی نه رفه پزانه ی که به سه ریدام سه پاندوه، بنده که م به رده وام به سووننه ت و نافله کان لیم نزیک ده بیته وه تا خوشم ده وی))، که وا بوو نه و که سه ی ته نها به نه نجام دانی فره زه کان له خوی گوره نزیک ده بیته وه، له به شی چاکانن (الأبرار أصحاب الیمین) و، نه و که سه ش که به نه نجام دانی فره زه کان و نافله و سووننه ته کان له خوا نزیک ده بیته وه، له پیشکه واتووانی نزیکن (السابقین المقربین).

ههروه ها نه و كه سه ی كه پاش نيمان و ته قواو له خوا ترسانه كه ی كوتوپر شیت برو بیت، بیگومان خوی گه و ره له سه ر نه و نيمان و ته قواو له خوا ترسانه ی كه پیش شیتبونه كه ی نه نجامی دابوو پاداشتی ده داته وه^(۱)، كرده وه كانی به هوی نه و شیتبونه وه كه تووشی بووه پووچ ناكاته وه، به بی نه وه ی هیچ تاوانیكي نه نجام دابیت، له كاتی شیتیکه شیدا ته کلیفی شهرعی له سه ر هه لگراوه^(۲).

به م پییه هه ر كه سیك بانگه شه ی وه لایه ت و دوستایه تی خوی گه و ره بکات، له كاتیكا فه رزه كان به جی نه هیئت و خوی له چه پامه كان به دور نه گریت، به لكو شتانیكیش نه نجام بدات كه له گه ل دوستایه تی خوادا پیچه وانه و ناتا با بیت، نه و كاته بو هیچ كه سیك نییه بلیت: نه و كه سه وه لی و دوستی خوی گه و ره یه^(۳)،

(۱) نه گه ر له سه ره تای ژیانیدا نيمانی به خوا هه بیت، فه رزه كانی نه نجام دابیت، خوی له چه پامه كان به دور گرت بیت، پاشان له كۆتاییه كانی ته مه نیدا شیت بوبیت تاوه كو مردن، بیگومان خوی گه و ره كرده وه و په رسته نه كانی پیشتری وون ناكات، به لكو بوی حیساب ده كات و، پاداشتی ده داته وه، چونكه خوی گه و ره كرده وه ی چاكه كاران وون ناكات، وه كرده وه و په رسته نه كان به هیچ شتیک به تال نابیته وه، مه گه ر به شیرك و كوفرو هه لگه پانه وه نه بیت، به لام شیت بوون كرده وه و په رسته نه كان به تال ناكاته وه.

(۲) بویه نه پاداشتی ده دریته وه و، نه سزاشی ده دریت.

(۳) بو هیچ كه سیك له نه هلی زانست و حیکمه ت نییه، به لكو بو نه و كه سه ئاسایانه ی كه نيمان و بیروباوه پړیكي دروستیشیان هه یه بویان نییه بلین: نه و جوړه كه سانه كه فه رزه كان به جی ناهینن و، چه پام نه نجام ده دن وه لی و دوستی خوی گه و رهن، له راستیدا ته نها نه هلی باتل نه وه ده لین.

ئەم جۆرە كەسە ئەگەر شىتیش نەبىت، بەلكو تەنھا شەيداو سەرگەردان (الْوَلَةُ) بىت
بەبى شىت بوون^(۱)، ياخود جار بە جار بە ھۆى شىت بوونەو ەقل و ھۆشى نەمىنەد
و، جار بە جار بە چاك بىتەو، فەرزەكان بەجى نەھىتت و، باوھ پىشى وا بىت ك
لەسەرى پىوېست نىيە شوېنى پىغەمبەرى خوا ﷺ بکەوېت، ئەو كەسە كافەرە^(۲)،

(۱) _ (الْوَلَةُ) واتە: شەيدا بوون و سەرگەردان بوون، برىتتە لە خۆشەوېستى،
چونكە خۆشەوېستى چەند پلەيەكەو يەكئ لەو پلانەش (الْوَلَةُ) ە واتە شەيدا بوون
سەرگەردان بوون.

(۲) _ ئەو كەسەى لەو باوھ پەدا بىت كە لەسەرى پىوېست نىيە شوېنى پىغەمبەرى
خوا ﷺ بکەوېت، بەلكو لەرېگەيەكى دىكەى جگە لە رېگەكەى ئەو ەو بەخوادەگات،
بىگومان كافەرە، خواى گەورە دەفەر موېت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ [آل عمران: ۳۱] واتە: ((ئەى موھەممەد ﷺ)) بلى ئەگەر ئىو
خواتان خۆش دەوېت كەواتە دواى من بکەون تا خواش ئىو ەى خۆش بوېت و
گوناھەكانتان خۆش بىت. ئەگەر تەنھا خواى خۆشبوېت و بە پىى ەواو ئارەزى
خۆى و بە گوېرەى ئەو ەى بۆ خودى خۆى دایناو پەرورەدگار بپەرستت، بەبى ئەو ەى
شوېنى پىغەمبەرى خوا ﷺ بکەوېت، بىگومان كافەرە ەر چەندە بانگەشەى ئەو ەش
بكات كە خوا دەپەرستت، لە خوا نزىك دەبىتەو، چونكە كردهو ەو پەرستەكانى
پاست و دروست نىن، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەر موو ەتى: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ
أَمْرُنَا فَهُوَ زَدٌّ)) واتە: ((ھەر كەس كردهو ەيەك ئەنجام بدات و فەرمانى ئىمەى لەسەر
نەبىت، قبول نىيەو پەرەكراو ەتەو)) كەوا بوو ھیچ رېگەيەك بەخواى گەورە ناگات جگ
لە رېگەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، ئەمەش بەر پەرچدانەو ەى ئەو كەسانەيە كە دەلێن:
ئىمە پىوېستمان بە شوېنكەوتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ نىيە، ئىمە دەزانن و بەخوا
دەگەن، بەبى ئەو ەى پىوېستمان بە پىغەمبەر بىت ﷺ بىگومان ئەو كەسەى نام
قسانە بلىت لە ەموو بىباوھەران كافەر ترە.

(۴)۔ شیئی ئیمانداران و شیئی کافران جیاوازیان له نیواندایه، شیئی ئیمانداران ناکرده وه و پرستانه ی که پیش شیئبوونه که ی نه نجامی داوه ناسپردریتته وه، به لام

سه بارهت به شیتی کافران نه گه ر پیش شیت بوونه که ی کافر بوو بیت و کرده روی
 خراب و حه پامه کان و شیرکی نه نجام دابیت و، پاشان شیت بوو بیت نه و له کانر
 شیت بونیدا هیچی له سه ر نییه و سه رزه نشست ناکریت، به لام له کاته کانر به
 ناگابونه وه و چاکبونیدا له سه ر کوفر و شیرکه که ی سزا ده دریت.

شېت بونەكەشى نابىي بە ھۆكارى سېنەوھى ئەو كوفرو دوو پھوييەى كە لە كاتەكانى بە ناگا بوون و چاكبونيذا ئەنجامى دەدات^(۱).

(۱) _ خوى گەورە ئەو شېت بوونە ناكات بە ھۆكارى سېنەوھى ئەو كوفرو دوو پھوييەى كە لە كاتەكانى بە ناگا بوون و چاك بونيذا ئەنجامى دەدات، لە راستيدا وازى لە كوفرو كردن ھېناو، چونكە بىي دەسلەلات بوو، بۆيە كافرو بونەكەى ھەر بەردەوامو، ئەو شېت بونەش نابىي بە ھۆكارى سېنەوھى ئەو كوفرو سەرپېچيانەى كە نووشى بوو پېش شېت بوونەكەى.

ئەم بەشە زۆر گرنگە، چونكە مەزھۇم فير دەكات چۆن وەلامى ئەو كەسانە بداتەوھى شېت بە وەلى و دوستى خوى گەورە دادەنن، ئەو شېتەنە شېتى موسلمانان يان شېتى كافرانن، شېتى موسلمانانیش دوو جۆرن: جۆرىك شېتتىكى پەتەرى تەواوھى لە ھەموو زيانيدا چاك بونەوھى نىيە، ئەم جۆرە نەھىچى ھەيە و نەھىچىشى لەسەرە، جۆرىكى دىكەش جار بە جار شېتە و جار بە جاریش بە ناگا دېتەوھى چاك دەبېتەوھى، بەلام لە كاتى بە ناگا بوونيذا خوى گەورە دەپەرستېت، بۆيە لەسەر كردهوھى چاكەكانى كە لەو كاتەدا ئەنجامى دەدات پاداشت دەدرېتەوھى، بە ئەندازەى ئەو كردهوھى چاكەكانەى كە لە كاتى بە ناگا بوونيذا ئەنجامى دەدات وەلايەت و دزىتاپەتېشى بۆ خوى گەورە دەبېت. شېتى كافرانیش دوو جۆرە: جۆرىكيان شېتتىكى پەتەرى تەواوھى و بە درېژايى تەمەنى بونەوھى نىيە، ئەمە وەكو جۆرى بەكەمى شېتى موسلمانان نەھىچى لەسەرە و نەھىچىشى ھەيە، ئەگەر چى لە پىزى كافرانداپە بەلام حېسابى لەگەلدا ناكړېت، چونكە نە كوفرو نە ھاوئپەرستى ئەنجام نەداوھى، جۆرىكى دىكەش ھەن جار بە جار شېتن و جار بە جاریش بە ناگا دېنەوھى و چاك دەبنەوھى، ئەم جۆرە ئەگەر لە كاتى بە ناگا بوونەكەيدا كوفرو شىركى و كردهوھى خراپەكان ئەنجام بدات، ئەوا لەسەر كردهوانە سزا دەدرېت و شېت بوونەكەى تاوانەى نەركردهوانەى كە لە كاتى بە ناگا بوونيذا دەيكات ناسرېتەوھى.

به شينك

سه باره ت به وەي كه دوستانی خوا به شته رڼپندراوه دیارمكانه وە

خەلكانی ديكه جیانا بنه وە

دۆستانی خۆی گه وە شتانیکى تایبه تی موباح و رڼپندراویان نییه که له ده وە له خەلكانی دیکه یان جیا بکاته وە^(۱)

(۱) _ نه مه شتیکی زۆر گرنگه چونکه نه که سه خه له فاو و سه رلیشیواوه چه نه نیشانه یه که بۆ جیاکردنه وە ی وه لی و دۆستانی خۆی گه وە له خەلكانی دیکه به کاردینن، وه کو نیشانه کانی جلوه به رگ و پله و پایه و هیت، خه رمانه یه که له رڼزگرن و پیرۆزکردنی به ده و ردا داده نین، به لام وه لی و دۆستانی خوا به لای نه هلی سوونن و جه ماعت هیچ نیشانه یه کی دیاریان نییه، به لکو ده ر ناکه ون، دۆستانی خۆی گه وە پیده چی نه ناسرینه وە، چونکه دۆستانی پاسته قینه ی خۆی گه وە حه زیان به وە نییه بناسرین، جلوه به رگیکی تایبه ت ناپۆشن و به خه لکی بلیت: ئیمه دۆستانی خۆین، یا به شتیکی دیکه ی تایبه ته وە خۆی له خه لکی جیا بکاته وە و بلیت: من دۆستی خوام، دلنیا بن نه گه ر شتانیکى وه کو نه وە نه نجام بده ن ته نها بۆ پوو پاماییه و (ریاء) وه هپچی تر، نه وە پوو پاماییه و دۆستایه تیه که ی که م ده کاته وە یان پوچی ده کاته وە، که وایه دۆستانی خوا جلوه به رگیکی تایبه ت یا شیوه و سه روسیمایه کی تایبه تیان نییه، وه کو نه وە ی که سانی خه له فاو و سه رلیشیواو کاری پیده که ن، به لکو له وانه یه دۆستانی پاستی خۆی گه وە هه ر نه ناسرینه وە، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((رُبُّ أَشْعَثَ أَغْبَرَ مَذْفُوعٌ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَتَسَمَّ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ)) واته: ((پیده چی که سیکی قز بزی نۆر ته پو تۆزای که له ده رگا کاندایه نریت و دور ده خریته وە، نه گه ر سویند بخوات خۆی گه وە نزا که ی قبول بکات، نه وایه قبولی ده کات)) تا نه و ناسته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((نه گه ر داوای تکا کردن بکات تکای بۆ

بگيرت و نه گهر خوازبينيش بکات ژنی پي نادریت)) له کاتیکدا که وهلی و دوستی له
خزانرسې خواي گه وړه به، چونکه خوی به شتیک له تیکرای جه ماوهری خه لک جیا
به کړننه وه، کرده وه و په رسته کانیسی ناشکرا نه کردوه، نه مه به لگه به له سر
نیخلاصی بو خواي گه وړه. به لام نه و که سهی خوی ناشکرا ده کات، یاخود خه لکی
ناشکرای ده کهن و، خه رمانه یه ک پیزو پیروزی به ده وردا داده نین، نه وه به لگه ی
دزستانی نیبه بو خواي گه وړه، چونکه وه لایهت و دوستایه تی به نیشانه نیبه،
به لکو وه لایهت و دوستایه تی خواي گه وړه به نیمانه، به نه نجامدانی کرده وه ی چاکه
که هیچ مه به ستيکی وه کو به ده ست هیثانی ناوبانگی و به رزبونه وه و پوپامایی تیدا
نه بیت، به لکو به نیخلاص بو خواي گه وړه ی نه نجام بدات، سیفه تی خاکیتی تیدا بیت
نه ک لوت به رزی و شانازی به خو وه کردن، نه مانه دزستانی پاسته قینه ی خواي
گه وړه. له پاستیدا نه مه سودیکی زور گه وړه ی تیدایه نه وه مان بو پوونده کاته وه که
دزستانی خواي گه وړه هیچ نیشانه یه کی دیار و ناشکرایان بو ناسینه وه یان نیبه،
به لکو پیده چی خویان به ده ر نه خه ن، خاکیتی و مه لکه چی زور بو خواي گه وړه
دوینن، خویان به که م ته رخه م داده نین له ناستی به جیهیثانی هه قه کانی خواي
گه وړه دا، نه به کرده وه کانی خویانه وه و، نه به جل و به رگ و سه روسیمایانه وه
شانازی ناکهن، نا نه مانه وهلی و دزستانی پاسته قینه ی خواي گه وړه.

بۆيە بە جۆره جلوبه رگيک تا جلوبه رگيک تر جيانابنه وه، نه گهر ههر دوکيان رپيپدراو
 بيت^(۱)، ههروهه به جۆره سهرتاشينيک يا کورت کردنه وه يهک يا به هونينه وه يهک
 نه گهر موباح و رپيپدراو بيت له خه لکانى ديهکه جيا نابنه وه^(۲)، له سه ر زمانى عه ره ب
 قسه يه کى با وه يه ده لئى: (گم من صديق في قباء، وگم من زنديق في عباء)^(۳)،

(۱) _ به لکو دۆستانى خوا نه وه ده پۆشن که خه لکانى تر ده پيپۆشن، يا خود له
 خه لکانى ديهک ش که متر ده پۆشن، ميژر گه ليکى زل ناپۆشن، يا خود سه ر قۆله که يان
 زۆر فراوان نيهه بۆ نه وه ي بگوتريت: نه مانه دۆستانى خوان، نه خير، وه کو خه لکن و،
 له گه لئاندا تيکه لئ، نا ناسرينه وه، به لام ته نها نه وه يان زياده که دلان به ته واوى لاي
 خواى گه وره يه .

(۲) _ به نيشانه ي پرچ له خه لکى ناسايى جيا نابنه وه، دۆستانى راسته قينه ي
 خواى گه وره پرچيکى تايبه يتيان نيهه، به لکو وه کو تيکراى خه لکانى ناسايين،
 ريشيان دريژ ده که ن و سميليان کورت ده که نه وه، به هيچ شتيک له خه لکانى ناسايى
 خويان جيا ناکه نه وه .

(۳) _ (گم من صديق في قباء): (الصديق) بريتيه له و مرقه ي که زۆر راستگويه،
 راستگويه کى گه وره يه، (في قباء) که پۆشاکيکى بيبايه خى پۆشيوه، واته: (چهنده ها
 که سى زۆر راستگۆ هه ن که پۆشاکى بيبايه خيان پۆشيوه)، وه (وگم من زنديق في عباء)
 واته: (وه چهنده ها زه نديق _ که سيکى بيباوه ره و خوى به ئيماندار ده ر ده خات _
 هه ن که عه با و پۆشاکى به نرخ و جوان ده پۆشن)، که وا بوو وه لايت و دۆستايه تى به
 سه ر و سيماي جوان و پۆشاکى جوان نيهه، به لکو دۆستايه تى ته نها له نيوان بهنده و
 خواى گه وره دايه و، ته نها خواى گه وره پيى ده زانيت.

دۆستانی خوی گه وده له هه موو چین و توێژه کانی ئوممه تی موحه مه ددا ﷺ
 هه ن، نه گه ر له بیده عه چینی دیارو خراپه کاران نه بن، له نیوان نه هلی قورپان و،
 نه هلی زانستدا هه ن، له نیوان نه هلی جیهادو شمشیردا هه ن، له نیوان بازرگانان و،
 پێشه سازان و، جوتیاران دا هه ن.

(1) _ دۆستانی خوی گه وده له کومه ئیکی تایبه تی خه لکدا نابن، به لکو له هه موو
 چین و توێژه کاندان، له نیوان زانایاندان، له نیوان خه لکانی ئاساییدان، له نیوان
 بازرگاناندان، له نیوان جوتیاران دان، له خه لک جیا نابنه وه دیار نین، ناگوتریت:
 دۆستانی خوی گه وده به کاریکی دیاری کراو وه سف ده کرین، نه خیر، تیکه ل به
 نیکپای خه لک ده بن، وه کو هه موو خه لکی تر به دوا پیداکردنی پۆزی خۆیاندان
 ده گه رین، ده بن به جوتیار، ده بن به تیکۆشه ر له پیناوی خوادا، ده بن به زانا، ده بن
 به خه لکی ئاسایی و یه کخواپه رستن، ده بن به بازرگان، مانای وه لی دۆستی خوی
 گه وده نه وه نییه که واز له بازرگانی بینیت و خه لک پیی بیه خشن و به و جوړه بتوانن
 خۆیانی لی نزیک بکه نه وه، نه خیر، به لکو وه کو تیکپای خه لکانی تر کار ده کات، داوود
 پیغه مبه ر _ علیه السلام _ پیغه مبه رو پادشاش بوو، هه موو جوړه سامان و مالیکی
 مبه رو، که چی له به ره مه می دهستی خوی ده خوارد، قه لغانی دروست ده کردو،
 ده فروشت و له به ره مه می دهستی خوی ده خوارد، له (بیت المال) ی نه ده برد، هه ر
 چه ند له ژیر دهستی خوشیدا بوو، هیچ شتیکی لی نه ده برد، ئا نه مه وه لی خوی
 گه وده یه. بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((مَا أَكَلُ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ
 يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَام - كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ)) رواه
 البخاري، واته: ((هه رگیز هیچ که سیك خۆراکیك ناخوات له وه چاکتر بیت که له
 به ره مه می کاری دهستی خوی بخوات، دلنیا بن داوود پیغه مبه ریش _ علیه السلام _ له
 به ره مه می کاری دهستی خوی ده خوارد))، له کاتیکیدا پادشاو پیغه مبه ریش بوو.

خوای گه وره چین و تویره کانی نوممه تی موحه ممه دی ﷺ له م نایه ته دا باس کردوه: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۱)

[المزمل: ۲۰] واته: بېگومان په روه ردگاری تو ده زانی (ته ی موحه ممه د ﷺ) که تو ه لده ستیت (بو شه و نوږ) نه ختیک که متر له دوو بهش له سی بهشی شه و نیوه ی یا سییه کی و دهسته یه که له وانه ی که له گه لکان و خوا نه ندازه ی شه و و پوژ دیاری ده کات (خوا) زانی که ئیوه ناتوان نه ندازه ی شه و نوږ پابگرن له بهر شه و لیتان خوش بوو ده ی شه و نه ده ی بوتان ئاسانه له قورپان ده وری بکه نه وه (خوا) ده زانی که له مه ولا که سانیکتان نه خوش ده بیت، وه که سانیک ترتان که ده پون به زه ویدا، به شوین پوژی خوادا ده گه پین، وه ی تری واتان ده بن که ده جهنگن له پی خوادا ئینجا بخویننه وه له قورپان شه و نه ده ی بوتان ئاسانه و نوږ بکه ن و زه کات بدهن وه قه رز بدهن به خوا به قه رزیکي چاک هر چاکه یه که پیش بخه ن بو خوتان لای خوا ده ستان ده که ویت شه ی لای خوا چاکترو گه وره تره له پووی پاداشته وه و داوی لیخوش بوون بکه ن له خوا به راستی خوا لیخوش بوویه کی میهره بانه.

(۱) _ خوای گه وره له م نایه ته دا بو ی پوون کردوینه ته وه که دؤستانیکي خوای

گه وره هه ن به زه ویدا ده پون و به شوین پوژی خوا دا ده گه پین، بو بازرگانی کردن سه فهر ده که ن و، واز له شه و نوږیش ناهینن، به لکو به جی ده هیتن و، شه ی بزبان ئاسان بیت له قورپان ده یخوینن، هه شیانه له پیناوی خوادا تیده کوشن، له گه ل

کافراندا ده جهنگن بۆ به رزکردنه وهی وشه کانی خوای گه وره، په رسته نه کان و شه و
نوښت پشته گوی ناخن، نه مه به لگه یه کی ناشکرایه که دوستانی خوای گه وره به
نابغه یه کی دیار یکه راوه وه په یوه ست نین، له نیوان تیکوشه راندا هه، له نیوان نه و
بازرگانانای که به زه ویدا ده پون و به دوی پونی خویاندا ده که پین هه، له نیوان
زانایاندا هه، له نیوان خوا په رستاندا هه.

وشه‌ی صوفی و ماناکه‌ی

پیشینانی چاک نه‌هلی دین و زانستیان به گشتی به (القرء) ناو ده‌برد، ئیتر زانایان و خواپه‌رستانیشی ده‌گرته‌وه^(۱)، دواتر ناوه‌کانی (صوفی و الفقراء) په‌یدا بوون^(۲).

(۱) _ وشه‌ی (القرء) له عورف و نه‌ریتی پیشینانی چاکدا بریتی بوو له زانایان، نه‌ک ته‌نھا ئه‌وانه‌ی که قورپان ده‌خوینن، هاوه‌لێک فهرموویه‌تی: ((أَنْتُمْ كَانُوا إِذَا تَعْلَمُوا عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُجَاوِزُوهُنَّ إِلَى الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَتَعْلَمُوا مَا فِيهِنَّ مِنَ الْعَمَلِ، قَالَ: فَتَعْلَمُوا الْعَمَلِ جَمِيعاً)) واته: ((هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رکات ده‌ ئایه‌تی قورپان فیر بوویان، نه‌ ده‌چونه‌ سه‌رده‌ ئایه‌تی دیکه‌ تاوه‌کو چۆنیه‌تی کارپی‌کردنیشی فیر ده‌بوون، هاوه‌له‌که‌ فهرمووی: بۆیه‌ زانین و کارپی‌کردن به‌ یه‌که‌وه‌ فیر بوین))، ئا ئه‌وانه‌ (القرء) واته: خوینهری قورپان بوون به‌ مانا راسته‌که‌ی، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ته‌نھا قورپان ده‌خوینیت و هه‌ر (ده‌) خویندنه‌که‌ی قورپان ده‌زانیت، به‌لام کارب قورپان ناکات، ئه‌مه‌ له‌ دۆستانی خوی گه‌وره‌ نییه‌، خوی گه‌وره‌ ده‌فهرمویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ [البقرة: ۱۲۱] واته: ئه‌وانه‌ که‌ کتیبایان پیداوون به‌ راستی ده‌وری ده‌که‌نه‌وه‌. کار به‌ قورپان ده‌که‌ن و ماناکانی تیده‌گه‌ن و ده‌وری ده‌که‌نه‌وه‌. که‌وا بوو وشه‌ی (القرء) به‌لای پیشینی چاکه‌وه‌ ئه‌و زانایانه‌ ده‌گرته‌وه‌ که‌ نیوان خویندن و زانستیان کو کردۆته‌وه‌، هه‌روه‌ها خوا په‌رستانیش ده‌گرته‌وه‌، ئه‌گه‌ر چی قورپانیشیان نه‌خویند بیت، بۆیه‌ هه‌ر که‌سیک ئیمانی به‌ خوا هه‌بی و بپوای به‌ پیغه‌مبه‌ر هه‌بی و بپوای به‌ قورپان هه‌بیت، ئه‌وه‌ له‌ ئه‌هلی قورپانه‌ با له‌ به‌ریشی نه‌بیت، هه‌ر که‌سیکیش قورپانی له‌ به‌ر بیت و کاری پی نه‌کات، بیگومان له‌ ئه‌هلی قورپان نییه‌.

(۲) _ هه‌ر سی سه‌ده‌ چاکه‌که‌ تیپه‌ربوون و، ته‌سه‌وف په‌یدا نه‌بوو، له‌ راستیدا ته‌سه‌وف دواتر په‌یدا بوو، له‌ بنچینه‌دا ته‌سه‌وف واتای هه‌ول دان و تیکۆشان له‌

پەرستى و زوھد لە دۇنيا، بۆيە بە (النَّسَاك) ناو دەربران، واتە: ئەوانەى خۇيان بۆ
 ھوا پەرستى و، خوتىندى قورشان يەكلا كىرەبۆۋە، ھىچ بىدعە و شىركى يان تى
 بەگوت بۆ، لە ئەنجام دانى پەرستەكاندا خۇيان ماندو دەكرد، خۇيان خىستىبۆۋە
 بارەھەتتە، ئەمانە پىگە يەكى قورس و گرانيان لە خوا پەرستىدا گرتە بەر كە
 نەرمانيان پى نەكرا بۆ، ئەو كارەى ئەوان لە پەگەزى پەھبانيەتى گاۋرەكان بۆ، ئەو
 پەھبانيەتى كە خۋاى گەۋرە فەرمانى پىنە كىرەبۆۋە، بەلام لە خۇيانەۋە كۆششيان
 ئەخۋاپەرستىدا دەكرد، بەو ئاقارەدا چوون، لەسەرەتادا صۇفەكان خوا پەرست
 بون و وازيان لە دۇنيا ھىنا بۆ، ئەگەر چى ئەم شتە ستايش كراۋ نەبۆ، بەلام لە
 پىزى كەم نەدەكردنەۋە، دواتر تەصەۋف پەرەى سەند، ئا بەم جۆرە بىدعە
 بارەدە سىنىت، تەصەۋف پەرەى سەند تا لە ئاين چوونە دەرەۋە، بىباۋە پوون و،
 بۇيان بە (وحدة الوجود) و پەرستى گۆپو ھتد... ھىنا. پاشان شىخولئىسلام _
 رەھمەتى خوا لى بىت _ ھۆكارى ناۋناييان بە صۇفى پوون كىرەتەۋە، بۆچونەكانى لەو
 بارە خىستۆتە پو، پاشان يەكلاى كىرەتەۋە كە ناۋى صۇفى بۆ (صوف) واتە خورى
 دەرگىتەۋە، چونكە خورىان دەپۆشى بۆ خۆ پاهىنان لەسەر ژيانى قورس و دۇنيا بە
 كەم گرتن بۆيە بە صۇفى ناۋنران، كەتان و لۆكە و شتى نەرميان نەدەپۆشى، بەلگە
 نى زىريان دەپۆشى، بە ھۆى زوھدو و وازھىنان لە دۇنيا، ئەمە پاستىرەن بۆچونە لە
 بارەى ناۋنايەۋە.

ناوی صۆفی: بۆ پۆشینى (صوف) واتە: خورى دەگە پێتەو^(۱)، ئەو یە بۆچونى راستەو. گوتراو بۆ وشەى (صفوة)^(۲) دەگە پێتەو، وە گوتراو بۆ پیاویک بە ناوی (صفوة) ی کۆپى (مُرّ) ی کۆپى (إدّ) ی کۆپى (طابخة)^(۳) کە سەر بە ھۆزىکى عەرەب بوون و بە زوھد و تەقەشوف ناسرا بوون دەگە پێتەو، وە گوتراو بۆ (أهل الصُّفَّة)^(۴)،

(۱) _ بە لّی، ئەمە راستە، ئەمە شیوازی جل و بەرگیان بوو.

(۲) _ گوتراو بۆ وشەى (صفوة) واتە ھەلبژاردە، دەگە پێتەو، بە لام بۆچونىکى راست نییە، چونکە ئەگەر بۆ وشەى (صفوة) بگەرايەتەو، پێیان دەگوترا: صفەرى، نەك صۆفی، لە پەروى زمانى عەرەبیەو.

(۳) _ گوتراو ناوەکیان بۆ پیاویک بە ناوی (صفوة) ی کۆپى (مُرّ) ی کۆپى (إدّ) ی کۆپى (طابخة) دەگە پێتەو، گوايە یەكەم کەس بوو کە تەصوفى بە دەرخواستو. واتە: وشەى صۆفی بۆ ئەو پیاوێى کە ناوی (صفوة) بوو دەگە پێتەو.

(۴) _ مەبەست بە (أهل الصُّفَّة) ھەژارانی ھاو ئەلانی پێغەمبەرى خوايە ﷺ ئەوانى کە ھیچ مال و شوینیکی نیشتهجێ بوون نەبوو، بۆیە پێغەمبەرى خوايە ﷺ زۆریکی لە مزگەوتە کەدا بۆ دروست کرد بوون، خەلکیش خێر و صەدەقەى پێدە بەخشین، ھاو ئەل و اشیان تێدا بوو بە پۆژ کاری دەکردو، بە شەوانیش لەوێ دەمايەو، چونکە مال و شوینی نیشتهجێبوونی نەبوو، بۆیە بە (أهل الصُّفَّة) ناسران، ئەمانە پێیان وابە کە ناوی صۆفی بۆ (أهل الصُّفَّة) دەگە پێتەو، ئەمە بۆچونىکى ھەلە یە، چونکە ئەگەر بۆ (أهل الصُّفَّة) بگەرايەتەو پێیان دەگوترا (صُفّی) نەك صۆفی، لە نێوان ئەوان و (أهل الصُّفَّة) دا جیاوازیەکی زۆر ھە یە.

ده گوتراوه بئو (الصفاء) ^(١) ده گه پيٽه وه، دهش گوتريت بئو (الصف المقدم بين يدي الله بئو) ^(٢)

مه موو نهو بئو چونانه لاوان ^(٣)، چونكه نه گه به پيٽي نهو بئو چونانه بوايه، پيٽيان ده گوترا: (صَفِي) و (صفائي)، يان (صفوي)، يان (صَفِي)، وه به صوفي ناو نه ده بران. مه روه ها ناوي: (الفقراء) واته: مه ژارانيش پهيدا بوو، كه واتاي نه هلي سلوكي ده به خشي، نه مهش عورفيكي تازه داهيټراوه (عُرْفُ حادث) ^(٤).

(١) _ (صفاء) واته: (صفاء القلب) واته: دل سافي و دل پاكي، به لام نه م بئو چونه مه ليه، چونكه نه گه بئو وشه ي (صفاء) بگه پايه ته وه، پيٽيان ده گوترا (صفائي) نهك صوفي، وشه ي صوفي بئو (صوف) ده گه پيٽه وه، نه م شته پوون و ناشكرايه، نه مه مه سه له ي زمانه.

(٢) _ واته: بئو پيټي پيٽش خراو له بهر ده ستي خواي گه ورده دا له پوټي قيامه تدا ده گه پيٽه وه، نه مه مه ليه چونكه نه گه به و جوړه بوايه پيٽيان ده گوترا (صَفِي) نهك صوفي، نه وهش ته نها به باش ناوهيټنان و، ته زكيه دانه به نه فسي خويان.

(٣) _ مه ر مه موو نهو بئو چونانه لاوان و، بئو چوني پاستيش به كه مه كه ناوي صوفي بئو (صوف) ده گه پيٽه وه، چونكه خوريان ده پوشي بئو نه وه ي پوښاكي زير پيټش، بئو دنيا به كه م گرتن و خوډورخستنه وه له خوښ گوزه راني.

(٤) _ مه روه ها خويان به (الفقراء) واته: مه ژاران ناو ده بهن، مه ژاريش دوو جوړه: مه ژاريك هيه ماناي پيويستي و ده ست كورتي ده به خشيټ، مه ژاريه كيش هيه ماناي پيويست بوون به خواي گه وره ده به خشيټ، له پاستيدا هه موو مروځايه تي پيويستيان به خواي گه وره يه، نه گه ر چي ملياره هاو مليونه ها پاره شيان هه بيت، خواي گه وره له م باره وه ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ [فاطر: ١٥] واته: نه ي خه لكينه هه ر نيوه مه ژاري لاي خوان و ته نيا خوايه بي نيازي ستايش كراوه. كه وا بوو نه گه ر مروځ سه روه ت و ساماني زوړو قه به شي هه بيت مه ر مه ژاري لاي خواي گه وره يه.

خه لکیش جیاوازیان تیکه وت سه بارهت به وهی کامیان چاکتره: ناوی صوفی یاخورد
 ناوی فقیر^(۱)، هه روه ها جیاوازیشیان تیکه وت سه بارهت به وهی کامیان چاکتره:
 دهوله مهندي سوپاس گوزار یاخود هه ژاری نارامگر^(۲)؟
 له راستیدا له کۆنه وه جیاوازیه کی زۆر له نیوان جونهد و ئه بی ئه لعه باسی کوپی
 عه تادا سه بارهت به م مه سه له هه بووه^(۳)،

(۱) _ که سانیک ده لئین: (الفقراء) و نالئین: صوفیه کان، به لام بۆچونی راست نه وهی
 که هه ره موو مروفایه تی هه ژاری لای خوای گه ورنه، به لام وشه ی صوفی هیه
 مانایه کی راست و دروستی نییه.

(۲) _ پیشه وای ئیبنولقهیم _ په حمه تی خوا لی بیت _ کتیبیککی داناه به ناوی
 (عدة الصابرين)، له ویدا بۆی پوون کردینه ته و که چاکترینیان پارێزگارتین و له خوا
 ترستریانه، خوای گه ورنه له و باره وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ﴾
 [الحجرات: ۱۳] واته: به راستی به پزیرترینان لای خوا پارێزگارتینتانه.

(۳) _ پیشینانی ئه هلی ته صه وف وه کو فوزه یلی کوپی عیاض و، بیشری حافی له
 خوا په رستان بوون و، ئه و بیدعه و شه په یان لیوه به دهرنه که وت که له پاشینانیانه وه
 به دهرکه وت، پیشینانی ته صه وف ته نها خوا په رستی و کۆششکردن له خوا په رستی و
 زوهد و ته قه شوفیان نه نجام ده داو، شوینکه وتووی سووننه ت بوون. جونه یدو، فوزه یلی
 کوپی عیاض و، ئیبراهیمی کوپی ئه ده م و، ئه بی ئه لعه باسی کوپی عه تا که سانیک
 بوون له به پزیرترینی خوا په رستان و ئه هلی شوینکه وتووی راستی سووننه تی پتیه مبه ری
 خوا ﷺ بوون، ئه گه ر چی خۆیان زیاد له پتویست له خوا په رستیدا نازار ده دا.

مهره‌ها له پیشه‌وا نه حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌لیشه‌وه دوو پیوایه‌ت باس کراوه^(۱)، به‌لام راست و دروست نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾^(۲)، [الحجرات: ۱۳] واته: نه‌ی خه‌لکینه بیگومان نی‌مه دروستمان کردون له نی‌رو می‌یه‌ک و کردومانن به‌چه‌ند گه‌ل و هوزه‌وه تا یه‌کتری بناسن به‌راستی به‌پیتزترینتان لای خوا پاریزگارترینتانه بیگومان خوا زانای ناگاداره.

(۱) - واته: سه‌باره‌ت به‌وه‌ی کامیان چاکتره؟ ده‌وله‌مه‌ندی سوپاس گوزار یان مه‌زاری نارام گر، دوو پیوایه‌ت له‌پیشه‌وا نه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌له‌وه باس کراوه، مهره‌ها پیشه‌وایان ئیبنولقه‌ییم و، ئیبنوته‌یمیه ئاماره‌یانداده به‌وه‌ی که چاکترینیان پاریزگارترین و له خواترست‌ترینانه.

(۲) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ﴾ هه‌موو مروقایه‌تی بۆ نی‌رو می‌یه‌ک که ناده‌م و حه‌وایه ده‌گه‌پینه‌وه، که‌وابوو سه‌رجه‌م مروقایه‌تی له‌نه‌سه‌ب و په‌چه‌له‌کدا به‌کسانن و بۆ ناده‌م ده‌گه‌پینه‌وه و هه‌ر هه‌مووشیان نه‌وه‌ی ناده‌من، ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾ گوتراوه: ﴿شُعُوبًا﴾ واته: گه‌لان بۆ عه‌جه‌مه‌و ﴿قَبَائِلَ﴾ واته هوزه‌کانیش بۆ عه‌ره‌به، بۆچی؟ بی‌روکه‌که‌چییه؟ ﴿لِتَعَارَفُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی یه‌کتر بناسن، که‌وا بوو لیکولینه‌وه و فی‌ر بوونی نه‌سه‌ب و په‌چه‌له‌ک ته‌نها بۆ یه‌کترناسین و به‌جیه‌ینانی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تییه، نه‌مه‌ش هیچی تیدا نییه، به‌لام نه‌گه‌ر بۆ شانازی کردن بیت نه‌مه دروست نییه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَىٰ أَعْجَمِيٍّ، وَلَا لِأَبْيَضٍ عَلَىٰ أَسْوَدٍ، إِلَّا بِالْقُوَى)) واته: نه‌عه‌ره‌بییه‌ک فه‌زلتی به‌سه‌ر نه‌عه‌جه‌میه‌کدا هه‌بو، نه‌سپی پی‌ستی‌کیش فه‌زلتی به‌سه‌ر په‌ش پی‌ستی‌کدا هه‌یه، مه‌گه‌ر به‌ته‌قواو له‌خواترسان، بۆیه له‌فه‌رمووده‌دا هاتووه: ((إِنَّ الْفَخْرَ بِالْأَنْسَابِ مِنْ أُمُورِ الْجَاهِلِيَّةِ)) واته: ((به‌راستی شانازی کردن به‌نه‌سه‌ب و به‌نه‌ماله‌و په‌چه‌له‌که‌وه له‌کرده‌وه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامییه))، خوای گه‌وره نه‌سه‌ب و په‌چه‌له‌کی بۆ شانازی کردن دانانه‌وه، به‌لکه‌ر ته‌نها بۆ ناسینه‌وه و به‌جیه‌ینانی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و یه‌کتر ناسین دانانه‌وه.

وفي ((الصحيح)) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سُئِلَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: ((أَتْقَاهُمْ)) قِيلَ لَهُ: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: ((يُؤَسِّفُ نَبِيُّ اللَّهِ ابْنُ يُغُفُوبِ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ إِسْحَاقَ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ))، فَقِيلَ لَهُ: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: ((تُعَرِّبُ مَعَادِنَ الْعَرَبِ تَسْأَلُونِي؟ النَّاسُ مَعَادِنُ، كَمَعَادِنِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فُقِهُوا))^(۱) صحيح: أخرجه البخاري (۳۳۸۳)، ومسلم (۲۳۷۸) عن أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. واته: ((له پیتغه مبهری خویان صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پرسى: چ که سانیتک چاکن؟ فہرموی: ((کامیان له خوا ترس و تہ قواکار تر بیت))، پئی گو ترا: پرسىارى تہ و ت لیتا کہین، فہرموی: ((یوسف پیتغه مبهری خوا کوپى یہ عقوبى پیتغه مبهری خوا کوپى نیسحاقى پیتغه مبهری خوا کوپى نیبراہیمی خوشہ و یستی خوا))، پئی گو ترا: پرسىارى تہ و ت لیتا کہین، فہرموی: ((کہوا بوو سہ بارہ ت بہ بنہ چہ کانی عہ رب لیم دہ پرسن؟ بیگومان بنہ چہ کانی خہ لک و ہ کو کانزان، ہر و ہ کو کانزا کانی زینبوزیو، کامیان له سہ رده می نہ فامیدا چاک بوبیت له نیسلامیشدا ہر چاک دہ بیت، نہ گہر ل ٹاییندا شارہزا بن)).

کہوا بوو قورٹان و سووننہ تی پیتغه مبهری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نامازہ بوو تہ و تہ کەن ی چاکترین کہ سان بہ لای خواوہ تہ قواکارترین و له خوا ترستریں و پاریزگارترینیانہ.

(۱) _ نہ گہر موسلمان بین و له ٹاییندا شارہزا بن تہوا دہ بن بہ ہہ لیزیردراوانی

وفي ((السنن)) عن النبي ﷺ أنه قال ((لا فضل لعربي على أعجمي، ولا لعجمي على غربي، ولا لأشود على أبيض، ولا لأبيض على أسود، إلا بالتقوى، كُلُّكُمْ لِأَدَمَ، وَأَدَمٌ مِنْ نِبَابٍ))^(۱) واته: ((نه عه ره بیه ک فه زلی به سر نه عجه میه کدا هیه و، نه نه عجه میه کیش فه زلی به سر عه ره بیه کدا هیه و نه رهش پیستیک فه زلی به سر سپی پیستیکدا هیه و نه سپی پیستیکیش فه زلی به سر رهش پیستیکدا هیه، مه گر به ته قواو له خوا ترسان نه بی، هه مووتان له ناده من و، ناده میش له خاکه)).
وعنه أيضاً ﷺ أنه قال: ((إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبْيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفُخْرَهَا بِالْآبَاءِ، النَّاسُ رَجُلَانِ: مُؤْمِنٌ نَقِيٌّ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ))^(۲)

(۱) صحیح: أخرجه أحمد (۴۱۱/۵)، وله شاهد عند أحمد (۱۴۵/۴ و ۱۵۸)، ولزید أنظر ((تفسیر ابن کثیر)) (۲۱۷/۴).

بنه رت نه وهیه که یه کسانین، هه موومان نه وهی ناده مین، له راستیدا جیاوازی چاکیتی نیوان بنده کانی خوی گه وره ته نها به ته قواو له خوا ترسانه، به لام نه سب و بنه مال و ره چه له ک هیچ چاکیتی به ک دروست ناکات.

(۲) له راستیدا شانازی کردن به باو باپیران و نه سه به وه له کرده وه کانی سرده می نه فامیه ته، پیویسته مرؤف به نه سب و بنه مال و باو باپیرانی خویه وه شانازی نه کات و به که م ته ماشای خه لکی نه کات.

في هشام بن سعد كلام: أخرجه أبوداود (٥١١٦)، والترمذي (٣٩٥٦)، من طريق هشام بن سعد، عن سعيد بن أبي سعيد، عن أبيه، عن أبي هريرة. واته: ههروهه ها پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((به پاستي خوي گه وره لوت به رزي و خو به زل زانيني سهرده مي نه فامي تي و شانازي كردن به باو با پيرانه وه ي له سهر لا بردن، خه لكي دوو جوړه پياون: نيمانداريكي له خوا ترس و خراپه كاريكي به د به خت))، نيتير هه ر كه سيك له م جوړانه له هه مووان له خوا ترس تر بيت بيگومان له هه مووانيش به لاي خوي گه وره وه به ريز تر ده بيت، وه نه گهر له ته قواو له خوا ترساندا يه كسان بوون نه وا له پله شدا يه كسان ده بن^(١).

(١) _ عه ره بي و نه عجه مي له پوي بنه په ته وه يه كسانن، به لام په نكه له پوي ته قواو له خوا ترسانه وه نه عجه مي له عه ره بي چا كتر بيت، له وانه شه عه ره بي له نه عجه مي چا كتر بيت، ته ماشاي سه لماني فارسي و بيلالي حه به شي و صوه يي پوومي و كه ساني دي كه ي به و هاوشيو انه بكه له سهرده مي پيغه مبهري خوادا عليه السلام نه وانه ي كه خوي گه وره نيمه تي نيماني پيدان، بوون به كه سانيك له سهرداراني نيمانداران و پيشه نكه يه كه مينه كان له كوچكردندا، بيلال له كوچكردوان بوو، وه كاتيك پيغه مبهري خوا عليه السلام بو مه دينه ي پيروز كوچي كرد سه لمان به نده ي كه سيكي يه هودي بوو پاشان پيغه مبهري خوا عليه السلام هه ستا به كرپني و نازاد كردني، نه م دوو هاوه له به ريزه يه كيكيان حه به شي و، نه ويتريان فارسي بوو، كه چي نه م شته زياني پينه گه ياندن و، بوون به كه سانيك يايه به رزيش، خزميه تيش هيچ سووديكي بو نه بي جهل و، نه بي له هه ب نه بوو، كه كه سانيك هاشمي و، قورپه ي شي بوون، نزكي و خزميه تيه كه يان له پيغه مبهري خواوه عليه السلام هيچ سووديكي پي نه گه ياندن، پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ)) واته: ((هه ر كه سيك به هو ي كرده وه خراپه كاني خو يه وه دواكه وي ت با دنيا بيت كه نه سب | بنه ماله سوودي بوو نابيت و به رزي ناكاته وه و پيشيشي ناخات)).

له شهر عدا مه به ست به بیژهی (الفقر) واته: هه ژاری: نه بوونی مال و سهروه ته،
 خوی گه وده له و باره وه ده فره مویت: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾^(۱) [التوبة:
 ۶۰] واته: به راستی خیره کان بۆ بئی نه وایان و هه ژارن. ههروه ها مه به ست به و بیژهی
 پیویست بوونی که سی خولقینراوه به خوی خولقینهر^(۲)، له و باره وه خوی گه وده
 ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾^(۳) [فاطر: ۱۵] واته: ئهی خه لکینه
 مه ر ئیوه هه ژاری لای خوان.

- (۱) _ نه مه به لگه به بۆ جۆری یه که م که بریتیه له هه ژاری و نه بوونی مال و
 سهروه ته و سامان که خاوه نه که ی به خیره وه ده قه شایسته ده بیته.
- (۲) _ چونکه خوا به رسته کانیاں خویان ده دایه پال ته سه وه وف، که سانیکیان
 خویان به فه قیر ناو ده برد، یان که سانی تر له جیاتی صۆفی به فوهرانیان ناو
 ده بردن، شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیته _ فره موویه تی: هه ژاری دوو جۆره،
 جۆری یه که م: هه ژاری و نه بوونی مال و سهروه ته، جۆری دوو میش: هه ره موو خه لک
 هه ژاری لای خوی گه وده ن، نه که رچی سامانی هه ره موو دونیا شیان هه بیته. به
 واتیه کی تر صۆفیه کان ده سته واژه یه کی دیکه ی جگه له ته سه وه فیان هه یه نه ویش
 نه ویه که خویان به فه قیر ناو ده به ن شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیته _
 فره موویه تی: هه ژاری دوو جۆره، جۆری یه که م: هه ژاری و نه بوونی مال و سهروه ته
 که خاوه نه که ی به خیره وه ده قه شایسته ده بیته، جۆری دوو میش هه ره موو
 مۆفایه تی ده گریتته وه هه مووان هه ژاری لای خوان، نه و جۆره ته نها به صۆفیه کانه وه
 نایبه ت نه کراوه تا بیکه ن به دوروشمی خویان، به لکو گشتیه بۆ هه ره موو
 مۆفایه تی، چونکه هه مووان پیویستیان به خوی گه وده یه.
- (۳) _ نه مه ش به لگه ی جۆری دوو مه و هه ره موو مۆفایه تی ده گریتته وه ته نها
 به تابه فه یه که وه تابه ت نه کراوه.

هه نندی جوړ له هه ژارانی ستایشکراو

خوای گه وړه له قورښانی پیړوزدا دوو جوړی له هه ژاران ستایشکړدووه: نه هلی شایسته به خیرو صده قات و نه هلی شایسته به (الفی).

خوای گه وړه سه بارهت به جوړی به که م دهه رمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِخْفَافًا﴾^(۱) [البقرة: ۲۷۳] واته: (نه و که خیره) بۆ نه و هه ژارانه به ی دهست و پئی به ستراون له پئی خوادا که ناتوانن (بۆ پوزی په یدا کردن) بگه پین به زه ویدا نادانی بیخه بهر واهه ست ده کات نه وان که دهوله مهندن به هوی بینیا زانه وه (سوال نه کردنیا نه وه) تو (نه ی موحه ممد ﷺ) ده یان ناسییت به شیوه یاندا داوای هیچ له که س ناکه ن به زور (وهک سوالکهرانی تر).

(۱) _ خوای گه وړه دوو جوړی له هه ژاران ستایشکړدووه، په که میان: نه هلی شایسته به خیرو صده قات، وهکو نه وهی له و نایه ته ی سوپه تی (البقرة) دا باسی ده کات، له و باره وه خوای گه وړه دهه رمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه م خیره بۆ نه و هه ژارانه به که دهست و پئی به ستراون له پئی خوادا، ناتوانن بۆ په یدا کردنی پوزی به زه ویدا بگه پین، له گه ل نه وه شدا بینیا زن و سوال ناکه ن، هه ژاریه که یان بۆ خه لک به ده رناخن، ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِخْفَافًا﴾ نه زانی بی خه بهر واهه ست ده کات نه وان دهوله مهندن به هوی بینیا زنی و سوال نه کردنیا نه وه، داوای هیچ له که س ناکه ن به زور، وهک سوالکهرانیتر. خوای گه وړه به و سیفاتانه ستایشی کردوون، نه وانه ش که سوال ناکه ن زور له و که سانه شایسته ترن به خیرو صده قه به راورد به و که سانه ی که سوال ده که ن، دهست پان ده که نه وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه فره رمویه تی: ((لَيْسَ الْمِسْكِينُ هَذَا الطَّوْفُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ فَتَزِدُّهُ اللَّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالْتَّمَرَةُ وَالْتَّمَرَتَانِ،

قُلُوا: فَمَا الْمُسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يَفْطِنُ النَّاسُ لَهُ فَيُتَّصَدَّقَ غِنًى، وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلَ النَّاسَ)) واته: ((هه ژار نه و که سه نییه که به سه رخه لکیدا ده گ ریت و، پارویه ک و دوو پاروو، یاخود خورمایه ک و دوخورمای ده ست ده که ویت، ماره لانیش فهرموویان: باشه هه ژار کییه نه ی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی: نه و که سه یه که نه وه نده ی نییه به شی بکات و، خه لکیش هه ستی پیناکه ن تا خیرو مه ده قه ی بده نی و له هیچ که سیش داوا ناکات)).

سه بارهت به جوړی دووه میښ خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾^(۱) [الحشر: ۸] واته: (نهو دهسکه وتهی له بهنی نضیر گیرا) بۆ نه دارانی کۆچکه رانه نه وانهی که ده رکران له مال و سامانیان هه ولی به هرهی خواو په زامه ندی نهو ده دن و یارمه تی (دینی) خواو پیغه مبهری خوا ده دن هه ر نه وانن پاستگزیان.

(۱) _ جوړی دووه میښ هه ژارانی کۆچکړدوانه (مهاجرین)، نه وانهی مال و سه روهت و سامان و نیښتمانی خویانیان به جیهیشت و، به هوی نیمانه که یانه وه بۆ ولاتی نیسلام کۆچیان کرد، هاوه لان کۆچیان کردو ویستیان له گه ل پیغه مبهری خواو ﷺ جیهاد بکه ن، ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ هه ژارانی کۆچکړدوان نه وانهی له مال و سامانیان ده رکران خوی گه وره به دووشت وه سفی کردون، یه که م: ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ هه ولی به هرهی خواو په زامه ندی نهو ده دن، دووه م: ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یارمه تی (دینی) خواو پیغه مبهری خوا ده دن، پاشان خوی گه وره پیاندا هه لده داو دهفه رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هه ر نه وانن پاستگزیان، بۆیه له پیدانی (الفیء) یشدا _ _ پیش ده خرین، مال و سامانی بیباوه رانه که به بی جهنگ دهستی موسلمانان ده که ویت یه که م جار به کۆچکړدوان ده دریت، له دوی نه وانیش به پشتیوانان ده دریت، خوی گه وره له و باره وه دهفه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مِنْ هَاجَرٍ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الحشر: ۹] واته: بۆ نهو هه ژارانهی که له پیش کۆچکه راندا نیښته جی بوون له مه دینه و کردیان به باره گای باوه په نه وهی کۆچ بکات بۆ لایان خوشیان ده وی وه شک نابهن له دلی خویاندا هیچ جوړه

۱. مورو و به خلیه ک له بهر نه وهی به کوچکه ران درا و باوی نه وان نه دن به سه ر
 مویاندا یا خوشیان زقد پیویست بن پیتی و نه و که سه ی خوی له پژیی دهرونی
 پزینت (به راستی) هر نه وانن سرفه رازان. تابه فی سییه م نه وانن که له پاش
 کوچک دران و پشتیوانان وه هاتون و، نه مانیش به شیان له (الفیء) دا هیه، خوی
 گرده ده فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
 بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰] واته:
 نه وانن له پاش نه مان وه هاتون نه لئن نه ی په روه ردگارمان خوشبیه له نیمه و له و
 بریانه شمان (خوشبیه) که پیشمان که وتون له نیمان هیناندا و هیچ بق و کینه یه ک
 مخره دلمان وه ده رباره ی باوه پداران نه ی په روه ردگارمان به راستی هرتوی
 بسوزی میهره بانی. زانایان فرمویانه که و ابو هر که س رقی له هاوه لان بیته وه هیچ
 مانگی له ده سته و ته کانی (الفیء) دا نابیت به به لگی نه م نایه ته.

نا نه مه به سیفه تی نه و کوچ کردوانه ی که وازیان له خرابه کاری هینا و به
 بیوکاری و ناو ده کی به رامبه ر به دوزمانی خوی گه وره تینکوشان^(۱)،

(۱) _ له زمانی عه ده بیدا وشه ی (الهجرة) واتای وازی هینان ده گه به نیت، به و به لکه به
 که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالْجَزَّ فَاخْرُ﴾ [المذکر: ۵] واته: به رده وام به له وازیان له
 بت به رستی و گوناه. ده گوترتیت: (هجرة): واته: وازی هینا، به لام وشه ی (الهجرة) وازی هینان
 له شهر عدا دوو جوړه: (عامه) گشتی و (الخاصة) تاییه، (الهجرة العامة) وازی هینانی گشتی
 بریتیه له وازیان له هه ره مو نه و سه رپیچی و خرابه کاریانه ی که خوی گه وره
 قه ده غه ی کردون، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((المسلم من سلم المسلمون من لسانه
 ولبه والمهاجر من هجر ما نهی الله عنه)) واته: ((موسلمانی راست نه و که سه به که موسلمانان
 له نازارده کانی زمان و دهستی به دون و، مهاجیری راستیش نه و که سه به که وازی له هه
 هه مو نه و سه رپیچی و خرابانه هینا بیت که خوی گه وره قه ده غه ی کردون))، که وایو
 (الهجرة العامة) واته: وازیان له هاو ده لپه رستی، وازیان له سه رپیچی، وازیان له و نازار
 قسه خرابانه ی که خوی گه وره قه ده غه ی کردون... و هتد. به لام (الهجرة الخاصة) و نازار
 کوچ کردن ده گه به نیت له وولاتی کوفرده و بۆ نیو وولاتی نیسلام له پینا و پاراستنی بیزو
 نیماندا، نه مهش به کینکه له هه ره کرده وده چاکه کان، پیشه وای نیب نولقه بیم _ به حمه تی خوا
 لی بیت _ فهرمویه تی: (الهجرة) دوو جوړه: (هجرة الأبدان) واته: کوچ کردن جهسته کان له
 وولاتی کوفرده و بۆ نیو وولاتی نیسلام، (هجرة القلوب) واته وازیان له ده کانه له کوفر بیزو
 نیمان، له هاو ده لپه رستی بۆ به کخوابه رستی، له بیدعه بۆ سووتنه، نا نه مه به (هجرة
 القلوب)، که به دریزایی ژبانی به نده ی موسلمان به رده وام ده بیت، به لام کوچ کردن
 به جیه پیشتنی نیشتمان له کاتی پیویست بوندا نه نجام ده دریت، هاو ده لان هه رده
 جوړه که یان نه نجام دا، (الهجرة العامة) که بریتی بوو له وازیان له هه ره مو نه وولاتی که
 خوی گه وره قه ده غه ی کردون و، (الهجرة الخاصة) که بریتی بوو له کوچ کردن له وولاتی
 کوفرده و بۆ نیو وولاتی نیسلام.

لهو باره وه پیتغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ((الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَآفَاقِهِمْ))^(۱) صحیح: أخرجه أحمد (۲/۶ و ۲۲)، وابن ماجہ (۳۹۳۴)، من حدیث فضالة بن عیبد ﷺ مرفوعاً.

(۱) _ ئەمە پیتناسە ی گشتی ئیمان نییە، بە لکو ئەمە تەنھا بە شیکە لە ئیمان، ئیماندارێ پاست ئەو کەسە یە کە خەلکی دەیکەن بە ئەمیندار و دەستپاک و سەر پاستی سەر خوین و مائی خوین، بە لام ئەو کەسە ی کە خەلک نایکەن بە ئەمیندار و دەستپاک و سەر پاستی سەر خوین و مال و مولکیان با دلتیا بیت ئیمانە کە ی کەم و کورتی تێدا یە، موسلمانیکە ئیمانی تەواو نییە، بە لکو ئیمانە کە ی کەم و کورتی تێدا یە، بەواتایە کێ دیکە ئیماندارێ تەواو ئەو کەسە یە کە ئازاری هیچ موسلمانیک نادات، خوینی هیچ موسلمانیک بە ناھەق نارێژیت، با موسلمان بیت (معاهد) بیت _ ئەو کەسە یە کە لە نۆوان ئیمە و ئەودا پەیمانی پارگرتنی شەرھە یە _ ، با (المستأمن) بیت _ ئەو کەسە یە کە لە لایەن موسلمانانە وە مۆلە تی ھاتنە ژورە وە ی وولاتی پیدراوہ بۆ پاپە پاندنی نیشوکاریکی خۆی _ ، خوای گەورە لەو بارە وە دەفەرمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ [الاسراء: ۳۳] واتە: کەسیک مەکوژن کە خوا کوشتنی ئەوہ ی حەرەم کردوہ مەگەر بە (ھۆیە کێ) پاست و پەوا. خوای گەورە کوشتنی نەفسی موسلمان یا نەفسی (المعاهد) و ھەر کەسیکی تری حەرەم کردوہ، کەوا بوو ئیماندارێ پاست ئەو کەسە یە کە خەلکی برپوایان پیتیە تی و کردویانە بە ئەمیندار و دەست پاک و سەر پاستی سەر خوین و مال و مولکی خوین، فیل و دزی و غەش ناکات، ناپاکی ناکات، دزی ناکات، ناپاکی تەنھا لە دزیکردا نییە، بە لکو گزی و غەش و فیلێش ناپاکییە، گزی و غەش و فیل لە کرپن و فروشتندا دەکریت، ئا ئەمە یە گزی و غەش بە و ئاستە ی کە ئیتر خەلک بە ئەمیندارێ سەر مال و مولکی خوینانی دانانین، لیشی دلتیا نابن مامەلە ی لەگەلدا بکەن، ئا ئەمە کەم و کورتیە لە ئیمانە کە یدا.

وأخرجه أحمد أيضاً (٥٤/٣)، من حديث أنس رضي الله عنه مرفوعاً، وأخرجه الترمذي (٢٦٢٧)، والنسائي (١٠٥ / ٨)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً. واته: ((موسلماني پاست نهو كه سهيه كه خه لكى ده يكه ن به نه مينداری سهر خوین و مال و سامانی خویان)).

((المسلمُ مَنْ سَلِمَ المسلمونَ من لِسَانِهِ وَيَدِهِ^(١) والمهاجرُ مَنْ هَجَرَ ما نَهَى الله عنه)) صحيح: أخرجه البخاري (١ و ٦٤٨٤) من حديث عبدالله بن عمرو رضي الله عنه مرفوعاً مطولاً بذكر المهاجر وأقتصر مسلم على إخراج الجزء الأول منه (٤٠) من حديث عمرو رضي الله عنه أن رجلاً سأل رسول الله ﷺ أي المسلمين خير؟ قال: ((مَنْ سَلِمَ المسلمونَ من لِسَانِهِ وَيَدِهِ)). واته: ((موسلماني پاست نهو كه سهيه كه موسلمانان له نازاره كانی زمان و دهستی به دین و، مهاجیری پاستیش نهو كه سهيه كه وازی له هر هه موو نهو سهر پیچی و خراپان هینابیت كه خوی گه وده قه دهغه ی کردون)).

(١) __ ثا نه مهيه ئيسلامی کامل و تهواو، موسلمانى تهواو نهو كه سهيه كه سهرجهم موسلمان له نازاره كانی زمان و دهستی بیوه ی بن، به لام نه گهر موسلمانان له زمانی بیوه ی نه بوون و قسه ی پیکردن و، له پیزی كه م کردنه وه، یان له نازاره كانی دهستی بیوه ی نه بوون و، لییدان و کوشتنی و به و هاوشیوانه، با دلتیا بیت موسلمانیکى نهواو نییه، مانای نهوه نییه کافر بیت به لکو موسلمانیکه ئیسلامه تیه که ی تهواو نییه، چونکه خه سه تیک له خه سه ته کانی ئیسلامی پشتگوئ خستوه، بویه که م و کورنی تیدایه.

هروده ما له فرموده به کی دیکه دا ده فرمودی: ((والمجاهد من جاهد نفسه في ذات
 نفسه صحيح: أخرجه أحمد (٦/ ٢٠ و ٢٢)، والترمذي، من حديث فضالة بن عبيد الله
 بن ربيعة. وانه: ((تتكوشه رى راست نه و كه سه به كه به رامبه به نه نفسى خوى
 نيكوشى وه كو گويرايه ليه ك بو خواى گه وده)).
 به لام نه و فرموده به ی كه سانيك ده يگيرنه وه كه گوايه پيغه مبه رى خوا عليه السلام
 به رزاي نه بو كدا فرمودی: ((رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ))^(۲)

(۱) نه مه جورى كه له جورده كانى جيهاد، به وهى مرؤف به رامبه به نه نفسى خوى
 نيكوشيت، به كه ميني نه و دوزمنانه ی كه به رامبه ريان تيده كوشيت نه نفسى خوته،
 چونكه جيهاد چه ندين به شه، تيكوشان به رامبه به نه فس به كه م جورده كانى جيهاده،
 پاشان تيكوشان به رامبه به شه يتانه كانى ئينس و جنوكه، پاشان تيكوشان به رامبه
 به برووان و فاسيقان، پاشانيش تيكوشانه به چه ك به رامبه به كافرين، نيتر جيهاد
 چه ندين جورده. به واتا به كه ديكه به كه م له و جورانه تيكوشانه به رامبه به نه فس،
 چونكه نه و كه سه ی نه توانيت به رامبه به نه نفسى خوى تيكوشيت ناشتوانيت
 جيزه كانى ديكه ی تيكوشان نه نجام بدات.

(۲) ضعيف: قال العجلوني في ((كشف الخفاء)) (١٣٦٢)، قال الحافظ ابن حجر في
 ((تسديد القوس)): وهو مشهور على الألسنة وهو من كلام إبراهيم بن عيلة. أنتهى.
 قلت: الحديث في ((الإحياء)) قال الحافظ العراقي فيه: رواه البيهقي بسند ضعيف عن
 حماد بن زيد. ورواه الخطيب عن جابر (في التاريخ ١٣ / ٤٩٣)، وانظر: ((الدرر المنتشرة في الأحاديث
 مشهورة)) (٢٤٥).

راته: ((له تیکۆشانى بچوک گه پاینه وه بۆ تیکۆشانى گه وده)) هیچ بنچینه به کی راست و دروستى نییه^(۱)، هیچ که سیکى شارهزا به گوفتار و کرداره کانی پیغه مبهرى خوا ﷺ نه یگتیراوه ته وه.

وه تیکۆشان به رامبه ر به کافران به کیکه له کرده وه هه ره گه وده کان^(۲)، به لکر بریتیه له چاکترین نه و کرده وه خۆبه خشانه ی که مرۆف نه نجامی ده دات،

(۱) _ جیهادی گه وده جیهاده به رامبه ر به کافران نه ک جیهاد کردنى نه فس، جیهادی گه وده جیهاده به رامبه ر به کافران به چه ک و نه فس و مال له پیناوی خواى گه وده دا، که وا بوو تیکۆشان به رامبه ر به کافران چاکترین جوړه کانی تیکۆشانه، به لام گوايه پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: له تیکۆشانى بچوک _ که غه زای ته بركه _ گه پاینه وه بۆ تیکۆشانى گه وده _ که تیکۆشانه به رامبه ر به نه فس _ هیچ سه نه دیکى راست و دروستى نییه و، ناکریت به به لگه و، ناوه پۆک (مَنْ) ه که شى راست و دروست نییه، له راستیدا تیکۆشان به رامبه ر به نه فس له تیکۆشان به رامبه ر به کافران گه وده تر نییه، به لکو تیکۆشان به رامبه ر به کافران گه وده تره، چونکه خواى گه وده ستایشى تیکۆشه رانى کردوه و، پیزیشى داوون به سه ر که سانی تردا، که وا بوو چۆن ده بى به جیهادیکی بچوک له کاتی کدا خواى گه وده زۆر به گه وده ی باسى کردوه، ستایشى نه و تیکۆشه رانه شى کردوه که پى هه لده ستن.

(۲) _ نه گه ر تیکۆشان به رامبه ر به نه فس گه وده تر بوايه هاوه لانی پیغه مبهرى خوا ﷺ ده یانفه رموو: له ماله وه داده نیشین به رامبه ر به نه فسى خۆمان تیده کۆشین، بۆ کوئ بچین؟ بچین بۆ جیهادی بچوک و جیهادی گه وده به جى بیلین؟ نه مه راست نییه، نه وه ده که یه نیت که هاوه لان به هه لدا چوونه به وه ی له مالددا دانه نیشتون و به رامبه ر به نه فسى خۆیان تى نه کۆشاون و، وازیان له جیهادی کافران نه هیتاوه.

لهو باره وه خوی گه وره ده فهرموت: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي
مَعْرِفَةٍ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذُرِّيَّةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا
كَبِيرًا﴾ (۱) [انساء: ۹۵] واته: یه کسان نین دانیشتوان (له جیهادی پئی خوادا) له
باوه پداران جگه له خاوهن عوزده کان (نه خووش، کویر، شهل) له گهل تیکوشه رانی
پینگه خوادا به مال و گیانیان خوا باوی داوه تیکوشه ران به مال و گیانیان به سهر
دانیشتوان (له جیهاد) دا به پله یه ک و هه ر یه ک لهو دوو تاقمه خوا به لینی پاداشتی نذر
چاکی پی داون (که به هه شته) و خوا ریژی تیکوشه رانی داوه به سهر دانیشتووه کاند
به پاداشتیکی گه وره.

(۱) - ئه وانیه له جیهاد کردن داده نیشن له دوو بارو حال به دهر نین، حاله تی
به کم: خاوهن عوزدن، واته: نازارو زیانیکیان ده بیت که دهر چوونیان بۆ جیهاد
ندهغه ده کات، حاله تی دووهم: ئه و که سانهن که بۆ جیهادی موسته حه ب دهر
نه چرونه، به بی ئه وه ی هیچ به هانه و عوزریکیان هه بیت، خوی گه وره هه ر دوو
جزره کی له م ئایه ته دا بۆ باس کردوین ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ ذُرِّيَّةً وَكُلًّا﴾ خوی گه وره باوی تیکوشه رانی داوه به مال و گیانیان به سهر
دانیشتوان له جیهاد که به هانه و عوزریان هه یه به پله یه ک، ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوی گه وره ریژی تیکوشه رانی داوه به سهر دانیشتووه کاند
که هیچ به هانه و عوزریکیان نییه به پاداشتیکی گه وره، جیهادیش وه کو زانراوه دوو
جزره (فرض عین) - که له سهر هه مووان پیویسته - و (فرض کفایه) - که نه گهر
به شکی خه لک پی هه ستان له سهر ئه وانی دیکه ده بی به فه پزی کیفایه، نه نجام دانی
نار نه پزی کیفایه به یه کیکه له چاکترین کرده وه کان.

هروه ها خوی گوره ۱۱- فرمودیت: ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَرَ بِاللَّهِ وَأَتَى الْآخِرَ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ (۱۹) الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (۲۰) يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُنِيمٌ (۲۱) خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۲۲) [التوبة: ۱۹- ۲۲] واته: نایا پیتان وایه ناودان به حاجیان و (سهرپه رشتی و) ناوه دان کردنه وهی مزگه وتی به پرزوه کو که سیکه که باوه ری هینا بیت به خوا و به یوژی دواپی و تیکوشانی کردبی له پری خوادا؟ چوون یه ک نین به لای خواوه (و یه کسان نین) و خوا پرینمونی کومه لی سته مکاران ناکات نه وانه ی که بریوایان هیناوه و کوچیان کردوه و تیکوشاون له پرنگای خوادا به مالیان و به گیانیان پله یان به رزتره لای خوا وه هه رنه وانه ن سهرکه وتوون په روه ردگاریان موژده یان ده داتی به میهره بانی و په زامه ندی له لایه ن خویه وه هه روه ها به هه شتانیکیان بو هیه نازو نیعمه تی به رده وام و هه میشه یی تیداب ده میتنه وه تیایدا به هه میشه یی به راستی خوا پاداشتی هه ره گوره ی لایه .

وَبَيَّنَ فِي ((صَحِيحِ مُسْلِمٍ)) وَغَيْرِهِ عَنِ التَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَجُلٌ: مَا أَتَابِي أَنْ لَا أَعْمَلَ عَمَلًا بَعْدَ الْإِسْلَامِ، إِلَّا أَنْ أَسْقِيَ الْحَاجَّ، وَقَالَ آخَرُ: مَا أَتَابِي أَنْ لَا أَعْمَلَ عَمَلًا بَعْدَ الْإِسْلَامِ، إِلَّا أَنْ أَعْمَرَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ! وَقَالَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِمَّا ذَكَرْتُمَا! فَقَالَ عُمَرُ: لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ عِنْدَ مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَلَكِنْ إِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ سَأَلْتُهُ فَسَأَلَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾^(۱)

(۱) _ نه و فرموده یه ی که شیخولئیسلاام _ په حمه تی خوا لی بیت _ لیره دا

نوو سیویه تی هوکاری دابه زینی نایه ته که یه، هه ندی له و هاوه لانه ناماده کردنی ناویان بو حاجیان به چاکترین کرده وه دانا، هه ندیکیشیان ناوه دان کردنه وه ی مزگه وتی

حه پامی له جیهاد به چاکتر دانا، به لام پیشه واهلی کوپی نه بی تالب به فیه زانیتی و
 زانیتی خوی جیهادی له هر کرده ویه کی دیکه به چاکتر دانا، وه که نه ویه یان بو
 پینه مبری خوا ﷺ کتیرایه وه، خوی گه وره نه و تیه ته ی دابه زاند، له و تیه ته دا خوی
 گه وره به چاکتر دانانی ئاو پیدانی حاجیان و ئاوه دان کردنه وه ی مزگه وتی حه پام و
 بیشخستنی به سر جیهادا به ستم دانا، چونکه ستم واته: دانه نانی شته کان له
 جیگه ی شایسته ی خویان که واهو که فیه زیله ت و چاکیتی جیهاد له جیگه ی شایسته
 بوی خویدا دانه نریت ستمه، له و تیه ته دا خوی گه وره ده فیه رمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا
 وَفَجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه مه وه لامدانه ویه
 بز نه و که سانه ی که ئاوه دان کردنه وه ی مزگه وتی حه پام و ئاو پیدانی حاجیان له جیهاد
 به چاکتر داده نین.

صحیح: أخرجه مسلم (۱۸۷۹)، من حديث النعمان بن بشير، وأخرجه أحمد (۴/ ۲۶۹)، وابن جرير الطبري (۹۵/ ۱)، وليس فيه ذكر علي بن أبي طالب، وعزاه ابن كثير أيضاً إلى أبي داود. وابن حجر إلى ابن مردويه وابن أبي حاتم في تفسيرهما، وابن حبان. واته: هاروتی به پریز نوعمانی کوپی به شیر فهرموویه تی: له خرمه تی پیغه مبهری خوادا بووم ﷺ، پیاویک گووتی: پاش موسلمان بوونم گوئی به وه نادهم هیچ کرده وهیه کی تر نه کهم جگه له ناود پیدانی حاجیان، که سیکی دیکه ش گووتی: پاش موسلمان بوونم گوئی به وه نادهم هیچ کرده وهیه کی تر نه کهم جگه له ناوه دان کردنه وهی مزگه وتی حه پام، عه لی کوپی نهی تالبیش فهرمووی: تیکووشان له پیناوی خوادا له وانه چاکتره که هه ردووکتان گووتنان! عومهریش گووتی: دهنگتان به رزمه که نه و لای مینبهری پیغه مبهری خوا ﷺ، به لام ک نویژی ههینی ته واو بوو لئی ده پرسم، نه وه بوو لئی پرسى و خوی که وردهش نه و نایه تی دابه زاند: ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾.

وفي ((الصحيحين)) عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه قال: قلت: يا رسول الله ﷺ أي الأعمال أفضل عند الله؟ قال: ((الصلاة على وقتها))، قلت: ثم أي؟ قال: ((بر الوالدین))، قلت: ثم أي؟ قال: ((ثم الجهاد في سبيل الله))، قال: حدثني عن رسول الله ﷺ ولو استرذته لَرَأَيْتَنِي ^(۱) واته: له عه بدولای کوپی مه سعوده و ﷺ فهرموویه تی: گووتم: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ چاکترین کرده وه به لای خوا وه چیه؟ فهرمووی: ((نه نجامدانی نویژه له کاتی خویدا))، گووتم: نهی پاش نه وه؟ فهرمووی: ((چاکه کردنه له گه ل دایک و باب))، گووتم: نهی پاش نه وه؟ فهرمووی: ((پاشان تیکووشانه له پیناوی خوادا))، فهرمووی: هه موو نه وانه پیغه مبهری خوا ﷺ بوی باس کردم، نه گهر زیاتریشم داوا لیکردایه بوی زیاد ده کردم.

(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۵۲۷)، وفي عدة مواضع من صحيحه، ومسلم (۸۵)

من حديث ابن مسعود رضي الله عنه مرفوعاً.

* له م فرموده یه دا عه بدوللای کورپی مه سعود ﷺ له پیغه مبهری خوای ﷺ
 پرسى: ((چاکترین کرده وه به لای خواوه چیه؟ فرموی: ((نه نجام دانی نویره کان له
 کساتی خویدا)) چونکه خوای گه ورده ده فرمویت:
 ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ [النساء: ۱۰۳] واته: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾
 به راستی نویره ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه میسه له سه ر باوه رداران ﴿كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾
 نه پزکراویکی کات بۆ دیاری کراوه، پاشان دووباره لیی پرسى، فرموی:
 ((چاکه کردنه له گه ل دایک و باوک))، له پله کانی فزلا و چاکیتیدا چاکه کردن له گه ل
 دایک و بابدا دواى نه نجامدانی نویره کانه له کاتی خویدا، پاشان دووباره لیی
 ده پرسیته وه؟ پیغه مبهری خواش ﷺ ده فرموی: ((تیکوشانه له پیناوی خوادا))،
 نه وه نامازه ده کات بۆ گه ورده یی نویره نه نجامدانی له و کاتانه دا که خوای گه ورده دیاری
 کردوه، هه روه ها نامازه بۆ چاکه کردن له گه ل دایک و بابدا ده کات، پاشانیش
 تیکوشانه له پیناوی خوادا، ناگادارین چاکه کردن له گه ل دایک و بابدا خراوته پیش
 تیکوشانه وه له پیناوی خوادا، جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَسْتَأْذِنُهُ فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ: ((أَخِيَّ
 وَابْنَكَ))، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: ((فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ)) واته: ((پیاویک چووه خزمه تی پیغه مبهری
 خوا ﷺ بۆ نه وه ی مؤله تی جهادکردنی پی بدات، فرموی: ((نایا دایک و بابت
 زیندوون))، فرموی: به لی، نه وه بوو پیی فرموی: ((نه وه پهری توانای خوت بۆ
 چاکه کردن له گه لیاندا به کاربینه چونکه نه وه جیگه ی جهاد بۆ ده گریته وه))،
 نه وکه سانه ی ئیستا ده چنه دهره وه گوايه جهاد ده کهن، له کاتیکدا دایک و بابیان به
 جیهبشتوه و مؤله تیان لی وهرناگرن، بانگه شه ی نه وه ده کهن که جهاد له چاکه
 کردن له گه ل دایک و بابدا له پیشتره چاکتره، به راستی نه قامی یه _ په نا به خوا _،
 چونکه چاکه کردن له گه ل دایک و بابدا له جهاد له پیشتره.

وَبِی ((نصیحین)) أَنْ رَجُلًا قَالَ لَهُ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يَغْدِلُ الْجِهَادُ فِيهِ
 عَنْهُ قَالَ: ((لَا تَسْتَطِيعُهُ أَوْ لَا تُطِيقُهُ))، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي بِهِ؟ قَالَ: ((كُلُّ تَسْتَطِيعٍ إِذَا خَرَجَ
 مِنْ بَيْتِهِ نَصُومًا وَلَا تَقْصِرَ، وَتَقُومَ وَلَا تَقُتِرَ))^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۲۷۸۵)، ومسلم
 (۱۸۱۸)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه. واته: پیاویک به پیغه مبهری خوی رضي الله عنه فرمود:
 پی پیغه مبهری خوا، کرده وه به کم پی بلی که خیره کی به نه ندازه ی تیکوشان بیت
 له پیناوی خوا دا؟ فرمودی: ((ناتوانیت نه نجامی بدهیت یا به رگی ناگریت))،
 پیاره کهش پیتی فرمود: که وا بوو پیم بلی؟ نه ویش فرمودی: ((نایا ده توانیت
 هرکاتیک تیکوشه له پیناوی خوا دا چوو ده روه به پوژوو بیت و نه یشکینیت، شه و
 نوز بکیت و سستی نه نوینیت)).

(۱) _ فرموده که ناماژه بو فه زلّ و گه وره یی جیهاد ده کات، نه و که سه ی
 ننده کوشیت له پیناوی خوا دا له و که سه چاکتر که به پوژوو ده بیت و نایشکینیت و،
 له و که سه ش چاکتر که به به رده و امی شه و نوژ ده کات و سستی نانوینیت، به لگه یه
 له و نه وه ی که جیهاد له هر هه موو کرده وه کان چاکتره، مه به سستی شیخولنیسلام
 _ به حمه تی خوا لی بیت _ له هیتانه وه ی نه و فرمودانه دا نه وه یه که سیفاتی وه لی
 و نرستانی په حمانمان بو باس بکات، به وه ی که دوستانی خوی گه وره نه نجام ده ری
 نه و کرده وه چاکانه، دوستایه تی خوی گه وره به بانگ شه کردن یا به پوخسارو
 بولات یا به دانانی خه رمانه یه که له ریز نییه به ده وری که سه که دا، به لکو دوستایه تی
 خوی گه وره پتویستی به م کرده وه چاکانه یه، نه نجام ده رانی نه و کرده وه چاکانه
 نرستانی خوی گه وره، له و باره وه خوی گه وره ده فرمودیت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
 يَتَّقُونَ﴾ [بقره: ۶۳] ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی باوه پیمان هیناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه
 هیش خویان ده پارین و له خوا ده ترسن.

وفي ((السنن)) عن معاذ بن جبل عن النبي ﷺ أنه وصاه لما بعثه إلى اليمن، فقال: ((أتق الله حيثما كنت، وأتبع السيئة الحسنة تمحها، وخالف الناس بخلق حسن))^(۱) إسناده ضعيف، ومعناه صحيح: أخرجه الترمذي (۱۹۸۷)، وأحمد (۵/۱۵۳ و ۱۵۸)، والدارمي (۳/۳۲۳)، والحاكم (۵۴/۱)، وهذا لمعاني الحديث شواهد متكاثرة من الكتاب والسنة، فمن ناحية المعنى فمعناه صحيح. واته: كاتى پیغه مبهري خوا ﷺ هاوه لی به پیزی خوی موعادی ﷺ بو به من نارد، ناموزگاری کردو، پی پی فهرموو: ((له هر کوئ بویت له خوا بترسهو ته قوای خوا بکه، وه که خراپه یه که ده که یه یت چا که یه کی به دوا دا نه نجام بده ده سپرته وه، وه به په وشتی چاک له که ل خه لکدا تی که ل به)).

(۱) _ کاتى پیغه مبهري خوا ﷺ موعادی کوپی جه به لی ﷺ له به ر زوری فه زل و چاکی تی و زانسته که ی وه کو بانگه و ازخواز و ماموستاو دادوه ری که بو ده و روبه ری وولاتی به من نارد، نه و ناموزگاریه که وره یه ی کرد، به سی شت ناموزگاری کرد ((أتق الله حيثما كنت)) له خوا ترسان و ته قوای خوا پیویسته، مه که که چ بوون بو فرمانه کانی خواو، و از هینان له قه ده غه کراوه کانی له هر شوینیکدا بیت، له به من بیت، له شام بیت، له مصر بیت، له ده شت بیت، له نیو ده ریادا بیت، له ناسمان بیت، له هر شوینیک بوییت له خوا بترسهو ته قوای خوا بکه، یا خود له که ل خه لکدا بوییت، یا خود به ته نیا بوبییت و هیچ که سیکت له که لدا نه بوو، له هر بارو حالیکدا ته قوای خوا پیویسته، نا نه مه یه له خوا ترسان و ته قوای پاستی خوی که وره، به لام نه و که سی له شوینیک ته قوا ده کات و له شوینیکی تر دا نایکات، یان نه که ر له که ل خه لکیدا بیت ته قوا ده کات و نه که ر به ته نیا بوو بارو حالیکدا ده گوپییت، نه و که سه ته قوای خوی نه کردوه، نه و به شیان حقی خوی که وره و هقی نه فسی خوشته، ((وأَتبع السيئة الحسنة تمحها)) مروف پاریندراو نییه، چه ندین هه له ده کات، چه ندین سه ریچی

دهکات، پیوسته توبه بکات و پشیمان بپتیه وه، بهدوای هر خراپه یه کدا با چاکه یه ک
نه نجام بدات دهیسرپتیه وه، خوای گه وره له ئایه تیکدا ده فهرمویت: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي
النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ [هود: ۱۱۴] واته: وه نویژ نه نجام
بده له م سهرو نه و سهری پۆژدا و له به شیک له شه ودا چونکه به راستی (کرده وه)
چاکه کان (کرده وه) خراپه کان لا ده دن. به و جوړه سه ریچی ده بی به ملکه چی و،
ملکه چیش سه ریچییه کان لا ده دن و دهیسرپنه وه، نه م به شه له نیتوان مروّف و نه فسی
خویدایه، به وهی مروّف چاودیژی نه فسی خوای دهکات و، وازی لیتا هیئت هه موو
شتیک به ئاره زووی خوای نه نجام بدات، ((وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ)) به سنگیکی
فراوانه وه پیشوازیان دهکات و شادی و دلخوشتی و کهیف خوشتی ده نویئت، هوگریان
ده بیئت، ئا نه مه یه په وشتی جوان که خوای گه وره به پیغه مبهری خوا وه ﷺ تاییه تی
کرده وه، له و باره وه ده فهرمویت: ﴿فِيمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ هُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَأُنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ [آل عمران: ۱۵۹] واته: به هوای به زهیی خوا وه یه بو ئه وان
نرم و نیان بووی نه گه ر تو خو نا په سندو قسه پهق و دل پهق بوویتایه نه وه هه موو
بلاوه یان ده کرد له ده ورت. هه روه ها سه بارهت به پیغه مبهری ده فهرمویت:
﴿وَأَنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القلم: ۴] وه به راستی تو له سه ر په وشت و خویه کی نیجگار
به رزو گه ودهیت. سه بارهت به په وشتی پیغه مبهری خوا ﷺ له خاتوو عایشه یان
پرسی، فهرمووی: ((كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ)) واته: ((په وشتی پیغه مبهری خوا ﷺ
په وشتی قورئان بوو واته: {کرده وه کردن بوو به قورئان})) واته: ملکه چی
نه رمانه کانی قورئان بوو، کرده وهی پیده کرد، ئا نه مه بوو په وشتی پیغه مبهری خوا
ﷺ بویه نه و که سانه ی کاری بانگخوازی ده که ن پیوستیان به په وشتی جوانه،
خوای گه وره له و باره وه ده فهرمویت:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [النحل: ۱۲۵]

واته: (خه لکي) بانگ بکه بۆ پټيازي په روه ردگارت به ليژاني و دانايي و ناموزگاري چاک و شيرين وه له گه ليان بدوي (موجاده له بکه) به چاکترين شيوه. نا نه سيفاتانيکه پټويسته له که سي بانگخوازا ده بي و خوي پټپرازيټټته وه، بانگه وازخواز له هر شويټيکدا بيت پټويسته ته قواي خوا بکات، به دواي هر خراپه يه کدا چاکه يه ک نه نجام بدات ده يسرټته وه، به په فتاري جوانه وه تيکه ل به خه لک بيت، نه وه به گه وره ترين سيفاته کاني بانگه وازخوازان بۆ پټگاي پاستي خواي گه وره.

نه مانه دؤستاني خواي گه وره که نه م سي سيفه تانه يان تيډايه له هر شويټيک دابن ته قواي خوا ده که ن، به دواي هر خراپه يه کدا چاکه يه ک نه نجام ده دهن ده يسرټته وه، ناهيټن تاوان له هه موو لايه که وه ئابلؤقه يان بدات، به په فتاري جوانه وه تيکه ل به خه لک ده بن، خواي گه وره له و باره وه ده فهرمويت: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ [البقرة: ۸۳] قسه ي جوان بکه ن له گه ل خه لکيدا.

وَقَالَ: ((يَا مُعَاذًا اِلَيَّ لَا حُجْبَكَ، فَلَا تَدْعُنْ اَنْ تَقُولَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ: اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى بِحْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))^(۱) صحیح: أخرجه أبو داود (۱۵۲۲)، من حديث معاذ بن جبل، ولمزيد انظر كتابي: ((الصحيح المسند من أذكار اليوم والليلة)). واته: پیغمبر مبری خوا
 پیغمبر مبرویہ تی: ((نہی موعاذ دلنیا بہ خوشم دہوی، واز مہینہ لہوی کہ لہ
 دواۓ مہموو نویژیک بلئی: پەرہردگارا یارمہ تیم بدہ لہ سہر یادکردنہ وہو سوپاس
 گوزاری و بہ جوانی پەرستنت)).

(۱)۔ دیسان بہ موعاذی فہرموو: خوشم دہوی، ئەمە فەزل و چاکە یە بۆ موعاذ
 ڤیت، لہ راستیدا گەرەترین فەزل و چاکە یە کہ پیغمبر مبری خوا ﷺ پیتی بفہرمویت:
 خوشم دہوی، ئەو سوودە ی لہو فہرموودە یەوہ وەرە گیریت ئەوہ یە کہ ہەرکە سیت
 بەکیکی خوشویست لہ بەر دین و ئیمانہ کە ی با پیتی راگە یە نیت، چونکہ پیغمبر مبری
 خوا ﷺ بہ موعاذی راگە یاند کہ خوشی دہوی، پاشان پیتی فہرموو: واز مہینہ
 لہوی کہ لہ دواۓ مہموو نویژیکدا بلئی: پەرہردگارا یارمہ تیم بدہ لہ سہر
 یادکردنہ وہو سوپاس گوزاری و بہ جوانی پەرستنت، ئەو سوودە ی لیترەو فیتری
 دہبەن ئەوہ یە کہ ہەرکە سیت خوشویست ہستہ بہ ناموزگاری کردنی بہوہ ی
 سوودی بۆ دہبیت، چونکہ پیغمبر مبری خوا ﷺ کاتی موعاذی خوشویست ئەو
 ناموزگاریہ گەرە یە ی پیشکەش کرد بۆ ئەوہ ی لہ پاش مہموو نویژیکەوہ بیخوینیت.
 دہستەواژە ی ((دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ)) بہ دوو شیوہ تەفسیر کراوہ: یە کہ م: کوتایی نویژە کہو
 پیش سلودانەوہ، دووہ م: پاش نویژە کہو دواۓ سلودانەوہ، ئیحتیمالی ہردوو
 بۆچونہ کہ دہکات، بہ لام ئیحتمالہ کە ی یە کہ م بۆچون بہ ہیژترہ، چونکہ دوعا و نزا
 لەنیو پەرستنہ کہ دا چاکترہ لہوہ ی کہ لہ دەرہوہیدا ئەنجام بدریت، کہوا بوو بہ چاکتر
 دادە نریت کہ لہ پاش نویژو پیش سلودانەوہ بخویندریت، بہ لام ئەگەر دواۓ
 سلودانەوہش بخویندریت ہیچی تیدا نییہ، بہ لام لہ یە کہ م کہ مترہ، ((اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى
 بِحْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))، ئەمە سیفاتی دوستانی خواۓ گەرە یە، ہەرکەس ئەو
 سبفاتانہ ی تیدا بیت دوستی خواۓ گەرە یە.

وقال له _ وهو رديفه: ((يَا مُعَاذُ أَتَذَرِي مَا حَقَّقَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ ؟))، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ((حَقُّهُ عَلَيْهِمْ: أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، أَتَذَرِي مَا حَقَّقَ الْعِبَادُ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ ؟)) قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ((حَقُّهُمْ عَلَيْهِ أَلَّا يُعَذِّبَهُمْ))^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۷۳۷۳)، ومسلم (۰۳)، من حديث مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. واته: پیغمبر می‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به موعاذی فرمود: ((نهی موعاذ نایا ده زانیت هه قی خوای گه وره به سهر به نده کانیه وره چی به ؟))، گوتم: خواو پیغمبره که ی زاناترن، فرمودی: ((هه قی به سهر یانه وره نه وه یه که به ته نها بیپه رستن و هیچ هاو به شیکی بۆ بریار نه دهن، نایا ده زانیت هه قی به نده کان به لای خواوه چی به نه گه ر نه وه یان نه نجام دا؟ گوتم: خواو پیغمبره که ی زاناترن، فرمودی: ((هه قیان به لای خواوه نه وه یه که سزایان نه دات)).

(۱) _ نه مه فرموده ی سییه مه که پیغمبر می‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ هاو لهی به ریز موعاذی باس ده کات، موعاذ له گه ل پیغمبر می‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سواری گوی در یژنک بوو بون، نه و سووده ی له و گیرانه وه وهرده گیریت شیاویتی سوار بوونی دوو که سه له سهر چوار پییه که نه گه ر توانای به رگه گرتنی نه وه ی هه بیت، هه روه ها فرموده که خاکیتی پیغمبر می‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به دهر ده خات، چونکه سواری گویدر یژنک ده بوو و که سانیک له هاو له نیشی له گه ل خویدا سوار ده کرد، نه وه ش فه زیله ت و چاکه یه کی زۆر گه وره به بۆ موعاذ که له گه ل پیغمبر می‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سواری گویدر یژنک بیت. فرموده که نامۆزگاری و فیربونیشی تیدایه ((يَا مُعَاذُ أَتَذَرِي مَا حَقَّقَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ ؟))، ((قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ)) نه و سووده ی لیروه و وهرده گیریت نه وه یه که نه گه ر موقوف لییان پرسى و هیچ زانیاریه کی سه بارهت به وه نه بوو با په له ی وه لām دانه وه نه کات، با له که سی پرسیارکار داوا بکات زیاتر بۆی پوون بکاته وه و، به درۆ وه لām نه داته وه، فرمایسته که ی پیغمبر می‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه وه به دهر ده خات که خوای گه وره هه قی

بەسەر بەندەکانی خۆیەوه هەیه که یەکه مین و واجبتین هەقە و بریتیه له پەرستنی
 هەرای گەوره به تەنها، واتە: بیپەرستن و هاوبەشی بۆ بریار نەدەن، نەمەش نەو
 مژگەرە به که خۆای گەوره بەندەکانی خۆی له پێناویدا بەدی هێناوه، خۆای گەوره
 نەو بارەوه دەفرمویت: ﴿مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶] واتە: وه
 من جنۆکه و ناده میزادیم تەنها بۆ نەوه دروست کردوو. که بەندایەتی من بکەن. ئا
 نەو به هەقی خۆای گەوره بەسەر بەندەکانیەوه. که سانیك خۆای گەوره دەپەرستن،
 له هەمان کاتیشدا هاوبەشی بۆ بریار نەدەن، نەو که سانه با دلتیا بن نەو جوړه
 پەرستناوه سوودیان پێ ناگەیه نیت، بەلکو پتویسته خۆای گەوره به تەنها بیپەرستن و
 هیچ هاوبەشیکی بۆ بریار نەدەن، خۆای گەوره نەیفەرمووه: بیپەرستن و هیچی تر
 بەلکو پتویسته هاوبەشیشی بۆ بریار نەدەن، چونکه هاوبەش دانان پەرستنه کان
 پرچال دەکاتەوه. هەقی خۆای گەوره بەسەر بەندەکانیەوه واجیبه، بەلام هەقی
 بەندەکان لای خوا واجیب نییه، بەلکو نەو هەقە بهخششیکه و خۆای گەوره پتیی
 بهخشیون، چونکه هیچ که سیک له توانایدا نییه شتیک لهسەر خۆای گەوره واجیب
 بکات، بەلام خۆای گەوره لهسەر بەندەکان واجیب دەکات، بۆیه پەرستن و
 بەکناپرستی خۆی لهسەر واجیب کردوون، نەو که سانهش به تەنها «هه پەرستن و
 هاوبەشی بۆ بریار نەدەن خۆای گەوره بهخششی خۆی پێداون و، سزایان نادات، نەمه
 مژدە به کی زۆر گەورهیه، هەروها چاکه یه کی گەوره شه بۆ هاوێلی به پێژ مو عاذ ﷺ،
 به راستی ئا نەمهیه سیفاتی دۆستانی خۆای گەوره که خۆای گەوره به تەنها
 دەپەرستن و، هیچ هاوبەشیکی بۆ بریار نەدەن، هەروها فرموده که فەزلی
 بەکناپرستی بەدەر دەخات که خۆای گەوره تاوانه کانی پێ دەسپێتەوه.

وقال أيضاً لمعاذ: ((زَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ))^(۱)

(۱) _ ((زَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ)) مه به سستی نه وه بوو که یه که م شتیک له سار
 موسلمان یان له سار به نده نه وه یه که خوی به ته سلیم خوی گوره بکات، بچینه نیر
 نایینه راسته که ی خواوه، موسلمان بییت، ((وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ)) کوله که ی نایینی
 نیسلام نویژه، لیږه دا پیغه مبه ری خوا ﷺ نیسلامی به به خپوه تیک که له تووک یان
 پیسته دروست کرا بیټ چواندوه، خپوه تیش به بی کوله که پاناوه ستیت و به رز
 نابیته وه، نه مه ش شتیکه مړوف هر به فیرهت و تاقیکردنه وه ده یزانتیت و شتیک
 ناساییه، بویه نه گهر خپوه تیک هیئا که له تووک یان پیسته و شتی تر دروست کرا
 بیټ و، هیچ کوله که یه کیشیت پینه بیټ به دلنیا یی نه سوودی لی ده بینیت، نه له
 سیبه ره که شی دا دهحه سیته وه، تا نه و کاته ی کوله که یه کت پیده بیټ و خپوه ته که ی
 پی پاده وه ستینیت، دلنیا بن نایینی نیسلامیش ناوه هایه که له سار نویژ نه بین
 پاناوه ستیت، نه و که سه ی نویژی نه بیټ نایینه که شی پاره ستاو نابیت، نه مه به لکه به
 له سار نه وه ی که هر که سیک به نه نقه ست واز له نویژکردن بینیت کوفری کردوه،
 چونکه کوله که ی نایینی نیسلامی پی نییه، کوله که که ی نویژ کردنه، ((وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ))
 واته: بلندترین و به رزترین کرده وه کانی نایینی نیسلام ((الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ))
 تیکوشانه له پیناوی خوادا، لیږه دا فزل و چاکیتی جیهادمان بو پوون ده گانه وه،
 به وه ی که چاکترین جوړه کانی تاعهت و پرستنه کانه. که و بوو ده روازه کانی خپل
 تاعهت فراوان و نودن.

وقال: ((يا معاذُ، ألا أحيرُكَ بأَبْوَابِ الْبِرِّ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ ^(۱)، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْحَطِيبَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ ^(۲)، وَقِيَامُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ ^(۳))

(۱) ((الصَّوْمُ جُنَّةٌ)) رَوَدُو قه لغانه، وشه ی ((جُنَّة)) واته: نه وقه لغانه ی که به مزیه وه مرؤف خوی له چه کی دوژمن ده پاریزیت، بریتیه له و پارچه ئاسنه ی که له یتوان خۆت و تیره کانی دوژمندا دایده نییت و، خۆتی پیده پاریزیت، لیږده دا پوژووی به لغان چواندوه، چونکه له سه ریچی و تاوان ده تپاریزیت، پاریزه ره که وا بوو نه گه مرؤف به پوژوو بوو له تاوانه کان دوور ده که ویته وه، پوو له به جیهینانی په رسته کان ده کات، نه مه ش به کیکه له فه زل و چاکه کانی پوژوو، چونکه مرؤف له هراو ئاره زوو دوور ده خاته وه، ته نها به په رسته کانه وه خوی سه ر قال ده کات.

(۲) ((وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْحَطِيبَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ)) خیرو سه ده ده دان به هه ژاران و ده ست کورتان، خوای گه وده تاوان و خراپه کانی پیده کوژینیتته وه، وه کو چۆن ئاو ئاگر ده کوژینیتته وه، تاوانیش ئاگره، جوړیکه له ئاگر، خیرو سه ده ده دانیش ده کوژینیتته وه، نه و ئاگره ده کوژینیتته وه، لیږده دا فه زل و چاکه ی خیرو سه ده ده دان به هه ژارو و ده ست کورتانمان بۆ پوون ده بیتته وه.

(۳) ((وَقِيَامُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ)) هه روه ها شه و نوێژ که یه ک له سه ر سیی کورتایی شه وه، یا له نیوه شه ودا که کاری داود پیغه مبه ر بووه _ علیه السلام _، نیوه شه و ده نست و یه ک له سه ر سیی هه ل ده ستاو، یه ک له سه ر شه شی ده نست وه، واته: پاش شه و نوێژه که، ئا نه مه یه مه به ست به ((جَوْفِ اللَّيْلِ))، باشتین شه و نوێژیش له و کاته دایه چونکه هه موو کارو سه رقاليه کان ده وه ستن، خه لک نووستوون، ئیخلاص زیاتره، له پوو پاماییه وه به دووره، هه روه ها دل ئاماده یه، خوای گه وده له و باره وه ده فه رموی: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ [المزمل: ۶] واته: به راستی هه ستانی شه و دوا ی خه و (بۆ خواپه رستی) قوپسترو گرانتره له پووی کرداره وه (له هی پوژ به هیتره بۆ دل) دروست تره له پووی ووتنه وه.

ثُمَّ قُرْأُ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (١٦) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٧) ﴿١﴾

(١) _ ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ له سەر نوینه کانیان هه‌ل ده‌ستن له کاتیگدا که حه‌زیان به‌نووستنه، حه‌زیان به‌جیگه‌ی گهرم و گهره‌ی نه‌گه‌ر که‌ش و هه‌وا سارر بی‌ت، حه‌زی به‌نووستنه له‌گه‌ل خه‌زانه‌که‌یدا، به‌لام بق‌خوای گه‌وره هه‌موو نه‌و خوشیانه به‌جیدیلن، نوینه‌کانیان به‌جیدیلن له‌گه‌ل نه‌وه‌ی حه‌زیان لییه‌تی، ته‌نها بق‌به ده‌ست هه‌ینانی نه‌و خه‌یره‌ی که به‌لای خواوه‌یه ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ هه‌ل ده‌ستن له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌پارینه‌وه، چونکه له‌سزاکانی ده‌ترسن و به‌ته‌مای پاداشته‌که‌شین، نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سەر کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌ر دوو عیباده‌تی ترس و ئومید، وه‌په‌یوسته‌مرو‌ف ته‌نها له‌به‌ر ترس په‌رسته‌کانی نه‌نجام نه‌دات، به‌لکو په‌یوسته‌که په‌رسته‌کان نه‌نجام ده‌دات به‌ئومیدی به‌هه‌شته‌که‌شی بی‌ت، که‌وا بوو نابی‌ت له‌به‌ر ترس په‌رسته‌کان نه‌نجام بده‌یت و به‌ئومید بوون په‌شتگویی ب‌خه‌یت، وه‌ناشبی‌ت ته‌نها به‌ئومیدی به‌هه‌شته‌وه په‌رسته‌کان نه‌نجام بده‌یت و، ترسی سزای خوای گه‌وره په‌شتگویی ب‌خه‌یت، به‌لکو گو‌په‌رایه‌لی هه‌موو فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره ده‌بین چونکه له‌سزای سه‌ختی ده‌ترسین و، له‌هه‌مان کاتیشدا به‌ئومیدی به‌هه‌شته‌که‌شین ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ نه‌مه په‌یازی هه‌ر هه‌موو په‌یغه‌مبه‌ران بووه _ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام _ ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ خه‌یرو سه‌ده‌قه به‌هه‌ژاران و ده‌ست کورتان ده‌ده‌ن، نه‌وان هه‌ر هه‌موو نه‌و خه‌سه‌له‌تانه‌یان له‌خو‌یاندای کو‌کردوته‌وه‌و، له‌نیوانیشیاندای خه‌یرو سه‌ده‌قه به‌هه‌ژاران و ده‌ست‌کورتان ده‌ده‌ن. پاشان خوای گه‌وره له‌ئایه‌ته‌که‌ی دیکه‌دا باسی پاداشته‌که‌شیان ده‌کات و، ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ وه‌کو چو‌ن نه‌وان کرده‌وه‌کانی خو‌یان ده‌شارده‌وه‌و، دوا‌ی نیوه شه‌و نه‌نجامیان ده‌دا،

ئەگەن ئىكەن كە ھەر ھەموو خەلكى نووستون، ئەو ھاش خۋاى گەورە پادەشتىكى
گەورە بۇ شاردونە تەو، بە جۆرىك بە خەيالى ھىچ كەسىكە نەيەت ئەو ھى كە خۋاى
گەورە دەيناداتى، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ پاداشت لە پەگەزى كردهو، ھەكو
چۇن ئەوان پەرسىنى پەروەردگارىان لە نووستن و ھەوانەو ھى خۋيان بە چاكترداناو،
لەر مال و سامانەى كە خۋاى گەورە پىتى بە خشيون دەيەخشن، ھەر چەندە مال و
سامانىان خوش دەوى، ئاواش خۋاى گەورە پاداشتىكى بۇ داناون كە لە تواناي ھىچ
كەسىكە نىيە ھەسفى بكات، ئەو ھىە سىفاتی دۆستانى خۋاى گەورە.

ثم قال: ((يا مُعَاذُ أَلَا أَخْبِرُكَ بِمَلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟)) فقال: ((أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ هَذَا))^(١)
فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ^(٢)،

(١) _ به لئی، نه گهر هه موو نه و کرده وانه ت به جیهینا، ناگاداری خۆت به له هه موو
نه وانه ی که پوچیانده کاته وه، گه وره ترین شتیش که هه موو نه و کرده وه چاكانه پوچ
بکاته وه زمانه، بۆیه ته ماشا ده که یت مرۆفی وا ده بینیت جوین به مه ده دات و له
پاشم له به خراپی باسی نه و ده کات، زمانی زال ده کاته سه ر خه لکانی ده وره ی
خۆی تا هه موو کرده وه چا که کانی پوچ ده بنه وه، که وا بوو پیویسته مرۆف زمانی
خۆی له قسه ی خراپ و به د گۆیی پابگریت ته نها و ته نها له زیکرو یاد کردنه وه ی خوی
که ورده دا به کاری بینیت، به پیچه وانه وه زمانی زیانی پی ده که یه نیت، زمانی تووشی
ده کات.

(٢) _ پیغه مبه ری خوا ﷺ زمانی پیروزی خۆی گرت، مه به ستی نه وه بوو
هه له کانی زمان بۆ هاوه لئ به پرێز موعاذ ﷺ پوون بکاته وه.

وَأَنَا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَكَلُمُ بِهِ؟ فقال: ((ثَكَلْتُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ
بِشْرِي شَارِعِي مُنَاجِرِهِمْ إِلَّا خَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ))^(۱). حسن بمجموع طرقه: أخرجه الترمذي
(۲۰۱۰)، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وأخرجه ابن ماجه (۳۹۷۳)، وأحمد
(۲۳۱۰۵). وانه: دیسان پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به هاوه لی به ریژ موعادی فهرموو:
(سهری) لووتکه ی) ثابینه که موسلمان بوونه، کۆله که که شئی نویژه، لووتکه ی
کوپاره که شئی تیکۆشانه له پیناوی خواوا))، فهرمووی: ((ئهی موعاذ، ئایا
ده روزه کانی خه برت پی بلیم؟ پۆژوو قه لغانه، خیرو سه ده قه تاوان ده کورژینیتیه وه
ره که چون ئاو ئاگر ده کورژینیتیه وه، هه ستانی پیاویش بو شه و نویژ، پاشان ئهو
ئایه ته ی خوینده وه ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته ینشتیان دور نه که ویتیه وه له
جینگای خه وتنیان (له خه وه لده ستن شه و نویژ ده که ن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾
هاوارو نزا له په ره و دگاریان ده که ن به ترس و هیواوه ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ و له و
بیزی و سامانه ی پیمانداون ده به خشن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ ئینجا هیچ که س نازانی ﴿مَا
أَخْبَىٰ لَكُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ چی شاراوته وه بویان له (به هشت دا که هوی) که شبوونی
چاوانن ﴿جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئه م پاداشته (ده دریتیه وه) به هوی ئهو کرده وانه وه ی
که کردویانه، پاشان فهرمووی: ((ئهی موعاذ ئایا پاگری هه موو نه وانه ت پی بلیم؟))
نهرمووی: ((ئا ئه م زمانه ی خۆت بپاریژه)) ئه وه بوو زمانی خوشیگرت، موعادیش
نهرمووی: ئهی پیغه مبهری خوا: ئایا له سه ره ئه وانه ش سزا ده دریین که ده یلین؟
نهرمووی: ((ئهی موعاذ له باری دایکت بجوایه یه ت، ئایا ده ره نجامی دروینه ی زمانیان
نییه که خه لک به پوویندا ده خرینه ئاگره وه)).

(۱) _ موعاذ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سهری سوپماو، فهرمووی: ((ئهی پیغه مبهری خوا! ئایا له سه ره
نه وانه ش سزا ده دریین که ده یلین))، مروف گوئی به هیچ نادات و هه موو قسه یه کی به
ده م دا دیت، به لایه وه شته که ئاسایی بۆته وه، به رده وام چه نه بازی ده کات و، جوین

به مه ددهات و ستایشی نه مه دهکات، نیستی بووه به قسه کردن به نه و نه و، خه لکی گوی به و شته نادهن، قسه کردنیان به لاهه ناسانه، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پی پی فهرمود ((نُكِلْتُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ)) نه مه وشه یه که له بنه پرتدا دوعا لیکردنه، ((نُكِلْتُكَ أُمُّكَ)) وان له باری دایکت بجوایه بیت، به لام پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نایه وی دوعا له موعاذ بکات، به لکو ته نها وشه یه که و به سهر زاری خه لکدا ده مات و، هیچی تر، ((نُكِلْتُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ)) پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پووی نکولیکردنه وه نه مه ی به موعاذ فهرمود، مه به سستی نه وه بوو که هه ست به مه ترسیتی زمان ناکات، پاشان ده فهرمودی: ((وَقُلْ يَكُفُّ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى مَنَاجِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ)) خه لکی به هو ی زمانیان وه فریده دریتنه ناگره وه، جوین، غه یبه ت، دوو زمانیی و چه نده ها شتی تری پیده لنین، شایه تی دروی پیده دهن، له هه مووشی که وره تر نه وه یه که کوفرو ها وه لپه رستی پیده که ن، کاره که زور مه ترسیداره به لام خه لکی هه سستی پیناکه ن، نه م زمانه مه ترسیه که ی زور که وره یه، عَنْ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَ: ((أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنِّي لَا أَغْفِرُ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ عَفَرْتُ لِفُلَانٍ وَأَخْبَطْتُ عَمَلَكَ)) رواه مسلم، واته: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمودیه تی: ((پیاویک گوتویه تی: سویند به خوا خوی که وره له فلان که س خوشنا بیست، خوی که وره ش فهرمودی: نه وه کییه به ناوی منه وه سویند ده خوات گوایه له فلان که س خوش نابم، دلنیا به له فلان که س خوش بووم و کرده وه کانی تو شم پووج کرده وه)) ته ماشاکه ن قسه یه کی کرد دونیاو دوی پوژی خوشی فه وتاند، ته نها قسه یه کی کرد، پیویسته مروژ زمانی خوی به ره لالا نه کات بۆ گوتنی هه موو قسه یه کی خراپ.

بیدەنگبوونی ستایشکراو و بیدەنگ بوونی زەم کراو

فەرمودە کە ی پێشوو بەم فەرمودە یە تەفسیر دەکرێت، ثبت فی ((الصحيحين)) عنه عليه السلام انه قال: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكُلْ خَبْرًا أَوْ لِيَضُمَّ))^(۱) واتە پێغه مەبری خوا عليه السلام فەرموویەتی: ((هەر کە سێک بپوای بە خواو پۆژی دواى هەیه، با قسەى خێر بکات یان بیدەنگ بیت)).

کەوا بوو قسەکردن لە بواری خێردا لەوێ چاکترە کە لێی بیدەنگ بیت^(۲)،

(۱) ئەو فەرمايشتهی کە پێغه مەبری خوا عليه السلام بە هاوێلى بەرێز موعاڤى رضي الله عنه فەرموو: ((أَنْتَ عَلَىكَ لِسَانُكَ هَذَا)) واتە ((ئەو زمانەى خۆت بپاریزە)) بەم فەرمودە یەى تر تەفسیری کردووە ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكُلْ خَبْرًا)) ((هەر کە سێک بپوای بە خواو پۆژی دواى هەیه، با قسەى خێر بکات)) وەکو زیکرو بادی خواى گەورە، بانگەواز کردن بۆ ئایینە راستە کەى خواى گەورە، فەرمان بە چاکە و پێگريکردن لە خراپە، قورئان خوێندن، بە گوشتارگە لێکی خێر بدوێت ((أَوْ لِيَضُمَّ)) ئەگەر نا با بێ دەنگ بیت، ئەگەر بیدەنگیش بوو، بێوێ و پارێزراو دەبیت، ئەگەر زمانی خۆی لە قسەکردنی خراپ پاراست ئەوا لە تاوان دۆردە کە وێتەو، کەوا بوو مەرووف با قسەى خێر بکات یان بیدەنگ بیت و قسەى شەڕ نەکات.

(۲) تەماشاکەن، قسەکردن لە بواری خێردا لەوێ چاکترە کە بەرامبەر بە گوتنى خێر بیدەنگى بنوینیت، ئێمە نالین: بیدەنگ بەو هیچی تر، هەرگیز هیچ شتێک مەلێ، نەخێر نەشەر، بەلکو دەلین: بەرامبەر بە گوتنى شەڕ بیدەنگ بەو، لە بوارەکانى خێردا بدوێ، وە قسەکردنیش لە بوارەکانى خێردا لەوێ چاکترە کە لە بەرامبەرى گوتنى خێردا بیدەنگى بنوینیت، کەوا بوو پێدەچى جار بە جار بیدەنگ بوون خێر بیت و جار بە جاریش کەم و کورتى بیت.

بیده‌نگ بوونیش به‌رام‌به‌ر به‌گوتنی شه‌ر له‌وه چاک‌تره که له‌ بواری شه‌ر‌دا قسه‌ بکرت، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ بیده‌نگ بوونی به‌رده‌وامیش، بیدعه‌یه و قه‌ده‌غه کراوه^(۱).
مه‌روه‌ها وازمینان له‌نان و گوشت خواردن و خواردنه‌وه‌ی ئاو، دیسان له‌بیدعه‌ زهم کراوه‌کانه^(۲).

(۱) _ فرمان به‌ مرقوف نه‌کراوه به‌رده‌وام بیده‌نگ بی‌ت، که پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ هَذَا)) مانای ئه‌وه ناب‌ه‌خشیت که به‌رده‌وام تو بیده‌نگ بی‌ت، مانای ئه‌وه‌ش نییه که له‌ بواری خیر و شته‌ پێپیداوه‌کاندا قسه‌نه‌کیت، نه‌خیر، ئه‌مه مه‌به‌ست نییه، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ته‌ن‌ها له‌ شه‌ر زمانت بپاریزیت، له‌ گوتنی شه‌ر بپاریزیت و هیچی تر، مه‌به‌ست بیده‌نگ بوونی به‌رده‌وام نییه، مه‌به‌ست به‌ فه‌رموده‌که‌ی موعاذ ﷺ ئه‌وه نییه که مرقوف ته‌ن‌ها بیسه‌ر بی‌ت، نه‌ له‌ بواری خیر و نه‌ له‌ بواری شه‌ر‌دا قسه‌ نه‌کات، ئه‌مه عیباده‌ت نییه، بیده‌نگ بوون عیباده‌ت نییه مه‌گه‌ر له‌ بواری شه‌ر‌دا، بیده‌نگ بوون له‌ بواری شه‌ر‌دا عیباده‌ته. به‌ واتایه‌کی تر مه‌ر که‌س بانگه‌شه‌ی بیده‌نگ بوونی به‌رده‌وام بکات و، گوايه مرقوف قسه‌ نه‌کات و، بلیت: چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ هَذَا))، ئه‌مه تیگه‌یشتنیکی مه‌له‌یه و بیدعه‌یه. خوای گه‌وره فه‌رمانی زی‌کرو، فه‌رمان کردن به‌ چاکه‌و، قه‌ده‌غه کردن له‌ خراپه‌ی پێ‌کردوین، فه‌رمانی پێ‌کردوین بانگه‌وازی بو‌رێ‌گه‌ پاسته‌که‌ی خوای گه‌وره بکه‌ین، فه‌رمانی قسه‌کردنی پێ‌کردوین به‌لام له‌ بواره‌کانی خیردا.

(۲) _ به‌لێ، بیده‌نگ بوونی به‌رده‌وام بیدعه‌یه، که‌سانێک به‌ عیباده‌تی داده‌نێن و ده‌لێن: له‌ ده‌ره‌نجامه‌ خراپه‌کانی زمان بی‌وه‌ی ده‌بین، زمانی له‌ هیچ بواری‌کدا ناجو‌لێنیت، له‌ زی‌کری خوای گه‌وره‌دا ناجو‌لێنیت ئه‌گه‌ر که‌میش بی‌ت، ئه‌مه بیدعه‌یه. مه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ش که شته‌ پێپیداوه‌ خوشه‌کان واز لێ‌دیتن و، ده‌لێن: ئه‌وه

عیباده ته، نه ماشا ده که یت گوشت ناخوات، میوه ناخوات، واز له پۆشاکی چاک و جوان دینیت و، ده لیت: ئەمە عیباده ته، نه خیر، هه موو نه وانه پێدراوه و، خوی گوره پێدراویتی نه وانه ی پێبه خشیویت، له و باره وه خوی گوره ده فهرمویت: **وَقُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ** [الأعراف: ۳۲] واته: (ئهی موحه مەد ﷺ) بلی کێ نارایش و جوانی به خواییه کانی هه پام کردوه که خوا بۆ بهنده کانی دروستی کردوه هه وهما پۆزی و خۆراکه پاک و خۆشه کان (کێ هه پامی کردون) (ئهی موحه مەد ﷺ) بلی نه وانه بۆ بهواداران له ژیا نی دنیا دا (بی بهوایانیش له په نای نه واند) به شاری ده که ن) (به لام) له پۆزی دوا یی دا تایبه ته به بهواداران وه. که وا بوو نه و کسه ی واز له پێدراوه کان بینیت و، بلیت: عیباده ته، ئەمە بیدعه یه، وازهینان له شته پێدراوه کان وه کو عیباده تیک بۆ خوی گوره بیدعه یه.

له و باره وه له ((صحیح)) ی نیمامی بوخاریدا هاتووه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى رَجُلًا قَائِمًا فِي الشَّمْسِ، فَقَالَ: ((مَأْ هَذَا؟))، فَقَالُوا: أَبُو إِسْرَائِيلَ، نَذَرَ أَنْ يَقُومَ فِي الشَّمْسِ، وَلَا يَسْتَظِلَّ، وَلَا يَتَكَلَّمَ، وَيَصُومَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: ((مُرُوهُ فَلْيَخْلُسْ، وَلْيَسْتَظِلَّ، وَلْيَتَكَلَّمْ، وَلْيَتِمَّ صِيَامَهُ))^(۱)، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ پیاویکی به دیکرد له بهر هه تاوه که دا به پیوه وه ستا بوو، فهرمووی: ((ئه مه چییه؟)) وتیان: ئه بو ئیسرائیله، نه زری کردووه له بهر هه تاوه که دا بوهستی و، نه چیته بهر سیبهرو، قسه نه کات و، به پۆژووش بیته، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((فرمانی پیبه ن با دانیشتی و، بجیته بهر سیبهرو، قسه بکات و، پۆژووه که شی ته واو بکات)).

(۱) _ ئه م پیاوه نه زری چوار شتی کرد بوو، یه که م: بوهستیت و دانه نیشتن، دووه م: له بهر سیبهردا دانه نیشتن و له بهر هه تاودا بوهستیت، سییه م: قسه نه کات، چواره م: به پۆژوو بیته، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی دانه یه کیانی پیکردی پۆژووه که بوو، له وانی دیکه ش قه ده غه ی کرد، که بریتی بوو له وه ستانی بهردهوام و، له بهر سیبهردا دانه نیشتن و، بیدهنگ بوونی بهردهوام، قه ده غه ی نه نجام دانی ئه م شتانه ی لیکرد، که وا بوو ئه مه ئامازه بۆ بیدعه بوونی ئه و شتانه ده کات، بۆیه له پیکه ی نه نجام دانی ئه م شتانه وه ناتوانیت خۆت له خوای گه وره نزیک بکه یته وه، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((فرمانی پی بکه ن با دانیشتیت)) چونکه پیاوه که وه ستا بوو، فهرمووی: ((با له بهر سیبهردا دانیشتیت)) ئه مه فرمانه به چوونه بهر سیبهرو له بهر هه تاونه مانه وه، فهرمووی: ((با قسه بکات)) چونکه نه زری کرد بوو قسه نه کات، فهرمووی: ((با پۆژووه که ی ته واو بکات)) چونکه له فهرموده یه کی دیکه دا ده فهرمویت: ((مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يَعْصِهْ)) واته: فهرموویه تی: ((هه رکه سیک نه زری گوێپایه لیتی خوای گه وره ی کردووه، با گوێپایه لی بیت، هه رکه سیکیش نه زری سه رپیچی کردنی خوای گه وره

کردوده، با سهرپيچی نهکات))، پڙووش تاعهت و گوپرايه لّ بوونه که واپوو ته وای دهکات، نه م فارموده به لگيه له سهر نه وهی که هرکه سيک نه زری نه نجامدانی شتيکی حه پام بکات، نه زره که ی دانامه زريّت، له سهریشی واجيب نييه جي به جی بکات، هيچ که فاره تيکيشی له سهر ناييت.

وَبُثِّتَ فِي ((الصَّحِيحِينَ)) عَنْ أَنَسٍ: ((أَنَّ رَجُلًا سَأَلُوا عَنْ عِبَادَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي السِّرِّ فَكَأَنَّهُمْ تَقَالُوهَا، فَقَالُوا: وَأَيْنَا مِثْلَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ أَخَذَهُمْ: أَمَّا أَنَا فَأَصُومُ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: أَمَّا أَنَا فَأَقُومُ وَلَا أَنَامُ، وَقَالَ آخَرُ: أَمَّا أَنَا فَلَا أَكُلُ اللَّحْمَ، وَقَالَ آخَرُ: فَلَا أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((مَا بَالُ رَجَالٍ يَقُولُ أَحَدُهُمْ كَذًّا وَكَذَا؟! لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَقُومُ وَأَنَامُ، وَأَكُلُ اللَّحْمَ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي))^(۱)، صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۵.۶۳)، وَمُسْلِمٌ (۱۴.۱)، مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: هاوه لی به پیز نه نه س ﷺ ده گپریته وه: ((که پیاوانیک پرسپاری نه و پرستنانه یانکرد که پیغمبری خوا ﷺ به نهینی نه نجامی ده دات، به لام به که میان دانا، کوتیان: کام له نیمه وه کو پیغمبری خواین ﷺ؟ بویه به کیکیان گووتی: من به پوژوو ده بم و نایشکیتم، به کیکی تریشیان گووتی: منیش به رده وام شه و نوژ ده کهم و ناخه وم، به کیکی تریشیان گووتی: من چیر گوشت ناخوم، نه وی تریشیان گووتی: هر گیز له گهل ژناندا هاوسه رگیری ناکه م، نه وه بوو پیغمبری خوا ﷺ فه رموی: ((نه وه بو پیاوانیک نه وه هاو ناوه ها ده لین؟! به لام من به پوژوو ده بم و ده شیشکیتم، شه و نوژ ده کهم و ده شخوم، گوشتیش ده خوم، له گهل ژنانیشدا هاوسه رگیری ده کهم، بویه هر که سیک واز له سووننه تی من بینیت له من نییه)).

(۱) _ فه رموده که به لگه به بو نه وه ی که هر که سیک وه کو عیباده تیک بو خوی گه وره واز له شته پیدراوه کان بینیت، با دلنیا بیت که سیک بیده چیه و، له هه مان کاتیشدا زیدپویی کردنه له پرستندا، چونکه نیوه نجیتی و میانره ویی داواکراوه، پیغمبری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((من به پوژوو ده بم و ده شیشکیتم، شه و نوژ ده کهم و ده شخوم، گوشتیش ده خوم، له گهل ژنانیشدا هاوسه رگیری ده کهم، بویه هر که سیک واز له سووننه تی من بینیت له من نییه))، نه مه ناماژه یه کی به هیزه بو

نارهی که هر که سیک واز له و شتانه بیتیت وه کو عیاده تیک بو خوی گه وره
 که سیک بیدعه چیه و، عیاده تی خوی گه وره نه کردووه و، پیغه مبه ری خواش ^{میرینه} رشت
 له که سیک ناوه ها به ریه، ((هر که سیک واز له سووننه تی من بیتیت له من نییه))
 نه به رییبوونه که ی پیغه مبه ری خوی ^{میرینه} وایه. که و بور ئه و سوودانه ی له و
 نه رموده یه وه به ده ست دیت بریتیه له وه ی که به وازهینان له شته پییدراوه کان
 عیاده تی خوی گه وره نا کریت، نایینی ئیسلام نایینی میانرهبیه، زیده پوی وه
 نه راموش کردن پیگه ی پی نه دراوه.

فهرمایشتی پیغمبری خوا ﷺ ((فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) واته: که سیتک سووننهت و پربازیکی دیکه په پیره و بکات به و گومانه ی که سووننهت و پربازیکی دیکه له سووننهت و پربازی پیغمبری خوا ﷺ چاکتره^(۱)، نه گهر هر که سیتک نه و جوړه گومانه ی هه بیت به دنیایی له خواو پیغمبره که ی به ریبه، له م باره وه خوا ی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾^(۲) [البقرة: ۱۳۰]

(۱) _ واته: هر که سیتک گومانی وا بیت که سووننهت و پربازیکی دیکه ی جگه له پربازو سووننه ته که ی پیغمبری خوا ﷺ چاکتر بیت که سیتکی گومرایه، نه و که سی له و باوه پرده دا بیت که عبادتیک ده کات له عبادته کانی پیغمبری خوا ﷺ چاکتر بیت که سیتکی گومرایه و پیغمبری خوا ﷺ له که سیتکی به و جوړه به ریبه، نه مهش په تدانه وه ی بیدعه چپانه که واز له سووننه تی پیغمبری خوا ﷺ دینن وله خو یانه وه عبادت گه لیک نه نجام ددهن که خوا ی گوره فهرمانی پی نه کردون، پیغمبری خوا ﷺ فهرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ زَدٌّ)) واته: ((هر که سیتک کرده وه یه که نه نجام بدات که فهرمانی نیمه ی له سهر نه بیت په تکراره ته وه))، هه روه ها فهرمویت: ((أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) واته: پاشان پاست ترین گوت و فهرمووده کیتابه که ی خوابه و چاکترین رینمووی رینمووی پیغمبره ﷺ وه خراپترینی کاروباره کان تازه گهریه کانی تی وه هه موو تازه گهریه کیش له دیندا (که تیایدا نه بیت) داهینراوه و هه موو داهینراو کیش گومرایه و هه موو گومرایه کیش له ناگردایه.

(۲) _ سووننه تی پیغمبری خوا ﷺ نایینی ئیبراهیم پیغمبره _ علیه السلام _ خوا ی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ نایا هیچ که سیتک هه یه له نایینه که ی ئیبراهیم پیغمبر پووگیتیت مه گهر که سانیک ی هه رزه و گه مژه که هیچ

عقل و ذریه کیان نه بیت. ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ واته: هیچ که سیک له نایینه که ی ئیبراهیم پیغه مبه ر _ علیه السلام _ پوونا گنیریت مه گه ر نه و که سه ی که گه مژه و هرزه بیت، چونکه نایینی ئیبراهیم نایینیکی حه نیفی پاکی نه واره که پیغه مبه ری خوا ﷺ به و نایینه وه نیردراوه، له م باره وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً﴾ [النحل: ۱۲۳] واته: پاشان نیگامان بو کردی که په پره وی نایینی ئیبراهیم بکه چونکه پاک و راست بوو. پیغه مبه ری خواش ﷺ فهرموویه تی: ((فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) واته: هر که سیک واز له سووننه تی من بینیت له نوممه تی من نییه، که و ابو نه و که سه ی که سووننه ت و پښایکی دیکه ی هه لباردوه، وازی له سووننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ میناوه، هه روه ها وازی له سووننه تی ئیبراهیم پیغه مبه ریش هیناوه.

واته: ﴿وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ كى پوو وه رنه گپى له ئايىنى ئىبراهيم
 ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مه گه ر كه سىك كه خوى هه رزه كرد بىت. به پىچه وانه وه له سه ر
 هه موو كه سىك واجيبه به وای وا بىت كه چاكترين و راست ترين گوته و فه رموده
 كىتابه كه ی خوابه و چاكترين رىنمووى رىنمووى پىغه مبه ره ﷺ چونكه به
 فه رموده ی (صحیح) ^(۱) جىگىر بوو. كه پىغه مبه رى خوا ﷺ له ووتارى هه موو
 پۆژىكى هه بنیدا نه وه ی ده فه رموو. ^(۲)

---

(۱) _ صحیح: أخرجه مسلم (۸۶۷) من حديث جابر بن عبد الله رضي الله عنه مرفوعاً.

(۲) _ به لى، پىغه مبه رى خوا ﷺ ده يفه رموو راست ترين گوته و فه رموده
 كىتابه كه ی خوابه و چاكترين رىنمووى رىنمووى پىغه مبه ره ﷺ وه خراپترينى
 كاروباره كان تازه گه ريه كانيه تى، هه موو پۆژىكى هه ينى نه وه ی ده فه رموو، خه لكى
 ئاگادار ده كرده وه، هانیده دان بو ده سترگتن به كىتابه كه ی خواو سووننه تى پاستى
 پىغه مبه ر. كه يه و. ﷺ.

به شیک

مه بارهت به وهی که مهرج نییه دوستی خوی گه وره له هه له و تاوان پارینزاو بیت

مهرج نییه وهلی و دوستی خوی گه وره پارینزاو بیت هه له و تاوان نه کات^(۱)

(۱) _ خوی گه وره له باره ی دوستانی خویه وه ده فره مویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ۶۲-۶۳].
واته: ﴿أَلَا إِنَّ﴾ ناگادراین بی گومان ﴿أَوْلِيَاءَ اللَّهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له سه ر نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه فه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وان هی باوه ریان هیناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه هه میشه خویان ده پارینزا و له خوا ده ترسن. که وا بره هر که سی ئیماندار ی له خوا ترس بی دوستی خویه، پیشتریش نامار ه مان به وه دا که دوستانی خوی گه وره هیچ نیشانه یه کیان نییه که پی بناسرینه وه، نه له پو شاک و، نه له مامه له کردن له گه ل خه لکیشدا، به لکو نه وان وه کو تیکرای جه ماوه ری خه لکن، نا ناسرینه وه، هیچ نیشانه یه ک بو خویان دانانین، جلوه برگیك ناپوشن که تیکرای جه ماوه ی خه لکی نه پو شش، هیچ ده ست و پیوه ندیکیان نییه، به لکو به پینچ وان وه هر چند دوستانی خوی گه وره شاروه بن نه وه نده دوستایه تیه کیان ناوا تر ده بیت، چونکه دوستایه تی خو ساغ کردنه وه ی ته واوه بو خوی گه وره، که وا بره هر که سیك حه زی له خو درخستن بیت نه وه کاره کی پوپاماییه و، وه لی و دوستی خوا نییه، چونکه دوستانی خوی گه وره حه زیان به خو درخستن نییه، حه زیان به وه نییه ستایش و پیا هه لدانیان بکرین، حه زیان به وه نییه له نیو خه لکیدا بک و پایه یان هه بیت، نه مه ش ریکی فره مووده کی پیغه مبه ری خوابه ﷺ که ده فره مووی: ((رُبَّ أَشْعَثَ أَغْبَرَ مَذْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ)) واته: ((پینده چی هه ژارینکی قزبزی تو زاوی که له ده رگای

مالان دور ده خړته وه و هېچ شه پافت و به پړيزه كي به لای خه لکه وه نيه نه گهر
 سویند بخوات خواي گه وره شتيكي بو جيبه جي بکات، به دلنيایي بوی جيبه جي
 دهکات)) خواي گه وره نزاكاني قبول دهکات، چونکه دوستي خواي گه وره به، نه مهش
 ثمازه بو نه وه دهکات که خوی به کلاکردوه بو خوا، وهکو چپړکی نوه يسي قهرهني
 که پیغه مبهري خوا ﷺ هواله که ي پي راگه ياندوين، که سيک بوو له و شانده ي که ل
 به مه نه وه هات بوون، پیغه مبهري خوا ﷺ به هاوه لانی خوی فهرموو: هر که سيکتان
 پتي گه يشت با داواي لي بکات نزي بو بکات، بويه که له گه ل شانده که ي به مه ندا هات،
 که سيکتی خوی شارد بووه، نيمامي عومر ﷺ به داواي دا گه را تا پتي گه يشت، داواي
 ليکرد نزي بو بکات، پاشان نيمامي عومر پتي فهرموو: نه ي بۆت نه نووسم بو نه هلي
 عيراق، گوتي: حزم به وه به له گه ل تيکپاي خه لکدا بم، نه وه بوو له گه ل خه لکه که دا
 چوو و نيت نه دوزرايه وه. پاشان مهرج نيه دوستي خواي گه وره پاريزاو بيت و هېچ
 هه له يه که نهکات، به لکو له بواي ثيجه تاد کردندا هه له دهکات مه گهر پیغه مبهران،
 پيشه وایاني دوستان خواي گه وره پیغه مبهران، نه مانه مه عصوم و پاريزاون، به لام
 جگه له وان تيکپاي مرقايه تي هه ندي جار ده يپيکت و هه ندي جاريش نا يپيکت، بويه
 ناگوتريت: نه وان دوستان خوان و هه له ناکه ن، قسه کانين وهرده گيريت وهکو نه وه ي
 پیغه مبهري بن، نه خير، نه مه قسه ي صوفيه کانه که به رامبهري به سرکرده و شيخه کانين
 ده يکه ن، له و بپوايه دان که له هه له و تاوان پاريزاون، ده لين: مورید له گه ل شيخه که يدا
 به هاوشيوه ي مردوه له گه ل نه و که سه دا که هه ل ده ستيت به شوشتنی، له هېچ
 شتيکدا پيگري له شيخه که ي ناکات، به ته واوي خوی ته سلیمی دهکات، نه مه ب
 بيروباوه ي ته صه وفي گومرا، دواتریش شيخولئيسلام _ په حمه تي خوا لي بيت _
 نه مه مان بو پوون دهکاته وه. به راستي نه مه وه لام دانه وه به بو نه و که سانه ي که

بېروايان به مه عصوميه ت و پاريزداويټي وهلي هه يه، بويه شيخ هه رچي شتيك بليت
 په خنهي ليتاگرن و نكولاي ليتاگرن، وهكو نه وهي صوفيه كان دهر باره ي شيخه كانيان
 ده بليت يان گورپه رستان سه باره ت به شيخه كانيان ده بليت، له راستيدا نه مه
 مه سه له يه كي زور گرنگه .

به لکو ده شیت هندی له زاستی شریعه تیشی به لاوه نادیار بیت^(۱) پیده چی هندی کاروباری نابینه که شی به لاوه نالوزبیت، تا نه و ناستی و بزانت خوی گوره فرمانی به هندی شت کردوه، به لام له راستیدا خوی گوره پیکری لیکردون^(۲)

(۱) _ جایزه وهلی هندی زانستی شریعه تیشی به لاوه نادیار بیت و هله بکات، فهتویه ک ده دات، گوشتاریک ده لیت و له شریعه تدا شتانیکی تر هه ن له گه ل فهتواکی نه ودا، له گه ل قسه کانی نه ودا پیچه وانه، چونکه نه یببینوه و نه یخویندوته وه، به قهستی موخاله فهی نه کردوه، به لکو ته نها نه یببینوه و نه یخویندوته وه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَفُتِحَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ [یوسف: ۷۶] واته: له سه ره موو خاوه ن زانستی که وه زانتر هیه. هه روه ها خوی گوره به پیغه مبه ره که ی ده فهرمویت: ﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۴] واته: وه بلی نه ی په روه ردگارم زانست و زانیاریم زیاد بکه. کهوا بوو نابیت مروف له و باوه په دایت که وهلی و دوستان له هله و تاوان پاریزاون، به لکو هله ش ده کهن و راستیش ده کهن، به لام بو هه ق ده که پینه وه، ناموزگاری قبول ده کهن، پاوژ به زانایان ده کهن، وه کو نیمامی عومهر ﷺ نه گهر شتیک پوی بدابا پاوژی ده کرد به هاوه لانی کوچ کردو و پشتیوانان.

(۲) _ پیده چی هندی کاروباری نابینه که شی به لاوه نادیار بیت، ئیتر و ده زانیت نه مه سووننه ته به لام له راستیدا سووننه ت نییه، نه مه (صحیح) ه به لام (صحیح) نییه، چونکه مروف هله ده کات و راستیش ده کات، مانای نه وه نییه که بوو به وهلی ئیتر له په که زی مروفایه تی ده چیته دهره وه، نه خیر، به لکو ته نها مروفیکه جاروبار هله ده کات و جاروباریش ده پیکیکیت.

پینده چی و ابزانیت هندی کرده وهی ناسایی له سروشت به در که پاماتی وهلی و دزستانی خوی گوره یه، به لام له راستیدا تنها شهیتانه که بوی جیبه چی دهکات، چونکه پله که ی که م و کورتی تیدایه^(۱)، ناشزانیت له لایه ن شهیتانه وهیه، نه گهر چی به هوی نه وانه وه له چوار چپوهی دوستایه تی خوی گوره نه شجیته دهر وه^(۲)،

(۱)۔ دوستی راستگو نابی له و باوه په دابیت که هه موو کاریکی ناسایی له سروشت به در که پامه ته، به لکو ده بی بترسیت نه وانه کاری شهیتان بن، بویه پنیسته به و کرده و ناساییانه ی که له سهر دهستی دینه دی فریو نه خوات، که گرایه که رامه ته، با له سهر نه م شته پیداکری نه کات، چونکه له وانه یه نه مه فریودانیک شهیتان بیت بو نه وهی ته نها سهری لی تیک بدات، نه مه یه سیفاتی دزستانی خوی گوره، یه کیک له سیفاته کانیا ن وهیه که به که پامه ت فریو ناخون، ناشیکه ن به هۆکاریک بو فیز نواندن و لوت به رزی نواندن، به لکو ده یشارنه وه و پشته پی نابه ستن. وه کو پیشتر ناماژده مان پیدا نه گهر کاری ناسایی له سروشت به در له سهر دهستی نیمانداریک ته قواداری له خواتر س هاته دی که رامه ته و، نه گهر له سهر دهستی که سیکی خراپی به د به ختیش هاته دی نه و کرده وهیه کی ناسایی له سروشت به در شهیتانی وه، که رامه ت نییه، بو نه وهی پله که ی که م بکاته وه و له و پیکه یه وه زبانی پی بگه یه نیت. دلنیا بن دزستانی خوی گوره به که پامه ت فریو ناخوات.

(۲)۔ نه گهر چی به هوی هه له کانیه وه له چوارچپوهی دوستایه تی خوی گوره ناچینه دهر وه، نه و دوستی خوی نه گهر چی هه له ش بکات، چونکه به قهستی هه له کانی نه کردوه، تا نه و ناسته ی پیغه مبه ر خوا ﷺ فرمویه تی: ((اِذَا اجْتَهَدَ الْحَاكِمُ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا اجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ)) رواه البخاری، واته: ((نه گهر دادر نه نیجتهادی کردو پیکای دوو پادشتی بو دهنوسریت و، نه گهر نیجتهادی کردو هالی کرد یه ک پاداشتی بو دهنوسریت))، که و بو نه و پاداشت دراوه ته وه، له سهر هه له کانی تاوانبار نابیت، له سهر راست پیکانه که شی دوو جار پاداشت ده دریتته وه.

خوای گه وره له هه له و له بیر چوونی ئەم نۆمه ته چاوپۆشی کردووه، هه روه مال کردووه ی نه و که سانهش خوش ده بیئت که به ناچاری و به زۆر پێیان کراوه^(۱)،

---

(۱) _ له م باره وه پێغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِنَّ اللَّهَ بَخَّاءٌ لِّأُمَّتِي عَنِ الْخَطَا وَالنَّسْيَانِ)) ابن ماجه والبيهقي وغيرهما، واته: ((به راستی خوای گه وره له هه له و بیرچوونه وه ی ئەم نۆمه ته ی بوردووه))، خوای گه وره له کردووه ی نه و که سانهش خوش ده بیئت که له سه ر نه نجام دانی ناچار کراون و به زۆر پێیان کراوه، له و باره وه خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ [النحل: ۱۰۶] واته: مه گه ر که سیک زۆری لی کرا بیئت وه دلێشی دامه زراو بیئت به باوه پ.

له باره وه خوی گه وره ده فهرموت: ((امن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون كلًا
من الله وملائكته وكتبه ورسله لا تفرق بين أحدٍ من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرناك ربنا
بیت المنصور (۲۸۵) لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا إِنَّا نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَاذِبِينَ))^(۱)، واته: پیغه مبه بریوی هینا به و نامه یه ی که بوی نیرواره له
په روه ردگار به وه له گه ل بریو داراندا هه مو بریویان هینا وه به خوا و فریشته کانی و
نامه کانی و په یامبه رانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ یه کیک له په یامبه رانی
(بریو داره کان) گووتیان (پیغه مبه رانی خوی پی گه یان دین نیمه ش) بیستمان
نرمان به ریمان کرد داوای لی خوشبوونت لیده که ین نه ی په روه ردگارمان و هر بۆ لای
تویه گه پانه وه خوا داوا له هیچ که سیک ناکات مه گه به نه اندازه ی توانای خوی
(سوودی) بۆ خوی هه یه هر چاکه یه ک بکات (با هر به دلش بیت) و (زیانی) بۆ
خزیه تی هر خراپه یه ک بکات (به عه مدی و نه دمای له ش) نه ی په روه ردگارمان لیمان
مه گه نه گه ر کرده وه یه کی پیو بیستمان له بیرچوو یا به هه گه گونا هیگمان کرد نه ی
په روه ردگار له سه رمان دامه نی باری قورس وه ک داتنا وه له سه ر نه وانه ی پیش نیمه
نه ی په روه ردگارمان به لای و امان به سه ردا مه ده که بۆمان هه ل نه گیریت و
گرناه کانمان بسره وه وه لیمان خوش به و میهره بانیمان له گه ل دا بکه توی
باریده ده رو کار سازمان که واته سه رمان بخه به سه ر گه لی بی بریویاندا.

---

(۱) _ نه مه نایه ته کانی کوتایی سوپه تی (البقرة) یه، سیفاتی دۆستانی خوی
گه رده ی تیدایه، نه وان بریویان به خواو هینا وه و نه وه ی که خوی گه وره دایبه زاندووه،
به خوا، فریشته کانی و، کتیبه کانی و پیغه مبه رانی بریویان هینا وه، سیفاتیان نه وه یه
که بریو به خوا ده که ن و، هر گیز له و بریوایه دا نین بتوانن له شه ریه ته که ی بچنه

دهره وه، به لام گومړاکان له وېروايه دان که به خواي گوره گېشتوون و پټويستيان به
 شريعت نيه، به لام دوستاني راستي خواي گوره وېروايان به خواي گوره هيناوه،
 شويني دهکون و، هرگيز له وېروايه دان نين که پټويستيان به شريعت نه ما بيت، له و
 وېروايه دان نين که پټويستيان به وانه نه ما بيت که خواي گوره داييه زاندووه، سيفه تيکي
 دیکه يان نه ويه که دان به هله وېرچونه وهی خو ياندا دهنين و، به رده وام له خواي
 گوره داواي ليخوشبون دهکن. سيفه تيکي دیکه يان نه ويه که ده لين: بيستان و
 گوپرايه لي دهبن، گرفتاره کاني خواو گرفتاره کاني پيغه مېره که ي ده بيستن و قبولي
 دهکن و گوپرايه لي خواو پيغه مېره که ي دهبن، نا نه ميه سيفاتي دوستاني خواي
 گوره.

به فرموده ی (صحیح) یحییٰ بن جابر بسود که خوی گه ورده نه و دوعایه ی قبول کردوه، فرموده تی: (قد فعلت) واته: به دنیایی جیه جیم کرد^(۱).
 عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْا بِسُكُوتِكُمْ بِاللهِ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة: ۲۸۵]،
 دَخَلَ قُلُوبُهُمْ مِنْهَا شَيْءٌ لَمْ يَدْخُلْهَا قَبْلَ ذَلِكَ شَيْءٌ أَشَدُّ مِنْهُ، فَقَالَ الشَّيْخُ بِسْمِ اللَّهِ: ((قُولُوا
 سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ))، قَالَ: فَأَلْقَى اللهُ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللهُ تَعَالَى: ﴿لَا يَكُنْفُ اللهُ
 مَنَّا إِلَّا وَشَفَعْنَا﴾^(۲) [البقرة: ۲۸۶] الآية،

(۱) - له هه موو پرسته یه کدا خوی گه ورده ده فرمودت: (قد فعلت) واته: به دنیایی جیه جیم کرد، ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ [البقرة: ۲۸۶] خوی گه ورده ده فرمودت: (قد فعلت) واته: به دنیایی جیه جیم کرد، ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْنَا عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ [البقرة: ۲۸۶] خوی گه ورده ده فرمودت: (قد فعلت) واته: به دنیایی جیه جیم کرد، ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ [البقرة: ۲۸۶] خوی گه ورده ده فرمودت: (قد فعلت) واته: به دنیایی جیه جیم کرد، ﴿وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶] خوی گه ورده ده فرمودت: (قد فعلت) وات: به دنیایی جیه جیم کرد. خوی گه ورده نه م نزیانیه ی قبول کردوه، وه کو نه و ی له (الصحيحين) دا هاتوه، نه مه یه سیفته ی دوستانی خوی گه ورده که له نایه پیرزانه وه به ده ست دیت. ته ماشاکه ن نه وان دان به وه دا ده نین که هه له ده کن و بیریان ده چیت وه، دانیان به وه دا ناوه، بانگه شه ی نه وه یان نه کردوه که باریندان وه له و تاوان ناکه ن.

(۲) - به لی، که خوی گه ورده نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْا بِاللهِ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة: ۲۸۵] نه و دیان به لاوه قورس و سه خت بوو، که خوی گه ورده له سه ر نه وه ی

که له دهروون و ویزدان و ناخیان دایه لییان ده پرسیتته وه، به راستی به لایانه وه
 سهخت و دژوار بوو، به چوکدا هاتن، فهرموویان: چهند کارو کرده وه یه کمان
 پیسپیردرا که توانای بهرگه گرتنیمان هه بوو، بویه گوپرایه ل بووین، به لام توانای
 بهرگه گرتنی نه مه مان نابیت، نه وه ی له م نایه ته دا هاتووه بهرگه ی ناگرین، پیغمبه ری
 خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی فهرموون: ((نایا ده تانه وی نه و قسانه بکه ن که نه وه کانی ئیسرائل
 کردیان و، گوتیان: بیستمان و سه ریچیمان کرد، ئیوه بلین: بیستمان و گوپرایه ل
 بووین، ئیتر گوتیان: بیستمان و گوپرایه ل بووین))، بویه خوای گه وره نه و نایه ته ی
 دابه زاند: ﴿أَمَرَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُتِبَ وَرُسُلِهِ لَا
 تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ [البقرة: ۲۸۶] پاشان خوای گه وره نه م
 نایه ته ی (نسخ) کرد به م نایه ته ی تر ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة: ۲۸۶]،
 که وا بوو نه و نایه ته (نسخ) ی نایه ته که ی پیش خو ی ده کات، پاش نه وه ی که
 ناماده یی خو یان بو قبول کردن ی نایه ته که پیشانداو، ئیمانیا ن پیهننا، هر چند
 قورسی و ناپه حه تیشی تیدا بوو، بویه خوای گه وره لییانی بوری و نایه ته که شی
 (نسخ) کردو، فهرمووی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة: ۲۸۶].

بنی قوله: ﴿أَوْ أخطأنا﴾ [البقرة: ۲۸۶]، قال الله: قَدْ فعلت: ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا ثَمِنًا خَلَقْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا﴾^(۱) [البقرة: ۲۸۶]،

(۱) - خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا خَلَقْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا﴾ وشعی (إِصْرٌ) واتای قورسی و نارپه حتی ده گه یه نیت، په روه ردگارا باری نورپسمان له سهر دامه نی وه کو ئه وهی که له سهر نوممه تانی پیش نیمه ت داناو، چونکه پیشتر خوی گه ورده به نی نیسپرائیلی سزا داو تووشی قورسی و نارپه حتی کرد بوون، له م باره وه خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿فَبِظَلَمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُجِلَّتْ لَهُمْ﴾ [النساء: ۱۶]. واته: به هوئی ستم کردند وه له لایه ن جووله که کانه وه هرپامان کرد لیان چند خوراکیکی پاک و خاوین که حالال کرا بوو بویان. هه روه ها خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ [الأنعام: ۱۴۶] واته: ته نها له سهر ئه وانه ی بوونه جووله که هرپامان کرد هه موو چرنوک داریک (بالدار یان ئازهل) و له (گوشتی) ره شه وولاخ و مه پرو بزیش پیوه کانیا نمان لی هرپام کردن مه گهر ئه وهی که به سهر پشتیانه وه بیت یا نه وهی به ریخوله کانیا نه وه بیت یا تیکه ل بوو بی و لکابی به نیسکه وه به هوئی سرکه شیانه وه ته و توله و سزایمان دان و بی گومان نیمه راستگوین. ته ماشا که ن کاتی که جووله که کان دلره قیان نواند خوی گه ورده شتانیکی له سهر شان دانان که توانای بارگ گرتنیان نه بوو، به و شیوه سزای دان. به لام ئه م نوممه ته کاتی که گوتیان: (بیسمنان و گوپرایه ل بووین) خوی گه ورده باری سهر شانی سووک کردن.

قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ: ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶]، قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ^(۱). واته: له ثوبین وعه بباسه وه
﴿وَلَيْتَ كَاتِبُكَ هُوَ ثَابِتُهُ دَابَهُ نِي﴾ ﴿وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُخَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة: ۲۸۴] واته: نه گمر
ناشکرای بکه ن نه وهی له دلتاندا به یا بیشارنه وه خوا مه حاسه به تان ده کات له سه ری
نه وسا خوش ده بیت له و که سه ی که به ویت و سزای که سیك ده دات که به وهی و خوا
به توانایه به سه ره موو شتی کدا، ثوبین وعه بباس فه رموی: له و باره وه شتی که چوبه
دلیانه وه که هر گیز پیشتر شتی له وه به هیتر نه چوو بووه نیوی، نه وه بوو
پیغه مبه ری خوا ﷺ پنی فه رموون: ((بَلِّغِ بَيْسْتَمَانَ وَكُوَيْرِيَه لَ بُووین وَتَه سَلِیم
بووین))، ده لیت: نیر خوی گه وره نیمانی خسته دلیانه وه، بویه خوی گه وره نه
ثایه ته ی دابه زاند: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة: ۲۸۶] تا ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ [البقرة:
۲۸۶]، خوی گه وره فه رموی: (قَدْ فَعَلْتُ) واته به دلیایی جیه جیم کرد: ﴿رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِمْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ [البقرة: ۲۸۶] خوی گه وره فه رموی:
(قَدْ فَعَلْتُ) واته: به دلیایی جیه جیم کرد: ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶] خوی گه وره
فه رموی: (قَدْ فَعَلْتُ) واته: به دلیایی جیه جیم کرد .

(۱) _ صحیح: أخرجه مسلم (۱۲۶)، من حدیث ابن عباس رضی الله عنه بلفظ قریب جداً من
هذا الذي ساقه شيخ الإسلام، ونحوه عند مسلم أيضا (۱۲۵)، من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه.

هه روره ها خوای گه وره ده هه رمویت: ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^(۱) | الأحزاب: ۵ | واته: هیچ گونا میکتان له سر نییه لهو (بانگ کرده دا) که به نه زانین گوتبیتتان (پیش هاتنی نه و نایه ته) به لام (گونا هبار ده بن) نه گهر به دل و به ده ست نه نقه ست بیکه ن و خوا لی بورده ی مبه ره بانه.

وقد ثبت في ((الصحيحين)) عن النبي ﷺ من حديث أبي هريرة وعمر بن العاص مرفوعاً أنه قال: ((ذَا اجْتَهَدَ الْحَاكِمُ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا اجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ))^(۲) واته: له نه بی هوره مبه ره وه و عه مر ی کو پی عاصه وه ﷺ له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ ده گپ نه وه هه رمویه تی: ((نه گهر دادوهر نیجتهیادی کردو پیکای دوو پاداشتی هه یه و نه گهر نیجتهیادی کردو هه له ی کرد ته نها پاداشتیکی هه یه)).

(۱) - ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا میکتان له سر نییه لهو بانگ کرده دا که به نه زانین گوتبیتتان پیش هاتنی نه م نایه ته، ﴿وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام گونا هبار ده بن نه گهر به دل و به قهستی بیکه ن، نا نه مه تاوانی تیدایه، چونکه نه وه ی دل به قهستی بیکات تاوانه، به لام نه وه ی که به هه لهو له بیر چون کرا بیت خوای گه وره نه م نوممه ته ی له سر سزا نادات، په حم و به زه بیان پیده کات، له سر بیان سوک ده کاته وه، چونکه ته سلیم بوون و ئیمانیا ن هیناو و هیچ به ره لهستی هکیان نه کرد، به هاوشیوه ی نه و به ره لهستی هکی که به نو ئیسرائیل نو اندیا ن، به لکو نه م نوممه ته گوتیا ن: ((بیستمان و گوپرایه ل بووین)).

(۲) - نه مه ناماژه یه بو نه وه ی که دادوهر هه له ده کات، نه و که سه ی نیجتهیادیش ده کات هه له ده کات، به لام به قهستی هه له یان نه کردووه، بویه خوای گه وره لی ی بردن و، له سر نیجتهیاده که شیا ن پاداشتی کردوون، نه مه به شیکه له به زه یی و نزل ی خوای گه وره، مه به ست به و که سه ی نیجتهیاده ده کات زانایه که که به پله ی

ئىجتىھاد گە ىشتىبىت، تەماشاکەن ئەگەرچى بە پلەى ئىجتىھادىش بگات پەنگە ھەل بگات، بەلام خوای گەورە لىى دەبوری و لەسەر ئىجتىھادە کەشى پاداشتى بۆ دەنوسىت. کە سانیک دەلین: ئىجتىھاد کردن مافی ھەموو کەسیکە، کەسى ئاسایی و نەفامىش توانای ئىجتىھاد کردنى ھەپە، ھەموو کەسیک ئىجتىھاد دەکات، دلتیا بن ئەو جۆرە قسانە گومراپىيە _ پەنا بە خوا _، دلتیا بن کە سانیک دەلین: ئىجتىھاد کردن مافی ھەموو موسلمانیکە، کە سانى ئاسایی و نەفامىش مافی ئىجتىھاد کردنیان ھەپە، بەلام دلتیا بن قسەکانیان گومراپىيە کى پەتییە _ پەنا بە خوا _، لە پاستیدا ئىجتىھاد کردن تەنھا مافی زانایانى شایستەى خو بۆ نامادە کردووە وەکو چوار پیشواکەى خاوەن مەزھەبەکان و ھاوشیوہکانیان، ئەوانەى کە مەرجەکانى ئىجتىھادیان تیدا بەدى ھاتووە، ئەمە بەرزترین پلەکانى ئىجتىھادە. ئىجتىھادیکی دیکەش ھەپە کە پلەکەى لەیەکەم کە مەرەو بریتیە لە تەرجیح و پەسەند کردن لە نیوان گوشتارى زانایاندا، واتە: گوشتارى ئەو زانایانەى کە بەلگەکان پالېشتى دەکەن، وەرەدەگریت، ئەمە بە (المذھبي) ناودەبەن کە بریتیە لە ئىجتىھاد کردن بە تەرجیح و پەسەندکردن، جۆرى یەکەم بە (الأجتھاد المطلق) ناو دەبەن، جۆرى یەکەم جگە لەو کەلە زانایانەى کە مەرجەکانى ئىجتىھادیان تیدا ھیچ کەسیکی دیکە توانای بەسەریدا نابیت، بەلام ئىجتىھادی جوزئى یا ئىجتىھادی تەرجیحى ئەمە ئەو کە سانەى کە زانستى شەرى دەخوینن و، گوشتارى زانایان و بەلگەکانیان دەزانن دەتوانن ئەنجامى بدەن، ئەو کە سانە نابیت وەکو جۆرى یەکەم ئىجتىھاد بکەن، نەخیر، بەلکو تەنھا تەماشای گوشتارى زانایان دەکەن و، ئەوہى کە بەلگەکان پالېشتى دەکەن وەرەدەگریت، شامەد لە فەرموودە کە ئەوہیە کە فەرموویەتى: ((وَإِذَا اجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ)) ئەمە نامارەپە بۆ ئەوہى کە کەلە زانایانىش پەنگە ھەلە بکەن، ھیچ کەسیک مەعصوم و پارىزراو نییە.

که وا بوو خوای گه وړه موجته هیدی هه له کاری تاوانبار نه کړدوه، به لکو بوو
نیجته بهاده که ی پاداشتی داناوه، له هه له که شی خوش بووه، به لام نه و موجته هیده ی
ی ده بیټکیت دوو پاداشتی هه یه، بویه نه م له نه و چاکتره.

که وا بوو له بهر نه وه ی وه لی و دوستی خوای گه وړه شیاو هه له بکات، بویه
له سر خه لکی واجیب نییه باوه پ به هه موو نه وانه بکه ن که وه لی و دوستی خوا
ده یلټ^(۱)،

(۱) - نه مه یه دهره نجامی نه و لیکن لینه وه یه که له سره تای نه و به شه وه تا ئیره
باس کراوه، نه مه یه نه نجامه که، نه گهر وه لی جار به جار هه له بکات و مه عصوم و
پاریزد او نه بیټ، واجیب نییه ئیمه هه موو نه و شتانه قبول بکه ن که ده یلټ، نابیت
باوه پمان به مه عصومیه ت و پاریزد او یتیشی هه بیټ، به لکو نه گهر به لکه کانی قورپان و
سووننه ت پالپشتی گوشتاره کانی بکه ن نه و وه ری ده گرین و، نه گهر پیچه وانه ی قورپان
و سووننه تیش بوون نه و په تکراره ته وه، به لام نه مه له پیزی که م ناکاته وه، چونکه نه و
پاداشتی دراوه ته وه، وه کو نه وه ی له فهرمووده که دا هاتووه ((وَإِذَا اجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ
أُخْرٌ)) نه و پاداشت دراوه ته وه، بویه له پیزی که م نابیته وه، چونکه توانای خوای
خستوته کارو، به قهستی هه له ی نه کړدوه، که وا بوو پیو یسته له پیزی نه هلی زانست
که م نه که ی نه وه و، به دوا ی که م و کورتیه کانیا ندا نه گهر پین و له مه جلیسه کاند ا قسه یان
بی نه لټین و، ناو و شور تیان نه زپینین نه خیر، نه مه نه گهر زانا بن. به لام نه گهر نه هلی
نیجته به نه بن له بڼه په ته وه جایز نییه به هیچ جوریک نزدیکی نیجته به بڼه وه، چونکه
له هر حال و باریکدا نه و هه له یه، تا نه و ناسته ی نه گهر پیکابیتیشی هر به هه له دا
چووه، چونکه مه رجه کانی نیجته بهادی تیدانییه، له باره و پیغه مبه ری خوا ﷺ
ده فهرمویت: ((مَنْ قَالَ الْقُرْآنَ بِرَأْيِهِ وَمَا لَا يَعْلَمُ فَلْيَبْئُوهُ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَأَخْطَأَ وَلَوْ أَصَابَ))
لانه: فهرموویه تی: ((هر که سیك به گویره ی هه و او ناره زوواتی خوی و به بی نه وه ی
زانستی هه بیټ قورپان ته فسیر بکات ولیکی بداته وه، با جیگه یه که له

ناگردا بق خوی دیاری بکات، وه مه‌له‌ی کردووه نه‌گه‌ر چی پیکابیتی))، چرنکه
 پیکانه‌که‌ی دهره‌نجامی زانین و لی‌هاتوویی نه‌بووه به‌لکو ته‌ن‌ها پیکه‌وت بووه، مه‌له‌ی
 چونکه له‌ قورپاندا نیج‌تی‌ه‌ادی کردووه به‌بی زانستی ته‌واو.

مهگر پیغه مبه ر بیټ^(۱)، به لکو جایز نییه دوستی خوا پشت به و شتانه بیه ستیت که به دلی دادیت^(۲) مهگر موافیق و سازیری شهرع بن وه نابیت پشت به وه بیه ستیت که به دلیدا دین و، به بۆچوونی خوی نیلهم و نیگاو پاسپارده یه که له خوی هه قه وه، به لکو پیویسته هه موو نه وه ی که به دلیدا دین بگه پینیتته وه بۆ نه وه ی که موحه ممه هه هیناویه تی، نهگر موافیق و سازیری بوو با قبولی بکات و، نهگر موخالیفیشی بود با قبولی نه کات، نهگر نه شیرانی ئایا موافیق و سازیریتی یان موخالیف و پیچه وانه یه تی با تیایدا بوه ستیت^(۳).

(۱) چونکه پیغه مبه ران له هه له و تاوانکردن پاریزراون و مه عصومن.

(۲) نابی خه لک هه موو نه وه ی که وه لی ده یلیت به بی چهن و چوون وه ریگرن، مهگر له وه دلنیا بیټ که به لگه کان پالپشتی ده که ن. هه تا خودی خوشی نابیت پشت به و نه ندیشه و خه یال و شتانه بیه ستیت که به بیری دا دین، مهگر له وه دلنیا بیټ که به لگه کانی قورپان پالپشتی بکه ن، با نه لیت: نه مه که پامه ته نه مه موکاشه فه یه وه کو نه وه ی که سانیکی گومرا ده یلین، به لکو هه موو نه و شتانه ی که به دلیدا دین با بۆ به لگه کانی قورپان و سووننه تی بگه پینیتته وه، با یه کسه ر وه ری نه گریت، چونکه په نگ له لایهن شه یتانه وه بیټ، عومه ر ﷺ نه و پیاوه هیچ شتیکی وه رنه ده گرت تا له وه دلنیا ده بوو که قورپان و سووننه ت پالپشتی ده که ن.

(۳) موافیق و سازیری شهرع بن به وه ی که بیگه پینیتته وه بۆ به لگه کانی قورپان و سووننه ت، به نمونه نه گر له حوکمیکی شهرعی دا بیروکه یه کی بۆ دروست بوو، نه ماشات کرد واجیبه یان موسته حه به یان حه پامه یان مه کپوهه بیگه پینه وه بۆ قورپان و سووننه ت. نه و بیروکه و نه ندیشه و شتانه ی که بیریدا دین با بۆ قورپان و سووننه تی بگه پینیتته وه، تیر نه گر سازیری بوون نه و هه قه و نه گر پیچه وانه شی بوو با وازی لی بینیت، له کاتی که نه گر یه کی که له و دوانه شی بۆ پوون نه بویه وه با بوه ستیت.

ھەلىقىسى خەلىك بەرامبەر بەۋەلايەت و دۇستايەتى

لەم دەروازەيەدا جەماۋەرى خەلىك سى جۇرن^(۱): دوو لاو ناۋەپاستىك.

لەۋانە: كەسانىك ھەن ئەگەر باۋەپيان وابوۋ كە كەسىك دۇستى خۋاي گەۋرەپ
ئىتر موافىق و سازيارى دەبن لە ھەموو ئەۋ شتانەدا كە وا دەزانىت دۇستەكە نەر
كەسەى دۇستى خۋايە ھەر شتىك بە دلى دابىئ ئەۋە لە پەرۋەردگارەۋەيە^(۲)، ئىتر
ھەموو كاروكرەۋەكان بۇ خودى خۋى دەگەپىنىتەۋە^(۳).

(۱) _ ھەلىقىسى جەماۋەرى خەلىك بەرامبەر بە ۋەلى و دۇستانى خۋاي گەۋرە سى
جۇرە: لەۋانە كەسانىك لەۋ باۋەپەدان كە دۇستانى خوا لە ھەلەۋ تاۋان پارىزراۋن و
ھەموو ئەۋەى كە دەلىن پاستن، دلىا بن ئەمە پۇچۋون و زىدەپۇيىيە و پىچەۋانەى
قورپان و سوۋنەتىشە، جۇرىكى دىكەى خەلىكش گۇيىان پى نادەن و بە ھىچيان
دانانىن ئەمەش ديسان پىچەۋانەى قورپان و سوۋنەتە، جۇرىكى ترى خەلىك مىان
پەۋن و دەلىن: ئەگەر گۇفتارى ۋەلى و دۇستانى خۋاي گەۋرە سازيارى قورپان و
سوۋنەت بن ھەقەۋ، ئەگەر پىچەۋانەى قورپان و سوۋنەتىش بوۋن ھەلەيە، نالىن:
باتل و پوۋچە، چونكە لە نىۋان ھەلەۋ باتلدا جىاۋازى ھەيە، باتل ئەۋ قسانەيە كە
كەسەكە بە قەستى دەيكات، بەلام ھەلە ئەۋ كاروگۇفتارەيە كە بە قەستى نايكات
بۇيە بە ھەلە ناۋدەبرىت.

(۲) _ ئەمە قەسەى صۇفەيەكانە كە دەربارەى شىخەكانيان دەيكەن، دەلىن: ئەۋان
ئەۋلىاۋ دۇستانن، قوتبن و ... ھتد.

(۳) _ چونكە دەلىن: دۇستانى خوا پاستەۋخۇ شت لە خواۋە ۋەردەگرن،
پىۋىستيان بە قورپان و سوۋنەت نىيە، بەلام دلىا بن ئەۋ جۇرە قسانە پۇچۋون و
زىدەپۇيە _ پەنا بە خوا _، بەگۇيرەى ئەم قسانە بىت ئەۋان لە پىغەمبەران پە
بەرزتن، بۇيە وا دەزانن كە دۇستان لە پىغەمبەران پە بەرزتن.

لهوانه: که سانیکی دیکهش هه ن نه گه ره وه لی و دۆستانی بینن قسه به کی کرد یان
 ندره وه به کی پیچه وانه ی شهرعی نه نجام دا نه وا به ته وای له وه لایهت و دۆستایه تی
 خوای گه وره ده یکاته دهره وه^(۱)، نه گه رچی که سیکی موجته میدی هه له کاریش
 برینت^(۲).

(۱) - نه مه ته ره فی دووه مه، وا تیکه یشتوون که ته نها به هه له کردنی زانا له چوار
 چیره ی شهرع به ته وای ده چیته دهره وه، ئیتر دۆستی خوا نینه، له راستیدا نه مه
 زنده بژییه له به هه له دانانی دۆستانی خوادا، چونکه نه و که سه وه لی و دۆستی خوای
 گه وره به نه گه ر چی هه له ش بکات و، له هه له که شی بور دراوه له لایه ن خواوه، وه کو
 ناره ی له فهرمووده که دا هاتووه: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ [البقرة: ۲۸۶]
 خوای گه وره ده فهرمویت: (قَدْ فَعَلْتُ) واته: به دلنیا یی جیبه جیم کرد. دۆستی خوای
 گه وره ته نها به هه له کردن له چوار چیره ی وه لایهت و دۆستایه تی ناچیته دهره وه،
 ی ئیجتیهادی کردو هه له ی کرد له دۆستایه تی خوای گه وره ناچیته دهره وه، دۆستی
 خوای گه وره شه وه له ده کات.

(۲) - نه گه ر گوفتارو کرداره کانی به قهستی نه کرد بیئت، به لکو ئیجتیهادی کرد
 بینت وای زانیبیئت پیکایه تی به لام هه له ی کرد بیئت، له هه له که ی بور دراوه وه له سه ر
 ئیجتیهاده که شی پاداشت ده دریتته وه، له وه لایهت و دۆستایه تی خوای گه وره ش
 ناچیته دهره وه، چونکه دۆستانی خوا له بواری ئیجتیهادیشدا هه له ده که ن، به لام
 نه گه ر به قهستی سه رپیچی شهرعی خوا بکات، چه رام کراوه کان حه لال بکات، نه وا له
 وه لایهت و دۆستایه تی خوای گه وره ده چیته دهره وه، بۆ نمونه به قهستی خراپه و
 کرده وه ی ناشیرین نه نجام بدات و بانگه شه ی دۆستایه تی خوای گه وره ش بکات و
 بانگه شه ی نه وه بکات که نه و کرده وانه زیانی پیناگه یه نن، نه وا با دلنیا بیئت که له
 دۆستایه تی خوا ده چیته دهره وه وه ده بی به دۆستی شه یتان.

چاکترین و باشتترین بۆچوونیش له م بابته دا مام نئوه ندییه، که هیچ که سیک به
مه عصوم و پارینزاو یان به تاوانبار دانه نریت، له کاتیکدا نه گهر که سه که موجته هیبتیک بیت
و هه له ی کرد بن، نیت نابیت له هه مو نه وانه دا که ده یلئت شوینی بکه ویت، هه روه ها دهن
برپاری کوفرو له پنی پاست لادانیسی به سهردا نه دات نه گهر نیجتیهادی کرد بیت^(۱).
به پاستی واجیبی سهره کی له سهر تیکرای جه ماوهری خه لک نه وهیه که شوینی
نه وه بکه ون که خوی گهره به پیغه مبه ره کهیدا ناردویه تی^(۲)

(۱) _ نه گهر نیجتیهادی کرد بیت، به لام نه گهر به قهستی نه نجامی دابیت برپاری
کوفرو له پنی لادانی به سهردا ده دریت، چونکه نه مه له پووی نیجتیهاده وه نه کراره،
به لکو نه وه سهر که شی و یاخیبونه، که وابوو به باشی له مه وردبنه وه.
(۲) _ له سهر تیکرای جه ماوهری خه لک نه ولیاو غهیری نه ولیاش واجیبه شوینی
نه وه بکه ون که خوی گهره بۆی دابه زاندوین، هیچ که سیک توانای نه وهی نییه له
چارچیوهی نه وهی که خوی گهره بۆی دابه زاندوین بچیتته دهره وه، هه مووان
به ندهی خوان و واجیبه شوینی نه وه بکه ون که خوی گهره بۆی دابه زاندوین، با
هیچ که سیکیش بانگه شی نه وه نه کات که ده توانیت له چوارچیوهی شرع بچیتته
دهره وه، شوینی نه وه نه که ویت که خوی گهره بۆی دابه زاندوین، با وا نه زانیت که
بوه به ولی و دوست و نیت هرچی تیدا نییه و ههر شتیک بکات ده یکات و ههر شتیک
بلیت ده یلئت، چونکه بوه به دوست، نه مه دوستی شه یقانه و دوستی په حمان نییه.
خوی گهره ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُخَاطَبُوا فِيكُمْ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ۶۵] واته: نه خیر خویان به باوه پدار
نیشان ده دهن) برپا دارن تا تو نه که نه دادوهر له ههر ئازاوه و دووبه ره کی به کی
نیوانیان دا له پاشان له دهرونیان دا ههست به هیچ بیزاری یه که نه که ن له و برپاره ی
تو داوته و مل که چ بن به ملکه چی یه کی ته واو، لیره دا خوی گهره سویتند ده خوان
که هیچ که سیک نیمانی نییه تا پیغه مبه ری خوا ﷺ نه کاته دادوهر بۆ هه مو نه
ئازاوه و دووبه ره کیانه ی که له نیوانیاندا پوو ده دهن.

ماده ۴۸۴ که سبک مוחاله‌فیه گوشتاری هندی له زانایان مکات و گوشتاری هندیکی
برای قبول نیست، نه و این سبک نییه نومه‌نی نه و ی بدانه یان که مוחاله‌فیه
گوشتاری هندی له زانایانی کرده و^(۱)، بلیت: نه موه مוחاله‌فیه شرعی کرده^(۲).

(۱) نه ماشاکن، نه گهر خيلاف و جبارازی له ننيوان زاناياندا هاوسهنگ بڼه
 بهلگي پاست به لای هيچ کاميانه وه دهر نه کړوت، به لکو هر به کينکيان بانگ شهي نه وه
 مکت که به لگ پاسته که به لای نه وه وه به و پينکاريه تي، ليره دا هيچ نکولبه ک له و که سانه
 بکړنت که نه گهر شويني به کينک له مه سه له نيچتيا ديه کان که وتن، به لام نه گهر به لگي
 پاست به لای به کينک له زانايان وه دهر که وت، نه وا پتويسته شويني نه و به لگ پاسته
 بکړين که به لای نه وه وه دهر که وتوه. پتويست به به کينک له و شته ي سهر وه ده کات،
 به کم: نه وه به که به لگي پاست به لای هيچ کاميانه وه دهر نه که ویت و هر که سينکيان
 بانگ شهي نه وه بکات که پاست به لای نه وه وه به و خوی پينکاريه تي، نه و کاته هيچ
 نکولبه ک له و که سانه ناکړنت که نه گهر شويني به کينک له مه سه له نيچتيا ديه کان که وتن،
 چرکه ليره دا ناتوانريت گوښاري به کينک له زانايان به سهر نه وي تر دا فېز بکړنت،
 چرکه مه مرويان به کسانن، دوو هم: نه وه به که به لگي پاست به لای به کينکيانه وه بيت،
 ليره دا پتويسته گوښاري نه و زانايه وهر گرين که به لگ پاسته که ي پنيه، نه گهر چي له
 گل ه و او ناره زوواتي نيتمه دا بگونجيت يان نه گونجيت.

بز هیچ که سینکیش نییه نکولی له مروفیک بکات که گوفتاری زانایه کی موخالیفی
 وەرگرتووه، له حاله تیکدا نه که ر به لگی راست به لای هیچ زانایه که و ده رنه که وت.

(۲)۔ چونکہ موخالہ فی شہری نہ کردوہ، بہ لکو تہا موخالہ فی گوشتاری
 بآبہ کی کردوہ، گوشتاری زانیہ کی تری وەرگرتوہ، کہ لہ گہ ل نہ ودا یہ کسان
 بودہ، چونکہ ہر دوو زاناکہ بہ لگی راستیان بہ لاوہ دہرنہ کہ وتوہ، ہر یہ کینکیشیان
 بانگشہ بز راستیتی خوی و پینکاویتی خوی کردوہ، بویہ لیرہ دا ہیچی تیدا نییہ
 نگر گوشتاری بہ کیک لہ و زانایانہ وەرگرت و، ہیچ نکولہ کی لی ناکرت۔

وقد ثبت في ((الصحاحين)) عن النبي ﷺ أنه قال: ((قد كان في الأمم قبلكم عُذُورٌ، فإن زُكُنْ في أُمْنِي أَخَذَ فَعَمُرَ مِنْهُمْ))^(۱) صحيح: أخرجه البخاري (۳۶۸۹)، من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً، ومسلم (۲۳۹۸) من حديث عائشة مرفوعاً. واته: پیغمبرِ مبری خوا ﷺ فرموده‌تی: ((له نومه تانی پیش نپوه دا که سانیک هه بوون خاوه نی نیلهام بوون، نه‌گه ر له نومه ته که ی مندا که سانیک هه بن نه‌وا عومه ر له‌وانه)).

(۱) _ نه‌وه عومه‌ری کوپی خه‌تتابه ﷺ موله‌م بووه _ موله‌م: نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره شتیک ده‌هاویته نیو دلی به‌نده که‌یه‌وه‌وای لیده‌کات شتیک نه‌نجام بدات یان وازی لی بینیت، نه‌وش پله و پایه‌یه که خوی گه‌وره به‌ه‌ندی له به‌نده‌کانی خزیوه تایبه‌تی ده‌کات _ به‌شایه‌تی دانی پیغمبرِ مبری خوا ﷺ، چه‌ندین شتی فرموده که قورنانی پیروزی له‌سه‌ر دابه‌زیوه، له زانست و لیها تووی و باشیتیدا به‌م پله‌ب که‌یشتوره، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا جار به‌جار عومه‌ر ﷺ هه‌له ده‌کات، دواتریش شیخ الإسلام _ په‌حمه‌تی خوی لی بی _ چه‌ند نمونه‌یه که‌مان له‌وه‌لانه بز ده‌هینیت‌وه، که خودی خو‌شی دانی پیداناوه، که‌وا بوو له هه‌له‌و تاوان پاریزراو نه‌بووه له کاتی‌کدا که له گه‌وره دوستانی خوی گه‌وره‌یه‌و، پیغمبرِ مبری خواش ﷺ شایه‌تی بز داوه که فریشته‌کان قسه‌یان له‌گه‌لدا کردووه، پاریزراو نه‌بووه نیت‌ر ده‌بی بارو‌حالی که‌سانی غه‌یری نه‌و چون بیت.

وروی الترمذی و غره عن النبي ﷺ أنه قال: ((لو لم أُنْعَثْ فيكُمْ لُبْتُ فيكُمْ غَمْر))^(۱)
 مؤيد: قاله المحلوني في ((كشف الخفاء)) (۲۱۲۰). وقال الشوكاني في ((الفوائد
 المجموعة)) (ص ۳۳۶): رواه ابن عدي عن هلال بن شاذان وفي إسناده وضاع.

قلت: أخرجه ابن عدي في ((الكامل)) (ص ۱۰۷۱)، ترجمة زكريا بن يحيى أبو يحيى الوقار
 المعري، وزكريا قد أتمم بوضع الحديث.

قلت: ولمزيد بحث، انظر تعليق المعلمي - رحمه الله - على ((الفوائد المجموعة)).

وأنه: پیغه مبری خوا ﷺ فه رمويه تی: ((نه گهر منتان بؤ نه نیرد رایه به دلنیا یی
 عومرتان بؤ ده نیردرا)).

---

(۱) - به لی، نه و فه رموده له پیغه مبری خواوه ﷺ گیردراوه ته وه، به لام چه ند
 شتکیان له باره یه وه گوتوه، لی ره شدا که شیخولئیسلام - په حمه تی خوی لی بی -
 باسی ده کات، پشتی به قسه ی نه و که سانه به ستوه که فه رموده که به هیز ده که ن،
 چه ند فه رموده یه کی دیکه ش شاهیدی بؤ ده دن که عومر ﷺ که سیکی خاوه ن
 نبلهام بووه.

وفي حديث آخر: ((إِنَّ اللَّهَ ضَرَبَ الْحَقُّ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ وَقَلْبِهِ))^(۱) واته: ((به پاسنری خوای گه وره هه قی خستوتنه سهر زمان و دلی عومره وه)).
 وفيه: ((تُوْ كَانَ بَغْدِي نَبِيٌّ لَّكَانَ عُمَرُ))^(۲) واته: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمودیه تی: ((نه گه ر پیغه مبهریکی تر له دواى من بوايه به دلنیا یی عومره ده بو)).

(۱) _ صحیح بمجموع طرقه: أخرجه الترمذي (۳۶۸۲)، وأحمد (۹۵/۲) من طريق خارجة بن عبدالله (بن سليمان بن زيد بن ثابت)، عن نافع، عن ابن عمرو مرفوعاً. وخارجة ضعفه أحمد والدارقطني، وقال ابن معين: ليس به بأس، وقال ابن عدي: عندي لا بأس به.

قلت: لكنه قد توبع تابعه نافع بن أبي نعيم (وهو ابن عبدالرحمن بن أبي نعيم)، كما عند أحمد (۵۳/۲).

قلت: وقد ورد الحديث من طريق أخرى من حديث أبي ذر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً عند أبي داود (۲۹۶۲)، وأحمد (۱۶۵/۲ و ۱۷۷)، وابن ماجه في الفتن (۱۱)، وابن أبي شيبة (۲۱/۱۲)، وأخرجه أبونعيم في ((الحلية)) (۴۲/۱)، من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً، وابن أبي شيبة (۲۵/۱۲).

شایه تیدانیتکه له پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ عومره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له گه لّ نه وه شداهه له دهکات، که وا بوو ده بی که سانی دیکه چۆن بن که بانگه شه ی پاریزاویان بۆ ده کړی.
 (۲) _ في إسناده مقال: أخرجه الترمذي (۳۶۸۶)، من طريق مشرح بن هاعان، عن عتبة بن عامر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً، وهو عند أحمد أيضاً (۱۵۴/۴)، وفي مشرح بعض الكلام.

وَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ: اقْتَرِبُوا مِنْ أَقْوَاهِ الْمُطْلِعِينَ، وَاسْمَعُوا مِنْهُمْ مَا يَقُولُونَ، فَإِنَّهُ تَحْلِي لَكُمْ أُمُورَ صَادِقَةً^(۱) واته عومەر دهیفرموو: له زاری گوێپرایه لکاران و خواپهرستان نزیك بنه وه، گوئیستی نه وه بن كه دهیلین: چونكه شتگه لیکی راستیان بۆ ناشكرا ده بیئت. وه نه و شته راستانهش كه پیشه و عومهری كوپى خه تباب ﷺ پێی پاگه یاندوین كه بۆ خواپهرستان و گوێپرایه لکاران ناشكرا ده بیئت، بریتیه له و شتانهی كه خوای گه و ره بۆ نه و خواپهرستانه ی ناشكرا ده كات، چونكه جیگیر بووه كه دۆستانی خوای گه و ره چه ندین موخاته بات و موكاشه فاتیان بۆ ده كریت، وه چاكترین كه سانی نه م ئوممه تهش كه موخاته بات و موكاشه فاتیان بۆ ده كریت پاش نه بو به كر عومهری كوپى خه تبابه ﷺ^(۲)، چونكه چاكترین كه سانی نه م ئوممه ته پاش پیغه مبهری خوا ﷺ نه بو به كر پاشان عومهر ﷺ^(۳).

(۱) _ لم أقف عليه بهذه اللفظ، لكن أخرج أبو نعیم في ((الحلیة)) (۵۱/۱)، عن عمر قال: جالسوا التوابین فإنهم أرق أفئدة.

به لای خوای گه و ره خواپهرستان گوێپرایه ل کاران بۆ راستی پێنموونی ده كات، شتانیکیان لی قبول ده كات كه له غهیری ئه وانی قبول ناكات، به لام بانگه شه ی نه و هیان بۆ ناکریت كه له هه له و تاوان مه عصوم و پارێزراو بن، به لام له راستیدا نه وان شایسته ترن به راستی.

(۲) _ به لای، نه و موخاته بات و موكاشه فات و ئیلهامه له راستیدا ته نها فریشته كان ده یانخسته سه ر زمانی پیشه و عومهری كوپى خه تاب ﷺ یاخود كه سانی تر به هزی به هیزی ئیمان و یه قین و زانسته كه یانه وه.

(۳) _ پیشه و نه بو به كر ﷺ راستگویه، پیشه و عومهری كوپى خه تابیش خاوه ن ئیلهام (مولهم) بووه، صیدی قیش له مولهم چاكتره، صیددیق ئه و كه سه یه كه نۆد راستگویه و، درۆی لێناوه شیته وه و، هیچ شتیكیش له وانه ی كه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ

مانوده به درو دانانیت، هیچ گومانیکی خرابیش ناکه ویتله دلیه وه سه باره د به وه دی که
 پینه مبه ری خوا ^{سینه} نه دجامی داوه، جگه له پیشه وا نه بوبه کر ^{سینه} هیچ که سینی تر
 به شنه نه که یشتوده، چیرۆکی حوده بییه و، کوچی برایی پینه مبه ری خوا ^{سینه} و
 جانی هه لکه راوه کان که زه کاتیان نه دا ناماژده بو نه وه ده که نه، نه مانه چهند
 هه یوستنیکه نه بوبه کر ^{سینه} که بو هیچ که سینی تر پوینه داوه، هه مووان له و
 هه یوستانه دا هه ندی برایی و دوو دلییان بو دروست بوو، جگه له پیشه وا نه بوبه کر
^{سینه} که وه کو کینو و شاخه کان جیگیر بوو، دهره دجامیش پاکی و چاکی بوو، نیت
 بییان بللن بویه وه که نه بوبه کر له سه ر پاستیه، بویه له پیشه وا عومری کوپی
 هه تناب ^{سینه} چاکتره.

له له رموده ی (سبح) دا جیگیر بووه که عومر به خاوه نلها می نه م نومست
دهست نیشانکراوه، نیت هر که سینی موله م و موحه ددهس له نومستی
موحه مده دا دهست نیشان بکړیت، بنگومان عومر ﷺ له و چاکتره ^(۱)، له گڼ
هه موو نه مانه شدا عومر ﷺ نه وه ی جیبه جیده کرد که له سهری واجب کرا بوو، بزیه
هه موو نه وه ی که ده که وته دلپوه بو نه و شرعی ده که پانده وه که بو پیغه مبری
خوا ﷺ دابه زیووه ^(۲)، جار به جار موافیق و سازیری شرعی که ده بوو نیت ده بوو
به کیک له فزیه و چاکه کانی عومر ﷺ، وه کو نه وه ی چندين جار قورپان له سر
گوفتاره کانی دابه زیووه ^(۳)،

(۱) _ نه م شته له سر پیشه و عومری کوپی خه کتاب ﷺ سنوردار نه کراوه،
پیده چی له نیتو موسلمانانیشدا که سانیکي تری له و جوړه هه بن به لام بنگومان عومر
له هر هه موو نه وانه به ریزترو چاکتره که شتانیکی له و جوړه یان بو هاتوته دی. له گڼ
هه موو نه وانه شدا عومر هه له ده کات. نا نه مه یه مه به سستی سهره کی شیخولنیسلام _
په حمه تی خوا لی بی _ که نه که ر مړو له به رزترین پله دا بیت هه رگیز مه عصوم و
پاریزراو نابیت.

(۲) _ نه مه پیشه و عومری کوپی خه کتابه ﷺ خوی گه وده له زانست و
موکاشه فو شتی تری پیبه خشیوه، له گڼ نه وه شدا پشت به و نیلها م و ته حدیس و
موکاشه فو شتانه نابه سستی که ده که ویته دلپوه، به لکو هه موو نه وانه ی بو سووننه ی
پیغه مبری خوا ﷺ ده که پانده وه.

(۳) _ له سی شتدا قورپان له سر گوفتاره کانی پیشه و عومری کوپی خه کتاب
ﷺ دابه زیوه، په که م: ده باره ی به دیل گیراوه کانی به در، چونکه موسلمانان هفتا
که سیان له نازاو به جهر که کانی قوره یش به دیل گرت، پیغه مبری خوا ﷺ پانزی
به هاوه لانی خوی کرد، سه باره ت به وه ی که چ بکن؟، که سانیکیان وایان پی باش

بوو که فیدیه یان لی وهرگیری و نازاد بکړین، له وانهش پېشه و نه بوبه کر ﷺ بوو،
 به لام عومر ﷺ فهرمووی: نه خیر، پټویسته له ملیان بدریت، نه مه به که م غه زای
 موسلمانانه، پټویسته له ملیان بدریت، تا که سانی تر بسلمینه وه وازبینن، بویه
 خوای گه وره نه و نایه ته ی دابه زاند ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِرَ فِي
 الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (٦٧) لَوْلَا كِتَابُ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ
 لَكُمْ فِيهَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (٦٨) ﴿[الأنفال: ٦٧-٦٨] واته: بؤ هیچ پټغه مبه ریک
 ره وانییه که دیلی (له دوژمنان) هه بی هه تا کوشتاری نودیان لی نه کات له زه ویدا
 نیوه مالی دونیاتان ده وی (به وهرگرتنی فیدیه) وه خواش (پاداشتی) پڅی دواپی
 ده وی (بؤ نیوه) وه خوا تواناو زالی کار دروسته نه گه ر نووسراو (و بریاریک) له لایه ن
 خواره پېش نه که وتایه (که حه لال بوونی ده سته کوت و غه نیمه تی جه نکه) بیگومان له
 بهر نه و (فیدیه) ی که وهرتان گرت سزایه کی گه وره تووشتان ده بوو، له و شوینه دا
 فورپان له سهر گوفتاره کانی نیمامی عومر ﷺ دابه زی، سه باره ت به وه ی که کاری
 پاست و دروست نه وه یه که به دیل گیراوه کان بکوژین و فیدیه یان لی وهر نه گیریت،
 نه مه به که م بوو، دووه م: نیمامی عومر ﷺ به پټغه مبه ری خوای ﷺ فهرموو:
 نه وه بؤ شوینی نه و به رده ی که پټغه مبه ر نیبراهیم _ علیه السلام _ له سهری
 راده وه ستا له کاتی دروستکردنی که عبه دا ناکه ی به جیگه ی نویژ، نه وه بوو خوای
 گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿وَأَخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ [البقرة: ١٢٥] واته:
 (پیمان گوتن) شوینی نه و به رده ی که نیبراهیم _ علیه السلام _ له سهری راده وه ستا
 (کاتی دروستکردنی که عبه) بکه نه جیگای نویژ، سی یه م: مه سه له ی بالا پوшы بوو،
 نیمامی عومر ﷺ به پټغه مبه ری خوای ﷺ فهرموو: بؤ خیزانه کانت بالا پوшы
 ناکه ن، پېشی فهرموو: خه لکی دیده نیت ده که ن، باشتر وایه خیزانه کانت بالا پوшы

بیوشن، نهوه بوو خوای گه وره نایه تی حجابی دابه زاند ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا
 فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ [الأحزاب: ۵۳] واته: هر کاتن
 داوای شتیکی ناوماالتان کرد له (هاوسه ره کانی پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهوه له پشنی
 په رده وه لییان داواکه ن نهو (شیوه داواکردنه) تان خاوین تر ■ بق دلی نیوه و نه وانیش.
 که و بوو خوای گه وره له سی شتدا قورپانی له سره گوفتاره کانی نیمامی عومهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ده به زاندوه.

جبار به جاریش قورپشان موخاله فهی به دل داهاتن و بۆچونه کانی عومهری ﷺ ده کرد، ئیتیر لیتی پاشگهز ده بویه وه، وه کو شه وهی له پۆژی حوده ییبه دا پاش گهز بویه وه^(۱)، چونکه له و پۆژه دا وای پی باش بوو که له گه ل هاوبه ش دانه راندا بیهنگن، فه رموده که ش ناسراوه و له بوخاری و نه وانی تریشدا هیه.

(۱) - پۆژی حوده ییبه، شه وه یه کیک بوو له هه له کانی ئیمامی عومهر ﷺ، سه ره پای نه و پله و پایه و پیزه ی که هه ییوو که چی له مه دا هه له ده کات، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ خوی و هاوه لانی به نیازی عه مره هات بوون، قوربانیه کانیشیان پنبوو، سالی شه شه می کوچی، هاوه لپه رستان پیکریان لی کردن و، نه یانه یلا به مزگوتی حه پام بگه ن، بویه له حوده ییبه چه ند پۆژیک مانه وه، له و هاوه یه دا هاوه لپه رستان نوینه ری خویان ده نارد ه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ به نیازی دانوستان و گفتوگو کردن له گه لیدا، له نه نجامدا پیکه وتن له سه ر شه وهی که پیغه مبه رو هاوه لانی نه و ساله بگه پینه وه بۆ مه دینه ی پیروز، سالی داهاتوو بۆ عه مره بچه وه، که به (عمره القضیه) ناسراوه، شه و شته به لای ئیمامی عومهر وه ﷺ زۆر سه خت بوو، فه رموی: چۆن بگه پینه وه؟ ئایا ئیمه له سه ر هه ق نین؟ ئایا نه وان له سه ر باتل نا هه ق نین؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: به لی، ئیمامی عومهر فه رموی: ئایا کرژراوانی ئیمه له به هه شتدا نین و کوژراوانی نه وان له ناگردا؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: به لی، ئیمامی عومهر فه رموی: نه ی تو پیت رانه گه یان دین که ئیمه ده چینه نۆ که عبه ی پیروزه وه سه رمان تاشیوه و کورتمان کردۆته وه و ناترسین، ئیتیر بۆی ده رکوت که پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر هه لویستی خوی سووره، بویه ئیمامی عومهر ﷺ چوه لای ئیمامی نه بوبه کر ﷺ پیی فه رموو: شته که مان به لاوه ئاسان نیه، پیشه و نه بوبه کر پیی فه رموو: شه وه پیغه مبه ری خوا به، گوپرایه لی مه به سته کانی به. له راستیدا شه مه فه زیله ت و چاکه یه ک بوو بۆ نه بوبه کر ﷺ که به وه له عومهر جیاکرایه وه، به ئیمامی عومهری فه رموو: شه وه پیغه مبه ری خوا به و پیویسته

گویند باین بین، نه و کاته نیمای عومر رضی الله عنه ته سلیم بوو، دهره نجامیش بۆ موسلمانان بوو، خوای گه وره به (فتح) ناوره نندی کردووه فهرمووی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ [الفتح: ۱] واته: (نهی موحه ممد صلی الله علیه و آله) بیگومان نیمه سرکه و تنیکی ناشکرمان پیر دایت (که پیکه و تنی حوده بیبیه). به لام پزگارکردنی مه ککه له سوپه تی (النصر) دای باسکراوه ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ [النصر: ۱] واته: کاتیک که یارمه تی و کومه کی خوا هات له گه ل سرکه و تن (شاری مه ککه نازاد کرا). پیکه و تنی حوده بیبیه بۆ موسلمانان بوو به (فتح) یت، خوای گه وره نیسلامی سرخست، کوفری سر شپړ کړ، نیتر خه لکی نازاد بوون، نه و هی ویستی نیسلامی هه بویه موسلمان ده بوو، هیج که سیک به ره لستی نه ده کړدن، نه و هی ویستی کوچکړدن بویه، کوچی ده کړد، جه نگ هیور بویه وه، به رزه وندی و دهره نجامی باش بۆ موسلمانان بوو، نه و کاته نیمای عومر رضی الله عنه بۆی دهرکه ووت که هله ی کردووه، بۆیه فهرمووی ته: ((بَا أَهْلَ النَّاسِ: اتَّهَمُوا الرَّأْيَ عَلَى الدِّينِ، فَلَقَدْ رَأَيْتَنِي يَوْمَ أَبِي جَنْدَلٍ أَنْ أَرُدُّ أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَخْذُهُ وَلَا أَلُو)) واته: ((نهی خه لکینه: له کاروباری ناییندا به پای تاییه تی خوتان کار مه کهن، دلنیا بن له پوځی نه بو جهنده لدا _ واته: له پوځی حوده بیبیه داب موسلمانیه تی هات و گه پیندرایه وه _ وام به دی کرد که فرمانی پیغمبری خوا صلی الله علیه و آله پرت بکه مه وه، نیجتههاد بکه م و گوئی پینه دهم))، نه بو جهنده لی کوپی سوه بلی کوپی عه مر، موسلمان بوو، له ژیر دهستی هاوه لپه رستاندا بوو، له پوځی حوده بیبیه دای پاش پیکه و تنه که هاته خزمه تی پیغمبری خوا صلی الله علیه و آله به لام وهرینه گرت و فهرمووی: خوای گه وره دهرویه کی پزگار بوونی بۆ ده کاته وه، نه و شته به لای عومره وه ندد سخت بوو، چونکه درکی به و دهره نجامه نه کړد بوو که خوای گه وره ده بیویست، دواتر به هله که ی خوی زانی و پاش گه زبویه وه و دهره نجامه کی زانی.

فه زنی راستگوئی (صدیق) به سهر خواهن ثیلهام (مولههه) دا^(۱)

پیتغمبری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سالی شه شه می کوچی عومره ی کرد، نزیکه ی هه زارو چوار سه د ماره لی له گه لدا بوو، بریتی بوون له وانه ی که له ژیر دره خته که دا به یعه تیان پندا، پاش چارپنکه وتن و دانوستانیک که له نیتوان پیتغمبری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و بیباوه پاندا پوویدا، له سهر ناره پتکه وتن که نه و ساله بگه پیتنه وه، سالی داهاتوو بۆ عومره کردن بچنه وه، چهند مارجنیکشی تیدا بوو به پووخسار بۆ موسلمانان جوریک له ناته وای بۆ دروست ده کردن، نه رسته به لای زورتک له موسلمانانه وه سهخت بوو، به لام خواو پیتغمبره که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زانانو داناتر بوون سه بارهت به و به رژه وه ندیانه ی که له و پتکه وتن ده بوو، نیمامی عومره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پیزی نه و که سانه دا بوو که نه وه ی به لاه ناخوش بوو، نه وه بوو به پیتغمبری خوا ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموو: ((یا رسول الله، أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّنَا عَلَى الْبَاطِلِ؟ قَالَ: ((بَلَى))، قَالَ: أَفَلَيْسَ قَتَلْنَا فِي الْجَنَّةِ وَقَتَلَاهُمْ فِي النَّارِ؟ قَالَ: ((بَلَى))، قَالَ: فَعَلَامَ نُعْطِي الدِّيَّةَ فِي دِينِنَا؟ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَهُوَ نَاصِرِي وَلَسْتُ أَغْصِيهِ))، ثُمَّ قَالَ: أَوَلَمْ تَكُنْ تُحَدِّثُنَا أَنَا نَأْتِي نَبِيَّتَ وَنَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: ((بَلَى))، قَالَ: ((أَقُلْتُ لَكَ: إِنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامُ؟)) قَالَ: لَا، قَالَ: ((إِنَّكَ آتِيهِ وَنَطُوفُ بِهِ))^(۲).

(۱) _ له زمانی عه ره پیدا وشه ی (مُحَدَّث) واتای (مُلَهَّم) ده به خشیت، وشه ی (مُلَهَّم) یش له (الإلهام) وه هاتوو، نه میش بریتی له وه ی شتیک بخریته نیتو دله وه، دهرون پی ی نارام بیت، ثیلهام خستنه دلش حاله تیک و پله و پایه یه که په روه ردگار به هندی که به نده هه لبرارده کانی خو یه وه تاییه تی دهکات، پروانه: قاموسی پسته، هلا مه حمده ی که لاله یی، وه رگتیر.

(۲) _ پیتغمبری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به نیمامی عومره ی فه رموو: ((دلنیا به ده چیته که عبه و به ده ریشیدا ته واف ده که ی)) نه مهش هاو پتکی نه وه یه که خوا ی گه وره ده فه رمویت: ((لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوُثْيَا بِالْحَقِّ لَقَدْ خُلِيَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) [الفنح: ۲۷] واته: سربند به خوا بیگومان خوا نه و خه وه ی پیتغمبره که ی دیبوی به راستی گتیراو مینابه دی که (ووتبوی) دلنیا بن ده چنه ناو که عبه ی پیروزه وه به ویستی خوا.

واته: ((نهى پیغمبرى خوا ﷺ، نایا نیمه له سهر هه ق نین و دوژمه که مان له سهر باتل نییه؟ فرمووی: ((با))، عومەر ﷺ، فرمووی: نایا کوژداوانمان له بهمه شتدا نین و کوژداوانی نه وان له ناگردا؟ فرمووی: ((با))، عومەر ﷺ، فرمووی: که وا بوو بۆ له دینه که ماندا ناته وای و زه لیلی بنوینین؟ پیغمبرى خوا ﷺ، پیری فرموو: ((من پیغمبرى خوام و نه و زاته پشتگیریم دهکات و منیش سه ربیچی ناکه م))، پاشان عومەر ﷺ، فرمووی: نایا بۆت باس نه ده کردین که دهچینه ماله کی خواو به ده وریدا ته واف ده که یین؟ فرمووی: ((با))، پاشان پیغمبرى خوا ﷺ، فرمووی: ((نهى پیم کوتیت: تو نه مسال دهچیته که عبه؟))، عومەر ﷺ، فرمووی: نه خیر، نه وه بوو پیغمبرى خوا ﷺ، فرمووی: ((ده دلنیا به دهچیته که عبه و به ده وریشیدا ته واف ده که ی))، پاشان نیمامی عومەر ﷺ، چوه لای نیمامی نه بو به کور ﷺ، هه مان نه و شته ی پیگوت که به پیغمبرى خوا ﷺ، گووت بوو، نه ویش به هاوشیوه ی وه لاهه که ی پیغمبرى خوی ﷺ، وه لامی دایه وه، به بی نه وه ی پیشتر گوئیستی وه لاهه که ی پیغمبرى خواش ﷺ، بو بیئت، بۆیه موافقه ت و هاوړیکی و سازانی نیمامی نه بو به کور ﷺ، بۆ خواو بۆ پیغمبر ﷺ، له نیمامی عومەر ﷺ، ته ووتر و کامل تر بوو، نیتر نیمامی عومەر ﷺ، پاش گه زبویه وه، فرمووی: چه ندین کرده وه ی چاکم نه نجام دا بۆ نه وه ی نه و تاوانه ی پی بسپمه وه ^(١).

---

(١) _ واته: دانی به هه له که ی خۆیدا ناو، چه ندین کرده وه ی چاکى نه نجامدا بۆ نه وه ی نه و شته ی پی بسپرتیه وه، بۆ نه وه ی خوی گه وړه لی خوشبیئت.

مردوه ها کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ کۆچی دواپی کرد^(١)

(١) - نه مه هه لۆیستی دووهم بوو که ئیمامی عومەر ﷺ هه لای تیدا کرد، کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ کۆچی دواپی کرد، ئیمامی نه بوبه کر ﷺ له (السَّخ) بوو، شوێنێکی مه دینه ی پیروژ بوو، ئاو و داره خورمای تیدا بوو، کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ کۆچی دواپی کرد خه لکه که هه ژان و جولان و تیکچوون، ئیمامی عومهریان تیدا بوو، مه په شای لیده کردن و، ده یفه رموو: پیغه مبهری خوا ﷺ نه مردوو، نه و لای په روه دگاری خۆیه تی وه کو چۆن مووسا پیغه مبهر _ علیه السلام _ بو لای په روه دگاره که ی خۆی چوو، پاشان ده گه ریته وه، له و کاته دا ئیمامی نه بوبه کر ﷺ مانه ژوده وه ته ماشای کرد پیغه مبهری خوا ﷺ مردوو، داپۆشهری سه ر ده م و چاری پیروزی لادا و ماچی کرد، له وه دلنیا بوو که مردوو، ئیتر چوو مه زگه وت و ئیمامی عومهری ﷺ له سه ر مینه به ره که هی نایه خواره وه، خۆی چوو سه ر مینه به ره که و وتاریکی بو خه لکه که داو، فه رمووی: ((هه ر که س موحه ممه دی ده په رست با دلنیا بن موحه ممه د مرد، نه و ئایه ته شی خوینده وه ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ [الزمر: ٣] واته: (نه ی موحه ممه د ﷺ) به راستی تو ده مری و نه وانیش ده من. پاشان نه م ئایه ته شی خوینده وه ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ﴾ [آل عمران: ١٤٤] واته: موحه ممه د ﷺ ته نها پیغه مبهری که نه مر نییه، بیگومان له پیش نه و پیغه مبهرانی تر پابوردون جا نه گه ر وه فاتی کرد یان کژرا ده گه ریته وه بو دواوه ی خۆتان (پاشگه ز ده بنه وه)؟ نه و جا ئیمامی عومەر ﷺ بۆی ده رکه وت که پیغه مبهری خوا ﷺ مردوو، ئیتر دانیشت و نه ی توانی بجولیتته وه، له سه ر زه وی چوو به چۆکدا و نه ی ده توانی هه ستیت کاتی بۆی پوون بویه وه که پیغه مبهری خوا ﷺ مردوو، نه وه ش هه لۆیستی نه بوبه کر ﷺ بوو، که هه لۆیستی بهر دارێکی پته و بوو که هه رگیز له ق نه ده بوو،

به لام نیمامی عومەر رضی اللہ عنہ له مه دا پارایی و دودایی بۆ دروست بوو، به لام نیمامی نه بوبه کر رضی اللہ عنہ هیچ پارایی و دوو دلیه کی بۆ دروست نه بوو، به لکروه کوشاخ و کتیه کان به رامبه ر به و کاره ساته پاره ستاو جیگیر بوو، که هه رگیز کاره سانگی دیکه ی به و جۆره به سه ر مرقایه تیدا نه هاتبوو، نا نه مه بوو به هیزی نیمان و نازایی پیشه و نه بوبه کر رضی اللہ عنہ، نه مه ناماژه یه کی به هیزه که نیمامی نه بوبه کر رضی اللہ عنہ چاکترینی نه م نوممه ته یه. هه لویستی سی یه م: مه سه له ی هه لگه پاره کان بوو، کاتی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کۆچی دواپی کرد، زۆریک له عه ره به کان هه لگه پانه وه و، زه کاتیان نه دا، بۆ به نیمامی نه بوبه کر رضی اللہ عنہ سوور بوو له سه ر نه وه ی له دژیان بجه نگیت، نیمامی عومەر هاوه لانیکی تر پییان فهرموو: چۆن دژیان ده جه نگیت له کاتیکیدا نه وان شایه تومان ده هیئن، پیغه مبه ری خواش صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی ((فه رمانم پیکراوه له گه ل خه لکیدا بجه نگم، هه تا ده لئین: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ)، جا نه گه ر نه وه یان به جیهینا خۆیان و مال و سامانیشیان له من پاریزراوه، مه گه ر به هه قی خۆی نه بیئت))، ئیتر نیمامی نه بوبه کر رضی اللہ عنہ پیی فهرموو: ئایا نه یفه رموو: ((مه گه ر به هه قی خۆی نه بیئت))، بیگومان زه کاتیش له وه هه قیه، سویند به خوا نه گه ر کاريله یه کم نه ده نی که به پیغه مبه ری خویان صلی اللہ علیہ وسلم داوه، له سه ر نه وه نه دانه له گه لیاندا ده جه نگم، ئیتر کاتیک سووریونی نیمامی نه بوبه کریان بینی بۆیان پوون بویه وه که له سه ر هه قه، بۆیه به هه لویسته که ی قایل بوون و، له گه ل هه لگه پاره کاندایه نگان و، ده ره نجامی باشیش ته نها بۆ موسلمانان بوو، هه لگه پاره کان سه ر شوپ بوون، نه وه بوو پاش کۆچی دواپی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نیسلام به ته وای جیگیر بوو، نا نه مه هه لویسته کانی نیمامی نه بوبه کر رضی اللہ عنہ که هیچ که سیکی دیکه ی جگه له وه نه یوانیوه به و جۆره له سه ر هه ق جیگیر بیئت، نه وه هه لویستانه بۆ موسلمان سه خترین و قورسترین هه لویسته کان بوون له گه ل نه وه شدا به هاوشیوه ی جیگیر بوونی شاخ و کتیه کان له سه ر هه ق جیگیر بوو _ خوی له هه موویان پازی بیئت _ له کاتیکیدا که که سانی تر شلوق بوون.

بگم جار نیمامی عومر رضی الله عنه نکولی له مردنه کی کرد، به لام که نیمامی نه بو به کر
 یش نه رموی: به راستی نه و مردوده، نیمامی عومر رضی الله عنه پاش گه زیویه ده^(۱)،
 میده ها سه بارهت به جهنگان دژبه به وانه ی که زه کاتیان نه دا (هه لکه پاوه کان)،
 نیمامی عومر رضی الله عنه به نیمامی نه بو به کر رضی الله عنه فرموی: کیف نقاتل الناس وقد قال رسول
 الله ﷺ: ((مِثْلُ مَنْ أَقَاتَلَ النَّاسَ، حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِذَا فَعَلُوا
 بِهِمْ عَقْلُوا بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ وَأَمَوَاتُهُمْ إِلَّا بِعَقْبِهَا))، فقال له أبو بكر رضی الله عنه ألم يقل: ((إِلَّا بِعَقْبِهَا))،
 بَرِيَّةٌ مِنْ خَفِيفِهَا، وَاللَّهِ لَوْ مَنَعُونِي عَنَّا قَدْ كَانُوا يُؤْذِنُهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَمَاتَلْتُهُمْ عَلَى
 لَبْهِ، قَدْ عَمِرْتُ قَوْلَهُ مَا خُو إِلَّا أَنْ رَأَيْتُ اللَّهَ قَدْ شَرَحَ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ لِلْقِتَالِ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ
 خَيْرٌ^(۲) صحيح: أخرجه البخاري (۱۳۹۹)، (۶۹۲۴)، (۷۲۸۵)، ومسلم (۲۰)، من
 حيث أبي حمزة. وانه: نیمامی عومر رضی الله عنه به نیمامی نه بو به کر رضی الله عنه فرموی: چون له
 نه خالکدا بجهنگین له کاتیکدا پیغه مبری خوا ﷺ فرمویه تی: ((فرمانم
 پیکروه له گه له خالکیدا بجهنگم، هه تا ده لین: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ)، جا نه گه ر
 نه دیان به جیهینا خویان و مال و سامانیسیان له من پاریزداوه، مه گه ر به هه قی خوی
 نه بیت)). نیر نیمامی نه بو به کر رضی الله عنه پنی فرموی: نایا نه یفه رموی: ((مه گه ر به هه قی
 خوی نه بیت))، بینگومان زه کاتیش له و هه قیه، سویتند به خوا نه گه ر کاریله یه کم
 نه ده تی که به پیغه مبری خوابان ﷺ داوه، له سه ر نه و نه دانه یان له گه لیان
 دهنگم، نیمامی عومر رضی الله عنه فرموی: سویتند به خوا خیرا بؤم ده رکوت که خوی
 گیده دلی نیمامی نه بو به کری رضی الله عنه بؤ جهنگ کردوته وه، نینجا بؤشم ده رکوت نه و
 سه ر هه قه.

(۱) - نه مه نیمامی عومر رضی الله عنه وه لی و دوستیکی گه ورده ی خوابه له گه ل
 نه وندا له مه دا هه له ده کات، نه و گیرانه وانه ش نه و دیان لی و ورده گیری که وه لی هه له
 ده کات و مه عصوم نییه.

(۲) - نیمامی عومر رضی الله عنه فرموی: سویتند به خوا خیرا بؤم ده رکوت که خوی
 گیده دلی نیمامی نه بو به کری رضی الله عنه بؤ جهنگ کردوته وه، نینجا بؤشم ده رکوت نه و

له سه ره قه. نه مه ناماژه به بو نه وهی که هر که سیک هه له بکات و، له قورشان ر
 سووننهت به لگه یه ک بو هه له کانی خوی بینیتته وه، نه و با دلنیا بیت که له نیو هه مان
 نه و به لگه یه دا شتانیکی دیکه هه یه که بهر په رچی هه له کای ده داته وه، نه وه بوو
 نیمامی نه بو به کر ﷺ به وشه یه ک له نیو هه مان نه و به لگه یه ی که پییان بوو وه لامی
 دانه وه، که بریتی بوو له: ((إِلَّا بِحَقِّهَا)).

چندین نمونه‌ی دیگه‌ش هِن که له پیشتَر بیوونی نیمامی نه بو به کر به سر به امی عومر دا ناشکرا ده‌کن، له کاتیکدا که عومر عَلَيْهِ السَّلَام (مُحَدَّث) بووه، به لام پله‌ی خُذِّق له سه‌رووی پله‌ی (مُحَدَّث) ه‌ویه^(۱)، چونکه (الصُّدِّيق) له پیغه‌مبهری معصوم و پاریزداوه ه‌موو نه‌وه‌ی که پیغه‌مبهر ده‌یَلِّیت و نه‌نجامی ده‌دات و ده‌ده‌گرفت، به لام (مُحَدَّث) له دلی خویه‌وه چه‌نده‌ها شت و ده‌ده‌گرفت و، دلّیشی معصوم و پاریزداو نییه^(۲)، بویه ناچار ده‌بیّت بۆ نه‌وه بگه‌ریته‌وه که بۆ پیغه‌مبهری معصوم و پاریزداو دابه‌زیووه عَلَيْهِ السَّلَام، بویه نیمامی عومر عَلَيْهِ السَّلَام پاویری به هاوه‌لان، بی‌دا گزیننه‌وه‌ی ده‌کردو له ه‌ندی کاروباردا پاپرسی پی ده‌کردن^(۳)،

(۱) - نیمامی نه‌بو به کر عَلَيْهِ السَّلَام (الصُّدِّيق) ه، به لام نیمامی عومر عَلَيْهِ السَّلَام (مُحَدَّث) ه، پله‌ی (الصُّدِّيق) پتی له پله‌ی (مُحَدَّث) چاکتره، نه‌مه‌مان له ه‌لو یسته‌کانی نه‌بو به کره‌وه یی بۆ بیون ده‌بیته‌وه، که به رامبهر به ه‌لو یسته زور سه‌خت و دژواره‌کان جیگیر ده‌بر، له کاتیکدا شاخ و کتوه مه‌زنه‌کانیش هینده‌ی نه‌ما بو له پیشیدا ووردو خاش

(۲) - به‌لی، نه‌مه جیاوازیه‌که‌ی نیوان (الصُّدِّيق) و (مُحَدَّث) ه، چونکه (الصُّدِّيق) بیشتنیک له خودی خویه‌و. نه‌نجام نادات، به‌لکو هر ه‌موو شته‌کان له پیغه‌مبهری خواره عَلَيْهِ السَّلَام و ده‌ده‌گرفت، به لام (مُحَدَّث) ه‌ندی شت له‌وه‌و. و ده‌ده‌گرفت که دلی پیی ده‌بنت، نه‌مه‌ش له‌وانه‌یه ه‌ندی جار ه‌له‌ بن. واته: مَرَوْف نه‌گه‌ر پشت به‌شتانیک یبکی جگه له قورپان و سوونته ببه‌ستیت ه‌له‌ ده‌کات.

(۳) - له‌گل نه‌وه‌موو نیلهام و نیدراکه‌ی که خوای گه‌وره پیی به‌خشیبوو، پشتی به‌ پای نیسانی خزی نه‌ده‌به‌ست، به‌لکو له کاروباراندا که ده‌هاته پیش به‌هاوه‌لان پاویری ده‌کرد، کچ کرپان و پشتیوانانی کو ده‌کرده‌وه و کیشه‌که‌ی ده‌خستنه پیش و، بیرو پای و ده‌ده‌گرتن، نایده‌نرموو: من جینشینم، من (مُحَدَّث) م، من (مُلْهَم) م، پیغه‌مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام شایه‌نی بۆ داوم، چه‌نده‌ها شویندا قورپان له‌سر بیروای من دابه‌زیووه، به‌م شتانه‌ فریوی نه‌ده‌خوارد، به‌لکو به‌هاوه‌لان پاپرسی ده‌کرد.

که وایو هر که سیک بانگه شعی کرد یان هاوه لانی بانگه شعیان بو کرد که گویا
 وهلی و دوستی خوابه و (مُخاطَب) هو، له سهر ده ست و پیوه نده گانی پیویسته قبولی
 مه مور نه و شتانه بکه ن که ده یلیت و بهر مه لستی نه که ن، ملکه چی بن به بی میچ
 گویدانی که به قورپان و سوونته، به دلنیا یی خوی و نه وانیش هه لهن^(۱)، نه گه روا دانرا
 که سیک به م جوړه چاکترینی خه لک بیت، با دلنیا بن نیمامی عومهری کوپی خه تناب
 زور له و چاکتره، له کاتیکدا نه میری موسلمانان بوو له و شتانه دا که ده یفه رمور
 موسلمانان کیشمه کیشمیان له گه ل ده کرد، له کاتیکدا هه ردوو لاشیان له سهر قورپان
 و سوونته بوون.

---

(۱) _ ئا نه مه یه دهره نجامه که، به لی، ههر دوستیکی خوا له و باوه پدا بیت که
 قسه گانی نه گورده و، بو هیچ که سیک نییه ره خنه ی لی بگریت، با دلنیا بیت به هه لدا
 چوه، دوستی راسته قینه ی خوی گه وره نه وه یه که نه فسی خوی تاوانبار ده کات،
 بیروپاکانی تاوانبار ده کات، بو قورپان و سوونته ده گه ریته وه، ته سلیمی خواو
 پیغه مبه ره که ی ده بیت و، ته نها به بیروپای تایبه تی خوی کار ناکات، ئا نه مه یه دوستی
 راسته قینه، نیمامی عومهر ﷺ به و شیوه بوو. که وایو هر که سیک له و باوه پده
 بیت که وهلی خوا مه عصوم و پاریزراوه، با بو قورپان و سوونته نه گه ریته وه، با
 دلنیا بیت گومرترین که سه _ په نا به خوا _.

چه ند جياوازييه كي نيوان پيغه مبه ران و كه ساني ديكه

پيشيني چاك و پيشه واياني نه م نوممه ته هاوردان له سر نه وه ي كه هه موو كه سنيك له گوفتاره كاني و ه رده گيريت و په تده كرېته وه، مه گه ر پيغه مبه ري خوا ﷺ، نا نه به كنيكه له جياوازيه كاني نيوان پيغه مبه ران و كه ساني ديكه^(١)، چونكه سه باره ت به پيغه مبه ران _ صلوات الله عليهم وسلامه _ واجيبه ئيمان به هه ر هه موو نه وانه بكرت كه له خوي گه وړه وه پايده گه يه نن، هه روه ها واجيبه گوپرايه ليان بكرت له هه ر هه موو نه و شتانه دا كه فرماني پي ده كهن، نه مه به پيچه وانه ي نه ولياو دزستانه وه به كه واجيب نيه گوپرايه ليان بكرت له كوي هه موو نه و شتانه دا كه فرماني پنده كهن، هه روه ها واجيب نيه باوه ر به كوي هه موو نه و شتانه بكرت كه پايده گه يه نن، به لكو كاروبارو هه واله كانيان بو قورپان و سووننه ت ده گه پيترېته وه، نه وه ي له گه ل قورپان و سووننه تدا بگونجيت قبول كردني واجيبه، نه وه شي كه برخاله فه ي قورپان و سووننه ت بيت په تده كرېته وه، نه گه ر چي خاوه نه كه ي له دزستاني خواش بيت و^(٢) موجه هيدكي خاوه ن عوزريش بي له وه دا كه ده يليت و له سر ئيجتياهاده كه شي پاداشتي هه بيت، چونكه نه گه ر موخاله فه ي قورپان و سووننه ت بكات نه و هه له ي كردوه، به لام هه له يه كي چاوپوشي ليكراوه نه گه ر خاوه نه كه ي به گوپره ي تواناي خوي له خوا ترسا بيت و ته قواي خوي كرد بيت،

- (١)_ پيغه مبه ران مه عصوم و پاريزاون به هيچ جورېك گومان و هه له يان لي نزيك نابيتوه، به لام غه يري وان هه موو كاتيېك نه گه ري هه له كردنيان هه به نه گه رچي جاكترين خه لكي نه م نوممه ته ش بن وه كو پيشه وايان نه بوبه كرو عومر ﷺ.
- (٢)_ نه و شته له وه لايه ت و دوستايه تيه كه يان بو خوي گه وړه كه م ناكاته وه، چرنگه به قه ستي هه له ي نه كردوه، به لكو ئيجتياهادي كردو هه له ي كرد، به دواي هه ندا ده گه را به لام پي نه گه يشت، بويه نه و مه عزورو به هانه داره، نه و شته له پيزي كه م ناكاته وه، له دوستايه تي خوي گه وړه ش ناچيته دهره وه.

خوای گه وره له م باره وه ده فهرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ [التغابن: ١٦] واته: که ووا بوو له خوا بترسن نه ورنده ی که ده توانن، نه وده ش ته فیسیری نه م نایه ته یه ﴿وَاللَّيْنِ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ﴾^(١) [آل عمران: ١٠٢] واته: نه ی نه وانه ی که به وانه ی هیناوه بترسن له خوا ترسانیک که شیایوی خواجه.

نیین و مه سعود ﷺ و که سانی دیکه ش فهرموویانه: مانای: ﴿حَقَّ تُقَاتِهِ﴾ نه ویه ی گوپرایه لی خوای گه وره بکریت و سه ریچی نه کریت، یادو زیکری بکریت و له بیر نه بریته وه، سوپاس گوزاری بکریت و کوفری پیته کریت، به واتای نه ورنده ی که ده توانن، چونکه خوای گه وره داوا له هیچ که سیک ناکات مه گه ر به نه ندازه ی توانای خوای، خوای گه وره له و باره وه ده فهرمویت: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ [البقرة: ٢٨٦] واته: خوا داوا له هیچ که سیک ناکات مه گه ر به نه ندازه ی توانای خوای (سوودی) بۆ خوای هیه هه ر چاکه یه ک بکات (با هه ر به دلش بیت) وه (زیانی) بۆ خوایه تی هه ر خراپه یه ک بکات (به عه مدی و نه دمانی له ش).

هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [الأعراف: ٤٢] واته: وه نه وانه ی که به وایان هیناوه و کرده وه ی چاکیشیان کردووه داوا له هیچ که س ناکه یین زیاد له توانای خوای نا نه وانه هاوه لانی به هه شتن نه وان هه میشه یین تیایدا.

(١) _ خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ﴾ [آل عمران: ١٠٢] له خوا بترسه ترسانیک که شیایوی خواجه، مانای: ﴿حَقَّ تُقَاتِهِ﴾ واته: ترسانیک که شیایویه ی خواجه، نه ویه که گوپرایه لی خوای گه وره بکریت و سه ریچی نه کریت، یادو زیکری بکریت و له بیر نه بریته وه، سوپاس گوزاری بکریت و کوفری پیته کریت، نه مه ش سه خته که مروف به م ناست و پله یه بگات، به لام خوشبه ختانه نایه ته که ی تر ته فیسیری نه و نایه ته ده کات، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ [التغابن: ١٦] واته: که ووا بوو له خوا بترسن نه ورنده ی که ده توانن، که ووا بوو هه ر که سیک نه ورنده ی که ده توانیت ته قوای خوا بکات، نه و ته قوای خوای کردووه به و جوړه ی که شیایویه تی.

مەروەھا خۆای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^(۱) [الأنعام: ۱۵۲] واتە: وە پێوانە و کێشانه بێ زیادو کەم ئە نجامی دەن بە دادگری داواى ئەرك لە کەس ناکەین مەگەر بە ئەندازەى توانای خۆى .

خۆای گەورە لە چەندین جێگەى قورپاندا باسی پێویستییى ئیمان هێنانى کردووە بەوێى کە پێغه مبه ران هێناویانە، وەکو ئەوێى کە دەفەر مویت: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾^(۲) [البقرة: ۱۳۶] واتە: بڵێن: (ئەى موسلمانینە) بپرومان هێنا بە خوا و بەو قورپانەى کە بۆ خوێمان نێرراوە تە خوارووە و بەو نامە یەى کە نێرراوە بۆ ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یەعقوب و کۆرپەکانى یەعقوب و بەوێى کە دراوہ بە موسا و عیسا و بەوێى کە دراوہ بە هەموو پێغه مبه ران لە لایەن پەرەردگاریانەوہ جیاوازی ناکەین لە نێوان هیچ کامێکیان دا و نێمە فەرمانبەرى خوائن.

(۱) _ ئەم ئایە تانە لە قورپاندا زۆن، ئاماژە بۆ ئەو دەکەن کە خۆای گەورە لە هیچ کەس داوا ناکات مەگەر بە ئەندازەى توانای خۆى، لە سەر ئەو شتانه سزایان نادات کە ئزانای بەرگە گرتنیان نییە، چونکە ئەو شتانه ی لى داوا نەکردوون، خۆای گەورەش زانائەرە، لە پاستیدا ئەم بەشە باسیکی بە پێزە پێویستە زۆر گرنگی پێ بدریئت.

(۲) _ میانەى باسە کە دەربارەى وەرگرتنى گوفتارى زانایانە بى چەن و چوون، بە نایەت قسەى ئەو کەسانەى کە بە ئەولیا یان ناو دەبەن، چونکە صۆفیه کان تەقدیسی ئەولیاکان دەکەن و زۆر بە گەورەو بە پێزیان دادەنێن، گوفتارەکانیان وەر دەگرن وەکو مەسەلە یە کە چەن و چونی ناوی و گومان و مشتومر هەلنە گریئت، ئەمەش گومرایی و کوفرە _ پەنا بە خوا _، چونکە ئەو کەسانەى کە واجیبە گوفتارەکانیان بى چەن و چوون و دوو دلیى وەرگیریئت تەنھا پێغه مبه رانن _ علیهم الصلاة والسلام _، بەلام بەدەر لەوان گوفتارى هیچ کەسیکی دیکە وەرناگیریئت مەگەر لە گەل گوفتارى

پټغه مبه راندا موافیق و سازیار بیت، چونکه که سانی دیکه ی غهیری پټغه مبه ران
 به رده وام له به رده م لیشاری هه له کردنان، به لام پټغه مبه ران _ علیهم الصلاة والسلام _
 معصوم و پاریزدان و گومان له هیچ گوفتاریکیان ناکریت، صوفیه کان و هه روه
 نه وانه ی که لاساییان ده که نه وه پټشه وایان و سه رکرده کانی خویان زود به گه ورده و مهن
 و شکومه ند داده نین، قسه کانیاں و هه رده گرن بی چن و چوون و بی نه وه ی هیچ
 مشومریت هه لبریت، تا نه و ناسته ی له سه ر نه وه گفتیان پی ده دن، گفتیان پی
 ده دن له سه ر و هه رگرتنی ته ریه ت، خو ته سلیم کردن به شیخی ته ریه ت، پیویسته
 مشومرو کیشمه کیشمی له که لدا نه کریت، گومان له قسه کانی نه کریت، له سه ر شتانیکی
 و هه کو نه مانه گفتیان پیده دن، نه مه ش گومرپایه کی ناشکرایه، چونکه که سانی دیکه ی
 جگه له پټغه مبه ران به رده وام له به رده م هه له کردن و راستکردن دان، پټشر
 شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بی _ گه ورده دۆستانیکی خوی گه ورده ی بز
 باسکردین و هه کو عومری کوپی خه تاق و ^ﷺ هاوه لانی دیکه ش که له هندی
 نیجته ادا تدا یان له هندی گوفتاردا پوو به پوی هه له کردن بونه ته وه، هه لپان
 کردوه، نه وان له هه له و تاوان پاریزدان نین، نه مه یه مه به سستی نه و باسه ی که
 شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بی _ تا نیستا باسی ده کات و، به بیری
 هیناوینه ته وه که به لگه ی و هه رگرتنی گوفتاری پټغه مبه ران _ علیهم الصلاة والسلام _
 به بی هیچ دوو دلایی و گومانیک نه و نایه ته یه، له و نایه ته وه نه و هه مان ده ستگیر ده بیت که
 گوفتاری پټغه مبه ران _ علیهم الصلاة والسلام _ و هه رده گیریت و، موناقه شه ناکریت و
 گومان و دوو دلایی لی ناکریت، که و بوو هه ر مرقیق گوفتاریان و هه رنه گرت و گومانی
 خرابی لی بکات، با دلنیا بیت هیچ نیمانیکی به پټغه مبه ران _ علیهم الصلاة والسلام _
 نییه، ﴿قُلُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَنَا
 آدَمَ نُوْسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ چونکه پټغه مبه ران هیچ شتیکیان له خویانه و نه هیناوه،

بەلکو ئەوەمان پێی پادەگەیهنن که له خوای گەورەوه بۆیان دابەزیوه، پاشان به
 مورنیش باسیان دەکات و دەفەرموێت: ﴿وَمَا أَرْبَى النَّيُّونَ مِنْ رُحْمٍ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
 مِنْهُمْ﴾، ئەمەیه بیروباوەری ئەهلی سووننەت و جەماعەت، ئەوان له نێوان پێغه مبه راندا
 جیاوازی ناکەن، به جۆرێک باوەریان به هەندیکیان هەبێت و کوفر به هەندیکیان بکەن،
 بەلکو جوله که و گا وره کان، به لکو برۆیان به هەر هەموو پێغه مبه ران _ عليهم الصلاة
 و السلام _ هەیه، برۆیان به هەر هەموو ئەو کتیبانە هەیه که خوای گەورە بۆی
 پەزاندوون، خوای گەورە له و باره وه دەفەرموێت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ
 أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا
 (۱۵۰) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا (۱۵۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ
 يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۱۵۲)﴾ [النساء:
 ۱۵۰-۱۵۲] واتە: به راستی ئەوانە ی بێ باوەرین به خواو پێغه مبه ره کانی و ده یانه وی
 جیاوازی بخرنه نێوان خواو پێغه مبه ره کانی و ده لێن باوەر به هەندیک (له پێغه مبه ران)
 ده بینن و باوەر ناهێنن به هەندیکێ تریان و ده یانه وی له و نێوانه دا پرێگه یه ک بده نه
 بر نانه وانه به راستی بێ باوەری ته واون و ئاماده مان کردوه بۆ بێ باوەرپان سزایه کی
 بر سا که و نه وانه ی برۆیان هێناوه به خواو پێغه مبه ره کانی و هیچ جیاوازیه کیان
 نه خسته نێوان هیچ کام له و پێغه مبه رانه ئا نه وانه له داماتوودا خوا پاداشتیان ده داته وه
 ره خوا هه میشه لی بۆرده ی میهره بانه، به راستی ئەمە بنچینه یه کی هەر گەورەیه له
 بنچینه کانی بیروباوەر، برۆمێنان به هەر هەموو کتیبه کان و برۆمێنان به هەر هەموو
 پێغه مبه ران، به بێ ئەوه ی جیاوازی له نێوان کتیب و کتیبێکی تردا یان پێغه مبه رێک و
 پێغه مبه رێک تردا بکریت.

ههروه ها خوای گه وره دهه رمویت: ﴿الم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ
(۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ (۵)﴾ (البقرة: ۱-۵).

(۱) _ خوای گه وره دهه رمویت: ﴿الم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾
نهم قورئانه هیچ گومانیکى تیدا نییه پئینیشاندهره بۆ پاریزگارو ته قواکاران، که وایرد
نهو پاریزگارو ته قواکارانه کین؟ نهوانه که بپوایان به غیب و په نهان و نادیاره کان
ههیه که نه یانبینوه، به لکو ته نها پشت به وه واله راستانه ده به ستن که بۆ
پتغه مبه ران دابه زیوه، کتیبی له باره وه دابه زیوه، ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ نهوانه ی
که بپوا به غیب و به شته په نهان و نادیاره کان ده هینن، بۆ نهو بپوا هینانه ش پشت
به به لکه سه لماندن و نایه ته پئ نیشان دهره کان ده به ستن، نه گهر چى به چاویش
نه یان بینیبی، نه وه ش بپوا هینان به خوار، بپوا هینان به فریشته کان و، بپوا هینان
به هه والی که لانی پیشترو هه واله کانى داهاتووه ده گریته وه، هه ره مو نه مان
ده چنه چوار چیه ی بپوا بوون به غیب و په نهان و نادیاره کانه وه که ناتوانن
بیانبینن، به لکو ته نها پشت به وه وحى و سروشه ده به ستن که بۆ پتغه مبه ران
دابه زیوه، ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ هه پینج نویژه فه پزه که به جی دینن، ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ﴾ له وه ی کردرومانه به پۆزی بۆیان له بهر خوای گه وره ده به خشن، نه مه ش
زدکات ده گریته وه، که پایه ی سى به مه له پایه کانى نیسلام، ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ﴾ نه مه یه شوینی به لکه و مه به ستنی نیمه، ته قواکاران بپوا
به وانه دینن که بۆ تو دابه زیوه نه ی موحه مه د ﷺ، وه بپوا به وانه ش ده کن که بۆ
پتغه مبه رانی پینشی تو دابه زیوه، له وه دا هیچ گومان و دو دلپه کیان بۆ دروست
نابیت، قسه ی هیچ که سینک پینش ناخه ن، ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه بپوایان به پۆزی

بویایی مهیه، نه مهیه پایه کانی نیسلام، بپوا بوون به خواو، فریشته کانی و، کتیبه کانی و، پیغه مبه رانی و، بۆژی دواپی، خوی گه وره له و باره وه ده فره مویت: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ نَزَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: ۱۷۷] واته: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ﴾ به لکو چاکه نه وهیه ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که مروف بپوای بپی به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بۆژی دواپی ﴿وَالْمَلَائِكَةِ﴾ و فریشته کان ﴿وَالْكِتَابِ﴾ و کتیبه کان ﴿وَالنَّبِيِّينَ﴾ و پیغه مبه ران، مه لا موحه ممد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورپان. نه مه به زوری له نوباندا دووباره ده بیته وه، نه مهیه بنچینه کانی ئیمان، بنچینه کانی ئیمان شه شن، بپوا بوون به خواو، فریشته کانی و، کتیبه کانی و، پیغه مبه رانی و، به بۆژی دواپی و، به نه در خه یرو شه پی، ﴿أُولَئِكَ﴾ واته: نه وانیه که نه و سیفاتانه یان له خوگرتووه، ﴿عَلَىٰ هٰذِهِ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ خوی گه وره له سه ر پیی پاست جیگیری کردوون و، ده ستیان پیوه گره تووه، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نه وانن پیگای پزگاریان له دونیاو بۆژی دواپدا به ده ست هیناوه، به لام که سانی دیکه ی غهیری نه وان له سه ر پیگه راسته که نین، به لکو گومران، خوی گه وره له م سوپه ته دا سی جوری خه لکی باس کردوه، جوری یه که م: بپوادارن به پوخسار و ناوه پۆک، نه وانن که له سه ره تای سوپه ته که دا باس کراون، جوری دووه م: کافرن به پوخسار و ناوه پۆک، هیچ بپوا بکیان به پیغه مبه ران و، کتیبه کان و، فریشته کان نییه، بپوایان به هیچ شتی که نییه، له پوکارو ناوه کیه وه کافرن، جوری سییه م: نه وانن که به پوخسار ئیمانیاان هیناوه، له ناخه وه کافرن، نه مانه دوو پوه کانی، نه مانه زور له کافر ته واوه کان خرابترن، چونکه به گومانی خویان فیل له خواو ئیماندارانیش ده که ن.

هه روه ها خواى گه وره ده فه رمويٲ: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الْمَتَّقُونَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾^(١) [البقرة: ١٧٧] واته: چاكه نه وه نبييه كه بهو بكن.
به ره و پوژمه لات و پوژئاوا به لكو چاكه نه وه به كه مړوؤ بپړواى بېى به خوا و پوژيى
دواى و فريشته كان و كتيبه كان و پيغه مېه ران و دارايى بيه خشى له گان نه وه دى
خوشى ده ويٲ به خزمان و هه تيوان و بى نه وايان (هه ژاران) پټيوارانى كه م ده سدر
سوالكه ران و له پټى نازاد كړنى كويله كاندا وه نوټيى به چاكى كړد بيت و زه كانى
دابيت و په يمان به جى هينه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ كاتيك كه په يمانيان دابيت و خوږاكران
له كاتى ته نگ ده ستى و نه خوشى و له كاتى جه نگدا نانه واننه كه پاستيان كړد
هر نه وانن پارټيزكاران.

(١) _ خواى گه وره ده فه رمويٲ: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾
چاكه بريټى نبييه له وهى كه پړو بكنه به ره و پوژمه لات و پوژئاوا، خواى گه وره نه م
ثايه ته دابه زاندووه به بونهى گوپيى قبيله وه له (بيت المقدس) وه بؤ كه عبى
پيړؤ، وه سوربوني جووله كه له سهر قبيله كهى خويان بؤ (قودس)، وه قبول نه كړنى
كه عبه له لايه نه واننه وه وه كو قبيله، خواى گه وره ده فه رمويٲ: چاكه بريټى نبييه
له وهى كه پړوبكنه و پوژمه لات و پوژئاوا، به لكو چاكهى پاست نه وه به كه بړوت
به خواى گه وره هه بيت، پړو كړدنه قبيله ش به شيكه له بړوا بوون به خواى گه وره،
چونكه خواى گه وره فه رمانى به و شته كړدووه، نه و كه سهى بپړواى به خواى گه وره
هه بيت ملكه چى فه رمانه كانى ده بيت، پړو له قبيله ده كات، نا نه مه به چاكه، چاكه
بريټيه له وهى كه پړوبكېته نه و شويته كه خواى گه وره پړوى بؤ وه رگيپړوى، نه

بە گوێزەى هەواو ئارەزووتى خۆت پوو بکەیت، بەلکو بە گوێزەى فەرمانى خواى گەورە پوو دەکەیت، سەرەتا خواى گەورە فەرمانى بەو کرد بوو کە موسلمانان پوو بکەنە (بیت المقدس)، پاشان فەرمانى بە موسلمانان کرد پوو بکەنە کەعبە، کاروبارەکانیش تەنھا بە دەستى خۆیتى، لە کاتى خۆیدا پووکردنە بەرەو (بیت المقدس) گوێزایەلێى بوو بۆ خواى گەورە، پاشان پووکردنە کەعبەش بوبە گوێزایەل (مقدس) برون بۆ خواى گەورە، هەمووى گوێزایەل بوونى خواى، کاروبارەکانیش تەنھا بە دەستى خۆیتى، لەم ئایەتەدا ئەوەمان بۆ پوون دەبێتەو کە هەموو چاکەیهک لە گوێزایەلێى و ملکه چبووندایە بۆ خواى گەورە، فرمانەکانى قبول بکەیت، فەرمانى بیکردیت بۆ پوو لە هەر کوى بکەیت قبولت بێت، بۆ (بیت المقدس) یان بۆ کەعبە.

وه ئه‌وه‌ی که باسم کرد سه‌بارهت به‌وه‌ی که واجیبه دۆستانی خوای گه‌وره ده‌ست به‌قورپان و سوونته‌ته‌وه بگرن و، هیچ که‌سیکی مه‌عصوم و پارێزداویان تیدا نییه که بۆی ره‌وا بی‌ت یان بۆ غه‌یری نه‌و ره‌وا بی‌ت شوینی نه‌و شتانه بکه‌وی‌ت ی ده‌که‌ونه دلێه‌وه به‌بی هیچ بایه‌خ پیدانێک به‌قورپان و سوونته‌ت: نه‌وه‌یه که نه‌ولیار دۆستانی راسته‌قینه‌ی خوای گه‌وره له‌سه‌ری به‌کراو هاوده‌نگن^(۱)،

(۱) _ دۆستانی خوای گه‌وره ته‌قواکاران، ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳) ﴿[یونس: ۶۲ - ۶۳]. واته: ناگادرا بن بێ گومان دۆستانی خوا ترسیان له‌سه‌ر نه‌یه خه‌فته‌تیش ناخۆن نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه وه‌مه‌میشه خۆیان ده‌پارێزن و له‌خوا ده‌ترسن. نه‌مانه دۆستی راسته‌قینه‌ی خوای گه‌وره‌ن، به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی گوێزایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوا نابن و، خۆیان له‌هه‌رام کراوه‌کانی نا‌پارێزن و شوینی هه‌واو ئاره‌زوو و مواجیدو چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی تری صوفیه‌کان ده‌که‌ون، نه‌و جووره که‌سانه دۆستی راسته‌قینه‌ی خوای گه‌وره‌ن، دۆستانی خوای گه‌وره نه‌وانه‌ن که به‌م ئایه‌ته سنوردار کراون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه، وه‌مه‌میشه خۆیان ده‌پارێزن و له‌خوا ده‌ترسن، هه‌ر که‌س نه‌و دوو مه‌رجه‌ی تیدا بی‌ت دۆستی خوای گه‌وره‌یه، نه‌گینا نه‌خێر، نه‌و دوو مه‌رجه سنووری پێکخه‌رو جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان دۆستان و غه‌یری دۆستانه، دۆستی راسته‌قینه گوێزایه‌لی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی و سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانیان ناکات نه‌گه‌ر چی له‌گه‌ل هه‌واو ئاره‌زوواتی خۆشیدا نه‌گونجیت، وه‌لی و دۆستی خوای گه‌وره نه‌وه‌نییه که صوف و بیدعه‌چیان مه‌رجیان بۆ داناوه که ئاوه‌هاو ئاوه‌ها نه‌نجام بدات، کرده‌وه‌ی ناسروشتی ئاسابه‌ده‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی پووبدات، نه‌خێر، هه‌موو نه‌م شتانه مه‌رج نین بۆ دۆستایه‌تی خوای گه‌وره.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣
 ٧٨٤
 ٧٨٥
 ٧٨٦
 ٧٨٧
 ٧٨٨
 ٧٨٩
 ٧٩٠
 ٧٩١
 ٧٩٢
 ٧٩٣
 ٧٩٤
 ٧٩٥
 ٧٩٦
 ٧٩٧
 ٧٩٨
 ٧٩٩
 ٨٠٠
 ٨٠١
 ٨٠٢
 ٨٠٣
 ٨٠٤
 ٨٠٥
 ٨٠٦
 ٨٠٧
 ٨٠٨
 ٨٠٩
 ٨١٠
 ٨١١
 ٨١٢
 ٨١٣
 ٨١٤
 ٨١٥
 ٨١٦
 ٨١٧
 ٨١٨
 ٨١٩
 ٨٢٠
 ٨٢١
 ٨٢٢
 ٨٢٣
 ٨٢٤
 ٨٢٥
 ٨٢٦
 ٨٢٧
 ٨٢٨
 ٨٢٩
 ٨٣٠
 ٨٣١
 ٨٣٢
 ٨٣٣
 ٨٣٤
 ٨٣٥
 ٨٣٦
 ٨٣٧
 ٨٣٨
 ٨٣٩
 ٨٤٠
 ٨٤١
 ٨٤٢
 ٨٤٣
 ٨٤٤
 ٨٤٥
 ٨٤٦
 ٨٤٧
 ٨٤٨
 ٨٤٩
 ٨٥٠
 ٨٥١
 ٨٥٢
 ٨٥٣
 ٨٥٤
 ٨٥٥
 ٨٥٦
 ٨٥٧
 ٨٥٨
 ٨٥٩
 ٨٦٠
 ٨٦١
 ٨٦٢
 ٨٦٣
 ٨٦٤
 ٨٦٥
 ٨٦٦
 ٨٦٧
 ٨٦٨
 ٨٦٩
 ٨٧٠
 ٨٧١
 ٨٧٢
 ٨٧٣
 ٨٧٤
 ٨٧٥
 ٨٧٦
 ٨٧٧
 ٨٧٨
 ٨٧٩
 ٨٨٠
 ٨٨١
 ٨٨٢
 ٨٨٣
 ٨٨٤
 ٨٨٥
 ٨٨٦
 ٨٨٧
 ٨٨٨
 ٨٨٩
 ٨٩٠
 ٨٩١
 ٨٩٢
 ٨٩٣
 ٨٩٤
 ٨٩٥
 ٨٩٦
 ٨٩٧
 ٨٩٨
 ٨٩٩
 ٩٠٠
 ٩٠١
 ٩٠٢
 ٩٠٣
 ٩٠٤
 ٩٠٥
 ٩٠٦
 ٩٠٧
 ٩٠٨
 ٩٠٩
 ٩١٠
 ٩١١
 ٩١٢
 ٩١٣
 ٩١٤
 ٩١٥
 ٩١٦
 ٩١٧
 ٩١٨
 ٩١٩
 ٩٢٠
 ٩٢١
 ٩٢٢
 ٩٢٣
 ٩٢٤
 ٩٢٥
 ٩٢٦
 ٩٢٧
 ٩٢٨
 ٩٢٩
 ٩٣٠
 ٩٣١
 ٩٣٢
 ٩٣٣
 ٩٣٤
 ٩٣٥
 ٩٣٦
 ٩٣٧
 ٩٣٨
 ٩٣٩
 ٩٤٠
 ٩٤١
 ٩٤٢
 ٩٤٣
 ٩٤٤
 ٩٤٥
 ٩٤٦
 ٩٤٧
 ٩٤٨
 ٩٤٩
 ٩٥٠
 ٩٥١
 ٩٥٢
 ٩٥٣
 ٩٥٤
 ٩٥٥
 ٩٥٦
 ٩٥٧
 ٩٥٨
 ٩٥٩
 ٩٦٠
 ٩٦١
 ٩٦٢
 ٩٦٣
 ٩٦٤
 ٩٦٥
 ٩٦٦
 ٩٦٧
 ٩٦٨
 ٩٦٩
 ٩٧٠
 ٩٧١
 ٩٧٢
 ٩٧٣
 ٩٧٤
 ٩٧٥
 ٩٧٦
 ٩٧٧
 ٩٧٨
 ٩٧٩
 ٩٨٠
 ٩٨١
 ٩٨٢
 ٩٨٣
 ٩٨٤
 ٩٨٥
 ٩٨٦
 ٩٨٧
 ٩٨٨
 ٩٨٩
 ٩٩٠
 ٩٩١
 ٩٩٢
 ٩٩٣
 ٩٩٤
 ٩٩٥
 ٩٩٦
 ٩٩٧
 ٩٩٨
 ٩٩٩
 ١٠٠٠

(١) - نهو كه سهی سه ریچی نه م هرجه بکات، که بریتیه له گوپالی کردنی خواو
 بیته به ره که ی نهوا له دوستانی خوای گه وره نییه، به لکو دوستی شهیتانه.
 (٢) - له راستیدا له و شته به ده رنیه، یا کافر نه گه ر بزانیته به لام به قهستی
 سه ریچی کرد بیته و، شوینی ههواو ئاره زوواتی خو ی که وت بیته، وه یا نه فامه، به
 نهستی سه ریچی نه کردووه چونکه له و شته دا نه فام بووه، نهو جو ره که سه لاسایی
 کرته وه نابیی شوینی شی بکه ویت، نهو که سه گومرپایه، نهو که سه ش که گومرپا بوو
 به لاسایی ده کرته وه نه شوینی شی ده که ویت.

(٣) - خال و بیرو که یه کی صوفیه کانی ده که ویت ده وه، به لام به و دوو شاهیده
 به قبولی ناکات: قورپان و سوننهت، وه کو چۆن دادوهر داواکاریش کات کار قبول
 ناکت مه گه به دوو شایهت، به هه مان شیوه شیخ هیچ خال و بیرو که یه ک قبول ناکات
 مه گه به دوو شایهت: قورپان و سوننهت، واته نه گه له قورپان و سوننهت دا به لگه ی
 سه سه ره بو نهوا هه قه و وه ری ده گریته، وه نه گه موخاله فه ی قورپان و
 سوننهتیش بوو، نه وه باتله، واته قورپان و سوننهت ته رازوون.

ههروه ها نهو. نه بولقاسم نه لجونه یده^(١) په حمه تی خوا لیبتیت _ ده لیت: نه م
زانسته مان به قورپان و سووننه ته وه به ستراره ته وه، بویه هه رکه سیک قورپان
نه خوینیتته وه و فهرمود. نه نویست گونجاو نییه بوی له زانسته که ماندا قسه بکات^(٢)،
یا گووتی: په پیره و ناکریت و لاسایی ناکریتته وه.
نه وه نه بو عوسمان نه لنه یسابورییه^(٣) ده لیت: هه رکه سیک سووننه تی به سر
سووننه ت خویدا پیشخست به گوftarو کرده وه نه وه به حیکمه ته وه ده دوت،

(١) _ نه وه نه لجونه یده، له و پیشه وایانه ن که په پیره وی ده که ن و شوینی ده که ون
و لاسایی ده که نه وه، خویان ده دهنه پالی، _ په حمه تی خوا لیبتیت _ هه رچه نه
شیخی نه و پربازه یه به لام شوینی قورپان و سووننه ت ده که ویت، باشه بوی نه وان
له وه دا شوینی ناکه ون و لاسایی ناکه نه وه، له کاتیکدا بانگه شه ی نه وه ده که ن که له
نه تباع و شوینکه وتوانی نه و پیاوه ن و، گوايه شیخیانه.

(٢) _ نه وه نه لجونه یده که یه کیکه له پیشه وایانیان، یه کیکه له و خواپه رستان و
زاهیدانه ی که صوفیه کان به سه رکرده ی خویانی ده زانن، ده لیت: زانسته که مان به
قورپان و سووننه ته وه پابه ند کراوه، که وا بوو هه رکه سیک قورپان وهرنه گریت و،
فهرموده نه نویست له سه ر ته ریفه تی نیمه نییه.

(٣) _ نه م پیاوه ش دیسان له و پیشه واهید خواپه رستانه یه که صوفیه کان
خویانی ده دهنه پال، به لام نه و موخاله فیه یان ده کات.

« هر كه ستيكيش هه واو ئاره زووات به سه ر نه فسي پيش خست به گرفتار
 كرده نه وه به بیدعه قسه دهكات^(۱)، چونكه له م باره وه خوي گه وده ده ره موييت:
 وَفَرِحُوا بِاللَّهِ وَأَصْفَعُوا الرُّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ
 تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرُّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ » [النور: ۵۴] واته: بلي فرمانبه رداري خواو
 فرمانبه رداري پيغه مبه ر ﷺ بن ئينجا نه گه ر پشتيان هه لكرد نه وه نه وه (پيغه مبه ر
 ﷺ) نه نها به ر پرسياره له وه ي دراوه به سه ريده (كه گه ياندني په يامي خوايه) وه
 نيده ش به ر پرسن له وه ي دراوه به سه رتاند (كه باوه رهيتانه) وه نه گه ر گوپرايه لي
 پيغه مبه ر ﷺ بكن، نه وه هيدايت وه رده گرن وه پيغه مبه ر هيجي له سه ر نيه بيجگه
 له گه ياندني پوون و ئاشكرا (ي په يامي خوا).

نه وه نه بوعه مري كوپی نوجه يده ده لئيت: هر سۆزو خوشه ويستيه كي به هيزو
 (وَجَدَ) يَك قورپان و سوننه ت شايه تي بۆ نه ده ن پوچ و باتله^(۵).

(۱) _ نه وه نه لئه يسا بوريه ده لئيت: هر كه سيك قورپان و سوننه ت به سه ر نه فسي
 خزيده پيش خست نه وه به حيكمه ت و داناي ده دييت، واته هر كه سيك قورپان و
 سوننه ت بكات به نه ميري خوي و فرمانه كانيان به جيبيتييت و گوپرايه لئان بيت،
 چونكه فرمانه كانى نه مير ده بيس ترييت و گوپرايه لئى ده كرئيت، كه وا بوو هر كه سيك
 قورپان و سوننه ت به سه ر نه فسي خويده پيش بخات نه وه به دانايى ده دييت و، هر
 كه سيش هه واو ئاره زووات نه فسي خوي پيش بخا نه وه به بیدعه قسه دهكات. به
 راستى نه مه قسه يه كي زۆر گه وده يه.

(۲) _ (وَجَدَ) و (ذُوبُ) دوو له و ده سه ته واژانه ن كه صوفيه كان به كاري دئتن و، هيج
 به ريه تيكي راستى له قورپان و سوننه تدا نيه، پوچ و باتلن. ئا نه مه بوو قسه ي نه وه
 شيخانه ي كه شو بخر لئى سلام _ په حمه تي خوا لئيت _ بۆى باس كرديوين. گرفتاري هر
 هه مويان له سه ر نه وه كۆبوته وه.

خه لکێکی زۆر له م شوینه دا هه له ده که ن، نه که ر واتینگه یشت که سێک وه لی ر
دۆستی خوایه، ئیتر وا تیده گات هه موو نه وه ی دۆستی خوا بیلێت لی قبول ده کریت،
وه هه موو گوفتاره کانی بۆ خودی خۆی ده که پێنیتته وه (سلم إلیه جمیع ما یقوله) (١)،

(١) _ نه مه یه کێکه له هه له کانیان، نه وان له و باوه رده ان که وه لی خوا مونا قه ش
نا کریت، وه هه موو گوفتاریکی لیوه رده گیریت، تا نه و ئاسته ی ده لێن: مورید وات
خویندکار لای شیخه که ی خۆی وه کو مردوو له به رده م که سی مردوو شو ردا، ی
به ئاره زووی خۆی ده یجولینیت، خویندکار مافی هیچ هه لبراردنیکی نییه، وه هه ق
ناپیکیت مه که ر دوا ی نه وه ی که هه ر هه موو شتیک له شیخه که یه وه قبول بکات، هه تا
نه که ر گوتی بچۆره نیو ناگره وه، ده چیتته نیو ناگره وه، ناگریکی بۆ داده گیرسیتریت
و، فه رمانی پیده دات بچیتته نیوی، ده چیتته نیوی، سه رپیچی ناکات، نه مه یه کێکه له
بیروباوه رده کانی ته صه وف، به لام نه مه باتله، نه مه دۆستی شه ی تانه، نه و که سی
فه رمانیک بدات پیچه وانه ی فه رمانی خوا و فه رمانی پیغه مبه ره که ی بیت، با دلنیا بیت
دۆستی شه ی تانه، نه و دۆستی خوا ی که و ره نییه، نه وان ته سلیم به شیخه کانی خویان
ده بن، له سه ر پاستی بن یان له سه ر هه له بن، مونا قه یان نا که ن، نه مه هه له یه، هه موو
که سێک له گوفتاره کانی وه رده گیریت و په تده کریتته وه، جگه له پیغه مبه ری خوا ﷺ،
هه رچه ند مرؤف له زانست و خوا په رستیدا له پیش و که و ره بیت، گوفتاره کانی
به په های ی وه رنا گیریت، مه که ر هاوړیکی قوړئان و سووننه ت بیت، له م باره وه خوا ی
که و ره ده فه رموی: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ [النساء: ٥٩] واته: جا نه که ر دووبه ره کیتان هه بوو له شتیکدا نه وه
بیگێر نه وه بۆ لای خوا و پیغه مبه ر ﷺ نه که ر نیوه باوه رتان هه یه به خوا و به بۆدی
دوا یی. به واتایه کی دیکه نه وه یه مانای وه لایه ت و دۆستایه تی به لای نه وانه وه، گوب
وه لی مونا قه شه ی نا کریت و، قسه کانی به په های ی وه رده گیریت، چونکه مه عصوم و
پاریزراوه، هه له ناکات، نه و شته ی نه وان ده یلێن ته نها بۆ پیغه مبه ری

خواب بچڙ به لام كه سانی تری غهیری ئه و هرچه ند له زانست و خوابه رستیدا
 به رزبوینه وه له هه له و تاوان پارێزداونیین، هه له ده كه ن، باشه چ شتیك راست و هه له
 له بهك جیاده كاته وه، قورپان و سوننه ت، بۆیه گوفتاره كانی وه لی ده خریتته ته رازووی
 قورپان و سوننه ت، ئه وه ی له گه ل قورپان و سوننه تدا گونجاو بیته هه قه و، ئه وه شی
 كه موخاله فه ی قورپان و سوننه ت بیته پووچه، له و باره وه خوای گه وړه هه قه رمویت:
 «نَمَازًا نَبْذُ الْحَقَّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتَ تُضْرَقُونَ» [یونس: ۳۲] واته: ده ی له پاش راستی هیچ
 هه به، جگه له گومرایی ده ی چۆن له پێگه ی راست لاده درێن؟! دلنیا بن هیچ هه قێك له
 ئارادانییه مه گه ر ئه وه ی قورپان و سوننه ت ئاماژه ی بۆ كرد بیته، ته نها ئه وه هه قه،
 جگه له و دووانه هه موو شتیك گومرایی سه ر لیشیوانه.

وه هه موو کرداره کانی بۆ خودی خۆی ده گه پێنیتته وه (سلم إليه جميع ما يفعله)، نه گهر
چی موخاله فهی قورپان و سوونه تیش بکات^(١)، نیت ته ماشاده که ی موافیق و سازبازی
نه و که سه ده بیت و، موخاله فهی نه وه ده کات که خوای گه وره به پیغه مبه ره که ی
خۆیدا ناردویه تی و به سه ره موو خه لکیشدا فره زی کردووه که به پاستگزی دابنریت
له هه موو نه وانه دا که هه والی پیداو، گوپراه لیشی بکریت، له هه موو نه وانه دا ی
فرمانی پیداووه^(٢)،

(١) _ ته نانه ت نه گهر گوتی: بچۆره نیو ئاگره وه، ده چیتته نیوی و موناقه شه
ناکات، به لام مه رجنییه وه لی له هه له و تاوان پارێزراو بیته و، نه وه ی نه و بیلیت به بی
هیچ چهن و چونیک قبول بکریت، نه مه مه رج نییه، نه مه درۆیه، به لکو وه لی
به نده یه که له به نده کانی خوای گه وره، دالنیا بن وه لی و دۆستی پاسته قینه ی خوای
گه وره له هه مووان زیاتر شوینکه وتوتری قورپان و سوونه تی پیغه مبه ره ﷺ، دۆستی
پاسته قینه قبول ناکات گوفتاره کانی پیش قورپان و فرمایشته کانی پیغه مبه ری خوا
ﷺ بخریت، به مه پازی نابیت، نه گهر به وه پازی بوو نه وه دۆستی پاسته قینه نییه.

(٢) _ له پاستیدا خوای گه وره به سه ره موو خه لکیدا فره زی کردووه ته نها
گوپراه لی فرمانه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ بن، به پاست دابنریت له وانه دا که هه والی
پیداوه، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ [النساء: ٨]. واته:
هر که سیك کوپراه لی پیغه مبه ر ﷺ بکات نه وه به پاستی گوپراه لی خوای کردووه،
هه روه ها خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ [النور: ٥٤]. واته: وه نه گهر
گوپراه لی پیغه مبه ر ﷺ بکن، نه وه هیدایه ت وه رده گرن، هه روه ها خوای گه وره
ده فره مویت: ﴿إِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ

شَيْخُ فَوَاذٍ يَغْتَرِ هُذًى مِّنَ اللَّهِ ﴿[القصص: ٥]﴾ واته: ئينجا نه گه ر به گوڤيان نه کردی (و ده لاميان نه دايته وه) نه وه بزانه که ته نها شوږن هه واو ئاره زوی خوږيان ده که ون وه که له و که سه گومراتره که شوږن ئاره زوی خوږي بکه ویت بی پښموونی له لایه ن خوا وه، هه روه ها خواي گه وره ده فهرموئ: ﴿مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الحشر: ٧] واته: وه نه وهی پښه مبه ر ﷺ پیی دان وهی بگرن وه نه وهی لیټانی قه ده غه کرد وازی لی بیټن وه له خوا بترسن ښگومان خواي گه وره سزای سه خته. نه مه ته نها بو پښه مبه ری خوايه ﷺ به لام زانایان و شیخ و دوستانی تر گوږپرايه لیان ناکړیت، ته نها له وانه دا نه بیت که فهرمانی پښه مبه ری خوايان ﷺ تیدا جیبه جی کردوه.

وه کردویه تی به ستوودی جیاکاری نیتوان دۆستان و دورمناشی خوی، نیتوان به خته وهران و به د به ختان^(۱)، که و ابو هر که س به راستی شوینی که ویت نه و ال دۆسته ته فواکاره کان و، سه ر یاز سه ر که و توه کان و، به نده چاکه گانی خوی گه و ره به^(۲)، هر که سیش شوینی که ویت نه و به کیک له دورمنا دۆلوه تا و نباره گانی خوی گه و ره^(۳) نینجا سه ر پینچیکردنی پینغه مبه ری خوا^{سخت} و، ملکه جکردن و سازیار بوون بۆ نه و که سه ی که گویا و هلی خواب به که م حار بۆ بیدعه و گومرای که مه ندکیشی ده کات، دواتریش بۆ کوفر و نبلان و دورمنا^(۴)

(۱) خوی گه و ره پینغه مبه ری که ی خوی کردوه به جیاکاری نیتوان دۆستان و دورمناشی خوی، هر و ه ما کردویه تی به جیاکاری نیتوان نه هلی به هشت و نه هلی دۆزه خ، نیتوان به خته وهران و به د به ختان، نه ها پینغه مبه ری خوا^{سخت} جیاکاره، گویا به لی کردنی خوی گه و ره، به جینینانی فرمانه گانی، خو دورمناسته و له قه ده غه کراوه گانی، پینغه مبه ری خوا^{سخت} جیاکاره، به لام به ده ر له و ه موه که سیکر تر شیای تووشبوونه به هله کردن و راستکردن و، مه عصوم و پارینداو نییه.

(۲) هر که سیک به راستی شوینی نه و پینغه مبه ره^{سخت} بکه ویت، نه و به کیک له سه ر یاز ته فواکاره کان و حیزه سه ر که و توه که ی خوی گه و ره.

(۳) هر که سیک شوینی نه که ویت نه و به کیک له دورمناشی خوا نه که ر چر به دۆستی خوی گه و ره ناوبریت، نه و دۆستی خوی گه و ره نییه.

(۴) به لی، سه ر پینچی کردنی پینغه مبه ری خوا^{سخت} به که م جار به ره و گومرا بوون و بیدعه و داهیتان موه که مه ندکیش ده کات، دورمناش به ره و ده ره نجامی خرابی بۆدی دواشی، به واتا به کی دیکه بۆ کوفر بۆ گومرای، پله به پله له سه ر پینچیکردنه و بۆ بیدعه بۆ گومرای و کوفر که مه ندکیش ده ویت، نه مه بۆ نه و که سانه به که سه ر پینچی پینغه مبه ری خوا^{سخت} ده کن، پله به پله له سه ر پینچیکردنه و بۆ بیدعه ده ویت و له بیدعه شه و بۆ گومرا بوون و کوفر ده ویت.

دهیږي ډډه پټت له و نایه ته دا که خوی که ورده دهغه مویت: ﴿يَوْمَ يَعْزِلُ الظَّالِمُ عَلَى
رَأْسِهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَهْلًا﴾ (۱۷) یا ویا یتي لیتني لم اخذ فلاننا خلیلا (۲۸)
انما اتاني من الذكر بعد إذ جاءني وكان الشيطان للإنسان خاضعا (۲۹) ﴿(۱)﴾

دهیږي دهها به شینکېسې له و نایه ته دا ده پټت: ﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا
لَيْتَنَّا اطعنا الله واطعنا الرسول﴾ (۶۶) وقالوا ايها انما اطعنا ساداتنا وكبراءنا فاضلونا السبيلا (۶۷)
ربنا انهم مشفقون من العذاب والعنهم لعنا كبريا (۶۸) ﴿(۱)﴾.

(۱) هر که سټک گویایه لی مر لیکي تری غه پری پیغه مبه ری خوا ﷺ بکات
له سر پیچی کردنی خوی که ورده نابه و جوړه په شیمان ده پټت وده، ﴿يَوْمَ يَعْزِلُ الظَّالِمُ
عَلَى رَأْسِهِ﴾ پوڅیکه که سته مکار قه پ دهکات به هر دو دوستی خویدا، له بهر
په شیمان بوونه وده نه ودها دهکات، ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَهْلًا﴾ ده لیت
خوڅکه له که ل پیغه مبه ردا پنگای راستم بگرتایه ته بهر، کاتن له پوڅی قیامه تدا خرابه
دوړه ده وده نه و قسانه ده لیت: ﴿يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ اخذ فلاننا خلیلا﴾ تیاچوون بو من
خوڅکه فلان که سم نه کردایه به هاو دل و خوشه ویستی خوم، ﴿انما اضلني عن الذكر بعد
اذ جاءني وكان الشيطان للإنسان خاضعا﴾ به راستی نه و که سه ی کردم به هاو دل منی له
فورېان ویل کرد، دوی نه ودهی قورېانم پنگه یشت و باوهرم پی هینا، وه شهیتان
مه میشه پشټیکه رو پشټه رده رده بر ناده میزاد، نه مه دهره دجامه که یه _ په نا به خوا
_ بر نه و که سانه ی که سر پیچی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده که ن و، گویایه لی که سانی
نر ده که ن له سر پیچی پیغه مبه ری خوا ﷺ، له کاتیکدا خویان به وه لی و دوستی
خوی که ورده ده زانن.

(۲) ﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا اطعنا الله واطعنا الرسول﴾ پوڅی که
ده موچاوه کان له ناگری دوړه خدا نه مديو نه وديو ده کرین، ده لیت: خوڅکه

گوپراه لی خواو گوپراه لی پیغه مبه رمان بکردایه، خۆزگه ده خوانن، بۆ یانده رکوت
نه وهی که خستنیه نیو ناگری دۆزه خه وه ته نها سه ریچی خواو سه ریچی
پیغه مبه ره که ی وَعَلَى اللَّهِ بوو، مه له که ی خۆیان بۆ ده رکوت، نه وهی تووشی کردن برینی
بوو له گوپراه لی نه کردنی خواو گوپراه لی نه کردنی پیغه مبه ره که ی وَعَلَى اللَّهِ وَقَالُوا
رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٣١﴾ ده لئین: نه ی په روه ردگارمان به پاستی
نیمه به گوئی سهران و گه وره کانمان کرد نیتر له ریگای پاست گومرایان کردین، نه
به هاوشیوهی نه و نایه ته یه که خوی گه وره ده فرموئ: ﴿اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرَفَعْنَاهُمْ

أَرْزَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٣١] واته: زاناو عابیده کانیان کردوه به په روه ردگار له
جیاتی خوا. پاشانیش سه رزه نشتی یه کتر ده که ن ﴿رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَاهُمْ

لَعْنًا كَبِيرًا﴾ نه ی په روه ردگارمان دوو به رامبه ر سزایان بده و به ر نه فرینی گه وره ی
خۆتیا ن بخه ی، به لام نه مه هیچ سوودیك نابه خشیت، سه رزه نشتکردنی یه کتر هیچ
سوودیکی نییه _ په نا به خوا _.

مردو ها به شیکیشی له نایه تدها ده بیست: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُؤُونَهُمْ فَيَصْبُونَ لَهُ بِاللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ (۱۶۵) إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ (۱۶۶) وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّنَا كَرَّرْنَا فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا فَنَقُطِعْ أَعْمَاهُمْ وَنَكْفِرْ بِأَعْمَاهُمْ فَهُمْ لَكُمُ الْعَذَابُ أَشَدُّ وَأَنْتُمْ كَذِبُونَ (۱۶۷) يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۶۸﴾ (۱) واته: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه که سانی واهیه له خه لکی که هاوبه شی زور بۆ خوا په یدا ده که ن خۆشیان ده وین وه که خۆشه ویستی (نیمانداران بۆ) خوا به لام نه وانه ی بپوایان میناوه زور زیاتر خویان خۆش ده ویت نه گهر ببینن نه وانه ی سته میان کردوه (به مزه هاوبه شی په یدا کردن بۆ خوا) کاتیک که چاویان ده که ویت به سزا (ی خوا ده زانن که هرچی ده سه لات هیه هه مووی بۆ خویاه وه بیگومان سزای خوا زور سه خته کاتیک که پیشه واکان یه خه هه لته ته کیئن له وانه ی (له دنیا دا) دویان که وتوون وه سزایان (به چاوی خویان) بینن وه هه موو په یوه ندی یه کیان بچپایه وه، وه نه وانه ی که دویان که وتوون گووتیان خوزگه نیمه بگه پانیا ته وه (بۆ دنیا) تا یه خه مان لی هه ل به کاندنایه هه روه که (نه وان) یه خه یان له نیمه هه لته کاند ناوا خوا کرده وه کانیان نشان نه دات به داخ له سه ر دلایان وه نه وان ده رچوونیان نییه له ناگر نه ی خه لکینه بخزن له وه ی که له زه ویی دایه به هه لالی و پاکی وه دوی هه نگاوه کانی شه ی تان مه که ون به پراستی شه ی تان دوزمنیکی ناشکراتانه.

(۱) _ که سانی واهن له نیو خه لکیدا که هاوبه شیکی زور بۆ خوا په یداده که ن،

هاوبه شیکی زور که به خویان ده چوینن، به هاوبه شی خوی گه وره یان ده که ن، نه مه

پنیا ی گور په رستان و دره خت و به رد په رستانه، هه ر که سیک شتیکی تری غه یری

خوای گه وره بپه رستیت، با دلنیا بیټ له بهر ئه وه ده پپه رستیت چونکه خوشی ده ویت، کافران ئه و بت و درهخت و بهرده یان خوش ده ویت که ده پپه رستن، گورپیان خوی ده ویت، نه گهر خوشیان نه ویستبا نه یان ده پپه رست، نه گهر رقیان لیټوایه نه یانده پپه رست، به لام ئیمانداران خوای گه وره یان خوشی ده ویت به خوشویستنیکي پاک و بیگهره بویه به تهنه ئه و زاته ده پپه رستن، که هیچ هاوبه شیکی نییه، تهنه خویان خوشی ده ویت به (محبة العبادة) واته: به خوشه ویستی پپه رستن، (محبة العبادة) خوشه ویستی پپه رستن: جگه له خوای گه وره بۆ هیچ که شیکی تر شیاو نییه، نه مه حه بهت و خوشه ویستی به که زه لیلوون و ملدان و ملکه چیتي له گه لدايه، نه مه ش جگه له خوای گه وره بۆ هیچ که شیکی تر شیاو نابیت، به لام ئه و مه حه بهت و خوشویستنه ی که زه لیلی و ملکه چی له گه ل دا نییه بریتیه له مه حه بهتیکي سروشتی و ئاسایی وه کو ئه وه ی مروفیک خیزان و مندال و سه روهت و سامانه که ی خوی خوشی ده ویت، نه و خوشویستنه زه لیلی و ملکه چ بوونی له گه لدا نییه و تهنه مه حه بهت و خوشویستنیکي سروشتی و ئاساییه. کافران بتیان خوشی ده ویت بویه ده پپه رستن، ئیمانداران خوای گه وره یان به تهنه خوشویست بویه به تهنه زیاتر له هه موو شتیک ئه و زاته یان پپه رست، نه نجامه که ش له پوژی قیامه تدا ئاشکرا ده بیټ، نه وانه ی له جیانی خوای گه وره بتیان خوشی ده ویت، له و پوژه دا خوی له شوینکه وتوانی به ری ده کات، نه وانه ی فریشته یان ده پپه رست، نه وانه ی ئه ولیایان ده پپه رست، نه وانه ی پیغه مبه رانیان ده پپه رست، هه موو نه مانه خویان له شوینکه وتوانیان به ری ده کهن، خوای گه وره له م باره وه ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾ (٥) وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ (٦) [الأحقاف: ٥-٦] واته: کی گومرatre له و که سه ی که هاوار له غه بری

خو اده کات که وه لّامی ناداته وه تا پوژدی دواپی وه ئه و (هاوارلیکراو) انه له هاواری
 نه وان بی ناگان کاتیکیش خه لک کۆده کرینه وه (له قیامهت) په رستراوه کان ده بیه
 دوزمنیان وه (په رستراوه کان) به په رستنه که یان باوه پ ناکن. هه روه ها خوای گه وره
 ده فهرمویت: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ
 مِنْهُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ (۱۶) قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ
 مَتَّعْنَاهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿۱۷﴾ [الفرقان: ۱۶-۱۷] واته: وه له و
 بۆژده دا خوا ئه و (بت په رست) انه کۆده کاته وه له گه ل ئه و په رستراوانه ی که
 په رستونیان جگه له خوا ئینجا خوا (به په رستراوه کان) ده لی ئایا ئیوه ئه و به ندانه ی
 منتان گومرا کرد یا خو یان پښگای (پاستیان) ونکردو گومرا بوون (په رستراوه کان)
 ده لّین پاک و بیگه ردی بو تو بو ئیمه شایسته نه بووه که بیجگه له تو په رستراویک بو
 خۆمان دابنّین، به لّام نازو نیعمهت دا به وان و باوو باپیرانیان هه تا (وایان لیّهات)
 بادی تو یان له بیرچوو وه ئه وانه کۆمه لّیکی تیاچووی بی خیر بوون. له پوژدی قیامهتدا
 په رستراوه کان ئه و که سانه ی که ده یان په رستن به درۆ ده خه نه وه و، ده لّین: هه رگیز
 ئیمه فهرمانمان پینه داون و، پازی نه بوین له جیاتی خوای گه وره بمان په رستن، ئا
 نه مه یه دهره نجامی ئه و که سانه ی که گوپرا په لی غه یری پیغه مبه ری خوا ﷺ ده بن،
 نه وه یه دهره نجامی کۆتاییان له پوژدی قیامهتدا، بو یه ده لّین: ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اخَذْتُ مَعَ
 الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ [الفرقان: ۲۷] واته: ده لّین خۆزگه له گه ل پیغه مبه ردا پښگای پاستم
 بگرتایه ته به ر.

ئەم جۆره که سانه هاوشیوهی ئەو گاوردانەن^(١) که خوی گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَزُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ^(٢) وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^(٣) [التوبة: ٣١] واتە: زاناسو عابیده‌کانیان کردوه به‌په‌روه‌ردگار له‌جیاتی خوا مه‌روه‌ها مه‌سیحی کوپی مه‌ریش (یان کردوه به‌خوا) له‌کاتی‌که‌دا فرمانیان پێنه‌دراوه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که یه‌ك خرا به‌رستن که هیچ په‌رستراویکی راست نییه‌ بێجگه‌ له‌ ئەو پاک و بێگه‌ردی بۆ ئەو (خرا) له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه‌ هاوبه‌شی.

(١) _ ئەوانه‌ی که ئه‌ولیاو پیاوچاکان ده‌که‌ن به‌په‌رستراوی خۆیان و له‌هیچ شتێکه‌دا موناقه‌شهیان ناکه‌ن، کوێرانه‌ ملکه‌چیان ده‌بن، ئەمانه‌ هاوشیوه‌ی گاوردان.

(٢) _ (الاحبار) واته‌ زانایان، وه‌ (الره‌بان) واته‌: خواپه‌رستان، له‌جیاتی خوی گه‌وره‌ کردنیان به‌خوا، ئەمه‌ مانای ئەوه‌نییه‌ سوژده‌یان بۆ بردن و، سه‌ربرینیان بۆ کردن، نه‌خێر، به‌لکو به‌و جۆره‌یه‌ که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆی باس کردوین که‌ حه‌پامه‌کانیان بۆ حه‌لال کردن و، حه‌لاله‌کانیان بۆ حه‌پام کردن، گوێپایه‌لیان بوون، نا ئەمه‌ په‌رستنیان بوو بۆ ئەوان.

(٣) _ ئەمه‌ ناماژه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی که شیاو نییه‌ گوێپایه‌لی زانایان و کار به‌ده‌ستان و پێغه‌مبه‌ران بکریت، ته‌نانه‌ت پێغه‌مبه‌رانیش شیاونیه‌ له‌جیاتی خوی گه‌وره‌ بکرین به‌ په‌روه‌ردگار، به‌لام گاوردان مه‌سیحی کوپی مه‌پیه‌میان کردوه‌ به‌ کوپی خوا، پاک و بێگه‌ردی بۆ خوی گه‌وره‌ له‌وه‌ی که ده‌یڵین، په‌روه‌ردگاریتی تایبه‌ته‌ به‌ خوی گه‌روه‌.

وفي المسند وصححه الترمذي عن عدي بن حاتم في تفسيره هذه الآية لما سأل النبي ﷺ عنها فقال: ما عبدوهم؟ فقال النبي ﷺ ((أَحْلَوْا لَكُمْ الْحَرَامَ، وَخَرَّمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ، نَامَعُوهُمْ، وَكَانَتْ هَذِهِ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ))^(۱) واته: عه‌دی کوپی حاتم گوئیستی پیغه‌مبیری خوا ﷺ بوو نه و نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه، به پیغه‌مبیری خوای ﷺ ناهموو: نیغه نه مان ده‌په‌رستن! پیغه‌مبیری خوا ﷺ پیی فه‌رموو: ((نه‌وان چه‌پامه‌کانیان بو چه‌لال کردن و، چه‌لاله‌کانیان بو چه‌رامکردن، گویری‌ایه‌لیان بوون، نا نه‌مه‌په‌رستنیان بوو بو نه‌وان)).

(۱) - إسناده ضعيف: أخرجه الترمذي (۳.۹۵)، والطبري في تفسيره (۲۰۹/۱۴-۲۱۱).

قال أبو عيسى: هذا حديث غريب، لا نعرفه، إلا من حديث عبدالسلام بن حرب، وعُطِفُ بْنُ أَعْيَنَ ليس بمعروف في الحديث.

قلت: كذا قال: وغطيف ضعيف، وقد ورد هذا المعنى، عن حذيفة موقوفاً عليه عند الطبري، وكذلك روي عن جماعة من السلف نحو هذا التفسير وظاهر الآية يساعده، والله أعلم. به‌لی، له چه‌لالکردنی چه‌پام کردنی چه‌لالدا گویری‌ایه‌لیان کردن، به‌لام چه‌لالکردن و چه‌پام کردنی ته‌نها مافی خوای گه‌وره‌یه، بو هیچ که‌سیکی ترشیاو نییه چه‌لال و چه‌پام بکات، به‌بی نه‌وه‌ی بو قورپان و سوننه‌ت بگه‌پیته‌وه، هر که‌سیک شتیک چه‌پام بکات به‌بی نه‌وه‌ی له قورپان و سوننه‌تدا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هاتبیئت، با دلتیا بیئت، نارویه‌شی خوای گه‌وره‌ی کردوه له په‌روه‌ردگاریتیدا، چونکه نه‌وه مافی په‌روه‌ردگاریتیه.

بۆيه گوتراوه: له راستيدا گهشتنيان لى قهدهغه كرا چونكه بنچينه كانيان پشتگوئى خست (انما حرما الوصول بتضييع الأصول)^(١)، چونكه بنچينه همور بنه پره ته كان به جيههتنيان بپروا هيتانه به وهى كه بۆ پيغه مبهري خوا ﷺ دابه زيوه، پتيويسته بپروا به خوا و پيغه مبهري كهى و به وهى كه بۆ پيغه مبهري كهى دابه زيوه بكرت، بپروا بكرت به وهى موحه ممه د پيغه مبهري خوايه ﷺ، بۆ هر هر همور مه خلوقات نيردراوه، ئاده ميزادو جتوكه كان، عه ره ب و عه جه مه كانيان، زانار خوايه رسته كانيان، پاشاو جه ماوه ره كه يان^(٢)،

(١) _ ده رياره ي ئه و كه سانه ي كه گوپرايه لى ئه حبارو پوهبان و ئه وليا ده كه ن گوتراوه: گهشتنيان لى قهدهغه كرا چونكه ئوصول و بنه پره ته كانيان پشت گوئى خست، مه به ست به (ئوصول): برتبه له گوپرايه لى خوا و پيغه مبهري كهى، شوينكه وتنى قورپان و سوننه ت، ئانه مانه ئوصول و، كاتى پشتگوئيان خست، گهشتنيان به په حمه ت و به زه يى به به ندى له ده ستدا بۆيه زانايان ده لىن: (انما حرما الوصول بتضييع الأصول).

(٢) _ پتيويسته بپروا به وه بكرت كه پيغه مبهري خوا ﷺ بۆ ئاده ميزادو جتوكه، عه ره ب و عه جه م نيردراوه، بۆ هر هر همور موفايه تى نيردراوه، بۆ پاشاكان، ئه ميره كان، په مه كى خه لك، زانايان، نه فامان نيردراوه، ئه و بۆ هر هر همور موفايه تى نيردراوه، له سه ر هر هر همور خه لكى واجيبه گوپرايه لى بن، له سه ر هر هر همور خه لكى واجيبه پا به ندى فه رمانه كانى بن، بۆ هيج كه سيك نيه له چوار چيوه ي گوپرايه ل بوونى پيغه مبهري خوا ﷺ بجيته ده ره وه، دواتریش بانگه شه ي ئه وه بكات كه به خواى كه وه گه يشتووه، پتيويستى به پيغه مبهري ﷺ! نيه وه كو ئه وه ي صوفيه كان ده لىن، يا بانگه شه ي ئه وه بۆ وه ليه كان بكات كه گوايه زاناتر، بوه به زاناو عاريف و راسته وخۆ له خواوه شت وهرده گرى و، چيتر پتيويستى به پيغه مبهري نه ماوه، وه كو

نوده زنده پاییکارانی ته مه سوف واده لین، به لام پاش لاردنی پیغه مبری خوا علیه السلام پیوسته هر مه موو مرئیایه تی گوئیایه ل و شوینکه ونوی نه و بن، ته نانه نه گهر پیغه مبری دیکه ش مه بیت واجیبه شوینی پیغه مبری خوا علیه السلام بکه ویت و دکو نه وده خوی گه ورده ده فهرمویت علیه السلام اذ احب الله ميثاق النبيين لما اتيهم من كتاب وحده ثم ما ائتم به من ميثاق له ولتعضدنه قال افرئتم واحدا ثم ائتم به ذلكم ائتم قالوا نزيها قال فائمهوا وانا معكم من الشاهدين علیه السلام [ال عمران: ۸۱] واته: (بهینه رده وادیان) کانتیک که خوا په یمانی ودرگرت له پیغه مبران که هرچیم دانی له نامه و حکمت (شریعت) له پاشان پیغه مبریکتان بۆ هات به برپا هینه ر به و نامه ی که له لاتانه ددبی برپای پی بهینن وده یارمه تی بددن خوا فهرمووی: نایا دانتان نا به م په یمانه دا؟ وده له سر نه وده په یمانی منتان ودرگرت پیغه مبران کوتیان: به لی دانمان پیا ناو په یمانان به ست خوا فهرمووی که واته نیود به شاهید بن وده منیش له گه ل نیوه به کیکم له شاهیدان، که خوی گه ورده ده فهرمویت: له پاشان پیغه مبریکتان بۆ هات، مه به سستی موحه مه ده علیه السلام، له م نایه ته دا نه وده ناشکرا ده بیت که خوی گه ورده له پیغه مبران په یمانی ودرگرتووه، نیتر بۆ که سانی غهیری نه وان ددبی چونبیت، خوی گه ورده نه و په یمانه ی له پیغه مبران ودرگرتووه که نه گهر پیغه مبری خوا علیه السلام نیردراو، به کیکم له وان موسا یان عیسا یان هر یه کیکم له وان زیندوو بوو پیوسته شوینی نه م پیغه مبره علیه السلام بکه ون، چونکه په یامه که به نه و درا علیه السلام، که کوتا پیغه مبران، مه موو که سیک پیوسته شوینیکه ویت علیه السلام، چونکه په یامه کی گشتیه و بۆ ناده میزادو جنوک و پیغه مبران و غهیری نه وانیش، هیچ که سیک ناتوانیت له چوارچتووه گوئیایه لی نه و بجیته دهره وده علیه السلام، که واپوو شیخانی نه هلی ته صوف چۆن ده توانن له چوار چتووه گوئیایه لی نه و بچنه دهره وده، نه گهر له گوئیایه لی پیغه مبری خوا علیه السلام چونکه دهره وده نه وده وده لی و دوستی خوا نین، به لکو ته نها دوستی شهیتان.

وه هيج كه سيك پنگه به كي ديكه ي نيه بئ نه وه ي به خوي گه وده بگات مه گه ر شويني نه م
پيغه مبه ره ﷺ بكه ويت هم به پوخسار و هم به ناخ^(١)، دلتيا بن نه گه ر مووساو عيساو
پيغه مبه راني ديكه ي غه يري نه وانيش پي ي بگه يشتنايه بيگومان له سهريان واجيب بوو
شويني بكه ون، له و باره وه خوي گه وده ده فهرمويت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (٨١) فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ
ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٨٢)﴾^(٢) [آل عمران: ٨١-٨٢].

قال ابن عباس ﷺ مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا أَخَذَ عَلَيْهِ الْمِيثَاقَ، لَئِنْ بُعِثَ مُحَمَّدٌ وَهُوَ حَيٌّ
لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَيَنْصُرُنَّهُ، وَأَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ عَلَىٰ أُمَّتِهِ الْمِيثَاقَ: لَئِنْ بُعِثَ مُحَمَّدٌ ﷺ وَهُمْ أَحْيَاءُ لَيُؤْمِنَنَّ
بِهِ وَلَيَنْصُرُنَّهُ^(٣). واته: ثيبن وعه عباس ﷺ فه رمويه تي: خوي گه وده هه ر پيغه مبه ريكي
نارديت په يمانى نه وه ي ليوه رگرتوه كه نه گه ر زيندوو بوو و موحه مه د ﷺ نيردرا
ده بيت نيماني پي بينيت و سه ريخات، وه فه رمانى به و پيغه مبه ره ش كردوه له
نومه ته كه ي خوي په يمان وه ريگريت به وه ي نه گه ر زيندوو بوون و موحه مه د ﷺ
نيردرا ده بيت نيماني پي بينن و سه ري بخه ن .

(١) _ به پووكارو ناوه كي، نه وه به س نيه ته نها به پووكار شويني بكه ويت، نه وه
پيمازي مونا فيق و دوو پووه كانه، به لكو پيوسته به پووكارو ناوه كي شويني
پيغه مبه ري خوا ﷺ بكه ويت.

(٢) _ ﴿فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جا نه وه ي پاش وه رگرتنى نه م
په يمانه پشتى هه لكرد، نه وه كه سانتيكي فاسيق و ده رچوانن له فه رمان، واته: له
گوپرايه ل بووني خوي گه وده .

(٣) _ أخرجه الطبري بلفظ قريب (٥٥٦/٦)، من طريق محمد بن أبي محمد، عن عكرمة
أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس.

و محمد بن أبي محمد (وهو مولى زيد بن ثابت) مجهول، فالأثر ضعيف: وقد ورد معنى هذا
 في عن علي أيضا عند ابن جرير (٥٥٥/٦)، وفي إسناد سيف بن عمر وقد أتم بالموضع
 وورد هذا المعنى عن جمع من السلف.
 وفي نسخة أخرى في تفسير الآية، والله أعلم.

خوای گوره گوئیایه ل بونی نه م پیغه مبهردی به سهر هره موو خه لکیدا واجیب
 کربرود، عه رهب و عه جه م، په یامه که ی گشتییه بؤ تیگرای ناده میزادو جنوکه،
 نه ماش په کینکه له و شتانه ی که خوای گوره ته نها به م پیغه مبهردوی ﷺ تاییه ت
 کربرود، پیچه وانیه له پیغه مبهرانی دیکه، له تاییه تمندیه کانی نه و پیغه مبهره ﷺ
 نه و دیکه که په یامه که ی گشتییه به لام په یامی پیغه مبهرانی تری پیش نه و به قومه کانی
 خویانه وه تاییه ت بوو. مه به سستی سهره کی لیره دا نه و دیکه به ره چی نه و که سانه
 بریتنه وه که بانگه شیه نه وه ده که ن که که سانیکی دیکه ی غهیری پیغه مبهری خوا
 ﷺ هن واجیبه گوئیایه لیان بکریت به سهر خواو پیغه مبهره، به نمورونه ی نه و که سانه ی
 شیخ و ته ریفه ته کانی خویان ده که ن به هوکاری که یشتن به خوای گوره، وه کو
 زنده بزییکارانی ته صوف، به لام دلتیابن هیچ ریگه یه ک بؤ به خوا که یشتن نییه ته نها
 له ریگه ی نه و پیغه مبهره وه ﷺ نه بییت، خوای گوره له باره وه ده فهرموی: ﴿قُلْ إِنْ
 كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٣١) قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ
 وَاتَّبِعُوا فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ٣١-٣٢] واته: (نه ی
 موچه مه د ﷺ) بلی نه گره نیتوه خواتان خوش ده ویت که واته دوا ی من بکه ون تا
 خواش نیتوه ی خوش بویت وه له گونا مه کانتان خوش بییت وه خوا لیخوش بووی
 مبهردانه بلی فرمانبهری خوا و پیغه مبهره بکه ن نینجا نه گره پشت ه لکه ن نه وه
 بنگرمان خوا بی بریایانی خوش ناویت. هره وه که سانیکی تریش هن

نهو بانگه شه به ده گهن که جووله که و گاورد کان له سهريان پتيويست نييه شوييني
 مرحمه مه د ﷺ بکه ون، به لکو له سهري شوينکه وتني موساو عيسا ده ميتنه وه، دنيا بن
 که سانيکي تريش هن له وانه ي خويان داوه ته پال نيسلام نهو جوړه قسانه ده گهن،
 ده لين: واجيب نييه تينکړاي خه لکي شوييني مرحمه مه د ﷺ بکه ون، به لکو هر
 که سيک شوييني موسا بکه ويت له سهري نايينيکي راسته، هر که س شوييني عيسا
 بکه ويت له کاتي نه مړماندا له سهري نايينيکي راسته،، هر مه موويان به خوا ده گهن،
 وه لامدانه وه ي نهو جوړه قسانه ش له قورئاندايه وه کو نه وه ي گوييستي بوون: ﴿وَإِذْ
 أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الْنَّبِيِّينَ لَمَّا آتَيْنُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ
 لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (۸۱) فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۸۲) أَفَعَيَّرَ دِينَ اللَّهِ
 يُتَغَوَّنَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (۸۳) [آل عمران:
 ۸۱-۸۲]. يارمه تي بدهن، که و بوو نه که ريه کيک له پيغه مبه ران زيندوو بوايه ن لهو
 کاته دا که پيغه مبه ري خوا ﷺ نيردرا له سهري واجيب ده بوو شوييني بکه ويت، نير
 بارو حالي که ساني ديکه ي وه کو سه راني ته صه ووف ده بي چون بيت؟ نهو که سانه ي
 نه مړ ده لين: نيمه له سهري ناييني موساين يان له سهري ناييني عيساين دروزنن، چونکه
 به ناردني پيغه مبه ري خوا ﷺ ناييني موسا ته و او بوو، ناييني عيسا ته و او بوو،
 ناييني مرحمه مه د ﷺ ته نها ريگه يه که بو گه يشتن به خوي گه وره، بويه هر که سيک
 به پاستي شوييني نه م پيغه مبه ره نه که ويت کافره نه که رچي واش پابگه يه نيت که
 له سهري ناييني موسا يان عيسايه، يان شوييني شيخه که ي خوي يان که ساني تر
 ده که ون، خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ [آل
 عمران: ۳۱]، نه مه شتيکه واجيبه باوه رت پي هه بيت، پتيويسته

بارەینکی بەهیزت مەبیت کە هیچ ئایینیکی دیکە ی جگە لە ئایینە کە ی موحەمەد
 نەبێ لە ئارادا نییە هەتا پۆژی قیامەت، هیچ ئایینێک نییە تەنها ئایینی ئەو نەبیت، هیچ
 کەسێک پزگاری نابێت مەگەر بە شوێنکەوتی موحەمەد ﷺ، ئەمە بوو مانای
 نابێت کە.

وات: نایا ناو پیکت نه داو نه وده به لای نه وانه ی که نه وانه ی و اخلاقیان دده نه ده
 به پاستی نه وان باو دپیان هیناوه به ودهی دابه نه وده بونو (که نه وانه ی) به وده ی که پاپس
 نه وده دابه نه وده (که نه وانه ی) ده یانه ولت که داد به نه بون لای به کلک که حوکم
 به به پنامه ی خوا ناکات له کاتیکدا به پاستی نه وانه یان پیکراوه که به وانه یان پاپس به
 ده شه یان ده یه ویت که گوهر یان بکات به گوهر یه کی دور له پاستی ده نه وده پاپس
 بونو: ده نه بون لای نه ودهی خوا نارو به تیه خواره وده ده بون لای پیتفه به رگت
 ده یینی (نه ی موحه ده رگت) دو ده وده کان به وده لای وده ده گپنه به وده رگت پاپس
 نه وانه یان حالیان چون نه بیت کاتیک به سه رمانیکی ناخوشیان تو به بیت؟ به نه ی
 نه وده ده سیان پیتی خستوه (که ویه نه) پاشان نه وده بون لات و سویند ده خون به
 خوا نه نه نیازی چاکه و به ک خستنه وده مان به وده (کاتیک که حوکم ده به نه بون لای
 نه یی خوا) نه وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی له دلیاندا به به که وانه به ویه یان لای
 به رگت به وده ناموزگاریان بکه وده پاپس بلی ده رباره ی خویان وده به کی به وانه و
 کاریگر وده هیچ پیتفه به ریکمان به وانه نه که وده نه نه وده نه بیت گوهر یه لای
 بکیت به نه رمانی خوا و به بنگومان نه وده نه وانه کاتی سته میان له نه فسی خویان
 کرد به اتنا به بولات و داوی لای به وده یان به کرد به لای خوا پیتفه به ریش دلاوی لای
 خورشیدی بون بکرنایه بی گومان ده یان یینی خوا به شیمانی وده رگری به به زه یه
 نه خیر (وانی به که خویان به باو دپار نیشان دده نه) سویند به به وده رگرت
 به واده یان تا تو نه که نه دابو ده له هر ناژوده و به به رکیه کی نیوانیاندا له پاشان
 ده نه که نه له ده وریاندا به هیچ بیزاریه که له و به رباره ی تو دلوته و مل که چ نه که نه
 به ملکه جیه کی نه وانه ی.

نیمانی به محمد ص هیل و له نیتوان پیاونکی جووله که دا ناکوکبک پوودا،
 پیاوه جووله که کوتی با کیش و دلاکه مان به رینه لای محمد ص، چونکه
 بیشتر ده بزانی محمد ص به رتیل و ره ناگرنیت، به لام پیاوه دوو پووه که کوتی:

کیشه و داواکه مان ده بیله لای که عبی کوری نه شره فی جووله که چونکه پیشتر ده یزانی
 که عبی کوری نه شره ف به رتیل وەرگره، بویه خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿أَمْ
 تَرِ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ﴾ نایا ئاوریکت نه داوه ته وه به لای نه وانه دا که وا خونیشان
 ده دهن، ته ماشاکه ن خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿يَزْعُمُونَ﴾ وشه ی (الرَّعْم) یش مانای
 دروکردن ده به خشیت، که وا بوو نه وان دروژدن کاتی وا خونیشان ده دهن که باوه پریان
 به موحمه مد ﷺ هیه، له راستیدا نه وه ته نها بانگه شه کردنه، که به راستی نه وان
 باوه پریان هیناوه، واته خویان وانیشان ده دهن که باوه پریان هیناوه واته: به و
 قورئانه ی که بۆ تو دابه زیووه به و کتیبانه ش که پیش تو دابه زیووه ده یانه ویت دادو
 داواکاریه کانیا ن به رن بۆ لای یه کیک که حوکم به به رنامه ی خوا ناکات، وه کو پیشتر
 باسم بۆکردن خو وانیشان ده دهن که باوه پریان به موحمه مد ﷺ هیناوه که چی
 پاشانیش دادو داواکاریه کانیا ن بۆ لای یه کیکی تری غهیری نه و ده به ن، وه کو پیشتر
 ئاماژم پيدا نه و که سه ی داواکاری خوی بۆ لای که سیکی دیکه ی غهیری پیغه مبه ری
 خوا ﷺ به ریت نه وه هیچ باوه پیکی پی نییه نه گه رچی بانگه شه ی نه وه ش بکات،
 ﴿الطَّاغُوتِ﴾ یش هه موو یه کیکه که حوکم به به رنامه ی غهیری خوی گه وره بکات، هه
 یه کیک حوکم به شتیکی دیکه ی غهیری نیسلام بکات نه وه تاغوته، نه گه ر جووله که
 بیت یان گاور بیت یان هه ر که سیکی دیکه بیت، له کاتی که دا به راستی فهرمانیا ن
 پیکراوه که بروایان پینه بیت، خوی گه وره فهرمانی پیکردوون بروایان به تاغوت
 نه بیت، خوی گه وره له م باره وه له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
 وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۵۶]
 واته: ئینجا هه ر که س له پی بی بروایی بگه ریته وه (بی باوه ری بی به هه ر په رستراویک
 جگه له خوا) وه بروابهینی به خوا نه وه بیگومان به توندی دهستی

مردود به دهسته گيره به کی قایمی به هیزی وا (که نیسلام، یان نیمانه که به تی) که
 بچرانی و به ریونی بق نییه وه خوا بیسه ری زانایه. له م نایه ته پیروزه دا خوی گه وره
 من بیوا بونی به تاغوت پیشی برپا بوون به خوی گه وره خستوه، چونکه مهرچی
 نیمان نه واری بیتاوه پ بوونه به تاغوت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ شهیتان نیبلیس _ بهر
 نافرته تی خوا بکه ویت _ هه روه ها شوینکه وتوانی شهیتان له شهیتانه کانی ناده میزادو
 جنکه ده یانه ویت ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ گومرایان بکه ن به گومرایه کی دور له
 پستی، واته له هه ق و له نیسلام دوریان ده خه نه وه، گومرایان ده که ن به گومرایه کی
 دور که هیچ کوتایه کی نییه، نه و که سه ی حوکی تاغوتی به لاه له حوکی نیسلام
 پین چاکریت، با دنیا بیت گومرایه به گومرایه کی زور دور، دور له پتی راست، دور
 نیسلام، دور له نیمان به خوا، به هه مور جور دوریونیک، ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
 يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ گوپرایه لی شهیتان بوون و گوپرایه لی فرمانی نه و خوی نه بوون
 ی فرمانی پیکردن بیتاوه پین به تاغوت، ته ماشا که ن گوپرایه لی شهیتان بوون و
 گوپرایه لی فرمانی نه و خوی نه بوون که فرمانی پیکردن بیتاوه پین به تاغوت،
 لکه ل نه وه ش دا بانگه شه ی نیمان به خوا ده که ن، ته ماشای گوفتاری خوی گه وره
 بکن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾ ده یانه ویت که داد بهرن بق لای به کیک که
 حوکم به بهرنامه ی خوا ناکات، ﴿يُرِيدُونَ﴾ ده یانه ویت، واته: تا نیستا داده که شیان
 نبروده، به لام ته نها ده یانه ویت داده که بق لای تاغوت بهرن، ته نها به وه کوفرده که ن
 نگرچی نه شیان بر دیت، ته نها به ویستویانه بیبه ن به وه نده کوفر ده که ن نه گرچی
 نجامیشیان نه دایت _ په نا به خوا _ پاشان خوی گه وره له و نایه ته دا ده فرموت:
 ﴿يَكْفُرُ إِذَا آسَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ نایا بارو حالیان چون ده بیت نه گر
 به سرامتیک ناخوشیان توش بیت به هوی نه وه وه که کردویانه؟ نه گر به هوی نه م

کاره نه شیاوه یانه وه سزایه کیان بۆ هاته خواره وه، دلتیا بن سزای ئه م کاره
 ناشیاوانه ش زۆر نزیکه، ئایا بارو حالیان چۆن ده بیئت ئه گهر به هوی ئه و کاره
 نه شیاوه وه سزایه کیان بۆ بیته خواره وه، ﴿ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَانًا
 وَتَوْفِيقًا﴾ پاشان دینه وه بۆ لات و سویند ده خۆن: به خوا ته نها نیازی چاکه و یه
 خستنه وه مان بووه، کاتی ویستمان که سیکی غهیری تو داوه ریمان له نیوان دا بکات،
 مه به ستمان ئه وه بوو ته نها چاکه بۆ خه لک بکهین و یه کیان بخهینه وه، ده لئین: نیازمان
 پاکه، مه به ستمان ئه وه نه بوو به تو بیباوه ربین، نیازمان پاکه، به لکو مه به ستمان
 ئه وه بوو خه لک ناشت کهینه وه و چاکه یان له گه ل بکهین به برینه وه ی ناکۆکی و
 ئاژاوه کانی نیوانیان، باشه چاکه و یه ک خستنه وه به غهیری شه ریه ته که ی خوی
 گه وره دروسته؟ له راستیدا چاکه کردن و یه ک خستنه وه ی نیوان خه لک ته نها به
 شه ریه ته که ی خوی گه وره دروسته، تاغوت به داوه رو پیکخه ر دانانریت، ته ماشاکه ن
 سویند به خوا ده خۆن که ته نها نیازی چاکه کردن و یه ک خستنه وه یان مه بووه، به لام
 ئه گه رچی خۆیان وانیشان بدهن و عوزو به هانه ش بیئنه وه، خوی گه وره هه ر زانایه
 به و هۆکاره ی که هانیدان ده دا بۆ ئه وه ی تاغوت بکه ن به داوه ری نیوانیان با عوزو
 به هانه ش بیئنه وه، نیازپاکی شتی پووچ و باتل نا شه رعینئ، باتل هه ر باتل،
 ئه گه رچی مروف نیازی شتی پاک بیئت له ئه نجامدانیدا، ئه ی ئه گه ر نیازپاکی له ئارادا نه بوو
 له و گوفتاره دا، ده بیئت چۆن بیئت؟ ئه گه ر راستگۆش بن که گوايه غهیری چاکه و
 یه ک خستنه وه یان مه به ست نه بووه، ئه مه ش دیسان نابیته به لگه و به هانه بۆ ئه وه ی له
 شه رع لاده ن و، شتی تر به داوه ر بکه ن، نه خیر، ئه ی ئه گه ر ئه وان درۆزن بن ده بی
 چۆن بیئت، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ ئه وانه که سانیکن خوا
 ده زانیئت چی له دلایندا هه یه که واته پووین لیوه رگتیره، با ئه وان سویند بخۆن که

غەبىرى چاكو خىريان مەبەست نەبوو بەلام عوزرو بەھانەيان قبول مەكە، ﴿وَعِظُّهُمْ﴾
 رە نامۆزگاريان بکە، تەنھا پوويان لى وەر مەگىرە وازيان لىبىنىت، نەخىر، بەلکو
 پىويستە نكۆليان لىبکەن و نامۆزگاريشيان بکەن، پوويان لى وەر مەگىرە وازيان
 لىبىنىت، نەخىر، بەلکو پىويستە ئەوھيان بۆ پوون بکەيتەوھ کە ئەوان لەسەر گومرايى
 بوونە، لە ھەق پوويان وەرگىراوھ، تۆش عوزرو بەھانەيان قبول مەكە ﴿وَعِظُّهُمْ﴾
 نامۆزگاريان بکە لەوھدا کە کردويانە، بەشکو پەشيمان ببنەوھ تەوبە بکەن، ئەوھى
 لى دەفامرىتەوھ ئەوھىە کە ھەر کەسيك ھەلەيەكى ئاشکراي کرد پشتگوئى ناخرىت،
 بەلکو واجيبە نامۆزگاري بکرىت، بەشکو بگەرپتەوھ پەشيمان بپتەوھ يان بەلگەى
 بەسەرەوھ دامەزرىت، ﴿وَقُلْ هُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ دەربارەى نەفسى خويان
 روتەيەكى پەوان و کاریگەريان پى بلى، لە نىوان خۆت و ئەوا، گوتهيەكى توندى
 قەدەغەکاریان پى بلى، نەك گوتهيەكى ئاسان يا بەشيواريك نەرمونياني تىدايىت،
 نەخىر، گوتهيەكى پەوان و کاریگەر، لەسەر بيسەر گاريگەرى خۆى ھەيىت، چونکە
 پەفتاريكى مەترسیداريان ئەنجام داوھ، بۆيە پىويستە گوفتارەكانت بەرامبەريان
 توندى و زبرى تىدايىت، بەلام پىويستە شتەكە بە نەيىنى بپت تەنھا لەنىوان تۆ و
 ئەواندا، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ وە ھەر پىغەمبەرىكمان پەوانە کرد
 بپت تەنھا بۆ ئەوھ بووھ کە گوپرايەلى بکرىت بەفرمانى خوا، بەلام پەفتارەكەى
 ئەوان سەربپچى کردنى پىغەمبەرى خوايە ﷺ لە کاتىکدا کە واجيبە گوپرايەلى
 بکرىت ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ واتە بەشەرەكەى و بەفرمانى شەرى و بەفرمانى
 قەدەرى ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ چونکە پىغەمبەر ﷺ جگە لە شەرى خواى گەورە
 ھىچى تر ناھيىت، ئەمە ئامازەيە بۆ ئەوھى پىغەمبەر فرمان بەوھ دەکات تەنھا
 بەوھى کە خواى گەورە فرمانى پىداوھ، حوکميش ناکات تەنھا بەوھ نەيىت کە

خوای گه وره حوکمی پیکرد بیئت، ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ وه بیگومان نه گهر نه وان کاتی سته میان له نه فسی خوایان کرد، ته ماشاکه خوای گه وره په شیمان بونه وه و ته و به ی خستنه پوو، نه گهر چی نه وان له گوفتاری پیشویاندا سته میان له نه فسی خوایان کردو، ویستیان دادو کیشه که یان بهرن بۆ لای یه کیک که حوکم به بهرنامه ی خوای گه وره ناکات، پاشان عوززو به هانه یه کی درویشان هینا یه وه، له گهل نه و هه موو تاوانه ناشیرینانه دا نه گهر بۆ لای خوای گه وره بگه پانایه وه، داوای لی خویشبونیان بکردایه و، داوایان له توش بکردایه داوای لی خویشبونیان بۆ بکهیت، ﴿لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ بیگومان دهیان بینى خوا په شیمانی وهرگری به به زه ییه، خوای گه وره له وانه خوش ده بیئت که داوای ته و به ی لیده که نه نه گهر چی تاوانه کانیا ناشیرین و گهردهش بیئت، که و ا بوو تاوانبار نابیئت له په حمهت و به زه یی خوای گه وره بۆ نومید بیئت، پتویسته هه ستیئت داوای لی خویشبون له خوای گه وره بکات، بۆیه نه گهر نه وان داوای لی خویشبونیان له خوای گه وره بکردایه و پاشانیش له پیغه مبهری خوا ﷺ داوایان بکردایه داوای لی خویشبونیان بۆ بکات، بیگومان دهیان بینى خوای گه وره په شیمانی وهرگری به به زه ییه، چونکه دوعاو نزای پیغه مبهری خوا ﷺ گیرا بوو، هه روه ها ئیستیغفار ه که شی قبول کراو بوو، خوای گه وره ته و به وهرگره، خیرا سزای به نده کانی نادات، که و ا بوو نه گهر که سیك توشی تاوانیک بوو نه گهر گهردهش بیئت با په شیمان بیته وه و داوای وهرگرتنی ته و به له خوای گه وره بکات، ته و به له به نده کانی خو ی وهرده گریئت، له کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ له زیان دا بوو داوای لیده کرا ئیستیغفاریان بۆ بکات، به لام پاش مردنی پیغه مبهری خوا ﷺ داوای ئیستیغفار له پیغه مبهری خوا ﷺ ناکریئت، که سانیکى نه قام و گومرا نه م نایه نه ده که نه به لگو و ده چنه لای گوری پیغه مبهری خوا ﷺ و داوای ئیستیغفاری لیده که نه،

له کاتیکدا ئەم ئایەتە مەبەستی ئەو کاتە یە کە پێغەمبەری خوا ﷺ لە زیان دا بوو
 نەک پاش مردنی، چونکە پاش مردنی پێغەمبەری خوا ﷺ داوای هیچ شتیکی
 لێناکریت، نە ئیستیغفار و نە شتی تریش، هاوێلان کاتی تووشی ووشکە سالی و
 بێبارانی بوون داویان لێنەکرد، بە لکو لە عەبباسی مامی پێغەمبەریان ﷺ داوا کرد،
 داوایانی لی کرد لە خوای گەورە بپاریتەو بە بارانیان بۆ بپارێنیت، لە کاتیکدا ئەوان
 زانائینی خەلک بە تەفسیرکردنی قورئان، ئەگەر لە ئایەتە کە واتیکە یشتنا یە بچە لای
 گۆرە کە ی پێغەمبەری خوا ﷺ و داوای دوعا و نزاو ئیستیغفاری لێکەن، بە دلنیا یی بۆ
 لای گۆرە کە ی دەچوون، نە دەچوونە لای عەبباسی مامی، باشە بۆ نەچوونە لای گۆری
 پێغەمبەری خوا و چوونە لای عەبباسی مامی؟ چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ مردبوو،
 عەبباسی مامی زیندوو بوو، هیچ شتیکیش لە مردوو داوا ناکریت، بە لام زیندوو داوای
 نەجامدانی ئەو شتانە ی لێدەکریت کە توانای بە جێهێنانی هەیە وەکو دوعا و
 ئیستیغفارکردن بۆ کەسانی دیکە، هاوێلان دەچوونە لای گۆری پێغەمبەری خوا ﷺ
 تەنھا بۆ ئەو ی سلۆی لێکەن و هیچی تر، ئەگەر لە سەفەر بەاتنا یەو دەچوونە لای
 گۆری پێغەمبەری خوا ﷺ تەنھا بۆ ئەو ی سلۆ لەخۆی و هاوێلەکانی بکەن،
 هەرەها سلۆیان لە مردووانی گۆرستانیش دەکرد، سەردانی گۆرستان تەنھا بۆ
 سلۆکردن دروستە، بە لام بۆ ئەو ی داوای پێداویستیان لی بکریت دروست نییە،
 شێرک و هاوێل بپارێدەن بۆ خوای گەورە، هەرەها بێژە ی ئایەتە کەش ئاماژە بۆ ئەو
 دەکات کە چوون بۆ لای گۆر بۆ داوای ئیستیغفارکردن جایز نییە، بۆچی؟ چونکە
 خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ لە زمانی عەرەبیدا ئاوەلفەرمانی (إِذْ) بۆ
 ئەو شتانە بە کاردیت کە لە زەمەنی رابردودا ئەنجام دراوە، لێرەدا خوای گەورە
 ئاوەلفەرمانی (إِذَا) ی بە کارنە هێناوە، چونکە (إِذَا) ئاوەلفەرمانیکە بۆ ئەو شتانە ی کە

له داهاتوو دا بئو ددهن، كهوا بئو له نيتوان (اذ) و (اذا) دا جياوازي ههيه، بئزهي نايه ته كهش ده ليت: ﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ كاتي سته ميان له نه فسي خويان كرد، وان له رابربو دا، نهك له داهاتوو دا پاش مردني پيغه مبهري خوا ﷺ، پاشان له كوتايي نايه ته كاندا سويند به خوي ده خوات و ده فهرمويت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه خير وانبيه كه خويان به باوه ردار نيشان ده دهن به وهي كه بۆ تو دابه زيوه و نه وهشي بۆ پيغه مبهرائي پيش تو دابه زيوه، نه مه به ربه رچ دانه وهيه بۆ نه وان ﴿حَتَّىٰ يُكْشِرُكَ يُنَاقِ شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ تا تو نه كه نه دادوه له هر ئازاوه و دوبه ره كيه كي نيتوانياندا، ﴿يَمَام﴾ له زماني عه ره بيدا ماناي گشتاند ده به خشيت، واته: پئويسته هه موو ناكوكي و دوبه ره كي و جياوازيه كان بۆ خواو پيغه مبهري خوا ﷺ بگه پيندر يقته وه، له و باره وه خوي گه وه له نايه تيكي ديكه دا ده فهرمويت: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [الشورى: ۱]. واته: ﴿وَهُ هَر شَتِيك كه تيايدا جياواز بوون نه وه برپاره كهي بۆ لاي خوا ده گه پيسته وه. هه روه ها خوي گه وه ده فهرمويت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء: ۵۹] واته: جا نه گه ر دوبه ره كيتان هه بوو له شتيكدا نه وه بيگيرنه وه بۆ لاي خواو پيغه مبهري خوا ﷺ. پئويسته ته نها له ياساكاني باري كه سبتيدا بۆ شريعت نه گه پيسته وه، وه كو نه وهي له زوربه ي يان هه ر هه موو وولاته عه ره بيه كاندا مه گه ر كه ميكي نه بيت په يره و ده كريت، له و وولاتانه دا ته نها له بواري ياساكاني باري كه سبتيدا وه كو ميرات و هاوسه رگيري و شتي تر دا حوكم به شريعت ده كهن، به لام له موعامه لات و له بيروباوه ردا حوكم به شريعه تناكه ن و، بۆ قورپان و سوينه ن پيغه مبهري خوا ﷺ ناگه پيسته وه، دلنيا بن نه مه به سنييه، خوي گه وه ده فهرمويت: ﴿يَمَام شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ واته: له هر ئازاوه و دوبه ره كيه كي نيتوانياندا، له بيروباوه ردا، له

نازاوه و

دوبه ره کیدا، له مال و سهروهت و ساماندا، هه موو شتیك بۆ قورپان و سوونته
 دهگ پئیرته وه، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَزَجًا مِّمَّا قُضِيَتْ﴾ له پاشان ههست له دهرونیاندا
 به هیچ بیزاریهك نهكهن له و برپاره ی تو داوته، نه وه بهس نییه تهنها تو بکهن به دادوهر
 له هر ئازاوه و دوبه ره که کی نیوانیاندا، به لکو پئویسته له ناخه وه ههست نهكهن به هیچ
 بیزاریهك له و برپاره ی تو داوته، پئویسته پازیبن به حوکمی خواو به حوکمی
 پیغه مبه ره که ی و ﷺ پیی قایل بن به قایل بونیکی تهواو، به لام نه و که سه ی له ناخه وه
 ههست به بیزاری و نارچه تی دهکات به رامبه ر به حوکمی خواو حوکمی پیغه مبه ره که ی
 نیماندار نییه، خوی گه و ره له و باره وه له نایه تیکی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَذَّبُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد: ۹] واته: نه و توله یان له بهر نه وه یه که بیگومان
 نه وانه رقیان له و قورپانه بوو که خوا ناردوویه تی بویه خواش کرده وه کانیانی پوچ
 کرده وه. پئویسته باوه ریکی به تو یان هه بیته نه و هه قه و خویان به هه له دا چوونه، نه گهر
 به ناشکرا قسه یان کردو گوتیان به مه پازی نابین و دادوهریکی دیکه مان دهوی، نه وه
 باره پداریکی تهواو نین، ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و ملکه چ بکهن به ملکه چیه کی تهواو، پئویسته
 نسلیم و ملکه چی تهواو بۆ حوکمی خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ بکریته، پئویسته هیچ
 نارهبازی و دواخستنیک نه کریته بۆ دریزکردنه وه ی ناکوکی و ئازاوه یهك له پیناو
 پرچکردنه وه ی هه قی دژو نه یار یان خاوه خاو کردنی پی بکریته، به لکو پئویسته به
 نسلیم و ملکه چی دهکات، پئویسته هه قی خاوهن هه قه کان بدریته وه که خواو
 پیغه مبه ره که ی حوکمیان بۆ برپوه ته وه به بی هیچ خاوه خاوکردن و دواخستنیک به
 نهقهست، شاهیده قسه کانمان له نایه ته که دا نه وه یه که پئویسته خواو پیغه مبه ره که ی
 بکریته به دادوهر له هه موو کیشه یه کدا، حوکمیان بکریته قبول بکریته و خو به و حوکمه
 نسلیم بکریته نهك حوکمی که سانی دیکه و صوفیه کان، جووله که و گاور نهك حوکمی یاسا
 لاندراوه کانی نه مرق.

پښت بوونی شونکه وتنی پښه مبهري ﷺ

وه هر مړوځيک موخاله فهی شتيک له وانه بکات که پښه مبهري خوا ﷺ هيناويستی، له وده لاسايی و چاوليکه ريی که سيک بکاته وه که به بچوونی خوی وهلی و دوستی خوايه، بېگومان بچونه که شی له سر نه وه بونیداناوه که که سه که دوستی خوايه، گوايه له هيچ شتيکدا موخاله فهی دوستی خوا ناکريت، به لام نه گهر نه و که سه که وړه ترين دوستانی خواش بیت _ وه کو که وړه هاوه لانی و شونی که وتوانیان به چای _ نه و شتانه یان لیوه رناگریت که موخاله فهی قورپان و سوننه ت بکات^(۱).

(۱) _ پښتر شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لیبت _ پاش نایه تکان نه وهی دوباره کردو ته وه که گوترايه لی هیچ که سيک ناکريت له و شتانه دا که موخاله فهی قورپان و سوننه تی پښه مبهري که ی ﷺ تیدا ده کات، نه که رچی له دوستانی خواي که وړه ش بیت، پاش پښه مبهريان هاوه لانی به ریز که وړه ترين دوستانی خواي که وړه له که ل نه وه شدا نه گهر نیجتيهاد بکن و، گوفتاره کانیاں موخاله فهی فرمايشته کانی خواو پښه مبهري که ی ﷺ بوون، موخاله فهی رپبازی راست و دوستی بوون، نه وه وهرناگریت با عومری کوری خه تتاب ﷺ یان نه بوبه کر ﷺ یان هر که سیکي تر بیت، نه که گوفتاره کانی پښه وانه ی قورپان و سوننه ت بوون وهرناگریت، نه که رچی نیجتيهادیشی کرد بیت، هاوه لانی به ریز به قهستی موخاله فهی یان نه ده کرد، نه وان مه عصوم و پاریزاو نه بوون، نیجتيهادیان ده کرد، هه موو سيک هه له ده کات و ده شپيکیت، هاوه لانی به ریز بن یان که سانی تری غیری نه وانبن، له هاوه لانی نه وهی موخاله فهی هه ق بکات وهرناگریت، که و بوو له که سانی دیکه چن وهریگریت، به تاييه ت نه و که سانه ی بانگه شهی دوستایه تی خواي که وړه ده که ن و، گوايه فرمانی وهلی په تناکريته وه، له بنچینه دا دوستانی هه ره که وړه ی په وړه ردار هاوه لانی به ریزن، له که ل نه وه شدا نه گهر نیجتيهادیان کردو به دواي هه قدا ده گران، به لام

نه یانپیکا نه وه جایز نییه گوفتاره کانیاں قبول بکریت، بویه کاتی جیاوازی له نیتوان
 زانا یاندا پویدا سه بارهت به مه سه له ی (فسخ الحج الی العمرة) و نه بوبه کرو عومر ﷺ
 پنگریان له وه ده کرد، ئیبن وعه بباس ﷺ پیی فهرموون: هیئده ی نه ماوه له
 ناسمانه وه بهرده باران بکرین، من ده لیم: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی، به لام ئیوه
 ده لین: نه بوبه کرو عومر ﷺ فهرمووی، مه به سستی نه وه بوو پای نه بوبه کرو عومر
 ﷺ وهرده گرن سه بارهت به (عدم فسخ الحج الی العمرة) و، فهرمایشتی پیغه مبهری خوا
 ﷺ پشتگوی ده خه ن که فهرمانی به هاوه لانی کرد کاتی که ته واف و سه عیشیان کرد
 بوو که ته حلیل بکه ن و بیکه ن به عومره، پاشان ئیحرام بیه ستن و ده بن به (متمتع)،
 کهوا بوو گوفتاری هیچ که سیک پیشی گوفتاری پیغه مبهری خوا ﷺ ناخریت.

ئەي ئەگەر ئەو كەسە ھەر لە بىر پەرتەۋە دۆستى خوا نە بوو دەيىت چۆن بىت^(۱).

(۱) _ باشە ئەگەر ۋەلى و دۆستى خوا نە بوو دەيىت چۆن بىت؟ بىگومان ئەو كانە دۆستى شەيتانە كە نە گويىپايەلى خواۋ نە گويىپايەلى پىغەمبەرىش دەكات، كەسانىك لەۋانەي بانگەشەي دۆستايەتى خۋاي گەۋرە دەكەن، جادوۋگەرن يان خۆ بەغەيب زانن يا شەيتانن، ئەمانە بانگەشەي دۆستايەتى خۋاي گەۋرە دەكەن، لە كاتىكدا دوژمنى خۋاي گەۋرە پىغەمبەرن ﷺ، دوژمنايەتى ئەم جۆرە كەسانە بۆ خواۋ پىغەمبەرەكەي ﷺ ئاشكرايە، نوپۇز ناكەن و لە بىتۈپۇزى خۇيان ناشۇن و زەكات نادەن، چونكە لەۋ باۋەپەدان كە لە چۈر چىۋەي تەكلىفى شەرىعى چۈنەتە دەرەۋە، بە خۋاي گەۋرە گەشتۈۈن، ھىچ تەكلىفىكى شەرىعيان لەسەر نەماۋە، دەلەين: ئەم جۆرە كەسانە دۆستى خوان لە كاتىكدا دەيانىيىن فەپزەكان پىشتگۈي دەخەن و حەپامكراۋەكان ئەنجام دەدەن، دەلەين: ئەمانە تەكلىف و سەپاندەن شەرىعيەكانيان لەسەر نىيە چونكە بەخۋاي گەۋرە گەشتن، بەلام با دۇنيا بن ئەوان تەكلىفى شەرىعيان لەسەر نەماۋە، چونكە شىت بوۋە.

فریو نه خواردن به کردهوه ناناساییه له سروشت به ددرمکان

نه ماشای که سانیکي نذر ده که ی پالپشتیان بۆ بهوا برون به ویدی که سانیک دوستی
خوابن به لگه یان نه وهیه که له هندی کاروبار دا موکاشه فهیه کی لئوه به دیکراوه^(۱).

(۱) کاتی پنیان ده گوتریت: به لگت چیه له سه ر نه ویدی فلان که س دوستی
خوابیت؟ ده لئین: چونکه شتانیکی غریب و ناموی لیوه به دیدد کریت، که پامه تی
هیه، بیشتر نه وه مان بۆ پوونکردنه وه که له نیتوان که پامه ت و نه و کردهوه ناناساییه
له سروشت به دهره شهیتانیانه ی که جادووگه ران و خو به غه ییزانه کان و شهیتانه کان
ده یکن جیاوازی هیه، نه مانه کردهوه ی ناناسایی له سروشت به دهر نه نجام دده دن،
به لام که راماتی پیناگوتریت، به لکو کردهوه ی ناناسایی له سروشته دهری شهیتانی
پیده گوتریت، وه کو فرین به هوا دا، نه سکل خواردن، به نیتو ناگردا رینکردن، به سه ر
ناردا رینکردن، نه مانه کردهوه ی ناناسایی له سروشت به دهری شهیتانین، چونکه
شهیتانه کان هه لیان ده گرن و به هه واو ده یانفرینن، نه وان درۆزنن نه سکل ناخۆن و
ناچنه نیتو ناگره وه، به لکو ته نها چاو به سستی له خه لک ده که ن، وای بۆ خه لک پیشان
ده دن ناگرده خوۆن و، به چه قۆ له سکی خویمان ده دن، نه وه درۆیه، له راستیدا
ته نها چاو به سستی له خه لکی ده که ن، وه کو جادووگه رانی زه مه نی فیرعه ون، خوای
گوره له و باره وه له نایه تیکی تر دا ده فه رمویت: ﴿سَخَرُواْ اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَاوَزُواْ
بِیْخِرٍ عَظِیْمٍ﴾ [الأعراف: ۱۱۶] واته: چاو به ستیان له خه لک کرد و ترسیکی گه وریان
خسته دلایانه وه وه جادوویه کی گه وریان نواند. نه و جوړه جادووه به جادووی
(خیل) ناوړه ند کراوه، نه و جوړه جادووه نه نجام ده دن و، که سانی نه فامیش
ده لئین: نه وه که پامه ته، نه وه که پامه ت نییه، به لکو ته نها کردهوه ی شهیتانی ناناسایی
له سروشت به دهره، به واتایه کی تر که سانیک موکاشه فه یان بۆ ده کریت، موکاشه فه ش
برینییه له وه ی که سانیک شتانیک ده بینن که که سانی تر نایبینن، به لام

نه مه یان له لایه ن شه یتانه وه بۆ نه نجام ده دریت، چونکه له گه ل شه یتاندا مامه له ده کهن،
 بویه هه والی شتانیکیان پیی پاده گه یه نیت که که سانیتز نایزانن، یان شتانیکیان پیشان
 ده دات و ده بیبنن که که سانی تر نایبینن، هه موو نه مانه کرده وهی شه یتانین و نه بو یان
 جیبه جی ده کات، به لام وهلی و دوستی راست و دروست نه وهیه که خوای گه وره له و
 نایه ته دا له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲)
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳) [یونس: ۶۲-۶۳]. واته: ناگادرا بن بی گومان دوستانی خوا
 ترسیان له سه ر نیه خه فه تیش ناخون نه وانیه ی باوه پریان هیناوه وه هه میشه خو یان
 ده پارینن و له خوا ده ترسن. نانه مه یه دوستی خوا، برواداری له خواترسی ته قواکاره،
 به لام پیای خراپه کاری کافر نه مانه دوستی خوای گه وره نین، بۆ جیا کردنه وهی دوستان
 له دوژمنان ته ماشای کارو کرده وه یان ده که یین، نه گهر کارو کرده وه کانی راست بن به پیی
 شه رعه که ی خوای گه وره جیبه جی کردبن و، گوپراپه لی په روه ردگاری تیدا کرد بن،
 ته قواکار بیت نه وه دوستی خوای گه وره یه و، نه و کرده وه نائاساییانه ی نه نجامی ده دات
 پیژو که پامه ته و خوای گه وره پیی به خشیووه، به لام نه گهر که سیکی کافرو خراپه کارو له
 ریی راست لاده ربوو، فه پزه کانی پشتگوی ده خست و، زینا کارو، نیر بازو، خراپ بوونه وه
 دوستی خوای گه وره نییه، نه گهرچی کرده وهی نائاسایی له سروشت به ده ریش نه نجام
 بدات، به لکو نه وه کرده وهی شه یتانیه و که پامه ت نییه، شه یتانه کان له گه لیدا مامه له
 ده که ن، به هه وادا ده یانفرینن، ماوه ی زۆر دوریان پیی ده بپن، به سه ر ناودا پریان
 پیده کات، له ناوی قولدا نوقمیان ده کات، به سه ر ناگردا هه لیان ده گریت و نا که ونه نئوی،
 به لام نابیت به م کرده وانه فریو بخوریت، مه گهر خاوه نه که ی به ته واوی گوپراپه لی خوای
 گه وره بکات و مروفیتی ته قوا کار بیت، وه کو نه وهی به سه ر نه هلی نه شکوه ت (أصحاب
 الکهف) دا پوویدا، وه کو نه وهی به سه ر (خَضِر) دا هات، هه موو نه مانه که پامه ت بوون.

باخود هندی کرده وهی نانا سایی له سروشت به دهری نه جامداوه، وه کو نه وهی
نامازه بۆ به کیک دهکات و دهمریت^(۱) یا به ههوا دا بۆ مهککه و شوینی تر دهفریت^(۲)

(۱) - له م باره وه یارمه تی له شهیتان وهرده گریت، شهیتان نه و مروفه
دهخنکینیت که نه و نامازه ی بۆ دهکات، ئیتر مروفه که دهمریت، که وا بوو لیتره دا
شهیتان و کرده وه کانی پۆل ده بینن، ئیتر ده لئین: فلان که س دۆستی خواجه، له
کانیکدا مروفیکی کوشتووه.

(۲) - نه وهی ده یانفرینیت ته نها شهیتانه، شهیتان هه لیان ده گریت و، به ههوا دا
ده یانفرینیت، چونکه شهیتانه کان ده توانن به ههوا دا بفرین، ئیتر له گه ل خویاندا هه لی
ده گرن، نه گه ر مروف شهیتانه کان به رستیت و گوپراه لیان بیت و سه ریچی خوی
گه وره بکات نه وان خزمه تی ده که ن، له و باره وه خوی گه وره له ئایه تیکی تردا
ده فهرمویت: ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ
الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ [الأنعام: ۱۲۸] واته: وه پۆژیک (خوا) تیکرا کویان
ده کاته وه (ده فهرمو ی) نه ی دهسته و کومه لی جنۆکه بیگومان ئیوه زۆر کهستان له
ئاده میه کان گومرا کرد وه دۆسته کانیا ن له ئاده می ده لئین: نه ی په روه ردگارمان
هه ندیکمان سوودو که لکمان له هه ندیکمان وهرگرت وه به و کاته و مۆله ته گه یشتین
که بۆت دیاری کرد بووین خوا فهرمو ی ئاگر شوینتانه به هه میشه یی و بی پرانه وه
ده میننه وه تیایدا جگه له و کاته ی که خوا بیه وی به راستی په روه ردگارت کاردروستی
زانابه، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿كَذَلِكَ نُؤَيِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹] واته: به و شیوه یه هه ندی له سته مکاران ده که یین به دۆست و
هشتیوانی هه ندیکی تریان به هوی نه و کرده وانه وهی نه جامیان داوه. خوی گه وره
شهیتانه کان به سه ر نه و جۆره که سانه دا زال دهکات، چونکه گومرا بوون و خه لکی
تریشیان گومرا ده کرد.

يا جار به جار به سهر ئاودا پښه کات^(۱) يا به بې بوونی ئاو له هوا دا مه سينه يه ک پر ده کات^(۲) يا هندی کاتی خوی به غه بيزانيه وه به سهر ده بات^(۳) يا جار به جار له پيش چاوی خه لک ديار ناميښت^(۴) يا هندی خه لک داوای يار مه تی ليده کهن له کاتيځدا نهو له وې ناماده نييه يا مردوه، ئيتر ده بېينن دېته لايان و پويستيه کانيان بز جېبه جڼده کات^(۵)

(۱) _ به هقيقهت به سهر ئاوه که دا پښاکات، به لکو شه يتانه کان پړی پڼده کهن، ئيتر خه لکی واده زانن به سهر ئاودا پڼده کات، به لام له راستيدا ئاوه هانييه، نهو له شوپڼيځدا له سهر زه وې دانيشته وه، وای بو خه لک پيشانداوه که به سهر ئاودا پڼده کات، چاو به ستیان ليده کات.

(۲) _ مه سينه يه کی به تال ده يښت و، له دهر وه دايدنه يښت و، به بې بوونی هيچ ئاوک پر ده بېت له ئاو، نه مه له لايه ن شه يتانه کانه وه نه نجام ده دريت.

(۳) _ به غېزانی ده وېت، واته له غېبه وه ه والی شتانيک ده دات، ئايا شتی لهو جوړه ده شيت؟ له هندی کاتدا ه والی شتانيک به خه لک ده دات، فلان که س هات، فلان که س چوو، فلان که س مرد، ه والی شتانيک به خه لک ده دات که له پيش چاودا نييه و ديار نييه، نه م شته به هوی شه يتانه کانه وه بوی نه نجام ده دريت.

(۴) _ نهو له گه ل خه لکيدا به به لام جار به جار ديار ناميښت، نازانن بو کوی چووه؟ شه يتانه کان هلی ده گرن يان له پيش چاوی خه لک ده يشارنه وه، پاشان خه لکېش ده لښ: نه مه دوستی خوايه.

(۵) _ وه کو پيشتر ئاماژه ی پڼدرا، خه لکانک که له که سانی ناماده نه بو يا له مردوان داوای يار مه تی ده کهن، ده ست به جی شه يتان خوی به شيوه ی مردوه که يان که سه ناماده نه بووه که ده نوښت، چونکه شه يتان ده توانيت خوی له شيوه ی شتاندا بنوښت، ئینجا که بانگی مردوه که يا که سه ناماده نه بووه که يان کرد،

په پټان خوږى به شپوهى نه و ده نوښت و، وه لاميان ده داته وه، ناماده ده بڼت و نه و
 شته پان بڼ ده مڼيت كه نه وان ده يانه وڼت، پاشانېش خه لكه كه ده لڼن: نه مه مردو كه به
 پان كه سه ناماده نه بووه كه به، له كاتيكدا به قيقهت شه يتانه و، له و شپوه به دا خوږى بڼ
 نواندون.

پان ه والى شته دزراوه كان به خه لك ده لڼت^(١) يان بارو حالى كه سيكي ناماده نه بوو
 پان نه خوږى خوږيان و شتانېكي به و هاوشپوانه يان پي ده لڼت^(٢).

(١) به راستى نه مه كار ه ساته، نه گه ر شتيكيان لي وون بوو ده چنه لاي خو
 به غيب زانه كان و ليى ده پرسن كه مال و شته كانيان له كويي به؟، نه و كه سهى
 دزبويه تى، ئيتر ده لڼن: نه مه به كيكه له وه ليه كانى خواى گه وړه، له كاتيكدا به
 ه قيقهت دؤستېكه له دؤسته كانى شه يتان، چونكه خودى شه يتانه كه ه والى نه و
 شته وونبووانه و دزراوانه يان پي ده لڼت، يا خود شته دووره كه يان به خيږايى بڼ
 ده مڼيت.

(٢) به لي، كه وا بوو پيويست ناكات چيتر به موباييل و به ته له فون و شتى تر
 نه بكهيت، ته نها داده نيشيت و شه يتان ه والى ه موو شتيكت پيږاده گه به نيت،
 پټان ده لڼت: فلان كه ستان ناو ه ايه و فلان كه ستان نه خوږه و، فلان كه ستان نا ئيستا
 بڼده كات و، فلان كه ستان نا ئيستا ته ندرسته و هتد.

به لّام هيچ يه كيّك له و كرده وانه به لگه نين كه نه و جۆره كه سانه دۆستى خوا بن^(١)
به لكو نه ولياو دۆستانى خواى گه وده يه كه هه لۆيستن له سهر نه وهى كه نه گهر پياو به
هه وا دا بفرّيت، يا به سهر ناودا پيّيكات، فريوى پي ناخورت تاوه كو شوينكه وتى بۆ
پيغه مبهرى خوا ﷺ و موافيق و سازيار بوونى بۆ فه رمان و قه ده غه كانى ته ماشا
نه كرّيت^(٢).

وه كه پامه تى دۆستانى خواى گه وده زۆر له و كرده وانه گه وده تره^(٣)

(١) _ هيچ يه كيّك له و كرده وانه به لگه نين له سهر نه وهى نه و جۆره كه سانه دۆستى
خوابن، مه گهر خاوه نه كهى له سهر گوپرايه لّي و ته قواى خواى گه وده به پيگه
پاستدا بپوات.

(٢) _ وريا بن ئه مه سوديكي زۆر گه ودهى تيدايه، نه وهيه جياكارى نتيوان
دۆستاي خواو دۆستاتى شه يتان، جياكارى كه بريتيه له شوينكه وتنى قورپان و
سوننه ت، بۆيه نه گهر بپوادريكي شوينكه وتوى قورپان و سوننه ت بيت، نه و كرده وه
نااساييه له سروشت به ده رانهى نه نجام يده دات ريزو كه پامه تيكه و له لايه ن خواى
گه وده وه پي دراوه، به لّام نه گهر موخاله فهى قورپان و سوننه ت بكات، نه و كرده وه
نااسايه له سروشت به ده رانهى نه نجامى ده دات شه يتانيه و، كه پامه ت نيه، نا ئه مه به
نيشانهى جياوازيه كه، نيشانهى جياوازيه كه ته نها كرده وهى نااسايى له سروشت
به ده ر نيه به لكو شوينكه وتنى ته واوه بۆ پيغه مبهرى خوا ﷺ.

(٣) _ به لّي، خواى گه وده جۆره كه پامه تيّك به دۆستانى خوى ده به خشيت كه
هه رگيز به خه يالدا نايه ت، به لّام دۆستانى خواى گه وده فريوى پيئاخۆن، لوت به رزى
پيوه ناوئين، داوا له خه لك ناكه ن به گه وده يان دابنين، به لكو خاكيّتى ده نوئين،
كه پامه ت ته نها خاكيّتى به دۆستانى خواى گه وده ده به خشيت، هه روه ها دۆستانى
پاسته قينه له سهر شاردنه وهى كه پامه ته كانيان سوورن، بۆ نه وهى هيچ كه سبك
نايانبينن، چونكه ترسى خويان له دلدايه.

ۋە ئەنجامدە رانى ئەۋ كىردەۋە ئاناسايىيە لە سىروشت بەدەرەنە ۋە كۆ چۆن لەۋانە يە دۆستى
خوۋا بن، پىدە چى دۆرۋىمانى خواش بن^(۱) چۈنكى ئەۋ كىردەۋە ئاناسايىيە لە سىروشت
بەدەرەنە لە لايەن زۆرىك لە كافر ۋە ھەۋەلپەرستان ۋە ئەھلى كىتاب ۋە دۈۋ پۈۋانەۋە ئەنجام
دەدرىت^(۲) ۋە لە لايەن بىدە چىانىشەۋە ئەنجام دەدرىت، بەلام تەنھا شەيتان بۆيان
جىبە جىدە كات^(۳) كەۋا بوۋ جايز نىيە ۋە بىزانرىت كە ھەر كەسىك شىتەك لەۋ كىردەۋانە ي
ئەنجام دا ئىتر دۆستى خوايە، بەلكو دۆستى خواي گەرە بەۋ سىفات ۋە كىردەۋە
باروھالانە ھەل دەسەنگىرى كە قورپان ۋە سوننەت ئامازە ي بۆ كىردۈن^(۴)

(۱) _ تەنھا كە پامەت بەلگە نىيە، چۈنكى خاۋەنەكە يان ۋەلى ۋە دۆستى خواي
گەرە، ئەگەر لەسەر گوپرايەلى خواي گەرە بەدەرەۋام بىت، ۋە دەشەبىت بەدۆرۋىمانى
خوۋا گەرە ئەگەر ياخى بىت ۋە سەرپىچى فەرمانەكانى بكات.

(۲) _ لەم سەردەمدا كافران ۋە مولھىدان شىتەككى غەيبىيان ھەيە، بەلام لە لايەن
شەيتانەۋە بۆيان ئەنجام دەدرىت، لە لايەن خواي گەرەۋە نىيە.

(۳) _ ھەر ھەموو ئەۋ كىردەۋانە شەيتانين، پىزو كە پامەت نىن لە لايەن خواي
گەرە، خواي گەرە شەيتانەكانى بەسەردا زال كىردۈن، لەم بارەۋە خواي گەرە
دەفەرەمۆيت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا﴾ [مریم: ۸۳] واتە: ئايا
نەندىۋە (سەرنجەت نەداۋە) كە بىگومان ئىمە شەيتانەكانمان زال كىردۈۋە بەسەر
بىباۋەپاندا چاك ھانىيان دەدەن (بۆ كوفرو تاۋان). ئىتر ئەۋ شىتەنە لەسەر دەستىيان
بەدەدرىت، بۆ ئەۋەي بەۋ جۆرە فرىۋ بخۆن ۋە گومراپن.

(۴) _ دۆستاتى خواي گەرە بەۋ سىفات ۋە كىردەۋە باروھالانە ھەلدەسەنگىرىن
كە قورپان ۋە سوننەت ئامازە ي بۆ كىردۈن، نەك تەنھا بە كىردەۋە ئاناسايى لە
سىروشت بەدەر، بەلكو بەئىمان ۋە لە خوا ترسان ۋە تەقۋاكارى سەنگيان بۆ دادەدرىت،
خوۋا گەرە دەفەرەمۆيت: ﴿إِنَّا أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳).

وه به نورو پرووناکی ئیمان و قورپان شهریمهت ده ناسریت^(١) .
 نمونه ی نه وه: وهك نه وشته نانا ساییانه ی ئاماژه مان پیکرد^(٢) هاوشیوه کانیان
 پنده چی له که سانیکدا هه بن و، مرۆفی وایان تی دابیت ده ستنوێژ نه شوات و، نوێژه
 فره زه کان به جینه هیتیت^(٣) ،

(١) _ دۆستانی خوی گه وره به نیشانه و ئاماژه کانی نورو پوناکی سه ر پوخساریان
 و، به به رده وام بوون له سه ر نه نجامدانی کرده وه چاکه کانیان و، به گوفتاره کانیان و،
 به هیمنی و هیوری و، دلخۆشبوون به زیکرو یادی خوی گه وره ده ناسرینه وه،
 ئانه مانه ن دۆستانی خوی گه وره، به لام نه گه ر زیکرو یادی خوی گه وره لای دۆستانی
 شه یتان بکریت پرویان گرژ ده بیت، چونکه نه و زیکرو یاده شه یتانه کان ده سوتیتیت،
 له م باره وه خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [الزمر: ٤٥] واته: وه کاتیک
 یادی خوا بکری به تاک و ته نیا دلی که سانی تیکده چی و بیزار ده بی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ﴾ که باوه پریان نییه به پۆژی دوا یی که چی کاتیک ناوی په رستراوانی بیجگه له
 خوا به ریت ده بن.

(٢) _ نه وشته ئاماژه بو کراوانه ی سه ره وه وه کو کرده وه ی نانا سایی له سروشت
 به ده رو، به سه ر ئاودا پیکردن و، به نیو ئاگردا پیکردن و به و هاوشیوانه یه، نه م شتانه
 به زۆری له لایه ن شه یتانه کانه وه نه نجام ده درین، نه و جوړه که سانه دۆستی خوی
 گه وره نین.

(٣) _ به لی، ده لین: نه مه یه وه لی و دۆستی خوا، ته کالیف و سه پاندنه
 شه رعیه کانی له سه ر نییه، به لکو نه و ته کلیف و سه پاندنه شه رعیانه ته نها له سه ر
 په مه کی خه لکن، نه ک که سانی تایبه ت کراو، نه م جوړه که سانه تایبه تی تایبه ت کراون،
 ته کالیف و سه پاندنه شه رعیه کانیان له سه ر هه لگیراوه .

به لكو تيکه لاو به شته پيس و بۆگه نه که بيت، تيکه لاوی سه که کان بيت^(۱) بۆ
 گه رماوه کان و، بۆ لای گسک دهران و، بۆ گۆرستانه کان و، سه رگوردان و جيگه ی خۆل
 و خاشاک بچيت^(۲) بۆنيان پيسه و خۆی پاک ناکاته وه به پاکيتی شرعی به غوسل و
 ده ستويز شتن و شوینی پيسی پاکردنه وه، وه خۆی له سه رجه م پيسيه کانی تر پاک
 ناکاته وه، وقد قال النبي ﷺ: ((لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ جُنُبٌ وَلَا كَلْبٌ))^(۳) واته:
 پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمويه تی: ((فريشته کان ناچنه ماليکه وه له ش گران و سه گی
 تيدا بيت)).

(۱) _ ئەم جوړه که سانه نيشانه کانيان ئاشکرايه که له حه رامه کان و خراپه کاری و
 پشتگوځيخستنی فه رزه کان خویان دوور ناخه نه وه، له پيسيتی و گه ندل بوون خویان
 پاک ناکه نه وه، خویان له سه گ دوور ناخه نه وه، که سووک و پيسواترينی ئاژه له کانه،
 به لكو تيکه لاويان ده بن، له گه لياندا ده ژين، دليان پيخوشه، له کاتيکدا پيغه مبهري
 خوا ﷺ سه گ راگرتنی قه ده غه کردووه مه گه ر بۆ سی شت: پاسه وانيتی مه ر و مالات،
 پاسه وانيتی کشتوکال، بۆ راوکردن، ته نها سی شت، به ده ر له مانه تيکه لاويه تی سه گ
 جاي ز نيه، چونکه پيسه.

(۲) _ دۆستانی خوی گه وره بۆ مزگه وته کان ده چن، دۆستانی شه يتانیش بۆ
 گه رماوه کان ده چن، چونکه گه رماوه کان شوینی مانه وه ی شه يتانه کانن، بۆيه
 دۆستانی شه يتان له ويدا دليان ئاسووده ده بيت، په نا ده به نه بهر ئاو ده سته کان
 چونکه جيگای شه يتانه کانه، به لام دۆستانی خوی گه وره مزگه وته کان و ماله کانی
 خوی گه وره جيگه يانه، به لام دۆستانی شه يتان بۆ مزگه وت ناچن و نايانه وي.

(۳) _ أخرجه أبوداود (۲۲۷ و ۴۱۵)، والنسائي (۱/ ۱۴۱)، (۷/ ۱۸۵)، والدارمي
 (۲/ ۲۸۵)، وأحمد (۱/ ۸ و ۸۳ و ۱۰۷ و ۱۳۹ و ۱۵۰)، من طريق عبد الله بن نجى عن علي بن
 مرفوعاً.

فریخته‌گان حاجه مانیکه وه لهش گرتی تیدا بیت، ناو سووده ی لبره وه به ده سن
بیت برینب له خویورخسته وه له (خست) (کتر) که لهش گرتی به، چوکی
بیمیتبه کی مه عه وه، هروه ها سه گیتی، چونکه خودی سه گ پیسه، ناو خوره
که سانه خویان لهش گرتی بی پاک مانکه نه وه، ده ست نویتز ناشون، هه لفاستز
باککرینه وه و شوشتی نه و پیسه ی که له جلو به رگ و جهسته یان ده دات، چونکه نه
سته به هاگیتی و خوزیک خسته وه له خوی گه وره وه داده نین هروه ها به عیادین
و به رشتی داده نین، به لن چونکه شتانه کان پوخله واتیان خوش ده ویت، شوینی
بیمیار خوش ده ویت، بویه نه وان له دۆستانی شهیتان چونکه هۆگری نه و شتانه.

هروه ها سه بارهت به شوینی سه ر ناو ده فهرموی: ((إِنْ هَذِهِ الْحُشُوشُ مُخْتَصَرَةٌ))^(۱)
وانه: ((به راستی شهیتانه کان له م ناوده ستانه دا ناماده ن)).

(۱) حرجه لودود (۶)، واین مانجه (۲۹۶)، وأحمد (۳۶۹/۴).

(خست) وانه: ناو ده ست. شهیتان به شوینی مانه وه ی خویده کات، بویه دۆستی
شهیتانیش مه بلی ده کات و تیابدا دلاه نیشیت.

هه روه ما ده فەرموئ: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ الْخَبِيثَتَيْنِ، فَلَا يُغْنِي عَنْهُ سَعْدَانَا، وَنَارُكَ تَنَادَى مَا تَنَادَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ))^(١)، واتە: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «هه‌ر که سێک له‌م دوو سه‌وزه خرابانه بخوات، با نزیکێ مزگه‌وته که مان نه‌بیته‌وه، چونکه فریشته‌کان بێزار ده‌بن به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که نه‌وه‌ی ئاده‌می پێ بێزار ده‌بی».

وَقَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا))^(٢) واتە: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «(به‌پاستی خوای گه‌وره پاکه‌و جگه له پاکیش هیچی تری قبول نییه)».

(١) _ صحیح: أخرجه البخاري (٨٥٥)، (٧٣٥٩)، ومسلم (٥٦٤).

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ بۆ به‌کارهێنانی بۆنی خۆش هانیداوین، ته‌نانه‌ت خواردنی سه‌وزه‌کانی وه‌ک سیرو پیازو هه‌رشتێکی بۆن پیسی لێ قه‌ده‌غه‌ کردوین، ئه‌و که‌سانه‌ش نه‌وانه ده‌خۆن پێگری لێ کردوون بچنه‌ مزگه‌وته‌وه، چونکه که‌سانێک به‌چه‌ندین بۆنی پیسه‌وه ده‌چنه‌ مزگه‌وته‌وه، له‌ فەرمووده‌که‌شدا وشه‌ی (الْخَبِيثَتَيْنِ) واتای خراب و ناخۆش ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام له‌ شوێنی تر داها‌تووه واتای پیس و حه‌پام ده‌گه‌یه‌نیت.

(٢) _ صحیح: أخرجه مسلم (١٠١٥) من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً.

به‌لێ، خوای گه‌وره پاکه‌و ته‌نها کرده‌وه‌و گو‌فتارو بۆنه پاک و خۆشه‌کانی قبوله‌، نه‌ها شته پاک و خۆشه‌کانی قبوله‌، ئه‌مه به‌ پێچه‌وانه‌ی شه‌یتانه‌کانه‌وه‌یه که پیسه‌و نه‌ها پیسه‌کانیشی قبوله‌، بۆیه پێغه مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌یه‌ویست بچێته‌ ئاو ده‌سته‌وه سه‌ره‌تا قاجی چه‌پی بۆ نێو ئاو ده‌سته‌که پێشده‌خست و، ده‌یفه‌رموئ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ)) واتە: «(په‌روه‌ردگارا په‌نات پێده‌گرم له‌هه‌موو جو‌ره‌ پیسێتییه‌ک و زیانی نێره‌و مییه‌ی شه‌یتانه‌کان)».

وقال: ((إِنَّ اللَّهَ نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ))^(۱) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموبه تری

((به پاستی خوای گه ورده خاوینه و خاوینیتی خوش دهویتی)).

وقال: ((خَمْسٌ مِنَ الْفَوَاسِقِ يُقْتَلْنَ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ: الْحَيَّةُ، وَالْفَأْرَدُ، وَالْعُرَابُ، وَالْجِدَاذُ،

وَالْكَلْبُ الْعُتُورُ))^(۲) وفي رواية: ((الْحَيَّةُ وَالْعُقْرَبُ)) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموبه تری:

((پیتنج شت زیانبه خشن له نیو حه یم و دهره وه شیدا ده کوژدین: مار، مشک، قل

رهش، سووره دال، سه گی گاز گر))، له پریوایه تیکی تردا: ((مارو دوویشک)).

(۱) _ضعیف: أخرجه الترمذي (۲۷۹۹)، من حديث سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه مرفوعاً،

وفي إسناده خالد بن إلياس وهو ضعيف. وقد أخرج مسلم من حديث ابن مسعود رضي الله عنه أنه قال: ((إن الله جميل يحب الجمال))، (حديث ۹۱)، فهذا يغني عن حديث الباب الذي ذكره ابن تيمية.

به لئی، خوای گه ورده جوانه و جوانی خوش دهوئی، خاوینه پاک و پووخته، به لام شه یتانه کان پیسن زیان به خشن بۆگه نن.

(۲) _صحيح: أخرجه البخاري (۱۸۲۹)، ومسلم (۱۱۹۸)، من حديث عائشة رضي الله عنها مرفوعاً.

زیانبه خشه کان ده کوژدین، چونکه زیان به خه لکی ده گه یه نن، به لام تاقمبکی خه لک ده یخۆن و، به خواردنه پاکه کانی داده نیین، قالۆنجه و دوویشک و زهرده وال و میش ده خۆن و، به خواردنه پاکه کانی داده نیین، وشه یی (الفواسق) لیترده مانای دهرچوون له ئاسایی ده گه یه نیت، نه ک مه عصیه ت و سه رپیچی کردن.

و ده پیغه مبه‌ری خوا صَلَّى فرمانی داو به کوشتنی سه‌گی^(۱).

وَنَزَلَ: ((مَنْ أَقْتَنَى كَلْبًا لَا يُغْنِي عَنْهُ زُرْعًا وَلَا مَرْعًا، نَفَسَ كُلُّ يَوْمٍ مِنْ غَمَلِهِ فِئْرَةً))^(۲)

واته پیغه مبه‌ری خوا صَلَّى فرمویه‌تی: ((نه و که‌سه‌ی سه‌گی پابگرنت که بقو
ممنونکال و پاسه‌وانیتی مه‌پومالاته‌کی سوودی نه‌بیت، مه‌موو یوزنیک به نه‌ندازه‌ی
فیض) نیک له پاداشتی کرده‌وه‌کانی که م ده‌بیته‌وه)).

وَقَالَ: ((لَا تَصْحَبُ الْمَلَايِكَةَ رُقَّةً مَعَهُمْ كَلْبٌ))^(۳) واته پیغه مبه‌ری خوا صَلَّى

فرمویه‌تی: ((فرشته‌کان هاو‌ه‌لیتی که‌سانیک نا‌که‌ن که سه‌گیان له‌گه‌ل دابیت)).

مه‌روه‌ها له فرموده‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌فرموی: ((إِذَا وَلَّغَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَخَذَكُمْ،

فَنُفِيسُهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ إِحْدَاهُنَّ بِالتُّرَابِ))^(۴) صحیح: أخرجه البخاري (۱۷۲)، ومسلم (۲۷۹)،
من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً.

واته: پیغه مبه‌ری خوا صَلَّى فرمویه‌تی: ((هرکات سه‌گیک له ده‌فری به‌کیکتاندا

ناوی خواره‌وه، با‌حه‌وت جار بیشوات جاریکیان به‌خاک و خول)).

(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۳۳۲۳)، ومسلم (۱۵۷). من حديث ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

مرفوعاً.

وقد ورد نسخ الأمر بقتل الكلاب فيما أخرجه مسلم (۱۵۷۲)، من حديث جابر بن
عبدالله: أمرنا رسول الله بقتل الكلاب، حتى أن المرأة تقدم من البادية بكلبها فنقتله، ثم نحى
نبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عن قتلها، وقال: ((عليكم بالأسود البهيم ذي النقطتين، فإنه شيطان)).

(۲) صحیح: أخرجه البخاري (۳۳۲۵)، ومسلم (۱۵۷۶)، من حديث سفيان بن زيبر

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً، وله عدة طرق عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ في الصحيحين وغيرها.

(۳) صحیح: أخرجه مسلم (۲۱۱۳) من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً.

(۴) تا ئیستا کافران به سه‌گ دلخوش و شادومانن، به‌ختویان ده‌که‌ن، تا نه‌و

ناسته‌ی ده‌وله‌مه‌ندانیان له سه‌ره مه‌رگدا برنیک پاره بقو سه‌گه‌کانیشیان وه‌ست

دەكەن، چونكە سەربازى شەيتانن و، شەيتانىش سەگى خوش دەوى، ھەر ھەم
 كەسانىڭ لەوانەى خۇيان داۋەتە پال ئىسلام لە مالەكانىاندا سەگ پادەگرن، لەگەلدا
 پىدەكەن و لە ئۆتۆمبىلدا لەگەل خۇيدا سوارى دەكات، خۇى بە كافران دەچوئىنىت
 _ سبحان الله _ ھەموو شتىك مەيلى بۇ لاي پەگەزى خۇيەتى، لەبەر ئەۋەى ئەو جورە
 كەسانە تەبىئەت و سروشتيان ۋەكو سەگە بۇيە مەيلى لاي سەگىش دەكەن.

خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿وَكَتَبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءَ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (۱۵۶)﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۵۷)﴾^(۱) [الأعراف: ۱۵۶-۱۵۷] واته:

(خوایه) له م دونیا به دا چاکه مان بو بنوسه هه روه ها له پوژی دوا بيشدا به راستی نيمه بو لای تو گه پاوینه ته وه (په روه ردگار) فره رموی سزارو نازارم دوو چاری هه ر که سی ده که م که به موی وه به زه یی و په حمه تیشم هه موو شتیکی گرتوته وه جا له دوا یی دا نه و (به زه یی به م) ده نووسم بو نه وانه ی پاریزگارو له خواترسن و زه کات ده دن نه وانه ش که بپوا به به لگو و نیشانه کانی نيمه دینن نه وانه ی که شوین پیغه مبهرو نیردراوی نه خوینده وار ده که ون (که له لایه ن په روه ردگار وه هاتوه) نه و که سه ی که (خاوه ن کتیبه کان) ده بیینن به نوسراوی لایانه له ته ورات و ئینجیلدا که فره مانیا ن پی ده کات به چاکه و پیگریان لی ده کات له خراپه شته خاوین و پا که کانیا ن بو چه لال ده کات وه شته پیسه کانیا ن لی چه رام (قه ده غه) ده کات و باره قورس و گرانه کانیا ن له سه ر لا ده بات و نه و کو ت و زنجیرانه ش که به سه ریانه وه بوون نه نجا نه و که سانه ی که باوه رپان به و (پیغه مبه ره) هی نا بی ت و پی زو قه دریان بو دانا بی ت یارمه تیا ن دابی ت و پشتیوانیا ن لی کرد بی ت و په یره وی نه و نوورده یان کرد بی ت (که قورپانه) که له گه لیدا نیراوه ته خواره وه نه وان هه موو یان (خاوه ن نه و سیفه تانه ی باس کران) له پزگار بووان.

(۱) - ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ نه وانه ی شوین پیغه مبهرو نیردراوی

نه خوینده وار ده که ون که له لایه ن په روه ردگار وه هاتوه، خوای گه وره په حمه ت و

به زهیی خوی بۆ ئه و که سانه ی که شوینی پیغه مبه ره که ی ده که ون ده نوسیت، به لام
 نه وانه ی شوینی پیغه مبه ره که ی ناکه ون په حمه ت و به زهیی خوی گه وره
 نایانگریته وه، ﴿وَبِجِلِّ هُمْ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ شته خاوین و پا که کانیا ن بۆ
 حه لال ده کات و شته پیسه کانیا ن لی قه ده غه ده کات، که وا بوو شته پا که کان بۆ
 نیمانداران بوو ته حه لال و شته پیسه کانیشیا ن لی حه پام کراوه به لام شه ی تانه کان و
 شوینکه وتوانی شه ی تان پیسه کانیا ن خوش ده ویت و هوگری بوونه، ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ
 إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ باره قورس و گرانه کانیا ن له سه ر لاده بات و نه و
 کو ت و زنجیرانه ش که به سه ریا نه وه بوون، چونکه خوی گه وره و کو تی به سه ریا ندا
 دابوو به هوی کوفره کانیا نه وه، به لام نه گه ر به پیغه مبه ری خوا ﷺ برپوایی ن، خوی
 گه وره نه و کو تانه یا ن له سه ر لاده بات، مانای وشه ی (إِصْر) ی نیو ئایه ته که بریتیه له
 قورس کردنه وه ی فه رمان و قه ده غه کانی سه ریا ن، مانای وشه ی (الأغلال) ی نیو
 ئایه ته که ش بریتیه له و شتانه ی که خوی گه وره لی حه پام کردن و، له پیشدا بۆیا ن
 حه لال بوو، خوی گه وره له م باره وه له ئایه تیکی تر دا ده فه رمویت: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ
 الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ﴾ [النساء: ١٦]. واته: به هوی سته مکردنه وه
 له لایه ن جووله که کانه وه لییا نمان حه پام کرد چهنده خوراکیکی پاک و خاوین که حه لال
 کرا بوو بۆیا ن. ته ماشای نه م ئایه ته بکه ن که چۆن خوی گه وره چهنده خوراکیکی
 حه لال و پاکی لی حه پام کردن وه کو سزایه ک. ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه جا نه و که سانه ی که باوه ریا ن به و
 پیغه مبه ره هیئا بی ت و پیزو قه دریا ن بۆ دانا بی ت و یارمه تیا ن دابی ت و پشتیوانیا ن لی
 کرد بی ت و په یره وی نه و نووره یا ن کرد بی ت که قورپانه و له گه لیدا نی ترا وه ته خواره وه
 نه وانه هه ره موویا ن له پزگار بووانن، بیگومان ته نها نه وه به س

نبيہ کہ بزانيت پیغمبره و ستایشی بکەیت و ... هتد، به لکو پیویسته شوینی
 بکەویت، ئەوہ ئەبوتالیبه ستایشی پیغمبره ی خوی ﷺ ده کردو، به چاکي باسی
 ئایینه کە ی ده کرد، به لام شوینی نه کەوت و له سه ر کوفر مردوو چووہ ئاگره وه،
 به جیهننانی شوینکەوتنی راست و دروست زور پیویسته « شوینی به لگە ی قسه کەنمان
 له ئایه ته موباره کە که ئەو راسته قورئانیه یه ک شاهییدیش ده فه موری: ﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ
 الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾.

نیشانەکانی دۆستانی شەیتان

کەوا بوو ئەگەر مەرۆڤ تێکەڵ بەو شتە پێس و بۆگەنە بێت کە شەیتان خوشی دەوێت، یان لە گەرماوەکان و ئەو ئاودەستانەدا بمینیتەوێت کە شەیتانەکانی تێدا ئامادەن، یان مارو دووپشک و زەردەوالتەو، گوێی سەگەکان بخوات کە بۆگەنن و زیانبەخشن و لە تەبیعیەتی ئاسایی بەدەرن، یان میزو هەر پێسیەکی تری بەو هاوشتوانەیی کە شەیتان خوشی دەوێت بخواتەو، یان داوا لە غەیری خۆی گەرە بکات، لە مەخلوقات داوی فریاگوزاری بکات و پوویان تێبکات، یان بەرەو گۆپی شیخەکەیی سوژدە بەریت و ئیخلاصەو بۆ پەرەردگاری جیهانیان دینداری نەکات، یان تێکەڵ بە سەگ، یان مومارەسەیی ئاگر کاری بکات، یان بۆ سەرگوردان و جێگە پێسەکان پەنا بەریت، یان بۆ گۆرەکان بە تاییبەت گۆپی کافرانی وەکو جوولەکەر گاورەکان و موشریکن پەنا بەریت، یان حەزی بە بیستنی قورئان نەبێت و خۆی لێ دور بخاتەو، وە بیستنی گۆرانی و شیعری پیش بخات، بیستنی شمشالی شەیتان لە بیستنی گوشتاری پەحمان پەسەند تر بکات: هەموو ئەمانەیی سەرەو لە نیشانەکانی دۆستانی شەیتانە ئەک نیشانەکانی دۆستانی پەحمان .

کەچی ئیبن ومەسعود رضی اللہ عنہ دەیفەرموو: ((با هەر یەکیکتان تەنها پرسایاری قورئان لە نەفسی خۆی بکات، ئەگەر قورئانی خوشوێست ئەو خوش دەوێت، ئەگەر پەقیشی لە قورئان دەبۆو ئەو پەقیشی لە خواو پیغەمبەرەکە یەتی))^(۱).

(۱) _ لە سیفەتە جیاکەرەوکانی نیوان دۆستانی خواو دۆستانی شەیتان ئەو یە کە دۆستانی خۆی گەرە قورئانیان خوش دەوێت، پێی شادومان دەبن، دەبخویننەو، لە ماناکانی وورد بنەو، چێژی لێوەردەگرن، بە قورئان خۆیان لە خۆی گەرە نزیک دەکەنەو، پووی خۆیان لێ وەرناگێرن و، نابن بە کۆسپ لە بەردەم فێربوونیدا، بە لکو ئەوان بە بەردەوامی لە گەڵ قورئاندا. بە لام دۆستانی

شە پەن لە قورئان دەسلەینەو، بە گۆرانی و هەلراوە دەف و تەپل لیدان و
 نامیرەکانی پابواردن دەپگۆرنەو، وەکو ئەوێ زانیارە هەڵبەکان و بیدەهە چیان
 شە بدای گۆرانی نامیرەکانی پابواردن، ئەمە یەکیکە لە جیاکەرەوەکانی ئیوان
 دۆستانی خواو دۆستانی شەیتان، کەوا بوو هەر کات قورئانی خوێست و پەوی
 نەکردو، گوێبێستی خوێندنەوێ بوو ئەو بزانە یەکیکە لە دۆستانی خۆی گەورە، وە
 هەرکات کە سێکت بینی پەوی لە قورئان وەرگێرا بوو، خوێستی نە دەوێست، هۆگری
 نەبوو، بۆبو بەکۆسپ لە بەردەم فیڕبونیدا ئەو بزانە لە دۆستانی شەیتانە، بە
 واتایەکی تر هەر کە سێکت پەوی لە قورئان دەپژوو بێگومان پەوی لە خواو
 پیغەمبەرە کە یەتی ﷺ، ئەمە نیشانە یەکی ناشرایە.

عوسمانی کوری عه فانیس ﷺ ده یفه رموو: ((نه گهر دله کانمان به ته وای پاک
بویه ته وه دلتیا بن له فره مایشتی خوی گهره تیر نه ده بو))^(۱).

مه روه ها نیبن و مه سعود ﷺ ده یفه رموو: ((زیکرو یادکردن نیمان له دلدا
ده پوینیت وه کو چون ئاو سه وزه ده پوینیت، گورانیش دوو پوی له دلدا ده چینیت
وه کو چون ئاو سه وزه ده پوینیت))^(۲).

(۱) _ عوسمانی کوری عه فغان ﷺ فره مویه تی: نه گهر دله کانمان پاک بویه ته وه
دلتیا بن له فره مایشتی خوی گهره تیر نه ده بو، له فره مایشتی خوی گهره بیزار
نه ده بو، به لکو دله کان به به رده وای به قورئانه وه په یوه ستن، چونکه خوشیان
ده ویت و، هر که سیکیش یه کیکی خوشویست زور یادی ده کاته وه، بویه هر کات
بیزا بوون و پوو وهر گترانی مؤقیکت له قورئان به دیکرد، بزانه له قبونی نیمان و
ناپاکی له دلدا یه.

(۲) _ له نیوان قورئان و گورانیدا جیاوازیه کی گهره هیه، قورئان فره مایشتی
خوی گهره یه، گورانیش قسه ی شهیتانه کانه، شهیتانه کانی ئاده میزادو جنوکه،
قورئان زیکرو یادکردنی خوی گهره له دلدا ده پوینیت، وه کو چون ئاو سه وزه
ده پوینیت، چونکه هر کات ئاو دابه زیه سهر زه وی پوه که کان ده پوینیت، له و باره وه
خوی گهره له نایه تیکی ترده ده فره موی: ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
اخْتَرْتُمْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَخْرُجُ﴾ [الحج: ۵] واته: وه زه وی ده بینی (له زستاندا)
خاموشه ووشک و بیگیایه جا کاتی بارنمان به سهریدا باراند زه وی (پوه کی لی ده پوی
و) ده جولی زه وی هل ده دات (به رزده بیته وه) و(زه وی) ده پوینیت له هه موو جوړه
(گیاو گولیک) جوان. به م جوړه یه نمونه ی قورئان له دلاندا به و شیوه یه، به لام
گورانی نیفاق دوو پوی له دلدا ده پوینیت، نیفاق و دوو پویش بریتیه له درخستنی
خه یرو شاردنه وه ی شه پئ گهره ی له دلدا، نه مه یه نیفاق و دوو پوی،

كەوا بوو گۆرانی دوو پووی دەپوینیت، نیشانەکانیشی بریتیه له حەز بە قورپان
 ئەکردن، حەز بە زیكرو یاد ئەکردن، حەز بە نایین ئەکردن، بۆیه ئەگەر كەس نەیت بە
 بێنی شەیدای گۆرانی و گۆرانیبیژان بو ئەو بەزانە ئەو شتانە دوو پووی لەدایدا
 دەپوینیت، نیتەر پقی لە قورپان دەپیتەو، پقی لە نیمانداران دەپیتەو، پقی لە ئەهلی
 خەیر دەپیتەو، ئەو یە بەرەمی جیگیر بوونی گۆرانی و شمشال و دەنگی گۆرانی
 بیژان لە دلەکاندا كە عاشقان و صوفیەکان مەیلی دەكەن، ئەوان تەنها لە گۆرانی چێژ
 وەر دەگرن، بەردەوام و هەتا هەتایە لە ئۆتۆمبیل و لە مال و لە هەر شوێنێكدا بن
 گۆرانی هاو دەمیانه، یا لە ئێزگەکانەو یا لە ئامێرە تۆمارکارانەو گۆییبستی دەبن.
 ئەو یە نیشانە ی نىفاق و دوو پووی: پق لیبۆنەو دی زیكرو یادی خواى گەورە، پق
 لیبۆنەو لە ئیمان و ئەهلی ئیمان، ئەو سوودەى لیڤرەو دەستمان دەكەوێت بریتیه لە
 ریاكردنەو دی جەماوەرى خەلك لە گۆی نەگرتن لە گۆرانی كە دەستی گرتووە بەسەر
 خەلكانىكى زۆرى ئەمڕۆ دا، تا ئەو ئاستەى خۆیان بە كاتەكانى بلاو كردنەو دی
 گۆرانیهو سەرقال دەكەن، تەنانەت بۆ نوێژى بەكۆمەلى مەزگەوتەكانیش ناچن ئەگەر
 كانی بلاو كردنەو دی گۆرانی هات، نیتەر بەلای گۆرانیهو دادەنیشن و نوێژى بە كۆمەل
 پشتگوێ دەخات و ئامادەیه نوێژەكانى خۆى لە كاتى دیاریكراوى خۆیدا پشتگوێ
 بخان بە مەرجێك گۆرانیهكانى لە دەست نەچێت. دەبن بە هاندەرى گۆرانیبیژان و بە
 مۆنەرمەندانى ناو دەبن، وێنەى یادگاریان لە گەل دەگرن.

دور پاداشتيان ده سټکه ویت، پاداشتی بېوا بوون به پیغه مبه رانی پیشو، وه پاداشتی
 بېوا بوون به موحه ممد ﷺ، نه وه بوو سوودی یه که م، سوودی دوه م: بریتیه له وه ی
 که خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَجَعَلَ لَكُم نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾ وه پووناکیه کتان ده داتی که
 پینمونی و پینوینیی پیبکه ن، خوی گوره نورو پووناکیه کی راسته قینه ده خاته نیو
 دلانه وه که به هیچ شیوه یه که له پووناکیه هه ست پی کراوه کانی وه کو پووناکی خورو،
 پووناکی کاره باو ... هتد ناچیت. به لام با مه به سستی سه ره کیما ن بیر نه چیته وه که
 نورو پووناکی دلانه، له وانه یه که سی وا هه بیټ چاوانی کویر بن به لام خوی گوره
 دلی به نیما ن و زانست پووناک کردوته وه، له و باره وه خوی گوره ده فهرمویت:
 ﴿إِنَّا نَهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ [الحج: ٤٦] واته: له راستی
 دا چاوه کان کویر نابن به لکو نه و دلانه کویر ده بن که له سینه کاندان. دلنیابن
 چنده ها که سی وا هه ن نابینان به لام دله کانیا ن به زانست و نیما ن پووناکه، وه
 چنده ها که سی واش هه ن ده بینن چاویان ساغه به لام دله کانیا ن کویر بوو _ په نا
 به خوا _، که وا بوو پشت به ستن به نورو پووناکی دله کانه، نه که ر نورو پووناکی
 چاره کان له که ل نورو پووناکی دله کان یه کیان گرت، نه وه نیعمه ت و به هره یه کی
 که وره یه.

هه روه ها خواى گه وره ده فره رمويٲ: ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مِّنْ نَّشْءٍ مِّنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾^(١) [الشورى: ٥٢] واته ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا﴾ هه ر به و شيوه (كه وه حى پى دى) قورپانمان بو تو نارد (ئهى موحه ممد ﷺ) ﴿مِّنْ اَمْرِنَا﴾ به فره مانى خومان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ﴾ كه تو نه تده زانى كتىب و ئيمان چى به ﴿وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا﴾ به لام ئيمه ئه وه مان كرده پووناكى يه ك ﴿نَّهْدِيْ بِهٖ مِّنْ نَّشْءٍ﴾ پيٲنموونى هه ر كه سيكى پى ده كه ين كه بمانه ويٲ ﴿مِّنْ عِبَادِنَا﴾ له به نده كانمان ﴿وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ وه به راستى تو (خه لك) پيٲنموونى ده كه يت بو پيگاي راست.

(١) _ خواى گه وره منه ت به سهر پيٲغه مبه ره كه ي ﷺ ده كات و نيعمه ت و به هره كانى خوى بير ده خاته وه و ده فره رمويٲ: ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا﴾ هه ر به و شيوه كه وه حى پى دى قورپانمان بو تو نارد ئهى موحه ممد ﷺ به فره مانى خومان، قورپان پوحى دله كانه، دل به و پوحه ده ژى، وه كو چوٲ جه سته به پوحى ژيان دونيا ده ژى ژيانى، وشهى (روح) چه ند مانايه ك ده به خشيت جار به جار مه به ست به و پوحه پوحى نيو جه سته يه كه ژيان به مروٲ ده به خشيت و، ئيتر پيى ده جولٲته وه و، پى ده كات و، هه ست ده كات، جار به جار ئه و پوحه ماناي پوحى زانست و زرنگيى ده به خشيت، روحى نيو ئايه ته كه ش ئه و مانايه ده به خشيت، واته: قورپان و سووننه تمان به تو به خشى ئهى موحه ممد ﷺ، كه به پوح ناوى بردون، چونكه دله كانى پى ده ژيٲته وه، ئه مه شى پوحى پاسته قينه له، جار به جار ش پوح ماناي هيٲ ده به خشيت، وه كو ئه وه ي خواى گه وره له ئايه تيكي ترده ده فره رمويٲ: ﴿وَاَيَّدْهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ﴾ [المجادلة: ٢٢] واته: به هيٲزى كردوون و سه رى خستوون به قورپان و ئيمان له لايه ن خويه وه. جار به جار ش مه به ست به و پوحه جبريله _ عليه السلام _

وه كو نه وهی خوای گه وړه له نایه تیکی تردا ده فره رموی: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
 الْأَمِينُ﴾ [الشعراء: ۱۹۳] واته جو پره نیلی نه مین هی نایه خواره وه. ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
 رُوحًا﴾ نه م پو وحه بریتیه له و سر وش و وه حیه ی که به سر پیغه مبهردا ﷺ
 دابه زیووه، خوای گه وړه به پو و ناوی بردووه چونکه هوکاری زینده گی دله، ﴿مَنْ
 أَمَرْنَا﴾ واته به شهرع و فره مانی خوای گه وړه، ﴿مَا كُنْتَ تَذَرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾
 پیش ناردن، پیغه مبهری خوا ﷺ نه م شتانه ی نه ده زانی، کتیبی نه ده خوینده وه، له م
 باره وه خوای گه وړه له نایه تیکی تردا ده فره رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
 وَلَا تَخْطُهُ يَمِينُكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ [العنكبوت: ۴۸] واته: وه تو (نه ی موحه ممه د
 ﷺ) پیش نه م قورپانه هیچ کتیبی کت نه خویندو ته وه ﴿وَلَا تَخْطُهُ يَمِينُكَ﴾ وه
 به ده سستی راستت نه تنوسیووه ﴿إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (نه گه روا بویه) نه و کاته
 ناراسته کان (بی بروایان) ده که و تنه گومانه وه. پیشتر پیغه مبهری خوا ﷺ نه یده زانی
 کتیب و ئیمان و وورده کاریه کانی ئیمانی چین، به لام پیش بوونی به پیغه مبهر خوای
 گه وړه به فیرهت ئیمانی خستبووه دلیه وه بویه خو ی له هاوه لپه رستان جیا کرد بووه،
 له سر رپیازی ئیبراهیم پیغه مبهر — علیه السلام — خوا په رستی ده کرد، له راستیدا
 ورده کاریه کانی ئیمان ته نها پاش بوونی به پیغه مبهر زانی، پیغه مبهری خوا ﷺ
 خویندنه وهی نه ده زانی به پیچه وانه ی نه وه وه که هاوه لپه رستان بانگه شه یان بو ده کرد
 که گوايه نه م قورپانه به سرهات و داستانی پیشووه کانه و موحه ممه د داوای کردووه
 بو بنووسنه وه، له جووله که کانه وه وه ریگرتووه، پیغه مبهری خوا ﷺ نه یده زانی
 بخوینیت و بنووسیت، ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ئیمه نه وه مان کردووه به پووناکیه ک،
 نا نه مه یه شوینی مه به سستی ئیمه له نایه ته که، نه م کتیبه مان کردووه به نور و
 پووناکی، قورپان نور و پووناکیه، ﴿نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ رپنمونی

هەر که سیکی پێدهکهین که بمانه ویت له بهنده کانمان، کهوا بوو هیدایهت و پێنموونی و پێنوینی تهنها به دهستی خوای گهروهیهو، خووی دهزانی کێ به هیدایهت شایستهیه و کێ به هیدایهتدان شایسته نییه، خوای گهروه ئهوه هیدایهت و پێنموونی به هیچ که سیکی نابەخشیت، مه گهر بهوانه ی که پێی شایستهن، له م باره وه خوای گهروه له ئایهتیکی تردا دهفرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ [القصص: ٥٦] واته: به پاستی (ئهی موحه ممه و ﷺ) تو ناتوانی ئهوه که سه ی خوشتبوی پێنموونی بکهیت به لام خوا هەر که سی بوی هیدایهتی ده دات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ و ئهوه (خوایه) زاناتره بهوانه ی پێنموونی وهرده گرن. ههروه ها خوای گهروه دهفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ [القلم: ٧] واته: بیگومان پهروه ردگاری تو له هه موو که س زاناتره به و که سه ی که پێی پاستی خوای وون کرد بی وه ئهوه زانتره به و که سانه ی که رێی پاستیان گرتی. تهنها خوای گهروه زانایه به وه ی چ که سیکی هیدایهتی قبوله و، چ که سیکیش قبولی نییه، ﴿تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ئه مه هیدایهتی سه رخستن و ئیمان (التوفیق والإیمان)، به لام هیدایهتی پێنمایی و پێنوینی (الدلالة والإرشاد) گشتیه و بو تیکرای جه ماوه ری خه لکه، برواداران و کافران، بو سه راپای خه لکه، قوربان پێنموونی و پێنوینه بو خه لکی، واته: پێگه ی هه ق له پێگه ی گومرای پرونده کاته وه، پێنوینی ده کات، به لام هیدایهت و پێنموونی تایبهت تهنها بو ئه هلی ئیمان، ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وه به پاستی تو خه لک پێنموونی ده کهیت بو پێگای پاست. کو کردنه وه ی (الجمع) نیوان ئهوه دوو ئایه ته: ئایه تی ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللَّهِ﴾ وه ئایه تی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ چون ده بیست؟ مه به ست به وشه ی هیدایهتی نیو ئایه تی به که م: هیدایهتی پێنمایی و پێنوینی و

بدونكرينه ودهيه (الدلالة والإرشاد والبيان)، به لام مه به ست به وشه ي هيدايه تى نيو نايه تى
 نووهم: هيدايه تى توفيق سه رخستن و ئيمانته (التوفيق والإيمان)، ئه مه تهنها به ده ستى
 خواي گه ورده يه، ﴿صِرَاطِ اللَّهِ﴾ واته: ئه وړيگه راسته ي تو پړنموونى خه لكى بو
 ده كه يت رينگه ي راستى خواي گه ورده يه. ئه مه ش پړنزيكى گه ورده يه بو پښه مبه رى خوا
 ښه

نه مهش له و نيماندارانه يه كه نه و فرموده يه له باره وه هاتووه كه پيشه و
الترمذی له نه بی سه عیدی خودريه وه عليه السلام له پيغه مبري خواوه عليه السلام ده يگيرنه وه،
فرمودي ته: ((اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ))^(١) ضعيف: أخرجه الترمذی
(٣١٢٧)، وابن جرير الطبري (٤٦/٤)، من طريق عطية، عن أبي سعيد مرفوعاً، وعطية -
وهو العوفي - ضعيف. قال الترمذی: حديث حسن. واته: ((خوتان له فيراسته و
پووناسی برودار بپاريزن - ههستيکه له دلدايه و به رانبر به کيک دروست ده بيت و
له واقعيشدا کوتومت وه کو خوی ديتي دهی - چونکه به نورو پووناکی خواوه ته ماشا
ده کات)).

(١) - هر که سيک به ته وای گوپرايه لی په روه ردگاری بيت و، به قوپان کار
بکات، نه وه نورو پووناکیه که له دلدا دروست ده بيت، که نورو پووناکی نيمان و نورو
پووناکی زانسته، ئيتر به و نورو پووناکیه خواييه ته ماشا ده کات و، توانای
جياکردنه وهی نيوان هق و باتل و، پيگهي راست و گومپايی و، سوود به خسر و
زيان به خشي ده بيت، به پيچه وانه شه وه هر که سيک له و نورو پووناکیه بيته ش کرا،
ئيتر توانای جياکردنه وهی نيوان خه يرو شه پو، نيوان دوستانی خواو دوژمنانی خواي
نابيت، شته کانی به لاوه يه کسان ده بيت. فيراسته و پووناسی: ههستيکه له دلدايه و
به رانبر به يه کيک دروست ده بيت و پيشبيني شتيکی لی ده کريت و له واقعيشدا
کوتومت وه کو خوی به ديديت، نيماندار فيراسته و پووناسی بۆ دروسته بيت، چونکه
به نورو پووناکی خواوه ته ماشا ده کات، توانای جياکردنه وهی نه هلی خه ير له نه هلی
شه پي ده بيت، هه روه ها نه وانه ده ناسيت که پيشبيني خه يريان ليده کات و، نه وانه ش
که پيشبيني شه پريان ليده کات، ته نها ته ماشای که سه که بکات يه کسه ر ده زانيت نابا
له نه هلی خه يره يان له نه هلی شه پره، پيشبيني نه وه ش ده کات که له نايينده داچ
به سه ر که سه که دا ديت، چونکه به نورو پووناکی خواوه ته ماشا ده کات، به پواله ت و
ديمه ن و سيما و پووخسار فريو ناخوات.

بیشتریش نه وهرمووده (مسحیح) همان بؤ باسکردن که ئیمانی بوخاری و کهسانی
 دیکهش ده بگێرنه وه، ((لا یزال عَبْدِي یَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوْفَلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ
 لَهُ نَدَى یَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرُهُ الَّذِي یُبْصِرُ بِهِ، وَیَدُهُ الَّتِي یَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلُهُ الَّتِي یَمْشِي بِهَا، فَمَنْ
 یَسْمَعُ، وَیَبْصِرُ، وَیَبْطِشُ، وَیَمْشِي، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِیْتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِیْذْتُهُ، وَمَا
 یَذُتْ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرُدُّدِي عَنْ قَبْضِ نَفْسِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ، یَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ،
 بِإِذْنِ اللَّهِ))^(١)

(١) - نه وهرمووده هه نندیکی هه نندیکی دیکه ی پافه ده کات، هه نندیکی هه نندیکی
 دیکه ی بولن ده کاته وه، پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه ی پوونکردوته وه که خوای گه وه
 به سروش و وه حی بؤی ده نیتریت و فیتری ده کات، نه وه وهرمووده یه کی قودوسی و
 خوای گه وه ده وهرموویت: ((لا یزال عَبْدِي یَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوْفَلِ حَتَّى أُحِبَّهُ)) نه وه ئیمه له
 نه کانهان ده که یه به لگه و په شمانه نه وهرمووده کات، خۆنزیکردنه وه له خوای
 گه وه به کرده وه چاکه کان ده بیته هۆکاری به ده ست هینانی خوشه ویستی خوای
 گه وه، به لام سه ریچی کردنی خوای گه وه هۆکاره بؤ نه وه ی خوای گه وه رقی له
 بنده که ی خوی بیت، خوای گه وه ته وه به کارانی خوش ده ویت، پارێزکاران خوش
 ده ویت، نه وانه ی خویان پاک ده که نه وه خوشی ده وین، چاکه کارانی خوش ده ویت،
 نه ملی کرده وه چاکه کانی خوش ده ویت، نه وانه ی به به جیهینانی فه پزو نافیله و
 سرونه ته کان خویان له خوا نزیک ده که نه وه خوشی ده وین، نه وه یه هۆکاری
 خزه ویستی خوای گه وه بؤ به نده که ی و، پشتگیریکردنی خوای گه وه بؤ
 بنده که ی خوی، ((فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي یَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي یُبْصِرُ بِهِ، وَیَدُهُ الَّتِي
 یَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلُهُ الَّتِي یَمْشِي بِهَا)) مانای نه مه چییه؟ ماناکانی نه وه یه که ده وهرموویت:
 ((فَمَنْ یَسْمَعُ، وَیَبْصِرُ، وَیَبْطِشُ، وَیَمْشِي))، واته نه م نه ندام و هه ستانه بؤ هیچی
 تر به کارناهییت مه گه ر بؤ تاعهت و گوێپایه لی خوای گه وه نه بیته،

بۆیه ته ماشای ئه و شتاته ناکات که خوای گه وره توو په دهکات، ته ماشای ئه و شتانه ناکات که خوای گه وره چه پامی کردوون، وهکو ژنانی نامه چه م و، عه و پوت و، فیلم پووته کان و، شته کانی ئینترنیت « ته ماشای ئه و شتانه ناکات، به لکو ته ماشای ئه و شتانه دهکات که سوودی پیده گه یه نن، له بواری بیستنی شدا گوئیستی گورانی و شمشال و نامیره کانی پابواردن نابیت، به لکو گوئیستی زیکرو یادی خوای گه وره و قورپان و، (سبحان الله) و (لا اله الا الله) ده بیت، گوئیستی هیچ شتیک نابیت مه گه ئه و شتانه سوودی پیده گه یه نن، گوئیستی غه ییه ت و دوو زمانی و له پاش مله باسکردن و به خرابی باسکردن نابیت، به لکو گوئیستی خه یر ده بیت، چونکه خوای گه وره بیستنی ده پاریزیت، هه روه ها به دهسته کانی هیچ وه رنا گریت و نابه خشیت مه گه ر له بواری تاعه ت و گوپراهی خوای گه وره دا بیت، ته نها له بواری خه یردا وه رده گریت و ده به خشیت، دهسته کانی له خه یردا به کار دینیت، له بواری شه یردا به کاریان ناهیتیت، بۆ کوشتنی خه لک و، لیدانی خه لک به نا هه ق به کاریان ناهیتیت، هه روه ها گرتنه به ری پیکاشی ته نها بۆ تاعه ت و گوپراهی خوای گه وره به کار دینیت، بۆ فییر بوونی زانست، بۆ نه لقه کانی زیکر، بۆ ده رسه شه رعیه کان، بۆ کوپه به سووده کان، بۆ مزگه وته کان بۆ به جیهینانی نوپرو دانیشن تیایدا ریده کات، بۆ شاتو و شوینه کانی پابواردن و، کومه ل به سته خراپه کان پئی ناکات، به لکو رقی شتانه یه و خوی له و شوینانه دور ده خاته وه، چونکه خوای گه وره له پیکردندا پالپشتی دهکات و پینمایی دهکات، له زبرو زهنگی دهسته کانیدا پالپشتی دهکات و پینمایی دهکات، له بیستنی گوئیکانیدا پالپشتی دهکات و پینمایی دهکات، له بینینی چاوه کانیدا پالپشتی دهکات و پینمایی دهکات، ئه وه یه مانای راستی فهرمووده که . مانای فهرمووده که به و جۆره نییه که (حلولیه کان) لیکي ده دهنه وه، گوايه خوای گه وره داده به زیتته نپو

جسته‌ی مرقفه‌وه _ تعالی الله عن ذلك _ ، چونکه هه‌ندیکی فەرمووده‌که هه‌ندیکی
 دیکه‌ی ته‌فسیرو پافه ده‌کات، پیتغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فەرمووده‌که‌ی پافه کردووه، یان
 خوای گه‌وره پافه‌ی کردووه، پیتغه‌مبه‌ری خواش عَلَيْهِ السَّلَام له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه
 ده‌یگریته‌وه: ((فِي يَسْمَعُ، وَفِي يُبْصِرُ، وَفِي يَنْطَلُ، وَفِي يَمْشِي))، پاشان ده‌فه‌رموی:
 ((وَإِنْ سَأَلْتَنِي لِأَعْظِيَّتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِذَّنَهُ)) به دنیایی هه‌ر کات داوام لی بکات پیتی
 ده‌به‌خشم، هه‌ر کات په‌نام پی بگریته په‌نای ده‌دهم، چونکه نه‌م مرقفه‌ خوای له‌گه‌ل
 دایه‌و، ده‌یگریته نه‌ستو، پاشان خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ((وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا
 فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ قَبْضِ نَفْسِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ)) وه له‌هیچ شتیکی دیکه‌دا پاراو دوو دل
 نه‌بووم به نه‌ندازه‌ی پارایی و دودلیه‌که‌م به‌رامبه‌ر به‌روح کیشانی به‌نده
 نیمانداره‌که‌م، ئایا خوای گه‌وره پاراو دوو دل ده‌بیت؟ وه‌لامه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌که‌خوای
 ده‌فه‌رمویت: ((يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ)) چه‌زی به‌مردن و منیش چه‌زم به‌نازاردانی
 نییه، که‌وا بوو مانای پارایی و دودلیه‌که‌ی خوای گه‌وره نه‌وه‌یه که‌چه‌زی به‌وانه نییه
 که‌به‌نده‌که‌ی چه‌زی پینیه، مرقفه‌ هه‌ر به‌سروشته‌چه‌زی به‌مردن نییه، خوای
 گه‌وره‌ش چه‌زی به‌وانه نییه که‌به‌نده‌که‌ی چه‌زی پینیه، پاشان ده‌فه‌رموی: ((وَلَا بُدَّ
 لَهُ مِنْهُ)) به‌لام مردنی نه‌و ده‌بی هه‌ر پوو بدات.

كەۋا بوۋ ھەر كات بەندە يەك لەۋ بەندە صالحانەى كە لە ھەرمودە كەدا ھاتىرە: ل
نىۋان سىفە تەكانى دۆستانى پەحمان و دۆستانى شەيتاندا جىاۋازى كرد^(١) ۋەكو چۆن
كەسى دراۋ كۆپ لە نىۋان دىرھەمى چاك و دىرھەمى ساختەدا جىاۋازى دەكات^(٢)

(١) _ چونكە دۇنيا ھەر دەبىت دۆستانىك بۇ پەحمان و دۆستانىكىش بۇ شەيتانى
تېدا بىت، ھەموو ئەو دۇنيايە دۆستى پەحمان نىن، ھەمووشىيان دۆستى شەيتان نىن،
بەلكو كەسانىكى تېدايە دۆستى پەحمانە ۋە كەسانىكىشى تېدايە دۆستى شەيتانە،
بەندەى موسلمانىش تواناى جىا كىرەندەى ھەر دوو كۆمەلەكەى نابىت مەگەر بە دور
شت كە ئيمان بەھۆى نورو پووناكى زانست، پووناكى عىبادەت و پەرستەنە كە خۋاى
كەۋرە دەيخاتە دلەۋە.

(٢) _ بەلام ئەو كەسەى لەۋ باۋە پەدايە كە گۋايە بە پەھايى ھەر كەسەك كىرەندەى
ئاناسايى لە سىروشت بەدەر ئەنجام بدات دۆستى خۋاى كەۋرەيە، با دلنبا بىت تواناى
جىاۋازى كىرەندى نىۋان ھەق و باتلى نىيە، چونكە تەنھا كىرەندەى ئاناسايى لە سىروشت
بەدەر بەلگە نىيە بۇ دۆستايەتى خۋاى كەۋرە، تاۋەكو تەماشاي كىرەندەى كەنى
نەكرىت، ئەگەر كىرەندەى كەنى بىرىتى بوون لە تاعەت و گۋىرايەلى و پەرستەنى خۋاى
كەۋرە ئەۋە كىرەندەى ئاناسايى لە سىروشت بەدەرە كەنىشى كە پاماتىكە و خۋاى
كەۋرە لەسەر دەستى ئەۋە بەدىنىت، ۋەكو پىزگىرنىك بۇ ئەۋ، ھەروەھا لەبەر ئەۋەى
خۋى و كەسانىترىش پىۋىستىيان بەۋ كەرامەتەيە، بەلام ئەگەر كەسى ئەنجام دەرى ئەۋ
كىرەندەى ئاناسايى لە سىروشت بەدەرەنە لە خۋاى كەۋرە ياخى بوو، فەرزەكانى
پشتگۈى دەخست، كە پامكراۋەكانى ئەنجام دەدا، ئەۋە دۆستى شەيتانە و كىرەندەى
ئاناسايى لە سىروشت بەدەرە كەنىشى شەيتانىن و كەرامەت نىن، پىۋىستە مۇقى
موسلمان تواناى جىا كىرەندەى نىۋان دۆستانى پەحمان و دۆستانى شەيتانى ھەبىت،
ھەر لەۋ كىرەندەى كە ئەنجامى دەدەن، نەك تەنھا تەماشاي سىماۋ پوخسارۋ پولات

بەكەت، چونكە دۆستانی راستەقینە ئەوانەن كە خۆی گەرە لە بارەیانەو
 دەفەرموئیت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس: ۶۳). واتە: ئەوانەى باوەریان
 میناوه وەهەمیشە خۆیان دەپاریزن و لە خوا دەترسن. بە واتایەكى تر كەسانی دراو
 گۆپەرەو وە ئەگەر دراوى زیڕین و زیویان بۆ بچیت، هەر بە دەنگ كەنزاى پوخت لە
 كەنزاى ساخته كراو لە یەك جیادەكەنەو، تەنھا گۆییبیستی دەنگى بێت پێى دەزانیت،
 بان لە تاقیگە تاقیان دەكاتهو، هەروەها پێویستە مەزھى مۆسڵمانیش دۆستانی خوا
 دۆستانی شەیتان لە یەك جیاكاتهو وەكو چۆن كەسى دراو گۆپەرەو داوى چاك و
 ساخته لە یەك جیادەكاتهو.

وهكو چؤن نهوانه‌ی وه‌لاخه به‌رزه ده‌ناسن نه‌سپى چاك و نه‌سپى خراپ له به‌ر
جيا ده‌كه‌نه‌وه^(١) وهكو چؤن نهوانه‌ی سوار چاكى ده‌زانن ئازاو ترستوك له به‌ر
جيا ده‌كه‌نه‌وه^(٢) وهكو چؤن پتويسته جياوازى له نتيوان (پتغه مبه‌ر زان) ى راستگور
كه‌سى خو به پتغه مبه‌ركه‌رى درؤزن بكرىت^(٣)

(١) _ له پوالت نه‌سپ و مابن وهكو يه‌كن، به‌لام له پووى سيفان و
سووده‌كانيانه‌وه جياوازن، هيچ كه‌ستك تواناى ناسينه‌وه‌يانى نيبه مه‌گه‌ر سوارچاكان
و ليزانانى نه‌و بواره، نه‌وانه‌ى به‌كرده‌يى له‌و بواره‌دا كاربان كردوه‌و، جيايان
كردوته‌وه، به‌لام نه‌و كه‌سه‌ى نه‌زانيت هه‌مويانى به‌لاوه وهك يه‌كه.

(٢) _ هه‌روه‌ها هه‌موو كه‌ستك سوارى نه‌سپ و مابن ده‌بيت، به‌لام كه‌سانى كيان
تيدا به ترستوك و له‌رزوكن و له‌كاتى ترس و سالمي نه‌وه‌دا نه‌ندامه‌كانى هه‌ليناگرن،
نه‌گه‌ر سوارى نه‌سپ و مابن بيت ده‌كه‌ويتته خواره‌وه، به‌لام كه‌سانى كى سوارچاكى
ليزانيش له نتيو خه‌لكيدا هه‌ن كه گوى به‌پوو به‌پوو بوونه‌وه‌ى دوژمن ناده‌ن، كه‌وا بپو
مه‌رج نيبه هه‌ر كه‌ستك سوارى نه‌سپ و مابن بيت سوار چاك بيت، ته‌نها سوار
چاكانيش ئازاكان و ترستوكه‌كان له يه‌ك جيا ده‌كه‌نه‌وه، هه‌موو هونه‌رى كيش كه‌سانى
ليزان و شاره‌زاي هه‌يه ده‌يزانن و نه‌مه له نه‌وه جيا ده‌كه‌نه‌وه.

(٣) _ هه‌روه‌ها پتغه مبه‌رايه‌تيش، كه‌سانى كى زور بانگه‌شه‌ى پتغه مبه‌رايه‌تى
ده‌كه‌ن، په‌نگه‌ كردوه‌ى نا‌ناساى له سروشت به‌ده‌ريش نه‌نجام ده‌ن، ده‌لتن: نه‌مه
موعجيزه‌يه به‌لام وهكو پتغش تيش ئاماژه‌مان پيدا كردوه‌ى نا‌ناساى له سروشت
به‌ده‌رى شه‌يتانين، موعجيزه‌ نين، هيچ كه‌ستكىش تواناى جيا كردنه‌وه‌ى پتغه مبه‌رى
راستگور و كه‌سى خو به پتغه مبه‌ركه‌رى درؤزنى نيبه مه‌گه‌ر نه‌هلى ئيمان و نه‌هلى
زانست و كه‌سانى زرنك و كارامه نه‌بيت، نه‌وانه‌ى نيشانه‌كانى پتغه مبه‌رايه‌تى و
به‌لگه‌كانى پتغه مبه‌رايه‌تى له هيتر جيا ده‌كه‌نه‌وه، كه‌وا بپو پتغه مبه‌ر نيشانه‌ى هه‌يه
موعجيزه‌ى هه‌يه، به‌وانه له كه‌سى خو به پتغه مبه‌ركه‌رى درؤزن جيا ده‌بيتته‌وه.

نيتر له نيوان موحه ممدى پاستگوى ده ستپاكي پيغه مبهري په روه ردگارى جيهانيان و
موسا و مه سيح و غه پري نه وان و، له نيوان موسه يله مهي دروزون و، نه سوه دى
نه عه نسى و توله يحه ي نه لئه سده ي و نه لحاريس نه لديمه شقى و باباهي نه لپومى و
دروژاناني غه پري نه وانيش جياوازي ده كرئت^(١)،

(١) _ به و نيشانه پيغه مبهرايه تيانهي كه نامارژه بؤ پاستگويان ده كات، جياوازي له
نيوان پيغه مبهران و كه ساني خو به پيغه مبهرياني دروزندا ده كرئت، كه له نيوان
خه لكيدا بازاپي خويان گهرم ده كهن و بره و به كاره كهيان ده دهن، نه مانه فيل له
خه لكى ده كهن، به لام هر زو به زو دروزني پرفتارو كرداريان ناشكرا ده بيت، ته نها
پيغه مبهراني كه ناسه وارو نيشانه و موعجزاته كانيان به دريژايهي زه من ده ميئيته وه،
دزستي پاسته قينه ي خوي گهره كه دلي به زانست و نيمان پووناك بوته وه ده توانيت
له نيوان موحه ممدى پاستگوى، موسه يله مهي دروزن و، نه لئه سوه دى عه نسى و،
توله يحه ي نه لئه سده ديدا جياوازي بكات، نه مانه پاش پيغه مبهري خوا ﷺ بانگه شهي
پيغه مبهرايه تيان كرد، موسه يله مهي دروزن و نه لئه سوه دى عه نسى له كوتايي ژياني
پيغه مبهري خوادا ﷺ بانگه شهي پيغه مبهرايه تيان كرد، به لام دروزناني خو به
پيغه مبهريان پاش كه ميك شه پره كهيان ده وه ستيت و ناميئت، دروكه يان ناشكرا
ده بيت و، خوي گهره كوتايان پيديئت، به لام پيغه مبهراني پاستگوى ده ستپاك
ناسه واره پاسته كانيان و، نيمانه كهيان و، نايينه كهيان هه رده ميئت، كه وا بوو له
نيوان نيبراهم و موسا و موحه ممدى پاستگو و پيغه مبهراني ديكي خوي گهره و،
له نيوان دروزناندا جياوازييه كي گهره هيه. موسه يله مهي دروزن له يه مامه
دهر كه وت، پيشه وا نه بوبه كرى صيدديق سوپاي موسلماناني به سهركردايه تي خاليدى
كوبى وه ليدى بؤ نارد، شه پيكي سهخت له نيوان هر دو لا دا پويداو، به كوشتنى
موسه يله م كوتايي هات، نيتر شه پوه والي و ناوبانگي براهه وه نه ما _ سوپاس بؤ
خوا _، به لام نه سوه دى عه نسى له يه من دهر كه وت، پيشتر موسلمان بوبو، به لام له

ئىسلام ھەلگەپرايەو، بانگەشەي پيغەمبەرايەتى کرد، خەلکيکی بيشومار لە دەوری کۆبۆنەو، شانوشەو کەتییکی بۆ خۆی پەیدا کرد، پيغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی بە موسلمانانی دەورو بەری کرد بیکوژن ئەو بەو کوشتیان و، ئەمیش شەپو ھەوایی و ناوبانگی بپرايەو ھەو نەماو، موسلمانان ھەوانەو ھە سوپاس بۆ خوا _، تۆلەیحەي ئەلئەسەدی ئەمە موسلمان بوو، پاش مردنی پيغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ کۆمەڵی ھەلگەپراو ھەکاندا لە ئىسلام ھەلگەپرايەو، ھاو ھەلگەلیدا ھەنگان تا شکستی ھینا، پاشان خوای گەرە جارێکی تر نيعمەتی ئىسلامی پيڤەخشی و تەو بەي کردو گوتراو بە شەھیدی لە ھەنگەکانی دژ بە فارسەکاندا کوژراو، ئەلھاریسی لديمەشقی لەزەمەنی عەبدولمەلیکی کوپی مەپواندا دەرکەوت، نازناوی (حارث الأعور)، خەلکی ديمەشقه، بانگەشەي پيغەمبەرايەتى کرد، بۆيە عەبدولمەلیکی کوپی مەپوان دەستگیر کردو کوشتی، باباھي ئەلرومی نایناسین، نازانم.

به هه مان شيوه نه و كه سه ده توانيت له نيوان دوستاني خواي پاريزگار و دوستاني شهيتاني گومرادا جياوازي بكات^(۱).

(۱) _ ئيماندار ده توانيت جياوازي له نيوان پيغه مبه راني پاستگرو كه ساني خو به پيغه مبه ركه ري دروزندا بكات، چونكه پيغه مبه ران نيشانه و به لگه كاني پيغه مبه رايه تيان مه لگرتوه، به پيچه وانه ي دروزنانه وه كه هيچ نيشانه يه كيان به دهسته وه نيبه، به لكو نه نها سه ر ل خه لك ده شيوينن، به و جوړه مروفي موسلمان ده توانيت له نيوان دوستاني خواو دوستاني شهيتاندا جياوازي بكات، چونكه دوستاني خواي گه وده ش نيشانه ي ديارو ئاشكرايان هه يه، له و باره وه خواي گه وده ده ف رمويت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [يونس: ۶۳]. واته: نه وانه ي باوه ريان هيناوه وه هه ميشه خويان ده پاريزن و له خوا ده ترسن. نه و هيه نيشانه كانيان، به لام دوستاني شهيتان خراپه كارن، دروزنن، ياخي بوون كه ته نها شويني ئاره زووه كانيان ده كه ون، فه رزه كانيان پشتگوي ده خه ن، حه پامكراوه كان نه نجام ده دن، له گه ل هه موو نه مانه شدا و راده گه يه نن كه دوستاني خوان، له كاتيكا دوژمناني خوان، وه نه و كه سانه ي كه نورو پووناكي ئيمانيان له دلدا نيبه باوه ريان پي ده كه ن ده لين: نه مانه دوستي خواي گه وده ن، نه م جوړه كه سانه زون، نه وانه ي باوه ريان پي ده كه ن خه لككي زون كه له و باوه ريه دان دوستايه تيان هه بيت و له جياتي خواي گه وده ده يانپه رستن، سه رپرينيان بو ده كه ن، نه زريان بو ده كه ن _ په نا به خوا _ ته نانه ت نه گه ر دوستاني پاستي خواي گه وده ش بن دروست نيبه به رسترين، به لام نه گه ر بانگي خه لككي ده كرد بو په رستني خوي نه وه بيگومان دوستي خوا نيبه به لكو دوستي شهيتانه، دوستاني پاسته قينه ي خواي گه وده قايل نابن به رسترين به لكو نكولي له و كرده وه قيزه و نه ده كه ن، به لام پاش مردنيان خه لك ده يانپه رستن و ده چنه سه ر كړه كانيان، نه وانه دوستاني خواي گه وده به لام په رستنيان جايز نيبه، چونكه په رستن به ته نها ماف و هه قي خواي گه وده يه.

به شیک سه بارهت به وهی که حه قیقهت بریتیه

له وهی که پیغه مبه ران له سه ری ریککه وتوون^(١)

(١) _ حه قیقهت بریتیه له حه قیقهتی ئاین که تیگرای پیغه مبه ران له یه که میانه وه تاوه کو کۆتایان له سه ری بوون، که بریتیه له حه قیقهتی ئیسلام، چونکه پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیان هر هه موویان موسلمانن، چونکه ئیسلام له زمانی عه ره بیدا واتای ته سلیم بوون به خوا به یه ک خوا په رستی، ملکه چی بۆ خوا به گوپرایه ل کردن، وه به ریبوون له شیرک و شوینکه وتووانی ده گه یه نیت، ئه مه ش ئایینی تیگرای پیغه مبه ران بووه، هر هه موویان موسلمانن، شوین که وتوانیشیان موسلمانن، هر که سیک شوینی پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران که وتبیت ئه وه موسلمانن تا به موحه ممه د ﷺ کۆتایی هات، بۆیه ئیتر موسلمان ئه و که سه یه که شوینی موحه ممه د ﷺ ده که ویت، چونکه په یامه که ی گشتیه و ئایینه که شی هر ده مینیت و تاوه کو پوژی قیامت له ناو ناچیت، بۆیه پاش ناردنی موحه ممه د ﷺ پیویسته هر هه موو خه لکی شوینی بکه ون و، ئیمانی پیبیتن، ته نانهت جووله که و گاواران و سه راپای ریبازو میلله تانی تروو هر هه موو خه لکی پیویسته ئیمان به موحه ممه د ﷺ بینن، پاش نادرنی پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ که سیک ناتوانیت خۆی به دۆستیک له دۆسته کانی خوای گه وره وه پابه ند بکات و، له جیاتی خوای گه وره بیپه رستیت، یان شوینی بکه ویت، جایز نییه شوینی بکه ویت نه گه ر موخاله فه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بکات، با وه لیه ک یان زانایه ک یان ... هتد بیت، گوپرایه لی ته نها بۆ خواو پیغه مبه ری خواجه ﷺ، ئا ئه مه حه قیقه ته که یه، که وا بوو پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیان هر هه موویان موسلمانن، چونکه خوایان په رستوو به پیی ئه و شه رعی بۆ پیغه مبه ره کان دابه زیوو، له هر سه رده میک له سه رده مه کان به گویره ی خۆی، شه ریه تیگ لا ده براو، شه ریه تیکی تر ده هات، پاشان لا ده براو، شه ریه تیکی تر ده هات، تا به موحه ممه د ﷺ کۆتایی هات،

مُبْتَدِئ شَرِيعَت بَرُو به شَرِيعَتِه کِه ی نِه و کِه دِه مِیْنِیْت و، هِه رَگِیْز لا نَابَرِیْت و،
 نَاکُورِدِرِنْتِه وِه و، کُورِپَانکَارِیْشِی به سِه رَدَانَايَه ت. به وَاتَايَه کِی تَر هِه ر هِه مَوُو پِیْغِه مَبِه رَان
 لِه سِه ر یِه کُخَوَا پِه رَسْتِی و، پِیْگِرِیْی کُردِن لِه شِیْرک و هَاوَه لِپِه رَسْتِی پِیْکِکِه وِتَوُوْن، لِه و
 بَارِه وِه خَوَا ی گِه وِرِه دِه هِه ر مَوِیْت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اْعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
 الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶] وَا تِه: سَوِیْنْد به خَوَا لِه نَاو هِه مَوُو کِه ل و نَوَمِه تِیْکِدا
 پِیْغِه مَبِه رِیْکَمَان نَارِدُووِه به وِه ی تِه نَهَا خَوَا بِپِه رَسْتِن و دُوورکِه وِنِه وِه لِه (پِه رَسْتِنِی) هِه ر
 پِه رَسْتِرَاوِیْکِی تَر. هِه ر هِه مَوُو پِیْغِه مَبِه رَان به پِه رَسْتِنِی خَوَا ی گِه وِرِه فِه رْمَان دِه کِه ن و،
 لِه شِیْرک و هَاو به شِدَانَان پِیْگِرِیْی دِه کِه ن، لِه سِه ر نِه مِه بَوُوْن هِه ر هِه مَوُو پِیْغِه مَبِه رَان
 _ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام _ و خَوَا ی گِه وِرِه دِه پِه رَسْتِن به گَوِیْرِه ی نِه و شَرِيعَتِه ی لِه
 کَاتِی خَوَا یَانْدَا بَوِیَان دَابِه زِیْبُوو.

حه قیقه ت: حه قیقه تی ئایینه، ئایینی په روه ردگاری جیهانیان، بریتیه له وهی که هر مه موو پیغه مبه ران له سهری پتکه وتوون، نه گه رچی هر یه کتکیان (شُرْعَة) و (منهاج) یکیشیان مه بیت^(١).

وشه ی (شُرْعَة): بریتیه له شهریه ت، له م باره وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿لَا جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾^(٢) [المائدة: ٤٨] واته: دامان ناوه بو هر نوممه تیک له ئیوه شهریه ت و پتکه یه کی پوون .

مه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿لَمْ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(٣) (١٨)

(١) _ له بهر ئه وهی شهرعی خوی گه وره بوو، به دلنیا یی ده سترگتن پیوهی عیبادت و په رستن بوو، تاوه کو نه سخ ده برویه وه و لا ده برا، ئینجا که نه سخ کراو لابرا وازی لیده هیتر او، کار به شهریه تی نوی ده کرا، بویه په رستنی خوی گه وره بریتیه له په رستنی به گویره ی هر شهریه تی که کاتی خویدا تاوه کو نه سخ ده کراو لا ده برا، ئینجا ده چونه سهر ئه و ئایینه نویه و واز له ئایینی نه سخ کراو و لا براو ده هیتر، چونکه ئه وهی ئه و فرمانه ی دها هر خوی گه وره بوو.

(٢) _ وشه ی (شُرْعَة): واتای شهریه ت ده گه یه نیت، پیغه مبه ران شهریه تیان پی دراوه و، هر یه کتک له وانیتر جیاوازه، به لام له بهر ئه وهی شهریه ت نه سخ نه کراوه و لانه براوه پیویسته کاری پی بکریت، کار پی کردنیشی ده بیته عیبادت و په رستن بو خوی گه وره .

(٣) _ خوی گه وره پیی راگه یاندوین که بو پیغه مبه رانی تر شهریه تیکی داناوه، بو موحه ممدیش ﷺ شهریه تیکی داناوه، فرمانی پیکردوون شوینیبکه ون خوی نه وانه ی که ئیمانیا ن پیه ئناوه . که وا بوو هر که سی که شوینی شهریه تی موحه ممد ﷺ نه که ویت، بیگومان شوینی ه و او ئاره زوی خوی که وتوو، جایز نییه شوینی

شهریعه ته کانی موسا و عیسا بکه ویت، چونکه شهریعه ته کانی موسا و عیسا ته و او بوو و نه سخ کراو لا برا، به لکو ته نها شوینی هه و او ناره زوواتی خوی که وتووه، له م باره وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [الفصل: ۵] واته: نینجا نه گه ر به گوئیان نه کردی (و وه لامیان نه دایته وه) نه وه بزانه که ته نها شوین هه و او ناره زووی خوئیان ده که ون وه کی له و که سه گومرا تره که شوین ناره زووی خوی بکه ویت بی پینموونی له لایه ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا پینموونی گه لی سته م کار ناکات. بویه هه ر که سیک شوینی پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ نه که ویت، بیگومان شوینی ناره زووه کانی خوی که وتووه، نه گه ر چی بلیت: گوايه شوینکه وتووی موسا یان عیسا به _ علیهما السلام _، له راستیدا نه و که سه ته نها روزنیکه و هیچی تر، چونکه موسا و عیسا _ علیهما السلام _ هانی خه لکیانداوه بو شوینکه وتنی موحه ممه د ﷺ هه ر کات له لایه ن خواوه نیردرا، ته نانات خوای گه وره په یمانی له خودی پیغه مبه رانیش وه رگرتووه که هه ر کات موحه ممه د ﷺ نیردراو، به کیکیان زیندوو بوو پیویسته شوینی بکه ون، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ [آل عمران: ۸۱] واته: (بهینه ره وه یادیان) کاتیک که خوا په یمانی وه رگرت له پیغه مبه ران که هه رچیم داننی له نامه و حکمت (شهریعت) له پاشان پیغه مبه ریکتان بو هات به پروا هیتنه به و نامه ی که له لاتانه ﷺ ده بی پروای پی بهینن. نه ماشاکن خوای گه وره په یمانی له پیغه مبه ران وه رگرتووه شوینی موحه ممه د ﷺ بکه ون، نه ی بو که سانی غه یری نه وان ده بیت چون بیت؟.

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَغْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَغْضِ وَاللَّهُ وَلِيٌّ
الْمُتَّقِينَ (۱۹) ﴿١﴾ [الجاثية: ۱۸-۱۹] واته: له پاشان تۆمان خسته سه ره شه ربه تیک له
باره ی نایینه وه تۆش شوینی بکه وه وه شوین هه واو ناره زووی نه وانه مه که وه ی
نازان بیکومان نه وانه له لایه ن خوا وه هیچ سوودیکت پیناگه یه نن وه به راستی ستم
کاران هه ندیکیان دوست و پشتیوانی هه ندیکیان وه خوا دوست و پشتیوانی
پاریزکارانه .

(۱) _ ستمکاران هه ندیکیان دوست و پشتگیری هه ندیکی دیکه یانن، له م باره وه
خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِغَضِ الظَّالِمِينَ بَغْضًا يَمَّا كَانُوا
يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹] واته: به و شیوه یه هه ندی له ستمکاران ده که ین به دوست و
پشتیوانی هیندیکی تریان به هوی نه و کرده وانه ی نه نجامیان ده دا. خوای گه وه
هیندی له ستمکاران به سه ره هیندیکی تریاندا زال ده کات، له م باره وه خوای گه وه
ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [البقرة: ۲۵۷] واته: وه نه وانه ی که بی بپوان شه یان
دوستیانه ده ریان ده هینی له پووناکی (ویروبا وه) وه بو تاریکستان نه وانه هاوپی
دوزه خن تیایا نه میننه وه هه تا هه تایه . به لام نیمانداران خوای گه وه دوست و
پشتگیریانه، له م باره وه خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [البقرة:
۲۵۷] واته: خوا دوست و کار سازی نه وانه یه که بپوادارن.

وشه‌ی (المنهاج) یش: بریتیه له ریگا^(۱)، له م باره وه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:
﴿وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ (١٦) لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُغْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ
بَسُلْكَهُ عَذَابًا صَعَدًا (١٧) ﴿^(۲)﴾ [الجن: ١٦-١٧]

که‌وا بوو (شُرْعَة): له زمانی عه‌ره‌بیدا وه‌کو سه‌رچاوه‌یه بو پووبار^(۳)، وشه‌ی
(المنهاج) یش: بریتیه له و ریگه‌یه‌ی که پووباره‌که‌ی پیدا ده‌پوات .

-
- (۱) _ (المنهاج) بریتیه له و ریگه‌یه‌ی که مرؤف له ئایینه‌که‌یدا له سه‌ری ده‌چیت.
- (۲) _ نه‌گه‌ر له سه‌ر ریگا که به‌رده‌وام بوونایه واته: له سه‌ر ریگه‌ی راست که به‌خوای گه‌وره ده‌گات، نه‌وا خوای گه‌وره ئاوی بارانی پیده‌نوشین و، له کاتی خویدا بۆی ده‌باراندن، به‌لام که م بونه‌وه‌ی باران له راستیدا بو تاوانه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م ده‌گه‌رپته‌وه، خوای گه‌وره به‌هۆی تاوانی نه‌وه‌ی ئاده‌مه‌وه باران ده‌گرپته‌وه، شوینی مه‌به‌ستمان له پرسته‌ قورپانه‌که نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾ واته له سه‌ر ریگه‌ی راستی خوایی.
- (۳) _ له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌سه‌ر چاوه‌ی ئاو ده‌گوتریت: شه‌ریعت، (شریعة الماء) واته سه‌رچاوه‌ی ئاو.

مه به سستی خوازداویش: بریتیه له حه قیقه تی ئایین، که بریتیه له په رستنی خوای گه وره به ته نها که هیچ هاوبه شیکی نییه، نه مه ش بریتیه له حه قیقه تی ئایینی ئیسلام^(۱) که بریتیه له وهی به نده خوی به په روه ردگاری جیهانیان ته سلیم بکات و، خوی به غهیری نه و زاته ته سلیم نه کات^(۲) که وا بوو هر که سیڅ به خوا و غهیری نه ویش ته سلیم بوو موشریک و هاوه لپه رسته، خوای گه وره ش له وانه خوش نابیت که هاوبه شی بو دادنه نین، وه هر که سیڅیش به خوای گه وره ته سلیم نه بوو، وه خوی به گه وره بزانی و نه و زاته نه په رستیت نه وه یه کیکه له و که سانه ی که خوای گه وره له باره یان نه وه ده فـرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰] واته: به راستی نه وانه ی خو به گه وره ده زانن که بمپه رستن بیگومان به سهر شوپی ده چنه دۆزه خه وه .

(۱) _ په رستنی خوای گه وره به ته نها که هیچ هاوبه شیکی نییه، نه مه ش بریتیه له حه قیقه تی ئایینی ئیسلام، که ئایینی تیکرای پیغه مبه رانه، بویه پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: ((نَحْنُ مَعَاشِرُ الْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِعَلَّاتٍ دِينَنَا وَاحِدٌ، وَشَرَائِعُنَا مُخْتَلِفَةٌ)) واته: ((ئیمه ی کۆمه لی پیغه مبه ران برای باو کین و دایکمان جیاوازه، ئایینمان یه کیکه و، شه ریه ته کانمان جیاوازه)) که وا بوو ئایینی پیغه مبه ران یه که که ئایینی ئیسلامه نه گه رچی شه ریه ته کانمان جیاوازه که خوای گه وره بوی داناون، چونکه خوای گه وره بو هر ئومه تیڅ شه رعیکیان بو دادنه نیت که له و کاته دا گونجاویان بیت، پاشان خوای گه وره نه وه نه سخ ده کات و لاده بات، شه رعیکی تر دادنه نیت که گونجاوی ئایینه بیت، ئیتر به و جوړه بوو تاوه کو موحه ممه دیش ﷺ نیردرا، ئیتر خوای گه وره ئایینی ئیسلامی دابه زاند، که گونجاوی هه موو زه مه ن و شوینیکه تاوه کو پوژی قیامت.

(۲) _ ئیسلام بریتیه له خو به ده سته وه دان و ته سلیم بوون به خوای گه وره به یه ک خواپه رستی، و ملکه چکردن بو خوای گه وره به گوپرایه لی کردن (الإسلام هو

السلام لله بالتحية، وإلتقياد له بالطاعة)، وه ته سليم نه بوون به غه يري نه وزاته، بويه
 هر كه س به ته نها ته سليمي خواي كه و ره بوو نه وه مروفتيكي موسلمانى
 راسته قينه يه، وه هر كه س ته سليم به خوا و غه يري خواش بوو نه وه هاوه لپه رسته،
 وه هر كه سيش ته سليم به خواي كه و ره نه بوو نه وه مولحيديكي كافره.

وه ئاييني ئيسلام: بریتیه له ئايینی پێشین و پاشینانی هه ره موو
 پیغه مبه ران^(١)، وه ئایه ته که ی خوای گه وره که ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾^(٢) [آل عمران: ٨٥] واته: هه ره که سیک دوا ی دینیک بکه ویت جگه له
 دینی ئیسلام نه وه لێ وه رنا گیرێ. گشتیه بو هه موو سه رده م و شوینیک، بویه نوح
 و ئیبراهیم و یه عقوب و نه وه کانی یه عقوب أسباط و موسا و عیسا و هه وارییه کان ئایینی
 هه ره موویان ئیسلامه که بریتیه له په رستنی خوای گه وره به ته نها که هیچ
 هاو به شیک ی نییه .

(١) _ که ماناکه ی بریتیه له یه کخوا په رستی و نه جامدانی عیبادت و په رستن بو
 خوای گه وره به ئیخلاص، ته واو نه مه بووه ئایینی هه ره موو پیغه مبه ران، تیکرای
 پیغه مبه ران عیبادت و په رستنیان ته نها بو خوای گه وره بووه، له شیرک و
 هاو له په رستی خویان به دور ده گرت، پاشان شه یخو ئیسلام _ په حمه تی خوا لیبت _
 چه ند ئایه تیکیش له قورئان ده هیئیه وه که ئاماژه بو نه وه ده کات.

(٢) _ ئیسلام بریتیه له یه کخوا په رستی و خو درخستنه وه له شیرک و هاو به ش
 بریاردان، ئا نه مه یه ئیسلام.

خوای گه وره له باره ی نوحه وه ده فره موی: ﴿يَا قَوْمِ إِنْ كُنَّا كُذِّبْنَا عَنْ مَقَامِنَا
فَتُذَكِّرُ إِلَىٰ آيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِئُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
تَقُصُّوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ﴾ (۷۱) فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۷۲﴾^(۱) [یونس: ۷۱-۷۲] واته: نه ی گه له که م نه گه ر به لاتانه وه
فدرس و گرانه مانه وه م له ناوتاندا و ناموژگاری کردنم (بوټان) به نایه ته کانی خوا
نه وامن پشتم به خوا به ستووه نیو هس کارو بریاری خوټان کوکه نه وه له گه ل
هاریه شه کانتاندا ئینجا باکارو بریاره کانتان شاراوه نه بی به لاتانه وه (به لکو ناشکرا
بیت) پاشان په لامارم بدهن و ماوهم مه دهن جا نه گه ر سه ریچیتان کردم (پشتم تی
ده که ن) نه وه من هیچ پاداشتیک داوام نه کردووه لیټان پاداشتی من هه ر له سه ر خوايه
وه فرمانم پی دراوه که له فره مانبه ر و موسلمانان بم.

(۱) نوح _ علیه السلام _ که یه که م پیغه مبه ر بووه فره مویه تی: ﴿وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فرمانم پیکراوه که له موسلمانان بم، که وا بووئو
موسلمانان.

ههروه ها خوای گه وره دهه رموی: ﴿وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۳۱) وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲) ﴿^(۱) واته: کی پوو وهرنه گیتی له نایینی ئیبراهیم؟ مه گه که سیک که خوی هه رزه کرد بیئت؟ سویند بی بیگومان ئیبراهیممان هه لبارد له دونیادا وه بی گومان نه وه له پوژی دواپی دا له چاکانه ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ﴾ (هه لی بژارد) له کاتیگدا خوا پیی گووت: هه رمانبه ردار به (ئیبراهیمیش) ووتی: وا خوّم سپارد به په روه ردگاری جیهانیان (۱۳۱) ﴿وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ﴾ ئیبراهیم ویه عقوب نامۆزگاری کوره کانی خوینیان کرد (وه هه ریه که یان پییان گووتن) پۆله کانم: خوا نایینی ئیسلامی بو هه لباردوون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ که واته مه مرن به موسلمانیتی نه بیئت.

ههروه ها خوای گه وره دهه رموی: ﴿وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ ^(۲) [یونس: ۸۴] واته: وه مووسا ووتی نه ی گه له که م گه ر ئیوه بپواتان به خوا هیناوه نه وه ته نها پشت به خوا ببه ستن نه گه ر ئیوه هه رمانبه رو ملکه چن.

(۱) _ نه وه ئیبراهیم پیغه مبه ره _ علیه السلام _ هه رموویه تی: ﴿أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیبراهیم هه رموی: وا خوّم به په روه ردگاری جیهانیان سپارد، پاشانیش نامۆزگاری پۆله کانی خوینیان ده که ن و، پییان دهه رموی: ئیبراهیم ویه عقوب نامۆزگاری کوره کانی خوینیان کردو، هه ریه که یان پییان ووتن پۆله کانم: خوا نایینی ئیسلامی بو هه لباردوون که واته مه مرن به موسلمانیتی نه بیئت، که وا بوو نه وه ی ئیبراهیم هه ر هه موویان موسلمانن.

(۲) _ نه مانه ش قه ومه که ی موسا پیغه مبه رن _ علیه السلام _ نه وانیه ی ئیمانیان پیهینا، ملکه چن واته ملکه چی خوای گه وره بوون و، موسلمان بوون.

هروه ها خوای گه وره ده فره مویت: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾^(۱)
[الأعراف: ۱۲۶] واته: نهی پهروه ردگارمان نارامیمان به سهردا بریزه و به موسلمانیتی
بمان مرینه.

(۱) _ نهو جادووگه رانهی که فیرعون هینابوونی بو نه وهی به رهنکاری
موعجیزه کانی موسا _ علیه السلام _ بینه وه، بویان دهرکوت نه وه کرده ناناساییه
له سروشت به دهرانهی موساو هاپونی برای سیحرو جادوو نین، له پاستیدا ته نها
موعجیزه بوون، چونکه هیچ ده ستکاریه کی مروفی تیدا نییه، سیحرو جادوو نه بوون،
بویه کاتی نهو شته یان بووون بویه وه گوتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾
نهی پهروه ردگارمان نارامیمان به سهردا بریزه و به موسلمانیتی بمان مرینه، کاتی کش
فیرعون هره شهی کوشتن و له خاچدانی لیکردن، گوتیان به وه نه داو، گوتیان:
﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَافْضِي مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (۷۲) إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ
وَأَبْقَى (۷۳) [طه: ۷۲-۷۳] واته: (ساحیره کان) ووتیان ئیمه هه رگیز تو هه لئابزیرین
به سهر نهو نیشانه و موعجیزانه دا که بومان هاتوو (وه تو هه لئابزیرین به سهر) نهو
خواهی که له نه بوون ئیمه ی دروست کردوو جا هه رچیت له ده ست دیت بیکه
بیگومان تو ته نها له م ژبانی دنیا ده ستت ده پواو بریار ده دیت به پاستی ئیمه
باوه پمان هینا به پهروه ردگارمان بو نه وهی له تاوانه کانمان خوش ببیت ههروه ها لهو
جادووش که به زور بیت کردین وه خوای گه وره (پاداشتی) چاکتره و به رده وامتره.
نهو بوو فیرعون کوشتنی و سووکایه تی پیکردن، به لام به موسلمانیتی مردن.

وه يوسف پيغه مبهـر _ عليه السلام _ ده يفه رمووی: ﴿تَوْفِيِّي مُسْلِمًا وَالْحَقِيِّي بِالصَّالِحِيْنَ﴾^(۱) [يوسف: ۱۰۱] واته: به موسلمانيتي بم مريته و بمخه ره پيزي پياو چاكانه وه (له دوا پوژدا).
به لقيسيش گووتی: ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾^(۲) [النمل: ۴۴] واته
له گهل سوله يماندا منيش ملکه چ بووم بۆ په روه ردگاري جيهانيان .

(۱) _ پاش نه وه موو مه پنه تيه ي به سه ر يوسف پيغه مبهردا هات _ عليه السلام _
، وه پاش نه وه ي خواي گه وره به و جوړه پيزي پيغه خشى و پاش کوبونه وه ي
نه دناماني خيزانه گه ي، سوپاسي په روه ردگاري خوي کردو، فه رمووی: ﴿رَبُّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوْفِيِّي مُسْلِمًا وَالْحَقِيِّي بِالصَّالِحِيْنَ﴾ [يوسف: ۱۰۱] واته: نه ي په روه ردگارم به پاستي پيټ
به خشيووم هه نديک له ده سه لات و پاشايه تي وه هه نديکيش له ليکدانه وه ي خه وت
فيړکردوم نه ي دروست کاري ناسمانه کان و زه وي تو پشتيوان و يارمه تي ده ري مني
له دنيا و له پوژي دوايي دا به موسلمانيتي بم مريته و بمخه ره پيزي پياو چاكانه وه (له
دوا پوژدا). يوسف پيغه مبهـر _ عليه السلام _ داواي له په روه ردگاري کرد دهره نجامي
چاكي پيغه خشيت و به موسلمانيتي بيمرينيت، نه مه به لگه يه كي ناشکرايه که يوسف
_ عليه السلام _ موسلمان بووه .

(۲) _ به لقيس شارني يه مه ن بوو له نيو هوژي سه به ندا، له گهل سوله يمان
پيغه مبهردا چيرؤکيکيان هه يه که قورپان له سوپه تي (النمل) دا باسي ده کات، به وه
ته واو ده بيت که کاتي نه و په يام و پيغه مبهرايه تيه ده بيني که خواي گه وره
به سوله يمان ي به خشيوه، موسولمان بووني خوي ناشکراده کات و ده لپت: ﴿قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾ [النمل: ۴۴] واته: (به لقيس)
گووتي نه ي په روه ردگارم به پاستي من سته م له خوم کردووه له گهل سوله يماندا
منيش ملکه چ بووم بۆ په روه ردگاري جيهانيان .

مهروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿يَتَّخِمْ هَٰذَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالزُّبَيْرُ وَالْأَخْبَارُ﴾^(۱) [المائدة: ۴۴] واته: نه و پیغه‌مبه‌رانه حوکیان پی ده‌کرد
موسلمان و ملکه‌چ بوون بۆ نه‌وانه‌ی که جووله‌که بوو مه‌روه‌ها زانا و خوا ناسه‌کان و
زانا شهرع زانه‌کان (حوکیان پی ده‌کرد).
حه‌واریه‌کانیش ده‌یانگووت: ﴿أَمَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(۲) [آل عمران: ۵۲].

(۱) _ خوی گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ بیگومان نیمه
ته‌وراتمان ناردده خواره‌وه که پینمونی و پووناکی تیدا بوو، ته‌ورات نه و کتیبه‌بوو که
خوی گه‌وره بۆ موسا پیغه‌مبه‌ری _ علیه السلام _ دابه‌زاند، که کتیبیکی نۆر
گه‌وره‌یه، نه و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که له‌پاش موسا پیغه‌مبه‌ر _ علیه السلام _ نیردران
حوکیان به ته‌ورات ده‌کرد، ﴿الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ گوتراوه پیغه‌مبه‌رانی به‌نی ئیسرائیل به
موسلمان ناوده‌برین ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ پیغه‌مبه‌ران به ته‌ورات حوکیان له نیوان
جووله‌که‌دا ده‌کرد.

(۲) _ خوی گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ واته: کاتیک که عیسا
هستی کرد به‌بی بروایی گه‌له‌که‌ی ووتی: کی له گه‌ل مندا یارمه‌تی ده‌ری دینی خواجه
شاگرده‌کانی (حه‌واریه‌کانی) گوتیان نیمه یارمه‌تی ده‌ری دینی خواین، بروامان به خوا
میناوه و تو نه‌ی عیسا شاهید به که نیمه فه‌رمانبه‌ری نه‌وین.

کهوا بوو نایبنی هه ره هه موو پیتفه مبه ران: به که، نه که رچی شه ریه ته کانیشیان
 جورا و جور موبیت، کما جاء فی الفصحیحین عن النبی ﷺ أنه قال: ((إِنَّا مَعْشَرُ الْأَنْبِيَاءِ دِينُنَا
 وَحْدٌ)) صحیح: أخرجه البخاري (٣٤٤٣)، ومسلم (٢٣٦٥). واته: پیتفه مبه ری خوا
 ﷺ فه رمویه تی: ((نیمه ی کومه لی پیتفه مبه ران نایبنه که مان به که)).
 خوی گوره ده فه رمویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
 وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾^(٢)

(١) _ پیتفه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((نَحْنُ مَعَاشِرُ الْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِعَلَّاتِ دِينَنَا
 وَاحِدٌ، وَشَرَائِعُنَا مُخْتَلِفَةٌ)) واته: ((نیمه ی کومه لی پیتفه مبه ران برای باو کین و دایکمان
 جیاوازه، نایبیمان به کهو، شه ریه ته کانمان جیاوازه)).

(٢) _ خوی گوره له نایه ته که ی سه ره وه ده فه رموی: نه و نایبنه ی بو داناوون که
 بریتیه له به کخوابه رستی که فه رمانی داوه به نوح، به که م پیتفه مبه ره نه وه ش نیگامان
 کردوه بو تو و نه وه ش که فه رمانان داوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا، نه مانه پیتنج
 پیتفه مبه رانی (أولو العزم) ن که نایبنینان به که _ عليهم الصلاة والسلام _ که بریتیه له
 به ک خوابه رستی و وازهینان له شیرک و هاوه لپه رستی و، خودورخستنه وه لی.

(٣) _ نه وه ی خوی گوره فه رمانی پیدابوون بریتی بوو له وه ی که له سه ره نه و
 نایبنه بن به پیک و پاستی و جیاوازی تیدانه که ن، نه وه ش بریتی بوو له به کخوابه رستی
 و، په رستنی خوی گوره به ته نها و وازهینان له په رستنی جگه له خوی گوره،
 پاشان فه رموی: ((وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ)) جایز نییه بیروباوه ر جیاوازی تیدا بکریت، به لکو
 ته نها به ک عه قیده و بیروباوه ر بوونی هه به که بریتیه خوا به به کگرتن (به کخوابه رستی)
 و وازهینان له هه موو نه وانه ی له غه یری خوا ده په رسترین.

كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ^(۱) اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿

[الشوری: ۱۳] واته: نه و نایینه ی بۆ داناوون که فه رمانی داوه به نوح و نه وهش
 نیگامان کردوه بۆ تو و نه وهش که فه رمانان داوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا که له
 سه ر نه و نایینه بن به پیک و راستی و جیاوازی تیدا مه که ن زۆر قورس و گرانه به لای
 هاو بهش دانه رانه وه نه وه ی نه وانی بۆ بانگ ده که یت خوا هه که سی بوی هه لی
 ده بژیری بۆ (موسولمان بوون) وه پینموونی که سی که ده کات بۆ لای خوا بگه پیتته وه.

(۱) _ موشریک و هاو له په رست له یه که خوا په رستی دورد ده که ویتته وه، له م باره وه
 خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْتَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [الزمر: ۴۵] واته: وه کاتی که یادی خوا بکریت
 به تانک و ته نها دلی که سانی تیک ده چی وه بیزار ده بی که باوه پریان نییه به پۆزی دوا یی
 که چی کاتی که ناوی په رستراوانی بیجگه له خوا به ریت یه که سه ر شاد و پوو خوش ده بن.
 چونکه که سانی کی زۆر له باسکردنی یه که خوا په رستی و، بانگه وازکردن بۆ
 به که خوا په رستی بیزار ده بن، ده لێن: به باسکردنی یه که خوا په رستی خه لکی دور
 مه خه نه وه، به راستی نه م شته مه ترسیه کی گه وره یه، نه وه ی له یه که خوا په رستی پقی
 ده بیته وه مه ترسیه کی گه وره ی له سه ره، په نگه تووشی کوفر بییت، که وا بوو نه وه ی
 ئیمانی له دلدا بییت پقی له یه که خوا په رستی نابیتته وه.

ههروه ها له نایه تیکی تردا خوای گه ورده ده فهرموی: ﴿وَمَا أَلْمَأَزَمُوا إِلَّا مَا تَعْمَلُونَ﴾ (۵۱) وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ (۵۲) فَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (۵۳) ﴿١﴾ | المومنون: [۵۳-۵۱] واته: نهی نیتراوانی خودا له خوراکي پاک (حەلال) بخون وه کرده وهی چاک بکهن (چونکه) به پاستی من به وهی نیتوه ده یکه ناکادارم وه بیگومان هه نه مه یه نایین و دینی نیتوه (نهی پیغه مبه ران دهستی پیتوه بگرن) که یه ک نایین و به رنامه یه وه منیش پهروه ردگارتانم که واته خوتان بپاریزن (له تۆلەم) (شوینکه وترانیان) نایینه که یان (که یه ک نایین بوو) پارچه پارچه کرد له نیتوان خویاندا به چه ند پارچه یه ک جا هه هر کۆمه ل و دهسته یه کیان دلخۆشن به و (به شه نایینه ی) که هه یان.

(۱) _ شاهیدی قسه کانمان له ورسته قور نیه دایه که ده فهرموی: ﴿وَمَا أَلْمَأَزَمُوا إِلَّا مَا تَعْمَلُونَ﴾ (۵۱) وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿١﴾ نهی پیغه مبه ران بیگومان هه نه مه یه نایین و دینی نیتوه، دهستی پیتوه بگرن، که یه ک نایین و به رنامه یه، منیش پهروه ردگارتانم که واته: خوتان له تۆلەم بپاریزن، که وا بوو نایینی پیغه مبه ران یه که نایینه و، نه وان یه ک ئوممه تن که هه ره موویان له سه ره کخوابه رستی و، ئیمان به خوان، نه وان یه ک ئوممه تن له یه که میانه وه تا کۆتاهه مینیان.

هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاتَّقِ اللَّهَ وَلِكُلِّ دِينٍ أَجْرٌ﴾ (۳۰) مُبِينِينَ
بِهِ وَتَقْوَاهُ وَفِيمَا أَهْلًا لَهُ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۳۱) مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا
كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرْحُونَ ﴿۳۲﴾^(۱) [الروم: ۳۰-۳۲] واته: كه‌واته به‌وی خ‌وت رینك
بكه‌ره نایینی ئیسلام پاك و راست بۆ خوا (شوین نایینی) داهینراوی خوا بكه‌وه كه
خه‌لكی له سه‌ر دروست كردوه داهینراوی خوا هیچ جور گ‌ورانی بۆ نییه ئه‌و (نایینه‌ی
باسكرا) هه‌ر ئه‌وه نایینی رینك و راسته به‌لام زۆربه‌ی ئاده‌می نازانن (شوین نایین
بكه‌رن) به‌تۆ به‌كارانه بۆ لای خوا بگه‌رینه‌وه‌و له‌و بترسن و به‌چاکی نوێژه‌كانتان
بكه‌ن وه‌ له‌ هاوبه‌ش دانه‌ران مه‌بن له‌وانه‌ی كه‌ نایینه‌كه‌یان به‌ش به‌ش كرد و بوون به‌
چهند به‌شه‌وه هه‌ر كومه‌لێکیان به‌و (نایینه‌ی) خ‌ویان دلخ‌وش بوون.

(۱) _ له‌م نایه‌ته‌دا خ‌وای گه‌وره فه‌رمانی پێكردوون یه‌ك ئوممه‌ت بن، له‌سه‌ر یه‌ك
خوا په‌رستی و ئیمانبن، به‌لام هه‌ر جیابوونه‌وه‌و، جیاواز بوون، له‌م باره‌وه خ‌وای
گه‌وره له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾ [المؤمنون: ۵۳]
شونكه‌وتوانیان نایینه‌كه‌یان كه‌ یه‌ك نایین بوو، له‌ نێوان خ‌ویاندا پارچه‌ پارچه‌ی كرد
به‌چهند پارچه‌یه‌ك، ك‌تیب، هه‌ر یه‌كێك چه‌نده‌ها ك‌تیب و دانراوی هه‌یه، پێچه‌وانه‌ی
ئه‌وه‌یه كه‌ به‌رامبه‌ره‌كه‌ی له‌سه‌ریه‌تی و به‌وای پێیه‌تی، به‌ر په‌رچی ئه‌وێتر ده‌داته‌وه‌و،
كاره‌كانی ناشكرا ده‌كات _ لا حول ولا قوة إلا بالله _، ئا ئه‌م په‌فتاره‌یه‌ كه‌ خ‌وای
گه‌وره ئاگاداریی له‌ باره‌وه‌و، وه‌ ئاگاداری كردوین، ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ﴾ [المؤمنون: ۵۳] هه‌ر كومه‌ل و ده‌سته‌یه‌کیان دلخ‌وشن به‌و به‌شه‌ نایینه‌ی كه‌
هه‌یانه، نه‌مه‌ش كێشه‌یه‌کی تره‌، گریمان جیاوازی پوویدا، به‌لام كه‌ جیاوازیه‌كه‌
بووده‌دا له‌توانای م‌رؤفا ناییت له‌سه‌ر راست و دروستی خ‌وی پێداگریی بكات، وه‌
به‌رامبه‌ره‌كه‌شی له‌سه‌ر هه‌له‌ بیّت، ناتوانیّت پێداگریی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ بكات، به‌لكو

شیاوی پیچه‌وانه بوونه، په‌نگه نه‌و که‌سه‌ی موخالیفتی له‌سه‌ر هه‌ق بی‌ت و، خۆی
له‌سه‌ر هه‌له‌ بی‌ت، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ باریکدا له‌سه‌ر پاست و دروستی خۆی سوور بوو،
به‌رامبه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌له‌ بی‌ت نه‌مه‌ کاره‌ساته، چونکه‌ ناگه‌پیتته‌وه، به‌لام یه‌که‌م
ده‌شی بگه‌پیتته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پاست و دروستی خۆی پیداکری ده‌کات و،
گوايه‌ که‌سه‌ موخالیفه‌که‌ی هه‌له‌یه، نه‌و جوړه‌ ناگه‌پیتته‌وه.

ناومرؤك

- پيشه كى وه رگنير..... ۵
- دۇستانى رەحمان و دۇستانى شەيتان..... ۱۵
- دۇستانى شەيتان..... ۲۸
- بەشيك سەبارەت بە پىنويستىتى جياكردنەو لە نيوان دۇستانى خواو دۇستانى شەيتاندا (سيفاتى دۇستانى خواو دۇستانى شەيتان)..... ۶۱
- چاكتىرىنى دۇستان..... ۸۲
- نەلى صوفە..... ۱۲۵
- كۆمەلىك فەرمودەى (موضوع) سەبارەت بە ولەيات و دۇستايەتى..... ۱۳۱
- لە مۇكارەكانى كوفرى جوولەكە و گاورەكان..... ۱۴۳
- پىنويستىتى باوهر مېنان بە مەموو نەو كە بۇ پىغەمبەرمان موخەمەد ﷺ دابەزىرە و كوفرکردنى نەو كەسەى سەرپىچى لىدەكات..... ۱۶۸
- زالبوونى شەيتان بە سەر دۇستەكانىدا..... ۱۷۳
- بەشيك لە جەماومرى خەلكدا كەسانىك ھەن ئيمانين تىدايە و لىقىكى نىفاق و دوو بوويىشان تىدايە (زيادبوون و كەمبوونى ئيمان)..... ۱۸۵
- بەشيك سەبارەت بەووى كە دۇستانى خوا دوو چىنن (پلەكانى دۇستايەتى)..... ۲۰۸
- بەندايەتى و پىغەمبەرايەتى، پىغەمبەرايەتى پادشايەتى..... ۲۳۹
- بەشيك سەبارەت بەووى كە خواى بە بەزەيى لە قورئاندا باسى دۇستانى خويكردوو..... ۲۴۷
- مەندىك لە نەجامدەرانى تاوانە گەرەكان دەچنە دۆزەخەو پاشان دەردەچن..... ۲۵۴
- بەشيك سەبارەت بەووى كە جياوازى پىنگە و پلە و پاىە لە ولەيات و دۇستايەتىدا وىكو جياوازى پىنگە و پلە و پاىە ئيمان و لە خوا ترساندا..... ۲۶۰
- بەشيك تەواوکردنى ماناي نەووى پىشتىرى تىدايە..... ۲۷۲

- جیاوازی له پېشتري و پېشه کيتي نه ملی به هشت له پله دا..... ۲۷۵
- به شينک سه بارت به ووی که پاريزکاری (ته قوا) مهرجه بو ده ستکه وتنی
دوستايه تی..... ۲۹۲
- نایا منډال و شيت دوستی خواي گهره ن ؟..... ۲۹۶
- به شينک سه بارت به ووی که دوستانى خوا به شته رېښدراوه دياره کانه وه له خه لکانى
ديکه جيانا بنه وه..... ۳۱۴
- وشه ی صوفي و ماناکه ی..... ۳۲۰
- مه ندی جور له مه ژارانى ستايشکراو..... ۳۳۰
- بيده نگبوونی ستايشکراو و بيده نگ بوونی زه م کراو..... ۳۵۹
- به شينک سه بارت به ووی که مهرج نييه دوستی خواي گهره نه هه نه و تاوان پاريزراو
بيت..... ۳۶۹
- مه لويستی خه لک به رامبه ر به وه لایه ت و دوستايه تی..... ۳۸۶
- فه زلی راستگویی (صديق) به سه ر خاوه ن ئيلهام (موله م) دا..... ۴۰۱
- چه ند جياوازيه کی نيوان پيغه مبه ران و که سانی ديکه..... ۴۰۹
- پتويست بوونی شوينکه وتنی پيغه مبه ر ﷺ..... ۴۵۰
- فريو نه خواردن به کرده وه نا ئاساييه له سروشت به دهره کان..... ۴۵۳
- نیشانه کانی دوستانى شه يتان..... ۴۷۰
- به شينک سه بارت به ووی که حقيقه ت بريتيه له ووی که پيغه مبه ران له سه ری
رېنکه وتوون..... ۴۹۰